

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

OKTOBER 1979

25e jaargang.
Nummer 1.

GROEIEND BEWUSTZIJN

Het ontstaan van het bewustzijn uit het oerbewustzijn	CI blz. 1
Woorden en feiten	CI " 8
Het sprookje	CI " 12

VOORSPELLINGEN

Wat is een profetie?	CII " 1
Wichelarij	CII " 8

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

GROEIEND BEWUSTZIJN

INLEIDING.

Het bewustzijn op zichzelf is een ontwikkeling waarin steeds meer van het eigen ik wordt gerealiseerd. Om het ik te kunnen realiseren moet je uitgaan van de relatie tussen datgene wat in je is en datgene wat buiten je bestaat. Ik meen dat we, als we de geschiedenis van het bewustzijn bezien, moeten zeggen dat de mens ergens in het midden zit. Voor onze cursus zijn een paar facetten erg belangrijk.

1. Hoe is het bewustzijn ontstaan?
2. Wat zijn de kenmerken van het zich ontwikkelend bewustzijn?
3. Hoe sta je er vandaag voor?

Het zijn deze drie zaken die onze cursus zullen blijven bepalen, ook als we daarbij allerlei andere onderwerpen kunnen aansnijden.

De bedoeling van deze reeks lezingen is niet alleen u duidelijk te maken wat bewustzijn is, daar komt u toch wel achter, maar vooral om u duidelijke te maken a. hoe u met uw bewustzijn kunt werken, b. hoezeer bewustzijn is gebaseerd op de relatie tussen u en al het andere.

HOOFDSTUK I.

HET ONTSTAAN VAN HET BEWUSTZIJN UIT HET OERBEWUSTZIJN.

Wanneer bewustzijn precies is ontstaan is sterk afhankelijk van de definitie die men gebruikt voor het begrip 'bewustzijn'. Wij nemen aan dat op het ogenblik, dat er sprake is van een kenvermogen en van het vermogen om althans jezelf ten opzichte van de omgeving te begrenzen, er sprake is van een bewustzijn.

Wij moeten dan teruggaan naar een situatie waarin er nog helemaal geen wereld is. Een situatie waarin zeer waarschijnlijk de eerste lichtdruk wervelingen rondstuwt die later kunnen uitgroeien tot melkwegstelsels. In die periode scheiden zich stukjes bestaan af van de totaliteit. Op het ogenblik, dat zij beseffen dat ze niet het geheel zijn en zich gaan afmeten, al is het maar in termen van 'dit is aangenaam, dat is niet aangenaam' ten aanzien van de omgeving, is er bewustzijn. Dit bewustzijn nu kan worden gebouwd op harmonie.

Op het moment, dat ik in harmonie kan komen met de wereld buiten mij, terwijl ik gelijktijdig mijn begrenzingen instand kan houden, heb ik een volledig bewustzijn. Maar omdat ik alles weet, ben ik niet meer in staat om mijn handelingen en mijn ervaringen af te meten tegen de totaliteit.

Er staat in bepaalde geschriften geschreven dat engelen jaloers werden, toen ze hoorden dat God de mens ging scheppen. Dat is iets wat voor u moeilijk voorstelbaar is. Wat was hier eigenlijk de kwestie?

Wel, een grote geest die in harmonie is met de totaliteit kan zichzelf niet ontwikkelen; hij kan zichzelf niet zijn. Hij is en blijft eigenlijk altijd een deel van het geheel, functioneert als een deel van het geheel en het enige dat hij kan doen, is zich afsluiten voor het geheel of daarvoor openstaan. Dat is zijn enige mogelijkheid.

Stel daar nu tegenover een besef dat alleen begint met de bekende formule: Dit ben ik en dat ben ik niet. Hier is geen concept van de kosmos aanwezig. Hier is ook geen concept van eigen functie of van eeuwigheid. Het enige dat er is, is het kennen van zichzelf. En elke ervaring, die wordt geregistreerd, vertelt iets meer omtrent de wereld waarin men leeft, maar ook omtrent zichzelf. Op deze manier krijgen we dus te maken met een groeiend bewustzijn. Want elke keer dat er nieuwe data (gegevens) worden opgenomen, ga je niet alleen zeggen wat de wereld buiten je is, maar je gaat ook meer gedetailleerd vermelden wat je zelf bent. Datgene wat ik niet prettig vind in de wereld buiten mij dat vertelt ook iets omtrent mijzelf, wat ik ben. En alles wat ik aanvoel als aanvaardbaar of harmonisch is iets wat ik dus ook als eigenschap heb. Op het ogenblik, dat ik de werking buiten mij erken, omschrijf ik een kwaliteit van mijzelf.

Nu zult u zeggen: Dat wordt meestal niet beseft. Inderdaad, dat is waar. In dit proces weet je niet wat je omtrent jezelf leert. Laten we even als voorbeeld een dier nemen. Dit dier wordt geboren met een aantal instinctieve drangverschijnselen. Het reekalfje blijft doodstil liggen, als de moeder er niet bij is. Hierdoor verbergt het zich goed, maar ondertussen gaat het toch ook ervaringen opdoen. Wij zien dat het dier, als het in een bepaald milieu terechtkomt, zich daarop gaat afstemmen, maar dat het ook een zeer sterke selectie kent van wat aanvaardbaar en niet aanvaardbaar is, wat sympathiek en wat niet sympathiek is. Kortom, het dier gaat zichzelf meer omschrijven naarmate het meer zelfstandig optreedt in de wereld waarin het leeft.

In het begin is het met het bewustzijn een nogal vage kwestie geweest. Het bewustzijn waaruit wij zijn ontstaan was in het begin maar een heel primair iets dat zich in verschillende sferen bewoog en alles eigenlijk maar heel vaag registreerde. Totdat er langzamerhand steeds meer bindingen kwamen met de materie, met de astrale wereld soms ook en wij vandaaruit onszelf met onze kwaliteiten een beetje beter leerden kennen door onze reactie op de buitenwereld. Als je dat een lange tijd hebt gedaan, dan blijkt dat je eigenlijk in jezelf dromen gaat koesteren.

Een droom is een teken van bewustzijn. In een groeiend bewustzijn leeft de fantasie. Die fantasie zegt heel veel dingen die redelijk gezien onmogelijk zijn. Maar de fantasie is dan ook niet een plaatsvervangende werkelijkheid zonder meer. Het is, zeker als ze wordt uitgebeeld of uitgesproken, ook een uitdrukking van je behoefte, je begeerte, je mogelijkheden en je geloof in eigen kracht.

Wanneer je mens wordt en je kijkt naar de primitieve mens met zijn jachtmagie, met zijn hiërarchische structuurtjes in stamverband, zijn samenwerking bij bepaalde gevaarlijke jachten, dan kom je er al heel gauw achter dat juist door te leren wat een ander doet en zo te weten wat je zelf moet doen er een steeds completer beeld komt van jezelf binnen het geheel, maar ook van de mogelijkheden van het geheel als totaliteit, dus zoals ze naar buiten als eenheid kenbaar kan worden.

Het oerbewustzijn ligt, zo zeggen wij, bij God. Dat is de uitvlucht die we altijd gebruiken als we iets niet weten. Als je niet weet waarom iets gebeurt, dan zeg je: Het is jammer voor jou, maar je moet je er maar bij neerleggen, want het is Gods wil. Als God alle dingen wilde die Hem worden toegeschreven, dan zou Hij geen God zijn. Dan zou Hij een groter sadist zijn dan menig kampbewaker in Auschwitz.

Dit oerbewustzijn waarvan wij zijn afgescheiden blijft deel van ons wezen of we het willen of niet. Het besef dat we hebben kan beperkt zijn tot een bepaalde wereld. Maar als mijn wezen meer werelden doorkruist, dan ben ik met al die werelden verbonden, kan ik mij van al die werelden bewust zijn, maar zijn ook de waarden van al die werelden in mij manifest.

De situatie van het oerbewustzijn is dat er voorlopig nog maar weinig niveaus zijn waarop je je van jezelf bewust kunt worden. Maar naarmate alles zich meer uitdijt in de tijd, komen er ook meer kenbare verschillen. Hoe meer kenbare verschillen er komen, hoe meer werelden gelijktijdig in de kern van het ik een rol kunnen spelen. En dan moet ik het ook kunnen ondraaien en zeggen: Mijn bewustzijn - ongeacht de uitingen en de wereld waarin die uitingen plaatsvinden - zal altijd in zich een geheel van waarden bevatten dat behoort tot alle sferen en als zodanig de totaliteit mede uitdrukt. Een belangrijk punt. Dat zult u later wel zien. Want de ontwikkeling van het bewustzijn wordt niet alleen bepaald door het gebeuren of de beleving.

Als we weer even teruggaan, dan weten we dat er entiteiten zijn geweest die zich een tijdlang gewoon hebben gekoesterd in de uitbarstingen van vulkanen; voortdurend korte momenten van een eruptief beleven in de materie om dan weer vrij verder te zweven, alsof ze de voorvaderen waren van de elementalen die ook nu nog bestaan. Daarin hebben ze voor zichzelf verschillen ontdekt. Bijvoorbeeld het verschil van materie en van geestelijk zijn. Twee fasen. Het blijkt dat die fasen elkaar nodig hebben. Want je duikt niet elke keer weer de materie in, als je het in de geest zo goed kunt redden. Omgekeerd zou je ook niet altijd in de materie willen en kunnen blijven, omdat er een ogenblik komt dat de materie niet meer aan je eisen beantwoordt. Zelfs in het oerbewustzijn en in de eerste ontwikkeling daarvan schijnt deze behoefte om zich te oriënteren t.a.v. delen van de rest van de schepping een belangrijke rol te hebben gespeeld.

Het is altijd weer een zoeken geweest naar datgene wat bij je hoorde en een strijden tegen datgene wat je als vijandig of destructief ten aanzien van jezelf erkende. Opvallend is ook, dat vanaf het begin er iets is wat je het best kunt omschrijven als: de behoefte tot zelfbehoud. Men wil eenvoudig niet één van zijn grenzen kwijtraken. Men wil niet een deel van zijn eigen mogelijkheid tot ontwikkeling verliezen. Als je tot zo'n geest in zijn oerstadium zoudt zeggen: Hier heb je de totale harmonie, neem je grenzen weg en word er deel van, dan zou hij zeggen: Ik ben daar gek, dan ben ik mijzelf niet meer. Want zelf zijn, betekent ook zelf kunnen handelen, zelf kunnen doen.

In het totale primaire bewustzijn zijn alle mogelijkheden aanwezig. In ons bewustzijn kan slechts een deel van die mogelijkheden worden gerealiseerd en wel voor zover als ons wezen (dat deeltje kracht dat wij zijn in de totaliteit) op welke manier dan ook geliëerd is met feiten, gebeurtenissen, ontwikkelingen en waarheden. Alleen datgene waartoe wij van begin af aan behoren, kan zich in ons openbaren. Misschien dat het daardoor gekomen is dat men al betrekkelijk snel kan spreken over de Heren van de Stralen.

Nu weet ik wel dat heel veel mensen zeggen: Tot welke Straal behoort ik? Het gaat er niet om waar u bij hoort. Het is een idee dat u moet kunnen vatten. U hoort bij een deel van de ontwikkeling. Dat deel van de ontwikkeling als zodanig toont zich als een persoonlijkheid. Of het er werkelijk één is, kunnen we niet zeker zeggen, maar het toont zich als zodanig. Het blijkt, dat in die persoonlijkheid niet alleen de mogelijkheden aanwezig zijn die we nodig hebben, maar er zit ook een drijfveer in.

De Heer van een Straal drijft je voort. Hij dwingt je in een bepaalde richting van ervaren. Je kunt je eraan onttrekken door te zeggen: Ik reageer niet. Maar als je dat doet, kom je ook niet verder. De groei van het bewustzijn is afhankelijk van het aantal ervaringen dat je opdoet, goed en

kwaad door elkaar. Trouwens, heel veel van wat de mens op aarde goed noemt, blijkt later kwaad te zijn en omgekeerd.

U kent het bekende verhaal van het jonge echtpaar dat nog niet kerkelijk gehuwd in de hemel kwam. De Heer vond het best. Als ze dan nog eerst even kerkelijk trouwden, dan konden ze bij elkaar blijven. Maar om een pas-toor te vinden moesten ze naar de hel.

Dit zegt wel iets over de manier waarop we staan tegenover de groei van het bewustzijn.

Uit ons eigen bewustzijn ontstaan voor ons regels. Die regels zijn niet kosmisch waar. Voor ons zijn ze dat wel, omdat ze voor ons de enige mogelijkheid zijn om bewust een relatie aan te gaan met de wereld waarin we bestaan, met de kosmos waarvan we deel uitmaken. Die regels vloeien uit ons voort, niet uit de kosmos. Maar dank zij de regels die we aanvaarden is er een evolutie mogelijk, een verandering.

Indien ons bewustzijn groter wordt, gaan de regels die we eerst als een soort dogma hebben aanvaard niet ineens weg, maar hun betekenis verandert. Ze worden langzaam maar zeker tot ondergeschikte factoren van weer meeromvattende regels die dan weer onze relatie met de kosmos bepalen. Op die manier bouwen we dus een heel aardig stukje op.

Als u dit allemaal heeft kunnen volgen -- ik heb het zo eenvoudig mogelijk gesteld -- dan kunnen we van hieruit beginnen een paar praktische conclusies te trekken. Dat is wel nodig voor de mens van vandaag.

U heeft natuurlijk om zo ver te komen dat u vandaag hier zit een zekere groei van bewustzijn moeten doormaken. U bent misschien wel primitief, maar toch niet zo primitief. Laat mij het zo zeggen:

Wetten en regels, zoals u die kent zijn niet kosmisch geldig.

Waarden en waarderingen zoals u die hanteert, zijn niet kosmisch en eeuwig. Het zijn factoren, die wij op dit moment beschouwen als voor ons leven bepalend. En als dat voor een oerbewustzijn al geldt, dan geldt dat natuurlijk ook voor ons. Dit betekent, dat wij ons aan regels houden omdat zij deel zijn van ons wezen, niet omdat de wereld dat wil. Dit houdt in, dat als ons wezen andere wetten erkent, wij eenvoudig al de wetten van de wereld naast ons kunnen neerleggen. Maar het houdt ook in, dat wij in al wat wij zijn en doen alleen verder bewust kunnen worden, indien we innerlijk vrede kunnen hebben met hetgeen we zijn en doen. Een heel belangrijke factor!

Er moet een harmonie in het ik bestaan t.a.v. het geheel van daden en erkenningen, indien men daaruit voldoende zou willen leren om een omvattender bewustzijn te bereiken en daarbij misschien weer andere regels als de voornaamste aan te merken.

Er zijn nog meer dingen. Een simpel bewustzijn in een elementaal b.v. kan werken, zeker, maar alleen met één element en dan nog met één verschijnsel. Wanneer het een plant wordt, dan zijn de mogelijkheden iets groter omdat het de eigen drang tot voortplanting, de zaadvorming en zaadafstoting mede bevordert. Maar je kunt niet zeggen waar de reis naartoe gaat. Je kunt, als je eenmaal bent begonnen met groeien, leren je aan te passen aan de plaatselijke omstandigheden, maar je kunt die omstandigheden niet veranderen.

Bij een dier ligt het weer anders. Een dier heeft zijn woongebied, zijn eigen corridors, zijn eigen jachtgebied. Maar alles bij elkaar kan het dier deze gewoonten veranderen en doet dit dan ook. Daar waar het dier wordt geconfronteerd met zaken die het aan kan, kan het vluchten. Is de vlucht niet mogelijk, dan kan het alsnog door agressie proberen er iets tegen te doen. / niet

Kom je bij de mens terecht, dan blijkt dat de mens eigenlijk zo sterk verschilt, omdat als hij niet kan vluchten of niet wil vluchten -- beide zijn mogelijk -- niet alleen uitgaat van zijn eigen mogelijkheden, maar ook vraagt: Wat kan ik gebruiken om mijzelf door te zetten? De mens is dus eigenlijk

iemand die in veel grotere mate met dingen buiten zich manipuleert dan het dier. Dieren doen het ook wel, maar veel beperkter. Hieruit blijkt dat er een andere benadering is.

Stel nu eens, dat er naast de mens van vandaag een supermens zou komen. Wat zou die superman doen? Wel, hij zit in de ontwikkeling die we mensheid noemen. Het is duidelijk, dat die mens zal zoeken naar mogelijkheden tot manipuleren. En terwijl u misschien een hamer en een tang gebruikt of in het beste geval een computer of een rekenmachine, zal deze mens zeer waarschijnlijk leren om bepaalde krachten te hanteren zoals zwaartekracht, magnetische velden, elektrische verschijnselen. Hij zal misschien nog verder gaan en leren bepaalde krachten van de astrale wereld te hanteren, misschien zelfs bepaalde geestelijke krachten op aarde te gebruiken. Het is dus zo, de mens is in zijn ontwikkeling manipulatief. Hij zal zelden of nooit alleen op eigen kracht verder gaan, maar hij probeert zijn vermogen en mogelijkheid uit te breiden door meer van buitenaf naar zich toe te halen. Maar dat kan alleen, indien je er zelf meester over bent.

Iemand heeft eens gezegd: "Een generaal is eigenlijk een machteloos mens die zijn macht alleen kan uitoefenen door het onvermogen van zijn ondergeschikten om zijn machteloosheid te beseffen." Iemand, die het wapen in handen heeft, is machtig door het wapen. Maar als een ander hem beveelt het wapen te gebruiken, dan kan hij daar een verandering in brengen. Hij kan dus "ja" of "neen" zeggen. Ik meen, dat ook dit in uw wereld erg belangrijk kan zijn.

In uw wereld wordt de groei van het bewustzijn bij menig mens afgeremd doordat hij teveel blijft vasthouden aan datgene wat anderen zeggen, anderen doen, anderen bepalen. Hij wijst veel van zijn verantwoordelijkheid af door die aan een ander te delegeren. Hij probeert aan verplichtingen te ontkomen door ze te maken tot iets wat op de gemeenschap rust. Het is duidelijk, dat dan het bewustzijn veel minder ervaringen opdoet dan als hij er zelf voor zou staan. Daarom geldt zeer zeker ook in deze tijd: Overal waar u zelf beslissingen neemt, waar u zelf eventueel manipuleert en daarvoor zelf de verantwoordelijkheid draagt, zal uw bewustzijn snel kunnen groeien. Overal waar u terugwijkt voor de persoonlijke beslissing en a.h.w. het leven lijdzaam ondergaat, zal de groei van uw bewustzijn veel trager zijn en zal een werkelijk ontluiken van nieuwe factoren in het bewustzijn zelfs onwaarschijnlijk worden.

Als ik dan voor deze tijd deze conclusies trek, zo mag ik ook zeggen dat in het verleden juist deze factoren een enorm grote rol hebben gespeeld in de ontwikkeling van het bewustzijn van de mensheid. We moeten daarvoor ook weer een paar voorbeelden geven:

Als de mensen betrekkelijk in vrede leven (Adam en Eva in het paradijs, een sprookje dat de mensen soms nog proberen na te doen, maar waarbij de slangen steeds talrijker worden en de appels steeds duurder), hebben we te maken met een wereld waarin eigenlijk niets is. Hoe vreemd dat ook moge klinken. Je bent, je bestaat eenvoudig. Het enige dat je doet is erkennen wat er is, maar je relatie tussen jezelf en het andere heb je niet eens in de gaten. Je zoudt kunnen zeggen: Je wandelt met God. Maar vanaf het ogenblik dat de mens begint zichzelf in leven te houden en hij moet vechten om te kunnen blijven voortbestaan, om voedsel te vinden, overal nieuwe methoden moet vinden om zich huisvesting en een zekere bescherming te bezorgen, zich moet aanpassen aan het klimaat enz., zien wij dat de mensheid ineens veel sneller vooruitgaat. Het manipulatief vermogen van de mens blijkt eigenlijk een kwadraat te zijn van de moeilijkheden die hij ondervindt om in leven te blijven.

Als je het zo bekijkt, dan is het ook duidelijk waarom in deze dagen oorlog en oorlogsdreiging zoveel nieuwe uitvindingen het licht doen zien. Het is ook weer: de mens zoekt ten koste van alles die middelen te vinden waardoor hij zichzelf kan handhaven. Maar het betekent ook, dat je steeds

meer wordt geconfronteerd met mogelijkheden, eigenschappen en kwaliteiten. En dan behoef je ze niet eens te benoemen. Zeker, Newton ziet een appel vallen en weet opeens wat zwaartekracht is. James Watt ziet de theeketel borrelen en weet ineens wat stoomkracht is. Maar lang voordat het zover was werden die dingen al gebruikt.

Oermensen hebben stenen gebruikt om kudden, die beneden voorbijtrokken te doden, om met steenlawines grote dieren, die ze anders niet konden bestrijden, te bedelven en zo aan hun einde te helpen.

Zeker, stoom is nooit gebruikt. Maar of nu stoomkracht werd erkend voor wat het was of niet, in het oude Egypte waren er al tempeldeuren die draaiden op een stoomketel die zat ingebouwd onder het altaar. Als je het offervuur aanstak, ging na verloop van tijd de deur door de stoomdruk open en zag je het heiligste met de god. Een wonder, een mirakel! Dus al die dingen zijn er in de oudheid eigenlijk al geweest, alleen onze benadering is veranderd.

De oermens heeft natuurlijk zijn benadering steeds weer moeten wijzigen. In het begin heeft hij de jacht gezien als iets wat zuiver geluk was. Daarna heeft hij geleerd dat er een systeem in zat, maar hij kon het niet formuleren. Daardoor heeft hij zijn onderbewustzijn gestimuleerd door magische rituelen en kon op grond van die rituelen uit het onderbewustzijn gegevens putten die hij nodig had om een goede jacht te krijgen. Daaruit zijn de eerste jachtrituelen voortgekomen.

De mens was nomade; d.w.z. hij leerde zich te verplaatsen naar die gebieden waar voor hem de levensomstandigheden het best waren. Al die dingen hebben hem geconfronteerd met een wereld waarover hij moest nadenken. Hij moest steeds weer de keus maken: wat past voor mij? Zal ik nu gaan leven in een bosje op de vlakte waar alles veel dichterbij is, waar ik gemakkelijker kan jagen, waar water vlak bij is of zal ik ergens in een rotswand een hol zoeken waar ik veilig ben voor mijn vijanden? Dat waren keuzen die gemaakt moesten worden. En dat is vandaag de dag nog zo.

U moet nog steeds een keuze maken. En ofschoon u bij de dingen die u kiest vergissingen maakt, zult u er wijzer van worden. U gaat meer beseffen omtrent datgene wat u in de wereld wel en niet kunt, wat u wel en niet van de wereld kunt verlangen. Maar u gaat ook begrijpen wat u zelf wilt. Uw eigen wensen worden duidelijker en daarmee de factoren die voor u op dat moment harmoniebepalend zijn ten aanzien van de buitenwereld.

Als ik ook dit aanvaardbaar heb kunnen maken, kunnen we langzamerhand de les gaan afsluiten.

We zitten nog steeds aan te kijken tegen de vraag: Hoe komt het eerste bewustzijn in de materie terecht?

Er blijkt een relatie te zijn tussen geest en materie die er vanuit mijn standpunt, want ik heb natuurlijk nog niet alles bereikt, als volgt uitziet: Op het ogenblik, dat er een belevingsvacuum op geestelijk terrein ontstaat, zal die daadloosheid zelf de geest a.h.w. trekken naar de materie. Materie op zich is een voortdurande beweging, een voortdurend gebeuren. De uitstraling daarvan trekt de geest aan. Het belooft een compensatie voor zijn eigen bewegingsloosheid in zijn geestelijke toestand.

Ik heb u reeds gesproken over de entiteiten die in den beginne in vulkanen hebben geleefd (ze hebben ook nog in andere elementen geleefd). Ook zij werden tot de materie getrokken juist door dit gebeuren in de stof: de voortdurende wisselingen van energieverhoudingen, van structuren, die zelfs de hardste materie kenmerken. Ik zou het zo willen stellen:

Als eenmaal een mate van geestelijk besef is bereikt, is er behoefte aan een voortdurende constatering van de buitenwereld. Zijn daar niet voldoende voor het "ik" te vatten prikkels aanwezig, dan wordt gezocht naar

de dichtstbij zijnde bron van soortgelijke prikkels. Die bron blijkt dan voor de mens in 99 van de 100 gevallen de materie te zijn. Hij zal bij zijn keuze van prikkels, van verschijningsvormen (dus de bewustwordingsgang) wel degelijk mede worden bepaald door de richting waartoe hij behoort. De Heer van de Straal zegt men dan. Maar dat is eigenlijk bijkomstig.

Wanneer echter een overmaat aan besef en beleving in een ego is ontstaan, blijkt dat de banden met de materie voor dat "ik" steeds losser worden. Dan kan een lichamenlijk bestaan misschien nog wel voortduren maar het wordt vager. Het is net, alsof je eigenlijk al hunkert naar die andere wereld.

Als je in een geestelijke wereld komt, dan zal alles wat er in je bestaat aan vragen, aan problemen, aan mogelijkheden worden getest naar buiten toe: Wat kan ik daarop voor een antwoord krijgen? Wat voor betekenis heeft dat voor mij? Zolang dat proces van uitwisseling nu maar kan doorgaan, heb je helemaal geen behoefte om naar de materie terug te keren. Maar komt de zaak tot rust, is er niets nieuws meer, dan ontstaat weer die droomtoestand waardoor je naar de stof wordt getrokken en het gebeuren in de stof steeds meer je aandacht in beslag gaat nemen. Ik neem aan, dat dat bij het eerste bewustzijn reeds is gebeurd. Ik kan het niet bewijzen. Ik weet bijna zeker, dat dit is gebeurd zelfs bij de bezielende krachten van de eerste levensvormen. Ik weet met grote zekerheid dat dit het geval is bij alle levende wezens met een wat hoger bewustzijn, zelfs bij de mens.

Als deze relatie bestaat, is reïncarnatie een bijna niet te ontkennen verschijnsel geworden, maar gelijktijdig is de betekenis van het stoffelijke leven of van het leven in een bepaalde wereld minder geworden. Ze zijn beide slechts verschijnselen; zaken waarin het ik zichzelf bezighoudt met de wereld buiten zich en zo bewust wordt van zijn eigen ik en eigen mogelijkheden, verder niet.

Zo kan ik deze les besluiten met de opmerking, dat een groeiend bewustzijn ongetwijfeld een steeds groter eigen inhoud krijgt en daardoor een steeds langere periode kan vertoeven in verschillende sferen maar ook, indien gewenst, op aarde. Hierbij wordt geen tijdsduur als bepalend gezien, maar ervaringsmogelijkheid. Een geest kan in korte tijd zeer veel ervaren. Een mens kan in een mensenleven soms heel weinig ervaren. De belangrijkheid van leven, dood, bestaan na de dood wordt voor het bewustzijn alleen bepaald door de mogelijkheid tot ervaring en beleving die erin zit. Als u daaraan een laatste conclusie wilt verbinden:

Zolang er in u harmonie bestaat ten aanzien van bepaalde ontwikkelingen en gebeurtenissen, moet u niet bang zijn ze te beleven. En als u ze beleeft, dan moet u proberen het resultaat ervan te zien als een aanduiding van uw eigen behoeften en mogelijkheden, niet als een eigenschapsbepaling alleen van de wereld buiten u.

Hiermede heb ik de les beëindigd. Er zullen misschien punten zijn die u niet helemaal begrijpt of waarvan u zegt: Hoe zat dat eigenlijk in elkaar. Ik geef u de raad de les nog eens goed na te lezen. Ze heeft een dubbele inhoud. Er zit namelijk een semantische en een emotie inhoud in verborgen. Ik heb getracht de formulering hier en daar zo te kiezen dat ook de emotie inhoud zelfs bij het vastleggen op schrift deels bewaard blijft.

Probeer u eerst eens aan te voelen wat u ervan denkt. Als nu blijkt dat u dan problemen heeft, dat u zegt: Hierover zou ik graag toelichting willen hebben, na de volgende les krijgt u de gelegenheid om vragen te stellen of commentaar te leveren. Kunt u in enkele weken nog niet alles nagaan, dan kunt u nog vragen in de tweede les na deze. Daarna echter wordt erop gerekend dat u het voldoende heeft verwerkt en dat u het bij een onderlinge bespreking verder kunt vastleggen.

Ik hoop, dat u zult begrijpen dat dit begin pas goed verder ontwikkeld kan worden, als we onderling een zekere harmonie en een zeker begrip kun-

nen ontwikkelen waardoor we steeds meer kunnen weglaten. Want hoe meer we van het onbelangrijke kunnen weglaten, des te meer wij van het belangrijke kunnen vastleggen.

-:-

WOORDEN EN FEITEN.

Als je iets zegt, dan is het nog lang niet zeker dat je daarmee onschrijft wat je bedoelt. Als je probeert iets weer te geven, kun je soms een bepaalde sfeer overdragen, maar wat je niet kunt is jammer genoeg precies zeggen hoe het is geweest.

Als u uzelf zoudt moeten uitbeelden in woorden, dan zoudt u waarschijnlijk met een wat geflatteerd beeld naar voren komen, maar er zou veel aan ontbreken. En als u zich dan afvraagt waarom, dan is dat omdat er veel dingen zijn die je eigenlijk niet kunt zeggen. Je moet ze uitleggen.

Nu is het met woorden zo, ze moeten direct een denkbeeld overdragen. Want als je er eerst een uitvoerige uitleg bij moet geven, dan is men al lang vergeten waar je het over hebt. Er zijn van die mensen aan wie je een mop vertelt. Je vertelt een geestige clou en zij zitten je dan niet begrijpend aan te kijken. Nadat je de mop driemaal hebt uitgelegd is die helemaal niet leuk meer. Kijk, zo gaat het ook net zo met ons en eigenlijk ook met het bewustzijn.

Een bewustzijn zou eigenlijk de totale waarde moeten absorberen, maar dat kan het niet. Het heeft zichzelf nu eenmaal begrensd en door die begrenzing wordt de zaak gefiltreerd. Je krijgt dus uitdrukkingen binnen die onvolledig zijn. Het zijn woorden, het zijn geen feiten.

Als wij iets doen naar buiten toe, dan zitten we met precies hetzelfde probleem. Wij weten wel wat we bedoelen, maar we weten helemaal niet wat een ander ervan denkt. In 9 van de 10 gevallen zeggen we dan ook dat de wereld onbetrouwbaar is, want die beantwoordt niet aan wat wij werkelijk menen te zijn en te geven, ofschoon we ons helemaal niet realiseren dat dat zo niet naar buiten komt. Als u dit nu als beginpunt neemt, dan kunnen we gaan praten over bewustzijn en wat daarmee samenhangt.

Wat doet een mens? Hij wordt geconfronteerd met dingen buiten zich waarvoor hij geen woorden heeft, die hij niet kan omschrijven en die toch voor hem een eigen indringende ervaring kunnen inhouden. Bijvoorbeeld een onweer. Je bedenkt dus maar iets waardoor het onweer verklaarbaar wordt. Dan zeg je: Dat is de dondergod die langs de hemel rijdt en zo nu en dan zijn bijl naar beneden smijt. Iedereen weet wel dat het geen bijl is. Maar als het een god is, dan zou het kunnen. Anders gezegd: We gaan gewoon een fantasetje plegen, daarmee verklaren we de dingen en geven ze eigenlijk een betekenis waardoor ze hanteerbaar worden. Ik denk, dat dat overal hetzelfde is.

Er zijn mensen die het heel erg goed menen. Ze zijn voortdurend heel vroom bezig en zeggen: Heilige Geest, daal over ons neer. Als ze dat voor de honderdste keer hebben herhaald en het zou gebeuren, dan zullen ze er helemaal niet happy mee zijn, want zij denken: als de H. Geest over mij komt, dan ben ik meer mijzelf, ik kan meer en ik begrijp vanuit mijn standpunt meer. Maar als je in de zon kijkt, dan zie je minder in plaats van meer. En zo zou dat ook hier het geval zijn.

Als ik kijk naar alles wat er bij de mens een rol speelt, dan zeg ik: Alle goden die we hebben geschapen, maar ook onze beelden van een hemel, van een hel, van een onderwereld, van de verhoudingen in het heelal komen voort uit onszelf. Het zijn de sprookjes die we onszelf vertellen om te ontkomen aan het onverklaarbare dat we anders buiten ons vrezende te ontmoeten. Gesteld, dat u dit zoudt aanvaarden, dan wordt het tijd om vragen te stellen.

Is er inderdaad een reïncarnatie? kun je dan roepen. Dan is het antwoord: Ja, ik vind het niet gezellig om weer terug te komen. We leven één keer op aarde en als we dat goed doen, dan zijn we ervan af.

Maar is dat iets wat met feiten te maken heeft? Neen, het zijn woorden. Wij proberen met woorden een werkelijkheid om te buigen of het onverklaarbare zo te veranderen dat we er meester over kunnen zijn. Ons geloof kan een volledig concrete waarde in onszelf zijn. Je kunt innerlijk zo intens een zekerheid met je dragen dat je er steeds een beroep op kunt doen en daardoor in de wereld buiten je die ook steeds ontmoet.

Ga nu dat geloof even omzetten in een aantal regels. Begin maar met: Ik geloof dat en dan komt er een hele hoop achteraan, desnoods Allah is de enige God en Mohammed is zijn profeet. Op dat ogenblik heb ik mij vervreemd van mijn geloof.

Als ik een uitleg zoek voor het onverklaarbare, terwijl dit onverklaarbare in mij bestaat en niet buiten mij, dan moet ik ook beseffen dat ik mijn mogelijkheid tot bewustzijn beknot. Een wetenschapsman, die aanneemt dat maar één oplossing de juiste is voor zijn probleem, zal daardoor zijn onderzoek in die ene richting doorzetten en alle andere bijkomstige ontdekkingen, die hij misschien had kunnen doen, eenvoudig terzijde schuiven. Als je dat begrijpt, dan zeg je: Met bewustwording zit de zaak toch wel een beetje anders. Er zijn veel dingen die ik in mij dan maar een naam geef. Maar zodra ik ze buiten mij als zodanig ga benoemen, ontnem ik mij de mogelijkheid om er nog feitelijk op te reageren.

Een mens is vaak geneigd te zeggen: Het leven is door God aan mij gegeven en Hij heeft bepaald wat ermee zal gebeuren. Heel aardig. Maar waarom dat niet empirisch bekeken? Wat er vaar ik? Wat ben ik? Wat doe ik? Maar ook wat geloof ik? Wat voel ik in mij als zekerheid? Wat ik in mij voel is een deel van mijzelf. Pas als ik het in de buitenwereld precies zo ontmoet, kan ik er misschien meer over leren kennen. Op het ogenblik, dat ik probeer het a.h.w. te forceren, dus buiten mij te stellen zonder dat ik het eerst heb erkend, maak ik mijzelf blind voor een deel van de werkelijkheid.

Dan is er nog een andere neiging. Wij hebben altijd de neiging om onszelf een beetje omhoog te steken. Er zijn mensen die zeer nadrukkelijk, eerlijk en oprecht zeggen: God heeft het Kaukasische ras (blanke ras) uitverkoren. Alle andere rassen zijn eigenlijk minderwaardig en alleen bestemd om de blanken te dienen. U moet niet denken dat die mensen dat zeggen, omdat ze anderen alleen maar in een hoek willen trappen. Heel vaak zouden ze zelfs die anderen willen helpen. Maar je stelt jezelf primair.

Bij een ander volk hebben ze gezegd: De enige werkelijke mensen zijn de Germanen. Maar toen de manen waren afgeschoren, bleef het beest over. Dat was pijnlijk. Realiseer u dus goed: wij kunnen niet een bepaalde waardigheid aannemen. Maar denk ook niet dat het iets is wat alleen maar hier voorkomt.

U kent allen het bekende verhaaltje van de Indianen. De Indiaan zegt: God maakte de eerste mens en die werd niet gaar. Dat was de blanke. Toen verbrandde hij er een. Dat was de neger. Toen had hij er een die was al iets meer gaar. Dat werd de gele mens. Eindelijk kwam er een die had de perfecte roodbruine kleur. Dat werd de Indiaan, het werkelijke product. Een sprookje, maar ergens heeft het de behoefte om een superioriteit uit te drukken.

Ieder van ons voelt een superioriteit ten aanzien van de buitenwereld in zichzelf of hij het toegeeft of niet. Je kunt jezelf wel een minderwaardigheidscomplex aanpraten, maar dat komt dan omdat de wereld weigert te beantwoorden aan het gevoel van waardigheid en superioriteit dat je in je draagt. Waarom zouden we nu dat gevoel van waardigheid en betekenis opzij zetten? Dat is helemaal niet nodig. Maar mijn meerwaardigheid is iets wat alleen kan bestaan, als ik alles wat in mij leeft op de juiste manier in de wereld naar buiten weet te brengen en gelijktijdig uit de buitenwereld al datgene weet af te lezen waardoor ik mij bewuster word van de meerwaardigheid die in mij bestaat. En dan kun je inderdaad een meerwaardig mens zijn.

Het is helemaal niet zo, dat alle mensen gelijk zijn. Het is precies hetzelfde als dat bekende koor van Beethoven: "Alle Menschen werden Brüder". Dan zeg ik ook: Als we allemaal broers worden, waar komen de kindertjes vandaan, want de zusters zijn er niet bij. Dan wordt het een familiedrama: het uitsterven van het menselijk geslacht.

Anderen beginnen met leuzen als: Wij christenen, wij zijn meer dan anderen. Eventueel met of zonder hulp van de Maagd Maria. Daar heb ik ook niets op tegen zolang het in je zit. Het gevoel van meerwaardigheid dat in je bestaat, is de bron waaruit je kracht kunt putten. Maar op het ogenblik, dat je die waarde buiten je aanvaard wilt weten zonder dat je in staat bent haar volledig te uiten, ga je jezelf beroven van de mogelijkheid je innerlijke krachten en de punten waarop je inderdaad de meerdere kunt zijn van anderen te openbaren. Dan maak je jezelf tot minderwaardig, ongeacht het feit dat je in je meerwaardigheid bezit. Dat is in het bewustwordingsproces heel erg belangrijk.

Ze hebben wel eens gezegd: Een duivel is een gevallen engel. Realiseer u eens wat men feitelijk zegt: De duivel is dus iemand op het ogenblik, dat hij het engel-zijn niet meer kan aanvaarden; als hij de waarde in zich beschouwt als iets wat buiten hem moet worden erkend. Een poging om zich af te zonderen van God, terwijl hij gelijktijdig God als de enige bestaansmogelijkheid in zich erkent. Nou, dan moet je wel duivels worden. Dat is het meest bittere wat je je kunt voorstellen: afgescheiden zijn van datgene wat je nodig hebt om te leven. Dit voortdurend verwerpen en het toch steeds weer nodig hebben en het stilletjes toch weer moeten gebruiken en erkennen, omdat je zonder dat niet kunt bestaan. Erg bitter.

Er zijn natuurlijk geen duivels zoals hier worden voorgesteld. Een duivel op aarde is een kruising van een natuurgod, een beetje veestapel en al het verderfelijke dat de mens in zichzelf erkent en graag aan een ander toeschrijft. Ik zeg niet dat er geen echte duivels zijn zoals die worden voorgesteld. Maar het probleem ligt daar. Ik denk, dat dit probleem in dit tweede gedeelte toch wel even besproken mag worden.

U kunt van de wereld nooit verwachten dat ze beantwoordt aan uw innerlijk besef van waarde, waardigheid en mogelijkheid. Maar in die wereld zijn factoren te vinden die wel degelijk harmonisch kunnen zijn met wat er in u leeft. Die harmonie is nimmer blijvend. Realiseer u dat even. Alles bestaat in de tijd en in de eeuwigheid. In de eeuwigheid is het onveranderlijk. Maar als wij de eeuwigheid in de tijd proberen waar te maken, dan trachten wij de tijd stil te zetten. We zetten onze ontwikkeling, onze bewustwording stil. Totdat we aanvaarden dat de perfecte harmonie een ogenblik daarna weer een andere geworden kan zijn, dat harmonieën van perfecte eenheid op een gegeven ogenblik in disharmonieën kunnen ontaarden, tenzij we in ons waarden dragen en ook de veranderingsmogelijkheid waardoor we ons voortdurend kunnen aanpassen. Als we ons dat gaan realiseren, dan zeggen wij: Maar we hebben geen vaste waarde in het leven. Niets is werkelijk vast. Het enige dat vast is, zijn de illusies die we in ons opbouwen of de harmonische werkelijkheden die we steeds weer in de wereld kunnen terugvinden.

De volgende keer krijgt u waarschijnlijk zeer uitvoerige lezingen over de eertijd, de oermensen en dat soort dingen. Ik voor mij zie de oermens nog steeds terug. Het is nog altijd het mannetje dat "oehoe" roept met zijn oren klappert en denkt dat het onweerstaanbaar is voor alles wat in de omgeving leeft.

Belangrijk is dat wij gaan beseffen wat de relatie is tussen ons innerlijk en de wereld, want dat is de basis waarop onze bewustwording zich voltrekt. Als u denkt dat u alles al weet, dan luistert u naar niemand en leert u dus niets. Als u uitgaat van hetgeen u reeds weet en probeert daaromtrent meer te weten te komen, dan is uw ontwikkeling niet groter, maar u wordt in ieder geval wijzer.

Als u een bepaalde wetenschap heeft en bereid bent deze aan te vullen met alle gegevens in de hoop ze ooit te kunnen correleren, dan wordt u kosmisch bewust. Dat is nu de aardigheid. Je kunt niet zeggen dat er in het leven iets is wat absoluut waar is. Ook wat wij zeggen is niet absoluut waar. Het is beperkt waar; het is voorwaardelijk. Nu kunt u erg gelukkig zijn dat u dit voorwaardelijke krijgt. Maar onthoud wel: als u zich daaraan blijft vastklampen, dan volgt er een tbr en komt u niet verder meer.

Als u hier een waarheid vindt, dan is dat een uitgangspunt voor een verdere erkenning. Dat is misschien een krachtbron, maar één die gebruikt moet worden. Want als iemand u hier zegt dat u meer waard bent, dan wilt u dat graag geloven. Maar als u dat niet in de wereld kunt bevestigen door hetgeen u doet en bent wat heeft u er dan aan? Dan wordt u niet wijzer, u heeft alleen een illusie gekregen. Maar op het ogenblik, dat u hier iets vindt - onverschillig wat - en u kunt dat toetsen aan de werkelijkheid, zelfs als het voor uw idee niet klopt, dan heeft u iets geleerd en kunt u dus wijzer en verstandiger worden. U kunt dat misschien niet helemaal omschrijven of de juiste woorden vinden om te zeggen wat eraan mankeert, maar u heeft het wel in u. Het feit blijft bestaan. Het feit is een bewustzijnswaarde in uw wezen, ook als de uitdrukbaarheid daarvan onvolledig is.

Dit zijn een paar punten die ik in uw aandacht wil aanbevelen. Het is natuurlijk erg leuk en het brengt ook een beetje prestige met zich, als u deelneemt aan een cursus over Groeiend Bewustzijn. Als u het zo bekijkt, vergeet het dan maar. Daar komt u niet veel verder mee. U moet het niet doen voor het prestige, want dat krijgt u toch niet. Prestige kunt u alleen krijgen, indien u innerlijk iets vindt waardoor u uw mogelijkheden in de buitenwereld anders ziet en daardoor uw innerlijke mogelijkheden buiten u beter leert waarmaken.

Ik wil eindigen met een paar citaten van uitspraken die anderen hebben gedaan.

"Werkelijke heiligen bestaan niet. Iemand die op aarde heilig wordt genoemd, is iemand wiens zonden nooit bekend zijn geworden."

"Wijsheid bestaat niet uit een veelheid van kennis, maar uit een inzicht in de betekenis van datgene wat je kent en waarmee je leeft."

"Kracht is niet het vermogen om anderen te onderwerpen, maar de mogelijkheid om je eigen zelfstandigheid onder alle omstandigheden te bewaren en gelijktijdig anderen een voldoende vrijheid te laten om zichzelf te zijn."

"Macht is de illusie dat je het lot van anderen bepaalt. Hoe meer macht je zoekt, hoe meer je lot wordt bepaald door datgene wat anderen doen, ook als je denkt dat zij het op jouw gezag doen."

"Als je in je leven een bepaalde weg bent ingeslagen, komt er een ogenblik dat er geen terug meer is; dan moet je wel verdergaan. Beklaag je daarover niet, want de weg die je hebt gekozen voert tenslotte tot een bestemming vanwaaruit je verder kunt gaan in een door jezelf te kiezen richting. Aanvaard dus je weg en maak er het beste van."

Deze citaten tezamen bevatten zeer veel wat met bewustwording en ook met een groeiend bewustzijn te maken heeft. Ik hoop, dat ik u hier enkele nuttige tips heb gegeven, al zullen degenen die ze het hardst nodig hebben ze waarschijnlijk het minst erkennen.

-:-

EEN SPROOKJE.

Een sprookje is de werkelijkheid dat door de mens, die graag ontkomt aan feiten is verhuld, totdat het zich vertellen laat. Het is de wens, goed aangekleed, waardoor men voor een ogenblik vergeet hoe men zelf altijd weer de steken vallen laat in het leven.

- Een sprookje vaak is het ook wat wij vertellen over wat wij zijn, wat wij allen wel gedaan hebben, wat wij in het leven geleerd en verstaan hebben. Want we geven de werkelijkheid niet zo graag toe. Maar als je zoekt naar werkelijk bewustzijn, dan word je op den duur die sprookjes wel moe.

- De werkelijkheid is meer dan een sprookje, ongelooflijker bovendien. Want de werkelijkheid is het ware beleven en de zin van het beleven zien diep in jezelf, vanuit jezelf. En al heb je dan geen fee met tovermacht, als het nodig is, dan kun je vliegen en dus doe je dat op eigen kracht.

Als je sprookjes vertelt, bemantel je de waarheid. Maar als je die voor jezelf erkent, dan voel je niet alleen je eigen wezen beter aan, maar erken je meer en meer ook het bestaan, waarvan je toch - of je wilt of niet - een heel klein deeltje bent.

Geestelijk zijn is geen sprookje. Maar wordt het door jezelf nog niet beleefd, dan is het iets - dat moet ik zeggen - wat heel veel van een sprookje heeft.

Als ik het sprookje zo bekijk, dan kan ik zeggen: Als je door het sprookje de feiten kunt zien, word je zelfs rijk door een sprookje. Maar als je de feiten verhult door een sprookje, dan houd je niet veel over, behalve misschien wat demagogie, wat politiek en een zendingsdrift. Ik hoop, dat u dat bespaard blijft.

:--:

VOORSPELLINGEN

INLEIDING.

Door de gehele menselijke geschiedenis worden we steeds weer geconfronteerd met allerlei profetieën, met profeten, waarzeggers, helderzienden en wat dies meer zij. De eerste priesters die de jacht hebben geleid bij de oermens waren degenen die profeteerden waar men de kudden kon vinden. De sjamanen riepen de stemmen op van de overledenen, vooral de grote staatslieden en krijgers en gaven zo de aanwijzingen die men nodig kon hebben om een strijd te winnen of een geschil te beslechten.

Als we wat verder in de tijd gaan, dan krijgen we overal die mooie orakels. Ook daarvan heeft u wel gehoord. Orakels waren in feite mensen, die in trance profeteerden, ofschoon er meer priesters waren die profiteerden. Een bekende methode was altijd een uitspraak zo te doen dat niemand er weg mee wist, totdat het gebeurd was. En als je dat dubbelzinnig zei, dan had je altijd gelijk.

Vandaaruit komen we langzamerhand in de richting van het kerkelijk denken. In het Oude Testament hebben we profeten bij de vleet; ze staan daarin opgetekend. Maar als we een stapje verder gaan, dan vinden we ook in de eerste christengemeenschappen de mensen die tijdens de agape (liefde-maaltijd) plotseling opstaan en bezielde door de H. Geest allerlei uitspraken doen, toespraken houden en in vele gevallen bepaalde dingen vooruit zeggen.

De wichelaars komen dan een beetje in opkomst. De astrologie gaat een rol spelen en ook andere vormen van wichelarij overgeleverd uit de oudheid zijn nog steeds in zwang.

Wanneer de Arabieren tenslotte hun eerste grote waarnemingen vastleggen, ontstaat er zelfs een astrologische wetenschap. Gelijkzeitig ontwikkelt zich ergens anders het idee van de handlijkunde. Er zijn mensen die beweren je toekomst te kunnen lezen uit de hand, uit het hoofd; de knobbels die men op het hoofd heeft. Kortom, profetieën bij de vleet.

Wat wij nu in deze cursus willen doen, is niet in de eerste plaats al die oude dingen nagaan. Er zijn onnoemelijk veel boeken over geschreven. Het meeste daarvan kunt u, indien u daarin bent geïnteresseerd, elders terugvinden. Het zal ons in de eerste plaats gaan om het wezen van een profetie of een voorspelling na te gaan en de methodiek daarachter nader te belichten. Ik geloof, dat dat het belangrijkste is. En dit gezegd hebbend kan ik overgaan tot

HOOFDSTUK I.

WAT IS EEN PROFETIE?

U denkt waarschijnlijk dat u het weet. Een profetie is niet alleen maar een voorspelling. Als u hier zit, dan kan ik natuurlijk doen alsof ik een profeet ben en zeggen dat u zo dadelijk allen huiswaarts zult keren. Dit is

een normale gevolgtrekking. Een profetie is dus een voorspelling, die niet langs normaal redelijke weg zonder meer kan worden verkregen.

De middelen die men daarbij gebruikt zijn heel wat minder belangrijk dan men schijnt te denken. Ik weet het wel: de theeblaren in een kopje; vooral een Engelse methode die nog in zwang is. Het koffiedik; vooral in Frankrijk nogal geliefd. U ziet, de drinkgewoonte van een volk speelt een rol bij de meest voorkomende vorm van voorspelling.

Wij weten, dat ook handlijnkunde in Italië nog veel wordt beoefend, terwijl een soortgelijke kunst ook in Spanje veel voorkomt, maar dan wel voornamelijk bij de zigeuners. In al deze gevallen gaat het om een object waarop je je concentreert. Zelfs als we teruggrijpen naar de oude profeten, dan blijkt dat ze steeds weer in een speciale toestand verkeren op het ogenblik, dat de geest over hen vaardig wordt. Verder kunnen we constateren - en dat kunnen we ook zien aan de bijbelse profeten, de meest bereikbare voorbeelden voor ons - dat ze sterk worden geleid door impulsen uit hun onderbewustzijn.

Als we kijken wat Jesaja (vooral Jesaja II) zoal te zeggen heeft, dan klinkt hij ongeveer als een politiek commentator die de zenuwen heeft. Het belangrijke bij dit alles is echter: er is geen direct logische samenhang. Er is een toestand van concentratie, van een afzondering van de norm. Of ik nu kijk naar een horoscoop of naar wat theeblaadjes, met zand zit te strooien, het gaat erom dat ik bezig ben en mijn gehele aandacht concentreer op het kennen van de toekomst. Technisch omschreven zou je dus kunnen zeggen: Profetieën en voorspellingen worden mogelijk op het ogenblik dat zo'n volledige concentratie op de toekomst is bereikt, dat geen redelijke samenhangen met het heden meer worden beseft.

Dan kijken we wat er verder aan de hand kan zijn. Ik kan een voorspelling doen, maar ik moet die altijd inkleden. Elke profeet heeft de neiging om dat een beetje vaag te doen. Wij hebben ons er zelf ook aan schuldig gemaakt. Ik herinner mij dat een van onze broeders, sprekend over toekomstige ontwikkelingen in Nederland, letterlijk verklaarde: Er bestaat gevaar voor grote overstromingen in het mondingsgebied van de grote rivieren gepaard gaand met stormvloed en dijkbreuk. Niemand heeft toen, dat zult u ook begrijpen, aan Zeeland gedacht, ofschoon dit inderdaad het mondingsgebied is van de grote rivieren. De voorspelling was dus juist, maar ze was niet afleesbaar.

Een profeet kan namelijk heel vaak de zaken niet gemakkelijk bij elkaar brengen. Hij kan geen beelden vinden die voor hem de volledige waarheid inhouden. Denk maar eens aan de kwatrijnen van Nostradamus. Hierin worden inderdaad vele toekomstige gebeurtenissen voorspeld. Niemand kan ze echter ontcijferen, want de profeet heeft zijn eigen symboliek gebruikt.

Iets dergelijks zouden we zelfs kunnen zeggen over het boek Openbaringen waar we met enige moeite wel de oorsprong van de symboliek zo hier en daar in kunnen terugvinden. Er zitten Assyrische elementen in, er zitten enkele Egyptische en ook grieks-mythologische elementen in. Maar wat ze precies betekenen daar zijn we nog steeds niet achter. We kunnen dan werken met letteromzetting, met gematria e.d., maar niemand heeft nog uitgerekend wat het Beest met het getal 666 betekent. Niemand is daar nog achter kunnen komen. Dat is misschien maar goed ook, want een profeet zal in zuiver persoonlijk verband nog wel het een en ander kunnen zeggen. Maar als hij een algemene voorspelling doet, dan beroert dat zo onnoemelijk veel mensen dat alleen het geloof in een dergelijke voorspelling misschien al voldoende is om haar in vervulling te doen gaan. En een dergelijk ingrijpen in het lot is nu juist datgene wat een profeet niet zou mogen doen.

De situatie is dus als volgt: Een mens heeft een ogenblik zijn banden met het heden verbroken. Hij is gericht op het gebeuren van morgen of overmorgen. De tijd kan hij vaak niet precies bepalen. Nu kan hij kiezen uit twee methoden. Hij kan kiezen voor de impuls waarbij de opkomende gedachten zonder

meer als profetie worden uitgesproken en hij kan kiezen voor het visio-naire werk waarbij men - of men nu werkelijk ziet of riet, want het is niet altijd de werkelijke visuele hallucinatie - begint een scène te beschrijven. En als die beschrijving is beëindigd (dit is weer een zuiver redelijk proces), dan probeert hij op de een of andere manier een verband te leggen met de feiten die hem bekend zijn.

Ik meen, dat het eenvoudig genoeg is te zeggen: Nederland krijgt in de komende tijd nog te maken met vele stakingen. Dat is logisch. We zouden ook kunnen zeggen, dat het Kabinet Van Agt ongetwijfeld in grote moeilijkheden zal komen te verkeren. Ook dat is iets wat vanzelfsprekend is. Als we nu zouden zeggen, dat in Nederland een van de politieke leiders door een zeer ernstige ziekte zal worden getroffen, waarschijnlijk tegen de kersttijd, dan is dat een profetie. Waarom? Ook al heb ik de persoon niet aangeduid de mogelijkheid, dat dit in de gestelde tijd zal gebeuren, is betrekkelijk klein.

Een groot gedeelte van hetgeen profeten hebben gezegd (z.g. profeten vooral), kun je eigenlijk herleiden tot een bewust of onbewust gebruiken van waarschijnlijkheidsberekening. Er zijn zoveel kansen dat een bepaald iets zal gebeuren dat je het met grote zekerheid kunt stellen en heel weinig kans hebt om ongelijk te krijgen. Maar er zijn ook zaken bij die eigenlijk zo weinig kans hebben om te gebeuren, dat het voorspellen juist daarvan als een werkelijke profetie kan worden aangemerkt.

Nu zullen we toch zo nu en dan in deze cursus moeten terugspringen naar het verleden al is het alleen maar om te illustreren wat er kan gebeuren.

Er is een orakel. Degene die het orakel bezoekt, vertelt natuurlijk niet precies wat hij allemaal wil weten en wil horen. Hij stelt alleen een vraag. Maar voordat hij wordt toegelaten, moet hij eerst enige tijd in een gastverblijf doorbrengen. In dat gastverblijf kunnen ze ondertussen te weten komen wie en wat hij is en daarop wordt de voorspelling afgesteld. Dat wil niet zeggen dat de predictie op zichzelf onjuist behoeft te zijn, of dat er geen sprake is van het paranormale maar alleen van bedrog. Het wil alleen zeggen dat men een soort zekerheidsfactor wil inbouwen, maar daardoor tevens bepaalde eerste impulsen probeert weg te verklaren of zelfs niet uitspreekt.

Als er nu een beeld oprijst dat onaangenaam is (laten we zeggen dat een zakenman heeft gevraagd: Kan ik een expeditie ondernemen naar Troje en winst maken), dan zegt het orakel: "Als de god van de wind en de god van de handel samengaan, dan zal u alles geworden wat ge wezenlijk verdient."

Kijk, gaat die boot nu toevallig te gronde of wordt ze gekaapt, dan zegt het orakel: "Je hebt toch gekregen wat je verdiende. Daar heb je naar geleefd." Maar er zit wel één ding in: Waarom werd in de voorspelling juist de god van de wind gebruikt? Omdat het eerste beeld dat opkwam een storm was waarmee de vloot te kampen zou krijgen. Ik garandeer u dat, wat er verder ook niet is uitgekomen of wel is uitgekomen, die storm is opgestoken. Het orakel had hier dus één element van waarheid. Het was wezenlijk een vooruitschouw. Al het andere werd eromheen geweven uit overwegingen van prestige, klantenbinding en wat dies meer zij.

Nu gaat u naar een helderziende toe. Als het er een is die een nogal druk bedrijf heeft en hoge tarieven, dan zult u ofwel van tevoren moeten aanvragen (dan kunnen ze even nagaan wie u bent), danwel u moogt een tijdje in de wachtkamer wachten. Daar zit iemand die u altijd heel vriendelijk laat voorgaan, want hij zit er namelijk alleen om te zorgen dat hij u uithoort. Dan komt u bij de helderziende binnen. Deze zegt: O, ik zie het al, u zit met een familieprobleem. (Maar dat heeft u net verteld). Hij/zij begint dan

een heel verhaal dat gaat over mannen en vrouwen die uw pad kruisen. Maar dan zegt de helderziende ineens: "U moet wel goed uitkijken, want ik zie dat u een ongelukje krijgt met het openbaar vervoer. Zorg ervoor dat u altijd vrij staat." Dan denkt u: vrij staat? Wat heb ik daaraan? Na al die dingen die u serieus heeft genomen, wordt dit vergeten. Totdat blijkt dat u, te dicht in de rij dringend om toch nog de bus of de tram in te komen, struikelt, tegen de treeplank aan komt en een aantal dagen met een bloeduitstorting loopt waardoor uw gang alle sierlijkheid moet ontberen. Dit was vooruit gezien. Dat was niet zonder meer vooruit te zeggen. Hoe kan dat?

Wel, elke mens heeft een mate van uitstraling. In die uitstraling zit een deel van uw gedachtenleven verborgen en ook van uw onderbewustzijn. Dat betekent dat iemand, die voldoende op u is ingesteld, in staat is de trillingen af te lezen. Hieruit komen een aantal beelden voort die absoluut niets met de werkelijkheid te maken hebben. Vandaar dat een goede helderziende nooit zal zeggen: U wint de honderdduizend. Hij zal wel zeggen: Er is een kans dat u geluk heeft in de loterij. Verder zullen ze nooit gaan, want als u daarmee bezig bent - bewust of onbewust - dan zit het erin dat u meespeelt en kun je dus zoiets wel zeggen. Ergens weet u zelf dingen omtrent uzelf - onbewust - die u nooit naar buiten kunt brengen. Uit die wetenschap wordt vaak geput. Dus de persoon wordt afgelezen.

Als je iemand heel goed afleest, dan gebeurt er nog iets anders. De wereld heeft een soort patroon. We noemen dat dan trilling bij gebrek aan beter. Het is een soort sfeer. Die sfeer verandert. Nu kun je wel degelijk aanvoelen dat die sfeer op een bepaald moment anders zal zijn. Je kunt ook de uitstraling van een persoon aanvoelen. Als die twee disharmonisch zijn, dan moet je waarschuwen en zul je ongeluk voorspellen. Als je al redelijke gegevens hebt, trek je negatieve conclusies. Als echter beide harmonisch zijn, dan neem je aan dat alles zal meelopen. En al datgene wat je in het onderbewustzijn aanvoelt als een mogelijkheid, kun je nu naar voren brengen met enige zekerheid als een positief gebeuren. Het is niet zo moeilijk als het lijkt.

Er zijn natuurlijk ook methoden die veel overtuigender zijn. Ik denk aan het schouwen in inkt, het schouwen in water en dat soort dingen. Zelfs in de kristallen bol, meestal een bol van loodkristal. Je kunt een ander hiernaar laten staren. Als je nu harmonieën kunt ontdekken tussen iets in de toekomst - onverschillig wat - en deze mens, kun je daarop je gedachten heel scherp concentreren. Je bent dan niet alleen helderziende, je bent gelijktijdig een soort suggestor of misschien zelfs hypnotiseur of hypnotiseuse.

De ander ziet nu in de inkt, in het spiegeland watervlak, in de bol een scene zich opbouwen. Die scene is datgene wat hij met grote waarschijnlijkheid zal waarmaken. Daarin zitten alle gegevens van zijn persoonlijkheid plus alle afstemmingen die u heeft gevonden. Het is natuurlijk erg overtuigend, als je dat zelf ziet. Of het daarbij ook - en dat is een andere vraag - altijd helemaal waar is, valt te betwijfelen.

Bij elke profetie, onverschillig welke, zelfs als ze heet te komen van de H. Geest of van andere hoge instanties, moet worden gesteld dat het menselijk onderbewustzijn de feitelijke interpretatie geeft en dat juist daardoor altijd een aanpassing van de profetie, van het schouwen, aan de eigen voorstellingswereld zal plaatsvinden.

Neem nu b.v. de Paus. Laten we zeggen dat deze Paus een mysticus is. Dat is hij ook op de achtergrond. Hij is dus een acteur met een mystieke inslag zou je kunnen zeggen.

Had deze man nu eens vooruit geschouwd naar zijn wereldreis, dan zou hij niet hebben kunnen zeggen: Dat is mijn succes. Dat succes is gelegen in de honger van de mensen naar autoriteit, naar iets wat naar het bovenmenselijke zweemt. Maar dat komt niet in hem op. Hij zal dus zeggen: Ik word daarbij beschermd door de H. Maagd Maria; zijn symbool van moederlijke omkul-

ling, van zekerheid. Zij geleidt mij, opdat onze moeder de H. Kerk aan meer mensen wordt geopenbaard. In feite zou hij alleen kunnen zeggen op grond van zijn dromen en symbolen: Er zullen enorm veel mensen naar mij komen kijken en ik zal erg veel succes hebben.

U begrijpt nu waarschijnlijk waarom wij bij het beschouwen van een profetie altijd een beetje voorzichtig moeten zijn. Dan is er nog iets.

Wanneer iemand b.v. profeteert: wanneer de adelaar zwermt boven de stad van de beer, dan zal het vuur het westen verbranden. Een zeer vrije vertaling van een van de gegevens van Nostradamus.

Dan begint u: De beer, dat is Rusland. De adelaar is natuurlijk de USA. Als de bommen van de Ver. Staten vallen op Moskou, dan zal het hele westen in vuur staan. Dat zegt u nu. Maar toevallig is Bern ook de stad van de beer. En een adelaar kunnen we ook nog vinden bij Mannheim. Dus als een olieboot van Mannheim naar Bern vaart, zou ze ontbranden en zou er vuur zijn waar een hoop mensen naar gaan kijken. Zo kan ik het ook vertalen.

Nu ligt het er maar aan wat u voor voorstellingen koestert. De uitleg van een profetie is altijd associatief; het gaat uit van uw eigen begripsbeelden. Als u symbolen vertaalt, doet u dit naar de betekenis die u eraan toekent. Als u conclusies trekt, dan zijn dat geen conclusies die in de profetie zitten, maar die u trekt. Misschien wordt het nu iets duidelijker wat een profetie eigenlijk is.

Een profetie, een voorspelling, is in wezen een vooruitzien in de tijd waarbij je niet in staat bent om alles precies vast te leggen. Het resultaat is, dat je alleen enkele hoofdpunten van een gebeuren weergeeft dat je wel aanvoelt en niet redelijk bevat. Zolang het daarbij blijft, zal de profetie niet gemakkelijk zijn uit te leggen, maar ze zal wel - en dat is heel erg belangrijk - waar zijn. Een profetie wordt echter minder waar naarmate meer mensen proberen haar uit te leggen. Het is dus een raadsel.

Waarom we in de tijd vooruit kunnen zien? Ja, daarvoor zijn heel veel uitleggingen. De meest eenvoudige is deze: Tijd is eigenlijk een belevingsfactor. Als waarde kan ze worden vergeleken met zwaartekracht of snelheid. Als we ons nu kunnen losmaken van de ons bindende begrippen, dan zullen we de waarde die 'tijd' wordt genoemd kunnen zien als een rechte lijn. Waar we haar kunnen overzien, kunnen we de punten op die lijn aftasten, ook als die punten liggen daar waar wij nog niet zijn aangekomen. Vooruit zien in de tijd is dus het aflezen van mogelijkheden. Helemaal juist is het echter niet.

De tijd is namelijk geen vastliggende waarde. De ontwikkeling is vanuit het begin gepredestineerd; ze is de grootste waarschijnlijkheid. Als wij gaan profeteren, dan gaan we uit van de grootste waarschijnlijkheid. Maar er zijn zoveel ogenblikken, dat van die rechte lijn kan worden afgeweken dat het niet waarschijnlijk is dat alles wat wij voorspellen waar wordt. Ons schouwen in de tijd is dus het constateren dat iets mogelijk is en dat het een mate van waarschijnlijkheid kent, meer niet.

Ik kan hier rustig iemand de stuipen op het lijf jagen en zeggen: De dood is u nabij. Daar heb ik altijd gelijk in. Er sterft altijd wel iemand in uw omgeving. Misschien door een verkeersongeluk, bij de burens of desnoods slaat u een vlieg dood. De dood is u nabij. Maar als ik dat gewoon als een waarschijnlijkheid zie, kan ik zeggen: Voor de een ligt het veel dichterbij dan voor de ander. De waarschijnlijkheid kan voor één persoon nabij zijn. Dan is er voor die ene persoon iets te zeggen. (Niemand van de hier aanwezigen wordt ermede bedoeld.) Als ik bovendien in de uitstraling van zo iemand ontdek dat het proces van afsluiting (dat gebeurt ook in de aura) voor de buitenwereld is begonnen, dan kan ik zeggen: Binnen een jaar is dat gepiept. Dan hebben we er bij ons weer eentje bij en u bent er eentje kwijt. Dat is dus een profetie die is gebaseerd op waarnemingen. Het is een prognose, een voorspelling, maar een zeer redelijke.

Minder redelijk wordt het, als ik ga zeggen waar de fout ligt. Als ik b.v. zeg: Ik voel, dat de dood u dichterbij komt. Er is sprake van een long-

kankerproces dat zich nu gaat voltrekken. Kijk, dan kom ik al iets dichterbij. Ik kan het nog afgelezen hebben. Maar het is een constatering die buiten het redelijke ligt en die we als zodanig al een beetje onder de profetie kunnen gaan rekenen. Nu zeg ik daar echter bij: U zult voor de consequenties van uw kwaal op het laatste moment worden gered door het ingrijpen van iemand, die u vroeger heeft gekend. Dit zijn factoren, die niet meer redelijk bepaalbaar zijn. Op dat ogenblik profeteer ik werkelijk.

Kunt u zich voorstellen dat u een profetie eigenlijk niet als zodanig moogt aannemen? Dat men zegt: Dit is een voorspelling, maar in feite weet dat het geen voorspelling is. Laten we maar weer een voorbeeld nemen: In de troonrede zitten er tenminste drie factoren van voorspellende aard. Het is reeds nu zeker, dat tenminste twee daarvan niet zullen uitkomen. Het is wel een prognose, maar het is geen voorspelling; het is redeneren. Dan kun je zeggen: Maar het nationaal planbureau heeft uitgemaakt dat Die mensen hebben dat berekend, maar of het uitkomt dat weten ze zelf niet en u ook niet. Dus geen profetie!

Als je die dingen als een zekerheid neemt, zoals men vroeger geloofde in de uitspraak van een profeet, dan kom je in een jammerlijke toestand terecht. Dan kom je b.v. terecht (ik heb politieke beelden genomen) in een situatie als van het huidige Kabinet dat is uitgegaan van berekeningen die niet juist bleken te zijn, omdat onvoorziene factoren konden ingrijpen.

Een echte profetie kan ook niet ontstaan door te zeggen: Ik heb de H. Maagd gezien en die kwam mij vertellen dat morgen de koffie duurder zal worden. (Ik neem nu maar krankzinnige voorbeelden, anders neemt u mij teveel au sérieux.) De koffie kan duurder worden en ze kan niet duurder worden. De kans bestaat dat ze binnenkort toch weer goedkoper wordt. De enige mogelijkheid dat ze toch duurder wordt, is omdat ze dan in een hoger tarief van de BTW terecht komt.

Dus, al beroep ik mij op de H. Maagd, op Jezus, op de Apostelen, op de verschijning van de grote Meesters van het Verre Oosten daarmee is nooit de zin of betekenis of de waarde van mijn profetie bepaald. Het is geen profetie door de bron, maar alleen door haar inhoud. Dan stel ik:

1. Een profetie is het vooruit melden of zien van gebeurtenissen die niet aan de hand van waarschijnlijkheidsberekeningen of aan de hand van de grootste mogelijkheid te voorzien waren.
2. Een profetie komt altijd voort uit de werking van het onderbewustzijn, al dan niet in contact met de geestelijke waarden van de persoon die profeteert. Alleen van betekenis zijn de eerste uitspraken. Zodra de profeet denkt over hetgeen hij heeft gezegd, is er geen sprake meer van een zuivere profetie en moeten de uitspraken als zodanig ten zeerste worden betwijfeld.
3. Geen enkele voorspelling is in staat om u te vertellen wat u moet zijn of wat u moet doen. U kunt alleen rekening houden met een mogelijkheid. U moet nooit uitgaan van een zekerheid.
4. Laat u nooit bepalen door datgene wat anderen hebben voorspeld. Als u zelf een visioen heeft of in u een voorspelling voelt opwellen, noteer haar en houd er rekening mee, maar wees zo verstandig het even te laten rusten. Als u later de voorspelling kunt overzien, vraag u af: In hoeverre kan mijn huidige toestand de uitspraak in de hand hebben gewerkt? In hoeverre zijn hierin bepaalde angsten of verlangens van mij uitgedrukt? In hoeverre is hetgeen erin wordt gesteld waarschijnlijk te noemen. Alle factoren, die onder de drie hoofden vallen neemt u weg. Alleen datgene wat overblijft, kan dan nog een werkelijke voorspelling inhouden. Daarmede zou ik dan, als ik u was, inderdaad rekening houden.

NOOT I.

Als er een voorspelling wordt gedaan aan een persoon die voor suggestie openstaat, dan zal deze heel vaak door die voorspelling worden gedreven tot een aantal handelingen en reacties waardoor de vervulling van de voorspelling waarschijnlijker wordt. Dit is natuurlijk afhankelijk van de reactie van de persoon aan wie de voorspelling wordt gedaan. De een reageert wel, de ander niet. Maar indien dit het geval is, kan worden gezegd dat het emotionele leven en daarnaast ook de praktische belevingswaarden van een mens door een concrete voorspelling zodanig kunnen worden gewijzigd, dat althans zijn waardering voor het gebeuren in het leven een totaal andere wordt.

NOOT II.

In elke vorm van voorspelling, ook als deze schijnbaar uitgaat van zeer exacte berekeningen (zoals bij astrologie of bij bepaalde kabbalistische berekeningen) moet worden gezegd dat de interpretatie daarvan zoveel mogelijkheden openlaat, dat eigenlijk het onderbewustzijn de eindkeuze van elementen en dus de eindvorm van de voorspelling zal bepalen.

Dit blijkt waar zelfs als voorspellingen in trance worden gedaan. Ook dan is het niet mogelijk het gehele bewustzijn van de persoon door wie de boodschap komt uit te schakelen. Dit houdt in dat de gehele voorspelling wordt gekleurd door het instrument en dat daarbij de nadruk soms kan worden gelegd op in wezen onbelangrijke punten, terwijl aan de belangrijke punten wordt voorbijgegaan. Dit alleen omdat de persoon zelf de belangrijke punten onbelangrijk vindt.

De volgende keer zullen we verdergaan en zullen we vanuit de vraag: Wat is een profetie? ons meer moeten gaan verdiepen in: Hoe komt ze tot stand? Wat is de werkelijke achtergrond ervan? En dan komen we uit de aard der zaak ook terecht bij geesten, invloeden uit de omgeving enz.

x Wie waren de Sibilles?

- De Sibilles waren vrouwen die door bepaalde roesvormende middelen in een trance konden worden gebracht en in die trance uitspraken deden, die vaak werden uitgestoten in klanken die niet verstaanbaar waren. Dit werd dan als de taal van de geesten aangemerkt, ofschoon het soms een gewoon hysterisch verschijnsel was en vertaald door priesters die er dan uitspraken van maakten in overeenstemming met het honorarium dat ze meenden te mogen gerwachten.

x Wie was Nostradamus?

- Nostradamus was een priester die door zijn halve bezetenheid, die nede weer uit zijn persoonlijke onevenwichtigheden voortspoot, inderdaad een groot aantal toekomstvisioenen heeft gehad. Hij heeft ze allenaal neergeschreven in een symbolentaal waarvan hij zelf de sleutel had. De voorspellingen zijn bewaard gebleven, maar de sleutel is verloren gegaan en niemand heeft haar ooit teruggevonden. Dit betekent dat Nostradamus heel vaak verkeerd wordt geïnterpreteerd. De mooiste voorbeelden daarvan kunt u vinden in de afgelopen wereldoorlog, toen de voorspellingen van Nostradamus in Duitsland zodanig werden uitgelegd, dat Hitler in een bepaalde periode heel West-Europa in zijn macht zou hebben, terwijl gelijktijdig anderen, even deskundige mensen, in Egeland berekenden dat Churchill reeds in 1942 Hitler overwonnen zou hebben. Waaruit moge blijken, dat hoezeer er ook waarheid zit in de vierlijnige verzen (kwartrijnen) en hoezeer deze inzicht zouden kunnen

geven in de toekomst de interpretatie daarvan toch steeds weer voert tot grote misvattingen.

-3-

WICHELARIJ.

Als we terecht komen bij bepaalde z.g. primitieve stammen (primitief omdat ze geen radio en televisie hebben), dan zullen we zien dat voorspellingen vaak worden gedaan door het werpen van botjes. Vooral bij veel negerstammen zien we dat nog steeds. Ook in Azië kunnen wij het nog op vele eilanden aantreffen en daarnaast bij zeer veel stammen in Zuid-Amerika.

Als wij die botjes zien gooien, dan denken we dat het eigenlijk een krankzinnige manier van wichelen is. Je gooit 7 botjes neer, je kijkt hoe ze vallen, desnoods strijk je er nog eentje recht en dan heb je het antwoord gevonden.

De Chinezen hebben ook een soort wichelsysteem dat op hetzelfde berust. U kent de methode van het gooien met de stengels van het duizendguldenblad en het zoeken van de bijpassende regels. Het is eigenlijk precies hetzelfde. Wij gaan uit van het toeval om de voorspelling mogelijk te maken. Dit toeval heeft in alle wichelarij - voor zover we in de historie kunnen kijken - een rol gespeeld. Natuurlijk, je kunt het allemaal aankleden.

Babylon en ook Ninive kenden een orakel dat door kippen werd volbracht. In Babylon werd het door duiven gedaan; het verschil is niet zo groot. Ze namen graankorrels die gekleurd waren in vier kleuren. Die gekleurde korrels werden gelijkmatig op een stenen tafel uitgespreid. Daarna kwamen de overigens gekortwiekte gevederde vrienden en mochten daarvan pikken. Dit pikken duurde zolang totdat een zandloper of een druppelend vat was leeggelopen. Daarna werden ze weggenomen, heel voorzichtig en heel snel. Het patroon dat in de graankorrels overbleef was dan het begin van de voorspelling. Alweer, het toeval.

Maar er zijn nog heel wat meer vreemde dingen gebeurd in het verleden. Nu denk ik niet alleen aan de mensen, die de darmen van een schaap of een ander dier, soms van een medemens, bekeken om te zien of er afwijkingen in voorkomen, want dat zou een voorspelling zijn. Ik denk aan de mensen, die bepaalde plaatsen in de heilige wouden bezochten om te zien hoeveel eikels er waren gevallen op een bepaald stukje grond. Dat stukje was van tevoren afgemeten. Het aantal eikels dat daar was gevallen plus de groeering waarin ze waren gevallen waren bepalend voor de manier waarop men voorspellingen zou doen voor het komende jaar. Een toeval, dat zult u met mij eens zijn.

Ook in het volksgeloof vinden we veel van die toevalligheden. Neemt u b.v. het oude gebruik van de z.g. midwintervuren. Ze worden aangestoken op de avond van de midwinter-zonnewende. Dan wordt zorgvuldig nagegaan in welke richting de rook gaat. Niet alleen dat de velden waarover de rook trekt bijzonder gezegend zijn, maar ook kunnen we zien in welke richting hij gaat. Gaat hij naar het noorden, dan is het zeker dat de wintergoden een bijzonder sterke greep zullen krijgen; er is een laat voorjaar en we zullen moeilijkheden krijgen met het weer. Gaat hij naar het zuiden, dan moet er rekening mee worden gehouden dat er vroeg geplant moet worden, dat men eventuele oorlogstochten vroeger moet beginnen enz. Altijd weer het toeval. Dat is begrijpelijk.

De mens staat tegenover een toekomst die voor hem niet te overzien is, dus niet te kennen is. Hij heeft geen enkele redelijke methode om die toekomst te benaderen. Het enige dat hij nog zou kunnen doen is de stemmen van het hogere erbij halen, zoals b.v. het lezen van het sterrenschrift wat o.a. de Chaldeeën hebben gedaan. Het toeval is dan de enige uitweg. Het toeval, het onbepaalde, kan eenvoudig de goden of het ongeziene de mogelijkheid verschaffen om invloed uit te oefenen.

Als we dus werken met toevalligheden bij het wichelen, dan gaat het niet om werkelijke toevalligheden. We nemen aan dat ongeziene machten en krachten hun invloed zullen aanwenden het toeval te richten, te bepalen. Daarmee zijn de botjes waar we het over hadden, geworden van een eenvoudig spelletje van toevalligheden tot het verschaffen van een mogelijkheid aan geesten of aan een godheid om zich te uiten. Dat daarbij een kenbaar teken nodig is, is voor de mens erg belangrijk en onvermijdelijk. Als hij alleen vanuit zichzelf zou spreken en zijn eigen gedachten uitspreekt, dan vraagt hij zich altijd nog af, of het wel juist zou zijn. Maar als er buiten hem een teken is waaraan hij het geheel van zijn voorspelling kan ophangen, dan gelooft hij plotseling dat ze volledig juist is.

Het is eigenlijk een kwestie van psychologie. Psychologie is ook al zo oud als de mensheid. Lang voordat er sprake was van enige grote cultuur en beschaving in het westen waren er al volkeren waar de priesters voor de tempel zaten en een soort biecht aanhoorden van de gelovigen en op grond daarvan gaven zij hun voorschriften. Zij waren dus psychologen, die hen bewerkten met suggesties en heel vaak hen daardoor niet alleen brachten tot een grotere levensvreugde en gezondheid, maar ook tot betere offers aan de tempel. Want de hoge tarieven van de psychiaters en psychologen zijn eveneens oeroud.

Dus toeval en een uitwendig teken zijn belangrijk. Als er een methode is waardoor je die tekens kunt beïnvloeden, kun je zelf niet meer in de waarde van de voorspelling geloven.

Wichelarij wordt natuurlijk vaak vervalst. Zelfs het vallen van botjes kan door iemand, die handig is worden beïnvloed. Zo goed als iemand, die met dobbelstenen kan omgaan de kans om dubbel zes te gooien aanmerkelijk groter kan maken dan doorgaans aanwezig is. Dat zijn nu eenmaal vaardigheden. Als je op die manier zelf werkt met een bedrieglijk systeem, kun je zelf ook niet meer geloven in hetgeen je voorspelt. Misschien is dit voor de wichelarij wel een van de belangrijkste punten.

Er zijn veel goede wichelaars die zelf niet geloven in hun voorspelling, omdat zij kunstgrepen gebruiken t.a.v. bijkomstigheden zonder te beseffen dat die op de werkelijke voorspelling geen enkele invloed hebben. Zoals er ook heel veel mediums zijn die in hun mediumschap zelf naar beperkt geloven, omdat ze dit nu eenmaal als iets normaals zien en daarbij soms ook kunstgrepen gebruiken en niet beseffen dat hetgeen ze werkelijk brengen en doorgeven van een totaal andere orde is dan wat ze zelf ooit hadden kunnen presteren.

Wichelarij: de methode om de toekomst te omschrijven. En waarom ook niet? Alles in de kosmos, zo zegt men, is één patroon. Als er één afwijking is op dit punt, dan zal er een afwijking moeten ontstaan op een ander punt in de tijd. Men gaat uit van een altijd gelijkblijvende waarde waarin elke verandering andere veranderingen onvermijdelijk gaat maken. Een filosofie die zelfs al voorkomt 3000 v. Chr. Op die manier is de wichelarij geworden tot het kunstmatig scheppen van afwijkingen waardoor andere afwijkingen van de norm in de toekomst kenbaar worden, maar soms tevens worden veroorzaakt, want de grens tussen wichelarij en magie is maar een zeer kleine.

Bij de wichelarij gaat het er alleen om de toekomst te voorspellen. In de magie gaat het erom de toekomst te beïnvloeden. Bij de wichelarij is het toeval vaak bepalend voor de signalen, de kenbare tekens, die men ontvangt. Bij de magie bepaalt men zelf de samenhang van de tekens. Maar in beide gevallen gelooft men dat er in de toekomst iets zal gebeuren wat hiermee direct

in verband staat. Zo hebben we de wichelarij eigenlijk herleid tot een poging om de tijd te beïnvloeden of de invloeden van de tijd te herkennen. Is dit waar?

Iemand, die bewust is, kan ook zonder wichelen de toekomst kennen. Hij zal daarbij vaak een grote moeilijkheid hebben t.a.v. tijd en plaats. Een gebeurtenis nu die je ziet in jezelf kun je niet oriënteren op een bepaalde plaats zonder meer. Je kunt ook niet zeggen in welke tijd ze zal plaatsvinden. Als u een visioen krijgt en u ziet dat iemand wordt vermoord en u ziet daarbij een kalender die op 31 mei staat, weet u dan op welke 31e mei dat zal gebeuren? Van het jaar 2027 of van 1980? Het is heel moeilijk om dat te bepalen. Als u het gezicht van de persoon niet ziet, dan denkt u misschien: er zijn allerlei kentekenen bij, het is een officiële gelegenheid, dus het zal wel een president of een minister zijn. Maar het kan net zo goed de schoonmaakster zijn, als u de persoon niet ziet. U trekt echter uw conclusie.

De moeilijkheid om te definiëren is bepalend voor de wijze waarop de wichelaar werkt. Want als je de toekomst voorspelt aan een ander, dan moet je de onzekerheid die in jezelf bestaat nooit laten blijken. Je moet juist proberen de ander ertoe te bewegen zelf te interpreteren. Vaagheid is dus noodzakelijk. Die vaagheid mag suggestief zijn, indien je een bepaalde conclusie wilt krijgen. Maar het houdt dan nog niet in dat je ook duidelijk moet maken waar het om gaat. Altijd weer blijkt bij de wichelarij dat degene door wie het orakel is aangevraagd of degene die zich ermee bezighoudt zelf de conclusie moet trekken. Dit brengt ons direct of indirect toch weer terug tot de oude Chaldeeën.

Zoals u weet lazen de Chaldeeën het sterrenschrift waarbij ze de sterren vergeleken met een soort spijkerschrift. Er waren een aantal tekens aan de hemel. Een deel daarvan bleek permanent aanwezig te zijn; dat was de z.g. Wet. Er waren ook een aantal beelden die zo nu en dan onder de horizon verdwenen of weer verschenen. De samenhangen waarin die optraden, noemde men de Wil. De wil van de goden.

Als je dat alles op de juiste manier interpreteerde, dan kon je inderdaad heel veel zeggen over de gebeurtenissen die stonden te gebeuren. Je kon voorspellingen wagen omtrent geweld en strijd of nieuwe ontdekkingen. Je kon ook spreken over een nieuw wonder dat misschien zou gebeuren. En de kans dat je gelijk had, was groot. Waarom konden zij dat op die manier doen?

Wel, de eerste sterrenwichelaars waren zonder het te beseffen eigenlijk de primitiefste astrologen die de huidige ontwikkeling heeft gekend. Zij lazen, naar ze zeiden, de wil van de goden. In feite echter constateerden zij invloeden op aarde. En juist de zwerfsterren (de planeten) waren in hun aflezingen erg belangrijk.

Als ik te maken heb met vaste invloeden, dan kan ik aan de hand van de invloed niet precies het gebeuren bepalen, maar wel ongeveer de reactie. Als ik iemand ken en ik weet dat hij heetgebakerd is en ik weet ook dat een ander hem dadelijk "sukkel" zal noemen, dan is het heel veilig te voorspellen dat hij enkele nieuwe uitdrukkingen aan de Nederlandse taal zal toevoegen en misschien ook zijn slagvaardigheid bewijzen.

De wichelaar werkt bewust of onbewust met een soortgelijk principe. Hij gaat uit van sfeer, van uitstraling. Zijn interpretatie wordt bepaald door alles wat hij ziet en waarneemt. Waar hij een arme hoogstens een nieuwe mogelijkheid om zich te voeden zal voorspellen, zal hij de zakenman waarschijnlijk een nieuw zakelijk avontuur aanduiden en een prins een zegepraal bij een nieuwe krijgstocht. Hij past gewoon de voorspelling aan bij de persoon.

Wichelen op zichzelf heeft geen zin, tenzij wij het binden aan een persoonlijkheid. Hoe meer we weten omtrent de persoon, zijn doeleinden, zijn behoeften en verlangens, des te gemakkelijker het is om onze producten precies toe te spitsen op de belangen van de ander.

Er zijn natuurlijk ook wichelaars die het een beetje anders aanpakken. Een van de aardigste methoden die ik ken, is waarschijnlijk in onbruik geraakt. Ze werd tot 1930 in Tibet nog wel eens gebruikt, maar werd toen al door de priesters veroordeeld. Veel van de natuurmagiers zullen wel niet meer in dat land bestaan of in dat land kunnen praktiseren. Daar deed men het volgende:

Men vroeg eerst de patient te spuwen in een kommetje. Wanneer dat was gebeurd, voegde men daar thee met yakboter aan toe. Het werd dus een aardig brouwseltje. Vervolgens strooide men daarover wat as uit. Nu begon het spel.

Er werden een groot aantal bewegingen gemaakt met de pot. Daarna werd ze meestal op een berghelling, soms ook ergens in de buurt van een woning, neergezet en verborgen. Men ging na 5 dagen kijken wat er was gebeurd. De ogen vet die er dan op dreven plus het bezinksel van as op de bodem en de as die zich aan de boter had gehecht tezamen vormden dan een soort landkaart. Deze werd nu zeer zorgvuldig overgetekend. Vervolgens had men nodig een z.g. levensrad waarop alle helle- en hemelafdelingen netje waren uitgebeeld. De tekening werd over het rad gelegd en de rechte lijnen, die binnen de tekening vielen, waren de verbindingen tussen bepaalde werelden. Op grond daarvan zei men b.v.: "U komt uit de wereld van de speren in de hellewereld van de bijen terecht. U moet er rekening mee houden dat u wordt achtervolgd; iemand zit achter u aan. Pas op voor uw zaken." Dan zei men verder: "Maar ik zie hier dat er ook 3 grove lijnen zijn die een bijzondere nadruk leggen op de derde hemelwereld. Zoals u weet, hierin speelt de vrouw een rol. U zult dus met uw karavaan gelukkig huiswaarts keren en daar zeer vreugdig worden ontvangen."

Dan werd het geheel (dus de tekening en daarop het vet van de pot) onderworpen aan een z.g. zegening. Bij die zegening werd het boven rook gehouden. Rook en vuur samen zorgden dan voor een vertekening. Er ontstond een figuur op het blad waarop alle resten lagen; een combinatie van vet- en schroeivlekken. Die werden nu bekeken. Dat was een soort helderziendheid, want uit de combinatie daarvan kon je dan zeggen b.v.: "U moet oppassen want u heeft een leverkwaal. Er is een vriend die u geld komt brengen, maar als u op reis gaat, zult u door rovers worden overvallen." Op deze manier wist men dan voorspellingen te brengen die toch wel heel dicht bij de werkelijkheid lagen.

Opvallend is dat degenen die deze voorspellingen deden, al heetten ze dan maar lagere mensen te zijn, heel vaak een hele levensloop tevoren wisten te schetsen en dit met groter nauwkeurigheid dan degenen die gebruikmaakten van de horoscopie (er was nl. ook een tibetaans-chinese horoscopie) en misschien allerlei orakels die bij gevestigde orde behoorden/hij

Wat weet zo'n wichelaar nu eigenlijk? Kijk, hij versierde de zaak. Hij had natuurlijk alleen aan de hand van wat/in die pot zag, nadat ze koud was geworden, alles kunnen zeggen. Maar voor de wichelaar is het erg belangrijk dat hij zijn werk ondoorzichtig maakt en dat het lang duurt, want dan kan hij er meer voor rekenen. Dientengevolge is wichelarij altijd iets geweest waar bij het werkelijke element onder het onbelangrijke, maar veel omvangrijker deel van de rite werd verborgen.

Als u in Australië komt, dan vindt u daar nog de aborigines (inboorlingen). Ook deze werpen botjes. Nu is het opvallend dat zij op den duur voor een groot gedeelte die ritens hebben afgeschafte. Als zij die ritens nog volgen, dan zullen zij meestal een vuurtje ontsteken. Ze werpen de botje en dan interpreteren ze. Dat komt, omdat deze orakels niet worden verkocht; ze zijn een vriendendienst.

Gaat u kijken bij een neger-medicijnman, die precies hetzelfde doet, dan zult u zien dat hij er een hele maskerdans aan vastknoopt, dat hij staat te wuiven met allerlei vreemde dingen boven een vuurtje. En heeft hij die dingen eenmaal neergeworpen, dan laat hij nog wat bladeren in een pot branden,

zodat er walm uitkomt. Hij luistert naar de stemmen van de voorvaderen en zegt dan precies hetzelfde wat de ander alleen door het kijken zou hebben gezegd.

Leer door deze dingen heen kijken. En als u zelf iets voelt voor wichelarij, dan kan ik u een heel eenvoudige methode aanbevelen: Neem gewoon een batterijtje ($1\frac{1}{2}$ of $4\frac{1}{2}$ V., wel moet het lampje erbij aangepast zijn). U maakt het lampje vast op een metalen staafje, zodanig dat aan de achterkant de pool die geïsoleerd is op dat staafje komt. Dan maakt u een draadje vast aan het koperen hulsje van het lampje en u hangt daar een opengevouwen paperclip aan, maar wel precies in evenwicht. Nu heeft u alleen nog één of als u wilt twee paperclipsen aan de andere pool van de batterij te verbinden en wel zo dat ze bijna, maar net niet het lampje raken. Nu zet u het lampje op tafel. Het licht brandt niet. Nu gaat u zich ernstig concentreren op een vraag en u zegt: Oneven is ja, even is neen. Dan kijkt u heel goed en u ziet het lampje na verloop van tijd een even of oneven aantal keren aanflitsen.

Wat is er nu gebeurd? Eigenlijk niets. De balans was even verstoord, daardoor heeft het lampje enkele keren stroom gekregen en is aangegaan. Maar het gekke is, dat u vaak zelf zonder het te weten dat beïnvloedt. Deze methode is bruikbaar om je eigen onderbewustzijn over te dragen in lichtsignalen. Maar als u dat anderen laat zien en ze weten niet wat er gebeurt, dan denken ze op z'n minst dat er geesten zijn die aan de armpjes zitten friemelen om de toekomst te voorspellen. Als u dat nu plechtig weet te verkopen, dan heeft u een zeer indrukwekkende plechtigheid.

Een andere methode die ook aardig is voor wichelarij: U kent het gewone pendelen. Daar kunt u alles voor nemen. Het gewicht moet in ieder geval behoorlijk zijn, minstens 10 gram. We hangen dit gewicht aan een mensenhaar of een heel dunne zijden draad. U stelt nu een vraag en zegt: Een 8-beweging = zeker. Een cirkel-beweging = waarschijnlijk. Een streep = neen. U legt eerst een soort kruis (twee latjes over elkaar) en daarboven pendelt u. Kijk naar de beweging die de pendel maakt. Alweer, uw onderbewustzijn beïnvloedt wat er gebeurt; of het een 8 wordt, een cirkel of een heen en weer. U leert tenminste wat u zelf verwacht. Wichelarij is in 9 van de 10 gevallen het tot uiting brengen van verwachtingen en waar men geen zekerheid heeft een beslissing treffen door schijnbaar externe factoren of men die nu positief of negatief mag verwachten. Maar naarmate er in uw onderbewustzijn een grotere verwantschap met het gebeuren en met de tijd bestaat is de kans groter dat de antwoorden die u op deze manier verkrijgt juist zullen zijn. En dat maakt zelfs de wichelarij interessant.

Voorspellen is geen kunst, het is een weet. Juist voorspellen is een kwestie van geluk of van een voldoende innerlijke concentratie. Persoonlijk neig ik naar het laatste, maar u moogt ook zeggen dat het eerste waar is.

Hiermee heb ik getracht een beeld te geven van een van de vele takken van voorspellende kunsten. U moet eens proberen zelf te wichelen. Als u afspraken maakt met uzelf, b.v. over de betekenis die het werpen van een handvol lucifers in een bepaalde cirkel heeft. Als die tekens zich vertonen, dan betekent het dit of dat. U zult dan ontdekken dat u een eigen wichelsysteem heeft ontworpen waarbij u - mits u voldoende geconcentreerd werkt - steeds juistere uitslagen krijgt. Elke mens is een wichelaar of wichelaarster. De meeste mensen gebruiken het niet. En als ze het gebruiken, doen ze het meestal via een computer en daardoor wordt de uitkomst verknoeid. Ik geef u niet de raad te wichelen via de rekenmachine. Voor de rest wens ik u groot succes toe.

Dit is een inleiding Vanuit datgene wat we nu geprobeerd hebben te constateren zullen we in de komende tijd verder moeten gaan. Het gaat er dan vooral om dat u niet alleen weet wat profetieën en voorspellingen zijn, maar dat u er zelf ook wat mee kunt doen. De eerste tips zitten al in de lessen die u vandaag heeft gekregen. En als het niet lukt, probeer het dan nog een keer.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

NOVEMBER 1979.

25e jaargang.
Nummer 2.

GROEIEND BEWUSTZIJN.

De grenzen van bewustzijn.

CI blz. 13

Woorden

CI " 19

VOORSPELLINGEN.

Betrouwbaarheid.

CII " 13

Wat zeg ik van het heden?

CII " 22

Warmte - Vertrouwen

CII " 30

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

GROEIEND BEWUSTZIJN

HOOFDSTUK II.

DE GRENZEN VAN BEWUSTZIJN.

Als wij het geheel van de bewustwording bezien, dan valt op dat er altijd weer gebieden zijn die ten opzichte van elkaar begrensd zijn. Het wonderlijke hierbij is, dat men over het algemeen niet in staat is het gebied beneden de eigen gebieden te overzien en helemaal te begrijpen en dat ditzelfde geldt voor alle gebieden boven de eigen begrenzing. Om u een typisch voorbeeld te geven:

Een mens heeft een bewustzijn dat groter is dan dat van een dier. Een mens zal echter niet in staat zijn het dier in zijn werkelijke beweegden geheel te volgen en zal geneigd zijn de gedragingen van het dier en zijn reacties voor een deel menselijk te interpreteren; iets wat absoluut onjuist is.

Op dezelfde manier zal de geest proberen te spreken tot de mens. Hij zal dit doen in zo menselijk mogelijke termen, maar hij zal ergens toch niet in staat zijn om volledig rekening te houden met de begrenzingen en de mogelijkheden van de mens. Dus zou men alles in bepaalde gebieden moeten indelen, ofschoon het in sommige gevallen een soort Benelux is: men kan de grens over zonder dat er een strenge controle is. In andere gevallen doet het een beetje denken aan de EEG: Men kan een grens overschrijden en deelnemen aan een ander gebied van bewustzijn, maar men moet daarbij bepaalde zaken van zichzelf in zich overwinnen. Dat is dan de z.g. Wachter aan de Poort.

De Wachter aan de Poort, die u ongetwijfeld ook zult ontmoeten, is niets anders dan een soort visualisatie van het totaal van uw onevenwichtigheden en angsten. Kunt u dat verdragen, dan kunt u rustig verdergaan. Kunt u het niet verdragen, dan wordt u door die angsten beheerst.

In de eerste les hebben we al geprobeerd iets te zeggen over de ontwikkeling van het bewustzijn. Zolang een bewustzijn alleen van zichzelf kan uitgaan, is er geen vergelijking van waarden buiten het "ik". Het enige dat je doet is de inwerkingen op het "ik" constateren. Van die inwerkingen is een vergelijking mogelijk en daardoor zelfs ook een geprogrammeerde reactie. Verder gaan die mogelijkheden niet. Zolang je in een dergelijke sfeer van besef leeft, is er voor jou dus geen buitenwereld maar alleen een innerlijke wereld die voortdurend door het onbekende wordt bedreigd of aangetast. Wij zullen een soortgelijk iets tegenkomen, wanneer wij het over de mens hebben.

De grens ligt hier op het punt dat het bewustzijn de waarden, die buiten het "ik" liggen niet alleen meer betreft op zichzelf, maar ook onderling vergelijkt. Op dat ogenblik is de wereld buiten het "ik" een levende werkelijkheid geworden. Of dit nu een wereld van krachten en velden is, zoals dat meestal in de eerste ontwikkeling het geval is, danwel een wereld waarin materie reeds een rol speelt, doet niet ter zake. De wijze waarop je

de wereld buiten je kunt indelen en kunt beseffen is van betekenis. Samenhangen worden echter nog niet geheel overzien. Er is een registratie maar geen begrip voor motivatie.

Om hier weer uit te komen moet je tot het besef komen dat je buiten je te maken hebt met zaken die eigen vaste kwaliteiten hebben. Het is niet alleen hun onderlinge inwerking, maar ook hun wezen is bepalend. Dat is ook heel begrijpelijk. Als een olifant wegloopt, vind je het heel gewoon. Als een boom het doet niet. Toch kun je vanuit een bepaald standpunt de stam van de boom vergelijken met de poot van de olifant. Als je dus dit onderscheid gaat maken, wordt je wereld gedetailleerd.

Wanneer deze detaillering eenmaal optreedt, bestaat er voor het bewustzijn de neiging om zich met een of meer van de geconstateerde effecten te verbinden. Wij kunnen hier spreken over b.v. elementalen, maar evengoed over primaire levensvormen waar de bezieling niet in maar eigenlijk buiten het stoffelijk voertuig plaatsheeft. Vandaaruit ga je verder, omdat er een begrip moet komen voor de geaardheid van een belichaming. Pas als je in staat bent te begrijpen dat hetgeen waarmee je je vereenzelvigt ook je eigen mogelijkheden en waarnemingen bepaalt, is er weer een grens doorbroken.

In dit geval kun je je misschien voorstellen dat iemand, die alleen gebonden is aan aarde, lucht, vuur, water (de oude elementen) op een gegeven ogenblik gaat beseffen dat hij vuur zijnde met water en lucht bepaalde dingen gemeen heeft maar ook tegenstellingen. Hij gaat begrijpen: ik heb een kwaliteit. Heeft hij die kwaliteit, dan is hij voor b.v. plantaardig leven rijp. Dan moet u zich dat nog niet voorstellen als een werkelijke plant. Dat zal heel waarschijnlijk iets zijn als een alge, een waterplantje dat eigenlijk niet eens een eigen bezieling kent, maar in zodanige massa's optreedt, dat uit de vele verschillende levensimpulsen toch een levensbeeld ontstaat waarmee een ego zich kan verrijken. In andere gevallen zou dat ook kunnen t.a.v. eencellige diertjes. Maar daar zitten we met een moeilijkheid, omdat daarvan zeer veel vormen bestaan. Dat betekent weer dat een grotere selectiemogelijkheid noodzakelijk is dan men doorgaans op dat ogenblik bezit.

Heb je het zover gebracht, dan moet je leren wat de tegenstelling is en de overeenkomst tussen je eigen gedachtenleven (het "ik" zoals het zich vrijelijk oriënteert) en de binding (eventueel de materie) die je aanvaardt. Er ontstaat nu een besef van de vrijheid van het geestelijk zijn en de onvrijheid van het stoffelijk zijn. Pas wanneer dit voldoende is bereikt, kun je je voorstellen dat iemand b.v. in het gras gaat leven, in vele halmen tegelijkertijd. Of hij kan misschien bij een bloem gaan leven. Ook in deze gevallen is de feitelijke bezieling niet in maar buiten de plant.

Een trap verder is de vereenzelviging met het gewas waarbij het geestelijk bewustzijn tijdelijk verder wordt teruggedrongen en het stoffelijk ervaren scherp wordt geregistreerd. Dan denken we aan een boom, maar we denken ook aan de meer primitieve dieren. Heb je het eenmaal zover gebracht dat je het leven van een dier kunt aanvaarden en daaruit ervaringen kunt opdoen, dan ga je als vanzelf naar hogere trappen van leven zoeken. In dit geval ligt dat voor uw wereld gewoonlijk in denkvermogen. Hoe groter het bewust reageren op de omgeving zal zijn, hoe bewuster ook de geest is die in een dergelijke vorm zal optreden. Dit heeft niets te maken met hetgeen de mens misschien als goed beschouwt. Om u een voorbeeld te geven:

De vorm kan die van een koe zijn, maar heel waarschijnlijk zal voor een geest die op deze manier nog bewustzijn zoekt en zijn grens al niet overschreden heeft een grizzly of een andere beer soort, misschien ook een panter veel aantrekkelijker zijn. Nog niet een leeuw, omdat die een veel sterker gebonden familieleven heeft. Pas als je komt tot een vereenzelvigingsmogelijkheid met andere individuen, kom je terecht bij de groepsdieren.

Gewoonlijk begint dit met het een of ander kudde- of stamverband. Het zouden dus wolven kunnen zijn maar ook gazellen. Het kunnen wilde varkens zijn en het kunnen huisdieren zijn. Eerst als het "ik" zijn wereld ook

bewust gaat ontleden, kun je de hogere trappen van een huisdier te zijn bereiken. In datzelfde geval kun je ook al het mens-zijn bereiken, maar heb je nogal wat belemmeringen.

De grens, die tussen het dier-zijn en het mens-zijn getrokken moet worden, is er vooral één t.a.v. beschouwing. Het dier, zoals alle voorgaande levensvormen, ziet de wereld nog vanuit zichzelf. Ook als er begrip is voor het beeld van die wereld, voor de onderlinge relaties, is de verhouding van het "ik" tot die wereld het meest bepalend.

Bij de mensvorm is het anders. Hier worden ook buiten de omgeving denkbeelden gehanteerd. De relatie bestaat niet alleen meer t.a.v. het eigen "ik" of de eigen groep, maar kan ook bestaan t.a.v. een grote samenvatting van levensvormen. Het is goed om hier de grens tussen dier en mens of tussen lager leven en menselijk leven nog eens vast te leggen.

Wij stellen: Al het dierlijke kan alleen egocentrisch en vanuit uw standpunt egoïstisch reageren. De mens kan onder omstandigheden met een verminderd egocentrisme altruïstisch reageren. Dat is belangrijk. Er zijn mensen die zeggen: Wij hebben betere hersenen. Dat is lang niet altijd waar. Ik heb paarden gekend (ze zijn ook overgegaan) die intelligenter waren dan mensen.

Het mens-zijn zelf bevat een aantal trappen van bewustwording. Maar u moet dat toch niet zien als weer een begrenzing. Het geestelijk leven namelijk kan worden herleid tot menselijk leven. Dan hebben we te maken met Zomerlandsferen of met bepaalde duistere oorden waarin de mens in de eerste plaats mens blijft en op menselijke wijze reageert. Pas als je daaraan bent ontgroeid, kun je een stap verder gaan. Op dat ogenblik namelijk integreert je bewustzijn het "ik"-begrip als een complex geheel waaraan een groot aantal verschillende entiteiten en verschijningsvormen kan deelnemen. Het "ik" is een factor geworden in een gedeeld bewustzijn en kan zich daardoor (zich beroepend op alle gaven en kennis in het gedeelde bewustzijn aanwezig) manifesteren met veel meer mogelijkheden en middelen dan anders denkbaar is. In deze fase kom je ook tot een verlies van de vormnoodzaak. Alles wordt ijler en vager, maar je bent nog niet in staat af te stemmen op harmonieën zonder dat die meteen definieerbaar worden. Laat mij het zo zeggen:

Deze vorm van geestelijk bewustzijn (de trap die ik u zoëven heb beschreven) bestaat uit mensen, die elkaar zonder enige begrenzing kennen en daardoor elk als vertegenwoordiger van de groep kunnen optreden, maar gelijktijdig als ik-heid over de vermogens van de groep kunnen beschikken. Maar de groep moet gekend zijn. Ga je nu over de grens, dan is dat kennen niet meer noodzakelijk. Dan treedt in de plaats van deze bewuste wisselwerking een harmonische afstemming.

Wij spreken dan over een wereld van kleuren en klanken om aan te geven dat daar ook nog verschillen in trilling zijn. Door deze verschillen in trilling moet je leren jezelf af te stemmen. Wil je verder gaan, dan zul je in staat moeten zijn zowel de laagste als de hoogste trilling te aanvaarden. De afstembaarheid van het eigen "ik" neemt toe en daardoor de mogelijkheid tot deelgenootschap met verder niet gedefinieerde stromingen van besef.

Op het ogenblik, dat je al die afstemmingen kunt samenvoegen, heb je een nieuwe harmonie gevonden waardoor een enorme verandering van betekenis plaatsvindt. Wij spreken dan meestal over de werelden van het zuivere licht of het witte licht. Hier is het "ik" zich volledig bewust van alle bewustzijnsstromingen. Daarboven zijn nog wel enkele trappen te vinden, maar ik ben bang dat ik daarvoor tekort zou schieten met de woorden die nodig zijn om dit aanvaardbaar te beschrijven.

Als ik op deze manier probeer de grenzen die in het bewustzijn gelegen zijn vast te stellen, dan moet u begrijpen dat die grenzen niet inhaerent zijn aan de buitenwereld; ze zijn deel van uw innerlijk bewustzijn.

Dit innerlijk bewustzijn heeft de neiging zichzelf vast te klampen aan wat men noemt de vaste regels. U kunt dit zien in het gedrag van een dier.

Het heeft een vaste nestplaats. Ook als het reizen maakt van het ene continent naar het andere, zal het nog een vast spoor volgen. Het zal een vaste plaats van bestemming hebben en in beide gevallen daar een onderkomen vinden dat voor het dier een feitelijk tehuis vormt.

Het dier zal, wanneer het jaagt vaste wegen volgen naar zijn eigen jachtgebied. Het zal de grenzen daarvan slechts zelden overschrijden.

Het dier kiest vaste trekroutes, indien het, zoals grazend vee, het klimaat en de vochtigheid moet volgen. Al deze dingen bewijzen dus dat er een vast patroon is ontstaan dat niet aan het dier zelf is gehecht, want er zijn andere dieren van dezelfde soort die totaal andere wegen en gedragsmogelijkheden volgen. Maar als ze aanvaard zijn, dan is het een ingebouwde wet geworden en het schijnt dat ze bang zijn om daarvan af te wijken. Het is alsof zelfs reeds op dierlijk niveau het bewustzijn zegt: Dit zijn de regels van het spel. Indien ik daarbuiten treed, weet ik niet wat mij kan overkomen.

Dit is ook voor het menselijk gedrag heel kentekenend. Ook de mens heeft zijn vaste waarden en normen. Hij kan die misschien tijdelijk terzijde stellen, maar ik geloof niet dat hij dit blijvend kan doen. Een mens heeft nu eenmaal bepaalde wetten; regels die hij niet durft verwerpen. Zelfs als hij zich in de praktijk er niet aan houdt (een mogelijkheid die de mens heeft) zal hij er althans in theorie aan vasthouden. Een bekend voorbeeld zijn de rechten van de mens. Iedereen verkondigt ze, iedereen sluit zich erbij aan en niemand houdt zich eraan.

Hetzelfde hebben we met godsdiensten. De relatie met het onbekende moet geregeld worden, dus stellen wij eenvoudig een relatie. Aan die relatie verbinden we wetten. Het overschrijden van de grenzen getrokken door de wetten worden door ons ervaren als een dreiging, een gevaar, een onrust. Als je zo de werkelijkheid (ook de menselijke) probeert te overzien, dan wordt duidelijk dat de wetten op zichzelf geen eigen betekenis hebben. Ze bestaan alleen krachtens de wijze waarop men daarin opgroeit. Zoals het dier krachtens de streek waarin het wordt geboren komt tot de keuze van een nestplaats, een jachtgebied etc. Er is eenvoudig niets aan te veranderen.

Deze a.h.w. ingelegde kwaliteiten kunnen misschien worden overwonnen in het besef. Je kunt dus ontkomen aan die gebondenheid in je denken. In de praktijk is het veel moeilijker, omdat je instinctief voortgaat op een eenmaal ingeslagen weg.

Als u ook dat heeft geregistreerd, zal u duidelijk worden dat de vrijheid die u geestelijk moet verwerven, als u boven die grens van het menselijke wilt uitkomen, in de eerste plaats er een moet zijn waardoor die wetten en regels een ander karakter krijgen.

De wetten en regels zijn nu een omschrijving van het erkende en niet meer een noodlotsbepaling ten aanzien van het "ik". De regels kunnen veranderen; ze staan niet vast. Ze zijn volledig gebonden aan het gebeuren. Dat is geestelijk natuurlijk ook heel wat gemakkelijker dan menselijk.

De bewustwordingsgang die hiermee gepaard gaat, berust op het verwerpen van al hetgeen niet voor het "ik" harmonisch is. Voor een mens moet er een ogenblik komen dat hij al het onredelijke terzijde gaat schuiven, tenzij hij het erkent als een essentieel deel van zijn innerlijk leven en zijn gevoelsleven. Een hoger bewustzijn schuift gewoon alle wetten en regels die het beperken terzijde, omdat het alleen zo harmonisch kan zijn en zo de harmonische mogelijkheden kan veranderen.

Wanneer u leeft in die lagere harmoniegebieden, dan zult u de regel kennen van: Deze trilling is een trilling waarop ik kan responderen en op al die andere niet. Maar zolang u zich daaraan blijft vastklampen, komt u niet verder. Bewustwording is juist het uitbreiden van het eigen besef. Ook daarover hebben we vroeger al veel gezegd. Ik kan nu dus kort zijn.

De uitbreiding van het bewustzijn is niet, zoals men denkt, een stijgen. U zoudt dat uit het tot nu toe gesprokene kunnen afleiden: het is in wezen

een verplaatsing van het centrum vanwaaruit je waarneemt. Je blijft verbonden met al wat is voorgegaan, maar de interpretatie van de betekenis is een andere geworden. Alles wat je vroeger niet hebt gezien en wat je nu wel ontmoet dat wordt voortdurend geïnterpreteerd als een eenheid met alles wat je waarneemt of kunt waarnemen. Je ziet dus steeds grotere gebieden en krijgt daardoor een totaal andere visie. Laten we het eenvoudig zo zeggen:

U zit op een electron dat in een baan rond het een of ander atoomcentrum wervelt en deel uitmaakt van een molecuul. U kijkt naar boven en u ziet de sterren. Die sterren vertellen u wat er gaat gebeuren. Op een gegeven ogenblik wordt u wat groter. Dan zegt u: Hé, ik ben deel van een molecuul. Dat is een beweging. Ik heb een relatie met andere moleculen. Daar kunt u ook weer bovenuit komen. U zegt dan: Ik ben deel van een bepaalde soort materie, b.v. van hout of houtvezel. Ik kan nog weer verdergaan, want er zijn vele soorten vezels. Eindelijk zegt u: Ik maak deel uit van een tafel of een stoel.

De ontwikkeling is dus gebaseerd op het voortdurend uitbreiden van een besef. Dat daarbij soms iets verloren schijnt te gaan, moet u ook duidelijk zijn. Want iemand, die eenmaal weet dat hij deel is van een tafel, kan niet meer reageren volgens de normen van iemand die nog maar de bewoner is van een electron. Hij kan ook niet reageren volgens de normen van iemand die zegt: Ik ben deel van hout, al kan hij wel duidelijk maken: dat is de kwaliteit. Maar dat is nog niet het wezen. Verder komt hij niet. Toch is het allemaal een en hetzelfde besef. Als het besef zich uitbreidt totdat het de tafel kent, maakt het toch ook nog deel uit van de werveling rond de atoomkern. Dat te begrijpen is voor een mens soms wel eens moeilijk.

Als we spreken over grenzen, dan moet u zich dat nooit voorstellen als rechte lijnen die we moeten overschrijden, ook al is dat het gemakkelijkste beeld. U moet het zien als een doorbreken van een beperking. U zit in een ballon. Die ballon omhult u. Daarbinnen ligt uw wereld, uw kosmos, totdat u in staat bent die ene ballon te laten springen. Dan blijkt dat u in een veel grotere ballon zit. Op het oppervlak daarvan zijn de dingen weer beter te zien. U heeft meer bewegingsruimte. Kortom, u bent vrijer geworden. U kunt ook meer verschillende plaatsen binnen die ballon innemen, totdat u ook daar weer klaar bent en in de volgende ballon verdergaat. Het systeem van de ui, maar dan in omgekeerde volgorde.

Een ieder, die zich met de groei van het bewustzijn bezighoudt, zal dan ook volgens mij moeten uitgaan van een paar eenvoudige regels, ook als die regels op dit moment misschien nog te vaag of te zinloos lijken.

In de eerste plaats: Al wat ik kan beseffen moet deel zijn van een groter geheel dat ik niet kan beseffen.

In de tweede plaats: Naarmate ik meer deel ben van hetgeen ik kan beseffen, zal ik mij meer bewust worden van hetgeen ik althans op dit moment nog niet volledig kan beseffen.

In de derde plaats: Ik blijf mijzelf, maar het geheel dat ik kan overzien zal steeds groter worden.

In de vierde plaats: Er is geen wet of regel buiten de begrenzing waardoor mijn bewustzijn wordt bepaald. Zolang ik die niet kan doorbreken, ben ik aan de waarden daarvan gebonden. Alle andere wetten en regels zijn niets anders dan rationalisaties die ik gebruik om mijn eigen wereld, hoe beperkt ze ook moge zijn, een schijn van betekenis en zelfs van oneindigheid te geven.

In de vijfde plaats: Als ik deel ben van één atoom, ben ik ook deel van de kosmos. Het deel-zijn houdt in de mogelijkheid tot beseffen. Hoe meer men zich bepaalt tot de begrenzingen van eigen wezen, hoe minder mogelijkheid men heeft zijn werkelijke potentiële bewustwording te realiseren.

Ik meen, dat ik hiermee een aardig beeld heb gegeven van de grenzen in het bewustzijn en door die laatste regels ook iets heb duidelijk gemaakt over de groei van het bewustzijn.

Als wij nog niet zo ver zijn dat wij al die grenzen kunnen doorbreken, moeten we eerst leven zo goed we kunnen en zo harmonisch we kunnen binnen die grenzen. Wat na die grens komt, is op dit ogenblik niet belangrijk. Want wij zullen nooit die grens kunnen doorbreken, indien we niet eerst met onszelf en onze eigen wereld een voldoende harmonie hebben gevonden. Dat houdt in, dat bewustwording ook gebaseerd is op de aanvaarding van het heden en het zo harmonisch mogelijk verwerken daarvan. Pas daarna kunnen we de grenzen doorbreken. Dat houdt ook in dat de regels, die u binden - voor zover ze niet uit uw eigen besef en gevoelsleven voortkomen - waardeloos zijn. Ze zijn slechts een schijnvorm. De werkelijkheid ligt in uzelf. De werkelijke harmonieën kunnen alleen vanuit uzelf erkend en waargemaakt worden. Het waarmaken van die harmonie is een geestelijke zaak, al het andere is bijkomstig.

x Is bewustwording mogelijk door een symbiotische verhouding?

- De z.g. symbiotische verhouding is gebaseerd op een elkaar wederkerig aanvullen van twee wezens. Dat kan zijn dat de een de ander het leven mogelijk maakt en gelijktijdig de ander weer als omgeving, als wereld heeft, zoals bij bepaalde soorten darmflora. Zonder dat kan uw stofwisseling niet goed verlopen. Maar zonder de temperatuur die u levert en de voedingsstoffen die u verschaft kan de darmflora niet bestaan. Op deze manier kun je al die relaties kenschetsen. Zelfs de moeder-kindverhouding. Maar wat gebeurt er? Hier is geen delen van bewustzijn. Hier is slechts een vormen van elkanders milieu of een deel van elkanders milieu. Daarbij behoeft de betekenis ervan niet beseft te worden. Een overdracht van besef en bewustwording is theoretisch mogelijk, maar zal in de praktijk betrekkelijk gering zijn. Zo kunnen we zeggen dat de moeder, terwijl ze het kind draagt wel aan het kind allerlei stoffelijke ervaringen kan overdragen maar geen denkbelden. Wel weer stemmingen, bepaalde gevoelswaarden en geestelijke belevingen. Dat is te wijten aan het feit, dat de registratie van die laatste waarden niet lichamelijk geschiedt maar geestelijk. Ik zou kort samenvattend willen zeggen: Een symbiotische verhouding kan onder omstandigheden de bewustwording bevorderen, waarschijnlijk is dit echter niet.

x Hoe staat het intellect naast het bewustzijn?

- Intellect is iets wat men menselijk probeert te meten. Heel vaak gaat men dan uit van het I.Q. Hierbij is de grote moeilijkheid dat een intellect dat door I.Q.-meting wordt gegradeerd afhankelijk is van het I.Q. van degene die gradeert; m.a.w. men neemt zichzelf als ideale maatstaf. Het is duidelijk, dat zodra een mens zichzelf als ideale maatstaf neemt om anderen te beoordelen, hij komt tot een absolute misinterpretatie van al wat er is. Bewustzijn is een totaliteit van aanvoelings- en erkenningsvermogen. Het kan menselijke kennis bevatten. Dat is echter niet altijd noodzakelijk, maar het houdt wel in een inzicht in samenhangen. Bewustzijn is dus iets anders dan intellect.

Intellect kan beredeneren waarom hetgeen de bewuste aanvoelt niet waar is. En als het dan toch waar blijkt te zijn, kun je ook weer beredeneren waarom het ondanks de onwaarschijnlijkheid nu waar is geworden, zonder dat het het bewustzijn van de bewuste bevestigt.

x Voor de ontwikkeling van het bewustzijn was in het begin strijd noodzakelijk. Toch is disharmonie niet zo gewenst. Hoe ligt de relatie tussen disharmonie en bewustzijn?

- Strijd is een uiting. Strijders kunnen harmonisch of disharmonisch zijn. Twee ridders, die met elkaar strijden en daarbij komen tot een wederkerige erkenning op basis van een gedeelde code zijn in wezen harmonisch, ongeacht de strijd. Maar op het ogenblik, dat de een de waarde van de ander niet meer wil erkennen, zijn zij disharmonisch. De strijd op zichzelf is dus geen blijk van disharmonie, maar alleen de wijze waarop de strijd wordt gezien en beleefd.

-:-

W O O R D E N .

Het wonderlijke bij een mens is namelijk dat in zijn woordgebruik heel vaak tot uiting komt hoe het staat met zijn bewustzijn. Dat heeft u misschien nooit opgemerkt. Als u de moderne mens bekijkt, dan is hij bezig met allerlei theorieën. Dit betekent, dat hij de werkelijkheid een beetje minder exact pleegt te benaderen dan gebruikelijk is. Het eindresultaat is, dat hij de taal verkeerd gebruikt. Hier heeft u een voorbeeld. Er zijn er nog zoveel meer.

Wij leven in een grote onbekende kosmos. Wij hebben het onbekende en dat noemen wij God. Hoe meer we weten over de verschijnselen van de natuur hoe verder God van ons afstaat. Dat is ook weer begrijpelijk, want het onverklaarbare dat vlakbij is, is gemakkelijker te benoemen dan het vage onbekende dat ergens rondzweeft. De manier waarop wij dan spreken over die Godheid en over de krachten die rond ons heen zijn zal eveneens veranderen.

Op het ogenblik, dat ik werkelijk iets weet, zal ik duidelijker definiëren wat ik niet weet. Hoe minder ik weet van de werkelijkheid hoe meer ik mij kan bezighouden met theorieën. En dan krijg je het woordenspel van twee predikanten die elkaar belagen omdat ze het niet eens zijn over het aantal engelen dat kan dansen op de punt van een naald. Iets wat in Nederland werkelijk is gebeurd. Zelfs in een godsdienst zijn ze vaak stekelig.

Als ik zie hoe de mens komt aan de grens van het benaderbare, dan vraag ik mij af: Waar moet dat heen? Want het is duidelijk, dat je op een gegeven ogenblik met woorden niet meer kunt uitdrukken wat er werkelijk nog rond je is aan het onbekende. Hoe meer je weet, hoe meer je beseft niets te weten, maar ook hoe onbegrensd het gebied van je niet-weten wordt.

Dan blijken de mensen te vluchten in de richting van b.v. het Zen-boeddhisme, gesticht door Bodhiharma, een Indiase boeddhistische monnik. Wij krijgen dan te maken met uitspraken als: "Hoe klinkt de stilte?" Dat is schijnbaar waanzin. Maar hoe kunnen wij stilte anders onschrijven dan als de afwezigheid van klank? Pas als we dat gaan beseffen, weten we dat we de stilte eigenlijk niet kennen. De stilte is een negatieve kwalificatie van klank geworden. Maar dat betekent ook weer, dat wij onze innerlijke stilte niet kunnen definiëren. Want als we spreken over innerlijke stilte, dan hebben wij het niet over een werkelijke aanwezigheid, een werkelijke beleefbaarheid, dan hebben wij het over de afwezigheid van storende factoren.

Hoe meer de mens in staat is om het onbekende te beseffen voor wat het is (vaak het negatieve beeld van het bekende) hoe verder hij zal komen en juister zal kunnen formuleren wat er werkelijk bestaat.

Ik weet, dat er heel wat mensen zijn die zeggen: Dat is werk voor filosofen en alle andere mensen die zich met het onwezenlijke bezighouden. Maar als je luistert naar de moderne mens en je ziet hoe hij probeert om een

verschuiving van waarden te veroorzaken alleen door zijn taalgebruik, dan wordt duidelijk dat die mens de onleefbaarheid van zijn sociale situaties steeds beter gaat inzien. Maar hij denkt dat hij door de naam te veranderen het wezen kan veranderen.

De putjesschepper is rioletur geworden. We spreken niet meer over de provincie of het platteland, maar we hebben het over de regio. Wij hebben het niet meer over het feit dat er werklozen zijn. Wij hebben het over de toenemende arbeidsreserve. We spreken niet meer over de moeilijkheden die we hebben met een bepaald probleem, maar we hebben het over de crisissfeer waarin het totaal van de onoverzichtelijke waarden van de huidige marktverhoudingen van invloed zijn voor onze realiteit en daarmee moet rekening worden gehouden in de planning ten aanzien van

Woorden! Woorden, die misschien nog wel betekenis hebben, als wij ze goed ontleden, maar die langzamerhand een soort lied zijn geworden dat probeert de werkelijkheid te verdrijven. Daarom zouden we moeten zeggen: Naarmate een mens bewuster wordt, zal hij over minder zaken concrete uitspraken doen, maar hij zal gelijktijdig over erkende verhoudingen meer en meer duidelijke uitspraken doen.

Een belangrijk punt is, dat we altijd de tegenstelling moeten ervaren en erkennen. Tegenstellingen zijn in feite een middel tot definitie. Of zoals men het ook wel zegt, dat alleen de dialoog een wederkerige waarheid tot stand kan brengen.

Wanneer u bezig bent met problemen over bewustzijn en bewustwording, dan is het duidelijk dat u alles op uw eigen manier zult interpreteren. U probeert er een betekenis aan te geven die past bij uw manier van denken. Dat is ook logisch. Maar is die manier van denken wel de enige? Pas als u uitgaat van het standpunt dat een andere interpretatie even waar of even juist kan zijn, kunt u gaan zoeken naar de betekenis. Dit betekent, dat elke zaak waarmee u zich bezighoudt niet zo perfect mogelijk maar zo duidelijk mogelijk omschreven moet worden. De duidelijkheid is te vinden in het herleiden tot de eenvoudigste en meest begrijpelijke woorden.

O, ik weet het wel, de geest heeft ook zijn fouten. Er zijn geesten die een taal spreken waarop een ambtenaar trots op zou zijn en waarvan een burger duizelt. Dat kun je hun niet kwalijk nemen, want zij hebben hun eigen begripswaarde en proberen die over te brengen. Ze zijn echter niet in staat om met eenvoudige woorden uit te drukken wat er gezegd moet worden. Een van de meest typische dingen bij de hele bewustwordingscyclus waarmee u vandaag bezig bent geweest is wel, dat het aantal mededelingsmogelijkheden groter wordt naarmate een aantal stereotypen (vaste klanken of gebaren) ontstaan die een mededeling mogelijk maken.

Het wonderlijke is daarbij dat je als mens over het hoofd ziet dat er op aarde bepaalde talen bestaan, zoals b.v. die van de dolfijnen. Wist u dat dolfijnen en walvisachtigen een taal hebben die gemiddeld 200 woorden bevat en die op grote afstand nog een mededeling mogelijk maakt? Dat is een behoorlijke woordenschat. Zij kunnen 200 verschillende signalen uitzenden die worden begrepen. Dat is gestandariseerd. Maar het betekent ook dat elk individu diezelfde signalen zal gebruiken onder licht afwijkende omstandigheden.

Nu zien we iets typisch: Wanneer dolfijnen in een groep samen zijn, dan wordt er op een gevaarsignaal van de een veel feller gereageerd dan op dat van een ander. Klaarblijkelijk heeft men erkend dat deze de meest algemene definitie van gevaar gebruikt, terwijl een ander gevaar misschien eerder ziet als een schrik. Daar houdt men rekening mee.

Als we kijken naar de taal van b.v. de mieren, dan zult u zeggen: Mieren zijn insecten. Weet u, dat deze insecten door hun houding, door hun z.g. taststrijken en bepaalde bewegingspatronen in staat zijn gemiddeld 50 tot 60 verschillende uitdrukkingen over te brengen?

Wist u dat bijen ook al dicht bij de honderd woorden komen? Wist u dat de klankeigenschappen die door apen (b.v. de bavianen) worden gebruikt gemiddeld uitlopen tot ongeveer honderd? En dat er daarnaast nog een aantal houdingen met een vaste betekenis zijn en dat die ongeveer 60 in getal zijn? Dus met andere woorden: er bestaan heel veel talen. Maar als ik die taal alleen vanuit mijzelf interpreteer, zal ik de werkelijkheid van de ander niet kunnen begrijpen. Anders gezegd: Als u wilt weten wat een aap zegt, dan moet u proberen eerst de gemiddelde reactie van die aap op een gemiddelde prikkel te zien en daarnaast uit de samenhang van bepaalde signalen op te maken hoe hij dit uitdrukt. Dan pas krijgt u voldoende begrip om de hele wisselwerking tussen apen van een groep goed waar te nemen. In Nederland worden daarover aardige studies gemaakt, ook in Japan is men daarmee bezig.

Ik vind het opmerkelijk dat men dat wel doet t.a.v. apen, maar dat men kennelijk niet bereid is om deze zelfde patronen eens te beschouwen gewoon in een groep mensen. Het is opvallend dat een en hetzelfde woord in verschillende groepen van mensen een totaal andere betekenis krijgt, ofschoon de feitelijke betekenis overal dezelfde is. Er zijn groepen waarin "lazer op" b.v. een beledigende uitdrukking is die betekent: Smeer 'm nou maar. Ga weg. Er zijn groepen waarin "lazer op" eenvoudig betekent: Jô, bemoei je d'r niet mee. Hou je afzijdig. Dit te begrijpen alleen al betekent dat je besef van je wereld vollediger wordt.

Ik heb niet voor niets gezegd dat het Zen is gebaseerd op het overdenken van de complementen (de aanvullende delen) van de waarde waarover je spreekt.

Als ik spreek over niets, dan heb ik het over iets.

Als ik spreek over het licht, dan impliceer ik het bestaan van duister.

Als ik spreek over geluid, dan impliceer ik stilte.

Als ik spreek over stilte, dan impliceer ik geluid.

Het erkennen van de werking van tegenstellingen op zichzelf is erg belangrijk. En als je dan te maken krijgt met taaloverdracht (taal is eigenlijk niets anders dan de overdracht van denkbeelden en begrippen, uitwisseling van signalen), dan zou je ertoe moeten kunnen komen om na te gaan waarom die verschillen bestaan. Je zou dan doordringen tot het wezen van de mensen en begrijpen: de ruwe taal van de een en de verfijnde taal van de ander zijn klaarblijkelijk twee dialecten van signalen. Pas als er een vergelijking van signalen mogelijk is, is een begrip mogelijk. Zolang de mensen elkaar niet kunnen begrijpen verhullen ze de werkelijkheid voor elkaar.

Het is natuurlijk heel erg mooi dat een dokter, een advocaat en dergelijke mensen in staat zijn om in hun eigen vaktaal en in potjeslatijn te spreken. In bepaalde gevallen krijgen ze daardoor een soort onaantastbaarheid: het gezag van het onbegrepen. Als je dat probeert te begrijpen, dan ergert dat. Je wilt dan dat ze het zeggen in termen die je kunt begrijpen.

Voor een juiste samenwerking tussen een dokter en een patient is het nodig dat beiden elkaar verstaan; niet dat alleen één partij de ander verstaat. Een advocaat kan iemand alleen op de juiste manier van dienst zijn, eventueel verdedigen, indien beiden begrijpen wat de ander voor heeft. Dit betekent, dat ze op een gezamenlijk niveau moeten kunnen confereren.

Dat is allemaal heel begrijpelijk, dat vindt u heel logisch. Maar als ik nu spreek over God, over het Onbegrepen, dan moet ik zoeken naar het complement dat voor mij hanteerbaar, omschrijfbaar en begrijpelijk is, want dan kan ik op grond van het gekende komen tot een benadering van het onbekende.

De grote kunst van het ontdekken is niet eenvoudig erop uittrekken en kijken waar je terecht komt. Het is wel degelijk de grenzen van het kenbare aftasten en daardoor een beschrijving krijgen van het ongekende. En dank zij die beschrijving is het dan ook mogelijk de waarschijnlijke waarden vast te stellen. Neem nu eenvoudig dit eens:

Er is een blanco plek op de kaart. Stel nu, dat er geen vliegtuigen zijn zodat er geen luchtfoto's kunnen worden gemaakt. Dus ga je daaromheen al het bekende vastleggen. Maar dan zie je dat er waterlopen uit het onbekende gebied komen. Je ziet dat er een verhoging is in de richting van het onbekende. Dan is de conclusie: we hebben hier waarschijnlijk te maken met bergen, er komen rivieren uit dat gebied, er is water, er moet dus regenval zijn. En als we gaan ontleden wat er zich in die rivieren bevindt, dan kunnen wij misschien zelfs zeggen welke materialen wij in het onbekende gebied kunnen aantreffen.

Woorden zijn zinloos, tenzij ze het mogelijk maken om tot een beschrijving te komen van hetgeen wij nog niet weten, nog niet beseffen. Pas dan schenken ze ons de mogelijkheid om door te dringen in het wezen van het onbekende en eerst daardoor kunnen wij de grenzen overschrijden waardoor een nieuwe fase van bewustwording voor ons mogelijk wordt.

Ik heb hier namelijk een open stelling geponneerd. Ik heb iets gesteld. Maar heb ik het terecht gesteld? Daar moet u ook eens over denken. Als ik iets zeg, dan gaat het er niet alleen om dat ik het zeg. Het gaat erom dat er iets anders bij zit. Wat is het andere? Wat is het niet gezegde?

Menigeen gebruikt een woord zonder in staat te zijn duidelijk te maken welk complex in dit woord voor hem tot uiting komt. Maar dat betekent, dat hij het woord niet moet gebruiken vanuit een zuiver persoonlijke basis, maar altijd op een begripsbasis waardoor degene tot wie hij spreekt in staat is de inhoud en de betekenis, die op dat moment aan het woord is verbonden, te begrijpen.

Zoals u heeft gemerkt, heb ik mij verweerd tegen het feit dat dit te weinig voorkomt. Ik heb geprobeerd duidelijk te maken dat elk woord voor ons een aanleiding kan zijn tot verdere bewustwording, indien we ons slechts de moeite getroosten na te gaan wat daar voor ons achter steekt en wat bij het samentreffen van ons beider inhoud de betekenis tussen ons beiden zal zijn. Dat is namelijk een uitbreiding van bewustzijn en vergroting van zelfkennis.

Het is vaak niet mogelijk om iemand een volledige waarheid voor te houden. Dat is ook begrijpelijk, want wat voor mij de waarheid is, behoeft dat voor een ander niet te zijn. Op het ogenblik, dat ik iemand een waarheid voorhoud, confronteer ik hem met mijn gedachtenwereld die hij slechts kan meten met zijn gedachtenwereld. Daarom zijn waarheden altijd zaken die dubieus blijven.

Als ik u zeg dat er een hiernamaal is, dan moet u dat maar geloven. Maar als u erin gelooft, kan mijn beschrijving van een hiernamaals u misschien helpen na te gaan, of uw eigen voorstelling daarvan voor uzelf wel zo duidelijk en aanvaardbaar is, als u wel heeft gedacht.

VI
:-:-:

Alle specialisatie voert tot verlies van bewustzijn, omdat bij een toenemende kennis op één gebied het begrip voor alle andere gebieden steeds afneemt.

VOORSPELLINGEN

HOOFDSTUK II.

BETROUWBAARHEID.

Voorspellingen kunnen uitkomen. Soms komen ze ook uit, maar anders dan je dacht. Soms ook komen ze eigenlijk wel uit, maar op een ander tijdstip en op een andere manier dan je had kunnen verwachten. Daarom is het erg belangrijk dat we ook de betrouwbaarheid in de prognostiek bezien.

Een helderziende waarneming in tijd en ruimte kan betrouwbaar zijn. Maar die betrouwbaarheid is heel beperkt. Als u toevallig in een visioen een kalender ziet hangen en daarop ook nog de datum ziet aangekruist en het jaartal, dan heeft u kans dat u de juiste dag kunt aangeven. Als het tenminste geen kalender van het vorige jaar is. Maar als u zegt: In de Lente zal dit of dat gebeuren. Hoeveel keer wordt het lente? Als u zegt: Op deze of gene plaats zal het gebeuren, dan moet u zich altijd afvragen: Is die plaats iets wat ik veronderstel of heb ik in mijn waarneming die plaats duidelijk kunnen onderscheiden van alle andere plaatsen? Dan blijkt dat de betrouwbaarheid eigenlijk heel wat minder is dan we graag aannemen. Wij kunnen wat tijd betreft meestal heel weinig concreet zeggen. Als het gaat om plaats, dan blijkt dat ook hier nogal wat afwijkingen mogelijk zijn.

In een visioen hebben we verder te maken met de z.g. aanvulling, de aanvullende gedachte.

U ziet iets, maar u wilt graag weten hoe het in elkaar zit. Daarom probeert u dat visioen te verklaren. De verklaring ziet u dan later als de omschrijving van hetgeen u heeft geconstateerd. Dat is helemaal niet noodzakelijk waar, want dit is uw veronderstelling. In heel veel gevallen zullen wij bij een visioen te maken hebben met een momentopname. Er zit weinig of geen leven in. Het is een zeer korte, misschien enkele seconden omvattende gebeurtenis. Daarna komt er misschien weer een ander deelvisioen dat ook weer een paar seconden duurt, maar in de tijd wel jaren verder kan liggen. Het is dus niet mogelijk om daartussen een redelijke samenhang te vinden. Maar wij zijn wel geneigd om alles te beredeneren. En juist de poging om in een visioen de zaken te beredeneren maakt het visioen onbetrouwbaar.

Als ik b.v. zie dat er een kruis van een kerk valt en ik weet ongeveer nog welke kerk het is (zeg, dat het een kerk in Milaan is), dan klopt dat allemaal wel. Maar als ik nu ook nog wil verklaren waardoor dat kruis is gevallen (door een aanslag, door een stormwind, doordat er stenen vergruizeld zijn door de tijd), dan zit ik mis, want dan heb ik een verklaring gegeven. Maar door die verklaring ga ik een hele samenhang postuleren. Die samenhang ken ik niet. Wat dat betreft moet u dus voorzichtig zijn.

Als u visioenen heeft (het zou kunnen voorkomen) omschrijf ze alleen, maar probeer niet ze te verklaren. Als u dan veel later de zaak nog eens bekijkt, dan vallen u wel zekere punten op natuurlijk. Maar of die punten

dan voldoende zijn om daaraan een definitieve conclusie te verbinden, is en blijft de vraag.

Dan zijn er uittredingsdromen die heel vaak een rol spelen in allerlei helderziende en andere belevenissen. Op grond van die uittredingsdromen zijn prognoses wel degelijk denkbaar. Maar een droom is slechts zelden een volledige verbeelding van de werkelijkheid. Dat is een punt waarover we allereerst moeten nadenken.

Wat beeldt de droom uit? Het kan zijn dat u droomt dat u op een vlot in een sterk stromende rivier zit, dat er een waterval nadert en er niets is wat u kan tegenhouden. Is dat nu een voorspellende droom? Als die 3 à 4 keer achtereenvolgens optreedt, moet er wel iets van waar zijn. Maar zult u dan werkelijk op een vlotje zitten? Neen. Het enige dat u kunt zeggen: Ik bevind mij in een stroming waartegen ik mij niet weet te verweren. Op het ogenblik kan ik mij boven water houden, maar ik zie gevaren in de toekomst.

Dan moet u gewoon nagaan: wat is uw huidige situatie en op welke manier voelt u zich gedreven. U kunt geen kant meer uit. Dan is de droom een voorspelling en kan aan de hand daarvan soms toch nog wel op een juiste wijze worden gereageerd.

Als dromen zich bezighouden met gebeurtenissen die erg symbolisch zijn, dan wordt het erg moeilijk omdat het vaak op de werkelijkheid lijkt. U droomt dat u in een groot huis bent en ineens, als u naar buiten kijkt, ziet u een lijkwagen voorbij rijden. Dat is natuurlijk erg griezelig, maar als u dat vier keer droomt, dan bent u geneigd te zeggen: Er gaat iemand sterven. Maar wie? Dat kan net zo goed een verre staatsman als een nabije vriend zijn. Dat weet u niet. Als u conclusies trekt aan de hand hiervan anders dan 'ik zal binnenkort met een sterfgeval worden geconfronteerd' gaat u de mist in.

Nu lijkt het allemaal misschien heel eenvoudig, omdat het tot nu toe punten zijn van: ik droom, ik treed uit, ik heb een visioen. Maar op dezelfde manier kunt u zich ook in de nesten werken, als u bezig bent met een horoscoop.

U trekt een progressieve horoscoop voor iemand. U ziet dat bijna alle planeten in het 12e Huis vallen. U denkt: nou, de gevorderde leeftijd van de persoon in kwestie, de gezondheid misschien niet stabiel, dat zou wel eens een sterfgeval kunnen worden. Dientengevolge sluit u vriendschap met de erfgenamen. U heeft zich echter misrekend, want alle planeten komen wel samen in het 12e Huis, maar wat blijkt? Al deze invloeden hebben te maken met een totale verandering van de situatie van de betreffende persoon. Hij gaat namelijk trouwen en hij gaat op reis.

Zo kunt u zeggen: Iemand zal ontzettend veel bereiken in een bepaalde periode. Maar wacht even! Als u zegt: Iemand kan veel bereiken in een bepaalde periode, dan heeft u gelijk. Maar als u zegt, dat hij het zal bereiken, dan impliceert u dat deze mens zal reageren zoals wordt aangegeven door de horoscoop en dat kan niet. Dat is maar zelden het geval.

In de horoscopie kunnen we verder zeggen: In die tijd zal iemand er financieel slecht voor zitten. En werkelijk, deze miljoenair verliest in die periode met speculatie f 100.000. Maar hij is nog steeds niet arm. Het kan ook zijn dat u het uitrekent voor Pietje. Pietje heeft hetzelfde aspect. Hij krijgt een gulden om een snoepje te kopen en hij verliest het. Pietje is nu alles kwijt. Dat ligt dus heel anders.

Het interpreteren van een aspect is heel moeilijk. Op het ogenblik, dat wij ons bij de horoscopie vastleggen op gebeurtenissen, zijn we in 9 van de 10 gevallen fout. Leggen wij ons vast op tendensen, dan hebben we - gezien de horoscoop - in ongeveer 4 op de 5 gevallen kans dat we goed zitten. Dat zou u kunnen leren dat u voorspellingen in een horoscoop nooit definitief moogt stellen, maar hoogstens als mogelijkheid.

Wij kennen allen de wichelmethoden die er zijn. Of u nu wichelt met kaarten, met koffiedik, met staafjes, met duizendguldenbladstengels of met wat anders, u wichelt. Wanneer u wichelt, krijgt u een combinatie. Die combinatie kunt u alleen verklaren door een beroep te doen op uw onderbewustzijn. Op het ogenblik dat u probeert rationeel te zijn, zal uw verklaring verkeerd uitvallen. De betrouwbaarheid van voorspellingen wordt altijd weer bedreigd door de poging tot rationaliteit van degene die de voorspelling doet.

Nu wil ik aannemen dat u zelf ook wel iets wilt proberen ten aanzien van prognose. Wij hebben daarbij te maken met verschillende factoren, zoals die van de kansberekening. U kunt b.v. ergens gaan staan en raden welke tram of bus er het eerst komt. Als u dat nu tien keer goed kunt raden zonder dat u dat tevoren kunt zien, dan moet u op de een of andere manier toch wel heel erg goed zijn. Het kennen van de dienstregeling is dan niet meer voldoende, omdat er in de dienstregeling altijd weer gapingen zijn, zodat een verschuiving van de rijtijden van de lijnen t.a.v. elkaar onvermijdelijk is.

Als u een dergelijke proef neemt, dan kunt u die ook nemen met andere aspecten, mits die u opvallen. Dat is belangrijk. U moogt dus nooit zomaar iets gaan voorspellen. Het is gemakkelijk genoeg tegen iemand te zeggen: Je moet uitkijken, want je hebt binnenkort deel aan een kettingbotsing. Dat klinkt erg mooi. Kettingbotsingen komen voor. Maar waarom zegt u dat? Heel waarschijnlijk omdat u meent dat de ander niet voorzichtig rijdt. Dat kunt u dus niet doen.

Nu loopt er ergens iemand en opeens heeft u het gevoel: daar is iets aan de hand. Dan moet u niet gaan redeneren wat er wel aan de hand zou kunnen zijn. U moet dan het eerste zeggen wat u voor de mond komt. Het blijkt dan, dat inderdaad de verhouding van 4 juist tegen 5 mis wordt herhaald. Dat betekent, dat u nog altijd minder dan 50 % kans heeft om het helemaal juist te zeggen. Op deze manier kunt u leren, want u gaat de tekenen interpreteren.

Bij het interpreteren van tekenen moet het onderbewuste gaan werken. Dat kunt u niet rationeel doen. Door nu steeds weer die tekenen te interpreteren en daaraan een uitkomst te verbinden gaat u ontdekken dat u een afwijking heeft. Het volgende is misschien een ongelukkige vergelijking: Als u een geweer heeft, dan kan er b.v. een lichte afwijking zijn in het vizier; het staat iets teveel naar links of naar rechts. Als u een paar keer met het geweer heeft geschoten, dan weet u hoe u moet corrigeren.

De eenvoudige intuïtieve reactie op grond waarvan een bepaalde voorspelling mogelijk is, heeft eveneens een neiging tot afwijking. Als u goed oplet, dan gebeurt dat steeds op hetzelfde punt. Het is iets waarmee u bijzonder bezig bent of iets waarop u heel veel reageert of waar u heel erg tegenop ziet. Die dingen brengt u naar voren. Als u nu leert om dat aspect uit hetgeen u zegt later weer weg te nemen en te zeggen: Neen, dat komt van mij, dan ziet u ineens uw mogelijkheden oplopen tot ongeveer 7 op 10. U komt dus ver boven het gemiddelde van de juiste reacties. En als u dan nog heeft geleerd om elk bewust denken bij de eerste vastlegging van uw reactie uit te schakelen, dan zult u het op den duur kunnen brengen tot ongeveer 4 op 5. Dus 4 kansen tenminste op een totaal van 5. Eén misser, dus 20 %. Dat is ongeveer het beste dat u kunt halen.

U zult zeggen: Ik heb dat niet in mij. U heeft het wel degelijk in u. U let er alleen niet op. Laat mij een eenvoudig voorbeeld nemen:

Laten we aannemen dat u naar een vergadering gaat of meewerkt aan een concert, een toneelstuk of iets dergelijk. U komt in een bepaald gezelschap. Er is één persoon die daar voor u uitspringt. U weet niet waarom, maar die ene persoon valt u ineens op. U moet dan direct de reactie die u krijgt vastleggen. U zult zien dat die zinvol is.

Prognostiek in deze vorm is gebaseerd op de totale waarneming, dus inclusief de onbewuste waarnemingen. Als u leert om daarop onmiddellijk te reageren, dan zal blijken dat u deze gave bezit. Het is namelijk zo, dat gemiddeld 93 % van de mensen deze gave bezitten. Waarom zoudt u nu juist tot die 7 anderen behoren?

Besef wel: het verbinden van een conclusie aan de waarneming en aan de eerste reactie heeft altijd ten gevolge dat uw prognose minder juist wordt. Laat haar staan zoals ze staat.

Er zijn ook nog andere mogelijkheden. Een zeer bekende is het optellen van getallen. bijvoorbeeld: Iemand is geboren op de 13.3. '43. 13 is een onevenwichtig getal, het komt op 4 neer. Dat is nogal down to earth.

3 is openbaring. Het is iemand die heel veel de neiging heeft om zich stoffelijk te manifesteren; lichamelijk en door middel van bezittingen.

43 is 7. 7 is het getal van de mens.

Op grond van deze getallen alleen kan ik dus al concluderen dat deze mens vaak een beetje exhibitionistisch is, nogal zeer materialistisch van aanleg en bovendien zich in deze neigingen vooral manifesteert in het verkeer met mensen. Het is vooral in relatie met medemensen dat deze dingen tot uiting komen.

Dit kunstje kan iedereen doen. U moet het gewoon maar onthouden. Ik zal de getallen en hun betekenis even opsommen.

- 1: is een ideaal getal.
- 2: geeft aan evenwichtigheid maar ook uiting. De gemanifesteerde Godheid, maar ook het evenwicht.
- 3: de activering. Zodra ik 3 punten heb, kan ik een vlak omschrijven. Denk maar aan een driehoek. Hier wordt een bepaald gebied van werkzaamheid aangegeven.
- 4: elementair. Het zijn de 4 verschillende elementen. Denk aan de oude elementen, aan de 4 windrichtingen. Kortom, het is het menselijk geheel.
- 5: het getal van het denken. Het is de denkende mens.
- 6: is de mens, die begint zijn mentaal besef als heerser in te stellen over zijn meer materiële instincten en kwaliteiten. Het is degene die eigenlijk het dierlijke achter zich gaat laten.
- 7: het getal van de mens die thuishoort in de 7 sferen. Anders gezegd: de mens die ook geestelijke activiteit vertoont.
- 8: de mens die wordt geconfronteerd met oneindigheid. Als zodanig wordt hij aangesproken als een priesterlijke mens, omdat hij niet alleen met zijn eigen wereld verbonden is, maar daarnaast de verbinding met andere werelden erkent.
- 9: het getal van de inwijding. Het is het getal van de hogepriester. Het is namelijk de mens die met zijn gehele bewustzijn zowel de stoffelijke kwaliteiten (6: de redelijk denkende mens) als zijn geopenbaarde geestelijke kwaliteiten (het getal 3) tezamen de werkelijkheid van het leven gaat bezien.
- 10: de mens die gekomen is tot een absolute integratie van zijn geestelijk en zijn stoffelijk bewustzijn. 10 is tevens weer het begin. Iemand, die het getal 10 heeft, openbaart zich niet; het speelt zich in hem af.
- 11: als de mens een stap verder gaat en in het gebied 11 terechtkomt, krijgen we weer het getal 2 ofwel evenwichtigheid. Er is uiting.
- 12: in dit getal kunnen we actie verwachten, wanneer de mens dit getal bereikt.

Dit zijn basisgetallen. Een dozijn. Die moet u een beetje in uw hoofd hebben, dan kunt u met die getallen heel aardig rekenen. Alleen, ook hier zijn natuurlijk mogelijkheden om een vergissing te maken.

Iemand is geboren op de 1.1.'41. Wat moet ik daarvan zeggen?

1: de mens is dus innerlijk sterk in zichzelf besloten.

1 + 1 = 2: zijn uitingen worden bepaald door verlegenheid, maar hij is zich sterk van zijn omgeving bewust. Dan komt er nog 41 bij en we komen tot het getal 7. Dat is dus de mens.

Nu kom ik toevallig een datum tegen waarin dat getal 7 eveneens overheerst. Ik ben geneigd te zeggen: Op die datum zal er iets met die mens gebeuren. Dat kan wel juist zijn, maar wil het helemaal juist zijn, dan moet de structuur van de datum waarop het gebeurt getalsmatig hetzelfde bevatten. Dat kan in '50 zijn. Misschien nog verder in '87 als we 5 moeten hebben.

Het gekke is, dat je op grond van de datum van iemands geboorte wel een ritme kunt bepalen dat zijn leven beheerst. Als je namelijk al die getallen bij elkaar optelt en je herleidt ze tot een getal onder de 12, dan zul je 1 getal overhouden. Dat getal geeft aan om de hoeveel jaren bij zo'n persoon een nieuwe fase in zijn leven begint; dan verandert er iets. Dat kun je wel met zekerheid zeggen. Maar als je dat nieuwe jaar ook nog bekijkt naar zijn eigenschappen en zegt: de verandering zal zo en zo zijn, ga je fout omdat het hier geen kwestie is van een persoonlijke relatie met het jaar. Dat kan alleen, indien er ook relatie bestaat met een datum.

Met getallen kan ik veel doen. Maar ik kan alleen mogelijkheden aangeven. Ik kan geen feiten constateren. Ik kan met zekerheid een punt van omwenteling vaststellen, maar ik kan niet met zekerheid zeggen in welke richting die omwenteling zal plaatsvinden. Als ik dat toch probeer te doen, is het resultaat sterk misleidend.

Waarom zouden we ons ook niet eens bezighouden met die ouderwetse manier van voorspellen: koffiedik. Je neemt wat koffiedik en laat het gewoon uiteenvallen op een stukje grauw papier of plastic, dat laat ook niets door. Nu kijk je naar het patroon dat daarin ontstaat. Dat patroon kan veelzeggend zijn en wel om de volgende reden: Er is een centrum. Als je een gemiddelde hoeveelheid gebruikt, is dat centrum ongeveer 5 tot 7 cm. Wat daarin bestaat is niet van belang. Alles wat zich daarbuiten bevindt, is een patroon. Als ik daarin een regelmaat kan herkennen, dan is dat een regelmaat die in de daad van de persoon voor wie ik voorspel eveneens moet voorkomen.

Nu komt het trucje en daarom is het zo moeilijk. Ik moet ofwel een heel goed mensenkenner zijn, danwel ik kan iemand telepathisch aftappen. In beide gevallen krijg ik een beeld van de persoon en wat hij eventueel zou kunnen en willen doen.

Nu kan ik zeggen: Dit patroon bestaat. Dat is uw inhoud. Dan is de waarschijnlijkste ontwikkeling deze, maar ik kan het alweer niet met zekerheid zeggen: U gaat naar Zandvoort. Het kannook zijn dat de man naar Noordwijk gaat. Ik kan zeggen op grond van het afgelezene en het karakter: U denkt aan een vakantie aan zee. Tijdens deze vakantie zijn er enkele gebeurtenissen waar u heel goed op moet letten, anders gaat het fout. Dat kun je nog wel met zekerheid zeggen, maar je kunt niet zeggen: Let op een blonde dame, want het kan heel goed zijn dat zij die dag een donkere pruik op heeft.

Een methode die ook veel wordt gebruik is die van de theeblaadjes. Als je thee hebt gedronken en er zijn een paar blaadjes in het kopje achtergebleven, dan moet je het restje thee met de blaadjes goed rondwentelen. Wat aan het kopje blijft kleven (dus niet wat er in de vloeistof achterblijft) is van betekenis. Dan zeggen wij: Datgene wat op dit ogenblik van mij af ligt, is het innerlijk leven van degene die tegenover mij zit. Datgene wat links van mij ligt, duidt een gebeurtenis in het verleden aan die nu invloed heeft. Wat rechts van mij zit, heeft invloed op de toekomst. Datgene wat ik vlakbij mij zie, is de uiting van dit ogenblik. En daar zit je dan als er maar vier blaadjes zijn. Dan zeg je: U heeft uw kruisje te dragen. Dat is altijd goed.

Stel nu, dat er aan de linkerkant een voort T-vorm is gevormd van twee blaadjes die wat scheef tegen elkaar liggen als een omgekeerde T misschien.

Dan zegt u: U heeft een conflict gehad in het verleden. Door dat conflict bent u hier terecht gekomen. Dat is bijna altijd goed. Als het niet juist is, dan zijn de meesten wel stom genoeg om het te vertellen.

Nu kijkt u, wat ligt er tegenover aan de andere kant? Stel nu, dat daar 3 blaadjes netjes naast elkaar liggen. Dan zegt u: Uit dit conflict komt voor u een vernieuwing voort. U zult in een groep, een gemeenschap of in een gezin op zeer korte termijn nieuwe mogelijkheden vinden.

Als ik nu kijk wat er tegenover mij ligt, dus wat betrekking heeft op de innerlijke toestand en daar een omgekeerde V zie, dan zeg ik: U bent een beetje teveel op uzelf geconcentreerd. U denkt te eenzijdig. En als het nu aan deze kant (mijn kant?) omgekeerd staat, dan zeg ik: U probeert het wel een beetje teveel in de wereld te brengen. U moet uzelf in uw uitingen wat beperken. Dit zijn natuurlijk alleen maar voorbeelden.

Als je nu iemand goed kunt aflezen (alweer: de persoon aflezen), dan is het heel goed mogelijk om dat op die persoon aan te passen. Zolang het gaat om één persoon kan men met deze theebladenlezerij goede resultaten behalen. Maar nu kan er iemand komen die zegt: Doe dat nu eens voor de Koningin. Dan kan ik u maar één antwoord aanbevelen: Brengt u mij dan maar een kopje waaruit de Koningin thee heeft gedronken en waarin nog een paar theeblaadjes zitten.

Probeer nooit het komen van een oorlog, het bewaren van de vrede, de economische toestand of andere zaken te voorspellen uit theeblaadjes. Dat zal u nooit lukken. Als u het toch doet op grond van zuiver persoonlijke aspecten, dan zit u bijna altijd fout. Als er een algemeen negatieve tendens is, dan zal zo iemand die geluk heeft net iets minder negatief op die tendens reageren dan een ander, maar hij zal het zelf nog steeds als negatief ervaren. Daar moet u gewoon rekening mee houden.

Prognostiek die op de persoon is afgestemd kan zelfs zonder dat je werkelijk helderziend bent (je moet alleen maar een beetje gevoelig zijn) tot heel goede resultaten voeren. Probeer echter nooit externe factoren daarin teveel te betrekken, dan ga je onvermijdelijk fout.

Het kaartleggen.

Daarvoor bestaan heel veel verschillende methoden. Het is niet aan mij om u een bepaalde methode aan te bevelen. Het volgende kunt u echter wel in de gaten houden: Alles wat links ligt is verleden. Alles wat rechts ligt is toekomst. Alles wat in het midden ligt is bepalend voor de persoon en voor het heden. Werkt u met tarotkaarten, dan zet u de meest sprekende figuur in het midden. Dat is altijd de persoon met wie u te maken heeft. Het klópt misschien niet helemaal, maar u komt er dicht genoeg bij.

Dan gaat u de kaarten aftellen. U kunt op 7 werken. U kunt zelfs werken op 3. Dan telt u vanaf de middelste kaart 3 kaarten en u zegt: Dat gaat er gebeuren. Dat is de ogenblikkelijke toestand. Dat ligt er dichtbij en dat is er gebeurd. Zo telt u rustig verder. U gaat altijd zoveel mogelijk onmiddellijk naar de buitenrand toe. U legt 21 kaarten uit. Zo kunt u voor de persoon heel aardige dingen zeggen, als u er rekening mee houdt dat de uitstraling van de persoon, terwijl u bezig bent met de kaarten, het meest belangrijk is.

Als u de zaak eenvoudiger wilt aanpakken - en dat zou ik in het begin zeker aanraden - dan doet u het volgende:

U neemt een compleet spel kaarten zonder joker. U laat de persoon daaruit 3 kaarten trekken. Die legt u vervolgens blind uit en wel van bovenaf pakkend, nadat ze eruit zijn gehaald, 1, 2, 3. De derde legt u aan de rechterkant. Vervolgens laat u 4 kaarten trekken. Die legt u wederom op dezelfde manier uit en wel zo dat de eerste kaart van de 4 beneden maar naast de kaart die er ligt komt. De 2e kaart ligt dus tussen 1 en 2 daarboven enz. Dan zegt u: Het verleden wordt bepaald door die twee kaarten (?) Als het nu een pop is, dan kunt u al gauw een heel verhaal vertellen. Licht er klaver, dan zijn dat tranen. Schoppen; ziekte. Bij een omgekeerde schop-

penaas kunt u over een sterfgeval praten. Ruiten is geld. Als we harten hebben, dan moeten we niet alleen over liefde praten, maar over gevoelens. Nu hebben we een beeld. We maken het ons dan heel gemakkelijk en we gaan aftellen.

Nu is het aardigste natuurlijk, als je naar de geboortedatum van iemand vraagt. Hij zegt dan b.v. de 5e van de 11e. Dan neemt u de 5. U neemt 4 kaarten. Die telt u af en legt ze uit. De 5e kaart keert u om. Die legt u hier (?) neer. Zo gaat u verder. De vier kaarten doet u daaronder. U gaat verder totdat u geen 5 kaarten meer in de hand heeft. Dan heeft u hier een hele rij liggen.

Nu gaat u kijken hoe de waarden liggen. De eerste waarde die er ligt is de meest belangrijke. Alles wat u gaat interpreteren wordt bepaald door die eerste kaart. Zou er een joker in het spel zitten en ligt daar een joker, dan zegt u: Je staat voor joker en wel op deze, deze en deze manier. Er zit geen joker in het spel, dus kan het een aas of een andere pop zijn.

U kijkt dan naar de kaart; naar de betekenis die het in het leven van de persoon kan hebben. Al het volgende interpreteert u naar de waarde van die eerste kaart. Daarbij gaat u uit van het feit, dat elke kaart die in waarde overeenkomt (dus niet in teken) met de kaart van het verleden op het verleden betrekking heeft. B.v.: Ligt hier een schoppenvrouw en hier ligt een ruitenvrouw, dan nemen we aan dat deze vrouw op het verleden betrekking heeft. Maar is de 2e kaart die helemaal bovenaan ligt klaver 8 en kom ik hier aan de harten 8, dan ga ik over naar het heden. Komt de gelijke waarde van de 3e kaart, dan ga ik over naar de toekomst.

Als ik dat heb gedaan en ik kom weer aan een kaart die wat waarde betreft gedupliceerd is in de bovenste 3 kaarten, dan scheid ik ernee uit.

U zult zeggen: Hoe kun je daarmee nu de toekomst kennen? Je kunt daarmee niet de toekomst kennen. Maar je hebt voor jezelf waarden gefixeerd. De waarden die je fixeert zeg je aan de persoon voor wie je de kaart legt. Het resultaat is, dat deze gaat denken in die richting. De uitstraling geeft in de interpretatie, die je geeft van de kaarten volgens het rijtje, de belangrijkheid aan. Daardoor kun je de punten die werkelijk spreken naar voren brengen.

Alles wat sprekend is, is voor de persoon belangrijk. Het is een grote waarschijnlijkheid, maar nooit een zekerheid. Een zekerheid kan alleen ontstaan (dat is een zeldzaamheid en dan alleen voor de factor heden), indien de kaart die hier ligt dezelfde waarde en teken heeft (?) Dus als dit ruiten is, dan moeten hier ruiten liggen en daar ruiten liggen en dan moet de kaart die hier in het onderste rijtje dezelfde waarde heeft een aanvullende zijn. Wanneer ik hier dus ruiten heb, dan zal daar ruiten moeten komen. Alleen in dat geval kan ik een berekening maken en zeggen: Het is zo toepasselijk dat dat gebeurt, dat ik bijna zeker ben dat die ontwikkeling zal plaatsvinden.

Er zijn prima handleidingen voor kaartleggen te krijgen. Ze zijn even duister als hetgeen ik u heb gezegd en ze zijn even betrouwbaar. Alleen geven ze u wel meer aanwijzingen welke formuleringen u zoudt kunnen gebruiken. De moeilijkheid bij dit alles is, dat u alleen goed kunt kaartleggen en reageren, indien er contact bestaat tussen u en degene voor wie u het doet. Op welk niveau dat contact ligt, doet niet ter zaken. Het kan gewoon sympathie zijn. Zelfs als u een zeer sterke antipathie voelt voor iemand, kunt u meestal heel goed de kaart voor hem leggen. Alleen als iemand u onverschillig laat, zodat u denkt: Nou ja, dat stuk onbenul, begin er dan maar niet aan, want dan zult u nooit iets goed doen en maakt u fouten.

Nu ga ik proberen u iets te leren wat u volgens mij wel allemaal zoudt moeten proberen te doen. Dat is eenvoudig dit: U neemt wat gewone zwarte en witte kralen. Leg ze zo neer dat u ze niet kunt zien; misschien dat er

iets staat tussen u en de kralen. Ga dan kraal voor kraal verdelen en probeer wit en zwart te scheiden. Dit is een heel bekende proef. Door het regelmatig te doen en met grote concentratie zult u zien dat u op den duur inderdaad meer zwart bij zwart en wit bij wit krijgt.

Nu kan daarbij een verschuiving optreden, zodat u wit sorteert waar zwart zou moeten zijn en omgekeerd. Dit is voor uzelf erg belangrijk, wanneer u die proef doet. Want als u het een paar keer goed heeft gedaan, dan geeft het aan op welke manier u afwijkt. Als u dan bij roulette zegt: Dat balletje valt op rood, speel dan zwart. Dan heeft u grote kans dat u resultaat krijgt.

Met deze oefening doen we niets anders dan onze gevoeligheid voor uitstraling opvoeren. De verschillende kleuren hebben een verschillende reflex en dus een verschillende uitstraling. Als u het regelmatig doet, zult u merken dat u ook mensen gaat klasseren; dat u ze ook a.h.w. in kleurtjes gaat sorteren. Hierdoor kunt u mensen gaan typeren. U krijgt grondtypen. Daarbij is het gemakkelijke dit:

U kent een aantal mensen. Zij hebben een bepaalde uitstraling en daardoor zult u iets weten omtrent hun wijze van denken en reageren. Als we iemand met een vergelijkbare uitstraling aantreffen, dan nemen we aan dat de reacties eveneens vergelijkbaar zullen zijn. Dit is niet honderd procent juist maar ongeveer 85 %. Alleen door deze waarneming zult u reacties kunnen voorspellen. Maar als u reacties kunt voorspellen, kunt u ze ook uitlokken. U krijgt een grotere beheersingsmogelijkheid door het gebruikmaken van de juiste prikkels volgens het reactietype. Dit klopt ook t.a.v. niet-bekenden. En aangezien dit nog geen voorspellen is, wil ik u nog op het volgende wijzen.

U heeft waarschijnlijk bij sommige mensen aangevoeld: dat zit niet goed; en zij werden ziek. Bij anderen heeft u ook aangevoeld: dat zit niet prettig. Toen kregen zij een hoop ellende. Ook denkt u soms van iemand: wat is die eigenlijk ontspannen; en dan bleek dat het juist die mens erg goed ging. Op deze manier leert u ook associëren.

Als u nu uw vaststelling van uitstraling (de typering dus) kunt gaan verbinden aan deze gevoelsreacties op grond van vaststellingen in het verleden, dan blijkt dat u een redelijk zuivere lotsvoorspelling kunt geven voor de nabije toekomst van de mensen van wie u de uitstraling aanvoelt.

Nu we toch bezig zijn met alles wat er fout kan gaan, wil ik u nog op het volgende wijzen:

Wij hebben heel vaak een eigen visie op of bepaalde gevoelens voor een persoon. Dat wil zeggen, dat we iemand het beste gunnen en dan proberen alles wat we aflezen ten goed te interpreteren of omgekeerd. Dat is altijd misleidend. Wij moeten altijd proberen gevoelsmatig een beetje buiten degene te staan die we beoordelen. Het lot dat u constateert, heeft niets te maken met de persoonlijkheid of met de relatie die u heeft met de persoonlijkheid. Het is doodgewoon iets wat zich aankondigt; een tendens. Eerst als u de vaststelling heeft gedaan, moogt u proberen aanwijzingen te geven waardoor dit volgens u verbeterd zou kunnen worden.

Al deze kwesties van aanvoelen kunnen niet worden beredeneerd. Nogmaals, beredenering is het enige waardoor een voorspelling waardeloos kan worden. Dit geldt zelfs voor de interpretatie van horoscopen, van pentagrammatische betekenissen, van getallen-berekeningen en wat dies meer zij. De interpretatie moet spontaan komen. Op het ogenblik dat u moet zoeken naar een verklaring, is het beter de zaak terzijde te leggen.

Indien u met de voorgaande regels rekening houdt, zult u na enige tijd geniddeld voor 1 op de 3 personen een prognose kunnen geven. U kunt gebruikmaken, als het zo van pas komt van kaarten, van koffiedik, u kunt een horoscoop trekken enz., maar uw eerste en gevoelsmatige indruk moet bepalend blijven. Op die indruk zult u zich bij elke verdere interpretatie moeten instellen. De spontane erkenning, de spontane reactie is het belangrijkste.

Maak er geen systeem van. Alle systemen hebben de neiging u te misleiden door vaste waarden te poneren waar die in de kosmos niet volledig bestaan. Een systeem kan de handleiding zijn, de methode die u gebruikt. Het is nooit zo, dat een systeem u de juiste verklaring kan geven van al datgene wat u afleest. En als u zich niet kunt afstemmen op de persoon zelf (ik denk hier weer aan horoscopie), zie dan dat u tenminste een handgeschreven aanvraag van de persoon in handen krijgt en probeer uw afstemming en uw waardering van de persoon te verkrijgen door eenvoudig die brief onder uw hand te leggen en u daarop te concentreren. Kijk, of dit reacties geeft. Op deze manier komt u verder.

Als u te maken heeft met mensen die u nog nooit heeft gezien, dan is het eerste contact vaak het beste. Hierdoor kunt u een juiste beoordeling geven voor het verdere gebeuren, maar vaak ook voor de inhoud van de persoon. Als u fouten wilt voorkomen, moet u uitgaan van de uitstraling.

U krijgt vrijblijvend nog wat huiswerk erbij cadeau.

Als wij slapen, dan zijn we in een absolute toestand van ontspannenheid. We kunnen daarvan gebruikmaken om uit te treden e.d., maar dat vraagt enige oefening, vooral om te onthouden. Nu kunnen we dit doen:

Wij kunnen een bepaalde uitstraling, een bepaalde gevoelswaarde t.a.v. een persoonlijkheid ons zeer scherp voor ogen houden kort voordat wij inslapen. Hierdoor bereiken we een afstemming waarbij in een droom, in een beleving, in een soort dagdroom tussen waken en slapen in soms een contact met die persoon tot stand komt. Datgene wat u daarin afleest is 99 ten 100 juist. Door voortdurend dergelijke proeven te nemen en na te gaan in hoeverre de contacten (dus uw indrukken) voor u juist zijn, kunt u tot een waardering komen voor uw vermogen tot aflezen en instellen. Bovendien kunt u daarvoor heel vaak prognoses, die u zouwt willen geven, op een ~~beter~~ manier doen en door het werken van het gehele bewustzijn waarin ook geestelijke factoren optreden een veel gedefinieerder weergave kan voortkomen. Ook hier geldt natuurlijk: interpretatie is niet aanvaardbaar en werkt vervalsend.

Alles bij elkaar komt het hierop neer: De spontane reactie is beter dan elke overlegde.

Zelfsuggestie kan u tot prestaties brengen, dat is waar. Maar een suggestie kan gelijktijdig vervalsend werken op al hetgeen er in u ontstaat.

Als u iemand wilt genezen, dan moet u hem willen genezen op dat ogenblik. Zodra u erover gaat nadenken wie u daarbij zouwt moeten helpen, kunt u het meestal wel opzij leggen. Dan gaat het niet zo goed meer. Zo gaat het met alle dingen.

Ik hoop, dat u daarover zult nadenken en het zult willen vergelijken met de inhoud van de eerste les. Er zitten twee feitelijke doublures in. Dat moet u maar eens uitzoeken.

Als u dat allenaal heeft gedaan, probeer dan uw gevoeligheid eens te trainen. Het behoeven geen zwarte en witte kralen te zijn. Het kunnen ook b.v. rose en gele kralen zijn. Dit zijn allemaal oefeningen waarmee u de paranormale gevoeligheid opvoert. Het zijn geen middelen, zoals men wel eens denkt, waarmee ze zonder meer kan worden vastgesteld. Ik wens u goede resultaten.

-:-

WAT ZEG IK VAN HET HEDEN?

Als je probeert een voorspelling te doen, dan moet je natuurlijk rekening houden met alle bekende tendensen. Dat betekent dat je voor het heden bepaalde berekeningen kunt maken. En dan strekken we dat heden maar ongeveer een jaar uit. Wat kunnen we verwachten tussen dit moment en een jaar later?

Wij hebben een paar dingen waarmee we al direct kunnen werken. U heeft gehoord dat je met getallen kunt werken. Wij hebben nu het jaar 1979. Dat heeft als eindgetal 7. Dit jaar is dus een zeer menselijk jaar. Als zodanig moet er in dit jaar nog een aantal omwentelingen plaatsvinden. De mens is nooit tevreden met zichzelf en zeker niet met zijn burens. Wij gaan naar het jaar 1980 toe. Daar blijkt het eindgetal 8 te zijn. Dat wil zeggen: Het is het jaar van het onbesliste. Kort en goed, het Kabinet Van Agt in de tijd. Als we dan proberen de zaak verder te ontleden, dan kunnen we rekening gaan houden met de z.g. langlopende tendensen. Nu is het zo, dat er voor de zon een 63-jaarcyclus, een 9-jaarcyclus, een 7-jaarcyclus is en in het begin van het volgende jaar bovendien nog het einde van een 3-jaarcyclus in zicht komt. Wanneer al die cycli samenvallen, versterken zij elkaar op die punten welke ze gelijk hebben. Wat blijkt nu?

De 63-jaarcyclus heeft over het algemeen veel te maken met de onrust onder de mensen. De top van deze cyclus bestaat meestal uit een aantal omwentelingen die echter niet alleen staatkundig of economisch zijn, maar daarnaast ook gepaard gaan met wetenschappelijke omwentelingen. Er is zeer waarschijnlijk een vernieuwing in het denken van de mens aan de gang. En aangezien zich dit in deze periode afspeelt, zal dat denken zich inderdaad gaan vernieuwen. Maar er zitten nog een paar andere factoren bij.

Wij zitten namelijk met een 9-jaarcyclus. Nu blijkt een 9-jaarcyclus voornamelijk betrekking te hebben op de menselijke gevoelens en indirect op het gevoel van menselijke zekerheid. Je zou kunnen zeggen: Aan de top van een 9-jaarcyclus ontstaat een zeer grote onzekerheid. In het kader van een aflopende 63-jaarcyclus moeten we aannemen dat het onzekerheidsprincipe in wetenschappelijk en ook in ander opzicht alles overheerst.

Dan kijken we naar de 7-jaarcyclus. Dat is een cyclus die nogal wat met het weer te maken heeft. Voor de 7-jaarcyclus kan worden gezegd dat, wanneer zij de top van haar activiteit heeft bereikt, de totale weeromstandigheden afwijken van de norm. Afwijken van de norm kan aan twee kanten geschieden. Wij hebben echter een 63-jaarcyclus. W hebben ondertussen ook een 9-jaarcyclus erin zitten. Er zijn nog andere cycli, maar die laten we even buiten beschouwing anders wordt het te ingewikkeld.

Wij concluderen dan dat het weer eveneens sterk zal afwijken van de norm. Dit betekent, dat wij te maken kunnen krijgen met perioden van zeer felle kou, maar dat in deze perioden over het algemeen die koude zich alleen zal richten op zeer bepaalde gebieden. Om een voorbeeld te geven: Het kan zijn dat het 15 graden vriest in Friesland en dat het gelijktijdig enkele graden boven nul is in Zeeland. Op een betrekkelijk klein gebied kunnen die verschillen dus zeer groot worden.

Hetzelfde geldt voor neerslag. In het ene gebied kan het gieten van de regen en in een ander gebied valt er ternauwernood een druppel. Daarmee rekening houdend moeten we zeggen dat er dus heel wat gebieden zullen zijn op aarde waar overstromingen zullen plaatsvinden, maar dat er gelijktijdig gebieden zullen zijn die een watertekort hebben. Dit werkt uit op o.a. de oogst. De gemiddelde voedselproductie zal wat lager liggen dan normaal voor dit jaar. Dat is dus de periode vanaf heden tot november 1980.

Als wij weten dat dit invloed heeft en dat wij bovendien in een economische crisis zitten (we hebben ook nog de 3-jaarcyclus erbij die bovendien ons nog even tracteert op zeer sterke afwijkingen in de luchtcirculatie), dan moeten we beginnen te stellen:

In de gehele wereld zullen meer dan normaal natuurverschijnselen optreden. Vele daarvan zijn voor de mensen niet aangenaam. Er is kans dat er dit jaar weer een grote activiteit van de aardkorst zal zijn, gepaard gaand met o.a. vulkaanuitbarstingen waarbij slapende vulkanen tot leven komen en aardbevingen van allerlei aard, aardverschuivingen en vloedgolven optreden. Dat alles zal dit jaar ongeveer het drievoudige bedragen van het normale. Daarbij zal de ernst ook afhankelijk zijn van de plaats waar het kan gebeuren. Die ernst kunnen we weer een beetje aflezen, als we rekening houden met het geheel van al die cycli.

Gezien het feit, dat het jaar 1980 een jaar is van onbesliste waarden, moeten wij aannemen dat vooral voor 1980 en aan het einde van 1980 eventueel grote aardbevingen zullen plaatshebben. Het getal 8 zegt ons dat ze gelijktijdig aan twee kanten van de aardbol zullen optreden, zodat als er een beving is bij b.v. Japan het zeer goed mogelijk is dat er ook een is in de Ver. Staten. Als er een aardverschuiving of een aardbeving is in het noorden van westelijk Afrika, dan moeten we aannemen dat iets dergelijks of een vergelijkbare ramp zich eveneens zal voordoen in de buurt van Miami. Door op deze manier te berekenen, kunnen we dus al een aardig beeld krijgen van wat er met de natuur fout zit.

Willen we het berekenen voor de economie, dan zullen we ook enkele andere dingen mede in ogenschouw moeten nemen.

Wat is de werkelijke toestand van de wereldeconomie? Die is eigenlijk helemaal niet zo slecht. De mensen denken dat wel, maar ze is dat niet. Het enige dat op het ogenblik een grote rol speelt, is dat men overal tot een meerverbruiken wil komen en niet tot een betere verdeling van verbruiksmogelijkheid. Dit kan iedereen wel uitrekenen.

Dan moeten we dus aannemen dat de economische spanning groter zal worden tussen o.m. de Derde Wereld en de Westelijke mogendheden, maar ook tussen de Derde Wereld en Rusland. Politiek gezien zal waarschijnlijk China proberen hier en daar ertussen te springen, maar economisch kunnen ze zich niet al teveel permitteren. Dan zal de komende periode dus vooral worden beheerst door pogingen van afpersing vanuit de Derde Wereld.

Dan is daar het olieprobleem. Hoe is de werkelijke situatie van de olie? Het is zo, dat er meer dan genoeg olie is. De enige kwestie is dat ernee wordt gespeculeerd. Die speculatie is tweeledig. Er is de politieke speculatie van sommige landen en gelijktijdig is er de financiële speculatie waarbij zowel Internationals betrokken zijn als tenminste een tweetal van de meeste olie producerende landen. De olieprijs zal inderdaad oplopen, maar van een werkelijke olieschaarste zal geen sprake zijn.

Wat is er met de koffie aan de hand? Voor Nederland is koffie een van de belangrijkste producten. Gezien de situatie op het ogenblik met de zeer wisselvallige natuur is de kans groot, dat de koffie-oogst veel geringer uitvalt dan voorheen. Dan zou daaruit moeten worden afgelezen dat de koffie speculatief duurder zal worden; niet feitelijk maar door speculaties duurder. Dat betekent, dat er prijsstijgingen moeten worden verwacht waarschijnlijk ongeveer januari, februari 1980.

Dan is er de arbeidsmarkt.

De arbeidsmarkt is eigenlijk zo ingedeeld dat, als iedereen die kan werken wil werken, iedereen kan werken. Maar juist omdat niet iedereen die kan werken wil werken, zoekt men mensen die willen werken op de plaats waar degenen die het kunnen het niet willen. Dit heeft geleid - niet alleen in uw land maar in vele landen op de wereld tot in Suriname toe - tot een sterke integratie van z.g. gastarbeiders. Deze gastarbeiders hebben een gevestigde positie en ze zullen die steeds feller gaan verdedigen. Aangezien de econo-

mie voor een deel daarvan afhankelijk is (dank zij de mentaliteit van de inwoners van de landen zelf) is het heel waarschijnlijk dat ze dus allerlei gunsten zullen kunnen afdwingen in de komende periode en daardoor gelijktijdig weer een tegenzin kunnen opwekken.

Dan hebben we de politiek. 1979 is menselijk (7). Menselijk is ook fascistisch. U vindt het misschien vreemd, maar het is waar. Want een mens die fascistisch denkt is iemand die denkt dat hij het beter weet dan een ander. In dit opzicht is de Paus een van de grootste fascistten; alleen op geestelijk terrein. Zijn concentratiekampen liggen in de hel en niet op aarde gelukkig.

Het is duidelijk, dat die tendens zich zal voortzetten. Daar waar geen zekerheden zijn is een neiging tot absolutistisch en extremistisch ingrijpen groter. Dit wil zeggen dat de groepen, die een dergelijk ingrijpen voorstaan en misschien zelfs hier en daar in de praktijk proberen om te zetten, sterker zullen worden in de komende jaren.

De periode van 1980, gezien het onbesliste van het jaar zelf, doet vermoeden dat terrorisme in dit jaar in sterkere mate praktisch overal zal optreden. Dit betekent ook, dat we natuurlijk moeten rekenen op een aantal moordaanslagen. Vroeger zei men: Daar gaat een moordgriet. Nu zien ze een staatsman en zeggen: Daar gaat een vent om te vermoorden. De mentaliteit verandert.

Dit zijn allemaal gegevens die ik eenvoudig heb afgeleid alleen van de tendensen. Nu gaan we proberen het wat beter te berekenen.

Wat is Nederland voor een land?

Nederland blijkt een land te zijn dat eveneens met het getal 8 enige verwantschap heeft. Het stelt zich zeer priesterlijk op. Het probeert iedereen te vertellen hoe hij moet leven, maar houdt zichzelf daar niet aan. Dan moet het jaar 1980 voor Nederland een bijzondere betekenis krijgen. Die betekenis kan liggen in bepaalde gevaren voortkomend uit de natuur. Dat kunnen we niet helemaal vermijden, maar waarschijnlijk is dat niet. En wel omdat de balans 8 - 8 wordt gesteund door de voor Nederland meestal gunstige 63-jaarcyclus voor de zon. Dan moeten we aannemen dat er in Nederland een paar goede dingen gaan gebeuren. Dat zou theoretisch kunnen liggen in een sociale verandering.

Ik denk, dat er in de sociale structuur in Nederland meer zal veranderen dan menig een prettig vindt. Maar het zal wel ten goede zijn voor het hele land. Daarnaast dat we in Nederland zullen kunnen rekenen op een aantal meevallertjes in de zin van: een tekortkomen of tekortschieten van anderen waardoor Nederland op een goede manier zich uit een kwade zaak kan terugtrekken.

Ik heb verder geprobeerd om met dergelijke getallen (in de geboortehoroscopen eigenlijk van de verschillende landen) ook nog een beetje verder te werken.

Wat is er met België aan de hand?

In België is op het ogenblik de splitsing van belangen dermate sterk geworden dat de feitelijke economische strijd nog veel verbeterener woedt dan de taalstrijd. En wie België kent, weet dat dat heel wat is. Het resultaat zal zijn, denk ik, een toenemend aantal grote onlusten, die o.m. de gevestigde staatsbelangen en vooral die van de staatsambtenaren proberen aan te tasten. Dit kan leiden tot geweldplegingen in bijna het gehele land. Deze geweldplegingen waarbij politie betrokken zal zijn zullen ongetwijfeld voeren tot grote veranderingen in Brussel.

Frankrijk.

Frankrijk zit vandaag aan de dag al in moeilijkheden. Dat hebben wij u vorig jaar ook al verteld dat dat zou gebeuren. De moeilijkheden van Frankrijk liggen op het ogenblik meer in overvloed dan in tekorten. Dat is heel eigenaardig. Frankrijk zit met allerlei zaken waarvan er teveel is. Ik denk, dat dat een kwestie kan zijn van landbouw, van wijnbouw, maar daarnaast in-

dustrieel. Het zal blijken, dat men nu zit met een productie waarvan de afzet moeilijkheden veroorzaakt en gelijktijdig de consequenties van die productie voor andere landen steeds meer onaanvaardbaar worden. Dat zou dan op politiek terrein heel wat kunnen doen.

Een aardig ding wil ik nog vertellen: De sneeuwval aan de Rivièra zal tamelijk groot zijn dit jaar en zal vermoedelijk ook een deel van de Italiaanse Rivièra mede daarin betrekken. Ook Spanje krijgt een sneeuwlaag o.a. de Costa d'Oro en de Costa Brava.

Als we kijken naar Duitsland, dan blijkt dat de onderlinge verdeeldheid sterker wordt dan voorheen. Er ontstaan tendensen die gelijk zijn aan die in het jaar 1916. Er ontstaan tendensen die gelijk zijn aan die in het jaar 1927 en er ontstaan nog eens tendensen die vergelijkbaar zijn met die in het jaar 1938. Dat zijn namelijk jaren die voor de lopende cycli erg belangrijk zijn geweest voor Duitsland en die voor een deel op enkele van die cycli inhaken. Dan kunnen we daaruit zonder meer de volgende conclusies trekken:

De neiging om meer in het "bruine hemd" te kruipen zal bij vele Duitsers groter worden, ofschoon die hemden natuurlijk wel verschillende kleuren zullen hebben. De kans, dat er een zeer sterke, bijna fascistisch getinte partij een deel van de macht overneemt, is niet uitgesloten. Dit zou niet alleen in de zuidelijke maar ook in de noordelijke provincies een rol kunnen spelen. Dit op zichzelf is wat onaangenaam. Gelijktijdig zien we dat ook in Duitsland de werkgelegenheid aanmerkelijk terugloopt en dat ook de onrust onder de jeugd en daarmee ook allerlei gevallen van terrorisme weer sterk toenemen. Men had gedacht dat men van de Rote Arnee Fraktion af was, maar nu blijkt dat er een aantal mensen zijn die ook voor hun eigen nut en plezier een bank willen overvallen. Dat zal waarschijnlijk zover gaan dat elke bank en ook elke parkbank bewaking krijgt, want zo denkt de Duitser.

In Duitsland krijgt de gehele economie zo'n aantal klappen dat er moeilijkheden ontstaan voor een aantal industrieën. Vooral industrieën die werken met basisproducten voor de chemische markt en in enkele gevallen met eindproducten die gebaseerd zijn op olieproducten. Alles bij elkaar meen ik, dat we moeten rekenen met een tamelijk ongunstig jaar voor Duitsland. Duitsland is namelijk een land dat onevenwichtig op evenwicht voor de wereld pleegt te reageren.

Rusland.

Ook dit land krijgt enige moeilijkheden. Een deel van die moeilijkheden liggen vooral in de tegenstellingen die er zijn tussen de verschillende deelstaten van de Sovjet-Unie. Het is denkbaar dat staten als Turkestan, Azerbeïdsjan en hoe ze verder ook moge heten, zich gaan afzetten tegen het te centralistische beleid van Moskou. Dat betekent, dat er intern grote spanningen ontstaan. De Russen kennende moeten we dan maar aannemen dat dit wordt vertaald in reacties naar buiten toe.

Wat dat betreft is het ook wel aardig om nog even na te gaan dat een tweetal landen ook nog in moeilijkheden zitten omdat ze bezig zijn met allerlei atoomprojecten. Atoomprojecten zijn namelijk vooral voor het jaar 1980 niet erg gunstig. Het is een verstoord evenwicht. En als er een verstoord evenwicht is in een evenwichtig jaar, dan is er kans dat het onbegrensbaar groter wordt; dan loopt het naar oneindig.

We moeten rekenen op atoomexplosies in Rusland. Waarschijnlijk enkele, maar minstens één grote met nogal wat slachtoffers.

We moeten ook rekenen op iets dergelijk in de Ver. Staten; waarschijnlijk ook twee of drie waarvan waarschijnlijk een proefneming die verkeerd uitvalt.

Dan moeten we ook rekenen op een aantal defecten in atoomcentrales. Dan denk ik aan Frankrijk, België en Engeland om die welke hier in de buurt zijn vooral te noemen.

U ziet, het is allemaal niet zo moeilijk. U kunt het zo uit uw mouw schudden. Misschien denkt u nu: Dat kunnen wij niet. U kunt uw gezond ver-

stand gebruiken! Een groot gedeelte van dit voorspellen is gewoon een kwestie van gezond verstand.

Als ik b.v. zeg dat er een onregelmatige regenval zal zijn, dan moet ik ook erop rekenen dat er overstromingen te verwachten zijn in het begin van 1980. Als ik kijk naar Nederland, dan weet ik dat die overstromingen zeer waarschijnlijk vooral zullen plaatshebben in de richting van de IJssel. Mogelijk zullen we ook wat moeilijkheden zien optreden in de nieuw gewonnen provincies van de vroegere Zuiderzee.

Als ik dat probeer samen te vatten, dan zeg ik: Als ik op dit moment een tendens zie, dan vergelijk ik haar met de kosmische tendensen die er zijn. Als ik ontdek dat de Neptunusinvloed heel erg sterk gaat worden, vooral voor een groot aantal landen en ook voor mensen vanaf de 2e maand in 1980, dan moet ik aannemen dat er ook ideologisch het een en ander gaat gebeuren.

Wat kan er nu ideologisch gaan gebeuren? Dat kan op het ogenblik alleen maar een doorbreking van dogmatisme zijn. Het is een krachtmeting tussen het dogma en het vrije denken. Dat is nu over de gehele wereld de situatie. Aangezien een teruggang naar het verleden nu eenmaal niet haalbaar is, moeten we er dus op rekenen dat een dergelijk conflict altijd resulteert in nieuwe en vrijere denkwijzen. Dat kan niet anders.

Als u zich bezighoudt met b.v. Rusland en u hoort dat het Breznjef goed gaat (u hoeft het niet te geloven, u heeft de man misschien op de t.v. gezien), dan kunt u ook zeggen: We hebben hier te maken met een politieke mummie van een absolutistisch regiem. Het is zeer waarschijnlijk dat hij in een kist terecht komt. Dat is een waarschijnlijkheidsfactor van 95 %. En als die man wegvalt, wat gebeurt er dan? Dan komt hij mogelijk in grote moeilijkheden. De anderen komen in moeilijkheden. Hij ook wel, maar dat is weer een andere kwestie. Welke moeilijkheden kunnen dat zijn?

Er is een groot verschil op het ogenblik tussen de Partij en het leger. In de Opperste Sovjet is de laatste tijd al voortdurend sprake geweest van een touwtrekken tussen het leger en de Partij om de grootste invloed te krijgen. Als Breznjef nu wegvalt (hij is iemand, die op dit ogenblik het evenwicht met enig voordeel voor de Partij nog instand heeft gehouden), dan is de kans heel groot dat vooral het Rode Leger aan de macht komt. Dit omdat de luchtmacht tot nu toe nog altijd de steun is geweest van de Partij. En als je dat weet, dan zeg je: Als dat leger aan de macht komt, wat gebeurt er dan?

In de eerste plaats wordt er minder de nadruk gelegd op de activiteiten van de marine. Er zal minder worden uitgegeven voor allerlei ruimteprojecten dan tot nu toe is gebeurd. Ook de bouw van nieuwe vliegtuigtypen zal aanmerkelijk worden beperkt. Gelijktijdig zal men overgaan tot uitbreiding van wegenbouw. Men zal proberen om de zware industrie weer een beetje aan te zwengelen ten koste van de verbruiksindustrie. En dat geeft ook weer moeilijkheden. Dus Rusland komt in interne moeilijkheden en zal die waarschijnlijk proberen op te lossen door het een of ander gewapend avontuurtje. En aangezien dat niet onmiddellijk kan maar planmatig moet gebeuren, is dat een mogelijkheid voor het jaar 1981.

Zo zijn er meer van die dingen. Neem nu Mevrouw Thatcher. De mensen zeggen: Zij doet het goed, zelfs uitstekend. Ze heeft echter één fout gemaakt: In plaats van gewoon haar kleren te kopen waar ze ze altijd heeft gehaald, heeft ze nu een couturier laten komen. Kijk, als je probeert de democratie voortdurend te verdedigen, dan betekent dit een coupure in de democratie; en die wordt in Engeland niet zo gemakkelijk genomen. Anders gezegd:

De grote geschillen tussen de Regering en de gewone mensen zijn denkbaar. De vakbonden zullen daarvan gebruik maken. 1980 brengt dus zeer grote klappen voor de Engelse regering als geheel en waarschijnlijk voor Maggie Thatcher in het bijzonder.

Ierland.

In Ierland probeert men de vrede van de Paus te vertalen in een beter gebruik van wapens. Als je Ierland bekijkt, dan is het duidelijk dat dit land zijn eerste grote Sinn Fein-beweging heeft zien exploderen in de periode 1916 - 1917. Toen is dat enorm opgelopen. Daarna hebben we nog een paar van die perioden gehad. Aangezien er een grote overeenkomst is in de onevenwichtigheden aan het einde van dit jaar en het begin van het volgende jaar, zou er zeer waarschijnlijk een reeks georganiseerde acties, maar van de burgers en niet van bepaalde bewapende groepen afzonderlijk, verwacht moeten worden. Ik neem aan, dat dat in Noord-Ierland zal voeren tot een grotere zelfstandigheid van dit gebied en tevens tot een soort semi-officiële verdeling van de macht tussen de Sinn Feinmensen die onafhankelijk willen zijn en de Oranjestanten van Ulster. Dit zou in de komende 5 à 6 jaar kunnen leiden tot een absorptie van Ulster door de Ierse Republiek. Dat alles kun je zo berekenen, als je maar een paar feiten weet.

Als ik u confronteer met deze manier van voorspellen, dan zit u waarschijnlijk met uw oren te klapperen en denkt u: Dat zou ik nooit kunnen. Maar waarom kunt u het niet? Omdat u het nooit heeft geprobeerd! Lees de krant. Zoek tussen alle moorden en politieke redevoueringen die paar dingen te vinden die essentieel zijn. Vraag u dan eens af: Hoe kan dat verder gaan? Kijk dan eens naar het type van het komende jaar. Kijk naar de heersende planeten. De heerser van dit jaar is Saturnus. Dan weet u al van tevoren: dat is tweedracht, dat is ergens explosief. Maar het is niet algemeen. Het ligt meer op het gebied van de persoonlijke relaties, dus van kleine groepen. Dan kijkt u naar het volgende jaar. Wat kan dat gaan doen? U rekent dat rustig uit. Als u op deze manier te werk gaat, dan komt u tot een groot aantal prognosen die een grote kans van waarschijnlijkheid hebben. U krijgt dan meer zelfvertrouwen. En zelfvertrouwen heeft u hard nodig.

Een prognose is voor een deel al geslaagd, als je met aplomp zegt wat je mogelijk acht. Want er zijn genoeg mensen die denken: Dat kon wel eens waar zijn en die gaan dan kijken of het uitkomt. En dan krijg je meestal wel een gelijk.

Laten we het eens op een ander terrein brengen. Geeft u mij een punt waarvan u voor de lopende periode een prognose wilt hebben. Het mag niet persoonlijk zijn.

x Het bezoek van de Russen aan de Tweede Kamer.

- Ik geloof niet dat ze zo snel zullen oprukken. Ik zal proberen dat duidelijk te maken. Ongetwijfeld zullen er wel mensen op bezoek komen, maar die komen dan niet om de Tweede Kamer te zien. Wat is echter wel mogelijk? Nederland bevindt zich op het ogenblik in een positie waarin het zeer aantrekkelijk is voor de Russen om de relaties te versterken. En waarom? Omdat Nederland op dit moment in de EEG van Russisch standpunt de meest realistische houding aanneemt. Als Nederland dus gevleid kan worden door culturele of politieke manifestaties vanuit Rusland, dan zal men dat zeker niet nalaten. Maar men moet wel bedenken dat dit alles zeer vrijblijvend is en geen werkelijke betekenis heeft. Want als het erom gaat, willen ze toch de economie ook in Nederland wel zodanig in elkaar zien zakken dat het mogelijk is om hier een nieuwe Sovjet-Staat te stichten.

x De politieke ontwikkeling in het Midden-Oosten.

- Er is eigenlijk geen sprake van politieke ontwikkelingen in het Midden-Oosten, omdat hetgeen men daar politiek noemt voor een groot gedeelte emotie is. Als we nagaan wat daar op dit moment aan de gang is, dan kunnen we zeggen dat de huidige regering van Israel, wat het ook verder moge kosten, moet proberen om haar nederlaag tegenover de opperste rechtbank goed te maken. Dit betekent echter dat gelijktijdig de regering als zodanig alle Arabieren en Palestijnen extra tegen zich in het harnas jaagt. Het betekent ook, dat een groot gedeelte van de burgers die meer voelen voor vrede nu dan voor

een verdere ~~...~~ van: wij blijven vechten en wij winnen eindelijk wel eens, eveneens in opstand komen. Het houdt in, dat elke verdeeldheid in Israel aanmerkelijk groter zal worden in de komende tijd; dat volgens mij de heer Begin niet lang meer de kans heeft om aan iets nieuws te beginnen. Dat moet hij snel doen, anders lukt het niet meer; dan is hij burger.

Wat dat betreft, wordt Egypte nu ook met grote moeilijkheden geconfronteerd. Zolang Israel zich op een juridisch aanvaardbaar standpunt blijft stellen - ook internationaal - is er niets aan de hand, dan kan de vrede voort duren. Maar op het ogenblik, dat onrecht wordt gedaan aan bepaalde Palestijnse of Arabische bewoners, kan Egypte zijn vredelievendheid niet langer meer op dezelfde manier blijven voortzetten en uitdragen. Dan komt er een conflictsituatie en de kans is groot dat andere landen, mogelijk zelfs onder aanvoering van Syrië, zullen ingrijpen o.a. door pogingen te doen om iets aan de interne machtsverhoudingen te veranderen in Egypte. Dat is dus al één punt.

Laten we nu eens kijken naar de verschillende staten die met de islam geconfronteerd zijn in de laatste tijd. Het is duidelijk dat fanatieke moslims die daar nu bezig zijn tegenmachten tegen zich hebben opgeroepen waarvan ze zelf het belang nog niet beseffen. De ayatollah Khoumeinie heeft in de afgelopen tijd kans gezien om vele linksgerichte groepen tegen zich in het harnas te jagen. Hij heeft het vertrouwen van een deel van de gewone burgers verloren. Hij heeft grote moeilijkheden veroorzaakt met de andere olieproducerende landen. Dat wil zeggen dat hij, als hij ook nog probeert - en dat doet hij in feite - om zijn islamitische revolutie over de grenzen uit te dragen, hierdoor een sterk isolement van dit land onvermijdelijk is geworden en gelijktijdig een bewapening van opstandige groepen in toenemende mate zal plaatsvinden.

Men heeft als eerste aangrijpingspunt de Koerden. De Koerden zijn altijd door de Turken nogal gehaat. Het is echter opvallend, dat de laatste tijd via Turkije de Koerden wapens hebben gekregen.

Als je dat allemaal ontleedt en je kijkt naar de onbeslistheid die 1980 voor een deel domineert, dan zegt men: Men zal steeds weer worden geconfronteerd met het onbegrijpelijke en daardoor worden afgehouden van de eindsuccessen. Dit geldt voor alle staten en zelfs voor de olielanden.

De olielanden kunnen misschien ook nog in moeilijkheden komen, maar dat is heel iets anders. Door een ontdekking, die ergens in Amerika (waarschijnlijk niet in de Ver. Staten) wordt gedaan waardoor een zodanige andere energievorm bruikbaar wordt voor vele landen, dat de macht van de olie aanmerkelijk wordt beknot. Het potentiële bestaan ervan alleen al zou inderdaad de verhoudingen tot het Nabije Oosten en de olielanden voor het geheel van de wereld aanmerkelijk kunnen garanderen. Maar dat zal dan waarschijnlijk pas gebeuren tegen 1981.

Alles wat ik nu doe, is extrapoleren. Dat wil zeggen, dat ik uitga van bestaande gegevens. Maar in mijn ontwikkeling van die gegevens - en dat is nu de grap van het gehele geval - houd ik rekening met hetgeen mij bekend is omtrent de tendensen.

Ik heb u alle zonnentendensen genoemd. Ik houd rekening met het type van het jaar. Ik houd rekening met de kwaliteit van het jaar ten aanzien van bepaalde gebieden. Ik weet dan b.v. dat het getal 8 voor Israel nooit gunstig kan zijn. 1981 zou gunstiger kunnen zijn. Het is namelijk een hogepriesterlijk jaar. Dit betekent dat dan het religieuze élan in vele landen zal opvlammen, maar dat daardoor gelijktijdig ook de geesteskracht van die landen aanmerkelijk wordt verbeterd.

In dit lopende jaar (1979) is daar gewoon geen sprake van. Het is een rite waarin men zelf eigenlijk haast niet meer kan geloven. Dat betekent dus dat er moeilijkheden gaan komen.

Zo kunt ook voorspellen, als u b.v. in de krant leest dat de graanoogst in verschillende landen is tegengevallen, dan bent u van twee dingen ongetwijfeld zeker: Er komt weer een gironummer voor een nieuwe actie en er is een oplopen van de prijs die waarschijnlijk ook in de broodprijs zijn weerspiegeling zal vinden.

Voorspellingen zijn niet moeilijk. Voorspellingen zijn gebaseerd op een redelijke kennis van feiten plus een redelijke kennis van heersende tendensen. En dat zijn ook de tendensen, die niet kunnen worden vastgelegd in economische en sociale grafieken. Dat betekent de tendensen van de werking van de zon. Dat betekent de horoscoop van het jaar. Dat betekent de cijferachtergrond van het jaar. Dat betekent de relatie met bepaalde sterren in een jaar. Voor dit jaar zal de grootste invloed voor de aarde waarschijnlijk komen uit de sterren van Altair (sterrenbeeld de adelaar).

Als je dat allemaal weet, dan kun je er rekening mee houden. Het is een karakterbepaling, een tendensbepaling. En als er veel ontwikkelingen mogelijk zijn en er is een zodanige voorkeur in een bepaalde richting van ontwikkeling, dan is het toch niet moeilijk meer om daar een conclusie aan te verbinden.

U weet in ieder geval één ding: In dit jaar hebben we nog te maken met een menselijke onevenwichtigheid. In het volgende jaar hebben we te maken met een balans; met andere woorden we hebben te maken met een door daadloosheid oneindige herhaling die inderdaad bij sommige sprekers ook voorkomt.

Eén raad heb ik nog voor u: Als u die voorspellingen doet, kijk dan eerst eens zelf of ze uitkomen voordat u ze gaat publiceren. Er is wel een goede markt voor, maar dan moet je toch een beetje gelijk krijgen.

-:-

STEMMINGEN.

Ik ben bedroefd en ik weer niet waarom. Soms ben ik blij, dan kan ik wel dansen. Toch is er niet eens een zon die het verklaart.

In mij beroert mij iets, maar ik weet niet wat het is. Pas als ik steeds beseft wat vreugde baart, wat doofheid brengt, dan is het mogelijk dat mijn "ik" op den duur erkent.

Stemmingen zijn de signalen van een wereld, die in mij leeft; iets wat door zijn eigen straling en wezen een betekenis geeft aan dat wat ik beleef, dat wat ik zie en dat wat ik wel onderga.

Stemmingen zijn een signaal dat ik ook nog verder besta dan daar waar ik mijzelf ken en dat ik in mijzelf meer bevat dan ik zelf ben.

-:-

W A R M T E.

Warmte - infrarode straling. Stralen dus, niet zichtbaar, wel merkbaar. Mogelijk alom tegenwoordig en toch niet geheel definieerbaar. Is de warmte die wij uitstralen ook op ander dan zuiver lichamelijk terrein niet daarmee te vergelijken?

De kosmos heeft warmte. God is niet koud en kil. Hij is een levende werkelijkheid. Zijn levende kracht is wel degelijk ook persoonlijk te ervaren. Hij straalt een warmte uit. Een straling, een onzichtbare verbinding tussen de bron en de ontvanger. Een effect, dat wordt opgewekt in de ontvanger zonder dat we precies kunnen zeggen op welke wijze dit gebeurt.

Leven op zichzelf is een straling die uitgaat van de Eerste Oorzaak, van de kosmische Kracht, van God. En als zodanig is er dus een voortdurend effect, zoals de warmte die de aarde koestert wanneer de zon schijnt en de remanente warmte die de aarde kan behouden wanneer de nacht valt.

Als wij dit gaan beseffen, zo zullen wij de warmte in onszelf leren beschouwen als het symbool van een kosmische werkelijkheid waarmee wij verbonden zijn.

Al dat onzichtbare dat in ons werkt, is in feite een stralende bron die we misschien niet eens kunnen herkennen en een effect dat daardoor in ons ontstaat. Als wij onszelf kennen, kunnen wij misschien het effect precisiëren. Maar door de precisiëring van het effect zullen wij ook iets leren omtrent de bron.

Wie op deze wijze het leven benadert, zal ontdekken dat de warmte, de kracht en de levende werkelijkheid die daarvan de basis zijn uit ongekende bronnen komen, die echter meer omschrijfbaar worden naarmate je beter begrijpt wie je zelf bent en dus beter kunt begrijpen waarop je in feite zoudt reageren.

-:-

VERTROUWEN.

Als ik niet mijzelf kan vertrouwen en twijfel aan mijn eigen zijn, hoe kan ik dan vertrouwen wat er in de wereld is?

Ik geloof in een God. In mijzelf vertrouw ik dat er een God bestaat. Maar weet ik werkelijk dat er een God is? Een God, die alles zo maar gebeuren laat? Die de mensen laat verhongeren, laat ondergaan in ziekte en nood, in oorlog en dood, in concentratiekampen? Kan er een God zijn die al die rampen goedkeurt? En toch geloof ik in een God. Kijk, dat is nu vertrouwen.

Vertrouwen kun je in een mens, omdat de mens ondanks alles in zichzelf zoekt naar het complement waardoor zijn eigen wezen meer aanvaardbaar voor zichzelf wordt. Daarin kun je wel vertrouwen, maar niet daarin dat, wanneer een keuze eens is gemaakt, die keuze blijft behouden. Dat gaat niet.

Je kunt vertrouwen in een mens voor zover je hem kunt zien, heeft men wel eens gezegd. Daarmee doet men de slimheid van de mens onrecht naar ik meen. Neen, vertrouwen kun je alleen datgene waarin je kunt geloven.

Als je gelooft in jezelf, dan kun je in jezelf vertrouwen. Als je gelooft in een God, kun je in God vertrouwen. Als je gelooft in de menselijkheid van je medemensen, kun je ook daarop vertrouwen. Maar je kunt nooit vertrouwen op datgene wat je zelf niet bent en wat je zelf innerlijk niet als een opperste waarheid erkent die je zelf moet uitdragen.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediëiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

DECEMBER 1979.

25e jaargang.

Nummer 3.

GROEIEND BEWUSTZIJN

Ontwikkeling

CI blz. 23

De evolutie van het magisch denken

CII " 31

Natuur

CI " 36

VOORSPELLINGEN

De theorie van de profetie

CII " 31

Natuurgeesten en het gebeuren

CII " 38

Begin

CII " 44

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

GROEIEND BEWUSTZIJN

HOOFDSTUK III.

ONTWIKKELING.

De primitieve mens leeft a.h.w. in een kinderwereld. Wat er gezegd wordt, is voor hem een feit. Alles wat er gebeurt, kan worden verklaard door wie dan ook en hij neemt het voor een feit aan. Alleen door ervaring leert hij.

Ook wij bevinden ons altijd weer in een situatie waarin soortgelijke indrukken een rol spelen. Wij laten ons voortdurend vertellen dat bepaalde zaken buitengewoon belangrijk zijn en dan geloven wij dat. We vragen ons niet af, of het waar is. Het is uit deze mengeling van gevoelens, fantasieën en feiten dat eigenlijk het bewustzijn in een menselijke vorm zijn eerste verrijking vindt. Er komen ogenblikken dat we even door een paar illusie kunnen heen kijken. Dan zijn goden opeens geen goden meer en de problemen van een sterrenwereld krijgen een heel ander aanzien.

Willen we dit zoeken in de bekende geschiedenis, dan kunnen we teruggaan tot de Chaldeeën of misschien tot de oudere Chinese beschavingen; daarvan is nog iets overgebleven. In al deze werelden valt op dat het verhaal, het sprookje, de legende en de werkelijkheid a.h.w. versmolten zijn tot één wereldbeeld.

Nu is dat een wereldbeeld waaruit de bewustwordingsmogelijkheid ontstaat. Op het ogenblik, dat ik de wereld op een verkeerde manier bekijk, zal ik met die wereld in conflict komen. Het resultaat is een aantal ervaringen en die kunnen op zichzelf dan misschien minder aangenaam zijn, maar aan de andere kant leer ik. Ik dring door naar de werkelijke feiten. Maar met feiten alleen ben ik er niet; ik moet weten wat er achter steekt.

Eerst komt het weten, daarna het begrip. Het is vaak beter om weinig dingen goed te begrijpen dan vele dingen te weten zonder ze te begrijpen. Dat is ook voor uw tijd erg belangrijk. Er zijn heel veel problemen waarmee we ons kunnen bezighouden. In al die gevallen is de vraag niet alleen maar: Wat zijn de feiten, wat is de logica, wat heeft de wetenschap bereikt? Het is wel degelijk: Wat steekt er achter?

Elke wetenschapsman die doordringt tot de essentie van zijn tak van wetenschap wordt - of hij het wil of niet - ergens een mysticus, want hij komt tot stellingen en verklaringen die niet rationeel meer zijn. Hij zal ze dan aarzelend uitspreken omdat hij wetenschappelijk gevormd is, maar hij probeert ook te begrijpen waarom het zo is. Het is dit begrijpen dat in de ontwikkeling van het menselijk bewustzijn een enorme rol heeft gespeeld.

De tijd van de eerste aanvaarding, van het je gewoon laten overspoelen door prikkels van buitenaf gaat voorbij. De tijd van de eerste primitief denkende wezens die nog lichtende geesten in hun midden zagen en die daarvan aannamen, zonder te weten wat het was als het enige dat voor hen belangrijk en beslissend was, gaat voorbij. Er komt concurrentie. Er is niet meer één leidsman, één mentor, één God. Er zijn vele goden en vele men-

sen die proberen anderen in zeer verschillende richtingen te leiden. Toch moet daarachter een kernwaarheid schuilgaan.

Degenen die doordenken, die proberen met hun gevoel zowel als met hun rede de wereld en de stellingen in die wereld te begrijpen, komen dan ook terecht op een waarheid die vergelijkbaar is. De formuleringen zijn anders, natuurlijk. Je kunt Jezus niet vergelijken met Boeddha. Je kunt de Boeddha en Jezus weer niet helemaal vergelijken met Mohammed. En ongetwijfeld verschillen die beiden weer sterk met Mozes. Zo zou ik er nog wel wat kunnen noemen. Het belangrijke is in dit geval dat men in wezen zoekt naar een synthese.

Het groeien van het bewustzijn, die langzame ontwikkeling waardoor de mens eigenlijk ondanks zichzelf steeds meer kosmische waarden gaat begrijpen, is juist gebaseerd op het niet zonder meer aanvaarden. En dat niet zonder meer aanvaarden daarmee kom je vandaag de dag nog in moeilijkheden. Als iemand zegt: Als God de duivel heeft geschapen, dan is de duivel in wezen datgene wat door God instand wordt gehouden en is dus eigenlijk evenzeer deel van God als wij. Dan kunnen we dat niet meer beschouwen als iets wat strijdig is met God, hoogstens als een functie van God die voor ons onaanvaardbaar is. Dan is dat allemaal heel mooi, maar het wil er niet in. En toch...

Als we ons bezighouden met de manier waarop de mensen leven, dan zien we dat die leefwijze steeds verandert. Hun zeden, hun moraal ondergaan voortdurend veranderingen. Zeker, er zijn natuurlijk wel invloeden van buitenaf die een rol spelen. Wij weten dat, als er b.v. erg veel vrouwen zijn en in verhouding weinig mannen of weinig beschikbare mannen (dat komt ook voor) veelwijverij de oplossing is. Is het omgekeerd, dan wordt veelmannerij de oplossing. Dat is normaal. De manier waarop men bepaalde dingen als zondig of verwerpelijk karakteriseert en andere als deugd is toch wel heel sterk afhankelijk van de tijd.

Het is niet voldoende te zeggen dat in deze dagen vele dingen niet meer als zondig worden ervaren die het vroeger wel waren. Wij moeten ons afvragen: waarom? De ontwikkeling van het bewustzijn moet het ons mogelijk maken door de uiterlijkheden heen te kijken. Want al die uiterlijke regels van zonde en deugd zijn eigenlijk niets anders maar ook werkelijk niets anders dan een poging om het gebied van het leven, van het harmonische te omschrijven.

In het begin is de mens iemand, die probeert gelukkig te zijn wanneer het kan en het ongeluk dan maar draagt wanneer het komt. In zekere zin is dat een erg rationele houding, want je kunt aan geluk en ongeluk niet zoveel doen. Als je steeds bezig bent met de kans dat je morgen ongelukkig zult zijn, dan zul je vandaag niet gelukkig meer kunnen zijn. Dus daar zit wel iets in. Maar wat zit er achter?

In het groeien van het menselijk bewustzijn wordt de angst van de mens voor de kosmos en voor de wereld waarin hij leeft, de verschijnselen ook die hij daarin ontmoet, meer en meer omgezet in de behoefte om te heersen. De mens wil niet meer de ondergeschikte zijn van de natuur. Hij wil de meester zijn. Hij wil niet meer gedomineerd worden door goden die zeer willekeurig optreden. Hij wil op z'n minst uitrekenen hoe de zaak in elkaar zit. En als er dan wordt gegoid met de donderhamer, dan wil hij in staat zijn om die onschadelijk te maken door middel van een bliksemafleider.

Zo bezien zou ik kunnen beginnen met enkele regels op te stellen. Ik meen, dat dat belangrijk is ook in dit opzicht.

1. Een groeiend bewustzijn is alleen dan mogelijk, indien de mens steeds meer relaties gaat beseffen en steeds minder vanuit zich of op grond van gezag buiten zich tot een vaststaande beoordeling van feiten overgaat.

2. Elke verabsolutering van welke stelling dan ook is tevens een af-grendeling van de groeiomogelijkheid van het bewustzijn.
3. Elke angst om jezelf volledig te uiten zoals je bent, is tevens een ontkenning van een deel van je persoonlijkheid en als zodanig het scheppen van een disharmonie in jezelf waardoor eveneens de bewustwording niet evenwichtig plaatsvindt en er dus problemen ont-staan.

Het zijn simpele regels. We zijn ook in de eerste les al begonnen met in wezen simpele stellingen. Maar als wij ze stellen, dan kunnen we ze nooit absoluut stellen. De ontwikkeling, de groei van het bewustzijn is eigenlijk te danken aan het feit dat de mens, ondanks alle factoren in zijn gemeenschap die proberen alles vast te leggen, toch altijd weer de neiging heeft om te zoeken naar andere onbekende interpretaties, visies of werel-den. Onze zucht om het onbekende te ontmoeten is niets anders dan onze be-hoefte om de grenzen te doorbreken waarin ons leven schijnt te zijn vastge-legd. Dit geldt voor de geest, maar zeer zeker voor de mens.

Denken betekent een proces, een stoffelijk proces. Als u denkt, dan zult u zonder het te beseffen associatief denken. Dat wil zeggen, dat u komt tot een vergelijking met andere zaken die u kent of heeft ervaren. Door dit associatief denken zal geen enkele waarneming en geen enkel feit alleen op de eigen merites worden beschouwd. Wij interpreteren onszelf voort-durend in de wereld die we ontmoeten. Wij zijn zelfs niet in staat om over de wereld na te denken zonder al datgene wat we als persoonlijke inhoud bezit-ten gelijktijdig daarbij te voegen. Zolang die inhoud er nu één is van meer stoffelijke zaken (de jacht, de primitieve landbouw, de in wezen toch ook wat primitieve machtspolitiek van de oude rijken e.d.) dan vergeten wij het wel. Dan zitten we met een wereldje dat we aan kunnen, waarin we kunnen wer-ken. Al dat andere redeneren we dan weg, we geven er een naam aan, we perso-nifiëren het en laten het verder met rust. Maar op het ogenblik, dat onze eigen wereld en de strijd daarin dermate complex is geworden dat steeds meer denkbeelden die niet op feiten zijn gebaseerd een rol gaan spelen, dan wordt als vanzelf ook onze benadering t.a.v. een godenwereld of van het bovenna-tuurlijke een andere.

Ook de natuur treden we met heel andere ogen tegemoet. We beleven haar anders. Abstracties zijn heus niet alleen wetenschappelijke abstracties. Neem nu maar dat typische feit in Rome. Toen het 'burger van Rome zijn' niet meer alleen een feitelijk vaststelling was, maar het werd een deel-zijn van de abstractie (de macht van Rome), begon Rome te verbrokkelen. Omdat men eenvoudig niet in staat was een onderscheid te maken tussen het feit van het werkelijk Romein zijn en het als Romeins burger erkend zijn van vreemde-lingen.

In ons bewustzijn gaat het ongeveer gelijk. Zolang we bezig zijn vanuit onszelf, vanuit onze ervaringen, dan gaat het allemaal wel goed. Maar dan komt er een ogenblik, dat we iets menen te herkennen wat ons met anderen verbindt en dan geven wij daar een naam aan. Vanaf dat moment is het die naam die regeert en niet meer het wezen. Zodra de naam in de plaats treedt van het wezen, de theorie in de plaats treedt van het feit zijn we verloren. Dan is er eenvoudig geen mogelijkheid meer om de oude toestand instand te houden en krijgen we de krankzinnigste dingen. Bijvoorbeeld:

Radio Luxemburg mag niet worden doorgeprikt op het lijnenstelsel van de Nederlandse radio- en t.v. distributie, want daar zit veel reclame in en die is schadelijk voor het Nederlandse volk. Het is principieel schade-lijk. Degenen echter die in staat zijn te verstaan wat er wordt gezegd, heb-ben over het algemeen een instelling dat ze het kritisch kunnen bekijken. Alle anderen die de taal niet of niet voldoende beheersen kijken eenvoudig niet. Dus waar vechten zij eigenlijk over? Over een idee.

Het idee is de onheilige reclame. Maar op het ogenblik, dat wij de reclame onheilig gaan noemen, zeggen we eigenlijk dat het hele handels- en productieproces van de maatschappij niet deugt; en dat willen deze mensen niet beseffen. Men heeft het geabstraheerd. Aan de ene kant zegt men: Reclame is nodig en dat moeten we dan ook maar aanvaarden. Aan de andere kant zegt men: Neen, toch maar niet. Dat kan men nooit doen. Een dergelijke houding geeft blijk van hoe een mens op grond van principes eenvoudig blind kan zijn voor de feiten.

Dit betekent, dat er veel energie wordt besteed aan zaken die de moeite niet waard zijn en dat daardoor zeer belangrijke zaken in wezen over het hoofd worden gezien. De Nederlanders hebben daar toch een handje van. Ik geloof, dat er in Nederland al driemaal een Kabinet is gesneuveld over een omroepkwestie. Maar over de rechten van de mens is nog niemand gevallen. Dat komt waarschijnlijk dat men niet zo gauw valt over een misbruik op dat terrein.

Dus als ik een groeiend bewustzijn heb, dan is mijn denken op een gegeven ogenblik selectief; het gaat die dingen beseffen. Bewust leven begint met bewust denken voor een mens. Zoals in de geest bewust leven in de eerste plaats betekent een bewust aanvaarden van alle contacten die worden aangeboden om dan op grond van je persoonlijke harmonische reacties en ervaringen een deel daarvan misschien af te wijzen en andere verder te beleven en verder te interpreteren. Als je dat niet wilt doen, kom je niet verder. Maar kun je verder leven in een verstarring? Als uw maatschappij zou verstarren, dan zou ze zichzelf te gronde richten. Als een geest verstart, dan isoleert ze zich in een wereld die steeds benauwder wordt omdat ze steeds meer wordt beleefd als een drukkende, altijd saaie en eentonige herhaling van dezelfde motieven.

In het geestelijke bewustzijn krijg je de noodzaak tot incarnatie; die ontstaat hieruit. Maar als je het in een menselijke wereld ziet, dan brengt elke verstarring op zich de revolutie. Revolutie is niet noodzakelijk het gevolg van misbruiken die men wil bestrijden. Het is wel een poging om eigen beperking te doorbreken, hoe dan ook. En dit doorbreken van de beperking is elke keer een confrontatie met een geheel nieuwe wereld.

Het is erg gemakkelijk voor eenvoudige mensen, zoals je dat in Zuid-Amerika zoveel aantreft om op te trekken in de revolutie en te zeggen: Voor en door het volk. Maar op een gegeven ogenblik blijkt dat 'voor en door het volk' ook niet meer te consumeren is. Met andere woorden: de illusie valt weg en is het de vraag: Kan men de feiten aanvaarden?

Diezelfde kwestie speelt zich ook in Nederland af. Daar denkt men ook: Wij kunnen altijd meer verdienen, want er wordt verdiend. Men vergeet echter, dat het getalsmatige verdienen niet in overeenstemming is met een werkelijke productieverhoging en een omzetverhoging. Men kijkt nog niet door het feit heen dat het niet belangrijk is hoeveel gulden je verdient, maar hoeveel je voor een gulden kunt kopen. Dat probleem leidt dan als vanzelf tot een crisis.

U zit op het ogenblik in een crisis. Nederland heeft een aantal werklozen dat aanmerkelijk hoger ligt dan het officiële. Het officiële aantal zal op het moment op 225.000 zitten. En als we al diegenen erbij rekenen die salaris krijgen voor niets doen of die op de een of andere manier zijn ingeschakeld in taken die geen werkelijke betekenis hebben, dan komen we dichterbij de 750.000. Dan heb ik nog de ambtenaren en de beambten niet meegerekend.

Er zijn mensen die denken dat beambten overbodig zijn. Neen. Beambten zijn noodzakelijk zolang zij direct deelnemen aan de dienstverlening. Een ambtenaar is noodzakelijk zolang zijn functie van coördinatie een verbetering betekent van de maatschappelijke samenwerking. Op het ogenblik, dat dat ophoudt, zijn ze overbodig. Dus als ik dat ga uitrekenen, dan komen er nog wel een 50 à 60.000 werklozen bij. Dat is het gevolg van een

verkeerde benadering. Dit betekent, dat men wordt geconfronteerd met een crisis.

Die crisis kan niet onbeperkt voortgaan in dezelfde illusie van rechten, mogelijkheden en plichten. Er moet een herwaardering komen. Een herwaardering betekent ook dat men heel veel z.g. idealen en theorieën moet gaan herzien. De bewustwording ontstaat op het ogenblik, dat deze heroriëntatie noodzakelijk wordt en zich voltrekt. Ontwikkeling is dus niet een kwestie - en dat probeer ik met heel veel woorden duidelijk te maken - van: wij worden bewuster, want wij zien meer hogere waarden.

Er zijn mensen die denken: Als ik God eenmaal kan zien, dan ben ik klaar. Maar ze vergeten één ding: Als je God kunt zien, dan kijk je zo ver dat je je nek breekt over een kiezelsteentje dat op je pad ligt. Je moet naar beneden en naar boven kunnen kijken. De eenzijdigheid van die gerichtheid kan nooit een werkelijke uitbreiding van het bewustzijn tot stand brengen en daarmee geen groei betekenen voor het ego, maar wel de ervaring waardoor ik rijker word. Want als ik weet waarom iets niet kan, ga ik ook begrijpen wat wel kan. Ik leef dichterbij de feiten aan de ene kant, aan de andere kant kan ik mijn innerlijke gevoelens van juistheid door het besef van mogelijkheden beter uitdragen.

Ik zou daarom een paar punten naar voren willen brengen die in deze tijd belangrijk zijn. Ik kan nu wel aldoor bezig blijven over de oudheid en ik kan heel veel vertellen over wat b.v. de revolutie van Mohammed heeft betekend of wat er eens in Griekenland allemaal heeft bestaan, maar daar wordt u niet veel wijzer van.

Op het ogenblik wordt u geconfronteerd met een wereld waarin langzaam maar zeker leuzen door een groot aantal mensen als feiten worden beschouwd. Wij moeten begrijpen dat een leuze niet gelijk is aan een feit en dat slechts die leuze, waarvan de inhoud onbeperkt kan worden waargemaakt, als feit betekenis heeft. Daaruit kunnen we leren. Uit het verwezenlijken van een leuze kunnen we leren, maar niet zolang we de leuze zelf als onaan-tastbaar beschouwen, ongeacht de ontwikkeling van de feiten. In een wereld zoals de uwe, die zo ontzettend overbevolkt is, is het krankzinnig de oude normen te blijven handhaven.

Als men spreekt over de heiligheid van het leven, dan is dat iets anders, meen ik, dan de heiligheid van het individu. Nu zijn de meeste individuen meer schijnheilig dan heilig, dat weet ik wel. Als een persoonlijkheid zich heeft gevormd, moet zij de mogelijkheid krijgen zich op aarde verder te ontplooiën. Maar er wordt niet bij gezegd op welke manier dat dient te geschieden. Dat zal een ieder voor zichzelf en volgens zijn eigen inhoud moeten uitzoeken.

Verzet tegen geboortebeperving door mensen die zich verplicht hebben als celibatair te leven en die er dus al toe bijdragen is nu nog steeds in de mode. De abortus werpt overal stofwolken op en door dat stof ziet men de feiten niet meer.

Overal is men bezig over de noodzaak om de jeugd haar juiste plaats in de samenleving te geven. Maar gelijktijdig vergeet men dat de samenleving er niet is voor de jeugd en dat de jeugd er niet is voor de samenleving. Samenleving getekent een directe relatie tussen de jongsten en de oudsten die in de gemeenschap leven. In deze tijd zal men heel veel visies moeten gaan herzien. Dat kan men nooit doen op basis van nieuwe theorieën. Dat kan men alleen doen door met de feiten rekening te houden; dan kan men al die problemen oplossen.

Als mensen zich zo ontzettend druk maken over sexuele vrijheid, dan zeg ik: Ach, mensen, jullie hebben misschien wel gelijk vanuit jullie standpunt, maar niemand zegt dat het moet. Aan de andere kant is de betekenis ervan geheel anders geworden. Van het semi-magische gebeuren van eens, de liaison waardoor bezitsvermeerdering mogelijk werd in een latere periode, zijn we nu zover gekomen dat ze in feite een communicatiemiddel is gewor-

den, een uitdrukkingsmiddel tussen mensen. Als wij dat niet willen erkennen, komen we vanzelf in moeilijkheden. De bewustwording zou dan inhouden dat wij niet meer kijken naar het gebeuren, maar dat we kijken naar een betekenis: wat is het resultaat? En pas aan de hand van de resultaten kunnen we oordelen.

Dat is natuurlijk erg vervelend, want dat betekent ook dat er heel veel wetten op de tocht komen te staan. Zolang je een wet ziet als een onaantastbare regel, ben je fout. Als je een wet ziet als iets wat geen betekenis heeft, ben je ook fout. Een wet is niets anders dan een richtlijn waarop het functioneren van de gemeenschap is gebaseerd. Maar dat betekent dat een ieder die wet kan waarderen vanuit zijn eigen functie binnen de gemeenschap. Het betekent verder dat die wet nooit een absolute waarde kan hebben maar alleen een relatieve, namelijk t.a.v. het individu enerzijds en de gemeenschap anderzijds.

Dit zijn voorbeelden die erg materieel zijn. Laten we het daarom nu omzetten in meer geestelijke waarden.

Het geloof is door deskundigen geformuleerd, zegt men. Geloof kan niet door een deskundige worden geformuleerd. Geloof is een innerlijke toestand en alleen die toestand heeft werkelijke betekenis. De formulering eraan verbonden is in wezen waardeloos en kan hoogstens functioneren als een machtsmiddel binnen de gemeenschap.

Een esoterisch systeem en de esoterische leerstelling zijn de enig juiste benaderingen van de diepe tempel van het innerlijk "ik". (Ik gebruik de gangbare formulering.)

In de eerste plaats zit er geen tempel in u.

In de 2e plaats: uw diepe innerlijk is alleen de werkelijkheid van uw "ik", de rest is comedie.

In de 3e plaats: u zult daar altijd mee leven. Alleen als u bereid bent om op grond van uw belevingen en uw benaderingen van het leven de feiten in dat leven voortdurend te herzien, zult u zich bewust worden van het innerlijk "ik". En dat is geen systeem.

Bewustwording, zo zegt men, is verkregen door meditatie. Laten wij eens zien wat daarvan waar is.

Als we teruggaan in het verleden, dan gaan we maar weer naar Atlantis. We vinden daar de witte priesters. Zij zijn de z.g. eenzaten, te vergelijken met de kluizenaars die men tegenwoordig nog wel hier en daar kan vinden, die zich terugtrekken in de bergen of ergens in de aanzaamheid en daar proberen te leven met hun God.

Wat is de waarde van die witte priesters? Het wonderlijke is, dat die waarde eerst bestaat uit een communicatie die ze opbouwen. Met een hogere? Neen, met die delen van de wereld waar de andere mensen aan voorbij gaan. Hun betekenis is dan nog niet eens in die erkenning alleen gelegen, maar in de wijze waarop zij een correlatie tot stand brengen tussen het gebeuren in hun eigen wereld en de waarden die zij in een andere, hogere wereld hebben leren beseffen. Het is die samenwerking die de uitbreiding van hun bewustzijn ten gevolge heeft. Dit is de ontwikkeling die zich voltrekt.

Maar dat geldt vandaag de dag toch ook nog. Meditatie kan goed zijn, als je in die meditatie inzichten of krachten kunt verwerven. Maar als je niet in staat bent om de in een meditatie verworven krachten en inzichten om te zetten in iets wat aan de feiten beantwoordt, dan heb je niets, dan is ze waardeloos.

Er is eens iemand geweest die zich heeft afgevraagd wat het nut is van kloosterzusters achter slot. Zoals u weet zijn dit zeer vrome vrouwen

die zichzelf niet geheel ten onrechte achter slot zetten om zo door de wereld niet verder beroerd te worden en daarmee ook de wereld sparen voor een beroering hunner zijds. Hij heeft toen geprobeerd om dat na te gaan. Deze man, een Engels filosoof, kwam tot de vreemde conclusie dat de zin van deze vorm van kloosterloeven was gelegen in de zelfverheffing waardoor men zichzelf en de wereld leerde ontkennen. Het woord zelfverheffing is hier veelzeggend. Er was een ontkenning van de feiten.

Wij leven met God. Wij zijn ook zondig, maar de wereld is veel zondiger. Dan bidden wij voor die zondige wereld om zo onze eigen zonden uit te wissen en onze eigen hoogheid in het bijzonder te bevestigen.

Illusie! Zoals de man (een zekere William Booth) die besloot dat het beter was om eerst de hongerigen te voeden dan om alleen voor ze te bidden.

Een rare instelling in vele opzichten. Maar hij had tenminste één ding begrepen: Je kunt niet de zielen voeden, als je weigert het lichaam te voeden. Maar misschien zou het omgekeerde ook waar kunnen zijn: je kunt niet de lichamen voeden, terwijl je weigert de ziel te voeden. Beide gelijktijdig te voeden is een noodzaak. Dan is maar de vraag: wat voor voedsel geef je? Geestelijk is het bij het Leger des Heils een op verlossing gericht eenpansmaaltijd. Dat kan na verloop van tijd gaan vervelen. Maar dat betekent wel, dat van de ene kant met de materie rekening wordt gehouden en daarnaast met de geestelijke waarden.

Dan moeten we ons afvragen in hoeverre deze beide zaken onze theorie bevestigen of ontkennen. Wij hebben met feiten te maken, niet met wat anders. Het Leger kan dan wel marcheren, heel goed musiceren en het kan heel veel goeds doen, maar kan het ook een verklaring geven van de kunstmatigheid die vaak schuilt in zijn blijmoedigheid?

Dat kunnen we ook aan andere richtingen vragen. En dan blijkt dat we de illusie van blijmoedigheid door zelfsuggestie bevestigen en daarmee gelijktijdig een deel van onszelf hebben ontkend. Als het bewustzijn moet groeien, dan moet het dit feit accepteren, want dat wordt beleefd en men moet het niet afdoen met 'de Heer zal wel helpen' of 'het is de wil des Heren'. Trouwens 'de wil des Heren' is de beste verklaring die gezaghebbers kunnen geven voor het onrecht dat ze anderen aandoen. Laten we dus redelijk zijn.

In deze les gaat het over ontwikkeling. Misschien vindt u zichzelf een ontwikkeld mens. Maar hoeveel begrijpt u van de wereld waarin u leeft? Een vraag die - meen ik - niet ten onrecht kan worden gesteld. Want al kent u alle werelden uit de geest en u begrijpt de wereld niet waarin u zelf leeft, hoe wilt u dan bewust worden? Dan bent u niet in ontwikkeling. Dan bent u in een verstarring of in een droom gewikkeld. En dan hoop ik alleen maar voor u dat het geen nachtmerrie wordt. Die dingen moeten samengaan. Als u weet dat er een geestelijke wereld bestaat en u heeft de krachten van die geestelijke wereld als iets vanzelfsprekends aanvaard, dan is het niet noodzakelijk om dit alles met ritueel en theorieën te omgeven. Dan is het alleen nodig om te beseffen dat de kracht er is en ze te gebruiken. Als u dan resultaat ziet, dan weet u dat u gelijk heeft.

Dit gelijk vinden is het begin van de ontwikkeling. Want door hetgeen u wel en niet kunt, hetgeen er wel en niet gebeurt, gaat u begrijpen met wat voor kracht u werkt, maar ook wat die kracht betekent in de wereld waarin u leeft. U gaat begrijpen hoe die kracht alleen harmonisch gaat reageren. Dan begrijpt u hoe belangrijk het harmonische principe in de kosmos is. Dan kunt u uit een paar ervaringen, op zuiver stoffelijk niveau zelfs, komen tot een inzicht dat u het wezen van de hele kosmos weergeeft. En dat betekent weer dat uw hele visie op betekenis, op goed en kwaad en op al die andere dingen meer, verandert. Het is niet alleen maar een kwestie van: Wat is goed volgens de boeken, de letteren en de leer? Trouwens de leer.... als u het mij vraagt, zou je er zo ller van kunnen maken, want het is meestal al een taaie bedoening.

Als u bewust wilt worden, moet u eerst beginnen met de ontwikkeling van uw besef. Dat kan alleen, indien u alle vooropgestelde en aangenomen waarheden beschouwt als eventueel veranderlijk.

Uw besef van de waarheid moet niet bestaan ondanks de feiten, maar dank zij de feiten.

Uw begrip van de werkelijkheid moet gebaseerd zijn op datgene wat u zelf bent en ervaart, niet op vage theorieën en stellingen hoe kosmisch en hoe magisch ze ook mogen zijn.

In uw tijd zal men eerst moeten begrijpen dat een mens moet leren terugvallen op zichzelf, werken met zijn eigen mogelijkheden, zijn eigen krachten en zijn eigen hogere inhouden voordat er sprake kan zijn van een ontwikkeling in maatschappelijk of ander opzicht. En als ik dat zeg, dan zeg ik nog heel iets anders: Al datgene wat u doet, is van geen belang, tenzij het een uiting is van iets wat in u bestaat.

Dan zeg ik tegen u: Als u de dingen doet, moet u weten waarom u ze doet of tenminste proberen te begrijpen waarom u ze doet. En als u ze niet doet, moet u ook begrijpen waarom u de dingen niet doet. Pas als u dit gaat beseffen, komt u tot een nieuwe werkelijkheid met levensritme, met geestelijk ritme. Maar u komt ook tot een besef van een werkelijkheid die achter alle dingen schuilt.

Doordringen tot de essentie die ligt achter de uitingen is het doel van alle ontwikkeling. Een voortdurend relativeren van de verschijnselen en de theorieën omtrent de verschijnselen totdat een innerlijke zekerheid en een relatie met de onveranderlijkheid is gevonden. Dat is de enige manier om tot een ontplooiing van uw bewustzijn te komen en daarmee niet alleen de bewustwording tot een nieuwe werkelijkheid voor uzelf te maken, maar bovendien uw eigen betekenis te beseffen in de totaliteit waarin u bestaat.

In deze cursus houden we ons bezig met het groeiend bewustzijn. Een groeiend bewustzijn kan nooit worden gevonden alleen in het verleden. Een groeiend bewustzijn is een ontwikkeling die altijd gisteren en morgen samenvoegt op het ogenblik van vandaag. Daarom is het nodig dat u deze relativering van alle waarden leert aanvaarden. Zelfs uw eigen waarden zoals u ze hanteert moeten kunnen worden beschouwd en moeten kunnen worden getest.

Dan moet u niet praten over goed en kwaad en niet over God en duivel, maar dan moet u spreken over een innerlijke harmonie en disharmonie. U moet proberen het harmonische element in uzelf beseft steeds beter te begrijpen en steeds beter te uiten.

-:-

DE EVOLUTIE VAN HET MAGISCH DENKEN.

Wanneer de mens voor het eerst met het onbekende wordt geconfronteerd, probeert hij het gestalte en vorm te geven. Hij tracht relaties vast te stellen en komt tot een gedragscode waardoor sommige zaken heilig zijn en andere verboden. Niet altijd op grond van redelijkheid, maar wel altijd op grond van tenminste tijdelijke omstandigheden. Als men dan te maken heeft met die kwestie (men noemt het dan totem en taboe), dan wordt men ook geconfronteerd met andere verschijnselen. Eén daarvan is de herinnering.

Wanneer de herinnering aan het verleden blijft bestaan, dan ben je geneigd om je daarop te beroepen. Als er een held is geweest in het verleden, dan zou je kunnen zeggen: Ook in deze tijd zouden we die held graag terug zien komen. En wat blijkt dan? Niet alleen verwacht men de terugkomst, maar men komt ook tot een systeem waarbij men door middel van sjamanen en tovenaars kan confereren met de helden, de wijsgeren, die zijn overgegaan en hen zijn voorgegaan.

Het spiritisme is eigenlijk heel oud, als je het zo bekijkt. Lang voor de bekende geschiedenis heeft de mens al contact opgenomen met zijn voorvaderen en heeft hij geprobeerd om hun wil, hun waarschuwingen en hun raadgevingen op de juiste manier te interpreteren. Dan komen er ogenblikken dat die raadgevingen niet kloppen. Dat kan niet aan de voorvaderen liggen; dat moet aan een ander liggen. Dan moet er dus een ander wezen zijn. Een demon misschien, een duivel of iets dergelijks. Soms ook is er een kracht en een geweld kenbaar dat veel verder reikt dan alles wat men van voorgangene mensen zou kunnen verwachten. En dan moet dat wel de stem van een godheid zijn.

Zo ontstaat er dus voor het eerst een dualistische wereldbeschouwing waarin de mens leeft tussen demonen en goden. Maar als je leeft tussen goden en demonen, dan is het ook erg belangrijk voor jezelf en misschien ook voor de wereld dat je leert hoe je die demonen op een afstand kunt houden en hoe je de goden op de juiste manier kunt aanroepen.

Het eerste principe is dus de magie, het ritueel, de persoonlijke instelling waarmee je duivels kunt verdrijven of eventueel dienstbaar maken aan je eigen doeleinden en de goden naar je toe lokken en tevreden te stellen. De eerste magie is eigenlijk niets anders dan dit. Het heeft te maken met de mogelijkheid om goden voor het karretje van de mens te spannen.

Wie echter de natuurverschijnselen beschouwt, komt tot de conclusie dat ze onverklaarbaar zijn en dus moeten ze ook wat te maken hebben met goden en demonen, want die zijn immers ook onzichtbaar. Zo worden we geconfronteerd met verschillende interpretaties van de sterrenhemel waarvan men zegt dat het het schrift van de goden is dat aan de hemel staat.

We vinden natuurlijk ook het denkbeeld dat bepaalde krachten op aarde kunnen komen. Spiegelvijvers zijn in het verleden veel gebruikt, vooral voor de maan. Als de maan wordt vereerd en ze weerspiegelt zich in een vijver, dan is die afbeelding voor de gelovige identiek met dat wonderlijke verschijnsel daarboven waarvan hij heus nog niet weet dat het een bol is die in de ruimte zweeft.

Zo ontstaat er dus een magisch denken waardoor steeds meer de mogelijkheid wordt geschapen om datgene wat op aarde is over te dragen aan de goden en omgekeerd de goden te bewegen om iets wat je bij hen hebt veroorzaakt ook op aarde kenbaar te maken. Het is zo boven zo beneden. De overdrachtelijkheid is dus een van de eerste en nog steeds primaire magische vormen.

Er zijn in de loop der tijden (u moet dit even alleen bezien in verband met het onderwerp) contacten geweest tussen wezens die technisch en in andere opzichten veel verder gevorderd waren dan de mensen en de mens-

heid. Het resultaat is, dat we soms opeens een hele sprong zien in weten. Daarbij zien we dan vaak dat binnen een à twee eeuwen een geheel nieuwe vorm van samenleving ontstaat of een geheel nieuw technisch kunnen opeens tamelijk ver verbreid is. Dit betekent dan weer dat we al datgene wat we hebben geleerd in de magie moeten invlechten, anders verliest ze haar gelding. Je kunt niet iets buiten het magisch verband stellen, want op het ogenblik dat je dat doet, ontken je de algemene geldigheid van de wetten waarmee je werkt. En aangezien de meeste wijzen in die tijd magiërs of priesters waren is het ook wel duidelijk, dat de magie steeds ingewikkelder en omvangrijker werd.

Het denkbeeld van het offer is eveneens nogal oud. Er zijn dingen bij waarvan we ons afvragen: Hoe zijn ze er eigenlijk toe gekomen? Neem nu het bloedoffer. Dit bloedoffer wordt het eerst gebruikt in tijden dat we nog helemaal niet weten wat bloed is. Toch zien we in die tijd ook al het gebruik dat bloed in het bijzonder wordt geofferd. Een gebruik dat overigens zo lang blijft bestaan dat o.a. in Avignon er nog mensen zijn veroordeeld voor het brengen van bloedoffers. Avignon was niet alleen een expausenstad, maar het was tevens een centrum van magie in ongeveer 1400. Dit gebruik blijft heel lang bestaan.

De visie van de mens op het bloed verandert, maar de offerpraktijk blijft hetzelfde. Wonderlijk genoeg ook de relatie die men stelt tussen de magische betekenis van het bloed en de godenwereld. Zo brengt men bepaalde offers van menselijk leven. Maar is het een bode die men zendt, dan mag hij niet beschadigd zijn. Zo iemand moet men dus op een andere manier ombrengen; er mag geen bloed vloeien.

Als men aan de God levenskracht wil sturen en hem wil herinneren aan het feit, dat de krachten die men hem stuurt op aarde ook hard nodig zijn, dan krijgen we het offer waarbij het hart wordt gegeven. In andere gevallen zien wij dat ook bij bepaalde vormen van Baalsverering. Nu zijn er verschillende Baals en ze worden op verschillende manieren vereerd. Hier kunnen we denken aan de z.g. visgoden waarvan Dagon er een is. Aan die visgoden worden vuuroffers gebracht. Waarom? Omdat zij de essentie alleen kunnen ontvangen, indien ze is omgezet in rook.

Het wonderlijke is dat soortgelijke theorieën, maar nu in een heel andere zin gebruikt, ook een rol spelen bij de vroege alchemie die ook een beoefening is van een vorm van magie. Hier namelijk wordt soms bloed toegevoegd aan het mengsel om zo de geest erin te laten varen. Bloed en geest worden geïdentificeerd.

We zien ook andere praktijken. Ik denk aan b.v. het ploegen van de keizers in China. Daar wilde men weten, of het jaar vruchtbaar zou zijn. Men riep dus de goden aan. De keizer werd achter een ploeg geplaatst. Als hij nu een mooie rechte vore trok, dan betekende dat dat het een goed jaar voor de landbouw zou worden. Maar o wee, als hij ook maar een paar zwenkingen had gemaakt, dan werd het een slecht jaar. Een vorm van voorspellen dus. Nu waren er heel handige hovelingen. Als ze nu wilden dat de mensen zouden denken dat het een goed jaar werd, dan zorgden zij dat er van tevoren een vore was gemaakt op de plaats waarop de keizer moest ploegen. Die vore werd dan heel voorzichtig weer dichtgestampt maar niet al te hard. Dat betekende dus dat de aarde daar iets zachter was en de ploeg in dat spoor rechtuit zou gaan. Zo wisten ook zij kronkels te maken. Waaruit men ziet dat ook zakelijk de magie wel gebruikt werd in het verleden.

Ik denk ook aan het vruchtbaarheidsoffer waarbij men een stier slacht, het bloed op de aarde laat vallen, maar gelijktijdig zijn zaad uitstrooit over de akkers alsof men de goden wil verwittigen: Ik zend u hier de essentie van het leven vanwege de vruchtbaarheid. En zoals ik de vruchtbaarheid over de velden uitstrooi, zo moet u dat ook maar doen.

Op den duur wordt het allemaal een beetje armer. Al die vele goden wat moet je er eigenlijk mee doen. We krijgen de eerste eengodendienst. Die eerste

goden zijn Jah (later Jahweh), El (later Elohim), Shaddai (wordt Adonai). Die eengodendienst werkt soms als een geheime dienst waarbij de eenheid van alle goden wordt aanvaard als een deel van de geheime leer die alleen zeer bepaalde priesters mogen kennen. In andere gevallen wordt het gewoon de geheel nieuwe benadering van het leven zoals wij het bij de Abrahamieten zien. In alle gevallen blijkt het magische principe bestaan. Alleen hebben we nu te maken met één partner en niet meer met vele. Dat wil zeggen, dat ons offer niet de ene God kan belèdigen en gelijktijdig een andere welgevaligis, zodat we het slachtoffer worden van een strijd tussen jaloerse goden.

De situatie ontwikkelt zich verder. Wij gaan werken met symbolen. Als u denkt aan de oude tempel zoals die wordt beschreven, Salomo's tempel, de tempel van de joden, dan ziet u hoe daar eigenlijk allerlei zaken worden uitgebeeld. De gouden toonbroden b.v. zijn het symbool van datgene wat men vanwege Gods wil aan de armen geeft. De kandelaar is niet alleen het licht van God, de dagende schepping, maar het is bovendien ook nog de aanduiding van de mens, die het licht wijdt aan de Godheid om zo het licht van de Godheid te ontvangen.

Die overdrachtelijkheid vinden we overal. Het is alsof de mens langzaam maar zeker begint te denken dat hij een eigen heelal kan opbouwen, een symbolisch heelal, en dat de goddelijke wereld daaraan moet beantwoorden.

Naarmate de mens meer gaat beseffen, meer gaat weten, meer werktuigen tot zijn beschikking heeft, zien we dat hij langzamerhand zichzelf a.h.w. opwerpt als een soort secundaire schepper. De mens maakt in de naam van de Godheid iets waardoor de Godheid het succes moet geven dat de mens zelf niet zonder meer kan bereiken.

Kerken worden daarop gebaseerd. Verlossingsleren duiken eveneens op. Denkt u niet dat het christendom de enige is. De Mithrasdienst is eigenlijk een inwijdings- en verlossingsrite. Er zijn ook bepaalde inwijdings- en verlossingsritten in Griekenland. Zelfs een deel van Egypte met zijn vele goden kent toch ook secten die een verlossingsrite hebben, als we tenminste niet alleen de Osirisverering willen zien als een verlossingsmythos.

Het verlossen betekent: de overdrachtelijkheid van waarden als schuld, kracht, leven. Heeft tot nu toe de magie alleen leven kunnen nemen als verschijnsel, nu meent ze dat ze leven kan nemen en leven kan geven in kosmische zin. Het leven wordt beheersbaar.

Als we ongeveer in 200 v. Chr. gaan kijken, dan vinden we de eerste poging om het levenselixer te vinden. Pogingen die overigens nog doorgaan tot voorbij 1600. Ik meen, dat in 1800 het laatste levenselixer is beproefd. Toen zijn er 3 honden aan bezweken en heeft de maker maar besloten om het zelf niet te proberen.

In alle gevallen, tot op deze dag toe, geldt in de magie dat het symbool gelijkwaardig is aan en direct staat voor de werkelijkheid. Als ik dat zo zeg, dan is eigenlijk kerkelijk denken, politiek denken, economisch denken magisch denken, want wij stellen eenvoudig iets en wij zeggen dat de werkelijkheid daaraan zal beantwoorden. Soms doen we dat met aanroeping van goden. Soms roepen we daar bepaalde principes, theorieën voor aan. Maar waar blijft het onderscheid? De wetenschap van vandaag lijkt systematisch. Maar bij werkelijke vernieuwing zien we weer het magische karakter.

Wij zien ook die magische weerkaatsing bij de mensen. Eens was men bang voor bepaalde demonen. In Thessalië b.v. waren er bepaalde kruispunten die men absoluut meed omdat daar de heksen samenkwamen om met demonen te consorveren.

Nu zijn er ook bepaalde dingen, die als een soort modern taboe oprijzen. Dan denk ik aan de atoomcentrales. Een atoomcentrale is goed of slecht. Het is niet zo dat men zegt: Die atoomcentrale is technisch nog niet goed genoeg, maar als we de techniek leren beheersen, dan is ze het beste wat wij in deze tijd kunnen produceren.

Het atoomgevaar, het atoomgeweld wordt uit zijn verband gerukt. Het is zoiets als de engelen die met Constantijn hebben gevochten in de veldslag. Onze atoomwapens verzekeren ons dat we niet overwonnen kunnen worden. Vergeet dat maar! Dat is magisch denken. Wij hebben het idee dat we niet meer met de werkelijkheid leven. Wij hebben het idee dat we leven met symbolen en dat die ons de kans geven om de werkelijkheid te beheersen zonder dat we de symbolen zelf in feite moeten gebruiken. Is dat magisch denken of niet? En als we nog even verdergaan, dan zien we de ontwikkeling van het magisch denken ook nog op een heel andere manier.

U weet waarschijnlijk wel; dat niet alleen het buskruit, maar ook het porselein is uitgevonden door alchemisten, om niet te spreken van arsenicum en nog wat meer goede gaven van de mensheid. Wat was altijd weer het geval?

De mens werkt magisch en als hij resultaat heeft, dan blijkt vaak dat dat anders is dan hij heeft verwacht. Maar als hij handig is, dan kan hij daarmee werken. Berthold Schwarz niet natuurlijk. Dat was de eerste luchtvaarder van de moderne tijd. De alchemist, die het porselein uitvond was de eerste directeur van de Meisnerfabrieken.

Wij zien dat bepaalde mensen feitelijk kaballisten zijn, maar dat uit hun kaballisme een erkenning komt voor bepaalde ritmen en ontwikkelingen en dat ze op grond daarvan o.a. de kansberekening in haar primitiefste vorm opbouwen en op grond van de kansberekening komen tot economische voorspellingen. Dat is eigenlijk ook magisch denken. Men zegt wel, dat het wetenschappelijk is opgebouwd, maar het is en blijft magisch denken. Misschien dat we daardoor kunnen begrijpen hoe het komt dat zelfs in deze tijd de mens emotioneel vasthoudt aan het 'zo boven zo beneden'.

Wij mensen moeten zorgen dat het leven wordt beschermd, dat de hongerigen worden gevoed, dat de vijand wordt verslagen, want God wil het. Wat God wil dat voeren wij uit. En wat wij uitvoeren, kan dus niets anders zijn dan Gods wil. Dat is typerend. Misschien dat je God kunt wegvagen en daarvoor een ander begrip in de plaats zetten, mijnentwege Marx of de theorie van de een of ander, maar de relatie blijft dezelfde. Wij zijn niet in staat een onderscheid te maken tussen datgene wat wij zelf daadwerkelijk tot stand brengen en de werkelijke motiveringen. En de bovenwereld, die wij veronderstellen, moet dan maar ingrijpen.

Wij vechten voor onze vrijheid, dus zullen wij slagen, want God is met ons. Of dat nu staat op de Nederlandse gulden of op het koppel van een Duitse soldaat, het is overigens typerend voor de benadering van beide volkeren, dat maakt niet veel uit. Ik meen, dat het voor de mens van belang is om juist dit principe; deze ontwikkeling te begrijpen ook in zijn eigen tijd. Ik zou namelijk het volgende willen stellen:

Juist omdat de mens niet in staat is de werkelijkheid te overzien, grijpt hij naar het magisch denken. In een magisch denken kan hij zichzelf maken tot de weerkaatsing van een grotere werkelijkheid zonder dat hij die behoeft te kennen. De grotere werkelijkheid zal dan voor zijn gevoel altijd alles bevestigen wat hij zelf is. Dat is een emotionele band. Maar door die emotionele band weet de mens wel degelijk zijn beperkingen te doorbreken. Een mens denkt dat vele dingen onmogelijk zijn, maar als hij gelooft dat God met hem is, dan denkt hij dat hij het wel kan. In Iran zit een heel volk dat gelooft dan het de hele wereld kan verslaan omdat Allah achter hen staat. De westerling bekijkt dat en zegt: Laat Allah het maar proberen, want wij zijn toch verlost. Dus waar is de rede?

Zelfs naties worden uitgedrukt in symbolen. De Nederlandse Maagd. John Bull; het is meer John Kribbebijter tegenwoordig. Uncle Sam; dat zou misschien nog waar kunnen zijn. Niet te vergeten Marianne, de eigenzinnige, die denkt met haar charmes alles voor elkaar te kunnen brengen. Overall symbolen. Waarom? Omdat ze ons een algemeen beeld weergeven.

De meeste mensen die niet Frans zijn, denken aan Marianne als aan een wat lichtzinnig dametje, zoiets als de nationale versie van de Folies Bergères. De Fransman zal Marianne juist zien als het symbool van de bijna dorpse burgerlijkheid en de zelfgerechtigdheid waarmee men zijn eigen meerwaardigheid voortdurend beseft. Als je dat niet gaat begrijpen, dan loop je vast in die symboliek.

De Russische Beer. De Russische Beer is helemaal geen beer. Het is een combinatie tussen een sterk gedresseerde hond en een schaap, want hij blaft als een hond naar buiten toe en gaat als een schaap naar de slachtbank zodra zijn baas roept.

Als je die dingen gewoon probeert te ontleden, dan zeg je: Wij mensen redeneren eigenlijk nog veel teveel magisch. Wij denken dat het symbool staat voor de werkelijkheid. Wij denken dat wij aan de hand van een algemene lijn het leven, het denken, de reactie van een mens in een bepaald land kunnen begrijpen, dat wij op grond van onze Godsvisie plus een paar handelingen die wij zien als God gegeven het recht hebben om anderen te domineren, zonder te beseffen dat anderen op hun beurt gelijke rechten kunnen hebben. Het is zelfs zo, dat nog steeds veel mensen denken dat Sinterklaas heilig is. Alleen in Rome is hij dat niet meer. Hij is van de heiligenkalender afgevoerd en vandaar ingevoerd in de middenstand in Nederland. Waarom hebben we Sinterklaas nodig voor een dag van goed en welbehagen of een Kerstman, desnoods een Kindje Jezus?

Overal hebben ze zo hun eigen symbolen. Misschien wel omdat we de magie zoeken van wat we weten dat het er niet is om daardoor voor een ogenblik te kunnen vergeten wat wij, volgens onze opvatting, zelf zouden moeten zijn. Het is zoiets als een Karnaval van magisch denken. Het geeft je de mogelijkheid om uit een gedegen huisvrouw een hoeri uit het paradijs te maken en uit de man, die tot geen tien kan tellen in plaats van een ezel een vorstelijk rekenwonder.

Het is de 'Umwertung aller Werte' zoals men in Duitsland zegt. Magisch denken stelt ons daartoe in staat. En al beseffen wij het zelf niet, we zijn er nog steeds mee belast en beladen, ook u. Want ook u denkt in termen die in wezen magisch zijn, omdat u emotionele waarden gebruikt om in uw eigen wereld te werken en dan verwacht dat daardoor van boven uit de bevestiging komt. Zoiets als: wanneer ik één goede gedachte uitzend, dan zal God ingrijpen en b.v. mijnheer Hoestbui en mijnheer Auto-onderdeel plotseling tot vrede geneigd zijn. (Breznev en Carter.)

De ontwikkeling van het magisch denken is gelijktijdig een vervreemding geweest van het systeem. In het begin was het een werkelijk vechten met geestelijke machten. Die machten werden gepersonifieerd, ze werden benoemd, ze werden via incantaties aangeropen, ze werden opgeroepen, geëvoceerd. Nu doet men dat niet meer zo. Men schept eerder een algemeen tendens en begint daarin dan zodanig te geloven dat men de feiten verwaarloost. Dat is precies het beginsel van de magie. En wat meer is, soms kun je zo dingen waarmaken die schijnbaar onmogelijk zijn.

De mens van heden zal echter moeten leren dit magisch denken om te zetten in een op werkelijkheid gebaseerd werken met krachten die niet algemeen erkend zijn. Pas als hij dat bereikt, zal de magie worden omgezet in een werkelijke menselijke mogelijkheid.

N A T U U R.

Wat is de natuur? zo vroeg de predikant met een foto van Adam en Eva in de hand. Hij zei:

De menselijke natuur is slecht.
Maar niet geheel terecht.
Want al heeft zijn eigen aard, zijn eigen plaats...
En zo in de natuur het een steeds voor het andere zwicht,
toch is zijzelf altijd weer in evenwicht.
Een kracht, een macht, die steeds gelijk haar eigen vermogens
behoudt,
ook wanneer ze daarmede steeds andere vormen en relaties bouwt,
steeds andere invloeden doet ontstaan.

Natuur is niet het onveranderlijk blijven van dat wat is geweest.
Het is niet bevreesd voorwaarts gaand je afvragend wat de natuur zal doen.
Het is het erkennen: al wat is zal op zijn eigen wijze en volgens goed fatsoen het evenwicht bewaren. Wie het evenwicht verstoort, hij wordt desnoods verwijderd of wordt verheven tot de eerste macht, indien dit voor het evenwicht noodzakelijk is.

En denkt u aan uw eigen aard, natuur, hetzelfde geldt. Het is hetzelfde spel. Het ene sterft, het andere leeft. Dat is niet betreuenswaard. Het is zo het hoort.

Zo is het wel, zo is het goed. Want slechts daar waar voortdurend het evenwicht zichzelf herstelt, zichzelf bewaart, ook als daardoor soms iets vergaat of niet-gekende zaken weer ontstaan, dat is gezond, want de natuur is aanpassing, voortdurend evenwicht dat zich herstelt. Het is het samen-vloeien van vrede en ook geweld tot eenheid, tot bestaan.

Wie wat anders zoekt in de natuur, hij jaagt op spoken. Hij zoekt een waan tot werkelijkheid te maken, terwijl hij zo zichzelf verstoort en toch de natuur en wat zij is en doet te nimmer ongedaan kan maken.

Onthoud één ding goed: De natuur buiten u verandert voortdurend. U bent deel van die natuur of u het wilt of niet. U staat er niet tegenover, u bent er deel van.

Wat uzelf betreft, u heeft uw eigen geaardheid, u uw eigen natuur. Daaraan kunt u zich ook niet onttrekken. Het enige dat u moet begrijpen is, dat u deel bent van de natuur, dat het niet van buitenaf komt en dat u met de natuur niet de vredige verwezenlijking waarmaakt, maar steeds het strijd-aspect oproept waardoor voortdurend nieuwe evenwichten ontstaan en zo in feite de bewustwording.

:--:~:

VOORSPPELLINGEN

HOOFDSTUK III.

DE THEORIE VAN DE PROFETIE.

Wij weten allemaal wat profetie is: voorspelling. Maar wat daar achter schuilt en welke mogelijkheden er achter verborgen zijn dat ontgaat de mens nogal eens. Toch, als je goed wilt begrijpen wat er zich precies afspeelt, dan moet je ook de theorie kennen die er achter zit. Daarmee zullen we in ieder geval in deze les een begin gaan maken.

Als we kijken naar de tijd, dan is tijd op zichzelf een verschijnsel dat door de mens zelf mede wordt bepaald. Anders gezegd: de tijdgebondenheid bestaat voor een groot gedeelte in ons denken en voor een betrekkelijk klein gedeelte in de feiten buiten ons.

Dan is er nog een tweede punt: De dingen buiten ons bestaan, omdat wij ze zo benoemen. Zoals de Duitser zo mooi zegt: das Ding an sich is eigenlijk niets anders dan onze voorstelling van een op zich niet volledig kenbaar geheel. De situatie waarin u zich bevindt is deze:

U leeft in een wereld waarin de feiten maar beperkt constateerbaar zijn. U leeft in een wereld waarin de tijd voor een groot gedeelte uit uzelf stamt en dus door uzelf kan worden uitgeschakeld. Als u dit gaat begrijpen, dan is het ook gemakkelijker in te zien waarom iemand in de toekomst kan zien.

Die toekomst is eigenlijk al voor een deel gefixeerd. Als wij nu ons tijdsbesef uitsluiten, dan zien wij een gefixeerd deel van de toekomst. Dat is een beperkt gedeelte dat meestal niet meer dan 30 tot 40 % van de ontwikkeling bedraagt. Op grond van onze eigen wereldvoorstelling vullen we dan die waarneming aan en komen zo tot het visioen of de profetie: het weergeven van die toekomst. Wij krijgen dan ook gelijk, aangezien nu eenmaal het percentage dat juist is over het algemeen overheersend is. Ik kan het ook anders stellen:

Ik weet niet, of u bekend bent met de intelligentieproeven van ratten. Hiermee probeert men een rat zodanig te dressereren dat hij een vaste weg kiest. Nu komt hij bij een splitsing van zijn weg. Men kan nu één deel van die splitsing ontoegankelijk maken door te zorgen dat het dier een lichte elektrische schok krijgt. Hij kiest dan het andere pad en raak eraan gewend. Maar stel nu, dat men ook die tweede weg van een dergelijk prikkelsignaal voorziet. Eerst zal de rat teruggaan. Hij zal dat meermalen herhalen en dan probeert hij, of die andere uitgang open is. Is ook deze niet open, dan komt het dier in een toestand waarin het niet meer kan reageren. Vanaf dat ogenblik houdt de rat op als rat te reageren. Dat wil zeggen, dat zijn hele benadering van het probleem: hoe krijg ik mijn voedsel uit het doolhof? een andere wordt. Het dier blijkt dan opeens de neiging te hebben om zich met geweld een weg te banen. Het blijkt ook, dat het dier daarnaast soms op de een of andere wonderlijke manier het voedsel bereikt zonder dat

Je weet hoe. Je kunt niet zien hoe hij de tussenliggende weg heeft doorlopen. Denkt u niet, dat ik het hier heb over een sprookje. Deze proeven zijn feitelijk en meermalen genomen.

Stel u nu eens voor dat de mens in een soortgelijke positie verkeert. De mens leeft in een gang: de toekomst. Zolang deze feitelijk is, heeft hij daarbinnen maar betrekkelijk weinig mogelijkheden. Maar er zijn aftakkingen mogelijk. De aftakking is dan het keuzemoment waardoor hij dus niet meer te maken heeft met een gefixeerde toekomst, maar met een keuzetoekomst. Nu zullen er signalen kunnen zijn uit een deel van die toekomst waardoor hij geneigd is de andere richting uit te gaan.

Wie probeert om in die toekomst te kijken, kiest altijd de gemakkelijkste weg. Maar nu kan het zijn, dat er twee dreigingen zijn en dan blijkt dat de persoonlijkheid beslissend is. Wordt er een keuze gemaakt of niet? In 9 van de 10 gevallen blijkt, dat er geen keuze meer is en dat in de plaats daarvoor een vernietigingsbeeld ontstaat. Dan hoort men ineens spreken over de ondergang van de wereld, over brandende steden en al die dingen meer die heus wel eens voorkomen, maar die juist in het tijdsbestek dat men overziet eigenlijk niet bestaan. Je moet dus altijd proberen om zonder angst in de toekomst te kijken. Als je dat niet kunt doen of als je geconditioneerd bent om welke reden dan ook, dan zul je niet een juiste profetie en daarmee later geen tot werkelijkheid wordende voorspelling kunnen geven.

Wat kan daarvan de reden zijn? In het verleden was die reden vaak dat de offers, die de een of andere vorst bracht aan een orakel, zeer afhankelijk waren van de vraag, of hij de voorspelling gunstig voor zich kon uitleggen of niet. In andere gevallen hebben profeten zelf hun voorspellingen onjuist gemaakt, omdat ze angst hadden dat de vorst hen zou doden, indien hun voorspelling ongunstig was. Denkt u niet alleen aan het Verre Oosten. Het is ook gebeurd tot in de 14e eeuw aan verschillen hoven in Europa. Want de meeste heersers vinden het niet zo leuk, als iemand zegt: Uw plannen zullen niet uitgevoerd kunnen worden. Uzelf gaat te gronde. Dan denken zij: Als ik de profeet uitroei, dan maakt dat misschien de profetie ongedaan.

Nu zijn er een aantal z.g. informatiedragers. De beste informatiedragers zijn over het algemeen uit metaal vervaardigd. Het klinkt een beetje vreemd, maar metaal heeft een andere structuur; d.w.z. dat metaal in een bepaald tijdsverloop minder verandert dan een mens. Dat betekent, dat het patroon in het metaal ook de sleutel is voor toekomstige gebeurtenissen. Daarnaast is het ook nog een versterker voor iemand die een bepaalde vorm van telepathische begaafdheid bezit.

Nu ik metaal te berde breng, zal het u duidelijk zijn dat het ook voor andere metalen dan alleen voor die welke iemand bij zich draagt zal moeten gelden. Dus niet alleen uw gouden kiezen zenden signalen uit, maar ook uw huissleutel. Dat geldt ook voor gewapend beton. Dan kan het metaal (de bewapening) in zich een soort boodschap dragen waardoor iets van het lot van het gebouw daaruit kan worden afgelezen, omdat het metaal nu eenmaal zonder verandering een langere tijd overspant dan de mens. U moet kunnen begrijpen waarom er dus informatiedragers om u heen zijn.

Er zijn natuurlijk ook andere informatiedragers, maar die hebben eerst een sterke invloed nodig. Als we kijken naar de wanden van deze zaal. Hier zijn nogal wat zittingen geweest van de O.D.V. Er zijn Steravonden in gehouden. Dat heeft in de wanden een bepaalde sfeer vastgelegd. En als er gunstige omstandigheden zijn, dan ontlaadt de sfeer zich. Dat wil zeggen, dat de mensen worden beïnvloed in de richting van voorgaande psychische ontladingen. Maar er zit weinig van de toekomst in. Er is wel toekomst af te lezen, maar die wordt gedomineerd.

Metaal echter neemt wel persoonlijke kwaliteiten op maar geen tijds-kwaliteiten. Met andere woorden: als u een sleutel een tijd bij u heeft gedragen, dan kan een psychometrist die sleutel in handen nemen en krijgt hij niet alleen een beeld van u (voornamelijk een mentaal-psychisch beeld) maar hij kan daarnaast op grond van de levensduur van die sleutel - en dat is nu het vreemde - een zekere mate van toekomstig gebeuren zien in uw relatie. Het metaal stelt de relatie. Als de menselijke waarde verandert, dan kan men dat als een vibratie nu reeds aanvoelen.

De moeilijkheid hierbij is, dat tijd in wezen als variabele factor voor de mens niet aanvaardbaar is. Alles wat te maken heeft met het paranormale is nu eenmaal niet logisch. Op het ogenblik dat wij proberen in de parapsychologie het gebeuren met logica te benaderen, lopen we altijd vast. Onze conclusies zijn altijd weer onjuist, omdat we ze proberen aan te passen aan een bewust denkpatroon: het oorzaak-en-gevolgpatroon dat in die zin elders niet behoeft te bestaan. Laat mij u een eenvoudig voorbeeld geven:

Er is een revolver schot gevallen. Dat impliceert dat er een revolver is en dat impliceert weer dat er een roterende kamer moet zijn waarin een patroon heeft gezeten. Die patroon is geraakt door een hamer. Die hamer kon alleen ontspannen worden doordat de trekker werd overgehaald. Die trekker werd overgehaald door de vinger of een equivalent dat eenzelfde werking kon hebben. Er moet dus een bewuste stimulans achter zitten. De kogel is het resultaat van een gedachte enz. Dat is logisch.

Nu is er een telekineet. Die revolver is ontladen. De telekineet ziet kans om in één kamer één patroon te brengen, de revolver op afstand te richten en af te trekken. Er zijn geen vingerafdrukken. Er is geen relatie. De logische samenhang is verbroken en bovendien weten we niet wie het gedaan heeft en - wat nog belangrijker is - waarom. Want de telekineet kan niet reageren op zuiver emotionele menselijke beginselen. Op het ogenblik, dat hij dat doet namelijk, zal hij door zijn eigen emotionaliteit de mogelijkheid van een gericht en dus bewust beheersen van zijn energie uitschakelen. Dat kan alleen, indien hij in feite op subliminale impressies reageert.

Als wij ons daarmee bezighouden, dan gaan we begrijpen: wat wij zien is niet altijd logisch. Maar als ik een visioen interpreteer, dan probeer ik de logische samenhang daarin te vinden. Die logica kan nooit goed zijn. Op het ogenblik, dat ik een visioen heb, dat ik een profetie uitspreek, is elke poging om deze in een logisch verband te plaatsen, anders dan een waarschijnlijkheid dat het geziene of gezegd zal gebeuren, een vervalsing van de betekenis van de profetie of van het visioen.

Mensen zullen dat heel vaak als een beetje pijnlijk ervaren. Maar is de mens dan werkelijk zo gebonden aan de redelijkheid en aan de logica? Als u wilt werken met voorspellingen, dan zal u steeds weer blijken dat juist de logica de voorspelling onjuist doet zijn. Als we werken met intuïtie, dan kan ze juist zijn, want de mens is niet logisch van structuur.

De logica is een mentaal proces, een aanwendsel, een conditionering. Maar daar achter zit de mens die onlogisch is. Hij denkt niet in vastliggende sequenties. Hij heeft geen volgorde voor zijn argumenten; alleen later stelt hij zijn slagorde op. Hij reageert impulsief, intuïtief.

Deze mens heeft een geestelijk voertuig. Dat geestelijke voertuig is zelfs niet onderworpen aan de wetten, daarmee aan de beperkingen van het materiële denken. Dientengevolge zal elke poging om het materieel denken daarop toe te passen reeds betekenen dat de geestelijke waarde of de geestelijke werking wordt verminkt. U moet proberen deze achtergrond goed in de gaten te houden:

Tijd is niet wat ze schijnt.

Afstand is in feite van geen belang.

De geest ken geen logische gang (b.v. het logisch ergens naartoe gaan), ze kent alleen de besefverplaatsing. Deze verplaatsing kan in de ruimte geschieden maar ook in de tijd. Het enige dat nodig is om die verplaatsing

gericht tot stand te brengen is een geleider of inductor.

Een geleider moet een ander bewustzijn, een ander besef betekenen. Dat kan een geest zijn. Het kan wat mij betreft ook God Zelf zijn. Maar het kan net zo goed een mens zijn die bepaalde gevoelens of emoties uitstraalt, want ook daarop kun je reageren. Ook die geleiders vormen de mogelijkheid waardoor geestelijk de sprong in tijd of in ruimte mede wordt bepaald.

Een inductor is iets anders. Een inductor is een voorwerp dat een eigen gelijkblijvende trilling kent. Nu kan theoretisch een inductor het best uit metaal zijn vervaardigd en verder uit bepaalde edelstenen. Maar die heel rigide structuren zijn niet noodzakelijk. Een inductor kan ook een klein voorwerpje zijn, misschien een snoepje waarmee een kind bezig is geweest, zolang het maar iets heeft overgenomen en daardoor een eigen specifiek stralingspatroon heeft ontworpen.

Wanneer ik dat stralingspatroon opneem, dan ontstaat er wat men noemt harmonisatie. De eigen wil, het redelijk bewustzijn is uitgeschakeld. De trilling, die van het voorwerp wordt overgenomen, wordt eenvoudig omgezet in een ervaringstrilling welke meestal op subliminaal, soms zelfs op zuiver geestelijk vlak staat. Impulsen, die daaruit voortkomen zijn dan het visioen, de waarnemingen, de profetieën.

U ziet het, als je praktisch aan voorspellen wilt doen, dan moet je afzien van het verstandelijke. Niet altijd, natuurlijk. Een mens, die zijn verstand niet gebruikt, is een idioot. Dat is hetzelfde als iemand die kou zit te lijden, terwijl hij lucifers bij zich heeft om een vuurtje te ontsteken. Maar dan moet er eerst een situatie zijn waarin de rede noodzakelijk is. Is die situatie er niet, dan moet we haar kunnen uitschakelen.

De volgende regels zijn weer zuiver praktisch. Die kunt u gebruiken, als u zich wilt bezighouden met voorspellen. En of u het doet met alle dingen waar wij het de vorige keer over hebben gehad (kaarten, koffiedik, theeblaadjes, met de sterren of met de cijfers) doet verder niet ter zake. Zij vormen de aanleiding voor onze concentratie en zijn niet het werkelijke antwoord op onze vragen.

1. Als ik voorspel of wil voorspellen, dan mag ik niet redelijk denken. Dat wil zeggen, dat alles wat ik zeg intuïtief moet zijn. Op het ogenblik, dat ik mij afvraag, of ik het mag zeggen, ben ik eigenlijk al fout. De enige remming die er kan zijn, kan uit mijn persoonlijkheid voortkomen. Er zijn mensen die zeggen: Je moet een ander niet in de ellende brengen door hem iets slechts te voorspellen. Dat is best. Als u dat zo aanvoelt, dan zult u dat vanzelf niet doen. U zult dan de dingen wel beseffen maar ze niet formuleren. U moet gewoon spontaan en direct alles naar buiten brengen.

2. Om een profetie te kunnen doen moet ik ofwel geestelijk een contact tot stand hebben gebracht, danwel moet ik beschikken over een geleider of inductor. Aangezien geleider en geestelijke contacten de moeilijkste zijn, is de inductor voor de doorsnee-mens die in de toekomst wil kijken een van de eenvoudigste en gemakkelijkst te hanteren voorwerpen.

3. Elke inductor die u gebruikt, moet u proberen in uw eigen aura te brengen. Het punt van gevoeligheid kan verschillen. Probeert u het bij de verschillende chakra's. Voor de meeste mensen is het beste de inductor te brengen in de buurt van het borstchakra, net iets boven het middenrif. Geeft u dat niet voldoende impulsen, dan kunt u het hogerop proberen bij de keel of bij het voorhoofd. Dat zijn de drie punten waar een inductor het gemakkelijkst inwerkt.

4. Probeer verder niet na te denken. Laat gewoon de dingen in u ontstaan. En als het krankzinnige dingen zijn, b.v. iemand heeft u gevraagd: Zal ik ooit gelukkig worden? Dan zegt u niet: Dat is mij teveel Hans en Grietje, maar ziet u b.v. iemand pannekoeken bakken, dan zegt u: Ik zie hem pannekoeken bakken (?) Want als u daarvan uitgaat, ontstaat er een sequentie. Dat wil zeggen, dat een eenmaal aanvaard beeld altijd volgende beelden met zich brengt tot de voorspelling voltooid is. Als u de aanleiding verwerpt, omdat ze niet logisch is, dan is het overige beeld onjuist.

Als we aan onszelf de toekomst willen voorspellen, dan is het duidelijk dat we bezig zijn met onze dromen en niet met feiten of mogelijkheden. Wij hebben in ons een ideaalbeeld, een soort kosmos, opgebouwd. Alles wat we aflezen zullen we daarmee in verband brengen. Aangezien dit op onbewust (subliminaal) vlak gebeurt, is het duidelijk dat wij, zodra wij voor onszelf voorspellen, alleen datgene naar buiten kunnen brengen wat wij eigenlijk reeds weten.

Een ziener kan niet voor zichzelf zien. Zoals men ook zegt dat een dokter er beter aan doet om voor zichzelf geen diagnose te stellen; de kans op fouten is te groot. Dus nooit voor uzelf proberen een voorspelling te doen. Doet u dat toch, dan kan dat alleen gebeuren aan de hand van buiten u - en dus niet door uzelf - vastgelegde regels of voorwerpen. Deze kunnen u dan brengen tot een beeld op grond waarvan u uit de in u bestaande verlangens of angsten dat deel selecteert dat volgens uw innerlijk tijdsbesef de grootste waarschijnlijkheid bezit. Maar het is geen beeld dat onafhankelijk van uw huidig standpunt kan worden ontwikkeld, terwijl bij de profetie juist het "ik" weer geen rol speelt.

Maak u ook nooit boos, als een profetie niet schijnt uit te komen. Er zijn mensen die zich daardoor ontmoedigd gevoelen. U bent niet in staat vast te stellen binnen hoeveel tijd dit moet gebeuren; dat kan alleen iemand die zeer goed getraind is en die bovendien kan beschikken over bepaald referentiemateriaal in visioenen of bij het uitspreken van profetieën. Dat komt zelden voor. Om een voorbeeld te geven:

John Kennedy heeft in de tien dagen vóór zijn dood ongeveer 2000 schriftelijke waarschuwingen ontvangen. Er was er maar één bij, van een Amerikaans helderziende die duizenden mijlen ver weg woonde, die zowel de plaats als de tijd precies heeft aangegeven. Bij alle anderen waren die onjuist. En dan moet u niet vergeten dat degenen die schreven toch mensen waren die allemaal zeker waren dat zij het goede beeld hadden ontvangen. Hieruit blijkt dat de dood van Kennedy voorzien was, maar dat uit de velen er maar één deskundig genoeg was om uit de vaagheid van gegevens al datgene af te lezen wat werkelijk een feit zou worden. Dat geldt ook voor u.

U kunt niet precies in tijd en precies op plaats de dingen voorspellen. Soms kunt u een deel van de plaats omschrijven. Soms kunt u omstandigheden aangeven waardoor de tijd althans enigszins kan worden benaderd. Bijvoorbeeld: Ik zie een volle maan aan de hemel staan. Of: Ik zie appelbloesem. Als je dan ongeveer weet waar, dan weet je ook ongeveer in welke tijd. Maar dat kan jaren later zijn. Appelbloesem komt elk jaar weer. Een volle maan zie je eens per 28 dagen. Het is niet mogelijk aan de hand van dergelijke gegevens een tijdsbepaling te geven. Daarom moet u zich niet laten ontmoedigen, als bepaalde voorspellingen of profetieën, die in u opwellen niet op korte termijn waar worden. Pas als u vele malen heeft geoefend, zult u langzamerhand een relatie kunnen vinden tussen het in u bestaande geestelijke tijdsbesef en het stoffelijke voor het algemeen van toepassing zijnde tijdsverloop. Heeft u die relatie gevonden, dan kunt u langzaam maar zeker de zaak wat gaan precisieren. En zelfs dan is de kans dat u het goed heeft waarschijnlijk ongeveer 1 op 5.

Als u graag een profeet bent, dan moet u onthouden: Profeteren heeft alleen zin, indien we daarmee een doel nastreven. Als u probeert willekeurig op elk moment voorspellingen te doen, dan is dat leuk en kan als oefening heel dienstig zijn. Ga b.v. maar op het Sui staan en vraag u af welke tram of bus er het eerst voorbij zal komen. Maar als u werkelijk probeert voor een ander iets af te lezen van het gebeuren, dan moet u zich toch wel de moeite getroosten om dat alleen te doen, indien u weet dat dit van groot belang kan zijn voor de ander, voor u of misschien voor de erkenning van het gebeuren in de wereld. Het is maar een raad.

Nu gaan we nog even terug naar de ratten. Ik heb gezegd: Die ratten komen op een gegeven moment tot bewegingloosheid, tot frustratie of soms tot een volledig onvoorzien in de rat zelf schijnbaar niet aanwezig aantal bewegingen vaak met resultaten die niet redelijk verklaarbaar zijn.

Als u komt in een toestand waarin de keuzemogelijkheden die de toekomst biedt beide onaanvaardbaar zijn, dan moet u toch proberen om elk van die richtingen te volgen. Nu zal blijken dat u zich zeer snel teruggeworpen gevoelt. Maar als de stoffelijke beelden in beide gevallen onaanvaardbaar zijn, dan heeft de mens de neiging zijn besef te verhogen; dus a.h.w. er overheen te gaan. U zult dan inderdaad een deel van de toekomstige ontwikkelingen niet zien, maar u krijgt een nieuw beeld. Dit nieuwe beeld ligt dan het dichtst bij de werkelijkheid, zoals die zich later zal tonen.

Heeft u te maken met een dergelijk complex en deze ontvluchting, dan moet u er wel rekening mee houden dat tijdsbepaling absoluut onmogelijk is geworden. Zelfs als u een kalender ziet hangen in uw visioen waarop staat dat het 21 maart 1980 is, dan kan het nog een kalender zijn die al drie jaar daar hangt omdat ze vergeten zijn dat weg te halen. De onbetrouwbaarheid neemt toe. Maar er is ook nog wat anders.

Bij die frustratie verandert het specifieke gedrag, dat heb ik zo even al gezegd. Als het specifieke gedrag van een mens verandert juist wanneer hij zich bevindt in die toestand van niet-redelijke beleving, dan is de kans heel groot dat zijn wezen hierdoor ook verandert, ook als die verandering tijdelijk is. Het resultaat is, dat opeens gegevens beschikbaar komen waarover je anders niet kunt beschikken. Je kunt deze niet mentaal verwerken. Ze geven het sfeertje aan, de tendens waarin je de rest van het beeld moet uitspreken. Dat is het enige.

Dan komen we nog aan een ander vreemd punt. Als we nu toch met frustratie bezig zijn, dan wil ik daar iets meer over opmerken.

Is het u weleens opgevallen dat mensen absoluut niet meer weten waar ze naartoe moeten? En als ze handelen, dan kiezen zij onbewust de voor hen meest juiste weg zonder daarbij rekening te houden met iets of met iemand anders. Dat zien we vaak in een paniek.

Geestelijk bestaat hetzelfde mechanisme. Als ik mijn eigen wereldbeeld op een gegeven ogenblik verwerp, dan is het mogelijk dat ik zelf een vervangend wereldbeeld schep. Zo dit het geval is, zal voor mij ook in een schijnbaar redelijke oorzaak-en-gevolgsequentie de andere wereld, die ik heb betreden, gelden. Ik kan dus de aard van de dingen wijzigen.

Er wordt een kogel op mij afgeschoten en ik zeg: Hij kan mij niet raken. Maar als ik dat met alle kracht zeg, dan zal die kogel mij niet raken. Zo ver gaat dat.

Als ik zeg: Ik heb niets te eten, maar zo dadelijk zal ik iets ontmoeten waardoor ik wel kan eten, dan maak ik het daardoor waar.

De mens heeft de mogelijkheid door zijn denken en zeker door zijn gemeenschappelijk denken een groot gedeelte van de wereld om hem heen te veranderen. Hij tast namelijk geen essentiële waarden aan, maar hij verandert de orthodoxe, de fixeerde visie op de feiten en daardoor is de be-

tekenis voor hem een andere geworden Als u ook in een dergelijke situatie komt te verkeren, dan wil ik u ~~we~~ een raad geven.

U kunt met uw denken nooit een verandering tot stand brengen die direct te zien is. U kunt alleen een verandering scheppen die niet met de ogenblikservaring te maken heeft. Als u het eten wilt hebben, dan kunt u denken: er ligt een brood achter die rots; en dan zal het er liggen. Maar als u zegt: Er ligt hier een brood, dan zegt uw hele wezen: Ik heb het niet gezien, dus het kan er niet liggen. U bent nu eenmaal geconditioneerd in een zekere redelijkheid.

Als u denkt: ik wil licht hebben, dan kunt u niet zeggen: Het worde licht. Want uw wezen zegt: Het is duister. U kunt zeggen: Ik heb lucifers in mijn zak en daarmee kan ik licht maken. En daar waar ik het nu niet kan zien, is nog een stompje kaars, dus ik heb licht. Een beetje raar. Toch ligt het dicht bij de waarheid.

Het is in feite de werkelijkheid die wij zelf scheppen op grond van het wezenlijk bestaande. Aan het wezenlijk bestaande kunnen we niets veranderen, ook niet met onze wil, ook niet met onze voorstelling. Wij kunnen de wereld eenvoudig niet omboetsen tot iets anders, maar wij kunnen ons beeld van de wereld ontdoen van een aantal waarvoorstellingen en eventueel daarvoor andere interpretaties of waarvoorstellingen in de plaats stellen. Deze worden voor ons dan werkelijkheid.

De theorie van de profetie berust er nu op dat wij niet geneigd zullen zijn om deze verandering tot stand te brengen. Elk wezen dat wij aanvoelen, wordt door ons aan gevoeld binnen deze menselijke werkelijkheid. Zou iemand in een situatie komen waardoor hij zijn werkelijkheidsbesef verandert, dan is het voor ons alsof hij ophoudt te bestaan. Wij hebben dan geen mogelijkheid om die andere besefstoestand volledig af te lezen.

De profetie kan zich alleen bezighouden met een betrekkelijk rechtlijnige ontwikkeling, niet met besefssprongen waardoor de innerlijke kosmos veranderingen ondergaat en daarmee ook het beleven. Het is goed, dat u ook dit beseft.

Dan heb ik nog een tip voor u. Een ondergang is nooit een volledige ondergang. Als wij een ondergang zien, dan betekent dit alleen dat wij geen vervolg meer kunnen vinden. Op het ogenblik, dat de ontwikkelingen voor ons niet beleefbaar en niet aanvaardbaar zijn en wij geen weg weten om daaroverheen toch weer de toekomst te bereiken, postuleren wij doodgewoon ondergang. Dit wordt duidelijk in bepaalde kwatrijnen van de bekende profet (Nostradamus), die op een gegeven oenblik de ondergang van steden voorspelt met vuur uit de hemel en alles wat erbij hoort en daarmee het gevoel geeft dat de gehele wereld ophoudt te bestaan. In feite heeft hij wel iets goed gezien. Waarschijnlijk een Feuersturm (vuurzee) in de een of andere Duitse plaats, gezien de gegevens die hij erbij geeft, maar dat was helemaal geen ondergang. Integendeel, dat was maar één factor in een reële ontwikkeling die hij daardoor juist heeft gemist. Maakt u diezelfde fout niet. Ondergang betekent alleen: vastlopen van een voor ons te volgen spoor.

Wanneer we profeteren, kunnen we het beeld niet tegenhouden; dan zouden we redelijk moeten gaan beslissen. Maar als we later daarover spreken, dan moeten we zeggen: Juist dat lijkt mij een angstdroom. We moeten dan proberen de betekenis ervan een beetje terug te draaien. Als je ziet dat iemand dood gaat, kan dat waar zijn, maar het kan ook zijn dat hij alleen maar verandert. Een typisch voorbeeld daarvan is:

Een helderziende hier in Den Haag, die een betrekkelijk jonge vrouw, ik meen dat ze toen 22 jaar was, voorspelde dat zij op 27-jarige leeftijd zou sterven. Op 26-jarige leeftijd had ze een ongeluk. Door dit ongeluk kwam ze met een man in kennis. Haar karakter veranderde in die periode zeer sterk. Op haar 27e jaar huwde ze en ze bracht daarna zelfs een aantal kinderen voort. De helderziende had hier kennelijk geen rekening gehouden met de mogelijkheid, dat de aard en dus de wereldvisie van de persoon

zo sterk zouden veranderen. Ook het omgekeerde kan waar zijn.

Er zijn heel wat kaartlegsters en helderzienden die u steeds komen aandragen met de donkere vrouw waarvoor u moet oppassen of de blonde man die uw pad zal kruisen. Nu zijn er standaard uitdrukkingen. Maar waarom komen nu juist die dingen zo zelden uit? Omdat de wens tot verandering wordt omgezet in een beeld. Hier is het echter de telepathische invloed van de persoon met wie u te maken heeft, die tenslotte het beeld, de duiding van de kaarten of het uitkruisen over de sterren gaat bepalen. Probeer dit te voorkomen. Voorspel nooit iemand de dood. En als u dit in een profetie onbeheerst zoudt uitspreken, tracht altijd te zeggen: Dood betekent in deze taal verandering zonder meer. Dat is het enig juiste.

Nu kent u een beetje van de kleine praktische mogelijkheden die u heeft met tevens een paar richtlijnen. Ik hoop, dat u ook bent gaan begrijpen wat de achtergrond is, de theorie van de profetie.

Wij leven in een werkelijkheid die we deels kunnen volgen, omdat de tijd niet overal gelijk is en wij door het verplaatsen van ons besef in een andere tijdsfrequentie ook andere fragmenten van tijd kunnen bezien en aflezen. Maar als wij proberen deze rationeel te interpreteren en tijdstippen vast te stellen, dan zullen wij in 9 van de 10 gevallen fout zitten.

Als wij trachten zeer bepaalde voorspellingen te doen, dan zullen we gewoon de werkelijkheid vervalsen. Profetie is en blijft het geïnspireerd, zonder enige remming en zonder enige referentie aan de eigen persoonlijkheid, oordeel of meningen uitspreken van datgene wat men in zich voelt.

Dan ten laatste en dit is heel belangrijk: Woorden zijn altijd een vervalsing van een innerlijk beleefde werkelijkheid. Dit geldt ook voor de profetie. Besef, dat woorden alleen maar de hoofdlijnen aangeven, maar nooit het volledige beeld kunnen vertegenwoordigen.

-:-

NATUURGEESTEN EN HET GEBEUREN.

Er bestaan nogal wat verschillende mogelijkheden om de toekomst te kennen. Er zijn ook vele mogelijkheden waarmee men de toekomst kan beïnvloeden. Een van die methoden is vooral gebaseerd op een samenerking tussen de mens en de natuurgeesten.

Er zijn nogal wat goden en godinnen die wij in de voodoo aantreffen. Als wij b.v. horen over Azazuli, dan weten we dat ze een vrouwelijke geest is, dat ze beschermend werkt, maar wat de meeste mensen niet weten is, dat ze tevens een luchtgeest is. Er zijn ook nog andere. Een vuurgeest b.v. die plechtig met Baron wordt aangesproken, die een soort doodsgest is geworden.

Hoe dit geloof tot stand komt? In de oude tijd hadden de mensen de vier elementen. Deze elementen waren beziel. Door je tot die elementen te richten, kun je de verhouding tussen die elementen wijzigen. Dat is niet alleen een verandering die zich buiten je afspeelt, want ook in de mens, zo is dat oude geloof, bestaat er een evenwicht tussen de vier elementen. Als dat niet verstoord is, dan is die mens gelukkig en gezond. Wil je dus

gelukkig en gezond zijn, dan moet je zorgen dat je zelf in evenwicht komt. Als je ergens een tekort aan hebt of meent dat je tekort hebt, dan roep je het mankerende element aan en probeer daarvan zoveel aan te trekken totdat de evenwichtssituatie herontstaat en je daardoor geluk hebt. De beïnvloeding is dus niets anders dan het gebruikmaken van natuurgeesten. Maar wat is nu in werkelijkheid het geval?

Natuurgeesten spelen een rol, maar daarnaast ook andere entiteiten. Al die natuurgeesten en entiteiten leven in een wereld waarin het bestaan een beetje anders is dan dat van een mens. Het resultaat is, dat zij dingen vooruit kunnen zien en ook dat ze weten hoe ze met een zeer kleine beïnvloeding op dit ogenblik in de toekomst een grote verandering tot stand kunnen brengen.

Het is een soort domonosteen-theorie waarbij men zegt: Als ik als geest hier één vlieg laat gaan zitten op een stuk vlees, dan kan ik daarmee bereiken dat op den duur iemand overlijdt waardoor een ander een erfenis krijgt en in totaal nieuwe omstandigheden komt te verkeren. Dit is natuurlijk maar een theorie, ik weet het wel. Maar een theorie, die niet zo gek is als u denkt. In de moderne politiek is de domino-theorie zo langzamerhand geworden: als één land valt, dan vallen de andere ook. Landen kunnen niet vallen, want die liggen al.

Als we nu even aannemen, al is het maar voor een kort ogenblik, dat die theorie van het evenwicht tussen de elementen juist is, dan begrijpen we dat we te maken hebben met iets wat dichterbij alchemie ligt dan natuurkunde of chemische wetenschappen.

In de alchemie weten we: als we bepaalde krachten samenvoegen hierdoor een verandering in de materie kan worden verkregen. Nu blijkt dit juist te zijn, omdat we dat ook in de moderne kernfysica steeds weer zien gebeuren. Door een juiste toevoeging van krachten kan ik een verandering van de structuur in de materie veroorzaken en daardoor het geheel van de eigenschappen van de materie eveneens veranderen.

Dat doet nu in de voodoo de hungan, de priester. Hij heeft over het algemeen daarbij een gezellin. Meestal is deze vrouw het medium, soms ook een man.

Als we zo'n plechtigheid bijwonen die door de geaardheid van de volken die zich met deze leer bezighouden nogal luidruchtig pleegt te verlopen en veel dansbewegingen met zich brengt, dan zien wij dat ofwel een medium wordt gekozen uit het aantal dansende mensen, danwel dat de mamma, de vrouwelijke hungan, in trance gaat. Wat doorkomt is dan niet de stem van een overgegane, maar wordt beschouwd als de stem van een bepaalde beschermgeest of godheid. Deze godheid representeert weer een van de vier oude elementen. Wat deze geest zegt, betekent een ingrijpen, een onevenwichtigheid vanuit dit ene element.

Als een luchtgeest zegt dat er een dreiging komt, dan komt er storm.

Als een watergeest zegt dat er een dreiging komt, dan kan er droogte komen of een overstroming.

Als een vuurgeest dat zegt, kan dat vulkanisme zijn of er kunnen aardbevingen plaatshebben.

Een aardgeest is natuurlijk voor alles wat de aarde betreft o.a. aardbevingen ook verantwoordelijk.

Door op deze manier de toekomst te lezen kom je tot een definitie van de mogelijkheden die er voor een bepaalde mens bestaan. Maar ja, wie is er tegenwoordig nog geïnteresseerd in wat er met de wereld gaat gebeuren? Iedereen praat erover en iedereen denkt alleen maar aan zichzelf. Zo is dat zeker ook in de voodoo het geval. Daarom moet de prognose worden betrokken op de persoon zelf.

Dit kan nu gebeuren, als de persoon zelf in een bijzondere situatie wordt gebracht. Dat gebeurt meestal via een offer en daarnaast via een speciale aanwezigheid op één plaats. Dat kan zijn de hungan, het kan ook

zijn dat de mamma zo iemand vasthoudt totdat de trance-toestand bij een van de dansenden is ingetreden. In dat geval worden de voorspellingen niet anders, dat is heel vreemd, alleen de uitleg die ervan wordt gegeven is een andere. Ze wordt nu geïnterpreteerd door dat wat men telepathisch aftapt van degene die om advies vraagt.

Deze telepathie speelt in dergelijke bewegingen een grote rol. In Indonesië kan men nog steeds mediums aantreffen die de stem laten doorkomen van een overledene, die misschien even komt vertellen hoe de erfenis moet worden verdeeld. Het wonderlijke hierbij blijkt ook steeds weer te zijn dat we eigenlijk maar zelden met de entiteit zelf te maken hebben. Meestal hebben we te maken met natuurgeesten, soms met willkeurige entiteiten. Het kunnen wel lichte zijn, soms zijn het ook wel een beetje grijze of duistere.

Datgene wat wordt weergegeven is gebaseerd op de telepathische signalen van degenen die om raad komen vragen. Dit is typerend. Wij krijgen dus een wisselwerking tussen dat wat de mens uitstraalt en dat wat de priester of het medium zegt. Hierdoor wordt de mens geconditioneerd in een bepaalde richting van denken en handelen. En als daarbij emoties een grote rol spelen, zoals zeker in de voodoo en in bepaalde andere ritën het geval is, dan is het duidelijk dat die conditionering nog veel sterker wordt.

In de voodoo kunnen we het lot van de mens geheel bepalen door hem ertoe te brengen in dit lot helemaal te geloven. U zult zeggen: Dat is toch onzin. Natuurlijk is dat onzin redelijk gezien. Maar als u gelooft dat u een ongeluk zal overkomen, dan zal u een ongeluk overkomen. Als u gelooft dat de mensen u niet mogen, dan resulteert dat in een toestand waarbij de mensen u werkelijk niet zullen mogen. En dan kunt u wel proberen daaruit te komen, maar dan doet u het zo krampachtig dat het net weer terugslaat, dat het net weer een afknapper wordt.

Ik meen, dat rekening moet worden gehouden met het feit, dat we allemaal (en dit is natuurlijk bijgeloof in de ogen van een ieder die wetenschappelijk probeert te denken) sterke banden hebben met de natuur en de natuurgeesten.

In ons speelt zich een verbrandingsproces af. (vuur).

In ons vloeit bloed en vloeien andere vochten die voor ons noodzakelijk zijn (water). Wij halen adem (lucht). Wij bestaan uit allerlei materie die in de cellen wordt samengevoegd; die moeten we ook nog opnemen in de juiste samenstelling willen we in leven blijven (aarde). Wij hebben inderdaad in ons dit evenwicht of wij het nu geloven of niet. Als ik in staat ben om één factor te beïnvloeden, dan betekent dit dat het hele lichaam wordt beïnvloed. Nemen wij iets typisch als voorbeeld: asthma.

Asthma is in 9 van de 10 gevallen een zenuwkwaal. Dat wil zeggen, dat het niets te maken heeft met werkelijke lichamelijke ademhalingsmoeilijkheden, maar dat het krampen zijn die door zenuwspanning tot stand worden gebracht. Er zijn wel enkele uitzonderingen maar niet veel. Als ik nu een spanning opwek waardoor de luchttoevoer minder wordt, dan kan zo'n asthma-aanval bijna dodelijk worden. Dan is er soms een zuurstoftent nodig om de patient weer bij te brengen. Er behoeft verder niets aan de hand te zijn; alleen maar één gedachte-afwijking. Nu is dit een gewoon voorbeeld.

Stel nu, dat ik mij op een andere manier met iets bezighoud.

Ik houd mij bezig met b.v. de lucht. Ik voel mij daarmee in harmonie.

In de toekomst zal er een gebeuren zijn dat disharmonisch is. Het gevolg is, dat ik door die disharmonie word afgestoten. Die afstoting zal ik mentaal niet kunnen rationaliseren. Maar er zijn toch wel vreemde dingen daarbij.

Is het u wel eens opgevallen dat, als u nagaat hoeveel mensen er reizen met een trein die verongelukt en u kijkt hoeveel mensen met die trein in de dagen daarvoor en daar na reizen, dan blijkt meestal dat het

heel veel meer mensen zijn, maar meestal dat het aantal minder is. 80 tot 60 % van de normale bezetting komt bij ongelukken met voertuigen het meest voor. Als je dat wilt verklaren, zou je kunnen zeggen: Die mensen zijn ge-waarschuwd door de geest. Ze hadden voorgevoelens, precognitie. De werke-lijkheid is in feite dit:

Als het evenwicht in mij voldoende sterk is en ik heb een harmonie, dan zal alles wat die harmonie bedreigt door mij worden ervaren als iets wat ik emotioneel niet kan aanvaarden. Dat kan ook een trein zijn. Ik heb dan ineens een bui waardoor ik een andere trein kies of ik zeg net op het laatste ogenblik mijn reservering af voor de internationale trein en ik ga met het vliegtuig of omgekeerd. Dit zijn processen waar we toch even bij moeten stilstaan, al is het alleen maar omdat ze duidelijk maken dat deze conditionering bij ons wel degelijk bestaat. Het is geen zuivere precognitie, want we weten niet waarom. We worden eenvoudig beïnvloed door harmonische en disharmonische factoren die voor ons nog in de toe-komst liggen. Dit is nu de verklaring voor hetgeen een hungan b.v. kan doen.

Een hungan kan u geluk brengen; d.w.z. dat hij u conditioneert om vooral te reageren op elke factor die voor u gelukbrengend is. Hij brengt u tot het afwijzen van contacten, mogelijkheden, wegen e.d. waar disharmo-nie voor u ligt. Dat kan hij alleen doen door uw evenwicht groter te ma-ken en gelijktijdig u gevoelig te maken.

Als hij het slecht met u voor heeft, dan werkt hij op precies dezelf-de manier. Hij brengt u - meestal met suggestieve middelen; soms ook op een andere wijze - in een toestand van perfecte evenwichtigheid en dan condi-tioneert hij u om uit die evenwichtigheid alleen te reageren op factoren die voor u verstorend werken. U bent volkomen gezond als u van hem weg-gaat, maar ik garandeer u dat er niets in de buurt kan komen waardoor u een ongeluk kunt krijgen en u krijgt dat ook; u loopt er zelf naartoe.

Kan nu die hungan zeggen: In de toekomst gaat dat zo ver? Kennelijk niet. Hij kan wel de sterkte van de harmonie en de disharmonie bepalen, maar hij kan niet precies zeggen wat ze zal doen. Hij kan echter - en dat is iets heel anders - u helpen. Dat doet hij dan door een tekeningetje voor u te maken soms op een metalen plaatje, soms alleen op een stukje papier. Dat moet u dan bij u dragen. U krijgt dan een symbool van het even-wicht. Hij probeert u in te prenten dat dat evenwicht bij u bestaat. Nu zult u zelf, wanneer er een onevenwichtigheid ontstaat dat evenwicht voortdu-rend herstellen.

Kwaad kan u niet aanvallen, indien u het zegel van Azazuli bij u draagt. Dat is natuurlijk onzin. Maar het is wel zo, dat u nu zo reageert dat, als er b.v. een giftige slang in de buurt is, u net die ene stap lang-zamer doet waardoor het dier zich van u af gaat bewegen in plaats van aan te vallen. Het betekent dat u, terwijl een slang ergens op u ligt te wach-ten, die ene stap opzij doet waardoor u net buiten haar eerste aanvalsbe-reik komt, zodat ze u niet aanvalt omdat ze juist in die eerste aanval maar een bepaalde reikwijdte heeft. Dat is heel eigenaardig, maar het bestaat.

Dit zijn dingen waarmee u zelf ook wat zoudt kunnen doen. Ze hebben mij gezegd: het moet een praktische cursus zijn. Het ligt er maar aan wat je prac-tisch noemt.

Als u uzelf voortdurend het bevel geeft om evenwichtig te zijn, dan klinkt dat een beetje raar. Maar zelfs als u denkt dat u evenwichtig bent, moet u zich voorstellen dat u lichamelijk en geestelijk het evenwicht steeds vindt tussen alle krachten en elementen die er in u bestaan. Dat is pre-cies hetzelfde wat de hungan doet met veel plechtigheid. U kunt het ook bij uzelf doen. Als u daarbij bovendien nog een bepaalde wil of een bepaald ver-langen heeft, dan moet u dat niet richten op één persoon of één situatie. Kies een algemene situatie. Dus niet: ik wil door X bemind worden. Gewoon: ik wil bemind worden. Niet: ik wil de lotto of de bingo winnen. Daar zult

U niet in slagen. U kunt wel zeggen: ik wil winstkansen hebben. Dan zult u graviteren naar alle mogelijkheden waarbij winst kan worden gemaakt.

De hungen gaat ook niet vertellen dat u precies met die of die zult trouwen. En als hij het doet, dan doet hij het alleen omdat hij de beschikking heeft over invloed en vaak ook bepaalde drankjes bezit waarmee hij kans ziet om dat althans voor het eerste ogenblik waar te maken. Voor de rest zijn zijn voorspellingen allemaal wel heel mooi geformuleerd, maar eigenlijk vaag. Als we kijken naar wat de mediums zeggen, dan is dat allemaal misschien ook heel mooi en indrukwekkend, maar op de keper beschouwd vaag.

In algemene termen kan een bestaand evenwicht gericht worden op het aankweken van omstandigheden. Als wij daarin slagen, kunnen wij in zekere mate voorspellen wat wij op onze weg zullen ontmoeten. Als wij bang zijn, trekken wij altijd slechte omstandigheden aan. Disharmonieën worden aange-trokken op het ogenblik dat wij zelf angsten koesteren, onverschillig welke. Wilt u dat dus voorkomen, gewoon niet bang zijn. Zeg: het kan mij niet schelen. Als u dat lang genoeg herhaalt, dan gelooft u het zelf. Als u het zelf gelooft, kan het u niet meer beïnvloeden.

Zo kan een mens zelf ook heel veel doen. Hij kan ook voor zichzelf de toekomst bepalen. De voorspelling uit de elementen gaat dan een veel grotere rol spelen in uw leven. Als u eenmaal weet hoe die elementen in u werken - en dat gaat u langzamerhand beseffen - dan kunt u tijdelijk de invloed van één van die oude elementen vergroten. U kunt b.v. uw eigen lichaamstemperatuur naar believen wat omhoog of wat omlaag brengen. U kunt waarschijnlijk uw ademhaling reguleren; dus sneller of minder snel maken. U kunt ook de oxygenatie (zuurstoftoevoer) zelf bepalen waardoor zaken zoals hypoventilatie bij u niet meer behoeven voor te komen. Als u dit gaat beseffen, dan weet u: de toekomst is voor mij wel degelijk richtbaar.

Een absolute en directe prognose voor mijzelf kan ik nooit maken. Ik word toch altijd mede bepaald door mijn verwachtingen. Ik ben geneigd om alles wat ik zie als vrees of als geluk te omschrijven. Helemaal kan ik dat niet, maar ik kan wel ervoor zorgen dat ik positief of negatief zal reageren. Een heel vreemd voorbeeld:

Als u aan de roulette zit met het vaste vertrouwen dat een bepaald cijfer zal uitkomen, dan is de kans dat dat cijfer inderdaad uitkomt ongeveer tienmaal groter dan normaal. U moet natuurlijk wel over geld beschikken om steeds weer op dat nummer te zetten, maar het komt uit.

Als u dobbelt en u weet uw geloof dat een bepaalde worp zal vallen op te voeren tot zekerheid, dan blijkt dat u 80 % meer kans heeft om een bepaalde combinatie te gooien dan in andere gevallen reël is. Wij kunnen wel degelijk de normale kansen voor onszelf beïnvloeden.

De beïnvloeding daarvan is weer afhankelijk van de wijze waarop wij het evenwicht van de elementen in ons weten te beïnvloeden en daarmee ook onze binding met de geestelijke krachten, de elementen e.d. die buiten ons bestaan, kunnen vergroten. Want daar waar een elementaal ons steunt, beschikken wij over een veel grotere hoeveelheid fluïde, over een veel sterkere uitstraling, en daardoor kunnen we dus ook meer doen. Wij behoeven dan die elementaal niet op te roepen, maar we moeten wel in harmonie zijn met hem zodat het element waartoe hij behoort in ons evenwichtig is. Dan zal de poging om via dat element een feit te veranderen steun vinden bij elke entiteit behorend tot dat element die in de buurt is.

Ik weet het wel, het is bijgeloof. Het enig wonderlijke is, dat in voodoo en wat dat betreft in vormen van goena-goena en ook in andere delen van de wereld de groene magie ze altijd weer in staat zijn het toeval sterk te beïnvloeden.

Ik zeg u: U kunt uw toekomst en uw beleven wel degelijk beïnvloeden. U kunt dit door training in toenemend sterkere mate doen. Dat u daarmee in harmonie komt met andere wezens en krachten, gaat automatisch. Maar het be-

langrijke is, dat u evenwichtig bent en dat u deze evenwichtigheid probeert te herleiden tot iets wat u zowel lichamelijk als mentaal ervaart. Op het ogenblik, dat u dat waarmaakt, kunt u veel tot stand brengen.

-:-

x Dus juiste voeding is dan erg belangrijk.

- Als u daarin geloof wel, Juiste voeding is een fictie. Elke juiste voeding die de mensen u voorstellen is ten dele juist, ten dele onjuist. Op het ogenblik namelijk dat we de voeding zo genieten dat we ons er lichamelijk prettig bij voelen, zonder dat onze mogelijkheid tot reageren minder wordt, zullen wij voor ons de juiste voeding hebben gevonden. Dan kan het voor de een bestaan uit biefstuk, voor de ander uit meelballetjes en voor een derde uit rauwe peentjes. Dat maakt geen verschil uit. Er wordt nu gezegd: Dit is gezond voor u. Snoep gezond, eet een appel. Een stukje kaas uit het vuistje. Maar weet u, dat u daar ook aan kapot kunt gaan? Het is namelijk niet zo dat die bepaalde voedingsmiddelen ongezond zijn. Het is zo dat de mens door zijn onevenwichtigheid minder goed gebruik kan maken van zijn voedingsmiddelen. Als hij evenwichtig is, dan kan hij heel gezond leven op een aantal voedingsmiddelen die voor anderen ongezond zijn. Als hij onevenwichtig is, kan hij nog zo gezond eten, maar dan gaat hij toch nog naar de haaien.

x Wat is belangrijker voor het bereiken van evenwicht het geloof of het denken?

- Het denken moet worden gebruikt om vorm te geven aan de emotie, aan het gevoelsleven. Op het ogenblik, dat men een volledig vertrouwen heeft in hetgeen men denkt, ontstaat er een zodanige eenheid dat al het onschrevene daaruit voortvloeit.

De simpele regel van de elementen is: Het evenwicht is bepalend, niet de wijze waarop de evenwichtigheid tot stand komt. De evenwichtigheid kan worden gebruikt voor vele doeleinden en daarbij zijn alle doeleinden voor het "ik" aanvaardbaar zolang ze niet disharmonisch zijn. En dan is het niet belangrijk of u daarmee gokt, onregelmatig voeding nuttigt of misschien met allerlei bewustwordingszaken bezig bent. Dat moet u voor uzelf uitmaken.

x Kunt u precisiëren in hoeverre voodoo gebruikmaakt van elementalen?

- Elementalen en natuurgeesten zijn overal aanwezig en personifiëren de krachten die normaal aan de oude elementen worden toegeschreven. Waar zij optreden is dan verder van geen belang. De voodoo heeft een mogelijkheid gevonden om meestal in een natuurlijke omgeving deze krachten zo sterk te concentreren voor het menselijk bewustzijn, dat er een wisselwerking ontstaat tussen een menselijk bewustzijn en deze natuurgeesten of natuurkrachten. Daardoor wordt ook de mogelijkheid geschapen om, indien men voldoende zelfvertrouwen heeft, een gemeenschappelijke kracht op te brengen om deze entiteiten ten dele te conditioneren en daardoor hun taken op te dragen of hen weg te houden van of aan te trekken tot bepaalde plaatsen of personen.

x Hoe gebeurt dat conditioneren?

- Het is een soort bliksemschicht die je afvuurt op het wezen van een ander. Dat is dan een mengsel van emoties, van denken en daarnaast iets wat je helemaal niet kunt omschrijven of je zou het kunnen noemen het afschieten van een soort harpoen, die bestaat uit delen van de menselijke

emanatie plus delen van een kosmisch beeld. Die drie tezamen zijn de conditionerende factoren.

-:-

B E G I N.

Het begin is het einde en het einde is het begin. Want wie weet waar het begin ligt? Wie weet, of het begin niet het einde was en of dat wat wij het einde noemen in feite niet het begin was?

Wij kunnen alleen oordelen aan de hand van datgene wat wij weten. Ons weten is slechts de weergave van ons onvermogen om het geheel aan te voelen. Daardoor kunnen wij een begin stellen en een einde. Maar dat is voor uiterlijkheden en omstandigheden, niet voor de feiten en de werkelijkheid.

Wij denken in tijd waarin de ontwikkelingen van begin tot einde zich afspelen. Maar de werkelijkheid is tijdloos.

Begin en einde zijn een en hetzelfde, zijn een en dezelfde kwaliteit. Al wat daartussen ligt is niets anders dan de weergave van de eigenschappen, die in begin en einde tegenwoordig zijn. Daarom moeten we heel voorzichtig zijn, als we begin en einde gebruiken in een andere dan menselijke zin. Dan namelijk kunnen we inderdaad afmeten.

Zelfs bij een wielervedstrijd is de startlijn en de meet die bereikt wordt gewoonlijk een en dezelfde lijn. Zo is het bij ons leven ook.

Wanneer we de dood bereiken, worden we geboren in een leven. En als wij in dit leven niet verder kunnen gaan en sterven, dan worden we geboren op aarde waar we eens zijn gestorven. Tot het ogenblik, dat wij in staat zijn leven en sterven als een eenheid te beleven. En dan hebben we de eeuwigheid.

:-:-:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

JANUARI 1980.

25e jaargang.
Nummer 4.

GROEIEND BEWUSTZIJN

Inwijdingen

CI blz. 37

De cirkelgang

CI " 44

VOORSPELLINGEN

De waarde van voorspellingen

CII " 45

De tachtiger jaren.

CII " 53

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

GROEIEND BEWUSTZIJN

HOOFDSTUK IV.

INWIJDINGEN.

Een inwijding is niets anders dan een faseverschuiving in het bewustzijn. De meeste mensen nemen aan dat een inwijding bestaat uit het vernemen van geheimen, het verkrijgen van nieuwe krachten en een nieuwe rang. Dat is niet feitelijk waar. Een inwijding bestaat uit een realisatie van capaciteiten en kwaliteiten die men reeds bezit en daardoor het verwerven van een nieuw inzicht in de wereld rondom.

Wanneer we bezig zijn met ontwikkeling van het "ik" te bevorderen - dat is bij een groeiend bewustzijn een belangrijke factor - dan zijn we als vanzelf ook bezig met een inwijding. Die inwijding zal tot stand komen op het ogenblik, dat in het "ik" zoveel spanningen zijn opgebouwd dat hierdoor een doorbraak naar een ander niveau van bewustzijn onvermijdelijk wordt. Misschien kan ik u dat duidelijk maken als ik u een voorbeeld geef van de manier waarop zoiets zich kan voltrekken.

Wij hebben te maken met iemand die zich interesseert voor het paranormale. Hij experimenteert, meestal met matige resultaten. Hij houdt zich bezig met vele theorieën. In de ogen van anderen wordt hij langzamerhand wel een warhoofd. Dat wil zeggen, dat hij de situatie niet meer kan aanvaarden. Hij kan niet terug, want alles wat hij heeft geleerd blijft een rol spelen in zijn denken. Hij kan ook niet zeggen: ik ga vooruit, want hij weet niet waar hij naartoe moet. Het resultaat zien we dan o.a. in droombelevingen, in allerlei symbolen.

Wij zijn voortdurend bezig te worstelen tegen iets. Wij proberen ons te bevrijden. Wij zijn steeds op zoek naar iets waarvan we niet eens weten wat het is. Zo'n periode blijft een tijd duren. Daar voor of daar na krijgen we meestal de tijd van het afgesloten zijn.

Dit afgesloten zijn kun je misschien het best zo omschrijven: het is net alsof iemand een glazen stolp over je heen heeft gezet. Je ziet de wereld nog wel, ze beweegt nog wel en ze spreekt ook wel, maar eigenlijk dringt het niet meer tot je door. Het is alsof niets je kan beroeren. En dan ineens.....is die stolp weg. Ineens worden al die symbooldromen, belevissen, afwijkingen van het gedrag dermate dringend en spannend dat je er geen raad mee weet. Op dat ogenblik komt er a.h.w. een ontlading. Het is een flash. Je kunt het niet anders uitdrukken. Maar door die flash, met dat plotselinge bijna verstart staan alsof je onder een enorme stroomsterkte staat, ga je ineens de dingen anders zien. Het is net alsof alles begint te kantelen, te bewegen en te draaien en de kaleidoscoop van je leven geeft plotseling een nieuw beeld te zien dat symmetrischer en aanvaardbaarder is dan het vorige.

Nu weet ik wel dat inwijding heel vaak met genootschappen en dergelijke

wordt vereenzelvigd. Dat is begrijpelijk. De oudste oudheid heeft al inwijdingsgenootschappen gehad, esoterische en andere. Er werd feitelijke kennis en er werd innerlijke kennis overgeleverd. Er werden technieken ontwikkeld waardoor die innerlijke bewustwording werd bevorderd.

Kijk naar de Boeroeboeder dat is een aardig voorbeeld. Als je het ziet, is het een enorm bouwwerk met heel veel beelden en beeldhouwwerk en een oneindig aantal stupa's. Maar als je het van boven zoudt bekijken, dan zie je dat het een soort mandala is, een voorstelling van de kosmos. Een symmetrie rond een kernpunt.

Als je nu tegen zoiets aankijkt, dan is het net als in het normale leven. Je kijkt tegen de dingen aan. Je kunt alle voorstellingen zien, alle details. Het is soms verbluffend. Je kunt zo nu en dan een paar stapjes hoger gaan, je kunt misschien een heilig beeld aanraken, maar iets mankeert er toch aan. Het is nog geen geheel geworden.

Als je met een inwijding te maken hebt, dan verplaatst je besef zich; d.w.z. dat je in plaats van tegen die Boeroeboeder aan te kijken er a.h.w. van bovenaf naar kijkt. Je ziet ineens het schema van een kosmos. Dat schema op zich is dan een verlichting. Je kunt bepaalde capaciteiten gemakkelijker gebruiken. Je bent niet meer zo gebonden met je bewustzijn aan b.v. plaats- en tijdsverhoudingen. Maar aan de andere kant moet je nog steeds dat kosmische beeld op je laten inwerken, want pas daardoor krijg je begrip van de relatie die er bestaat tussen het "ik" en de kosmos.

De inwijding is tenslotte niets anders dan de vereenzelviging van "ik" en kosmos. Een genootschap kan dat nooit tot stand brengen. Een genootschap is als de Boeroeboeder als je er voor staat: mooi, massaal, vele omgangen met vele verschillende trappen die je kunt beklimmen, met heel veel heilige beelden allemaal netjes ingebouwd in kleine, nette graftempeltjes. Maar de zin ervan gaat teloor, tenzij je op een nieuwe manier kunt kijken naar het geheel.

Als wij nu bezig zijn om het "ik" te ontwikkelen, het bewustzijn verder te ontplooiën, dan zal er altijd een punt komen waarop wij ons afvragen: Kom ik nog wel ergens? De meeste mensen denken dat inwijding alleen maar een kwestie is van vreugde. Laat mij u zeggen, dat de werkelijke trap van inwijding wordt vooraf gegaan door een enorme frustratie. Je zoudt willen en je kunt niet. Je hebt het gevoel dat het mogelijk is en het gaat niet. Je zoudt de hele wereld willen veroveren en verbeteren en je bent niet eens in staat om iets van je eigen lot te stipuleren en te bepalen. Het is uit de machteloosheid dat de verlichting ontstaat.

Als wij nu in het verleden, dus in de tijd dat we misschien voor de tempel stonden, druk bezig zijn geweest met onze innerlijke kwaliteiten en onze paranormale kwaliteiten te ontwikkelen, dan zullen we daardoor ongetwijfeld bepaalde mogelijkheden in onszelf hebben ontplooid. Dit speelt wel degelijk een rol bij de inwijding. Het is niet zo, dat iemand je een woord toefluistert en je hebt ineens genezende kracht of het tweede gezicht of iets dergelijks. Laat staan dat ze het derde oog voor je doorprikken, geestelijk of anderszins. Je ponst het bewustzijn niet; je verwerft het.

Neen. Het is zo dat u bepaalde dingen heeft gedaan in uw leven. Daarbij bent u altijd uzelf gebleven. Iemand, die lastig is, blijft ontzettend lastig ook als hij alleen maar uit naastenliefde lastig is. Iemand, die altijd gemakzuchtig is geweest, blijft lui en gemakzuchtig ook als hij toch het beste nastreeft voor anderen. Daar verander je niets aan. Maar op het ogenblik, dat je die capaciteiten ziet openbloeien, dan wordt die luiheid ineens een beachtzaamheid waardoor je een veel beter overzicht krijgt; dan wordt je gehaastheid eerder een zuiverder selectie van de beste mogelijkheden; dan wordt dat beetje wat je aan genezing hebt gedaan een erkenning van een kosmische macht die in en rond je aanwezig is en die kun je dan gewoon zichtbaar voor jezelf manipuleren. Als je wat gedaan hebt aan telekinese, dan heb je opeens a.h.w. honderd armen en benen erbij als het nodig is.

Als u dit gaat begrijpen, dan wordt ook een betere ontwikkeling van het bewustzijn noodzakelijk wanneer wij naar de inwijding toegaan. Want als u alleen zomaar wordt ingewijd, dan staat u nog hulpeloos. U verkrijgt geen macht alleen door het overzicht. Maar het overzicht maakt het voor u wel mogelijk de macht, die u zeer beperkt innerlijk heeft nagestreefd en bezeten, de kennis die u eens heel beperkt en onsamenhangend misschien heeft vergaard nu om te zetten in een werkelijke en geheel beheerste macht. En al dat zoeken en stuntelen zet u dan plotseling om in een beheerste kennis en doorzicht; dus een vorm van wijsheid.

Inwijdingen komen voor in heel veel verschillende trappen, zoals u altijd heeft geleerd. Dat kun je doen, als je het menselijk beredeneert. Als je gewoon de werkelijkheid in ogenschouw neemt, zeg je: De inwijding is het betreden van een nieuwe wereld waarin de aspecten van de oude wereld alle vertegenwoordigd zijn, maar in een nieuwe samenhang.

De moeilijkheid hierbij is, dat je die samenhang niet aan een ander kunt duidelijk maken. Men heeft wel eens gezegd: Een ingewijde mag de geheimen niet verraden. De werkelijk ingewijde kan zijn geheimen niet verraden, want hij kan een ander niet duidelijk maken wat de relaties zijn die hij beleeft. Hij kan een ander niet duidelijk maken hoe hij een kracht beleeft. Hij kan zeggen dat die er is, maar hij kan niet zeggen hoe hij haar kan gebruiken. Dat is iets wat voortkomt uit zijn wezen, uit zijn kwaliteiten en berust op zijn benadering van de kosmos.

Nu zult u zeggen: Dat is allemaal heel mooi en heel aardig, maar wij zijn niet ingewijd. Daar heeft u waarschijnlijk wel gelijk in, ofschoon u in de ogen van mensen, die - laten we zeggen 10.000 jaar geleden leefden - allen ingewijden bent. Want u weet hoe u met een druk op een knop een bel kunt laten rinkelen en met een knop die u even omdraait of op een andere manier beroert licht kunt laten schijnen. Dat konden die mensen niet. Voor hen is dat een bewijs dat u meer bent. Voor u niet, want u bent eraan gewend.

U heeft een gemiddeld niveau. Nu zit u hier en u houdt zich bezig met deze materie, omdat u uw bewustzijn verder wilt ontwikkelen. Dat is eigenlijk een begin van de inwijding. Maar dat begin van de inwijding kan nooit geschieden op die prettige manier waarop u het zich voorstelt. Zo van: Nou, jongens, geef ons nu maar een lesje. Op een gegeven ogenblik dan is het: klik, en we zijn er. Uw inwijding is een proces waarbij datgene wat u bent, niet wat u zoudt willen zijn, in zijn meest perfecte vorm tot uiting komt. Dat is heel wat anders.

Het betekent ook, dat u gewoon gefrustreerd bent. Want de meeste mensen dromen ervan dat ze de inwijding met ontstellend veel mogelijkheden tegemoet zullen treden, dat ze opeens a.h.w. kosmische heersers worden die onder het mom van gewone mensen door de wereld heen sloffen om goede daden te doen. Elke dag een goede daad!

Neen. Juist als u de richting uitgaat van de inwijding, dan gaat het niet. Want u zoekt naar een wereldbeeld. U zoekt naar een beeld van uzelf dat strijdig is met hetgeen u in de kosmos vertegenwoordigt. Daar denkt u wel eens niet over na.

Er zijn mensen die zeggen: Je gaat anders leven, dan ga je leven als een heilige. Ik gun het u van harte als u dat graag wilt, maar ik raad het u niet aan. Leven als een heilige is niet alleen moeilijk, maar het is ontzettend vervelend. U bent uzelf. De een is misschien een losbol, een ander is vroom en weer een ander is misschien nog erger. Maar hoe het ook zij, u bent uzelf. Het klinkt wat vreemd als ik het zo zeg: Een lichtekooi die een inwijding ontvangt, blijft een lichtekooi alleen op een ander niveau. Een wijsgeer die een inwijding ontvangt, blijft een wijsgeer alleen op een ander niveau. Zelfs een timmerman die een inwijding ontvangt, blijft in wezen een timmerman en blijft redeneren en kijken als een timmerman alleen wel op een ander niveau. Het is de verschuiving van niveau die een rol speelt, niet de verandering van de persoonlijkheid.

Als we bezig zijn met inwijdingen, dan lijkt het erop of de mensen denken: wij gaan naar de geestelijke kapper toe. Een nieuw kapseltje, een nieuwe make-up, een nieuw pak of een nieuwe jurk aan en we zijn geheel andere mensen. O neen. Inwijding is: Meer datgene worden wat je al bent maar ook meer bewust. En dat is juist de aanleiding tot al die frustraties waarmee wij te maken krijgen.

Een mens, die voortdurend bezig is met paranormale verschijnselen op te roepen en het lukt maar niet, heeft het gevoel: wat zou ik dan moeten doen? Want hij wil meester van de geest worden of supermedium of iets dergelijks. Maar als hij nu toevallig net timmerman is, dan moet hij de haakse verhoudingen der dimensies bij wijze van spreken net zo goed kunnen lichten als hij de rechte hoek in een raam stelt. Maar daar denkt hij niet aan. Toch is dat zijn functie. Dat wil zeggen, dat je bij een inwijding juist al datgene wat je erin zoekt zelden vindt.

Heel veel mensen zullen zeggen: Nu, dan hoeft het voor mij niet. Maar dat komt, omdat ze niet weten wat het betekent om de wereld anders te zien. Want dat is een grote onafhankelijkheid. Het is niet het meesterschap, het profeteren, het meer zijn dan de koningen dezer aarde. Dat is tegenwoordig gemakkelijk als je maar geld hebt. Het is echt gewoon jezelf uitdiepen, je kwaliteiten op een nieuwe manier gebruiken. En dat wil je niet.

De doorsnee-mens streeft naar een groeiend bewustzijn. Hij denkt: Als ik een groter bewustzijn heb, dan zal ik vanzelf anders zijn. Hij begrijpt niet: naarmate mijn bewustzijn verder groeit, zal ik intenser zijn wat ik nu ben. Toch is dat een feit. Daarom wil ik u in deze les in de eerste plaats afraden om uzelf al teveel te willen veranderen. Dat heeft zo weinig zin.

U kunt natuurlijk vele jaren aan uzelf blijven knutselen. Dan is het net een salontafeltje dat door een amateur wordt gemaakt. Hij zaagt net zolang aan de poten totdat het tafeltje zo dadelijk op de grond staat, maar dan met het tafelblad.

Je kunt niet jezelf blijven beperken en beperken. Je moet juist jezelf waarmaken. Dat waarmaken wil niet zeggen dat wat je gisteren hebt gedaan nu door de inwijding niet meer gebeurt. Het wil alleen zeggen, dat het in betekenis verandert; dat de samenhangen daardoor veranderen; dat je al die krachten en kwaliteiten, uitwisselingen en besefswaarden, die eens onbewust en daardoor ongericht verliepen, nu ziet voor wat ze zijn en er gebruik van kunt maken.

U kent allen wel dat bekende verhaal van de man die een inwijding nastreefde. Hij verliet zijn huis. Hij kwam bij een kluizenaar in de woestijn. Daar heeft hij een tijdje geleefd. Toen zei de kluizenaar: Ik heb je niets meer te leren, ga maar verder. De man ging verder en kwam in het oerwoud terecht. Ook daar verbleef hij weer een tijd. Toen kwam hij in de bergen terecht en het werd steeds ellendiger. Eindelijk zei de laatste leermeester: Nu ben je klaar. Ga nu maar over deze berg, dan kom je waar je wezen moet. En waar kwam hij terecht? Thuis, in zijn eigen huis. Dat is misschien wel het meest typerende voor de inwijding. Je denkt dat je wegtrekt van hetgeen je bent, van je mogelijkheden en je verplichtingen. Dat is niet waar. Je keert er gewoon naar terug. Alleen, nu ken je ze voor wat ze zijn. Eens was je niet in staat om dat te beseffen.

Er zijn een aantal inwijdigssystemen. Het onze is: Klets maar lang genoeg tegen de mensen misschien dat ze dan ook zelf gaan denken. Weer anderen zeggen: Wij hebben regels, die moet je bestuderen. Er zijn mensen die zeggen: Je moet je met jezelf confronteren in voortdurende meditatie. Weer anderen zeggen: Je moet je helemaal leeg leren maken. Nu, als je nog nooit in een vliegtuig hebt gezeten, ga op een stormachtige dag een reisje maken in een klein vliegtuig, dan lukt dat wel.

Leegmaken kun je jezelf toch niet. Je kunt je toch niet ontdoen van jezelf. Je kunt de grenzen die aan het "ik" zijn gesteld anders beleven, zeker. En wat eens een scheiding was, kan nu juist een communicatie, een

verbinding betekenen. Je kunt jezelf niet leegmaken.

Er zijn er ook die zeggen: Wij geven u de regels en als u die aanvaardt, dan komt alles in orde. Ik noem dat altijd de papale benadering.

Ik kan u wel regels geven. Maar als ik ze u geef, ook voor een inwijding (in de komende periode is die voor veel mensen mogelijk en erg dichtbij vandaar dit onderwerp), dan kan ik ze u alleen geven onder voorbehoud. De regel is vaak een algemeen geldende benadering. Maar als ze voor u niet toepasselijk lijkt, moet u die a.u.b. niet gebruiken.

Doe uzelf geen geweld aan. Wees u van uzelf bewust. Beheers u zoals u bent. Laat u nooit meeslepen. Probeer uzelf niet op te leggen en wees niet onderdanig aan anderen zodanig dat het eigen "ik" daardoor in het gedrang komt. Zo is het met die regels ook.

Als je een inwijding zoekt, dan is het eerste dat je moet doen je afvragen wat je bent. Dat houdt in, dat je de illusies die er buiten je bestaan en dat wat anderen je vertellen terzijde legt. Als iemand je vertelt dat je een genie bent, dan moet je dat niet geloven. Als iemand je vertelt dat je een flapdrol bent, dan laat je dat ook voor rekening van die ander.

Wie ben ik? En dan niet in de zin van: hoe zie ik eruit? Of: wat zijn mijn geestelijke taken? Of: tot welke straal behoor ik? Je staat onder de straal waartoe je behoort. Maar wat geeft dat. Zeg gewoon: wat ben ik als ik de illusies weglaat? Wat beweegt mij? Door dit te doen namelijk doorbreek je vele illusies, maar gelijktijdig word je je meer bewust van de dingen die voor jou werkelijk belangrijk zijn. Dat zijn natuurlijk niet altijd mooi dingen. Menigeen denkt dat hij een groot zakenman is en als hij een zelfonderzoek doet, komt hij tot de conclusie dat hij een dief is die minder risico's neemt. Aanvaard dat nu maar.

Het tweede dat je moet doen, is je afvragen wat de wereld voor jou betekent. Wat doet de wereld jou? Wat doet ze je aan? Wat geeft ze je?

En dan niet in de termen van: deze geeft mij dit, die geeft mij dat, maar als een geheel. Wat betekent de wereld voor jou? Als je je daarmee bezighoudt, dan ga je beseffen waar op dit moment voor jou de grenzen liggen, want je omschrijft in wezen wat de wereld jou aan mogelijkheden geeft en gelijktijdig wat je zou willen zijn, als je de mogelijkheden had. Hierdoor kom je dichterbij je eigen werkelijkheid. Dat houdt in, dat je een hoop overbodige vraagstukken opzij schuift.

Er zijn mensen, die een half leven spenderen met zich af te vragen wat God eigenlijk is. Dat is natuurlijk kolder. Dit is net zoiets als iemand die het getal Pi tot de laatste decimaal wil uitrekenen. Daar kun je ook een heel leven aan besteden. Maar als je bereid bent gewoon naar jezelf te kijken (niet naar al die grote problemen die komen later wel, daarmee heb je niets te maken), dan word je je opeens bewust dat er een verschuivingsmogelijkheid is. Omdat ik ben wie ik ben, kan ik de betekenis die de wereld voor mij heeft beïnvloeden. Maar dan kan ik ook de betekenis die ik voor de wereld heb **veranderen**.

Dat is dan een vorm van bevrijding. Het houdt in, dat je met een zekere gelatenheid door het leven kunt gaan. Maar de spanningen, die in je hebben bestaan doordat je de buitenwereld verkeerd interpreteerde, vallen weg. Wat er overblijft zijn de persoonlijke spanningen.

Elke mens staat ergens een beetje op voet van oorlog met zichzelf, geloof dat nu maar. Daardoor is de mogelijkheid geschapen dat de frustratie en de spanning die voor de werkelijk inwijding nodig zijn in hun zuiverste vorm ontstaan. Als u nu denkt: dat past niet voor mij, dan kiest u een andere weg.

Dan heb ik nog een raad voor degenen die inwijding zoeken en het groeiend bewustzijn willen zien als iets anders dan alleen maar het begrijpen van de wereld en de kosmos.

Kijk naar de dingen die bij u passen. Waarom kiest u bepaalde kleuren? Waarom geeft u de voorkeur aan bepaalde vormen? Vraag u dat eens af.

Als u dan langzaam maar zeker doordringt tot de feiten, dan blijkt dat er eigenlijk maar een of twee oervormen zijn die u overal tracht terug te vinden. Waar u ze meent terug te vinden, zegt u: Het is mooi, het is aange-naam. Waar u ze niet kunt terugvinden, daar haalt u de schouders op of u vindt het onaanvaardbaar.

Met kleuren is het precies hetzelfde. U kunt het ook nog met klan-ken doen. Dan moet u niet letten op de klank zonder meer, maar op de rit-men. Welke ritmen zeggen u iets? De één voelt voor een mars, de ander voor een wals, de derde voor b.v. een samba. Maar waarom? Wat is dat ritme? Waarom zegt het mij iets? Door u daarmee bezig te houden namelijk gaat u ook weer kwaliteiten definiëren. U weet dit niet, maar iemand die van een mars-tempo houdt, zal over het algemeen geneigd zijn erg orde en regelmaat na te streven. Daardoor zal hij willen proberen alles in te delen. Als u dat van uzelf beseft, zeg dan: Oppassen, want ik deel teveel in. Ik moet meer de totaliteit bekijken.

Als u het samba-idee heeft, zeg dan: Ik ben toch wel geneigd de din-gen erg ongelijkmatig door elkaar te hutselen. Wat zijn de verschillende ba-sisritmen waaruit de samba is opgebouwd? Wat zijn de zaken die mij interesse-ren? Wat betreft de basisritmen zult u zien dat u er ook de vierkwartsmaat in vindt plus nog eens een beat van een driekwarts- en van een vijfzesdemaat.

Als u dat doet, dan gaat u begrijpen wat uw relatie is met de wereld. U ziet hoe u de verschillende waarden door elkaar schuift. U ziet met welke verwachting u de wereld benadert. Nu u beter weet wat u in de wereld zoekt, wordt u ook geconfronteerd met al die dingen die anders zijn. Alweer een frustratie natuurlijk. In het begin is dat altijd het geval, want je wilt je-zelf opleggen aan de wereld. Maar daardoor is er ook een spanning waardoor je zoekt naar de orde die ligt achter de chaos die je rond je ziet. De een-heid die er is achter al die verschillende neigingen, de verdeeldheden die je rond je ziet. En als je dat voor elkaar brengt, dan heb je weer een in-wijding doorgemaakt.

Dan is er nog een punt waarop ik de nadruk wil leggen. Er zijn heel wat inwijders. Er zijn geestelijke inwijders en er zijn er ook verscheidene in de stof. We hebben meesters, we hebben goeroe's en wie weet wat nog meer. Er is een man in Puna die zichzelf beschouwt als een bevrijder van de mense-lijke geest. Hij bevrijdt ze ook van hun poen vandaar dat hij in Puna zit.

Een eindje verder is iemand die mediteert alleen maar en laat ande-ren toe rond hem te mediteren. Ze betalen er niet voor, maar ze moeten wel voor zijn levensonderhoud zorgen. Ieder op zijn eigen manier. Zijn dat dan in-wijders of zijn die geesten de inwijders? Welneen. Het is maar de vraag: wat heb je nodig? Welke impuls heb je nodig om af te stappen van het te enge gefixeerde beeld dat je hebt van jezelf in de wereld? Daarom raad ik u ook niet aan om al teveel weg te lopen met een meester.

Ik zou zeggen: Een mens, die door de weide van alle geestelijke waar-heden gaat, moet zich gedragen als een koe die zich de weelde van de kies-keurigheid kan veroorloven. Je kijkt naar het sappigste sprietje. Je probeert je vol te stoppen met het allersmakelijkste. Het klinkt misschien gek, maar automatisch selecteer je dan de dingen die het best bij je passen.

Als u vele verschillende stellingen en verhalen op geestelijk terrein heeft gevolgd, probeer u dan eens niet vast te klampen aan één daarvan, ook niet aan de Orde. Kijk gewoon naar de dingen die tot u spreken en pro-beer van alle digen die speciaal tot u spreken, die u iets zeggen de essen-tie te vinden en voeg die samen. U krijgt dan het totaal van uw neigingen maar ook van uw bewustwordingsmogelijkheid. Dit kan u zeer te stade komen, als u de schok van de nieuwe bewustwordingsmogelijkheid doormaakt en daar-door wordt ingewijd.

Inwijdingen zijn er zoveel als er mensen zijn. Geen enkele inwijding is gelijk aan de andere. Er is geen gelijkheid in procedure, er is geen gelijk-

hied in resultaat. Er kan een vergelijkbaarheid zijn, als je het vanuit een menselijke wereld beziet, maar zelfs die vergelijkbaarheid is dan toch maar heel summier.

In uw wereld zijn er altijd voor u de z.g. lusten en lasten. Ik stel ze tegenover elkaar omdat de lasten (de frustraties) die we ondergaan voor ons de aansporing vormen om te vechten tegen het leven. De lusten zijn tevens de stimulans om dat gevecht, die strijd in een bepaalde richting te voeren. De balans tussen lasten en lusten lijkt het menselijk leven te domineren. Maar op het ogenblik, dat je gaat beseffen dat de lasten noodzakelijk zijn, het complement vormen van de lusten en omgekeerd, ga je er anders over denken. Dan zit je niet meer in een soort weegschaal tussen goed en kwaad. Dan heb je een geheel waarin de verschillende elementen onontbeerlijk zijn. Zonder dit is dit mijn leven niet meer. Dan is het ook niet meer belangrijk wat je eigenschappen, kwaliteiten, neigingen en gedragingen zijn en wat de problemen zijn die daaruit voortkomen. Dan is belangrijk, dat zowel de problemen als de neigingen, gedragingen, eigenschappen en kwaliteiten deel zijn van jezelf. Het begrip voor deze eenheid scheidt de grote spanning waaruit de inwijding kan voortkomen.

Als we echter een inwijding zoeken en we willen een nieuwe wereld accepteren, dan moeten we wel beseffen dat we altijd worden geconfronteerd met iets wat uit onszelf voortkomt. In bepaalde romans is dat wel eens 'De wachter aan de poort' genoemd. Maar ja, het is geen geestelijke Lily Marleen die onder de lantaarn voor de poort staat te wachten totdat u komt. Het is eerder datgene van uzelf wat u nog niet kunt aanvaarden. Alles wat u bent - of dat nu goed is of kwaad of u het prettig vindt of liever niet zoudt weten - hoort bij u. U kunt er niet aan ontkomen. En dan kan men van u zeggen: kwajongen of slechte meid, maar u bent uzelf. Al die dingen zijn deel van u.

Zolang u bereid bent uzelf met uw duistere kanten te aanvaarden, kunt u groeien naar de werkelijke eenheid en dan is dat nieuwe beleven aanvaardbaar. Maar als u wegloopt voor een deel van hetgeen u bent, kunt u nooit die werkelijke inwijding, die nieuwe visie, die eenheid (view van bovenaf zou ik zeggen) verkrijgen. En dit brengt mij vanzelf tot het gebruik van gaven en kwaliteiten.

U heeft gaven. U heeft kwaliteiten. Als mens probeer je over het algemeen daaraan een betekenis te verbinden. Je ziet het niet als een gewoon deel van jezelf.

U bent bezig te genezen en u haalt daar God, de geest en misschien ook de duivel bij, als er maar resultaat komt, want zo bewijst u iets. U hoeft niets te bewijzen. Als u werkelijk bent afgestemd op harmonie, dan zal zelfs een beroering van uw schaduw die harmonie bij een ander kunnen wekken. Het gaat er dus helemaal niet om dat u zich bewust bent van wat u kunt doen. U moet zich bewust worden van wat u kunt zijn.

Kijken in de toekomst. O ja, dat is een kunstje. Het lukt niet altijd, maar wel vaak. U moet niet zeggen: die toekomst is voor mij belangrijk. Neen. Belangrijk is het feit dat niet alleen het heden maar ook het verleden en de toekomst deel uitmaken van mij en mijn wereldbesef. Dat is normaal voor mij.

Een ingewijde ziet zijn gaven niet als iets bijzonders. Hij denkt er eigenlijk niet eens over na. Hij is datgene wat anderen zijn gaven noemen. Als u bezig bent om alles te ontwikkelen, dan is dat eigenlijk u spelenderwijs voorbereiden op datgene wat u eens zult zijn. U kunt alleen slagen in die dingen die u eigenlijk al bent. U kunt nooit iets waarmaken wat niet in uw wezen zit.

Wat u wel kunt - en ik meen dat dat heel belangrijk is - u kunt uzelf aanvaarden zoals u bent en de impulsen in u ten aanzien van het lijden of de bestemming van een ander gewoon hanteren als een deel van het normale besef. Niet als een bijzondere inspiratie, bijzondere intuïtie, de steun van de

geest of van een meester die u iets zegt of influistert, maar gewoon als een deel van uzelf. Als u leert leven met uw z.g. paranormale of occulte begaafdheden als een normaal deel van uw bestaan, dan groeit u weer naar die toestand toe waardoor de inwijding op den duur slechts de beheersing betekent van hetgeen u tot dan toe niet geheel heeft beseft.

Nu heeft u heel wat gehoord over inwijding. U heeft echter niet gehoord dat u uitgekozen kunt worden. Maar wij hebben geen Mies Bouwman die nummertjes draait om te kijken wie deze keer zal winnen.

Inwijding is iets wat voor iedereen komt in dit leven, in een ander leven of in een volgend stoffelijk leven. Dat kun je niet zeggen. Alles wat u nu doet om in de richting van die persoonlijke eenheid en zelferkenning te komen draagt daartoe bij. De gehele wereld is gevuld met richtingaanwijzers, met richtlijnen die u allemaal zeggen hoe u beter uzelf kunt zijn en hoe u juister uzelf kunt erkennen. U moet er gewoon op kunnen letten. Dat kunt u alleen, indien u juist bent ingesteld. Richt u daarom altijd op de eenheid met het hoogst voorstelbare. Houdt u dat maar elke dag een keer voor ogen. Ik zeg uitdrukkelijk niet: ga bidden. Bidden is bedelen bij een onbekende in de hoop dat je iets meer krijgt dan je hebt gevraagd, want God is de meest overvraagde kracht in de kosmos.

Alles wat u nu van uzelf als deel van uw persoonlijkheid, van uw wezen gaat aanvaarden, dat zal het u zo dadelijk gemakkelijker maken om te zijn, maar nu in beheerste en perfecte vorm, wat u nu in aanleg bent. U zult nooit een ander zijn dan u nu bent, want uw wezen is een eeuwige werkelijkheid. U zult nooit beschikken over gaven of capaciteiten die niet nu reeds in u - zij het rudimentair - aanwezig zijn. U bent reeds nu de ingewijde, maar u bent zich niet daarvan bewust. U moet zich bewust worden van uw wezen, van uw relatie met de totale kosmos en uw functie daarin, dan bent u ingewijd. Om zover te komen moet u menige frustratie overwinnen, zult u heel wat lievelingsdenkbeelden toch terzijde moeten zetten, maar het is de moeite waard als u het eindelijk bereikt.

-:-

DE CIRKELGANG.

Het leven van de mens is een cirkelgang. Ook het denken van de mens is als een cirkel. Een parlementaire spreker heeft kans gezien om in een periode van 14 tot 16 uur steeds dezelfde argumenten in andere toonaarden te herhalen en aan het einde wist iedereen net zoveel als in het begin. Dat is een parlementaire cirkelgang en die kun je misschien nog wel begrijpen. Maar waarom zou je dat in je leven hebben?

Het is oudejaar geweest. Misschien heeft u zelfs goede voornemens gemaakt en u heeft zich zoals altijd de eerste twee dagen in het nieuwe jaar eraan gehouden. Daarna heeft u ze vergeten. Als u het goed bekijkt, dan heeft u misschien een ontregelde maag van teveel appelflappen en olieballen eraan overgehouden. Voor de rest gaat het leven gewoon door.

Wij hebben een kunstmatig scheidingsvlak aangebracht. We hebben gezegd: Het ene jaar is afgelopen, nu begint het andere. Dat had u gedacht. Het enige verschil is dat sommige tarieven per 1 januari omhoog gaan. Dat is ook

niets nieuws, want dat gebeurt tegenwoordig ook elk jaar. Dus als u reëel bent, zegt u: Eigenlijk is het een cirkelgang en de scheidingslijn, de knippunten die we erin aanbrengen zijn allemaal kunstmatig. Daarom vind ik dat wij over dit aspect eens nader moeten praten.

Er zijn mensen die zeggen: Wij moeten het heel diepzinnig zien: het leven is een spiraal waarin wij steeds weer dezelfde punten en invloeden passeren in een steeds sneller tempo. Vergeet dat maar. Als je begint, dan loop je hard zodra je hebt leren kopen, maar ik zie geen .A.O.W.-ers door het leven hollen ook al zeggen ze dat de tijd zo vlug gaat.

Als we zeggen: een spiraal, dan proberen we alleen duidelijk te maken dat de gebeurtenissen zich niet precies herhalen, maar dat wel dezelfde invloeden zullen optreden. Dat wil zeggen, dat onze belevingen dus altijd vergelijkbaar zijn. En dat is toch gewoon een cirkeltje. Zeker, het is wel eens een beetje anders. De ene keer is het beatbop, het volgende ogenblik is het hardrock, maar eigenlijk herhaalt de situatie zich. Als we nu daarvan uitgaan, dan weten we in ieder geval waar we aan toe zijn.

Alle dingen die we hebben meegemaakt, maken we nog eens een keer mee. Op een andere manier misschien, maar onze emoties, onze reacties zijn ongeveer dezelfde. Als we onze emoties en reacties veranderen, dan blijkt de cirkel niet meer te bestaan. Met andere woorden: wij zitten in een cirkelgang omdat we onszelf niet veranderen. Maar als wij in dat cirkelgangetje voortdurend opgaan, dan hebben wij geen tijd om onszelf te veranderen.

Wat is dus de grote kunst van het leven? Wij laten de draaimolen maar draaien, wij gaan in het midden staan, kijken naar de paardjes en ook eens naar buiten, dan zien we stilstaand eindelijk ook eens een stukje van het landschap. Een draaimolen, dat vind ik ook zo'n vervelend iets. De mensen zeggen: het leven is een draaimolen en je moet de hele rit uitzitten. Voor sommigen is dat een lange rit en dan zijn ze waarschijnlijk wel doorgezeten. Anderen brengen het verder; ze worden dan gezeten burgers. Sommigen moeten een tijdlang zitten en zijn ze aan de circulatie onttrokken. Maar is het leven wel zo'n draaimolen of maken wij het ervan? Is de cirkelgang waarmee we aldoor bezig zijn, die voortdurende herhaling, iets wat onontkoombaar is of is het iets waar wij invloed op hebben? Ik zou daarover een paar opmerkingen willen maken.

U doet altijd de dingen zoals u ze gewoon bent te doen. Er zijn mensen, die kunnen 's morgens gewoon niet helemaal wakker worden, als ze niet eerst de krant hebben gelezen. U kent ze misschien wel. Dat zijn de ontbijttafelkrantenmensen.

Anderen mensen hebben het kopje koffie nodig of het eerste sigaretje anders hoesten ze niet goed. Zo heeft ieder zijn eigen kwaliteiten. Waarom zoudt u niet proberen om dergelijke kleine gewoonten, die op zichzelf niet zo belangrijk zijn, zo nu en dan eens te veranderen?

Lees b.v. het ochtendblad pas, als u 's avonds thuiskomt, dan kunt u veel beter genieten van alle ellende die erin staat. Steek die eerste sigaret eens niet op. En wat mij betreft, eet een keer gezond en eet een appel, dat is voor de fruithandel in ieder geval gunstig. En als u altijd eerst begint met het kopje koffie, waarom nu niet een keer een kopje thee of een glas warme melk? Verander iets in de gewoonten, een heel klein beetje maar. Als u 's avond altijd gewend bent om de t.v. aan te zetten, er even naar te kijken totdat het nieuws komt met eventueel berichten over de buitenlandse arbeiders (dat vind ik ook een typische ontwikkeling: alle buitenlandse arbeiders krijgen zoveel kans om aan het woord te komen op de t.v. dat ze daarvoor demonstraties gaan houden), zeg dan: ik laat de t.v. aan tot dat ene programma komt dat ik werkelijk wil zien.

Als u een dame bent en u houdt niet van sport, kanker dan eens niet als ze beginnen met 'Loof den Here', maar kanker nu eens gezellig over al die ruwheid in het voetbalspel die u in Studio-sport van de NOS kunt genieten.

In ieder geval is dat een andere vorm van geweld dan u in de nieuwsrubrie-

ken te zien krijgt. Als u op die manier nu eens probeert de gewoonte zo nu en dan te verschuiven, dan zult u met verbazing merken dat u veel meer kunt veranderen.

De kringloop is niet ondoorbreekbaar. Je moet gewoon eens spontaan iets anders doen. Niet alleen op zaterdag en zondag naar het concert of naar de komedie, als u dat tenminste ooit doet. En ook niet alleen op de abonnementsavonden. Dat is echt haags. Een hagenaar neemt zijn cultuur bij abonnement. Je hebt dan wel geen keus, maar het is goedkoper en bovendien zit je altijd met dezelfde mensen, dus je weet een beetje dat je met je eigen stand zit.

Breek dat. Ga gewoon op een door de weekse avond. Zeg: Het kan mij niet schelen of ik morgen vroeg moet beginnen, vanavond ga ik eens naar..... En dan gaat u ergens heen waar u anders niet naartoe gaat. Als u altijd naar de Nederlandse Komedie gaat, kijk dan of u een keer terecht kunt bij André van Duin. Als u altijd de kant uit gaat van de revue en het cabaret ga een keer kijken naar Gisèle of een andere balletuitvoering. Verander de zaak. Het zal u niet helemaal bevallen natuurlijk, maar op die manier breekt u met de gewoonte. De gewoonte is datgene waardoor u in de cirkelgang blijft gaan.

In uw eigen bedrijf; in uw werk is het precies hetzelfde. Natuurlijk, u moet uw taak vervullen. Er zijn mensen die hebben een prikklok en zij komen het laatst binnen. Dat is de vaste prik en dan prikken ze net af voordat de klok zegt dat het eigenlijk te laat is. Doe dat. Je kunt er niet aan ontkomen. Maar kun je op je werk dan niet eens proberen om anders te denken dan je normaal denkt? Je hoeft het niet eens te laten merken. Kijk eens, of je het niet een beetje anders kunt doen. Experimenteer eens. Als je baas daar wat van zegt, dan geef je hem groot gelijk en je doet het weer zoals je het gedaan hebt en zeg je: Op de andere manier ging het toch beter. Misschien dat je je baas ook nog uit die cirkelgang kunt halen. Het zijn allemaal maar simpele dingen.

Als je eenmaal gevangen bent in een sleur en je kunt die helemaal niet meer doorbreken, dan ben je geestelijk dood. Er zijn een hoop mensen die leven wel, maar ze hebben geen leven. Dat kun je ook merken, want hun ogen zijn dood. Als ze je aankijken, dan zie je de triestheid van de voortdurende herhaling zich afspiegelen in het gelaat van iemand die net doet, alsof hij nog druk bezig is. Die melancholie moet u vermijden.

Probeer elke keer weer variatie te brengen, hoe dan ook. U bent alleen en u eet altijd een kadetje. Doe het nu voor één keer eens anders. Ga buiten de deur eten of maak eens één keer voor uzelf een diner klaar zoals u dat voor uw liefste gast zoudt doen. Doe het vooral zoveel mogelijk van te voren, want anders lust u het niet meer, als u het heeft klaargemaakt.

Waarom zou je nu alleen met z'n tweeën bij candlelight dineren? Dat kun je toch ook wel in je eentje doen? En als je niet in je eentje wilt zijn, dan is er altijd wel iemand die graag ergens anders gaat dineren. Dan zoek je zo iemand eens op.

Je gaat altijd om met dezelfde vrienden en vriendinnen. Donderdags gaan we briden. Dat wil zeggen, dat je de kaarten meerlegt en de partner krijgt een hoop verwijten te horen, terwijl de anderen zitten te grinniken. Dat is wel reuze leuk, maar waarom zou je dat nu altijd op donderdag doen? Speel eens een keer Zwarte Piet. Dat is wel niet zo cultureel en zo beschaafd, maar je kunt er toch wel een hoop plezier mee hebben. Begrijpt u wat ik bedoel? Niet de voortdurende herhaling, zelfs niet in uw amusement, in uw ontspanning. Probeer daarvan los te komen.

O natuurlijk, u moet de hond uitlaten. Dat is ook zo iets. Dan zie je aarzelend de viervoeters met watersnood van boom tot boom gaan, terwijl er een blauwbekkende heer of dame achteraan slentert met een gezicht van: is het nu nog niet gebeurd. Maar als je dat toch moet doen, gun die hond ook

een verzetje en ga niet altijd langs hetzelfde stukje. Misschien kun je het een beetje veranderen. Misschien kun je de hond de ene keer eens vroeg meenemen, de andere keer eens laat. Als je het zo bekijkt, kun je zelfs je huisdieren gebruiken om wat variatie te brengen in de gewoonte.

De cirkel van je leven kun je steeds nauwer en enger maken.

Als je jong bent, ach, dan breek je er nog eens uit en dan ga je wel eens impulsief het een en ander doen, maar naarmate je ouder wordt, ben je steeds meer gebonden. O, je kunt druk bezig zijn. Je hebt mensen die zoveel goede werken hebben te doen dat ze aan werken niet meer toekomen. Kok bijvoorbeeld. Die man heeft zijn inkomen om het goede werk te doen waarvoor hij goed wordt betaald en anderen zegt dat ze niet moeten werken, tenzij ze beter worden betaald. Probeer om dat nu vast te houden.

Zeker, de jeugd heeft het niet altijd gemakkelijk. Maar als u ouder wordt, dan wordt dat net van verplichtingen waarin u nu zit dichter; dan worden het de vaste bezoeken op de vaste dagen; dan worden het de vaste verenigingen met de vaste verplichtingen; dan worden het vaste brieven en eigenlijk is dat de eindeloze herhaling. Doorbreek ze. Vier je verjaardag eens door zelf lekker te gaan in plaats van voortdurend koffie aan te dragen voor anderen. Maar dan kunnen ze toch wel komen.

Als het gaat om u gezondheid in acht te nemen. Een jongeman begint in het soldatenleven. Daar leert hij wat 'geeft acht' betekent. Dan krijgt hij het zakenleven en probeert het met zes af te doen. Dan wordt hij wat ouder en geeft hij weer acht op alles en vooral op zijn gezondheid. Maar ja, die gezondheid is natuurlijk wel erg belangrijk, maar het is soms toch verstandiger om niet teveel maar wel een tikkeltje risico te nemen en eens even door de sleur heen te breken. En dat is het hele pleidooi dat ik vanavond voor u heb.

Een groeiend bewustzijn zeggen de mensen. Goed. Hoe kun je een groeiend bewustzijn krijgen als je steeds naar binnen kijkt en steeds weer dezelfde dingen op dezelfde tijd doet? Dan kom je niet tot bewustwording en niet tot ontplooiing toe. Je moet juist proberen er soms doorheen te breken.

Ik weet wel, dan zeggen de mensen: Dat hoort niet. Er is nooit zo'n verwijtend gezicht geweest als van de jonge man die achter een minirok aanloopt en dan ziet dat het gezicht niet meer bij de benen past. Dat is een schrik. Maar als je dat nu zelf leuk vindt. Niet dat ik het mij in dit klimaat kan voorstellen, maar als je het leuk vindt, doe het. Trek je niets van een ander aan. Je bent niet gebonden aan hetgeen anderen van je verwachten. Je bent gebonden aan dat wat je zelf kunt en wilt. Dat betekent, dat je steeds meer naar buiten moet kijken, dat je steeds meer moet kijken welke mogelijkheden er voor jou bestaan, welke ontwikkelingen op dit ogenblik voor jou interessant zijn. En al dat andere, die sleur, is dan misschien een tijdelijke achtergrond, maar beperk die dan tot het minst noodzakelijke, het onvermijdelijke. Maar verder ook niet.

Als ik een mensenleven zie, dan doet het mij soms denken aan een salade die goed wordt opgemaakt: met wijn, olie, azijn en waar bijvoegingen in komen die vervolgens staan te verleppe tot dat ze oneetbaar zijn geworden als de salade op tafel komt.

U verlept zo gemakkelijk in uw mentaliteit. Er zijn mensen die eens - laten we zeggen 10 of 50 jaar geleden, het ligt er maar aan hoe oud u zich nu vindt - zijn begonnen om iets te doen voor het milieu of voor de sociale bewustwording. Die mensen blijven bezig met het milieu en de sociale bewustwording. Niet dat dat nodig is, maar potverdorie, kunnen zij niets anders meer? Die mensen raken gewoon doorrookt en doorpekeld alleen van het zout in de Rijn waarover ze 25 jaar zitten te praten. Doe er eens een beetje peper bij. Houd je je eens bezig met iets anders.

Probeer niet altijd weer dat goede te blijven doen zonder meer. Probeer datgene te doen wat je nu op dit ogenblik eens nieuw kunt zien, eens anders kunt benaderen. Blijf niet bezig met de oude leuzen.

Werkelijk leven is een proces van steeds meer beseffen. Maar wat de meeste mensen niet begrijpen is, dat het leven ook een kwestie is van je steeds weer vernieuwen. Dat is de bewustwording, dat is het groeiend bewustzijn.

Als u maar steeds in kringetjes blijft lopen, dan wordt u hoogstens duizelig. En als u dan zegt dat die duizeligheid een hogere bewustzijns-toestand is, dan heeft u het mis, want met een halve fles jenever heeft u precies hetzelfde effect in veel kortere tijd.

U hoeft niet dizzy te worden van de sleur. Leer u eens te ontspannen. Dat is ook zo iets heerlijks. Dit is ook het resultaat van de cirkelgang: ik doe dit, ik moet dit doen en dat doen. Die mensen kijken vooruit naar alles wat ze moeten doen. Dan zijn ze al moe van hetgeen ze al gedaan hebben en door te kijken naar wat ze nog moeten doen raken ze oververmoeid. Dat willen ze zichzelf niet toegeven, dus worden ze steeds meer gespannen om die oververmoeidheid te verdrijven. Het resultaat is, dat ze overspannen worden. Als ze overspannen zijn, doen ze dingen waar ze eigenlijk beter niet aan zouden kunnen beginnen, daardoor raken ze weer helemaal van de kook. Als ze helemaal van de kook zijn, dan klappen ze in elkaar. Als ze in elkaar klappen, dan hebben ze iemand nodig (een psychiater b.v.) die hun leert dat ze toch een werkelijke persoonlijkheid zijn en dan gaan ze opgeblazen opnieuw dezelfde ronde doen. Dat is kollder, mijn beste mensen.

Die cirkelgang hebben we niet nodig. Het is: wat kan ik vandaag doen? Wat wil ik vandaag doen? Hoe kan ik wat ik vandaag doe zo benaderen dat er toch nog weer een nieuw aspect in zit, dat er even iets anders naar voren treedt?

Hoe kan ik misschien leren om een telepathisch contact ergens in te verwerken? Hoe kan ik leren mijn intuïtie een beetje beter te gebruiken?

Hoe kan ik al de nieuwe elementen zien die elke dag met zich meebrengt?

Hoe kan ik de verdoving voorkomen van de voortdurende herhaling? Dat is wat je voor een groeiend bewustzijn hard nodig hebt.

Doorbreek die eeuwige cirkelgang, die sleur. Dat heeft je heus niet te doen tegen je wil en geweten. Je hebt kansen genoeg om kleine varianten te brengen in die sleur zonder dat je daarbij ingaat tegen alles wat je tot nu toe waardevol hebt geacht. Dat heeft je niet te doen. Maar als je de sleur breekt, dan word je misschien beter bewust van datgene wat werkelijk betekenis heeft en gelijktijdig ga je beter begrijpen wat je wereld aan mogelijkheden voor je bevat. Dat is belangrijk.

De mens, die zijn mogelijkheden in de wereld ziet en daarnaast beseft wat voor hem of voor haar een innerlijke noodzaak is, zal steeds bewuster zijn contacten kunnen zoeken met de gehele kosmos en zal niet alleen maar zien wat er al geweest is.

Leef niet in uw herinneringen, leef niet morgen, leef vandaag. Maar leef vandaag dan wel zo, dat uw verwachtingen van morgen steeds zo positief mogelijk kunnen zijn.

:-:-:

VOORSPELLINGEN

HOOFDSTUK IV.

DE WAARDE VAN VOORSPELLINGEN.

Wanneer u van de Witte Broederschap bepaalde prognoses hoort, dan bent u geneigd te denken dat het allemaal wel onmiddellijk zal uitkomen. Nu, daar zitten wel kleine fouten in. Het tijdselement is, dat hebben wij u al verteld, niet gemakkelijk te overzien. Bovendien wordt heel vaak de voorlichting toch wel enigszins gekleurd of eenzijdig gegeven.

Als wij zeggen dat de wereld staat voor een groot aantal bevingen, dan is dat ongetwijfeld waar. Maar waar zal het beven? Wie zal er beven? Dat wordt er niet bij gezegd. Als wij verder dan weten dat de verschillende bevingen zich o.a. ook voordoen langs de breuklijnen in de Atlantische Oceaan, dan is het redelijk om aan te nemen dat er nog wel meer bevingen die kanten zullen uitgaan en komt het waarschijnlijk in het Caraïbische gebied terecht, mogelijk iets zuidelijker. Dat is helemaal geen kunst om dat te voorspellen. Maar welke tijd is daarvoor nodig?

Als ik dat zo zeg, dan neemt men onwillekeurig aan: dat is dan toch wel dit jaar. Maar een bevingsgordel, die geactiveerd is, kan gemiddeld 30 jaar actief blijven. Dat wil zeggen, dat het net zo goed over 10 jaar of over 20 jaar kan gebeuren als nu. Op deze manier kunnen we eigenlijk al die voorspellingen een beetje als aanwijzing beschouwen zonder ze als zekerheid te zien.

Als u te maken krijgt met de normale voorspellingen, dan is het nog veel erger. Een vorm van prognostiek die heel veel wordt beoefend is gebaseerd op de verwachtingen van het centraal bureau voor statistiek en dergelijke plechtige instanties. Als je die bekijkt, dan gaat men steeds uit van een vaste ontwikkeling. Maar - en dat blijkt steeds weer - er is geen vaste ontwikkeling. Dat die vaste ontwikkeling daardoor juist wordt gestoord, omdat men aanneemt dat ze vast is, zal niemand willen geloven en toch is dat waar.

Ik wil u even herinneren aan zaken die bij ons zijn gezegd in het begin van de zeventiger jaren. Wij hebben toen de opmerking gemaakt dat de economische legende van de groeiende economie een waanbeeld is; dat juist de aanhoudende groei van de economie een steeds minder rendabele samenleving tot stand brengt en dat daardoor de moeilijkheden in de gehele wereld groter worden. Dat heeft men toen met een glimlach voor kennisgeving aangenomen. Maar wie nu datzelfde bekijkt, zal toch tot de conclusie moeten komen dat het anders ligt.

Er zijn natuurlijk heel veel manieren om iets te duiden. Om een voorbeeld te geven: Dit jaar, net aangebroken, is het jaar van de Aap. Dan moet u niet direct denken: die zit in het Parlement. Het jaar van de Aap is een Chinese aanduiding. Het is een oude legende. Eens riep de oppergod alle dieren bijeen. Er kwam echter slechts een beperkt aantal.

Ik meen, dat het er 12 waren. Deze dieren kregen toen ieder een jaar onder hun hoede.

Het jaar van de Aap is een jaar vol grilligheden; het is een grillig jaar. Als je het zo bekijkt, dan kun je een heel pessimistische prognose baseren alleen al op het feit dat het nu het jaar van de Aap is. Maar je kunt het ook anders doen. Je kunt zeggen: Het is het jaar 1980. Dat is het hoofdgetal 8 voor de tientallen en samengetrokken met het getal voor de eeuw is het getal 9. Het is dan een jaar waarin zeer veel geestelijke ontwikkelingen mogelijk worden en waarin heel veel mensen worden geconfronteerd met een nieuwe en hogere waarheid. U ziet het, het is alleen maar een manier van denken, een manier van reageren.

De betrouwbaarheid van een voorspelling is echter niet gelegen in dergelijke berekeningen. Om een voorspelling met redelijke betrouwbaarheid te doen moet men kunnen schouwen. U zult mij niet kwalijk nemen dat ik juist daaraan iets meer aandacht besteed.

Schouwen is zien; een soort zien in de toekomst. Dat is niet helemaal waar. Als u denkt aan een periode in de toekomst, dan komt er bij u een bepaald gevoel op. Dat kan onrust zijn. Dat kan een idee van licht of van duister zijn. Als u daar nu rekening mee houdt, dan blijkt dat alle gegevens die u verder maar kunt verkrijgen - of die nu komen van een CBS, van een bekend astroloog of van een bekend helderziende - voor u moeten worden geïnterpreteerd volgens het gevoel dat bij u is opgekomen. Als u dat doet, ontstaan er spontane denkbeelden.

Zo'n spontaan denkbeeld kan b.v. zijn: ik zie een vliegtuig verongelukken. Nu, dat zal dan wel gebeuren. En als u dat eenmaal heeft, kunt u zich gaan afvragen: waar? Iedereen heeft zo zijn eigen methode. Er zijn mensen die in zo'n geval een landkaart nemen en ijverig beginnen te pendelen, waarbij ze zelf de pendel in de hand houden en dus ook zelf die pendel besturen. Maar dat hindert niet. Het gaat er alleen maar om: de kennis die in uw onderbewustzijn zit naar boven te brengen, want er is in u een zekere voorkennis omtrent de toekomst aanwezig. Maar dat kan iemand nooit voor de gehele wereld naar voren halen.

De wereld is te groot. Er zijn teveel mensen. Er zijn zoveel groepen en volksgroepen en elk nog weer met eigen rassengeesten, met eigen groepsgeesten dat het bijna onmogelijk is om al die indrukken tot een samenhangend geheel te verwerken. Maar als u dat doet voor uzelf of voor een kleine groep, dan ziet het er anders uit. Dan gaan er beelden opkomen waardoor u kunt zeggen: Ik heb het gevoel dat die dingen bijna onvermijdelijk zijn.

De onvermijdelijkheid van de gebeurtenissen is natuurlijk betrekkelijk. Ook dat moeten we goed in de gaten houden. Als ik tegen u zeg dat u moet uitkijken, omdat u overmorgen grote moeilijkheden zult krijgen in het verkeer, dan is dat voor 3 tot 4 van de hier aanwezigen absoluut waar. Dit is niet zo moeilijk te zeggen; het is een lopende tendens. Die dag brengt bijzondere moeilijkheden met zich mee, dus kan ik dat met zekerheid zeggen. Waarom? Omdat al die feiten al gefixeerd zijn.

De weersomstandigheden kunnen van uw standpunt natuurlijk elk ogenblik veranderen. De Bilt heeft het er zwaar mee. Maar dat komt, omdat de Bilt één ding vergeet: het patroon van het geheel ligt wel degelijk vast. De overheersende weersinvloeden staan vast. En als de Bilt zegt dat het mooi weer wordt, dan zeg ik u dat het over 4 dagen zal sneeuwen. Dat is de grootste kans die er bestaat. Dit is geen gegoochel met feiten. Als ik nu zoiets zeg, ik denk verder na en ik zie daarachter een koude golf aankomen, dan kan ik ook nog het een en ander zeggen over gladde wegen. Die dingen liggen nu eenmaal vast.

Nu weet iemand, die ik op deze manier zou waarschuwen, misschien zelf nog niet dat hij met een auto onderweg zal zijn of dat hij zich op een onvoorzichtige manier in het verkeer zal wagen. Maar de plannen waardoor dat noodzakelijk wordt zijn in feite nu al gefixeerd, die zijn bijna onvermijdelijk.

Wat ik zie, is dus iets wat behoort niet alleen tot de hoogste waarschijnlijkheid, maar omdat het op korte termijn is, kan het bijna een zekerheid worden genoemd. Alleen de gevolgen kan ik niet precies voorspellen.

Een gevolg, dat moet u goed begrijpen, is afhankelijk van beslissingen die op een honderdste seconde genomen kunnen worden. Bij een goed getraind persoon kan het zelfs op een duizendste zijn. Maar laten we dat buiten beschouwing laten. Indien uw beslissingen juist zijn (u bent goed getraind), dan zal datgene wat voor een ander een ongeluk wordt voor u misschien alleen maar een terugdeinzen betekenen op het juiste ogenblik. En waar ik de een een val en eventueel botbreuk kan voorspellen, daar zal de ander onder precies dezelfde omstandigheden alleen maar even een slip-pertje maken en dan gewoon verder gaan. Wat hier dus eigenlijk door mij wordt geconstateerd is: de toekomst ligt in zekere mate vast. Maar hoe groter het aantal mensen voor wie ik voorspellingen wil doen, des te moeilijker het wordt. Die moeilijkheid neemt toe naarmate meer verschillende groepen betrokken worden in de prognose.

Wij kunnen b.v. stellen, dat op dit moment de Havikken in Rusland weer een beetje meer aan de macht dreigen te komen. Maar dan vergeet u toch wel één ding, namelijk dat de Havikken nu geen Partijmensen zijn. Ze zijn mensen uit bepaalde delen van het leger en van de geheime politie. Dat houdt in, dat de Partij zelf deze mensen zal proberen in toom te houden. En als we dat weten, dan kunnen we een situatie zoals die in Afghanistan een beetje anders gaan beoordelen.

Natuurlijk, men zal daar inderdaad de macht herstellen op een manier, die voor Rusland aangenaam is. Men is eraan begonnen en men kan niet meer terug. Gelijkzeitig zal echter de aanvoer van troepen over ten hoogste twee dagen zeer sterk afnemen en zal men beginnen bepaalde eenheden terug te trekken, voornamelijk moslim-eenheden. Het waarom zal waarschijnlijk worden verklaard met een poging te bewijzen dat men niet zo strijd lustig is als anderen beweren.

De werkelijkheid is dat men in bepaalde kringen in Rusland heel erg blij is dat de situatie zich zodanig ontwikkelt, dat men kan zeggen: Wij moeten iets van de troepen terugtrekken. Wat overblijft, geeft natuurlijk wel een soort guerillastrijd gedurende enige tijd, maar ook dat verloopt, want het was altijd een land dat onder linkse invloed stond. En al kankert men officieel heel erg daarover feilijk gaat het hier om een bevestiging van invloedssfeer.

Die invloedssfeer was internationaal erkend. De manier waarop, dat kan men betreuren. Het feit zelf is echter geen reden tot directe agressie. Op deze manier kunnen we dus alles gaan bekijken. Als wij dat vanuit de geest doen, dan zien we bepaalde momenten waarvan we kunnen zeggen: Dat is bijna onvermijdelijk. Dat komt zo helder uit de toekomst naar voren en de nevenmogelijkheden blijven zo vaag, dat we dit wel als een redelijke zekerheid kunnen stellen. Maar dat wil niet zeggen, dat die zekerheid honderd procent is, want dat bestaat niet.

Wat men ook bij ons vaak vergeet is, dat één klein onvoorzien voorval soms de aanleiding kan zijn tot een totale verandering in een situatie. U kent het oude gezegde: Het paard van de koning verloor een spijker uit zijn hoefijzer, daardoor ging het mank lopen, de koning was niet in staat op tijd zijn bevelen te geven en daardoor verloor hij de veldslag. Dat zijn dingen waar men eigenlijk te weinig op let, ook wij. Om een voorbeeld te geven dat wij al eens eerder hebben genoemd:

Dit is in de Ver. Staten gebeurd. Een man krijgt een wesp in zijn auto. Hij vindt dat beestje lastig. Hij slaat naar de wesp en het beestje steekt de man. Dit echter op een moment dat er nogal druk verkeer is. De man maakt daardoor een onbeheerste uitschieter, hij botst tegen een andere auto, er ontstaat een kettingbotsing. Daarbij zijn niet alleen een aantal auto's betrokken, maar ook enkele vrachtwagens. Er gaat een kapitaal van vele mil-

joenen verloren en een aantal mensenlevens. De weg zelf is gedurende lange tijd versperd. Grote verkeersopstoppingen, grote omleidingen zijn daardoor noodzakelijk en die zijn in de U.S.A. moeilijker dan hier te lande. Dat alles omdat er één wesp een automobilist pest. Het klinkt krankzinnig, want je let niet op die wesp. Gezien het normale patroon, zeg je: Dat kan natuurlijk wel voorkomen, maar het is niet zo waarschijnlijk.

In alle gebeurtenissen - en dat moet u in het komende jaar maar eens bekijken - spelen dergelijke kleine en onverwachte gebeurtenissen vaak een grote rol. Die ontwikkelingen worden soms door een kleinigheid ineens op een ander spoor gezet.

De betrouwbaarheid van een voorspelling zou dus alleen dan bestaan, indien men al deze details afzonderlijk zou kunnen overzien. Een overzicht dat voor een mens praktisch niet te krijgen is en in de geest alleen met zoveel moeite dat het resultaat dan niet meer de moeite waard is.

Als ik probeer na te gaan in hoeverre wij in het verleden een juiste prognose hebben gegeven, dan zie ik voor mij een groot aantal fouten, voornamelijk op het gebied van tijd.

Het is bijna 12 jaar geleden dat wij op een vraag de opmerking maakten dat iemand, die een zekere belegging voor zijn kapitaal wilde hebben dit zou moeten steken in goud en goudgerande waarden; dus waarden waarvan de rente en ook de nominale waarde van de stukken zijn uitgedrukt in goudmunt. Het komt niet meer zoveel voor, maar ze zijn er nog. De mensen, die dat toen kochten, hebben gezegd: Die waardevermeerdering is bijna niets en we zijn bedrogen. Neen. Alleen, de vermeerdering van de goudwaarde met meer dan 100 % - vanaf die tijd zelfs, meen ik, bijna 300 % - is pas nu volledig tot uiting gekomen. Wij hadden dus gelijk. Wij keken naar de ontwikkeling; de mensen keken naar winst in korte tijd. Zo kan een voorspelling, die op zichzelf juist is toch ergens onjuist zijn, omdat ze verkeerd wordt geïnterpreteerd.

Het is mij vaak opgevallen dat, wanneer de Witte Broederschap haar voornemens bekend maakt, men dan heeft gedacht: Dat is het programma voor het jaar. Dat gaat er allemaal gebeuren. Men heeft gewoon niet gelet op het feit dat men zegt: indien de mogelijkheden zich voordoen; dat wil zeggen: onder voorbehoud. Het is niet zeker dat wij dat kunnen doen. Wij denken dat wij het kunnen. Als je dat dan toch als een zekerheid gaat interpreteren, dan krijg je het lid op de neus. Je probeert er van alles uit te halen, maar je krijgt de klap achterna. Ook dat is begrijpelijk. Want het is gemakkelijk genoeg om grote voorspellingen te doen.

Na de pauze krijgt u iemand, die zal proberen u een overzicht te geven van de waarschijnlijke ontwikkelingen in de jaren '80 tot '90. Wij kunnen echter niet tot op een jaar af precies zeggen, wanneer een ontwikkeling zich zal doorzetten. Wij kunnen wel zien dat er knooppunten zijn.

Knooppunten in de tijd - daar heeft u misschien wel meer van gehoord - zijn ogenblikken waarop een groot aantal externe factoren samentreft en daardoor de mensheid beïnvloedt in een zekere richting. Een duidelijk knooppunt in de tijd is b.v. ontstaan aan het begin van het vorige jaar, het werkt door in het komende jaar en in een deel van 1981. Dit zijn o.a.: zonne-activiteiten, een samentreffen van een aantal curven die men kan trekken t.a.v. zonne-invloed en zonne-activiteit, daarbij komen bovendien nog enkele invloeden uit de ruimte en ook nog een geestelijke invloed die in deze tijd bijzonder sterk begint te worden. Alles bij elkaar geeft ons de z.g. knooppunten; die jaren waarvan we zeggen: Nu ontstaat er een situatie die een uitgangspunt is voor verdere ontwikkelingen. Dat is in de dichtstbij zijnde periode 1981.

De situaties die dan optreden, zullen voor lange tijd een invloed zijn waaraan het hele gebeuren gebonden is. Er zijn dan wel kleine variaties mogelijk, maar geen grote meer. Voor degenen die zich daarmee bezighouden zouden wij erop willen wijzen dat we dat ook al wisten in 1963.

Welke kant het uitgaat? In 1963 was de kans op een wereldoorlog in de periode tussen 1981 en 1984 zeer waarschijnlijk, omdat de invloed eerst haar uitwerking moest hebben. Op het ogenblik is die periode echter zodanig verward in zoveel landen dat de kans op een wereldomvattende oorlog aanmerkelijk is verminderd. Als in 1963 de mogelijkheid volgens de toen bestaande interpretaties ongeveer 70 % was, is ze nu niet groter dan 20 %; en dat is een heel grote verschuiving. Die verschuiving is veroorzaakt door de manier waarop de mens reageert op die invloeden.

Het blijkt namelijk dat een groot aantal mensen zich niet hebben gericht tegen buitenstaanders, maar zich vooral hebben gericht tegen hetgeen ze aanvoelden als fouten in hun eigen gemeenschap, in hun groep. En dat zult u begrijpen, verschuift het zwaartepunt van de op zichzelf nog steeds zeer revolutionaire tendensen die onvermijdelijk warden.

Als nu de Witte Broederschap zegt: 'In die periode moeten wij klaar zijn met een bepaald werk', dan heeft u dat waarschijnlijk gezien als: ze zullen wel staatslieden afslachten (ze hebben er ook wel een paar laten verdwijnen) en ze zullen waarschijnlijk zorgen dat er iets wordt uitgevonden waardoor wapengebruik overbodig wordt. Net alsof je een mens iets kunt geven waardoor hij van wapens afblijft.

De werkelijkheid was echter deze: Die oorlog was waarschijnlijk, omdat de mensen in die periode nog sterk nationaalgebonden dachten en steeds weer uitgingen van de belangen van hun eigen gemeenschap alleen. Als wij zien wat de Witte Broederschap in die tijd tot stand heeft gebracht, dan blijkt dat ze in staat is geweest het accent steeds meer te leggen op wat men noemt internationale verhoudingen.

Eveneens opvallend is, dat - en ook dan gaan we weer terug naar hetgeen er in 1963 is gezegd - in die periode werd gesproken over de mogelijkheid dat zich statenbonden van een dermate grote samenhang zouden gaan vormen, dat op den duur de continenten in feite een soort supernaties zouden worden. Ik wil niet zeggen dat het op dit ogenblik al zover is, maar het lijkt er wel op. Ook dit is kennelijk een poging van de Witte Broederschap geweest om evenwichten te verschuiven.

Continenten hebben niet zoveel belang bij het bevechten van elkaar. Zij hebben eerst hun eigen aanpassingsmoeilijkheden. Overal zijn er groepen die niet bereid zijn met anderen samen te werken en het moet toch op de een of andere manier in orde komen.

Als je naar de EEG kijkt, dan is het daar de grootste kunst om Frankrijk ervan te overtuigen dat het niet zichzelf kan beschouwen als het hoofd dat denkt voor anderen. Bekijk je dat in de Amerika's, dan blijkt dat in Noord-Amerika de grote moeilijkheid is dat de Amerikanen de gelijkwaardigheid van anderen meer moeten gaan aanvaarden. Pas als ze dit bewust gaan doen, zullen ze een geheel kunnen vormen tot Midden-Amerika toe en dan zullen ze ook inderdaad economisch en politiek een soort gesloten maatschappij kunnen opbouwen.

Wat Zuid-Amerika betreft, is het precies hetzelfde. Op dit moment zijn er nog allerlei groepen die met elkaar direct in strijd zijn. Je zoudt ze de links- en de rechtsdictatoriale groepen kunnen noemen, ofschoon de linkse groepen zich meestal uitschelden voor democraten, wat ze zeker niet zijn. Kijk, als al deze landen nu eens niet gaan denken over de vraag, of ze een ander meer kunnen afzetten, maar wel over de vraag hoe ze hun samenwerking beter kunnen regelen en daardoor hun eigen productie, het peil van de bevolking e.d. beter kunnen inrichten, dan is ook Zuid-Amerika onafhankelijk. De basis, de ruggegraat is er eigenlijk al, alleen de ontwikkeling moet nog komen.

Afrika met al zijn onderlinge verdeeldheid zal zeker binnenkort ook een steeds grotere verbondenheid gaan vertonen op basis van ras en op den duur ook op basis van wederkerige belangen.

Wat Azië betreft, u weet het allemaal, daar ontwikkelt het zich zelfs zeer snel. En ofschoon daar de overheersende macht natuurlijk China en Japan is, mogen wij er wel van overtuigd zijn dat deze beide staten zodanig gaan samenwerken dat zelfs de Russen het moeilijk zullen hebben hun dominantie in Siberië onaangetast te bewaren. Maar dat is voor latere tijd.

Er is hier dus wel degelijk een prognose gegeven die in deze tijd na zoveel jaren redelijk gaat aandoen. Maar in die tijd (1963) was het niet redelijk. Hier ging het echter om zeer grote groepen. Het ging om zeer veel verschillende rassenentiteiten die erbij betrokken waren. Het aantal groepsentiteiten is bijna niet meer te tellen. Hier kon de algemene tendens alleen berekend worden aan de hand van invloeden van buitenaf waardoor de mensen in een bepaalde reactie terecht kwamen. Dat is inderdaad gebeurd. Of men verder gelijk heeft, dat zullen we moeten afwachten.

Vele prognoses worden dan ook zodanig gesteld dat ze beantwoorden aan de behoefte van een bepaald ogenblik. Ook dat vergeet men wel eens. Kijk, als een minister-president zegt dat het heel erg slecht gaat, dan denkt hij dat het nog wel beter zou kunnen gaan. Maar als de man zegt dat het nu eindelijk steeds beter zal gaan, dan weet u zeker dat u aardig in de puree zit. Wat dat betreft, zit Nederland in de buurt van instant-puree, dat kan ik u wel vertellen.

Een prognose, die op zichzelf niet onjuist behoeft te zijn, kan eenzijdig worden gekleurd. Als wij zeggen: Er zullen morgen ruimtevaarders landen op aarde, dan hebben wij waarschijnlijk wel gelijk. Alleen zullen ze het niet openlijk doen. Misschien zal er een berichtje over in een krant komen hier of daar, maar verder komt dat niet. Maar als we dat zouden zeggen, dan zouden we daarmee moeilijkheden kunnen veroorzaken. Wij zouden de mensen ervan afhouden om zelf eerst iets te doen. Dus ook als we dat weten, zelfs als we weten dat er over enkele jaren een ingrijpen mogelijk is vanuit de ruimte, dus een direct contact met 'een ander ras dat van de sterren komt' zoals dat heet, dan nog kunnen we dat niet ronduit zeggen. Want dan gaan alle mensen zitten wachten totdat er iemand komt in een glinsterend ruimtepak om met een engelachtige glimlach de moeilijkheden van de aarde op te lossen voor die arme aardlingen die daar zelf niet toe in staat zijn. Dat kunnen we gewoon niet hebben.

Als morgen het einde van de wereld komt, dan ga je dat vandaag niet zeggen. Want dan gaat iedereen denken: morgen komt het einde van de wereld waarom zou ik nog iets doen? En dan komt het einde van de wereld nog vroeger.

Je kunt ook niet zeggen: Het is zeker, dat er binnen een aantal jaren een wereldoorlog uitbreekt. Want als je dat zegt, dan bevordert je dat. Als je namelijk een mens een voorspelling geeft, dan heeft hij de neiging, als hij erin gelooft, om zich te gedragen alsof ze reeds een feit is. Er zijn mensen die te horen krijgen: U krijgt binnenkort een meevaller. Dan zeggen zij: Als ik toch binnenkort een meevaller krijg, waarom zou ik dan nu gaan werken? Dat moet je natuurlijk altijd voorkomen.

Het is niet mogelijk een prognose zodanig te geven dat je niemand daardoor beïnvloedt. Als je die prognose geeft - en de Witte Broederschap doet dat zeer zeker bewust volgens mij - dan geef je daarmee een bepaalde richting aan. Je verzwijgt sommige feiten, andere geef je meer nadruk dan ze verdienen. Hierdoor breng je de mensen ertoe te streven in een richting die door de tendens wordt bevestigd, maar waarvan de uitkomst wordt verzwegen. U zult zeggen: Dat is niet eerlijk. Voorspellingen zijn eigenlijk nooit helemaal eerlijk, want niemand kan met zekerheid zeggen wat er zal gebeuren. Bovendien moet een voorspeller rekening houden met degene tegenover wie hij staat. Laten we het even vereenvoudigen:

U gaat naar een waarzegger toe. Deze kijkt in zijn kristallen bol of wat hij toevallig gebruikt of hij grijpt naar zijn hoofd alsof hij plotseling scheuten in zijn achterhoofd krijgt. Ieder heeft zo zijn eigen methode. Hij zegt: O, dat is verschrikkelijk! Ik zie dat u volgende week dood zult zijn.

Dat kun je toch niet zeggen. Als je dat namelijk zegt, dan beïnvloed je die mens zodanig dat, als er nog een mogelijkheid was dat hij niet zou sterven, hij nu zelf aan die mogelijkheid voorbij gaat door zijn verwachting. Zelfs als er een kans is van 1 op 100, mag je die kans niet ont-nemen. Als je dan een Witte Broederschap bent, kijk je een beetje verder en dan ga je zeker niet proberen om de mensen nu eens even een aantal beelden voor ogen te stellen waardoor ze rustig gaan zitten wachten op hun noodlot en geen gebruik meer maken van de kleine mogelijkheden die er zijn om een verandering tot stand te brengen.

Niet voor niets heb ik u gewezen op die kleine dingen zoals die wesp in de auto, de nagel in het hoefijzer van het paard van de koning waardoor een noodlot geheel veranderd kan worden. Soms kunt u zelf dergelijke kleine dingen tot stand brengen. U beseft het misschien niet. Een enkel gebaar kan de aanleiding zijn voor een uitbarsting van drift en geweld bij anderen, of deze misschien juist voorkomen. Als ik u ga zeg-gen, dat die uitbarsting in ieder geval komt, dan is het zeker dat u die provoceert. Als ik u niets zeg, dan staat u er onbevooroordeeld tegenover en is de kans op een juistere reactie al groter. Als ik u wijs op een ge-vaar en op de mogelijkheid om eraan te ontkomen, dan bent u een beetje op uw hoede; de kans op een goede reactie is nu groter geworden.

De Witte Broederschap gaat op deze manier te werk. Ze mag eigenlijk ook niet anders doen. Als je de mensheid wilt brengen tot bewustwording, dan moet je haar de kans geven zoveel mogelijk zelf te doen, zoveel moge-lijk eigen beslissingen te nemen. En dan moet je elke preconditionering van de mensen vermijden waar het maar mogelijk is. En als je dan toch een prognose geeft, dan doe je dit niet om een onontkoombare zekerheid te ver-kondigen, maar om een bestaande waarschijnlijkheid te versterken.

Er zijn natuurlijk prognoses waar u de schouders over kunt ophalen. U heeft ze allemaal wel gelezen; ze staan in sommige dagbladen. U kijkt wat u bent: een Ram, een Stier, een ellendeling of wat anders. Dan staat er voor u: Hoedt u vandaag voor een donkere vrouw. Als u dan een bocht maakt om elke negerin, dan botst u tegen de tram en komt u in het ziekenhuis. Dergelijke dingen zijn onzin. O zeker, er zit een tendens in, maar de woorden waarin ze vervat zijn, die kunt u beter vergeten.

Anderen proberen het wat netter te doen en zeggen: De komende week raad ik u aan om u eens te ontspannen. Eet eens lekker. Prei is goed voor u. Ze zouden beter kunnen zeggen: Als u last heeft van uw bloeddruk, dan is de kans groot dat u daarvan deze keer bijzonder veel last krijgt, want dat is de mogelijkheid. Maar dat willen ze niet zeggen. Zij zeggen: Eet prei. Want zij denken veel prei is goed voor de bloeddruk. Ze zouden beter kunnen zeggen: Eet veel knoflook, maar dat is weer niet goed voor uw burens. Aan dat soort voorspellingen moet u, als u er niet doorheen kunt kijken, maar niet teveel aandacht besteden.

Iets anders wordt het, als iemand - ernstige astrologen doen dat - voor u gaat uitrekenen wat uw lot zal zijn. En dan moet u ook niet terecht komen bij boekjes die u vertellen: Vandaag is het een redelijk goede dag. U zult zich meer moeten inzetten. En als u dan als inzetstuk heeft gefunc-tioneerd, dan ontdekt u dat u wordt afgezet. Maar als een astroloog u wer-kelijk serieus astrologische tendensen geeft - dat kan zelfs een computer doen - dan heeft u een schema. Dat is een dienstregeling. U kunt dan zelf besluiten waarvan u gebruik maakt en waarvan niet. Zo gehanteerd is die voorspelling waardevol.

Een goed numeroloog kan u vertellen dat u met bepaalde tendensen te maken krijgt. Hij zal u zeggen: Pas op voor en dan noemt hij meestal een paar cijfers. Indien u dit als een waarschuwing beschouwt, zult u opmerk-zamer zijn op bepaalde effecten om u heen. U zult daardoor ook overlegder en beter kunnen reageren. Dat heeft dan wel degelijk zin. Maar het heeft geen zin, als iemand u komt vertellen: U bent vandaag een Boogschutter,

het getal 7 is uw geluksgetal en u dient de kleur paars te dragen. Als u zich daaraan houdt, dan staat u er hoogstens gekleurd op, maar verder komt u niet.

Het is allemaal: hoe benader ik een prognose? Dat is het belangrijkste van alles. Alles wat een prognose zegt over tijdstippen van gebeurtenissen is gewoonlijk niet geheel juist. De waarschijnlijkheid van optreden op een genoemd punt kan oplopen, als het gaat om een vaste dag b.v. tot ongeveer 50 %. Gaat het bij die gebeurtenis om een week, dan zit u al dichter bij de 50 à 60 %. Over twee maanden kunt u zo'n tendens wel met een tamelijk grote zekerheid aanduiden, maar dan komt u niet hoger dan 85 %. Dus als u met die dingen te maken heeft, probeer daar doorheen te kijken. Kijk niet naar de voorspelling zelf. Kijk naar de tendens die wordt aangegeven. Dan zult u ontdekken, dat tendensen heel vaak wel kloppen, terwijl het lijkt alsof de voorspelde feiten niet kloppen.

Realiseer u verder dat een normale prognose heel vaak wordt opgebouwd op grond van schouwen of interpretaties. In dat geval is het mogelijk dat men bepaalde tendensen vereenzelvigd met gebeurtenissen die bij een gelijksoortige tendens maar veel verder in de tijd liggen. Om het eenvoudig te zeggen:

Iemand zegt tegen u: Wanneer in mei de fresia weer bloeit, dan zult u gelukkig zijn. En u maar wachten tot de lente komt. De fresia's komen, de fresia's gaan, er verandert niets. Maar vier jaar later gebeurt het wel. De tendens is dan wel dezelfde geweest (ik neem niet voor niets een verschil van ongeveer drie jaar, dat is voor sommige tendensen de juiste afstand), maar voor u was de ontwikkeling nog niet rijp om het voorspelde bij de eerste tendens reeds tot werkelijkheid te maken. Dat was pas bij de tweede, mogelijk de derde keer dat die tendens terugkeert. Zo zult u zich ook minder vastklampen aan genoemde feiten.

Er zijn soms de meest krankzinnige zaken. Ik herinner mij dat een van ons eens heeft voorspeld dat er in Spanje een trein zou verongelukken door dat daar een vliegtuig op zou landen. Dat vliegtuig zou ook verongelukken. Dat is toen niet gebeurd. Maar er is drie jaar geleden wel iets eigenaardigs gebeurd. Een exprestrein uit Madrid werd voordurend gestoord door een laag vliegend sportvliegtuigje. Een rangeertrein lette daardoor niet op een sein en beide treinen botsten tegen elkaar. Het vliegtuigje maakte daarop, waarschijnlijk door een verkeerde manoeuvre, een noodlanding vlakbij maar niet op de spoorlijn. Daar heeft u dan alle feiten bij elkaar: de prognose op zichzelf en de omstandigheden waren geheel juist. Alleen, ze kwamen veel later en veel minder spectaculair tot uiting dan degene, die het vooruit had gezien, had verwacht.

Feiten kunnen u niet zoveel zeggen, tendensen wel. Als u te maken krijgt met voorspellingen, dan zijn de daarin aangegeven tendensen heel vaak betrouwbaar. In ieder geval betrouwbaar genoeg om er rekening mee te houden. Voorspelde feiten of ontwikkelingen voor uzelf of voor anderen blijken echter dermate onzeker te zijn dat het beter is u daarop niet te richten en er - voorlopig althans - geen rekening mee te houden, totdat de eerste feiten van de voorspelde situatie zich hebben voorgedaan. Dan pas kunt u aannemen dat ook de volgende voorspelde feiten waarschijnlijk zijn.

Hiermee heb ik een toelichting gegeven op alle voorspellingen. Dat ik daarbij de Witte Broederschap heb genoemd is duidelijk. Ook in de Orde hoort u regelmatig zeggen dat de Witte Broederschap bepaalde voornemens heeft, al probeert zij het de laatste tijd wat te remmen. U bent geneigd te denken dat dit zekerheden zijn. Wat wordt weergegeven is een tendens, niet het vast en zeker plaatsvinden van gebeurtenissen, ook als het om de Witte Broederschap gaat. Met deze kennis ontrent de betrouwbaarheid van die voorspellingen kunt u zich mijns inziens juister oriënteren bij alle prognoses die u hoort.

--

DE TACHTIGER JAREN.

Wij bevinden ons aan het begin van een nieuwe decade. De mensen maken er nogal wat drukte over en daarom is het misschien wel aardig om eens te zien wat er al zo te verwachten is.

De eerste twee jaren zijn nogal materialistisch van instelling. Dat zal u niet verwonderen, want materialisme is op het ogenblik datgene wat hoogtij viert, zelfs als het religieus wordt verklaard. Dus moeten we in deze tijd rokenen met enorm veel strubbelingen. Iedereen wil toch iets meer hebben en er is steeds minder. Dan wordt het dus meer door minder en steeds minder door steeds meer.

Als we echter verder kijken, dan valt op dat de technische ontwikkelingen waar we tegenwoordig een beetje gek tegenaan kijken, zoals b.v. de chips, eigenlijk toch een enorm voordeel zijn voor de mensen. Nu zijn ze bang dat ze werkgelegenheid verliezen. Aan de andere kant blijkt, dat er veel meer werkgelegenheid zal komen, maar alleen voor mensen die bereid zijn meer te leren. Dat zal in het begin nog wel een moeilijkheid zijn, denk ik. Vooral omdat ook de lonen, vanaf het jaar 1983 zeker, zullen dalen. Maar ook de prijzen zullen dalen, de huren zullen dalen, dus de welvaart zal wat dat betreft niet veel verder afzakken.

Opvallend is ook dat we in deze periode steeds meer te maken krijgen met grensoverschrijdende ontwikkelingen. En dan gaat het heus niet alleen over radio- en t.v.-signalen. Steeds meer blijkt dat grenzen eigenlijk overbodig worden. Wij mogen aannemen dat aan het einde der 80-er jaren de grenzen nog wel bestaan, maar eigenlijk meer als ficties dan als actieve scheidingen waarbij men controles en dergelijke zaken uitvoert. Dit geldt zeker binnen Europa, maar het zal zeer waarschijnlijk ook in mindere mate gelden bij de Oostbloklanden.

Een ander opvallend verschijnsel is de totaal nieuwe benadering van het menselijk lichaam en de menselijke noden. Er is hier al een tendens merkbaar waardoor men grijpt naar natuurgeneesmiddelen. Op den duur zal blijken dat men in staat is om de mens met praktisch natuurlijke middelen van heel veel kwalen af te helpen. Ik neem aan dat wij, als deze decade voorbij is kanker in alle stadia behalve het laatste stadium afdoende kunnen bestrijden en wel zonder bestraling en operatie.

Ik neem verder aan dat men in staat zal zijn om door bepaalde stimuli de mens een hogere leeftijd te geven, gelijktijdig een groter weerstandsvermogen en een betere gezondheid. Dat zal nog wel niet algemeen worden verbreid. Ik denk, dat dit voorlopig - hetzij door kostbaarheid of door andere omstandigheden - voor een bepaalde elite bestemd is. Maar in het begin van de 90-er jaren zullen deze zaken toch voor iedereen meer beschikbaar komen.

Het verkeer heeft ook een aantal nieuwe ontwikkelingen. Misschien zal het u niet verheugen te vernemen dat het autoverkeer steeds meer moeilijkheden tegemoet gaat niet alleen in uw land, maar in alle landen. Hierdoor zal echter vanaf 1984 het autoverkeer niet verder toenemen. Het aantal voertuigen op de weg blijft ongeveer gelijk. Het aantal voertuigen dat langs de weg staat, wordt in toenemende mate door overheidsmaatregelen opgeruimd. Dit geldt voor alle landen met uitzondering van Engeland waarin afwijkende regelingen worden getroffen. Ook hier zal het wegverkeer zowel voor vracht- als personenvervoer langzaam gaan afnemen.

Nieuwe ontwikkelingen in de luchtvaart, die op dit moment nog onnoemelijk veel tegenstand zullen ervaren o.m. door het personeel en misschien ook door de z.g. veiligheidsdiensten, zullen het mogelijk maken dat een goedkoop en rendabel luchtverkeer plaatsvindt over korte afstand en met praktisch

geen personeel. Eén man bedieningspersoneel voor een vliegtuig is dan voldoende. Dat betekent ook dat men weer terugkomt van de al te hoge snelheden en dat de gemiddelde verkeersvliegtuigen niet veel hoger zullen gaan dan snelheden van 400 à 500 km per uur. Privé luchtverkeer zal worden beperkt, omdat het officiële luchtverkeer steeds toeneemt.

Een zeer aangename ontwikkeling is wel dat men vervangingsmiddelen vindt die niet alleen dure grondstoffen kunnen vervangen en daardoor een vermindering van grondstofkosten voor vele producten teweeg brengt, maar dat men bovendien producten gaat maken met een langere houdbaarheid. Dit betekent dat men dus in steeds mindere mate producten vervaardigt met een ingebouwde levensduur. Aan het einde van de 80-er jaren zal deze tendens zich zodanig hebben doorgezet dat de gemiddelde levensduur van een auto, als hij al wordt gekocht, ongeveer het vijfvoudige is van zo'n voertuig op dit moment; dat uw t.v. (als ze dan nog in de mode zal zijn) waarschijnlijk een levensduur heeft van 15 jaar. Op het ogenblik worden ze gebouwd met een levensduur van ongeveer 6 jaar. Ook voor andere elektrische apparaten en zelfs voor kleding geldt: betere kwaliteit, langere houdbaarheid en gelijktijdig verminderde productie.

De energiekwestie zal aan het begin van de 80-er jaren toch worden aangepakt op basis van de atoomenergie. Dat is te begrijpen. Daarin zijn enorme investeringen gedaan en men wil die eruit zien komen. Het is net zoiets als het aanschaffen van raketten die eigenlijk overbodig zijn. Er is een wapenindustrie en die moet haar producten kwijt. Dus moet men moderniseren, ook als het feitelijk niet nodig is.

De atoomenergie zal door enkele rampen in vele landen steeds meer tegenstand ondervinden. In de plaats daarvan krijgen we het gebruik van zonne-energie. De mogelijkheid om satellieten omhoog te brengen die ook spiegelsvlakken hebben die op aarde gericht kunnen worden op een bepaalde plaats, brengt met zich mee dat men een grotere zonnewarmte kan produceren op aarde, wanneer men dit wenst en dat men de zonneshijn eventueel ook kan omzetten in elektrische- of warmte-energie die kan worden opgeslagen. Dit is een van de meest veelbelovende ontwikkelingen. Aan het einde van de 80-er jaren is men daar nog niet heel ver mee, maar er zal een begin zijn gemaakt.

In de 90-er jaren zal het inderdaad een stormachtige ontwikkeling zijn, omdat blijkt dat men op deze manier snel en rendabel de noodzakelijke energie kan winnen.

Een wat treuriger mededeling heb ik voor degenen die op dit ogenblik een zuiver ambtelijke positie bekleden. Het gaat mij hier niet zozeer om de beamtten als wel om de werkelijke ambtenaren. Het blijkt namelijk, dat een zeer groot gedeelte van deze heren voortdurend druk bezig is met prestigieuze zaken en dergelijke, terwijl de feitelijke rendementen van hun arbeid steeds minder worden. Dit zal niet meer worden genomen en men zal komen op een punt waarop een ambtenaar alleen in dienst kan blijven, indien zijn positie ook inderdaad noodzakelijk is en dus naar buiten toe ook rendement oplevert. Dit betekent, dat de op dit moment in vele landen te zware top van bureaucraten voor een deel zal afvloeien. Aan het einde van de 80-er jaren kan worden gerekend met een vermindering van ongeveer 20 % van het bestand van voornamelijk de mensen in de vele bureaus en ministeries. Als wij het voor de eerste 3 jaren zeggen, dan zal er echter sprake zijn van een toename van ongeveer 15 %. Dit moet dus incalculeren wilt u het eindaantal kunnen berekenen.

Als we kijken naar de vervuiling van het milieu, zo kan ik u eveneens een paar prettige mededelingen doen. Nu zijn er nog kapitaalbelangen die ten koste van alles het eigen belang gaan stellen boven die van de mensheid en het milieu, maar de belangrijkheid van een betere zorg voor het milieu (o.a. een hernieuwde aanplant van groen en een gezonde omgeving waarin dit zich goed kan ontwikkelen) zullen zo duidelijk worden dat omstreeks 1985 een in-

tense bestrijding van het milieuprobleem mogelijk wordt. In die tijd en niet eerder moet u ook verwachten dat de Rijn ongeveer de helft minder zout zal meevoeren, dan op dit moment het geval is.

Kijk ik naar de oorlogsontwikkelingen, dan ziet het er wat somberder uit. Wij zien namelijk dat de bewapeningswedloop ook in deze tijd niet stilstaat. Als u zich daarover verwondert, gezien de voorgaande ontwikkeling, zou ik u het volgende voor ogen willen stellen:

Een groot gedeelte van degenen, die nu over defensienoodzaken en eventuele aankopen en de kwaliteit daarvan beschikken, zijn reeds nu of later gelieerd met de bedrijven die juist de vraag in dit opzicht opeisen en hun winst danken aan het voortdurend vervullen van deze vraag. Dit geldt ook in landen waar geen directe winst wordt gemaakt, maar waarbij wel de belangrijkheid van een bepaalde positie en het inkomen en de emolumenten daarvan worden bepaald door de productie die men levert.

Een typische ontwikkeling zullen we zien in China waar na een periode van democratie, die waarschijnlijk geleidelijk en heel langzaam blijft voortgaan tot ongeveer 1986, weer een nieuw dictatoriaal stelsel wordt ingesteld. Deze dictatuur echter heeft niet ten doel de vrijheden van de Chinese bevolking - voor zover zij deze heeft verworven in die periode - te beknotten. Het zal wel bedoeld zijn om de gezamenlijke pogingen te richten op een waarschijnlijk vreedzame verovering van die delen van Azië waar men op dit ogenblik nog geen invloed heeft.

India zal ongetwijfeld aan het einde van de 80-er jaren grotendeels door de Chinezen mede geregeerd worden zij het indirect.

Een andere opvallende en misschien voor u aardige ontwikkeling is die in de olie-industrie. Op dit ogenblik zijn zowel de olielanden als de olie-industrie een van de machtigste internationale blokken. Maar aangezien men steeds meer elektrische energie op een eenvoudige manier leert winnen, blijkt dat de oliemaatschappijen zich voor een groot gedeelte gaan richten op de andere productie van energie, terwijl de olielanden hun prijzen aanmerkelijk zullen zien teruglopen. Die terugloop van de olieprijzen per barrel kunt u al verwachten vanaf 1983. De werkelijke daling van de prijzen door vermindering van de behoefte en het toenemen van de kapitaalbehoefte in deze landen die zich op een bepaald inkomen hebben ingesteld, kunt u waarschijnlijk verwachten vanaf 1987.

De wetenschap ondergaat in deze periode eveneens zeer kentekenende veranderingen. Zoals u weet hebben we nu te maken met exacte wetenschappen en daarnaast met wetenschappen zoals sociale en dergelijke. Nu blijkt, dat er een steeds groter verband gaat komen tussen deze beide vormen van wetenschapsbeoefening. Het houdt in, dat de exacte wetenschap, althans in haar gerichtheid, minder nuchter en exact denkt, terwijl de sociale wetenschappen zich meer en meer gaan baseren op feiten en niet alleen op verlangens. Dit zou kunnen leiden tot een ontwikkeling waarbij de wetenschap in de eerste plaats denkt aan de behoeften van de bevolking, van de gemeenschap en niet meer in de eerste plaats aan het waarmaken van eigen liefhebberijen.

Rome krijgt in deze tijd ook een paar aardige klappen. Dat is misschien wel aardig, want per slot van rekening zijn daar zeer veel oude heren die proberen het jaar duizend (1000) terug te vinden. Ze zijn het kwijt geraakt en hun grootste moeilijkheid zal komen in de verdeeldheid die in de katholieke gemeenschap zelf ontstaat.

De ontkerkelijkering zal zich waarschijnlijk ook in andere gemeenschappen steeds krachtiger doorzetten. Daarvoor in de plaats komt een veel vrijere vorm van christendom waarin de kerk a.h.w. een nevenverschijnsel is. Ze is dan in de eerste plaats iets wat een sociale betekenis heeft. Daarnaast is ze een meditatieruimte waarin men zich tot God kan wenden zonder door anderen al teveel gestoord te worden. Dat hierdoor de belangrijkheid van hen die leerstellingen verkondigen sterk wordt verminderd, is duidelijk.

De huidige paus zal die jaren waarschijnlijk niet beleven. En ofschoon hij nu zeer veerkrachtig lijkt, vraag ik mij af, of hij het jaar 1985 wel beleeft. Maar in die tijd zal hij dan ook praktisch alle werelddelen uitvoerig hebben bezocht.

Grote moeilijkheden kunnen we verwachten voor Israel. Dit land staat op het ogenblik voor de moeilijke taak om de feiten te verenigen met een geloofsleer die eigenlijk strijdig is met de feiten. Dit brengt grote moeilijkheden met zich mee en niet alleen op dit moment.

Begin ziet er geen einde in zitten. Men zal zich moeten neerleggen bij een soort conferentie waarin de Palestijnen en de Israeliërs samen een gebied gaan beheersen. Hierbij zal waarschijnlijk de westbank mede betrokken zijn plus nog enkele andere delen die nu bezet zijn. Vermoedelijk zal men eveneens - en dit dank zij Egypte - kunnen beschikken over een deel van het woestijngebied dat door bevloeiing vruchtbaar kan worden gemaakt. Aan het einde van deze periode is er ofwel geen officieel Israel meer, danwel er is deze confederatie. Het laatste heeft de grootste kans.

Van oorlogen in het Midden-Oosten zult u natuurlijk heel veel horen en dat gaat heus niet alleen om bepaalde fanatieke groeperingen. Ik denk aan de Pakistani, de Iraniërs enz. Oorlog in het Midden-Oosten en ook in het noorden van Afrika blijft in de komende tien jaar steeds weer voorkomen.

In Afrika zelf zullen we voornamelijk stammenoorlogen zien.

In het zuiden van Azië daarentegen hebben we eerder te maken met een godsdienst-strijd. De heer Khoumeini zal dit alles - gelukkig voor de wereld - niet kunnen beleven. Zijn regim loopt ten einde en het is niet erg waarschijnlijk dat hij na de tweede helft van 1981 nog enige invloed of macht bezit, terwijl de kans tenminste 60 % is dat hij in die tijd al bij ons bijscholing kan ontvangen, zodat hij bij een volgende incarnatie beter uit de voeten kan.

Nederland is de smeltkroes van rassen aan het worden die men vroeger wel in de Ver. Staten heeft vermoed. Nederland zal zijn mentaliteit en beleid aanmerkelijk moeten wijzigen. Vooral in de komende 3 à 4 jaren zal men zich steeds sterker bewust worden van zijn onmacht om de wereld te verbeteren. De mogelijkheid is groot, dat men daardoor de blik eindelijk ook naar binnen gaat richten. Daar is inderdaad nog voldoende te doen om tot de 90-er jaren voort te gaan.

Wat betreft het Kabinet Van Agt, ik durf geen zekere uitspraak te doen, maar ik denk zo dat dit Kabinet binnenkort door een lekke band wel ten val gebracht zal kunnen worden.

De situatie in de omringende landen is eveneens moeilijk. Zo zullen wij b.v. een sterk opleven van het fascisme vooral in het zuidelijke gedeelte van de West-Duitse republiek zien. Tevens zullen we zien dat soortgelijke tendensen ook in Oost-Duitsland merkbaar worden. Het is deze Seelenverwantschaft die zeer waarschijnlijk een toenadering tussen beide staten in de hand zal werken. Er blijft echter ook in deze decade nog sprake van het z.g. Ijzeren Gordijn.

- Kijk ik naar Frankrijk, dan blijkt dat dat land met zeer grote economische moeilijkheden te kampen krijgt, terwijl gelijktijdig een toenemende interne politieke verdeeldheid voert tot allerlei frustraties. Deze zullen zich ontladen in verschillende volksopstandjes, grote stakingsacties. Zeer goed mogelijk krijgen we hier ook te maken met een snelle wisseling van Parlementen die zal kunnen aanhouden tot 1984 - '85. Daarna zien we een wat vaderlijke figuur optreden en krijgen we een soort neo-Gaullisme dat echter wel veel meer is gericht op de totaliteit van Europa.

Italië. De heren zullen ongetwijfeld in het Parlement nieuwe scheldwoorden uitvinden, maar veel nieuws brengen ze overigens niet tot stand. Het nieuws komt voornamelijk uit de bevolking. Het is zeer waarschijnlijk dat

de linkse groeperingen hier de overhand zullen krijgen in de jaren 1986 - 1987. Daarna keert echter alles weer wat meer tot een gematigde tendens terug.

Engeland. Dit land zal afwijkende tendensen vertonen in de 80-er jaren. Men zal er zelfs in slagen om wederom vrede in Ierland te bewerkstelligen. Niet dat iedereen daar gelukkig mee zal zijn, zeker de IRA niet, maar toch krijgt men dit voor elkaar. Tevens zal blijken dat een volkomen reorganisatie noodzakelijk is.

Grote strijd met de vakbonden kan worden verwacht op de helft van dit jaar en lopend tot bijna 1987. Daarna zal blijken, dat het vakbondswezen door de wil van de arbeiders, die nu ontdekken dat er niets meer te bereiken valt, langzaam maar zeker wordt hervormd. En dan krijgen we zeer waarschijnlijk aan het einde van de 80-er jaren een praktisch socialistisch gericht be-wind dat zelfs de heer Den Uyl zou kunnen goedkeuren, maar Wim Kok niet.

Als ik probeer om deze gehele periode te overzien, dan valt mij op dat de grootste veranderingen eigenlijk vallen in de eerste vijf jaren. Wat er daarna gebeurt is een logische ontwikkeling van al het voorgaande en is in feite alweer een stabilisatie.

Die stabilisatie zal belangrijk zijn voor de 90-er jaren. Ik geloof, dat men dan eindelijk komt tot een zodanige samenhang, dat een gemeenschappelijke opbouw in Europa mogelijk is geworden. Maar tevens is de invloed van grote buitenlandse machten, zoals Rusland, de Ver. Staten, China voor een deel geneutraliseerd en ook de invloed van de olielanden (voornamelijk de economische) is teruggebracht tot aanvaardbare grenzen.

Alles bij elkaar: de 80-er jaren brengen een versnelde ontwikkeling die voor veel mensen verrassend en voor anderen zelfs stuitend zal zijn. Men zal in de meeste gevallen pas achteraf ontdekken wat er is gebeurd, omdat de gebeurtenissen zo snel elkaar opvolgen dat men de werkelijke betekenis ervan alleen bij terugblikken gaat ontdekken. Zoals de 70-er jaren een consolidatie van de 60-er jaren hebben betekend, zo betekenen de 80-er jaren een revolutie, voortgekomen uit de bezinnelijkheid van de 70-er jaren.

Hierbij wil ik verder wijzen op het feit, dat de maatschappelijke onrust in alle landen voorlopig blijft toenemen en dat daarmee ook de burgerlijke veiligheid in zeer vele landen steeds meer in het gedrang komt. Dit op zichzelf moge betreurenswaard zijn, maar het betekent wel dat hierdoor de gemeenschap er eindelijk toe wordt gebracht ook zelf iets aan deze problemen te doen en ze niet alleen aan vaak niet geïnteresseerde overheden over te laten.

Ik voorzien voor de komende periode tenslotte een gunstige ontwikkeling die echter voor de meeste mensen een groot aantal verwarringen met zich meebrengt.

Wat betreft de kansen op een wereldoorlog, deze zijn niet groot en als die uitbreekt, zal dat zijn in de jaren tussen 1981 en 1984. Wanneer deze oorlog ontbrandt, is het bovendien zeer waarschijnlijk dat er geen directe oorlog wordt gevoerd tussen de grote landen, maar dat men bepaalde gebieden a.h.w. uitkiest voor de oorlogshandelingen waar de feitelijke ontmoetingen plaatsvinden. Dergelijke plaatsen zou men moeten zoeken in Zuid-Azië, in delen van Afrika inclusief delen van Zuid-Afrika en mogelijk ook in landen als Brazilië of Argentinië.

In al deze gevallen zal blijken dat men het gebruik van atoomwapens toch blijft schuwen. Atoomwapens zullen slechts kort worden gebruikt in een dergelijk geval en ze zullen geen algemene vernietiging tot stand brengen. Ook dit is begrijpelijk, want een algehele vernietiging betekent alleen dat men voor zichzelf problemen schept zonder dat men in feite daardoor ook maar enig nut heeft van zijn overwinning hetzij politiek, economisch of anderszins. De kans op deze oorlog is op dit moment heel klein. De mogelijk-

heid dat na 1984 een wereldoorlog zal ontbranden is zeer gering. De eerst volgende mogelijkheid ligt rond 1997. maar dan nemen wij aan zijn de situaties en verhoudingen reeds zodanig veranderd dat van een werkelijke oorlog op aarde geen sprake meer kan zijn, althans niet met wapens.

Wat kan ik u verder nog vertellen om u gerust te stellen? Voor de meeste mensen zijn er natuurlijk ook wat kleine zorgen. Het gaat niet allemaal precies zoals u zoudt wensen. U zult nogal eens voor verrassingen staan. De meeste van u zullen wel eens perioden hebben dat ze werkelijk helemaal in de zenuwen zijn. Maar als u zich nu maar kalm houdt, dan gebeurt er eigenlijk niets wat voor uzelf nu zo verschrikkelijk is.

Overgevoeligheid moet zeker in de eerste paar jaren worden vermeden. Voor de meeste mensen betekent het ook dat ze in 1980 heel rustig en overlegd moeten reageren en dan is er ook werkelijk geen wolkje aan de lucht. Want al deze gebeurtenissen spelen zich zo af dat u de mogelijkheid krijgt u aan te passen, terwijl u slechts zelden de kans zult hebben u het werkelijke gebeuren volledig te realiseren. Daardoor kunt u de 90-er jaren instappen zonder dat de 80-er jaren u buiten het draaglijke hebben belast.

Wat u geloof betreft, ik zou zeggen: Als u iets gelooft en een ander gelooft het niet, gelooft u het dan maar, want over geloof valt nu eenmaal niet te twisten. Wij uit de geest en mogelijk ook andere entiteiten, die wel in de stof leven maar niet op aarde, zullen in de 80-er jaren zo hier en daar wel contact opnemen en mogelijk ook wat opzien baren. Maar wat zoudt u zich eigenlijk daarover druk moeten maken? Dit is alles wat ik u zo in de gauwigheid te zeggen heb over de jaren 1980 tot 1990 en hier en daar ook al over de 90-er jaren.

x U zei, dat de eventuele oorlog in 1997 zal worden uitgevochten zonder wapens. Waarmee dan?

- Dan zal het zeer waarschijnlijk gaan om manipulaties met o.m. grondstoffen; dus een economische oorlog. Daarnaast zullen er vermoedelijk pogingen zijn om elkaar met nieuwe technische middelen zodanig in bedwang te houden en a.h.w. te overrompelen dat men een steeds grotere greep krijgt op de samenleving van de tegenstander. Dit zou voornamelijk kunnen geschieden door bepaalde apparaten, die niet zo gemakkelijk kunnen worden nagemaakt aan anderen in grote hoeveelheden en tamelijk goedkoop te verhuren, terwijl men weet dat men voor de service e.d. afhankelijk is van eigen mensen. Door te weigeren dergelijke zaken verder van service te voorzien kan men de gehele samenleving in moeilijkheden brengen. Dat is echter een ontwikkeling, die pas aan het einde van de 80-er jaren kenbaar wordt. Dat zou in het jaar 1997 voor sommige landen heel belangrijk kunnen worden. Houdt u er rekening mee dat we in een periode zitten van energiebesparing, van automatisering en daarnaast vooral ook van nieuwe methoden om de productie te regelen.

x U heeft gesproken over kernfusie. Wat zal ze voor een rol spelen in de komende tijd?

- De ontwikkeling van kernfusie, zoals die op dit moment is gevorderd en de wijze waarop deze in het onderzoek wordt bevorderd, doet vermoeden dat ze niet vóór de 90-er jaren gebruikt zal kunnen worden. Indien dit echter wel het geval is, zal men naar ik aanneem werkelijk in staat zijn om de gevaarlijke kernsplijting door kernfusiecentrales te vervangen. Men zal bovendien in staat zijn om kleinere en veel handzamer centrales te bouwen die op den duur mogelijk voor aandrijving van treinen en zelfs vliegtuigen bruikbaar zouden zijn en geen gevaar opleveren voor de omgeving.

x Is de vrijlating van de gijzelaars in Teheran nabij?

- Als ik uitga van de nu bestaande tendensen, dan zou ik zeggen: onbepaalde tijd. Als ik echter uitga van de kosmische tendensen zoals ik die nu aanvoel, dan kan dat alleen nog maar een kwestie zijn van weken. Zeer waarschijnlijk zelfs voor sommigen van hen van dagen.

:-:-:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

FEBRUARI 1980.

25e jaargang.
Nummer 5.

GROEIEND BEWUSTZIJN

Waarden en waarheden

CI blz. 49

Occulte filosofie

CI " 56

Geweten

CI " 60

VOORSPELLINGEN

Zieners en dromers

CII " 59

Vormen van magische waarnemingen en voorspellingen

CII " 68

Ziel

CII " 72

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

GROEIEND BEWUSTZIJN

HOOFDSTUK V.

WAARDEN EN WAARHEDEN.

In het geestelijke groeien van de mens spelen vele pseudo-waarheden een rol. Dat is begrijpelijk, want de mens heeft als compensatie voor al datgene wat hij niet kan begrijpen nu eenmaal een geloof waardoor het onbegrijpelijke opeens aanvaardbaar en hanteerbaar wordt. Daarnaast heeft hij te maken met waarden; d.w.z. in zijn materie uitdrukbare en verwezenlijkbare denkbeelden en de eventuele gevolgen daarvan.

Als een mens in deze moderne tijd streeft naar inwijding, dan zal hij geneigd zijn om in de eerste plaats terug te grijpen naar de oude geloofstradities. Daartegen is op zichzelf geen bezwaar, maar het wordt natuurlijk moeilijk als je het geloof boven de feiten gaat stellen en dat gebeurt nogal eens. Het resultaat is een dualisme waardoor het geestelijke proces zeer sterk afwijkt van hetgeen uiterlijk mogelijk en verwezenlijikbaar is. Om te komen tot een moderne inwijding moet men dus eerst uitgaan van de waarden van deze tijd; dat zijn de kenbare en aantoonbare waarden.

Er is een tijd geweest waarin een inwijding voor vrouwen alleen denkbaar zou zijn geweest in een specifieke vrouwengemeenschap. Een gemengde gemeenschap zou minder goed denkbaar zijn geweest en 'the top of the hill' zou natuurlijk weer door een mannelijk inwijdingsgenootschap worden vertolkt. Dit zou in een periode als de huidige minder goed passen.

De vrouw is in zoverre vrij geworden van vele vooroordelen dat zij op het ogenblik wel degelijk beschouwd kan worden als een ook mentaal en innerlijk gelijk zijnd wezen t.a.v. de man. Dat impliceert dat zij recht heeft op dezelfde inwijdingsmogelijkheden en dezelfde plaats in de maatschappij. Het is duidelijk, dat je een verschil maakt tussen een priester en een priesteres. Als je dat doet op grond van geloofswaarden, dan kan ik daar nog inkomen. Maar als je dat doet op grond van capaciteit of van mogelijkheid, dan is dat voor mij onaanvaardbaar.

Wie wordt geconfronteerd met de waarden van deze tijd, begrijpt ook dat man en vrouw gelijke inwijdingsmogelijkheden bezitten en dat voor beiden alle wegen van inwijding begaanbaar zijn, zodat niet sommige specifiek voor mannen en andere specifiek voor vrouwen moeten worden gereserveerd.

Interessanter wordt het nog als we nagaan hoe wij met de waarheden plegen om te gaan. Er zijn geloofswaarheden te over. Elke geloofswaarde blijkt alleen hanteerbaar middels interpretatie. Dat houdt in dat de waarheid wel wordt erkend, maar dat ze voortdurend wordt aangepast aan de behoefte van de beleider. Wij moeten begrijpen, dat de kern van het leven een onveranderlijke is. Er is geen enkele mogelijkheid om te ontkomen aan die ene onveranderlijke waarheid. Die waarheid kan niet geïnterpreteerd worden, die kan niet vermystiekt worden of op een andere manier verwijderd worden van het feitelijke bestaan. Zij is er. Juist de waarden van deze tijd maken

het noodzakelijk de waarheden van deze tijd onder de loupe te nemen.

Bij een groeiend bewustzijn van de mens - en dat veronderstellen wij toch wel in deze dagen - zal de mens zelf de betrekkelijkheid moeten gaan inzien van al datgene wat hij als vaste waarde heeft geconstateerd. De wetenschap is een eiland van kennis temidden van het onbekende. Het geloof is een vaak vraagwaardige verklaring voor het onbekende en een veronderstelling t.a.v. feiten die we nooit kunnen bewijzen.

Wie werkelijk zich bewust wil worden, wie werkelijk wil doordringen tot de werkelijkheid, die zal ongetwijfeld de waarheden zowel als de waarheden van deze tijd onder ogen moeten zien en hun betrekkelijkheid voor zichzelf moeten constateren. Dat houdt niet in dat een mens, die een inwijding zoekt nu alleen maar rekening heeft te houden met wat men noemt de kille feiten. Daar komt hij niet verder mee. Wat hij nodig heeft is daarentegen een erkenning van de betrekkelijkheid ook van zijn eigen waarheid. Pas als wij bereid zijn om toe te geven dat al datgene wat in ons bestaat slechts een weerspiegeling is van een zuiver persoonlijk beleven, is het mogelijk dat wij bij nieuwe ervaringen ook komen tot een steeds weer nieuwe waarheid en daaruit meer hanteerbare en toepasselijke waarden kunnen voortbrengen.

Wat zijn de kenmerken voor de waarden van vandaag voor zover deze voor een groeiend bewustzijn en een geestelijke inwijding van belang zijn?

Uierlijke vormen zijn niet bepalend. Als de een of andere heilige man een soort vacantiedorp voor geestelijk ontspoorde opent en daarin velerlei psychologische technieken laat toepassen om de mensen weer een beetje tot zichzelf te doen komen, dan kunnen wij dat bewonderen, maar dan kunnen wij dat niet vereenzelvigen met een geloof en de onfeilbaarheid van de heilige als zodanig. Reeds het feit, dat hij gebruik maakt van bekende psychologische technieken, impliceert dat hij de menselijke beperktheid in zeer ruime mate bezit en dientengevolge ook niet beschikt over die hoogheid of onfeilbaarheid die men hem graag zou willen toekennen.

Alles, maar dan ook werkelijk alles is bruikbaar. Er is geen enkele weg waarmee het bewustzijn niet met zichzelf geconfronteerd kan worden, waarmee de mens niet nieuwe waarheden kan vinden vanwaaruit hij kan leven en werken. Er is ongetwijfeld ook geen limiet gesteld aan de wijze waarop een mens in z.g. geloofswaarden (de waarheden die niet bewezen worden) zichzelf kan ontdoen van de noodzaak de feiten onder ogen te zien.

In een moderne maatschappij is het misschien zeer aantrekkelijk om op een gegeven moment te zeggen: Ach, de hele wereld wordt geleid door God en dan de hele zaak terzijde te schuiven. Dat is erg gemakkelijk, maar kan dat ooit tot een bewustwording leiden, kan het ooit tot een inwijding voeren? De gevoelens die u ondergaat zijn voor u echt. Ontleed blijken ze voor een groot gedeelte voort te komen uit allerlei psychologische drijfveren. En nog verder ontleed blijkt er ook nog wel een mate van mysticisme en misschien hystericie in te schuilen.

Als wij dat bij onszelf erkennen is het niet erg, dan kunnen wij die weg volgen. Maar als wij weigeren te erkennen dat wij het zelf zijn die de betekenis geven aan de z.g. waarheid die we beleven en verkondigen, dan zitten we fout. Dan is er niet alleen een stilstand in de groei van het bewustzijn zelf, maar dan is er - en dat is nog veel erger - een toenemende onmogelijkheid om een werkelijke inwijding te vinden in deze periode.

Weet je wat je beweegt, als je een bepaalde leer aanhangt, als je een bepaald stelsel volgt, dan kun je ook beseffen welke je feitelijke behoeften en je feitelijke onzekerheden zijn. Alleen al de erkenning daarvan is een bewustwording en impliceert een groei van bewustzijn. Een mens, die zijn eigen tekorten kent en ze zo nu en dan weet te overwinnen, heeft daarmee een brug gelegd tussen zichzelf en een nieuwe fase van bewustzijn. Hij heeft voor zich de brug gebouwd naar een nieuwe inwijding, naar een nieuwe bewustwording.

Er zijn uit de aard der zaak heel wat geestelijke zaken die voor de mens theorie zullen blijven tot na zijn overgang. Als ik u vertel van een hiernamaals, dan is dat allemaal heel mooi en goed, maar het hiernamaals kan alleen betekenis hebben, als u dat persoonlijk kan betreden. En persoonlijk betreden als mens impliceert dat het geheel van de geestelijke wereld wordt geïnterpreteerd in menselijke termen. Wij hebben dus niet te maken met een reële waarneming, maar eigenlijk met een soort waanbeeld gebaseerd op geestelijke feiten. Ook dat moeten wij erkennen.

Wat is nu de werkelijkheid? "Alles," zo roept de wijze uit, "is illusie." Dat geldt ook in uw dagen zeer nadrukkelijk. Als alles illusie is, dan kan ik door mijn denken te veranderen de illusie veranderen. Het enige dat ik niet kan aantasten zijn de feiten.

Het kenmerk van de ingewijde is zijn beheersing over allerlei dingen. De ingewijde staat ergens op een rots, roept tot de wolken en de regen valt precies op dat ene plekje waar hij die hebben wil.

De ingewijde neemt een steen en maakt er een brood van, als hij dat op dat ogenblik nodig vindt.

De ingewijde legt zichzelf neer, slaapt in en manifesteert zich een ogenblik later vele duizenden kilometers ver tastbaar en voelbaar, volvoert zijn programma om vervolgens daar opeens te verdwijnen om terug te keren naar het lichaam dat hij heeft achtergelaten. Die dingen bestaan. Maar als ze dan bestaan, moeten wij ons ook even afvragen: waarom kan de ingewijde dat?

Wij kunnen dan heel technisch alles gaan verklaren. We kunnen spreken over de beheersing van de atomaire structuur. We kunnen spreken over de uittreding en de verdichting van het dubbel, maar daarmee zijn we er niet. Wij hebben te maken met een aantal regels. Die regels erkennen is iets wat gepaard gaat met inwijding. Maar als we eenmaal die inwijding vinden (dat is dan een primaire, een kleine inwijding), dan moeten we ook leren om die erkende regels om te zetten in de praktijk. Dat kunnen we alleen doen, indien we meester worden van de hallucinaties die rond ons de werkelijkheid heten te zijn. Ik geef u een paar van deze regels zoals ze in deze tijd van kracht zijn, want niet altijd kun je die regels precies gelijk stellen:

1. Werkelijkheid is al datgene voor mij wat ik als zodanig aanneem. Als ik de werkelijkheid ontken, dan zal er altijd een aspect overblijven dat ik niet kan beheersen. Dit niet-beheersbare aspect is een werkelijkheid waarmee ik voorlopig rekening moet houden.
2. Alle beperkingen die ik mij of de wereld toeken zijn in feite willekeurig gekozen. Op het ogenblik, dat ik een beperking in mij volledig kan ontkennen, houdt ze op voor mij te bestaan, tenzij ze deel is van de feitelijke en eeuwige werkelijkheid. Ik kan daardoor mijn eigen krachten en capaciteiten verder ontplooiën en als zodanig mijn plaats in de werkelijkheid juister en vollediger innemen.
3. Alle voorstellingen omtrent onstoffelijke wezens rond ons (ik spreek even vanuit een menselijk standpunt) zijn voorstellingen en niet meer dan dat. Als wij spreken over wezens, dan denken wij aan mensen. Laten we ons aanwennen te spreken over krachten. Er zijn energieën, er zijn krachten. Daarmee kunnen wij in contact treden en die kunnen resultaten hebben. Maar op het ogenblik, dat wij niet meer ontvankelijk zijn voor de illusie dat wij voortdurend terugkeren tot die ene werkelijkheid die achter alles schuilgaat, blijkt dat het contact alleen plaatsvindt op basis van waarheid en niet van illusie, hallucinatie e.d.
4. Wij zijn deel van de tijd waarin we leven. Niet alleen van de periode, maar letterlijk van de tijd, van de seconden, minuten en uren. De wijze waarop wij deel uitmaken van de tijd wordt echter mede bepaald door de kern van ons wezen. Dit is niet tijdgebonden. Het is een stelling die we voorlopig maar moeten aanvaarden. Door een beroep te doen op het tijdloze in mij, kan ik het verloop van de tijd voor mij versnel-

len en vertragen. Dit betekent ook dat ik mijn handelingsmogelijkheid t.a.v. anderen kan vergroten of verminderen en wel naar believen. De erkenning van de werkelijkheid, de kracht waarvan de tijd alleen maar een beperkt verschijnsel is, impliceert een grotere vrijheid van van erkennen, van handelen en bewegen. Inwijding is niets anders dan dat.

5. Of ik een kracht buiten mij postuleer, danwel in mijzelf is niet belangrijk zolang de kracht voor mij benaderbaar en bruikbaar wordt. Ik zal heel vaak pseudo-waarheden, stelsels en systemen kunnen gebruiken om daaruit kracht te putten. Het is belangrijk dat ik hierbij beseft dat ik geen feitelijke omschrijving geef van de krachtbron, maar alleen voor mijzelf het optreden en de hanteringsmogelijkheid van de kracht aanvaardbaar maak.

Dat zijn een paar eenvoudige grondregels die iedereen in deze tijd kan gebruiken.

Elke mens heeft vele mogelijkheden. Een heel klein deel daarvan wordt gerealiseerd. Dat is mede te danken aan het feit, dat de mens door waanbeelden, eigenlijk door z.g. waarheden zichzelf beperkt en daardoor niet meer in staat is de waarden van zijn bestaan volledig te openbaren.

Ik stel nu, dat wij in de huidige periode een enorme onevenwichtigheid ervaren van alle z.g. waarden, omdat dit gepaard gaat met een voortdurend sterkere aantasting van de pseudo-waarden die zich aan de mens nog steeds in de vorm van geloof of ideologie proberen te manifesteren. Het is belangrijk dat men beseft dat dat juist in deze tijd het geval is. Want er zijn periodes dat weer andere dingen aan de beurt komen.

Een tijd als deze zal hooguit 20 jaar duren. Daarna gelden weer andere mogelijkheden en komen er misschien nieuwe waarden en waarheden te voorschijn. Waar een aantasting plaatsvindt van de waarden waaruit men meent te leven of van de waarheden waarop men meent zich te mogen beroepen, dient men zeer goed te begrijpen dat deze aantasting gelegen is in de onvolledigheid van hetzij de waarden, hetzij de waarheden.

Een geloof is onaantastbaar, indien het zichzelf kan bewijzen. Als een geloof dus aantastbaar wordt, dan is dat een gevolg van het feit dat het zichzelf niet kan bewijzen. En als het dan pretendeert voort te komen uit de een of andere almachtige kracht, dan bewijst het dat deze kracht die almacht niet bezit of binnen het kader van deze z.g. waarheid niet wenst te openbaren. Dan is er voor ons geen reden om ons te binden aan waarheden die zichzelf niet kunnen bewijzen; die niet feitelijk kunnen aantonen dat zij datgene zijn wat zij pretenderen te zijn.

Met waarden gaat het al precies hetzelfde. Een waarde is iets wat je stelt. Het is niet een onaantastbaar iets. Als je zegt: Deze munt koopt voor mij vandaag één brood, dan kan ze morgen voor mij misschien één snede brood kopen of ook wel 20 broden. Wie zal het zeggen. Dan is dit geen vaste waarde op het ogenblik dat ik het vertaal. Deze munt is deze munt. Dat is alles wat ik kan zeggen. Er zijn heel veel dingen die in deze tijd een enorme waarde hebben, b.v. werk.

Werk is datgene wat de mens nodig heeft, want staat er niet geschreven in de bijbel: De mens zal in het zweet zijns aanschijns zijn brood verdienen. Dan zijn er een hoop mensen die althans het zweet in deze bijbelwoorden proberen te ontlopen. Maar is arbeid te omschrijven als nuttige of productieve arbeid of is leven op zichzelf arbeid? Men zou het zich moeten afvragen.

Het bestaan op zichzelf betekent een voortdurende confrontatie met invloeden; het verwerken daarvan, het reageren daarop. Dat is arbeid. Dan is arbeid in de gebruikelijke zin van het woord geen vaste waarde. Wel het leven en de daaruit voortkomende noodzaak om jezelf te zijn en voortdurend waar te maken. Dan kan ik niet uitgaan van de noodzaak van de arbeid.

Dan kan ik alleen uitgaan van de noodzaak te zijn en mijzelf instand te houden.

Als je spreekt over de heiligheid van het leven, dan is dat heel begrijpelijk vanuit een gemeenschap waarin men het werkelijke bestaan verwacht met de stoffelijke manifestatie daarvan. Maar is een stoffelijk leven veel waard op het ogenblik dat het alleen maar een fase is, een verschijnsel, een soort kleed van de werkelijkheid? Het is heel gewoon dat een mens die een hemd heeft dat versleten is of dat vuil is geworden dat verwisselt voor een ander. Waarom zou men het stoffelijke bestaan waar een ziel de enig werkelijke levende kracht is in vorm anders beschouwen? Dat houdt nog niet in dat je een ander het hemd kapot moet scheuren. Natuurlijk, dat is niet netjes, dat hoort niet. Maar het impliceert wel dat we onze visie op het leven zouden moeten veranderen.

Nu komt in deze tijd steeds sterker de beleving van het hiernamaals naar voren. Steeds meer mensen worden daar op de een of andere manier mee geconfronteerd. Dan is het toch logisch en niet meer of minder dan dat, dat de waardering voor het stoffelijke leven als een onaantastbare eenheid vermindert. Als wij dan een compensatie moeten vinden, dan kunnen wij die alleen vinden vanuit het werkelijke geestelijke bestaan en nooit vanuit alleen stoffelijke samenhang.

Inwijding is niets anders dan dit inzicht verwerven. Het inzicht in de werkelijke betekenis, in de werkelijke waarde. Iemand, die een inwijding zoekt, kan nooit uitgaan van datgene wat wordt verkondigd. Hij kan alleen uitgaan van datgene wat hij in zichzelf beleeft; en zelfs dan zal hij die beleving nog als een betrekkelijke moeten beschouwen.

Als ik kijk naar de totale ontwikkeling zoals deze zich op het ogenblik afspeelt, dan word ik geconfronteerd met een groot aantal inwijders in de geest en een tamelijk groot aantal inwijders in de stof die elk voor zich en ieder op zijn eigen manier hun werkzaamheden verrichten op aarde. Hun werk kan echter nooit bestaan uit het verschaffen van geheimen zonder meer. Het kan alleen bestaan uit het mogelijk maken dat men zelf ontdekt. Dat is een groot verschil.

De inwijders van deze dagen zullen dan ook voortdurend bezig zijn om de waarden en waarheden van deze tijd aan te tasten. Zij zullen u confronteren met schijnbaar belachelijke situaties en denkbeelden. Zij zullen u aldoor met tegenstellingen confronteren waarmee u geen raad weet, tenzij u kunt teruggrijpen naar uw innerlijk als zijnde de enig belangrijke en voor u maatgevende invloed. Aangezien de mensen nog teveel hangen aan allerlei oude tradities is het zeer waarschijnlijk dat zeer veel mensen aan deze mogelijkheid nog voorbij zullen gaan. Toch neemt het aantal mensen dat vrijer leven en denken toe. Dat betekent dat het aantal mensen, dat voor inwijding in aanmerking komt, een werkelijke inwijding, eveneens toeneemt.

De situatie, zoals ik die op dit moment overzie, houdt in dat we nog 3 tot 4 jaar te gaan hebben voordat de oude normen werkelijk helemaal aan het wankelen worden gebracht. Het houdt ook in dat pas in die periode veel van de z.g. waarheden hun betekenis voor de mensen gaan verliezen en dat een herwaardering van de z.g. waarden van het menselijk bestaan onvermijdelijk worden.

Tot die periode zal de inwijding zeer selectief zijn. Maar als ze selectief is, dan betekent dat tevens dat degene die wordt ingewijd gaat beschikken over de mogelijkheden en middelen om in de komende grote veranderingen anderen tot een juist besef te brengen en daarmee de kracht en de handelingsvrijheid te geven die ze nodig hebben, om een geestelijk juist leven te leiden onder variabele stoffelijke omstandigheden. Daarna moet er een periode komen waarin steeds meer mensen door teleurstelling, door wanhoop misschien, in andere gevallen alleen maar in een gelaten verwerping van alles wat tot nu toe waarde heette te hebben, bereid zullen zijn om de nieuwe inwijdingsteer te aanvaarden.

Zullen zij echter de kracht bezitten om zich te beroepen op zichzelf? Indien dit laatste het geval is, moeten we aannemen dat na ongeveer 4 jaar, (dus in 1984 - '85) een toenemend aantal ingewijden op aarde komt. Dit aantal ingewijden zal voor een behoorlijk groot gedeelte bestaan uit mensen die ook hebben geleerd hun geestelijke mogelijkheden en krachten op aarde te activeren. Wanneer dat gebeurt, dan zullen zij daarmee zeker de komende 20 à 25 jaar gaan beheersen; dat is namelijk niet te vermijden. Want degenen die beschikken over de krachten, de mogelijkheden, de inzichten om buiten de tijd om desnoods de werkelijkheid te erkennen, kunnen anderen helpen om op te bouwen wat zonder dit teloor zou gaan.

De opbouw van uw wereld zal in de komende tijd afhankelijk zijn van degenen die een geestelijke inwijding hebben ondergaan. Daarbij is het mooie, dat die inwijding in deze periode zich lang niet altijd op een volledig bewust vlak afspeelt. U moet niet denken dat de inwijding van vandaag een plotseling helderzien is waardoor men de hele kosmos opnieuw kan waarderen. Het is vaak een onderbewust proces waardoor voortdurend nieuwe accenten naar buiten treden, waardoor je steeds meer gaat begrijpen in welke cyclus het leven op aarde zich afspeelt, waardoor je steeds meer inzicht krijgt in de betekenis van alle dromen en werkingen in jezelf en zonder het te weten je reactie op de wereld begint aan te passen.

U kunt van uzelf misschien niet zeggen dat u ingewijd bent. En zeker met de methoden, die in deze periode vanuit de geest worden gehanteerd, geloof ik ook niet dat iemand terecht kan uitroepen: Nu ben ik ingewijd! Want hij heeft eenvoudig geen maatstaf om dit te meten. Maar er is wel een ander kenmerk.

Op het goebnlik, dat de inwijding zich zelfs onderbewust voltrekt, hanteert de mens steeds meer geestelijke en innerlijke krachten en is daardoor beter in staat om de wereld buiten zich waar dit wezenlijk belangrijk wordt naar zijn hand te zetten. De beheersingsmogelijkheid groeit. In het denken zien we dat gelijktijdig de emotionele ondertonen veranderen. Je bekijkt het leven anders en je weet zelf nog niet eens waarom.

Ik heb een pging gedaan, toen ik hoorde dat ik moest inspringen, om voor deze cursus een schatting te maken van het aantal mensen dat deze vorm van inwijding op dit moment ondergaat of reeds heeft ondergaan.

Ik kwam daarbij tot de waarschijnlijke som van tien tot vijftien miljoen mensen. Laat ons zeggen, over de gehele wereld verspreid het aantal inwoners van Nederland. Dat is in verhouding niet veel. Maar elk van hen is een bron van invloed waardoor inwijdingen in de omgeving gemakkelijker kunnen voorkomen, waardoor mensen gemakkelijker in de richting kunnen gaan van het nieuwe, het enig werkelijke, de waarheden die in de mens zelf hun basis vinden en de waarden die ook naar buiten toe op grond daarvan hanteerbaar zijn geworden. Ik neem aan, dat in de komende 5 tot 10 jaar - ik durf het niet precies te zeggen - dit getal zich kan vertien- tot verhonderdvoudigen. Als zekerheid beschouw ik tenminste een vertienvoudiging.

Dit impliceert, dat geestelijk gezien de wereld in de komende tijd enorme veranderingen tegemoet gaat. Het betekent tevens voor u dat u zeer waarschijnlijk bij deze procedures en processen bent betrokken, ook al zult u dit voor uzelf nog niet kunnen omschrijven of uitleggen. U heeft een mate van inwijding ondergaan of u ondergaat deze zonder dat u die zelf kunt afschatten.

Mijn conclusie:

De waarden van deze tijd zijn voornamelijk gelegen in het vermogen om vanuit je innerlijk de kleine zaken zodanig te beïnvloeden dat de grote en schijnbaar onveranderlijke zaken daardoor in een bepaalde richting worden gedreven.

De waarheden van deze tijd berusten op het erkennen van de onzekerheid. Juist daar waar de onzekerheid in het "ik" steeds duidelijker wordt beseft, zal men zien dat achter alle onzekerheden toch één enkele motiverende kracht

aanwezig blijft. Naarmate die kracht duidelijker wordt erkend, komt men dichter bij een waarheid die niet meer pseudo is, die niet meer stelling is, maar die voortdurend beleefbare werkelijkheid plus beleefbare energie betekent. En dan zou mijn boodschap dus hoopgevend zijn.

In de geest wordt door zeer grote aantallen entiteiten waarvan sommigen over zeer veel krachten beschikken gewerkt aan het toch nog handhaven van vrede op aarde, aan het toch nog weer tot stand brengen van inkeer en vernieuwing. Dat is zeker niet beperkt tot de mensen die geloven. Het is een werk dat zich over de gehele aarde in deze tijd afspeelt. U kunt daarvan geen deel zijn door bepaalde oefeningen. U kunt er alleen deel van worden doordat in uw wezen de werkelijke betekenis en de waarheid van deze tijd duidelijker kenbaar worden.

Ik zou u daarom de raad willen geven u voortdurend af te vragen wat veronderstelling en wat zekerheid is. Welke waarheid alleen wordt aanvaard op grond van invloeden van anderen en welke waarheid er in uzelf bestaat. Ik geef u tevens de raad u bij voortdurende af te vragen welke krachten er in u bestaan. Gebruik ze als vanzelfsprekend, maar u moet wel eerst voelen dat u ze heeft.

De mens, die probeert zich op deze wijze aan te passen en zijn geestelijke en blijvende werkelijkheid te injecteren in de voortdurende verandering van het aardse bestaan, zal als vanzelf eenworden met dit grote leger entiteiten dat probeert de mensheid te helpen de volgende fase van bewustwording te bereiken.

Het bewustzijn van de mensheid groeit, ook in deze dagen al zou je dat misschien niet zeggen. Het bewustzijn van de mensheid groeit in zoverre dat zij alleen nog maar kan kiezen tussen een nieuwe vorm van beleven, een nieuwe waarheid, nieuwe waarden en erkenningen of ten onder gaan aan de overladenheid van hun oude tradities. Dit beseffend hoop ik, dat u allen in staat zult zijn de innerlijke krachten die ook in u bestaan te activeren. Ik hoop voor u, dat u zult beseffen hoe gering de zekerheden zijn die u bezit, opdat u de enige zekerheid in uw wezen (het zijn zelf en de emotionele erkenning van de bron daarvan) voor u een hoofdrol kan gaan spelen in al uw uitingen.

De tijd van de verandering ligt zo dichtbij dat het zin heeft u daarmee bezig te houden. De tijd van verandering op zichzelf moge verwarringen brengen, maar het is de storm die het dode hout breekt voordat in de lente alles in bloei komt. De goede tijden zijn niet zo ver af als u denkt. Maar de moeilijkheden zullen stormachtiger en feller zijn dan u nu kunt veronderstellen, tenzij u in staat bent met uw innerlijke kracht voor uzelf die zekerheid en veiligheid tot stand te brengen waaruit u ook anderen hulp kunt verlenen.

OCCULTE FILOSOFIE.

Filosofie is het vermogen om op grond van een enkel feit een groot aantal mogelijkheden te ontwikkelen die je vervolgens als zekerheid stelt tot het ogenblik dat ze feitelijk blijken niet waar te zijn, waarna je filosofisch verklaart waarom de onjuistheid is binnengeslopen in de filosofische zekerheid.

Als wij ons bezighouden met het groeiend bewustzijn, dan moeten we ook onthouden dat het groeien van het bewustzijn op zichzelf de groeistui-
pen ten gevolge heeft en dat we daardoor heel vaak de filosofie als een kalmeringsmiddel nodig hebben.

Wanneer een mens filosofeert, dan is hij over het algemeen bezig te spelen met al datgene wat hij in zichzelf als zekerheid vermoedt. Vermoedt (vermouth) is gemiddeld iets bitter van smaak. Dat kunnen wij dan ook zien in dat wat er uit de filosofische benadering werkelijk voortkomt.

Als de mens niet weet hoe hij over benaderbare waarden moet filosoferen, grijpt hij over het algemeen buitengewoon hoog. Er is meer gefilosofeerd over het wezen van God dan over de mogelijkheid om de naaste te helpen. Dat is ook begrijpelijk, het eerste geeft geen verplichtingen.

Ik zou u willen confronteren met enkele denkbeelden t.a.v. God - zij het op mijn manier. Daarnaast met enkele denkbeelden uit de occulte wetenschap en filosofie en ten laatste u nog willen confronteren met enkele gedachten, die u misschien zelf tot een filosofie zoudt kunnen ontwikkelen zonder daardoor al te ver weg te lopen van de feiten.

God dan eerst, want God is de eerste Oorzaak. Nu kunnen wij dat aannemen. Ofschoon we wel weten dat er een eerste Oorzaak moet zijn geweest, weten we niet of die God heet. Maar dat geeft niet. Als wij hem God noemen, dan kunnen wij hem alles toeschrijven wat we willen. / heeft om

God nu is de kracht die in het begin alle wetten heeft gesteld waartegen zijn schepping alle mogelijkheden/niet daarop in te gaan. Anders gezegd: God is in wezen een schizofreen wezen dat door het gelijktijdig scheppen van goed en kwaad en door de mens tot het goede te bevelen het kwade tot stand heeft gebracht. Hier aarzelt een ogenblik het verstand, want kan ik dit alles nu wel aannemen?

Als ik hoor wat men heeft besloten omtrent God, dan blijkt dat God van alles al is. Hij is algoed, alwetend. Het enige dat hij niet is, is feilbaar. Hij is namelijk onfeilbaar. Dat heeft hij van de Paus geleerd.

Als God algoed is, kan er geen kwaad zijn, want God is de eerste Oorzaak en alles is uit hem voortgekomen. Dientengevolge is alle kwaad iets wat alleen kan ontstaan, indien wij ons niet bewust zijn van de werkelijkheid van God. Daarom is het voor een mens dwaas om zich met het kwade bezig te houden en zou het zich richten op het goede de enige benadering zijn van het onkenbare dat zich vermomt achter de naam God.

God is nooit een persoonlijkheid in de menselijke zin van het woord. Een mens namelijk is zo onvolledig en tegen zichzelf verdeeld dat een Godheid, die op een dergelijke wijze zou optreden dermate menselijk zou zijn dat het voor de mens onmenselijk zou zijn om zijn gezag te moeten ondergaan. Het is beter dat wij dergelijke onvolledigheden toeschrijven aan de verkondigers van zijn Woord en niet aan zijn wezen.

Dan zou ik over God nog het volgende willen opmerken:

Indien God alles weet, weet hij ook al wat wij nu gaan doen. Hij heeft het dus al toegelaten voordat wij het deden. Dientengevolge kan hij ons niet straffen voor datgene wat hij heeft toegelaten voordat wij wisten dat het mogelijk was. Als wij al onze mogelijkheden gebruiken, dan doen wij slechts datgene wat God heeft toegelaten. Als zodanig vervullen wij de goddelijke wil, want wij kunnen niet aannemen dat God iets tegen zijn wil toelaat.

Hij is immers almachtig. En als wij in ons onvermogen om die werkelijkheid volledig te beseffen en te verwerken een ogenblik onszelf vergeten en roepen: God almachtig! dan zou bij zijn alomtegenwoordigheid ons onmiddellijk het antwoord tegemoet komen: Wie roept daar? O neen, dat kan niet, want hij is alwetend. Dus zou, indien God alle door ons gestelde eigenschappen zou bezitten, die God anders moeten zijn dan hij nu is.

Als God is zoals hij is zonder zich kennelijk al teveel aan te trekken van hetgeen er op aarde gebeurt en wat de mensen doen, dan moeten we ook aannemen dat die mensen voor God niet zo belangrijk zijn als ze zelf denken. Dat laatste is misschien een teleurstelling, want per slot van rekening, elke mens hoopt Gods lieveling te zijn om daardoor de mogelijkheid te verkrijgen meer te zijn dan anderen.

Als we God nu even opzij zetten, dan komen we terecht in een wereld die bevolkt is met goden, demonen, duiveltjes, engeltjes, geesten, spoken en wat dies meer zij. Wat zegt dan de occultist? Hij zegt, dat er een middel is waarmee je alle geesten kunt dwingen. Misschien noemt hij dat dan 'clavicula Salomonis' (stokje van Salomon), wat niets anders wil zeggen dan dat Salomon er met zijn klavieren aan heeft gezeten.

In andere gevallen spreekt de occultist misschien over de onschendbaarheid van het kruis - wat voor een maagdelijke schepping pleit. Of hij houdt zich bezig met de geheime tekens die hij in de Kabbala of in andere geschriften heeft gevonden.

Nu vraag ik u of een geest, die zich van materie normaal niets behoeft aan te trekken, zich zou laten dwingen door een stoffelijk teken? Dientengevolge zijn alle stoffelijke tekens in de magie niets meer of minder dan aantekeningen die een mens voor zichzelf maakt om zo te omschrijven wat hij geestelijk moet uitstralen.

Aangezien heel veel mensen hun geestelijke uitstraling zo nu en dan lam leggen en zo dus geestelijke lamstralen worden, is occult gezien de conclusie gewettigd dat magie slechts dan slaagt, indien de mens innerlijk volledig geestelijk actief is en niet vertrouwt op uiterlijkheden, maar slechts op de krachten die in hem bestaan.

Als we verder gaan, dan moeten we ons afvragen of een duivel, die op bevel van een magiër genezing brengt aan een ander nog wel een duivel is. Hij zou immers door het goede werk dat hij doet uiterlijk meer een engel zijn. En een engel, die het straffende zwaard brengt naar een zondaar op bevel van een magiër, zou dan iets doen wat wij duivels achten en zou dus ongetwijfeld duivels zijn. Engelen en duivels schijnen dus door elkaar te dwarrelen zodra wij terecht komen binnen het bereik van het occulte.

Nu is dat helemaal niet zo erg, want de meeste mensen weten zelf niet wat engelen en duivelen zijn. Zij beroepen zich er alleen maar op om te rechtvaardigen wat zij zelf hebben gedaan. En hoe duivelser hun opzet hoe meer engelen ze erbij halen.

In het geheel van het occultisme en de magie speelt echter de innerlijke mens toch wel een veel grotere rol dan je misschien op het eerste gezicht zou denken. Het is niet alleen een kwestie van mediteren (iets wat zeer nuttig is zolang je niet snurkt) of van contempleren waaraan je dezelfde beperking kunt verbinden, maar het is een poging om innerlijk het "ik" te ontmoeten en te erkennen.

Alles wat in mij leeft, al mijn angsten, al mijn zekerheden, al mijn vreugden kan ik uitstralen. Anders gezegd: Datgene wat ik ben, is de bron waaraan ik mijn invloed op het geheel van de geestelijke wereld zowel als mijn eigen wereld ontleen. Aangezien het woord 'ontlenen' betekent dat het niet van onszelf is maar geleend wordt, kunnen we daar dan aan toevoegen, dat er een kracht moet bestaan waaruit al onze innerlijke gevoelens en mogelijkheden voortkomen en dat wij uit en door deze kracht in staat zijn middels onze eigen vormgeving te bepalen wat de geestelijke wereld om ons heen voor ons betekent en wat de stoffelijke gevolgen van ons geestelijk

ingrijpen zullen zijn.

Nu weet ik wel, dat in het okkultisme de kul vaak de ok overheerst. Vandaar ook dat er menige kul bestaat die in het geheel van zijn ritens eigenlijk alleen maar kul verkoopt in de hoop daarmee andere mensen tot het afgeven van meer waardevolle zaken te bewegen.

De occulte wereld is dan ook voortdurend in beweging. En de oude beschrijvingen van de magie zijn in feite niets anders dan de vermomde recepten van mensen die een beetje beter wisten wat ze moesten doen dan de rest. Indien wij uitgaan van onze innerlijke kracht, zijn alle ritens, alle benaderingen eigenlijk overbodig.

Wanneer wij bezweren, dan doen wij dit voor onszelf. Wanneer wij geesten oproepen, dan doen wij dit om onze eigen kracht voor ons begrip te versterken. En dat brengt ons tot de vraag, of de wereld van de geest en van het occulte wel zo onmisbaar is als de mens (vooral de occultist) pleegt voor te geven. Mijn conclusie is de volgende:

In het geheel van het occultisme vergeet men altijd dat de mens zelf mede of in eerste oorzaak de beslissende factor is. Zolang de mens durft uitgaan van zijn eigen wezen, zijn innerlijke krachten en vermogens zal hij alle eigenschappen bezitten, ook de z.g. occulte, die hij nodig heeft om datgene wat in hem leeft tot uitdrukking te brengen. Het is het uitdrukkingsvermogen van de mens dat wordt bepaald door zijn innerlijk. Daarom mag hij niet twijfelen aan de juistheid van zijn eigen uitdrukking zolang hij de consequenties daarvan voor zichzelf aanvaardt en deze niet probeert aan anderen op te leggen.

Dan komen we aan de vraag wat tijd aan filosofische overwegingen rijk zou zijn? Ach, u kent er wel een paar. Of het nu de CDA of PvdA is, maakt weinig verschil, want of je nu door de hond of door de kat wordt gebeten, door de muilezel of de ezel, maakt ook niet veel verschil uit. Datzelfde geldt voor geloof. Of je nu zalig wordt via een lachende Paus of zalig wordt wegens een mistroostige dominee, danwel het vindt ergens in een ashram (ik vind dat zo'n heerlijke naam 'ashram', het lijkt op een gecomprimeerde asbelt), hoe je het vindt is niet belangrijk.

Ik stel, dat onze filosofie in deze dagen allereerst moet zijn, dat niet de verklaring maar het resultaat de enige test van juistheid is. Daar waar de mens veronderstellingen oppert, zal hij deze moeten bewijzen. Op grond van zijn bewezen veronderstellingen uit het verleden - en alleen daarop - kan hij een aanvaarding eisen van zijn verdere stellingen van anderen.

Ik meen, dat de mens, die in het geheel van het filosofisch werken probeert te ontkomen aan de noodzaak de feiten mede onder ogen te zien, iemand is die in feite niet filosofeert maar de werkelijkheid abstraheert en zich dan bedrinkt aan het gedistilleerd dat daaruit overschiet.

Soms heb ik ook wel het gevoel dat de school van filosofie en vaak ook van occultisme voor de mensen eigenlijk zo iets is als een speak-easy in een tijd dat de officiële verkoop van alcohol nog verboden was. Als de mens alleen maar voor de ontvluchting aan de werkelijkheid het occulte nodig heeft, als hij alleen om de werkelijkheid te ontvluchten de filosofie hanteert, kan hij volgens mij beter meteen een sticky roken, dan weet hij tenminste waar hij duizelig van wordt en bovendien is hij dan nog strafbaar voor de wet zodat hij ook nog weet waar hij aan toe is.

Ik heb natuurlijk ook een zekere filosofie, alleen moet ik zeggen dat deze voor mij persoonlijk zich door feiten voortdurend als juist schijnt te bewijzen. Als ik u deze voorleg, dan moet u niet denken dat ik u een geloof of een stelsel wil voorhouden. Ik probeer u alleen iets van mijn ervaringen te vertellen.

Er is een kracht waaruit ik put. Hoe, dat weet ik niet. Het schijnt dat het vermogen om te putten uit deze kracht mij ingebouwd is. Alle midde-

len waarover ik beschik om mij te uiten dank ik mede aan het bestaan van deze door mij verder niet te omschrijven krachtbronnen. Dan moet ik wel uitgaan van het standpunt dat het geheel van hetgeen ik ben, tot stand breng, tot stand zal brengen, zelfs tot stand heb gebracht mede in verband staat met deze bron. Daarom stel ik, dat al wat ik ben en al wat ik doe alleen vanuit deze bron verklaarbaar is en dientengevolge niet beoordeeld kan worden door anderen dan alleen door deze bron.

Ik geloof niet dat wij het behoren tot deze basiskracht op enigerlei wijze kunnen veranderen of verminderen. Slechts het steeds meer beseffen dat wij in al wat wij ondervinden en beleven toch wel de directe uiting zijn van deze krachtbron kan ons helpen om in ons bewustzijn langzaam maar zeker de begrenzing te verliezen die wij onszelf voortdurend opleggen. Want de mens is nu eenmaal een wezen dat zichzelf omringt met bordjes 'verboden toegang' om niet in de verleiding te komen het beter te krijgen dan hij het heeft; en dit op een wijze die anderen dan niet aanvaardbaar achten.

Als de mens leeft volgens de menselijke stelling, dan is het net een loterij. Als ik iemand hoor vertellen dat het aantal uitverkorenen letterlijk 144.000 is en ik kijk naar het aantal aanhangers van deze secte, dan vraag ik mij af, of het eigenlijk veel meer is dan het optreden van Mies ten bate van de gehandicapten. Daar namelijk wordt ook een aantal cijfers getrokken en als je toevallig 'bingo' kunt roepen, dan heb je wat, maar dan weet je nog niet hoeveel.

Beste vrienden, als er een eeuwige zaligheid is, dan is zij ons ingeschapen en zullen wij die altijd bereiken. De wijze waarop en hoe, kennen we niet. Het feit zelf echter is een zekerheid.

Als er een weg is tot God, zoals ons overal wordt verteld, dan kan deze weg alleen in en door onszelf leiden. En dan zal het onze eigen instelling zijn ten aanzien van ons innerlijk en de kracht die ons leidt waaruit wordt bepaald wie en wat wij tenslotte worden en hoe wij ons doel zullen bereiken.

Dan heb ik nog een paar wat optimistische opmerkingen.

De meeste mensen vragen zich altijd af wat er het volgend jaar gaat gebeuren. Wat het volgend jaar gaat gebeuren is al zodanig gefixeerd dat je het niet kunt veranderen. Het is dwaasheid om het te veranderen als je merkt dat dit onmogelijk is. Dientengevolge moet de mens zich bezighouden met de kleine dingen van alle dag waarop hij een directe invloed heeft. Daarnaast moet hij streven naar een onbepaalde toekomst waarin hij de eindbereiking tot stand kan brengen zonder dat hij alle vastgelegde feiten en ontwikkelingen daarbij probeert omver te werpen.

Men zegt wel eens: een mens die aanvaardt dat het lot is zoals het is, is een fatalist. Ik zou zeggen: het is een realist meer dan een fatalist, want je aanvaardt niet het noodlot, je aanvaardt de feiten. Slechts hij, die beseft dat het weinig zin heeft om zich tegen de bestaande feiten te verzetten, zal in zich de kracht vinden om de toekomstige feiten aan te passen aan zijn werkelijke noden en behoeften.

Zeer veel mensen huilen over zichzelf. Maar als je over jezelf huilt, ben je zo druk bezig dat je niets meer kunt doen. Het is beter niet te huilen over jezelf en niet teveel te wenen over de wereld buiten je. Maar om al je krachten en vermogens voortdurend te gebruiken om binnen de wereld en in je eigen leven de harmonie te bereiken die je nodig hebt om een mate van geluk te kennen en zo in de groei van bewustzijn een benadering van de krachtbron waaruit je bent voortgekomen.

Wat ik probeer duidelijk te maken: filosofie heeft geen zin, tenzij ze ons voert tot de feiten. De feiten moeten dan voor ons de basis worden van een verdere filosofie. Als God bestaat, moet hij het maar laten merken, want wij kunnen hem niet benaderen. Als hij het niet doet, is het kennelijk niet belangrijk.

G E W E T E N .

Ben ik schuldig? Heb ik kwaad gedaan?
In mij bestaat een kracht die mij zegt:
Dit was niet goed, dat deed je juist heel slecht.
Maar goed bezien en wel verstaan
is mijn geweten een waan
instand gehouden door de mensen,
die mij verteld hebben waar de grenzen
liggen tussen goed en kwaad.
Want wie zichzelf gadeslaat,
ontdekt dat goed en kwaad versmelten.
Er is geen grens die zo bestaat.
Maar een mens die in zijn medemensen de vrijheid
van het leven haat,
die wordt door wet en orde vaak bezeten
en schenkt zijn medemensen dan het zogenaamd geweten.
Toch in mij is wel een kracht die zegt:
Hier ben ik zelve juist terdege uitgedrukt.
En daar heb ik het wel gezocht, maar het is mij toch mislukt.
Hier werd ik zelve waar, daar kon ik het niet bereiken.
Zou dat misschien veel meer dan het andere
op een echt geweten lijken?
Ik weet in mij: dit is voor mij persoonlijk goed of kwaad,
omdat het een mij wel bevalt en door het andere
een spanning in mijzelf ontstaat
waardoor ik het niet verwerken kan.
Dan is het geweten heus geen kracht,
het is de erkenning van het bestaan
waardoor de mens zichzelf duidelijk maakt
temidden van alle waan: dit is mijn wezen,
het is de zin van wat ik ben en van mijn bestaan.
En het andere gaat eraan voorbij,
zodat ik beter doe ook zelf daaraan voorbij te gaan.

Een geweten is datgene wat je in wezen niet bezit totdat een andere het je geeft en wat door de andere dan wordt gebruikt om jou te belenmenen in datgene wat je zonder geweten tot stand zoude brengen. Het wonderlijke is echter dat degenen die je dat geweten schijnen te schenken, zelf geen geweten bezitten, anders zouden ze niet zo gewetenloos van de gewetenskwalen van de anderen gebruikmaken. En als u daaruit uw conclusies niet zelf kunt trekken, kan ik u nog maar één raad geven:

Ga nooit in tegen datgene wat u innerlijk als goed of kwaad ervaart. Als het goed is volgens u, maak het maar waar. Het behoeft niet werkelijk goed te zijn, maar het zal u vrede geven met uzelf.

Wat u als kwaad ervaart, behoeft geen kwaad te zijn, maar u kunt er beter de vingers van afhouden, anders krijgt u alleen maar innerlijke ellende.

:--:~:

VOORSPELLINGEN

HOOFDSTUK V.

ZIENERS EN DROMERS.

Als u probeert om u een voorstelling te maken van alles wat er gaat komen in de toekomst, dan zult u heel waarschijnlijk in die dagdromen een aantal elementen invullen die werkelijkheid worden. Dat beseft u zelf wel niet en u gaat er meestal aan voorbij. Maar het menselijk onderbewustzijn is namelijk in staat om een groot aantal signalen samen te voegen en daarvoor een beeld van de grootste mogelijkheid te ontwerpen.

Die mogelijkheid zoudt u in u kunnen uitwerken. U zoudt a.h.w. tijdloos kunnen worden en een aantal elementen van de toekomst zonder meer kunnen waarnemen. De doornsee-mens echter kan dat niet zo gemakkelijk omdat hij voor zichzelf de binding met de tijd veel te sterk aanvoelt.

Stel nu eens dat u die binding met de tijd op de een of andere manier kunt opheffen. Bijvoorbeeld door te stellen dat het niet uw beeld is dat er in u ontstaat, maar een beeld van God. Dan voelt u zich profheet. Dat wil zeggen, dat u die onderbewuste tendensen allemaal zonder meer volgt, dat u op grond daarvan een afstemming bereikt waardoor u zeer veel van de signalen die er o.m. astraal aanwezig zijn eveneens afleest. Het resultaat is dan een visioen dat inderdaad hand en voet heeft; iets wat werkelijkheid kan worden. Op een soortgelijke wijze zien we vaak dat dromers mensen zijn die oplossingen vinden voor problemen.

Ik weet niet, of u het verhaal nog kent van Gideon. Gideon was een held, want met heel weinig manschappen versloeg hij het hele leger van de Midianieten. Deze man zat daar heel ernstig over na te denken. En omdat hij niet wist hoe hij het moest klaarspelen, begon hij tot God te bidden. Hij verplaatste dus zijn bewustzijn in een toestand waarin alle mogelijkheden plotseling aanvaardbaar werden. Zijn eindconclusie was: Wij moeten alarm voorkomen, we moeten paniek veroorzaken. Dat heeft hij toen gedaan na een selectie van zijn mannen. Hij keek daarbij naar de mensen die het meest practisch waren; die niet heel omslachtig iets in de hand namen om te drinken, maar gewoon uit de hand dronken. Toen heeft hij gezegd: Fakkels in kruiken zetten en zodra ze bij de vijand kwamen die kruiken kapot slaan. Dat gaf dan een daverende herrie. Daarbij moesten ze hard schreeuwen. Dat alles is toen gelukt.

Een dagdromer kan op soortgelijke wijze de problemen van de toekomst voor zichzelf ontwarren, maar hij moet wel afstand doen van eigen kritiek op zijn denkbeelden. En dat is iets waar de meeste mensen moeite mee hebben. Trouwens datzelfde zien we ook bij de werkelijke droom.

Als u droomt, dan zult u vaak bezig zijn met zaken die uzelf betreffen in de toekomst of die uw positie in het nabije verleden en in het heden bepalen. Daarnaast zult u in vele gevallen allerlei dingen aanvoelen waarover u helemaal nog niet heeft nagedacht, want in de droom functio-

neert ook het onderbewustzijn. Dan kan die afstemming ontstaan. Dat de mens in de droom de zaak in symbolen vertaalt, dat hebben we wel eens meer verteld. Deze symbolen kunnen wel degelijk een tijdsbetekenis hebben. De grote kunst is dan alleen om dat eruit te halen. Maar zodra je uitgaat van het feit: ik heb het gedroomd, begin je al te kritiseren; je begint te verklaren. Daardoor zal het werkelijke element van voorspellende mogelijkheden aanmerkelijk minder worden. Voorbeeld:

U droomt dat u in een tram zit. U rijdt in de richting van Scheveningen. U ziet een enorme rode gloed boven de Noordzee hangen. Dat is een leuke droom. Maar toevallig heeft u een film gezien van de uitbarsting van de Etna die avond. U heeft moeilijkheden gehad met de tram; u vergat uw kaartje af te stempelen. En dus zegt u tot uzelf: Dat heb ik samengevoegd tot die droom. Maar is dat waar?

Als je nu de zaak heel objectief bekijkt zonder de aanleiding te bezien, dan zeg je: Tram - voertuig. - Richting - de zee, dus van het onbestemde, het onbeheersbare. Rode gloed, dat kan een ramp zijn, dat kan een enorme uitbarsting van de zon zijn, het kunnen bommen zijn, het kan van alles zijn. Wat zeg ik tegen mijzelf? Ik ben op weg naar een onbestemde toekomst. In die onbestemde toekomst zijn explosies niet te vermijden. En als je dan met die kennis kijkt naar alles wat je weet van de wereld, dan ziet het er even anders uit. Dan kun je dat heel vaak vertalen.

Er zijn zieners die op hun eigen manier te werk gaan. Het meest bekende voorbeeld is het boek Openbaring. Als je in dat boek gaat kijken, dan struikel je gewoon over allerlei symbolen die helemaal niets meer te maken hebben met het christendom. Integendeel, er zijn symbolen bij die terugreiken tot Ninive en Babylon. Er zijn een aantal symbolen bij die zuiver Egyptisch zijn, andere zijn weer Grieks. Hoe komt dat allemaal bij elkaar?

Je komt dan tot de conclusie dat de ziener in zijn visioen zijn eigen verwachtingen etaleert. Dat doet iedereen, maar daarbij heeft hij een groot aantal zaken geconstateerd.

Als je b.v. zegt: de hemelen braken open. Wat betekent dat? Dat betekent in de termen van de tijd van de schrijver dat hij doordrong tot een ander rijk, tot een andere bestaansvorm. Wat hij zegt heeft maar zeer indirect te maken met de stoffelijke ontwikkelingen.

Dan begint hij met allerlei symbolen: een leeuw met een mensengezicht (de sfinx). De adelaar die we ook in Ninive vinden. De stier of de os ook met een mensengezicht: o.a. de wachters van de muren van Babylon. Zo kunnen we een tijdje doorgaan. Dat kunnen we er allemaal uitvissen. Maar wat heeft hij met die symbolen willen zeggen?

Hij heeft daarmee willen zeggen, dat er kennelijk een verandering gaat komen waardoor de verhouding tussen het dierlijke en het geestelijke element, tussen de mensen, verandert. Dus helemaal geen einde van de wereld. Dat heeft niets met het einde van de wereld te maken. Het heeft te maken met de mensheid.

Er is in de mensheid een enorme verandering gaande. Daar had hij gelijk in, niet in het einde van de wereld. Onwillekeurig denk je dan aan de strijd tussen goed en kwaad, de opstand van de legers bij Sebilon (?) of de slag bij Armageddon. Hoe komt hij daar allemaal aan? Als je je realiseert dat het termen zijn die in bepaalde joodse geschriften al een tijd voorkwamen, dat het stilstaan van de zon overigens ook iets is wat over een veldslag van Josua wordt verteld, dan ga je denken: die man spreekt weer in symbolen.

De strijd tussen goed en kwaad. Goed en kwaad zijn altijd met elkaar in strijd vanuit menselijk standpunt. Maar waarom dan het opstaan van de geraanten? Het verleden wordt wakker. De invloeden van het verleden zullen beslissend zijn, wanneer de beslissing over de toekomst valt. Dat is vandaag de dag nog net zoals toen.

Een ziener zal geneigd zijn, juist omdat hij alles toeschrijft aan een ander, aan God of aan een geestelijke helper, geleider, demon of aan wat je maar wilt, om alles in symbolen uit te drukken, maar niet te zoeken naar de verklaring van het symbool op zichzelf. Dat is natuurlijk een grote fout. Want als u droomt, dan zijn uw droomsymbolen wel degelijk uw eigen symbolen.

Als u net een vliegreis achter de rug heeft of van plan bent een vliegreis te gaan maken, dan droomt u waarschijnlijk dat u in een vliegtuig zit. Maar wat betekent dat? Het betekent precies hetzelfde, als u droomt dat u in een auto zit, een autobus, een trein of een tram. Het is een voertuig. Niet belangrijk is de vorm van het voertuig, maar wel datgene wat dat voertuig u doet beleven.

Wordt uw vliegtuig gekaapt of gaat uw tram ineens een heel andere richting uit, dan heeft u tot uzelf gezegd dat zeer zeker in uw leven op betrekkelijk korte termijn waarschijnlijk een grote verandering zal plaatsvinden. Datgene wat u tot nu toe als vanzelfsprekend heeft aangenomen telt niet meer. U gaat een andere kant uit. Als u dat eenmaal heeft begrepen, dan is het helemaal niet zo moeilijk om dus ook op grond van een droom of van een visioen dergelijke voorspellingen te doen. Er zijn daar een paar regels voor die ik u maar eerst even zal voorleggen.

1. Als u droomt of dagdroomt, dan moet u begrijpen dat de structuur van de scène uit uzelf voortkomt. De figuren en de gebeurtenissen die u ziet zijn dingen, die in u leven. De samenhang ervan echter wordt niet meer geheel door uw eigen denken en willen bepaald. Er is een andere kracht die het gebeuren regelt. Dientengevolge is het gebeuren en de volgorde waarin de dingen plaatsvinden het belangrijkste. Die volgorde zo goed mogelijk erkennen en vastleggen is belangrijk, als u uit een dagdroom of droom verdere voorspellingen of erkenningen wilt gewinnen.
2. Alles wat ik toeschrijf aan krachten buiten mij komt toch door mij. Alles wat behoort tot mijn denkwereld kan ik als zodanig uitschakelen als bepalende vorm. Maar wederom de samenhang van het gebeuren komt niet geheel uit mij voort. Het is de samenhang waarop ik moet letten.
3. Hier volgen enkele simpele begrippen waarmee je veel kunt doen. Elke vorm van voertuig wijst op uw lichaam en uw omgeving. Alle vormen van vijandschap geven innerlijke strijdigheid aan; dus niet vijandschap buiten maar verdeeldheid in uzelf. Alle grote veranderingen die zeer plotseling plaatsvinden duiden meestal een vijandige invloed van buitenaf aan. De kleur, als u een kleur kent of anders het gevoel vsn somberheid, blijdschap of iets dergelijks bepaalt niet wat wezenlijk gebeurt. Het is dus niet zo, als ik droom dat ik naar het duister ga, dan wordt mijn leven duisterder. De kans is heel groot dat u in tegenstellingen denkt. Wanneer u naar een duisterder omgeving gaat, dan betekent dat in 9 van de 10 gevallen dat u in nieuwe onverwachte situaties komt te verkeren. Het is een verandering.
4. Een plotselinge verandering van richting heeft dezelfde betekenis. De zeer abrupte veranderingen van beeld (b.v. u loopt door een kamer, u doet de deur open en u staat plotseling in een moeras met alligators, ik neem maar iets wat de meeste van u niet gedroomd zullen hebben), dan wordt hier duidelijk gemaakt dat er direct naast al datgene wat u gewoon en gebruikelijk vindt en waaraan u gewend bent een andere wereld ligt. Er ligt een ander aantal mogelijkheden vlak voor de hand. In dit geval alligators. Alligator: gevaarlijk in de gedach-

ten van de meeste mensen. Er schuilen onbekende gevaren en mogelijkheden vlak naast in de uw bekende wereld. En als u ook maar één ogenblik van het pad van de gewoonte afwijkt, zullen deze zich plotseling en onverwacht openbaren.

Dit zijn maar een paar dingen. Je kunt hiervan een lijst maken die zo dik is als een boek. Deze aanduidingen zijn uit de aard der zaak algemeen, want ieder moet het voor zichzelf kunnen toepassen. De een droomt van een kus en droomt van de liefde. De ander droomt van een kus en die droomt van een afscheid. Dat ligt ook een beetje aan uzelf.

U heeft uw eigen symbolen. Zeker als u te maken heeft met dromen, bent u geneigd u dat nog wel te herinneren. Maar als u een visioen ziet (dus een aantal beelden die zich geheel onttrekken aan redelijkheid en aan elke verklaringmogelijkheid), dan bent u geneigd te zeggen: Het is de geest of God die mij dit geeft, dus mag ik hieraan niets veranderen. Daar ligt nu de grote fout.

Een visioen is altijd voorwaardelijk. Dat moet u goed onthouden. Een visioen zegt nooit: zo is het en niet anders. Ze zegt: zo, tenzij dat... omdat elk visioen is gebouwd op evenwichten. Zeker als dat geestelijke krachten en evenwichten zijn, zult u daardoor - de ervaring wijst dat steeds weer uit - beleven in tegenstellingen. Als die tegenstellingen uit God zijn, dan zijn het nog altijd tegenstellingen die in u bestaan.

U bent zelf een mens. Als mens zoek je naar een voortdurend evenwicht tussen je geestelijke werkelijkheid en je stoffelijke mogelijkheid. Dat doet zelfs de meest bewuste. Dientengevolge zal dit element in elk visioen een hoofdrol spelen. Daardoor kan een visioen nooit een onveranderlijke reeks gebeurtenissen voorspellen, maar ze kan slechts een afweging betekenen van verschillende mogelijkheden onder verschillende condities.

Dan zijn er mensen die zeggen: Hoe weet ik nu, of het een visioen is? Ik kan u daarin ook wel een beetje op weg helpen.

In de eerste plaats: een visioen is iets wat je overvalt. Er is dus geen voorafgaand indommelen of nadenken over de dingen. Het is er, opeens.

In de tweede plaats: een visioen geeft over het algemeen zeer scherpe en felle indrukken en zeer sterke vormassociaties. Van enige vaagheid is praktisch nooit sprake.

In de derde plaats: een visioen zal meer dan een droom gewoonlijk een achtergrond hebben. Een visioen heeft een commentator op de achtergrond, een droom niet. Als u iets droomt en u hoort een stem die het u verklaart, dan moet u het behandelen alsof het een visionaire beleving zou zijn.

Wat is dan een droom? Een droom is eigenlijk alles. Bij een droom is het mogelijk dat je een uittreding eveneens als een droom vertaalt. Maar voor ons doel, nl. het doen van voorspellingen, is het niet belangrijk hoe ik aan de gegevens kom door een uittreding, via het onderbewustzijn of misschien via het ingrijpen van krachten buiten mij. Belangrijk is alleen dat ik leer de inhouden te zien.

Het zien van die inhouden betekent ook het respecteren van de volgorde daarvan. Heel veel mensen vergeten dat. Zij denken: ik sta beslag te maken, dan zit ik de taart te eten en dan pas zet ik de koek in de oven. Dat moet anders zijn. Dat herinner ik mij verkeerd. Neen, u herinnert het zich goed. Het beslag dat u in de oven zet, is niet hetzelfde dat u gemaakt heeft. Dat wil zeggen, dat u een bekroonde poging door een volgende poging laat volgen bij wijze van spreken. En als u nu weet waarmee u bezig bent, dan kunt u op grond daarvan zeggen: Mits ik hiermee gewetensvol door ga, zal het in de eerste plaats een succesvol resultaat hebben en in de tweede plaats zal hierdoor de noodzaak ontstaan voor mij om soortgelijke proeven of ontwikkelingen ook verder tot stand te brengen. U kunt dus niet zeggen: Ik ben ervan af, als ik ben geslaagd. Zo duidelijk is dat.

In de meeste dromen, zeker de dromen die enige betekenis hebben voor ons als voorspellende dromen, is de samenhang weg. Het is heel belangrijk,

dat u leert om niet de volgorde naar menselijke logica te corrigeren. Als de film achterste voren loopt, dan loopt ze achterste voren. Daar heeft u verder niets mee te maken. Voor de duiding is dan het einde uw beginpunt, uw heden. Het logische begin van de hele verwickeling is dan een eindresultaat. Alleen op die manier kunt u leren interpreteren. Zodra u de gegevens door elkaar gooit, krijgt u een soort kruiswoordpuzzel van mogelijkheden waar niemand meer uitkomt.

De uittredingsdroom heeft de eigenschap dat ze u confronteert met b.v. mensen die op aarde niet meer bestaan. Deze mensen echter kunnen niet beantwoorden aan logische of stoffelijke normen. Het is heel goed dat u zich ook dat realiseert. Ik geef maar weer een voorbeeld:

U gaat praten met uw overgrootvader. Deze zit daar als een heel oude heer. Maar daarnaast zit hij als een man in de kracht van zijn leven en daarnaast zit hij ook nog als een heel vervelend jongetje. In zo'n droom accepteert u dat. In de uittredingsdroom heeft dit wel degelijk een betekenis. In deze droom is de aanwezigheid van drie fasen van die persoonlijkheid een aanduiding dat drie verschillende invloeden van die persoonlijkheid een rol gaan spelen in uw leven. Door hetgeen de persoon in kwestie zegt, kan worden bepaald wie dominant is: het jongetje, de oude heer of de middenmaat en daarbij ook nog - en dat is misschien wel heel interessant - welke overheersende invloed in de nabije toekomst kan worden verwacht. De andere kunnen dan later als invloed optreden.

Hebben we te maken met dromen of uittredingen die zich herhalen en waarin steeds weer dezelfde elementen een rol spelen (dus niet dezelfde beelden). Het ene ogenblik zit je op de fiets, het volgende ogenblik in de auto en dan droom je weer dat je in een vliegtuig of op een boot zit. Het zijn allemaal voertuigen. Je kunt dan stellen:

Een zich herhalende droom zal tenminste één veranderend element kennen. Dit ene element is niet een verandering van scène maar van volgorde. Soms kunt u dat zien aan de manier waarop b.v. onbestuurbaarheid van een voertuig tot stand komt. In het eerste geval heeft u een stuur in handen, maar het functioneert niet. In het tweede geval bevindt u zich in een bergstroom en wordt u opeens meegesleurd tegen wil en dank door een stroomversnelling. Dan is daar verschil in. Het betekent in de eerste droom: ik ben de macht kwijt over hetgeen er voertuiglijk gebeurt. In de tweede droom wordt het geprecisieerd. Namelijk, door omstandigheden van buitenaf raak ik mijn beheersing kwijt.

Dan vragen wij ons af, of er misschien bekende symbolen of getalsaanduidingen zijn voorgekomen. Bijvoorbeeld: Als u in een auto zit en 3 palen voorbij ziet snellen die u net mist en daarna 3 rotsen in de stroom moet ontwijken, dan kunt u met zekerheid zeggen: Hier speelt de factor 3 zo'n grote rol dat dit zich zeker binnen 3 dagen, 3 weken, 3 maanden zal openbaren. Drie jaren is onwaarschijnlijk omdat de droom zich heeft herhaald. Het is dus een kwestie van analyseren.

Een ziener kan, als hij vele malen een vergelijkbaar visioen heeft gehad daaruit conclusies trekken die de werkelijkheid reëel omschrijven en de ontwikkelingen daarin duidelijk maken.

Voor de dromer geldt, dat hij dit over het algemeen alleen kan in verband met zichzelf. Een ziener kan b.v. het lot van een volk overzien. De dromer overziet hoogstens de ontwikkelingen en gebeurtenissen in zijn eigen omgeving, betreffende zijn gezin of degenen met wie hij veel te maken heeft. Op die manier wordt dus ook de droom en het visioen belangrijk voor de voorspelling.

De eenvoudigste methode kent u allen wel. Als u regelmatig droomt, maar u vergeet het elke keer weer, probeer het met een paar woorden vast te leggen. Neem een bloknot of een recordertje en probeer het met een paar woorden na te vertellen. Het lijkt allemaal wel erg druk en je komt er zo gauw niet toe. Maar als je werkelijk ernst wilt maken daarmee, dan

heb je dit nodig. Want achter de droom, achter het visioen, achter zeer veel dagdromen schuilt wel degelijk wat je de kosmische wind zoudt kunnen noemen.

Er is nu eenmaal een kosmische gerichtheid van ontwikkelingen waaraan iedereen en alles tot de aarde en de zon toe onderworpen is. Het aanvoelen daarvan is voor de mens bijna instinctief. In de moderne tijd zal hij heel veel daarvan terzijde schuiven, omdat hij zich beroept op logica, redelijkheid en mogelijkheid. In het verleden zette men dit eerder om in visioenen die men verkondigde en profetieën die men uitbraakte. Het verschil is verder nihil.

De invloed is de kosmische tendens. Elke kosmische tendens betekent een verandering in alle dingen; niet alleen in u maar in alles. Als er staat dat er een invloed komt op aarde waardoor de mensen enorm strijdvast worden, dan zijn het niet alleen de mensen. Dan zullen we hetzelfde gedrag zien bij alle dieren, zelfs bij de meest vreedzame. Dan zullen we zelfs zien dat planten op de een of andere manier u eerder te pakken hebben met hun stekels dan anders. U dit realiseren en even het onzinnige van een dergelijke stelling terzijde zetten is nodig, want de kosmische wind bevat invloeden van zuiver geestelijke en misschien zelfs boven-geestelijke geaardheid. Hij bevat daarnaast stoffelijk-kosmische invloeden. Ten laatste en zeker niet ten leste bevat hij ook altijd invloeden uit het gemeenschappelijke bewustzijn van de mensheid.

Het is de samenvoeging van deze vier invloeden waardoor een richtingbepaling mogelijk wordt. Juist omdat het allemaal invloeden zijn die we niet kunnen interpreteren dan alleen vanuit en voor onszelf is het zo belangrijk dat wij proberen de tendens te pakken te krijgen. De uitbeelding ervan is onze specifieke reactie op de dingen.

Als u soms (het gebeurt niet bij veel mensen, er zijn er wel die dit doen) in kleuren en kleursymbolen pleegt te dromen, dan kunt u er rekening mee houden dat uw persoonlijke vertaling van een kosmische invloed een bepaalde kleur een rol doet spelen in uw droom. Een voorbeeld:

Iemand droomt dat hij in een enorme groene weide staat. Nu heeft hij dat al eens gedroomd en prompt gebeuren er allerlei ongelukken. Nu droomt hij weer dat hij in een groene kamer staat en weer gebeuren er ongelukken buiten. Als hij voor de derde keer over groen droomt, dan zal hij er wel zeker van kunnen zijn dat er buiten hem allerlei verwarringen gaan optreden. Maar die verwarringen plegen juist op te treden, wanneer er een z.g. kosmische rood-invloed gaande is. Dan kunnen we zeggen:

De groen-droom is een aankondiging van een zich ontwikkelende rood-fase vanuit het gehele kosmische bestel. Het is dus een kwestie van een beetje toetsen voor jezelf. Niet zeggen: Ik heb gedroomd van het gouden licht en dat betekent dat God vlakbij was. Dat kan zijn, ik hoop het voor u. Maar als u nu de droom heeft van het gouden licht en opeens blijkt iedereen in uw omgeving vindigrijker te zijn, dan moet u niet zeggen: God werkt mee. Dan moet u zeggen: Ik heb hier een blauw-invloed geconstateerd waardoor de mensen ineens veel redelijker gaan reageren. Of misschien een violet-invloed waardoor iedereen ineens op mystieke wijze allerlei dingen gaat constateren.

Leer uw kleursymbolen in de droom vergelijken met de gebeurtenissen die kort daarop rond u plaatsvinden. Door de juiste associaties te maken heeft u een soort spoorboekje van kosmische tendensen waaraan u zich van tevoren kunt aanpassen aan de waarschijnlijkheden van morgen.

Dan zijn er nog andere dingen die kunnen meespelen. Mensen dromen soms van getallen. Ik weet niet of u dat ook niet heeft gehad. Er was iemand die droomde voortdurend van 13. Hij zei: Nu krijg ik een ongeluk. Dat was helemaal niet waar, want hij kocht een lot met het eindgetal 13 en won daarmee de hoofdprijs. Toen zei hij: Nu is 13 voor mij een geluksgetal. Dat was ook niet waar. Hij droomde weer van 13. Toen huurde hij een huis

met huisnummer 13 en dat stortte in. Waarmee ik wil zeggen: Getalsdromen op zichzelf kunnen u heel weinig vertellen. Ook niet dat u in de loterij zult winnen of iets dergelijks. Het is mogelijk, maar niet waarschijnlijk.

Een getal geeft wel een bepaalde resonantiewaarde aan. Die resonantiewaarde herleiden we dan tot de bekende eerste 12 getallen, zoals die in bepaalde kabbalistische vormen worden geïnterpreteerd. Dan zal het getal 13 in beide gevallen 4 betekend hebben. Met andere woorden: er zijn elementaire of stoffelijke veranderingen voor u in petto; ze zijn denkbaar. De aard ervan is niet bepaald.

Stel nu, dat daar achter een droom zou komen met het getal 7, dan zou je bijna zeker weten dat het een gelukkige ontwikkeling zou zijn. Zou het een getal 6 zijn of een getal 2, dan zouden we moeten aannemen dat de ontwikkeling minder aangenaam is en op zijn minst genomen een probleem inhoudt.

De betekenis van die getallen heb ik u al eens gegeven. Ik kan er dus heel kort mee zijn.

Het getal 1 geeft aan dat er geen keuze is in dit verband.

Het getal 2 geeft aan dat er tweestrijd bestaat en dat er dus een keuze gemaakt zal moeten worden. Die keuze is heel erg belangrijk.

Het getal 3 geeft aan dat werkelijke beslissingen niet door uzelf maar door anderen genomen worden.

Het getal 4 geeft aan dat u te maken zult hebben met zuiver stoffelijke zaken.

De betekenis van al deze voorgaande getallen kan verder worden gedefinieerd, indien er een tweede getal achter komt. Dit getal zal dan geheel los moeten staan. Dus niet: ik heb $178 = 8$ en 8 . U moet 178 herleiden en dan komt u tot het getal 7. Dan is de vraag: zijn er verder nog getallen aanwezig?

Het getal 5 geeft aan dat emoties een rol gaan spelen, meestal negatieve. Het getal 6 betekent problemen, maar nu problemen waarbij ook mensen betrokken zijn. Zeer vaak wordt u beïnvloed door twee partijen die u tot een keuze dwingen die u zelf nog niet gemaakt heeft.

Het getal 7 geeft altijd aan herontdekking van waarden. Dat kunnen stoffelijke of innerlijke waarden zijn. Het kan betekenen dat u b.v. het sieraad, dat u verloren heeft, zult terugvinden. Het kan ook betekenen dat u plotseling innerlijk een nieuwe fase betreedt.

Het getal 8 geeft altijd aan dat een balans wordt bereikt. Wanneer 8 een rol speelt, moeten we zeggen: Hier is de mens evenwichtig en zullen geestelijke en stoffelijke belangen naast elkaar en afgewogen tegen elkaar optreden.

Het getal 9 geeft altijd aan dat wij worden geconfronteerd met in ons levende krachten. Dat kan zijn een confrontatie met God. Het kan ook zijn een plotselinge schok van uw geheugen waardoor u zich opeens bewust wordt waarom bepaalde dingen zo gaan. Het zou zelfs kunnen zijn dat u opeens een nieuwe fase van geloven of denken en streven binnengaat.

Het getal 10 betekent dat a. u niet in staat bent zelf beslissingen te nemen, b. dat deze beslissingen worden genomen op grond van een in u lang bestaand denken of verlangen.

Het getal 11 geeft aan dat de samenwerking met een ander voor u de enige mogelijkheid is om problemen op te lossen of iets te bereiken.

Het getal 12 geeft aan dat hogere krachten zullen ingrijpen in het gebeuren, zodat u geen redelijk overzicht kunt hebben van eventuele verdere ontwikkelingen.

Ik heb het opzettelijk gehouden in de trend van de voorspellende droom, dan kunt u daaruit zelf meer conclusies trekken. De herleiding van de getallen weet u ook: Alle tezamen één getal vormende cijfers worden bij elkaar opgeteld totdat de eindsom ten hoogste 12 bedraagt. U blijft maar doortellen totdat u aan de 12 komt of lager natuurlijk. Als we meer cijfers achter-

eenvolgens krijgen - dat is wel eens mogelijk - dan moeten we ons realiseren dat dat niet alleen maar in cijfers wordt uitgedrukt. U droomt heus niet van een grote 3 en een tijdje later van een grote 5. Maar het kan zijn dat u in uw droom in gesprek bent met 3 personen. Dat is het getal 3.

U loopt over een trap en u moet 5 treden op. Een volgende keer gooit een kind u 5 sneeuwballen naar het hoofd. Dat is het getal 5. Het wonderlijke is, als de getallen werkelijk betekenis hebben, dan blijft het je bij. Je weet precies hoeveel treden je hebt gelopen of hoeveel ballen je naar je hoofd hebt gekregen of hoeveel poorten je bent doorgegaan. Dus getallen, die onmiddellijk aaneensluitend optreden zijn één getal. Als daar een afwijkende fase tussen ligt, moeten ze als twee verschillende getallen worden behandeld en kunnen dan worden beschouwd als t.a.v. elkaar bepalend.

Het eerste getal waarvan u droomt, kunt u altijd beschouwen als de basis. Dit is de werkelijke situatie. De andere getallen geven dan aan welk de meest waarschijnlijke ontwikkeling van die situatie is en kunnen u daardoor helpen eventueel raad te zoeken bij anderen of het juist niet te doen.

Stel, uw grondgetal is 6, daarop volgt het getal 1. Dan moet u zeggen: Dit moet ik werkelijk in mijn eentje doen. Ik kan dat niet door de raad van anderen verbeteren of oplossen. Hier zijn het alleen de omstandigheden.

Zou het volgende getal 2 zijn, dan hebben we te maken met een strijdigheid. Als ik daar adviezen ga vragen, dan zouden daar wel eens wat moeilijkheden van kunnen komen.

Maar stel nu, dat er het getal 9 komt. Dat betekent, dat ik in mijzelf om raad mag vragen, maar ook dat ik het buiten mij mag doen. Hier is de raad die van buitenaf komt a.h.w. een orakel. Denkt u nu niet dat het een nieuw systeem is. De Romeinen hebben het al gebruikt.

U ziet dus, dat u met dromen heel wat meer kunt doen dan er gewoonlijk mee gedaan wordt.

Er zijn heel mooie droomboekjes. Daarin staat b.v.: Een ruiker bloemen: u moet oppassen, want in elke ruiker kan een slang verborgen zijn. De volgende dag komt er een heer met bloemen naar u toe en dan denkt u er het nodige van. Dat is natuurlijk onzin. Droomboekjes zijn over het algemeen psychologische verklaringen. De verklaring kan alleen gevonden worden op grond van uw eigen wezen.

Laten we nog even teruggaan naar de getallen in grote lijn.

U kent allen dat mooie verhaal van het Dier met het getal 666. Dat kun je allemaal herleiden. Als je het herleidt, dan kom je tot 18 en dat is 9. 9 is hogepriesterlijk, dat is treden voor God. Maar dat krijg ik ook als ik 3 negens heb, dan kom ik ook aan hetzelfde getal. Met andere woorden: dit getal op zichzelf heeft weinig betekenis. Maar wat is de betekenis van de 9 als zodanig? Het ingrijpen van een hogere macht, ja. Maar wat doet die hogere macht? Welke getallen komen er verder bij voor? Dan weten we pas waar we aan toe zijn.

Ik geef u dit voorbeeld, omdat heel veel mensen dan onmiddellijk beginnen uit te rekenen wiens naamgetal dan 666 zou zijn. Er lopen een hoop beesten op deze wereld rond. U zoudt er allicht één kunnen treffen met de naam 666. Dat heeft weinig zin.

Altijd, als dit het basisgetal is, zal het volgende getal bepalen wat er werkelijk mee aan de hand is. En als het - zoals het geval is - wordt voorafgegaan door een aantal andere basisgetallen, dan moeten we nog veel verstandiger zijn en zeggen: Die voorgaande getallen maken duidelijk wat er werkelijk aan de hand is. Het getal 666 geeft dan aan een van bovenaf of van buitenaf komende zeer sterke invloed waardoor al het voorgaande een betekenis krijgt. Ik weet niet, of er onder u een aankomende Johannes of

Johanna van Patmos zit. Die moet u er dan maar even bijhalen.

Nog eens de ziener. Zieners zijn eigenaardige wezens. Een ziener is zelden iemand die evenwichtig is en ook heel zelden iemand die charmant is. Dat is te begrijpen. De ziener is iemand, die in zich voortdurend een andere werkelijkheid voelt zonder in staat te zijn die te interpreteren in de zin van zijn eigen wereld.

De ziener is in strijd met zichzelf. Dat geldt ook voor mediums, voor helderzienden e.d. Die mensen kunnen naar buiten toe erg aardig lijken, maar ze zijn het in wezen niet. U kunt altijd zeggen, als u met dergelijke mensen te maken heeft: Zij zijn anders dan ze zich voordoen. Dat is dan misschien niet zo leuk voor die mensen, maar het is een feit. Alleen door innerlijke strijdigheid kan een visioen gaan domineren, kan een relatie met de geest werkelijk optreden.

Het zijn altijd mensen die tegen zichzelf verdeeld zijn. Juist omdat een ziener tegen zichzelf verdeeld is, heeft hij de neiging zijn eigen gelijk te bewijzen door zijn visioenen. Denk maar eens aan Jona. Hij was allesbehalve blij toen zijn voorzegging niet uitkwam, want hij had een bepaalde oplossing daarvan gewenst. Datzelfde kan voorkomen bij visionaire politici die de wereld zien ontwikkelen in de richting van b.v. de perfecte industriestaat waarin alle mensen gelukkig zijn, zonder zich te realiseren dat mensen nooit gelukkig zijn. De staat van de mens is namelijk het voortdurend streven naar geluk zonder het ooit blijvend te bereiken. Realiseer u dat!

Een voorspelling van het einde van de wereld (er zijn er weer een stel in omloop) betekent helemaal niet dat het einde van de wereld komt. Het betekent, dat er een verandering mogelijk is; en wel dat die verandering twee kanten kan uitgaan. Welke kant, dat weet u niet en dat weet ook de voorspeller niet. Hij kiest voor het destructieve om zijn afschuw tegen de wereld en misschien tegen een deel van zichzelf daarmee uitdrukking te verschaffen.

Zieners op meer wetenschappelijke basis bestaan ook. Wij hebben tegenwoordig mensen die zich bezighouden met de ontwikkelingen in de massa-psychologie, met de ontwikkelingen van de oorlog, met de ontwikkelingen van de economie. Ook bij deze mensen moet u eens goed opletten. Er zijn er onder hen die inderdaad zeer geïnspireerd zijn. Maar alweer, hun inspiratie geeft nooit een eenzijdige, duidelijke oplossing; er is altijd een tegendeel. Als u met die profeten veel te maken heeft, dan kunt u zelfs afleiden wat er werkelijk gaat gebeuren. Bijvoorbeeld: als een zeker iemand steeds roept dat het beter zal gaan en het wordt steeds slechter, hoop dan maar dat hij roept dat het slechter wordt, want dan gaat het ongetwijfeld beter. Het is gewoon kijken naar de gene die als ziener optreedt.

Een ieder die zich bezighoudt met voorspellingen - of dat nu een president van de Nederlandse Bank is, een medium, een Paus of de een of andere monnik - om tot dit voorspellende werk te komen moet er een mate van onevenwichtigheid aanwezig zijn. Die onevenwichtigheid zal zich altijd uiten in de werkelijke persoonlijkheid die in de eerste plaats van het normale gedrag pleegt af te wijken en in de tweede plaats een voorkeur heeft voor een bepaalde soort interpretatie. Misschien helpt u dit, als u binnenkort weer allerlei ontledingen krijgt van de economische situatie, de werkgelegenheid e.d. Kijk eens wat die heren in het verleden hebben gezegd, hoe het toen is gegaan en u weet wat nu de werkelijke betekenis van hun interpretatie is.

Ik meen, dat ik daarmee dit onderwerp mag besluiten.

x Wat betekent het getal 100?

- Het getal 100 herleid betekent: de 1 tegenover 2 keer het onbestemde.

Dit betekent in de droom dat u bezig bent met een ontwikkeling waarop u zelf totaal geen invloed kunt uitoefenen en waarbij tenminste twee kosmische factoren bepalend zijn voor al uw eigen mogelijkheden. Het is dus niet zo als in de politiek. Iemand heeft zich ontwikkeld tot een persoonlijkheid. Je zet er meer nullen achter en hij wordt steeds gewichtiger. Het is zo, dat elke nul aangeeft dat er een nieuwe, onbekende en in wezen waarschijnlijk kosmische invloed mede optreedt.

-:-

VORMEN VAN MAGISCHE WAARNEMINGEN EN VOORSPELLINGEN.

Nu is het meest magische aan waarnemingen en voorspellingen vooral dat niemand er achter kan komen hoe het in elkaar zit. Bovendien is het een kwestie van begrippen die je op de juiste manier vervangt door andere.

Als je een pendelaar hebt, dan is dat normalerwijze iemand die ver buiten zijn woonplaats pleegt te arbeiden of althans doet alsof. Maar een pendelaar is ook iemand, die werkt met een gewichtje aan een draadje en op grond daarvan allerlei uitspraken en voorspellingen kan doen. Het is een soort wichelroedeloper die het meer slap heeft gezocht. Nu zult u zeggen: wat heeft dit te maken met magie?

Het magische element is heel eenvoudig. Elk mens heeft een eigen uitstraling. Door de interactie tussen eigen uitstraling en andere uitstralingen kunnen effecten optreden die o.m. vertaald kunnen worden in slingeringen, uitslag van een gevorkte stok of andere plotseling optredende verschijnselen. Het aardige ervan is dat het altijd de persoon zelf is die het effect tot stand brengt en dat hij het meestal niet beseft.

Nu kan de uitslag heel erg goed zijn. Je kunt op die manier waarnemingen doen t.a.v. het verleden en ook van de toekomst, als je maar weet welke vragen je moet stellen. Ik geloof, dat dit een van de punten is waaraan men in de magie wel eens voorbij gaat. Men denkt namelijk: als ik iets wil weten, dan zal die geest, die kracht, die profeet of die tovenaars het wel zeggen. Maar als u aan de tovenaars vraagt: Wat voor weer zal het morgen zijn? Dan zal hij waarschijnlijk antwoorden: Regen. Als u echter aan de tovenaars vraagt: Wat zal er morgen zijn? dan zegt hij: Dag en nacht. En dat is letterlijk waar.

De meeste mensen begrijpen dat niet helemaal. Zij zeggen: Als ik een bepaalde intentie heb met een vraag, dan moet die intentie beantwoord worden. Dat is niet waar. Op het ogenblik namelijk, dat u de vraag formuleert, denkt u in de termen van de woordbetekenis. Het is op de termen van de woordbetekenis dat er wordt gereageerd. U kunt aan God vragen: Zal ik ooit zalig worden? Dan is de vraag: Wat verstaat God onder zaligheid? Het antwoord is voor u in ieder geval nooit bepalend.

Nu hebben de magiërs en de tovenaars natuurlijk allerlei methoden ontwikkeld om het een beetje indrukwekkender te maken. Een van de meest geliefde ervan is het water met de druppel inkt, het koperen bekken met water, de kristallen bol en nog zo'n paar dingen. Hierin kun je namelijk aan anderen visioenen laten zien. Maar welk visioen kan een ander zien? Alleen het visioen dat in hem zelf bestaat of dat door zijn eigen relatie, krachtens uitstraling, met iets anders in de toekomst, in het verleden of in het heden voor hem tijdelijk als een hallucinatie zichtbaar wordt.

Nu moet je dat natuurlijk aankleden. Vooral als je te maken hebt met iemand, die zelf in de kristallen bol kijkt en dus aan een bepaalde vorm van magie pleegt te doen, dan moet dat even plechtig gemaakt worden.

Ik weet niet, of u het wel eens heeft gezien. Ze zitten eerst een paar keer de handen te wassen om de bol heen, dan zitten ze te staren en eindelijk zeggen ze: Ja, er gebeurt iets. Er komt iemand om de zaak schoon te maken. (Ik zou dat nooit zeggen. Dat zou betekenen dat de bol ontzettend smerig is.) Dan gaan ze verder: Nu zie ik dit en zie ik dat. Wat ze zien, zijn de dingen die ze aflezen van de anderen. Als je het met magie wilt proberen, kun je het eigenlijk veel eenvoudiger doen.

Iemand, die een beetje weet wat magie betekent, heeft geleerd: Op het ogenblik, dat ik in staat ben mijzelf, dus ook mijn eigen straling, volledig af te stemmen op één bepaalde ontwikkeling of gebeurtenis waar en wanneer dan ook, kan ik daardoor uit het gemeenschappelijk bewustzijn plus uit alle geestelijk bewustzijn om mij heen die invloeden krijgen welke ik in mij kan vertalen als een beeld van die gebeurtenis. Maar 't is nooit voor honderd procent. Dat komt, omdat iedereen geneigd is aan alles iets van zichzelf mee te geven. Dat is een onvermijdelijke kwestie.

Ik vind het b.v. heel begrijpelijk dat als de heer Van Agt op een tentoonstelling van vrachtvervoer e.d. spreekt, hij dan begint te praten over zijn fiets; dat is het enige wat de man goed kan. Zo zal een waarnemer of ziener die aldoor bezig is met toverijen, zalfjes e.d. ongetwijfeld proberen elk beeld dat hij ziet in de zalf te werken en een drankje te brouwen dat overal goed voor zou zijn. Dat is geen fout, maar dat heeft niets te maken met de voorspelling.

Nu neem ik aan dat u niet al teveel aan magie doet. Er zijn er een paar bij die proberen het zo nu en dan. Het lukt ook niet altijd.

Wat is de magie, als u aan voorspellingen en waarnemingen wilt beginnen die buiten uw omgeving of die elders bestaan?

Elke mens heeft een geestelijk en een astraal waarnemingsvermogen. Dan heeft hij nog stoffelijke hersens en zelfs die gebruikt hij soms. Een geestelijk waarnemingsvermogen kan alleen worden gestimuleerd, als wij volledig onze stoffelijke waarnemingsvermogens uitschakelen. Een astraal waarnemingsvermogen kan worden ingeschakeld, terwijl wij op een laag pitje nog normaal blijven waarnemen en zelfs normaal blijven functioneren. Men spreekt dan over hetgeen wordt uitgestraald als een dubbel. Dat is het eigenlijk niet helemaal, maar het is een verlengstuk van je persoonlijkheid. Het is mogelijk om dan de indrukken die het verlengstuk van je persoonlijkheid opdoet te mengen in de ervaringen die je op dit ogenblik normaal stoffelijk hebt.

U bent thuis. U wilt weten hoe het gaat op een camping waar u iets heeft staan. Stel u nu voor dat u op die camping bent. Denk er zeer sterk aan. Probeer a.h.w. te ruiken hoe het daar ruikt. U kunt ook naar de kleuren kijken en wat er allemaal klinkt. U zult merken dat u plotseling een beeld krijgt dat afwijkt van uw herinnering. Die afwijkingen zijn reëel; die bestaan op dat ogenblik. U heeft dan een waarneming gedaan zonder buiten bewustzijn te raken in uw eigen huis van feiten die elders bestaan.

Nu moet u wel altijd een aanknopingspunt hebben. Als u geen enkele voorstelling heeft van een bepaalde plaats, zal het heel moeilijk zijn u daarop te richten. Naarmate u een juistere voorstelling heeft van een bepaalde plaats, is het gemakkelijker om deze op de vooromschreven wijze te betreden, daar waarnemingen te doen en gelijktijdig te blijven doorpraten met de mensen in uw omgeving. De conversatie zal dan zijn als ma met pa praat terwijl hij de krant leest. U zult dus maar heel lauw reageren op hetgeen de omgeving belangrijk vindt. Maar u kunt die waarneming dan wel doen.

Gaat het om een geestelijke waarneming, dan hebben we het voordeel dat we ook in de tijd kunnen wandelen. In de astrale projectie kun je alleen zelf elders op de wereld waarnemen. Maar wanneer ik geestelijk ga werken,

is het mogelijk om mij ook nog een tijdstip voor te houden, dus een punt in de tijd. Het is dan mogelijk om dat punt in de tijd te beleven.

Hiervoor is het noodzakelijk dat u volledig ontspannen bent, dat u lichamelijk alle ervaringen voor zover mogelijk heeft uitgeschakeld en helemaal geconcentreerd bent op het punt in de tijd en op het feit of de persoon waarvoor u de waarneming wilt doen. Lukt u dat, dan zult u met verbazing ontdekken dat u in staat bent een aantal dagen in de toekomst te kijken en een aantal jaren in het verleden.

U zult zich afvragen waarom? Dat is heel eenvoudig: De toekomst is voor u maar betrekkelijk gefixeerd, het verleden is absoluut gefixeerd. De gemiddelde termijn dat u op deze manier zuiver en volledig in de toekomst kunt zien bedraagt - afhankelijk van de persoon die het doet - tussen de 3 en 15 dagen, meer niet. Zodra het gaat om grotere afstanden is het niet meer mogelijk het juiste tijdstip te bepalen. U kunt dus wel een gebeurtenis zien die in de geest al bestaat en die later op aarde werkelijkheid wordt, maar u weet niet hoe ver weg ze ligt.

Wilt u nu gebruikmaken van hulp, dat is onder omstandigheden wel eens nodig, dan is het de vraag of u iemand kent in de geest. Dat mag gerust uw overleden vader, moeder, oom, tante enz. zijn. U concentreert u dan eerst op die persoon.

Probeer nooit een persoon op te roepen. Dat kan alleen via bepaalde magische procedures en zelfs dan is het resultaat vraagwaardig. Wanneer u denkt aan die persoon, komt er een ogenblik dat u het gevoel heeft van een aanwezigheid. Op dat moment - en niet eerder - stelt u de waarneming in de toekomst b.v. die u wilt doen. Omschrijf die zo nauwkeurig mogelijk en ontspan u dan zo volledig mogelijk. Er ontstaat dan een droom die wordt geleid. Dit heeft het voordeel dat de geest u toch iets beter kan helpen om het juiste punt in de tijd te treffen en dat onder omstandigheden, maar niet altijd, het ongevere tijdsverloop tussen die waarneming en uw huidige stoffelijke punt kan worden weergegeven. Alleen geef ik u wel een raad: U moet nooit zeggen: Ik heb tante Roos gevraagd naar de gebeurtenissen over 3 maanden om op grond daarvan te speculeren. U kunt daarmee misschien succes hebben, maar als u het een of ander vertelt, dan bent u waarschijnlijk in het gekkenhuis voordat u uw winst kunt opeisen.

Realiseer u dat magisch denken heel iets anders is dan koketteren met magie naar buiten toe. Wat u bent en wat u wilt, kunt u zelf wel waarmaken. Maar wanneer u dat buiten het redelijke om naar buiten etaleert, dan scheidt u een grote discrepantie tussen het beeld van uw persoonlijkheid in de wereld en de werkelijkheid van uw mogelijkheden. Dit houdt, dat de wereld u zal belemmeren in de verdere ontwikkeling. Dat moet u gewoon niet naar voren halen.

Als u bezig bent met magie en u heeft nu toevallig geen kristallen bol, u heeft ook geen andere paraferalia bij de hand, dan raad ik u het volgende aan. Het is een heel eenvoudig trucje.

Ga nu eens zo zitten dat u over de tafel hangt. Steun dan het hoofd zo in de handen dat bij de aanzet van de oren twee vingers kunnen drukken op de hoofdader die zich daar bevindt. Oefen daar druk uit, terwijl u probeert de voorstelling op te bouwen. Als u dat op de juiste manier doet, dan krijgt u, vooral als u de ogen sluit, het gevoel of er langzaamhand een grijsblauw vlak opdoemt. Het kan ook een andere kleur zijn, maar daar moet u dan niet opletten. Stel u daarop in, alsof het een bioscoopdoek zou zijn. Kijk daarnaar, terwijl u denkt aan hetgeen u wilt waarnemen. U zult merken dat u met die methode heel wat waarnemingen kunt doen en zeker zuiver stoffelijke waarnemingen op hetzelfde ogenblik zonder moeite kunt doen.

Bent u daar verder in getraind, dan zult u merken dat u in die houding een ogenblik bent uitgeschakeld (u verliest ook alle tijdsbesef) en dat u dan scènes kunt zien die geestelijk worden waargenomen en die kunnen dan in de tijd op andere momenten liggen dan in het heden. Eenvoudig genoeg. U behoeft het alleen maar te proberen.

Altijd geldt: het punt waarop u wilt waarnemen goed omschrijven en ofwel het tijdstip danwel de ontwikkeling, die u wilt waarnemen eveneens goed omschrijven. Doe dat voordat u de druk begint uit te oefenen.

Dan geef ik u nog een raad: Als u rampen ziet in de toekomst, moet u nooit aan een ander vertellen dat ze komen. U kunt iemand een hint geven, maar u moet hen nooit vertellen dat er een ongeluk op komst is. Daardoor stemt u die ander af op de meest negatieve aspecten die er in dat ongeluk voor die persoon aanwezig zijn. En dat is gewoon niet wenselijk.

U kent die mensen wel. Ze komen bij u. U voelt zich prettig. Maar dan kijken ze u zo meewarig aan en zeggen: Wat trekt dat ene ooglid, is er iets met u? U heeft dat wel gemerkt en gedacht: er zit een vuiltje in. Ik zal het even weghalen. En dan zeggen ze verder: U ziet ook een beetje geel, bent u wel gezond? Ik garandeer u, voordat u dat gezelschap kwijt bent, al duurt het ook maar 10 minuten, voelt u zich beroerd.

Datzelfde gebeurt, als u de mensen gaat vertellen dat er een enorme ramp gaat gebeuren. Bijvoorbeeld, dat half Rotterdam onder water komt te staan of dat het Parlement uit elkaar wordt gebombardeerd. Als u zegt: Er komt verwarring, houd daar rekening mee, dan is dat best. Maar als u het te nadrukkelijk doet, dan gaat een ander daar angstdromen van krijgen. Dat wil niet alleen zeggen dat uw waarschuwingen niets meer uithalen, maar bovendien dat u die ander in een situatie manoeuvreert waar hij zichzelf moeilijk kan uitredderen. Nooit negatieve dingen aan een ander doorgeven! Ook al ziet u ze. Als u denkt: ik moet ze toch waarschuwen, doe het dan op een voorzichtige manier. Bijvoorbeeld: Als u denkt: Jansen moet met de trein mee, maar de trein waarmee hij moet gaan, zal verongelukken. Dan loopt u naar hem toe en begint u een heel verhaal: Mijnheer Jansen, moet u eens horen over uw hond..... Houd dat 10 minuten vol, dan heeft hij de trein gemist en u heeft de man zijn leven gered. Als u zegt: In die trein zult u omkomen, dan zegt hij: Het is mogelijk, maar ik geloof het niet. En als hij het dan later in de geest als waarheid beseft, dan zit zijn vrouw (die het gehoord heeft) te zeggen: Als hij nu maar geluisterd had. Dat moet u voorkomen.

Ik heb nog een paar korte omschrijvingen voor u die u misschien kunt gebruiken.

1. Alle magie is niets anders dan een weten dat niet algemeen bekend is en dat zich baseert op wetten die als zodanig nog niet erkend zijn.
2. Een kristallen bol of andere daarvoor gebruikte voorwerpen vormen niet op zichzelf een magisch werktuig. Ze zijn alleen een brandpunt voor de belangstelling, terwijl het magische proces zich in de persoon zelf voltrekt.
3. Een mens kan voorzien, maar hij kan niet beïnvloeden. Dientengevolge is het verstandig om datgene wat je voorziet in je eigen gedrag in te calculeren, ook tegenover anderen, maar om niet luidruchtig te verkondigen wat er naar je meent zal gaan gebeuren.
4. Het heeft weinig zin om geesten op te roepen. De geesten die je oproept zijn namelijk nooit degenen die je wilt hebben. Wat dat betreft is het net, of je een bepaalde ambtenaar op het stadhuis te spreken wilt krijgen kort nadat de koffie is rond gebracht. Richt u dus op het beeld van een entiteit. Op het ogenblik, dat deze entiteit zich op u concentreert, dus reageert, krijgt u een antwoord dat in de uitstraling dermate overtuigend is dat u dan weet dat er een harmonisch contact is gemaakt. Probeer nooit met minder harmoni-

sche contacten in de toekomst, in het verleden of in de sferen belevingen door te maken. Dat is altijd nadelig.

5. Neem alle voorspellingen van anderen aan als een middel om uw eigen aanvoelen en innerlijk weten te controleren. Op het ogenblik, dat u een ander onvoorwaardelijk gelooft, maakt u het uzelf onmogelijk om de waarheid, zoals ze voor u bestaat, te achterhalen.

Hiermede heb ik - naar ik meen - een kleine bijdrage geleverd aan uw bewustwording, vermaak en onderricht op deze avond.

-:-

Z I E L.

Een wonderlijk woord ziel.

Een kanon heeft een ziel, maar de ziel van een kanon is niets. Een mens heeft een ziel. Die ziel is datgene wat zich verbergt als een schijnbaar niets in de geest en in de stof. Soms zie je een mens en is dit een arme ziel. Dan heb je het echter niet over het feit dat hij een ziel heeft, maar over het feit dat hij zielig is.

Als we dus denken over ziel, dan hebben we het in wezen over iets waarvan we niet weten hoe het bestaat en hoe het is. Het is een niet-aanwezigheid op ons eigen niveau, die gelijktijdig bepalend is voor onze functie-mogelijkheid op dit niveau. Wat dat betreft lijken wij dus een beetje op een kanon. Niet dat ik zeg, dat u het bent, natuurlijk.

Als ik probeer de ziel een ogenblik te beschouwen, dan zou ik stellen:

De bron van de kracht waaruit wij leven en werken moeten wij niet proberen te omschrijven. Dit ligt buiten onze middelen en mogelijkheden. Wij kunnen door onze geest voortdurend op harmonie af te stemmen echter een zo groot mogelijke kracht verkrijgen uit deze voor ons niet kenbare krachtbron. Door deze kracht dan te gebruiken om steeds bewuster te leven en vanuit ons wezen en denken juister te handelen zullen wij die ervaringen bereiken waardoor misschien eens in de geest voor ons het wezen van de ziel meer kenbaar en aanvaardbaar wordt.

:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

MAANDBLAD.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

MAART 1980.

25e jaargang.
Nummer 6.

GROEIEND BEWUSTZIJN

Ogen open	CI blz. 61
Vernieuwing	CI " 68
Weerklank	CI " 72

VOORSPELLINGEN

Percentages	CII " 73
Profetieën	CII " 82
Waarachtigheid	CII " 86

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

GROEIEND BEWUSTZIJN

HOOFDSTUK VI.

O G E N O P E N.

De werkelijkheid waarin u leeft is zoals u weet een deel werkelijkheid en voor een groot gedeelte maya. Als wij leren te kijken, werkelijk goed te kijken - geestelijk en ook stoffelijk wanneer je in de stof bent - dan worden we geconfronteerd met een heel ander wereldbeeld dan wij gewoontegetrouw aannemen dat bestaat. Ons bewustzijn zal in het begin ongetwijfeld meelopen met die illusiebeelden. Daar kun je nu eenmaal niets aan doen. Maar naarmate je leert scherper te kijken naar de wereld om je heen, zul je zien dat er een nieuw werkelijkheidsbeeld ontstaat.

Geestelijk is dat precies hetzelfde. In het begin ben je bezig met dagdromen. Je droomt dat je filmster wordt of dictator. Er zijn ook mensen die willen graag Cleopatra of Don Juan worden. Dan weet je eigenlijk wel dat het niet zo is, maar je doet alsof. Je probeert jezelf op te leggen aan een werkelijkheid, ofschoon je weet dat ze er niet aan beantwoordt. Op den duur blijven er echter een aantal illusies over die door de hele wereld rond je ongeveer wordt bevestigd. Op het ogenblik dat dat gebeurt, kijk je niet verder meer. Je kijkt dus niet meer naar de werkelijkheid waarmee je wordt geconfronteerd, maar alleen naar al datgene waarvan je denkt dat het zou moeten bestaan.

Daar begint dan de grote moeilijkheid. Want als wij ons bewustzijn willen zien groeien, dan is toch een van de belangrijke dingen wel dat onze waarneming mee groeit. Het bewustzijn kan niet groeien zonder dat er een uitwisseling is met de wereld buiten ons. Hoe meer wij in staat zijn nieuwe waarden daarin te ontdekken, nieuwe ervaringen op te doen, nieuwe erkenningen, nieuwe geestelijke belevingen door te maken, hoe beter ons bewustzijn verder zal groeien.

De situatie, waarin de doorsnee-mens verkeert, is ongeveer de volgende: Hij heeft een vaste voorstelling van zijn mogelijkheden en vermogens. Daaraan pleegt hij zich te binden. Dientengevolge zal hij nimmer de grenzen overschrijden in zijn streven of beleven dan die hij zichzelf heeft gesteld. Slechts indien overweldigende krachten van buitenaf zijn lot beïnvloeden, zal hij - en dan slechts tijdelijk - die nieuwe waarden aanvaarden. Hij doet dit echter onder voorbehoud en streeft ernaar zo snel mogelijk de oude beperkingen terug te vinden. Dat is op zichzelf natuurlijk wel begrijpelijk, maar het is niet erg aanvaardbaar.

Je kunt nooit teruggaan naar het verleden, omdat de ervaringen die je hebt opgedaan elke mogelijkheid om het verleden weer als een werkelijkheid te ervaren voor jou ongedaan hebben gemaakt. Dus wat ik nu ben, bepaalt datgene wat ik nu kan zijn. Niet wat ik geweest ben, niet wat ik zal zijn.

Dan blijkt dat de meeste mensen proberen de wereld zo te interpreteren dat ze zelf gelijk krijgen. Het is zo, dat iedereen natuurlijk in zekere mate gelijk kan krijgen. Maar het gelijk dat je probeert te halen is nooit alomvattend. Een typisch voorbeeld:

De krakers. Krakers hebben gelijk, want waartegen zij met hun acties protesteren is inderdaad een onrecht. Ook degenen die ingrijpen hebben gelijk, want waar eenmaal een vaste orde bestaat, mag die orde niet worden doorbroken, hoe goed bedoeld ook omdat in de daarop volgende chaos geen gezagshandhaving meer mogelijk zal zijn. Allebei hebben ze dus gelijk. Maar en daar zit nu juist de moeilijkheid, het zijn twee eenzijdige interpretaties.

Degenen die kraken zouden moeten zeggen: Wij doen dit meer als een symbool. Wij kunnen het niet als een werkelijkheid doen. Wij maken iets kenbaar. Zodra het kenbaar is, is daarmee voor ons de kous af, want meer kunnen wij niet afdwingen.

De gezagsdragers zouden moeten zeggen: Wanneer iemand iets signaleert, moeten wij dat aanvaarden, ook als we dat niet prettig vinden, zolang dit signaleren maar niet tot gevolg heeft dat de orde en de mogelijkheden van anderen daardoor worden aangetast. Maar geen van beide groepen zullen vanuit dat standpunt opereren.

Nu zult u zeggen: Dat is een bekend voorbeeld. Het gaat natuurlijk weer over de laatste actualiteit. Maar het gaat erom dat elke mens op een soortgelijke wijze reageert. U zegt niet: Het werk dat ik doe is wel belangrijk, maar het is niet het meest belangrijke. Het werk is belangrijk voor mij en pas in de tweede plaats voor de wereld. U draait het echter om. U zegt: Mijn werk is voor de wereld belangrijk en ik offer mij daaraan op. Terwijl u gelijktijdig toch voor uzelf een zeker houvast, een zekere intensiteit ontleent aan het werk dat u doet. Wij moeten leren daar doorheen te prikken. Wij zijn niet onontbeerlijk.

Een groeiend bewustzijn maakt u duidelijk dat u nooit en te nimmer waar dan ook onmisbaar of onvervangbaar zult zijn. Alleen in de kosmische werkelijkheid bent u onvervangbaar, maar die kent u niet. U zult er dus te allen tijde rekening mee moeten houden dat u òn in uw mogelijkheden òn in uw belangrijkheden beperkt bent. Door de aanvaarding van de beperking van uw belangrijkheid voor anderen komt u tot een betere benadering van uw eigen functie in de wereld. Dat betekent weer dat u dus de zaken anders gaat zien, anders gaat beleven. Hoe beter u ze beleeft, hoe juister het beeld is dat u van uzelf en van de wereld krijgt en des te meer ervaring u opdoet. Elke ervaring die u opdoet, kan gecorreleerd worden met vorige opgedane ervaringen. Er ontstaat een completer beeld van uzelf, van de kosmos en van uw mogelijkheden.

Dan zien we dat de mens heel vaak ook de neiging heeft om gedachten te stellen als bepalend voor al datgene wat waard is om na te streven. U kent dat wel. Er zijn mensen die streven naar de perfecte democratie, naar de perfecte socialistische samenleving, naar de perfecte kerkelijke gehoorzaamheid en al die dingen meer. Je kunt het hen misschien niet kwalijk nemen. Maar waar streeft je op zo'n ogenblik naar? Je streeft naar iets wat niet bestaat en niet kan bestaan. Je gaat de werkelijkheid vervangen door een droombeeld zonder de mogelijkheden te bezitten om dat droombeeld ook maar enigszins om te zetten in werkelijkheid, want je hebt die macht niet. Daarvoor ben je te zeer afhankelijk van anderen.

Probeer elk ideaal dat u wordt verkondigd te zien vanuit een praktisch standpunt, ook elke geestelijke lering, alles. Juist als u het praktisch benadert en zegt: wat heeft het voor betekenis voor mij? Wat kan ik er wel en wat kan ik er niet mee doen, krijgt u de visie op uzelf en die is erg belangrijk.

Een groeiend bewustzijn is alleen mogelijk, indien het "ik" zich niet laat afleiden van de werkelijkheid door de vele stellingen, maar teruggrijp-

pend naar die werkelijkheid voortdurend zijn eigen ervaringen toevoegt aan de voorgaande belevingen en zo komt tot een nadere definitie van datgene wat wezenlijk mogelijk is en voor het beleven van het "ik" essentieel.

Als je het zo bekijkt, dan is 'ogen open' nog niet zo'n gekke titel. Ik zou daar nog bij moeten zeggen: snaveltjes dicht. Maar dat klinkt een beetje wreed als je dat zo zegt. Iemand, die een beetje bewust is, klopt zich als Tarzan graag op de borst en roept: Ik ben bijna ingewijd.

De werkelijkheid is dat we moeten leren zwijgen. Als wij onze denkbeelden in de wereld dwingend verkondigen, ontstaat er voor ons een afwijken van de werkelijkheid. Niet voor een ander, maar voor onszelf, omdat wij vanaf het ogenblik dat wij iets poneren uitgaan van het geponeerde en niet bereid zijn andere waarden dan die welke door ons werden gesteld in ogen-schouw te nemen. Dat is dan meestal een mislukking, geheel of ten dele.

Die mislukking geeft je dan weer het gevoel van beperktheid, van onvermogen. Je zelfvertrouwen wordt aangetast. Je zekerheid t.a.v. jezelf en de wereld vermindert. En dat betekent dat je weer de grenzen dicht om je heen trekt en zo steeds minder de mogelijkheid hebt om te ontkomen aan de beperkingen die je door je denken, door je gewoonten aan jezelf hebt opgelegd. Als je het zo beschouwt, dan is dat zeker niet erg dienstig voor een uitbreiding van je mogelijkheden en voor je bewustzijn.

Als ik tracht u duidelijk te maken hoe belangrijk het is om te zien, dan ben ik geneigd even leentje-buur te spelen bij een andere cursus die nu ook loopt.

Als u op dit moment kijkt naar de sociale ontwikkelingen in Nederland, wat moet u dan zeggen? Dat geen van de partijen, die nu bezig zijn om samen het beleid in dit land te bepalen, bereid zijn om de feiten wezenlijk onder ogen te zien. Als je dat weet, dan stel je je er dus op in dat er conflicten zullen komen, maar geen oplossingen. Een werkelijke oplossing komt er niet. Hoogstens een compromis dat in zichzelf weer nieuwe conflictstof voor waarschijnlijk nog grotere conflicten meebrengt.

Als je dat zegt, dan zegt men: Dat is voorspellen. Neen, dat is geen voorspellen, het is gewoon kijken naar de wereld. Als u kijkt naar hetgeen er gebeurt op een bepaald niveau (dat kunt u doen t.a.v. de Paus, een minister, een koning of koningin) dan wordt u geconfronteerd met allerlei zaken die iedereen kan weten. Het zijn evidente feiten. Maar iedereen kijkt er aan voorbij. Een voorbeeld:

Binnenkort wordt Beatrix koningin van Nederland. Daar hebben we niets op tegen. Wat voor een type is eigenlijk Beatrix? Een Waterman. Het is een Waterman in opgaande lijn. Dat wil zeggen, dat het een figuur is die nogal grillig en onverwacht kan reageren. Het is iemand die zich zelden in volledig vaste patronen kan voegen. Het is iemand die rebelse opvattingen heeft en gelijktijdig een krankzinnig besef bezit van waardigheid, gezagshandhaving en dergelijke. Voeg dat nu bijeen en wat krijg je dan? Conflictstof. Het wil niet zeggen dat het koningshuis zal vallen; dat kun je niet daaruit aflezen. Maar je kunt in ieder geval zeggen, dat door de sterke verandering van de invloed van de regerende vorstin zeer zeker bijzonder scherpe wijzigingen in de maatschappij zullen optreden. Wij kunnen ook wel aannemen dat er een veel scherpere polarisering zal zijn tussen koningsgezinden en republikeinen.

Dit nu is gewoon kijken. Iedereen kan het weten. Als je het niet weet, dan komt dat omdat je niet kijkt.

Dat zijn dan de grote dingen, maar er zijn ook kleine dingen. U komt bij een plant, b.v. een rhododendron of een hortensia, zo van dat struweel. Als u naar die plant kijkt, dan kunt u nu al weten of ze zal bloeien en zo ja in welke mate. Het is namelijk zo, dat de bloei alleen plaatsvindt aan de nieuwe schoten en dat elke nieuwe schoot waar nu reeds bladontwikkeling is, waar geen knop is, geen bloem zal opleveren. Dat is een doodgewoon feit. Maar hoeveel mensen denken daaraan? Dat wilde ik nu

betogen met dat 'ogen open': kijken. Maar je moet het niet hardop zeggen.

Het heeft weinig zin te praten over datgene wat jij ziet als werkelijkheid, tenzij in feitelijke termen. Elke conclusie die je eruit trekt is betrekkelijk. Ze zou vanuit jezelf beschouwd waar kunnen zijn, maar of ze voor een ander waar is, dat weet je niet; dientengevolge moet je niet proberen je eigen visie aan een ander op te leggen. Op dat ogenblik namelijk ontstaat weer een vervreemding van de werkelijkheid doordat anderen gaan meespelen.

Als iemand uitroept: De arbeiders van Nederland kunnen best veel meer loon krijgen, als we alleen maar de inkomens van Die en Die en Die beperken, dan klinkt dat aanvaardbaar, maar dat is het niet. Omdat Die en Die en Die, als ze hun loon hier niet kunnen krijgen dat wel elders gaan halen. Je hebt ze echter nodig. Als je alle mensen ervan overtuigt dat het zo is, dan veroorzaakt je een conflict.

Als u weet dat een bepaalde ontwikkeling bijna onvermijdelijk is en u gaat er voortdurend over praten, dan geeft u anderen het idee dat dit een onvermijdelijke werkelijkheid is ook voor hen. U gaat hun gedrag beïnvloeden. Het gevolg is, dat ze u gelijk of ongelijk geven totdat u zelf niet meer weet waar u het over heeft. Dat is menig verkondiger overkomen.

Hij verkondigt een waarheid. In het begin is die volledig waar, totdat hij voldoende ja-zeggere krijgt en dan weet hij niet meer wat waar is. Tenslotte verkondigt hij onwaarheid omdat hij denkt dat het waar zou kunnen zijn, daar zijn volgelingen zeggen dat dat de waarheid moet zijn. Daaraan moet u proberen te ontkomen.

Een groeiend bewustzijn zoekt geen zelfbevestiging buiten zich. Het zoekt een voortdurend intensere en juistere beleving van het nu bestaande in en vanuit zichzelf. Dat is heel iets anders.

Overal zijn er regels. Die kun je natuurlijk overtrekken. Regels zijn die dingen waarmee je al gepest wordt als je op school bent; daar moet je strafregels maken. Daarna krijg je de regels van het verkeer, van de beleefdheid enz. totdat je tenslotte gemaatregeld langzaam maar zeker sterft en volgens de regels wordt begraven.

Die regels worden algemeen aangenomen, maar zijn ze altijd goed? Dat is iets waarover u alleen zelf kunt beslissen. Dat betekent, dat men dus ook in het normale leven t.a.v. regels en wetten op dezelfde manier moet reageren als men pleegt te doen in het verkeer, wanneer men zegt: Hier moet ik de maximum snelheid een eind overschrijden, want daardoor kom ik er veiliger doorheen. Als ik mij hier aan de regels houd, dan veroorzaak ik een ongeluk.

In uw hele leven wordt u geconfronteerd met dingen die zo zouden moeten zijn, maar die niet altijd zo zijn. Op het ogenblik, dat u zelf gaat beslissen - ongeacht de regels - komt u tot een verrijking van uw ervaringen. Maar dat betekent ook dat in u de associatiemogelijkheden en dus het besef van samenhangen veranderen.

Elke beleving die voor u intens belangrijk is op aarde heeft in het geestelijke haar echo. Het ontstaat als een bewustzijn dat blijvend is en van belang blijft ook nadat u de aarde heeft verlaten. Het is dit bewustzijn dat een zo groot mogelijke scala van ervaringen moet hebben en daarbij een minimum moet kennen aan zelfbegoocheling, aan wereldillusies of zelfs maar aan opgelegde regels.

U moet de ogen open houden en u niet laten bedriegen door de schijn. Dan moet u ook niet zeggen: Als het niet is zoals het schijnt te zijn, dan deugt het niet. U moet zeggen: Als het niet is zoals het schijnt te zijn, dan is mijn benadering of waardering voor een bepaald fenomeen of een bepaald feit verkeerd. Dan moet ik dat herzien.

Omdat u geestelijk veel meer combinatiemogelijkheden krijgt, zult u in de geest veel meer resonantiemogelijkheden hebben met andere persoonlijkheden. In de geest bestaat de mogelijkheid van communicatie op grond van

wederkerige inhoud. Al datgene wat in mij bestaat kan ik uitzenden. Iemand, die tenminste een deel van die waarde eveneens in zich draagt, kan mij antwoorden. Er moet altijd iets zijn wat we gemeen hebben, anders bestaan we niet voor elkaar.

Bij een groeiend bewustzijn is er sprake van een groeiend heelal en dus van een groeiend aantal contactmogelijkheden. Daarom moet ik niet alleen stoffelijk zoveel mogelijk weten, maar ik moet ook zoveel mogelijk ervaren. Ervaren is namelijk datgene waarbij ik praktisch en ook emotioneel betrokken kan zijn en daarmee datgene wat in mijn geestelijk bewustzijn inderdaad wordt verankerd; en dan niet alleen maar als een voorbijgaande herinnering die langzaam afdruipt zodra ik dood ben. Het is duidelijk, dat de ogen open houden dus in vele betekenissen zin heeft. Praat er niet over maar kijk.

U heeft de behoefte om bepaalde gaven waar te maken. Wie heeft dat niet. Dan kunt u zeggen: Het is mijn bewustzijn dat mij dat onmogelijk maakt. Een ander die dat wel kan, is zeer bewust. Dat zult u nu maar weten! Er zijn mensen die het best presteren, wanneer ze bewusteloos zijn: mediums. Dus dat heeft er niets mee te maken. Wat heeft er dan wel mee te maken? Als je dat even nagaat, dan blijkt dat voor presteren noodzakelijk is: het zelfvertrouwen dat je kunt presteren. Op het ogenblik, dat je niet helemaal aan jezelf gelooft, maak je het al niet waar. Verder is noodzakelijk een zekere onverschilligheid. De prestatie komt uit jou voort. Dat ze ontstaat is het enig belangrijke, niet wat een ander daarvan denkt. Het is dus een methode om te ontkomen aan de regels, aan de beoordeling van anderen.

De waarde ontstaat uit mijzelf, is deel van mij en de manifestatie heeft betekenis voor mij, al het andere is bijkomstig. Op die manier kunt u dus de grenzen anders gaan trekken. Maar als u graag iets wilt zijn en u denkt dat u het niet kunt zijn, dan maakt u het uzelf onmogelijk het te zijn, zelfs als u de kwaliteiten daartoe bezit. Als u de ogen open houdt, dan begrijpt u dat. Dan ziet u op een gegeven ogenblik: ik zit daar nu wel over te dromen, te piekeren en te experimenteren, maar ik geloof er zelf niet in. Ik zou het graag willen, maar ik geloof niet dat het mogelijk is. Dan zegt u tegen uzelf: Het is vergeefse moeite daarmee te werken. Ik moet eerst iets zoeken waarin ik wel kan geloven. Op het ogenblik, dat ik het zelfvertrouwen bezit: dit is voor mij mogelijk, kan ik het waarmaken, niet vóór die tijd. Op dezelfde manier moet je ook je ogen openhouden in de wereld.

Er zijn mensen die u vertellen dat zij u de eeuwige zaligheid komen brengen. Als u ziet wat een hoop ellende ze veroorzaken en de ellende waarin ze voortdurend zitten, dan is dat zeer onwaarschijnlijk. Als zo iemand nu bij u komt en zegt dat hij u gelukkig zal maken, u moet zich maar eens afvragen: Wat zit er voor mij persoonlijk voor geluksbesef in? Want dat is het enige wat ik kan waarmaken; en dan alleen met de beperking dat dit geluk voor mij en niet noodzakelijkerwijs voor de ander existeert. Dat zijn natuurlijk lastige dingen.

Hoe vaak zie je niet dat mensen zich laten meeslepen in de droombeelden van anderen en juist daardoor datgene wat ze innerlijk wisten opzij schuiven. Je ziet het in de liefde. Je ziet het in het zakenleven. Je ziet het in de politiek. Je ziet het overal. Je ziet het zelfs in de kerk. Waarom zoudt u zo dwaas zijn? Waarom zoudt u zich laten meeslepen in de droom van een ander, als u beseft dat die ander niet kan worden beoordeeld naar zijn droombeelden, zijn edele bestrevingen, de edele achtergronden die hij etaleert? Trouwens wat u in de etalage ziet moet u nooit helemaal vertrouwen. Er is een hoop verlegen goed bij. Realiseer u dus: het is mijn persoonlijke visie, het is mijn relatie die beslissend is.

Uitbreiding van bewustzijn? Ja, wel degelijk. Een uitbreiding naar een kosmisch bewustzijn. Maar zolang u nog steeds bezig bent met de ellende die

u heeft met uw medemens, moet u niet rekenen op een kosmisch bewustzijn. Dan moet u eerst eens de relaties regelen zoals die beneden bestaan.

Als u zegt: Ik wil tot de Heer gaan, dan moet u toch niet bezig zijn met het droombeeld van de Heer. Dat u naar hem toe gaat, kunt u pas beseffen als u weet wat de Heer is. U kunt toch niet zeggen: Ik ga naar Rome, u dan drie keer omdraaien en in het wilde weg wandelen. Voordat u het weet, zit u in Oost-Duitsland. Dat is nu hetgeen de mens doet, emotioneel maar ook rationeel. Hij stelt iets en vraagt zich niet af: Waar ben ik, wat ben ik, wat zijn mijn mogelijkheden, mijn middelen. En als je nu niet naar Rome kunt gaan omdat je denkt: ik haal het niet, ga dan desnoods naar Valkenburg, dat kan ook gezellig zijn. Als je daar nu bewust naartoe gaat, ben je in ieder geval niet teleurgesteld dat er geen Sint Pieter is en dat je alleen de gemeentegrotten kunt bezoeken. Dat gebeurt nu met de meeste mensen. Realisme: waarnemen van jezelf en van je mogelijkheden is voor een groeiend bewustzijn een eerste vereiste. Alleen vandaaruit kun je verder komen.

Er zijn nog zo'n paar dingen die ik wil opmerken.

Er bestaan heel veel magische regels, zoals: Wat voor krijgt u moet gebruiken. Hoe u een magische dolk of een magisch zwaard moet opladen. Wat een toverstaf is. Een toverstaf kunt u ook kopen in een zaak voor goochelartikelen en die is net zo werkzaam, ook al geloven de magiërs dat niet. Magie is datgene wat ik ben en niets anders. Als u daarvoor allerlei impedimenta nodig heeft: een hele opbouw met magische cirkels, met lampen, met geurende oliën, de brandende kruiden, de bezwerende gezangen, de gewaden, bent u bezig uzelf te bedriegen. Dan komt er een ogenblik, dat u zich misschien zover bedrogen heeft, dat u in staat bent een deeltje werkelijkheid te manipuleren maar nooit het geheel. Maar als u zelf beseft: ik ben de bron van de magie en uit het innerlijk zelfvertrouwen eenvoudig waarmaakt - zonder bezweringen en alles wat erbij komt - dan vindt u de juiste harmonieën vanuit uzelf waardoor het magische gebeuren als vanzelf plaatsvindt.

Het magische gebeuren is niet een soort contract of een soort dresuur van demonen. Het is een kwestie van ontstane harmonieën die van u uitgaan en waarbij elk antwoord dat u ontvangt wordt geladen met de boodschap die u eraan geeft. Dat is alles.

Als u bezig bent met allerlei hoogdravende esoterische stellingen (neem me niet kwalijk, als het een noodlanding wordt voor degenen die graag zweven), dan bent u alleen maar bezig met woorden en niets dan woorden. Wat u echter nodig heeft is besef.

Op het ogenblik, dat u bezig bent met het hoogste Licht en u kunt iets van dat Licht in uzelf erkennen en uitstralen, dan krijgt u antwoord uit dat hoogste Licht dat om u heen is. En als u het zelf niet kunt uitstralen, kunt u hoogstens het nachtpitje van een ander lenen. Tegen de tijd dat u het nodig heeft, is het meestal al uitgebrand.

Alle mooie woorden, alle sleutels, alle methoden zijn alleen maar krukken en heel vaak degenen die daarop hun grootheid baseren eveneens. De waarheid is deze:

Esoterische bewustwording ontstaat door de waarneming van een zo groot mogelijke werkelijkheid en een vertrouwen in een innerlijke werkelijkheid waardoor ik deze zodanig uitstraal dat mij vanuit het gekende en vanuit het onbekende een voor mij beleefbaar antwoord gewordt. Dat is esoterie en al het andere is... Divina Comedia, de henelse comedie die zoals gebruikelijk in de hel begint.

Als u bezig bent om alleen maar een goed mens te worden, dan moet u goed onthouden, dat hoe beter u wordt vanuit uw eigen standpunt, hoe meer anderen u daarom zullen haten. Want voor hen wordt u steeds slechter, omdat u zelf steeds beter bent dan zij zouden zijn. Probeer niet een

goed mens te worden. Dat is alleen maar illusie. Dat is het geweld dat u zichzelf aan doet. Dat is u steken in een strop die een ander uit begripen voor u gevlochten heeft. Goed zijn is: volledig kunnen aanvaarden, ook de werkelijkheid van wat je bent, wat je geweest bent, wat je doet en wat je hebt gedaan.

Een goed mens is een mens die zichzelf aanvaardt. Wie zichzelf aanvaardt, kan de wereld ook zonder bedrog en allerlei schermen van niet bestaande begripen accepteren. De goede mens zal reageren als datgene wat hij is op hetgeen hij wezenlijk rond zich ziet en beseft. Dat is goedheid.

Nu weet ik wel, heel veel mensen zullen zeggen dat u kwaad bent, dat u zondig bent en weet ik wat nog meer. Vooroordelen zijn er plenty in de wereld. Maar daar behoeft u zich toch niets van aan te trekken! Het gaat niet om het antwoord dat u van de wereld krijgt. Het gaat om wat u in de wereld naar uw beste weten en bewustzijn bent. Als u dat voor elkaar brengt, dan is de rest niet belangrijk. Dan heeft u innerlijk vrede. Dan heeft u hoogstens medelijden met anderen die zich zo nodig moeten verweren tegen de werkelijkheid die u mede ten dele representeert.

Groeiend bewustzijn wil niet alleen maar zeggen: een groter ideeënwereld. Het wil zeggen: een groter aandeel hebben aan de werkelijkheid. Dat groter aandeel aan de werkelijkheid kunt u alleen krijgen, indien u uitgaat van uzelf. Want alles wat voor u begripbaar, hanteerbaar, ervaarbaar is, zal een antwoord zijn op uw eigen werkelijkheid: de kern van uw wezen. En dit beseffend, zult u steeds meer weerklank weten te wekken in alle sferen en werelden; en dat ook zonder mooie verhalen, zonder rituelen. Kortom, zonder iets meer dan ogen die open zijn voor de werkelijkheid en met de bereidheid te luisteren naar de illusies van anderen zonder ze met uw woorden te verstoren, tenzij u zeker weet dat daaruit een grotere werkelijkheid voor u en de anderen geboren kan worden.

x Wat is de betekenis dan van esoterische rituelen?

- Precies wat ik heb gezegd: Krukken die krukken gebruiken om toch nog een stap verder te komen. Het klinkt wat vreemd. Het is allemaal zo mooi, zo edel. Maar wat is het eigenlijk anders dan het opbouwen van een aantal in feite betekenisloze dingen, totdat u zich heeft opgezweept en even boven de grenzen van uw eigen werkelijkheid kunt aanvaarden en antwoorden. Maar als u daarvoor de rituelen nodig heeft, dan geeft u daarmee toe dat u nog niet in staat bent de werkelijkheid te aanvaarden zonder haar eerst via het ritueel te hebben vervreemd van de wereld waarin u leeft. Dan kunt u de geestelijke werkelijkheid niet aanvaarden als een direct en volledig blijvend deel van uw bestaan. Dan zeg ik: Natuurlijk, als u het niet zonder kunt doen, dan is het beter met rituelen te werken dan helemaal niet. U kunt er dan misschien iets verder mee komen. Maar als u werkelijk een groeiend bewustzijn wilt ontplooiën tot zijn uiterste mogelijkheden, dan moet u de ogen open houden, dan moet u uitgaan van hetgeen er is. Dan moet u proberen alles te doorzien, zelfs de manier waarop u probeert de werkelijkheid voor uzelf te vervalsen. Pas als u dat kunt aanvaarden, is die grote geestelijke eenheid bereikbaar. Dan vindt u de werkelijke vorm van uw bestaan en kunt u daardoor het juiste antwoord geven aan de kosmos waarin u leeft.

Ik heb u gewaarschuwd dat ik misschien een paar dingen ga zeggen die zwevers tot een noodlanding zullen dwingen. Als u dan weer verder wilt zweven, niets houdt u tegen. Dat is uw eigen beslissing.

Ik heb u deze avond alleen geconfronteerd met een paar feiten, met de werkelijkheid ook van uzelf en uw eigen bewustzijn. Dan kan ik alleen

maar hopen dat er hier en daar iemand is die er toch iets mee gaat doen.

--:-

VERNIEUWING.

Als wij zo bezig zijn met de uitbreidingen van bewustzijn, dan moeten we dat niet verwarren met nieuwbouw. De meest mensen denken dat een vernieuwing ontstaat door het vernielen van het oude. De werkelijkheid is, dat de vernieuwing ontstaat door de aanpassing van het oude.

Er zijn in deze dagen nogal wat kreten waar we toch wel kanttekeningen bij zouden moeten maken. Zo hoor je voortdurend 'discriminatie'. Maar ja, zo lust je er nog wel een. Want als ik een kikker was, zou ik onmiddellijk 'discriminatie' roepen over al die sprookjes waarin de prinses de kikker kust en prins wordt. Waarom wordt zij geen kikker? Hier wordt de waarde van het kikker-zijn ontkend.

U vindt dat misschien een eigenaardige benadering voor iets wat moet gaan over bewustwording en bovendien nog het een en ander moet zeggen over de manier waarop alles tot stand komt. Met die kreten van discriminatie doe je eigenlijk niets nieuws.

Als je bezig bent te zoeken naar de werkelijkheid, dan kun je terecht komen bij b.v. de Pythagoreeën in de oudheid. Ik kan mij dan voorstellen dat iemand zegt: Ik begrijp nu wel wat ze allemaal doen, maar waarom mag ik niet meepraten? Waarom moet ik eerst een jaar luisteren? De basis van die scholing was helemaal niet dat je wijzer zoudt worden door alleen te luisteren, maar dat je zoudt leren luisteren. Dat is iets wat veel mensen niet weten.

Na het tweede jaar mocht je dan een beetje meedoen met zingen, met muziek en voor de rest moest je nog je mond houden. Dat zou veel mensen ook weer tegen de borst stuinen. Want, zo zouden ze zeggen, als wij vooruit willen, dan mogen we toch wel vooruit gaan in ons eigen tempo. Wat zij daarbij vergaten was - en in de Pythagorese School was dat heel sterk - dat de ouderen (degenen die het al wisten) moesten uitmaken of jij al in staat was mee te praten over hetgeen zij wisten.

Dat is een opvatting die een beetje anders is dan de klakkeloze gehoorzaamheid die in vele esoterische scholen en systemen wordt geëist: onderwerping aan het gezag van de ouderen. Maar het gezag op zich heeft natuurlijk ook te beantwoorden aan normen. En die normen kunnen nu juist niet worden beoordeeld door degenen die nog niet ver genoeg gevorderd zijn. Voor ons geldt hetzelfde.

Wanneer wij in de moderne tijd bezig zijn in de een of andere esoterische school, dan kunnen wij wel zeggen: Dat past niet. Misschien hebben we gelijk. Maar hoe zijn wij in staat te beoordelen wat b.v. een Grootmeester nu wel of niet is, als we niet eerst zelf zover zijn gekomen. Dat is iets waarmee men te weinig rekening houdt. Er zijn natuurlijk wel andere methoden.

Er was in Perzië een zeer primitieve gemeenschap van mensen die inwijding zochten. Deze mensen kwamen bij elkaar. Ze mediteerden samen, er werden allerlei zaken besproken, er waren ook lessen. Dat ging zo regelmatig verder. Je kon daar langzaam wijzer worden. Als er nu iemand was die zei: "Ik vind dat ik moet meepraten over een onderwerp," dan zei de gemeenschap: "Dat is best. Hier heb je een zak met

water en een zak met een soort koren. Over een jaar kom je terug en dan kun je bewijzen of je kunt meepraten. Ga de eenzaamheid maar in. Zorg voor jezelf. Vecht en praat met jezelf. Als je dan denkt zover te zijn, dan kun je terugkomen en je zult ons verbazen met de inwijding die je hebt bereikt. Als je het niet hebt bereikt, dan kun je weer heel nederig bij de laagsten neerzitten totdat je het wel hebt bereikt of je kunt weg blijven."

Ik denk, dat dat een systeem is dat heel veel mensen een beetje tegen de borst stuit. U zult misschien zeggen: "Ik heb toch het recht om op mijn manier bewust te worden." Dat heeft u inderdaad. Maar het betekent dat u dan alle risico's van het bewustworden zelf moet aanvaarden. Het is natuurlijk niet zo leuk, als iemand zegt: Jij moet een bepaalde ervaring hebben doorgemaakt anders kun je geen priester worden. Zo iets dergelijks hadden men in Egypte.

In Egypte maakte je ook een leerjaar door (ik meen dat het 2 seizoenen was in het geheel) daarna kreeg je de nachtwake in de tempel. Bij die nachtwake moest je dan de stem van de God horen. Als de God niet sprak, dan waren er toch wel een aantal mensen die zeiden dat ze hem toch hadden gehoord. Die brachten het misschien ver in de politiek of in de priesterorde, maar geestelijk kwamen ze niet ver. Er waren er enkelen bij die de God werkelijk hoorden. Er waren er ook die eerlijk waren en zeiden: "Ik heb niets gehoord." Zij konden dan of een lage functie gaan bekleden of ze konden het nog een jaar proberen. Wij hebben allemaal de neiging om te zeggen: Ik heb die stem gehoord, of ik hem had gehoord of niet. Maar het wonderlijke was dit:

In de inwijdingsprocedure die buiten in de woestijn gebeurde, werden degenen die iets gehoord hadden afgezonderd. Dezen kregen een heel speciale opleiding. Want zei men: "Zij, die de stem der Goden hoorden, zijn gewoon priesters. Maar zij, die de stem niet hoorden en toch willen horen, zijn degenen die zullen streven. Hoe meer zij streven en hoe intenser wij hen schoolen, hoe beter hun gaven en mogelijkheden ontwikkeld zullen worden." Daar ging het nu om. Het was overigens dit klooster dat de grootste magiërs heeft afgeleverd. Zelfs Mozes heeft in dit klooster negen maanden doorgebracht, nadat hij ruzie had gehad met een voornaam persoon aan het Hof en hij is er heus wijzer door geworden.

Die dingen liggen in deze tijd niet zo goed meer. Toch moet u begrijpen dat de inwijdingen van de huidige tijd allemaal gebaseerd moeten zijn ofwel op het eenvoudig onder gezag verdergaan (dat is in deze dagen bijna niet meer haalbaar), danwel in eenzaamheid in de woestijn gaan; het afgezonderd zijn, het voortdurend werken aan jezelf. De inwijdingen in de moderne tijd gebeuren op duizend-en-één manieren. Maar de belangrijkste en meest ware inwijding is toch wel de innerlijke verlichting.

Innerlijke verlichting is ook weer iets waarvan de meeste mensen een heel verkeerde voorstelling hebben. Zij denken: het is net alsof er een knopje wordt omgedraaid en ik zie opeens. Dat is dan in de moderne tijd wel een aanvaardbaar beeld. Er is een dichter geweest (hij woonde in het tegenwoordige Azerbeidsjan) die het als volgt heeft neergeschreven:

"Hoe aarzelend diep is de duisternis waarin mijn onbehagen met zichzelf strijdt. En toch is het alsof ik meer zie, meer beleef. Om mij heen zie ik het Licht dat strijdend met het duister de werkelijkheid onthult.

"Nu weet ik dat het dag zal worden en wacht ik verteerd door het innerlijk vuur totdat ik wezenlijk zal zien dat wat ik ben en wat mijn wereld is."

De vertaling is heel vrij. Ik meen echter dat de betekenis duidelijk is overgekomen op deze manier.

Het is een langzaam en gestaag proces. Het duister, de strijd met jezelf, de wanhoop soms is een integrerend deel van de inwijding die je ondergaat, ook in deze tijd. Het is de voortdurende mislukking, totdat

je ziet dat er toch iets gebeurt en dan weet je nog niet eens wat. Uit dit gebeuren komen dan de vormen, de stemmen voort, maar zo geleidelijk dat je bijna niet eens beseft dat er iets verandert. En dan komt het ogenblik dat je iets doet, dat je innerlijk iets beleeft dat verdergaat dan de norm. Dat zou dan het ogenblik moeten zijn dat je zegt: 'Nu wacht ik verteerd door ongeduld op het moment dat de dag zich openbaart.' Let wel, niet totdat ik het bereikt heb. Neen, je moet wachten. Ook weer iets wat de mensen tegenwoordig niet graag doen. Het is echter onvermijdelijk.

Een innerlijk rijpingsproces kan zich nu eenmaal niet opeens afspelen. U verwacht toch ook niet dat een pasgeboren baby onmiddellijk opstaat, naar de bar loopt en zegt: Mij een dubbele. Waarom zoudt u dat geestelijk van uzelf dan wel verwachten. Het gaat allemaal ontzettend traag voor uw gevoel. Maar u kunt er niets aan doen. Het is een ontwikkeling die niet alleen van u afhankelijk is.

U moet stukje bij beetje leren aanvaarden, leren weerkaatsen wat er om u heen bestaat. En stukje bij beetje wordt u ook duidelijk wat wezenlijk is en wat niet wezenlijk is. Dan ziet u wat uw daden werkelijk betekenen, maar dan weet u nog niet wat ze geestelijk zijn. Dan gaat u begrijpen wat van geestelijke betekenis kan zijn voor hetgeen er op aarde gebeurt en dan komt ineens alles toch in een andere samenhang te staan. Laat mij u een voorbeeld geven:

Twee mensen ontmoeten elkaar. Zij helpen elkaar. Dan zegt de een: "Ik ben goed voor de ander." De ander zegt: "Nu heb ik toch wel enig recht op die andere persoon." Dat is natuurlijk niet waar. Wat er zich wezenlijk afspeelt, dat is de harmonie, dat is de wezenlijke band tussen die mensen. Die is niet afhankelijk van de duur van het verblijf op aarde, van de manier of zelfs van de wederkerigheid zonder meer; ze bestaat gewoon. Het is die betekenis welke geestelijk gezien de bewustwording inhoudt. Het is de verrijking van het besef. Het is de groei van het werkelijke leven in je eigen beperking. Of dat nu komt tijdens het leven op aarde of na de dood dat maakt geen verschil uit. Je bent deel van een continu proces. Wat in het ene leven niet komt, komt wel in het andere. Wat in de levens op aarde niet kan, dat gebeurt wel in de sferen. Het is alleen de vraag, of je in staat bent de betekenis ervan te begrijpen.

Ik weet het wel, u zoudt graag een tabletje innemen en vanaf dat ogenblik ingewijd zijn. Maar dat kan niet. Indien u op dit moment alles gegeven zoudt worden voor een volledige inwijding, dan zoudt u morgen worden opgenomen in de Ramaerkliniek of iets dergelijks. U zoudt het niet kunnen verwerken. Juist omdat alles wat wij aan hogere waarden gaan beseffen en verwerken geïntegreerd moet worden in datgene wat er al is, kan het alleen geleidelijk gebeuren. Wij kunnen niet alles wat we zijn terzijde schuiven en opeens herrijzen als een nieuwe persoonlijkheid.

Ik heb het u al gezegd: Je kunt geen groei van bewustzijn, geen werkelijke vernieuwing bereiken door het oude af te breken. Je moet het aanpassen. Op dezelfde manier gaat het ook met u. Als u denkt dat u hier weinig leert, dat zou ik mij kunnen voorstellen (er zijn mensen die zeggen: Het is altijd dezelfde oude koek), dan heeft u misschien ten dele wel gelijk, omdat u dingen tegenkomt die u vroeger al heeft gehoord. Maar is de betekenis daarvan voor u dan niet veranderd? Als dat niet het geval is, dan is het nutteloos dat u hier komt. Maar als u een jaar met ons heeft meegedacht en u kijkt ook naar totaal andere stellingen, wetenschappelijke werken, politieke manifesten en u leest ze nog eens na, probeer u dan eens te herinneren hoe u ze vroeger heeft gelezen. U zult zien dat de betekenis ervan veranderd is. Dat is nu groeiend bewustzijn. Dat is het begin van inwijding.

Inwijding is niet een plotselinge verandering, ook al word je je opeens ervan bewust hoeveel je bent veranderd. Het is gewoon het gestaag

veranderen van je vermogen tot reageren, tot interpreteren. Het is de traagheid die ons misschien aan de ene kant tegenstaat. Aan de andere kant is die traagheid voor ons onvermijdelijk.

Iemand heeft eens (het was ook in Egypte) aan een oude priester gevraagd: "Heer, hoe lang bent u ingewijd?" Want iedereen zag die man als een werkelijke magiër, een ingewijde van de hoogste graad. Deze antwoordde: "O, ik begin pas. Ik ben pas leerling." Misschien dat u daar het wonder van de inwijding in ziet. Inwijding is niet: terugzien op wat je hebt bereikt. Het is steeds verder groeien in dat wat je nog kunt bereiken.

De complexen van de oudheid. Ach, je kunt ze altijd wel overdragen naar de moderne tijd. Er was een man in Babylon die bekend was omdat hij zo'n schitterende waarzegger was. U zoudt hem in uw tijd een medium noemen. Die man interpreteerde alles wat door het graanorakel kenbaar werd. Het graanorakel was: een paar gewijde duiven of kippen werden losgelaten op een vloer waarop verschillend gekleurde graankorrels waren gestrooid. De vogels bleven daar een zekere tijd pikken, daarna werden ze weggehaald. Wat er van de graankorrels overbleef in ligging en samenstelling en kleuren was het beeld dat de ziener moest interpreteren. Deze man kwam een keer in een situatie waarin het niet mogelijk was om dat orakel te raadplegen. En toen gaf hij een heel goede, misschien zelfs betere duiding dan in zijn officiële functie. De vorst aan wie hij de uitleg had gegeven, zei tegen hem: "Waarvoor heb je eigenlijk dat orakel nodig?" De man antwoordde: "Het orakel heb ik nodig om de mens te laten geloven aan de waarheid die ik in mijzelf zie." Misschien dat we ook dat moeten onthouden.

Inwijding is natuurlijk erg mooi, maar als we iets ervan willen delen met anderen, dan kan het niet in onze termen. De ingewijde kan niet de termen stellen waarin hij zijn weten aan een ander overdraagt. Hij moet iets scheppen waardoor het voor de ander aanvaardbaar wordt wat hij hem kan geven. Die aanvaardbaarheid kan dan priesterschap zijn, het kan elke willekeurige vorm aannemen. Alleen door steeds weer op die schijnbaar bedriegelijke manier (je zoudt zo'n orakel wel als een zwendel kunnen zien) te werken met de mensen, kan hij hen helpen om steeds duidelijker te zien wat er zich feitelijk afspeelt. En hoe meer zij dat gaan begrijpen, hoe duidelijker ze ook gaan beseffen wat ze zelf zijn en wat ze zelf veroorzaken. Uit die zelfkennis komt dan de erkenning van de godenwereld, van de krachten die niet zichtbaar zijn, de harmonieën die daaruit voortkomen en de werkingen die ontstaan tussen mens en geestelijke krachten. Ook in uw dagen zal dat precies hetzelfde zijn.

De inwijder van vandaag kan net zo goed op een preekstoel in een kerk staan als op de kermis in een waarzeggerstent zitten. Dat weet je nooit. Daarom moet je ook nooit zoeken naar de inwijder. Je moet wel verlangen naar de inwijding.

De vernieuwing in de mens betekent dat het oude voortdurend wordt aangepast aan de ruimere, de grotere mogelijkheden die vandaag bestaan. In je uiterlijk zul je altijd achter lopen bij hetgeen je innerlijk bent en wat je innerlijk hebt bereikt. Ook dat moet je onthouden. Je uiterlijk is altijd de façade. De façade kan alleen maar langzaam veranderen, anders valt het de voorbijgangers teveel op. Als er achter die façade een geheel nieuw gebouw verrijst, dan is dat een zaak van de bewoner.

Wij leven in een tijd waarin de inwijdingen veel meer plaatsvinden dan u beseft. Maar het wonderlijke is, dat degene die de inwijding ondergaat dit maar zelden beseft. Nu gaat het niet alleen om die inwijding; dat is maar een woord. Je beseft zelf niet hoe ver je omhoog bent geklommen. Als je een berg opklimt, dan ga je ook niet naar beneden kijken hoe hoog je al bent. Je kijkt alleen hoe ver je nog moet gaan tot je de top bereikt. En dan lijkt het vaak dat je nog niet ver bent gekomen totdat je een keer rust, naar beneden kijkt en zegt: Wat ben ik ontzettend gestegen. Dat is wat in het moderne inwijdingsproces een rol speelt.

Je bent bezig en je beseft eigenlijk niet wat er in je verandert, wat er met je gebeurt. Alleen wanneer het ogenblik komt dat je even niet verder kunt, dan kun je terugkijken en ontdek je ineens hoe ver je verwijderd bent van de mens, van het bewustzijn dat je was op het ogenblik dat je begon. En dat is maar goed ook.

Er is geen behoefte aan mensen die op hun borst kloppen en roepen: Ik ben ingewijd! Er is behoefte aan mensen die steeds verder doordringen in de waarheid, die steeds meer leren hun innerlijke krachten en harmonieën te gebruiken. Dat moeten ze dan niet doen als de wonderdoeners, de religieuze goochelaars. Dat moeten ze als vanzelfsprekend doen.

Hoe meer je als vanzelfsprekend harmonische krachten voor je kunt laten werken, des te meer je ingewijd bent en hoe minder je beseft hoe ver je zelf bent gekomen.

Vraag u in 's hemelsnaam niet af, of u ingewijd bent. Vraag u alleen maar af, of u misschien toch nog iets meer kunt doen met de dingen waarmee u zich bezighoudt en of u misschien door oude gedachten en waarden vandaag nog eens opnieuw te beschouwen toch een nieuwe visie heeft gekregen waardoor u bewust uit uw nieuwe visie verder kunt gaan.

-:-

WEERKLANK.

Hoe kan de echo spreken, wanneer ik zwijg? Hoe kan de Godheid spreken, wanneer niet ik spreek en luister? Een weerklank is afhankelijk van mij, niet alleen van het andere.

Ik ben zelf de belangrijkste factor, want ik kan alleen reageren op datgene waarop ik ben afgestemd. Ik ben het zelf die bepaalt door mijn wezen, door mijn mogelijkheden in hoeverre krachten van de oneindigheid een weerklank vinden in mij. Gelijkzeitig bepaal ik daardoor in hoeverre dat wat ik ben, wat ik wil, wat in mij leeft weerklank zal vinden in de werelden die je stoffelijk nog niet kunt overzien.

Als een echo keert alles tot ons terug. Symbool is de mens, die staat in de cirkel van de illusie en zegt wat de wereld hem aandoet, terwijl hij roepende slechts een weerkaatsing van zijn roep terugkrijgt uit het bestaan. Een hard beeld, maar dat is het beeld van weerklank.

De wereld is voor u wat gij zijt voor de wereld. De kosmos is voor u wat gij zijt tegenover de kosmos. Daarom zijt gij bepalend voor de krachten en waarden die gij zult beleven vanuit de wereld en vanuit de kosmos.

Geef niet anderen de schuld, maar beseft dat het antwoord dat u krijgt de weerklank is van uw vraag, altijd weer.

Ik hoop, dat u dat laatste ook wilt overwegen. U zoudt op het eerste gezicht daartegen bezwaar kunnen maken, totdat u gaat begrijpen dat wat u in de wereld heeft uitgezonden tot u is teruggekomen, ook als u de gevolgen die het had misschien niet altijd even aangenaam heeft gevonden.

:--:~:

VOORSPELLINGEN

HOOFDSTUK VI.

PERCENTAGES.

Het zal u duidelijk zijn dat men bij het doen van voorspellingen niet altijd gelijk zal hebben. Nu kun je op een bepaald terrein meer goed hebben dan op een ander. Dat is erg belangrijk, want daar kun je aardig wat mee doen. Je kunt gewoon intuïtief proberen iets vast te stellen.

En kijk dan ook hoeveel keer je het goed hebt. Een voorbeeld:

U gaat met vakantie. U kent de hotels niet waar u zult logeren. Probeer elke dag dat u in een nieuw hotel komt van tevoren te zeggen wat er in uw hotelkamer zal zijn. Wat voor kleur sprei ligt er, wat voor lamp is er. Dat soort dingen. Dan gaat u dat controleren. Als u van de 10 voorzeggingen er 7 goed heeft, dan zit u heel erg goed. U heeft 70 % gehaald, terwijl uw werkelijke kans - gezien de veelheid van variatie en mogelijkheden - waarschijnlijk ongeveer ligt bij 1/1000 %. U heeft dus ontzettend veel gepresteerd. Dan kunt u, uitgaande van een dergelijk bereikt resultaat op dat gebied, weten wat de mogelijkheid is van voorspelling.

Voorspellingen worden mede beïnvloed door allerlei factoren die eigenlijk in uzelf liggen; het zijn niet alleen de dingen van buitenaf. U kunt nu wel zeggen dat het allemaal inspiratie en berekening is, maar zelf heeft u ook kennis, subliminale kennis zoals dat heet. Deze kennis heeft u opgenomen van een radioprogramma waar u maar half naar geluisterd heeft, uit een krantenartikel waar u alleen overheen gekeken heeft, maar waarvan toch iets is blijven hangen. Al die dingen kunt u combineren. . . Hoe verder u nu in de toekomst gaat, hoe groter het aantal onbekende factoren. Dat moet u goed onthouden. Dus hoe verder uw prognose in de toekomst ligt, hoe groter het onzekerheidselement is.

Dan is er nog iets anders: Als ik een prognose geef die over huis-, tuin- en keukenzaken gaat, dan is de kans dat ik gelijk heb veel groter dan als het gaat om iets buitengewoons. Als ik zeg: Er komen dadelijk hier 5 voetballers met een toeter voorbij, dan is er 50 % kans dat het gebeurt. Maar als ik zeg, dat hier over een uur een dame voorbij komt met een bloemetjes hoed waarop een pauweveer staat, dan is mijn kans waarschijnlijk 1 op 20.000. Als prognose is dat veel belangrijker als dat uitkomt.

Een ander voorbeeld is: wat voor weer zal het morgen zijn?

Het zal geen mooi weer zijn. Er zullen een aantal regenbuien zijn, in de namiddag zal het iets opklaren. De temperatuur zal hoger zijn dan vandaag. Tegen de avond zullen er waarschijnlijk enkele hevige regenbuien vallen, vermoedelijk tegen het middernachtelijk uur.

Nu ga ik even rekenen. Wat is de waarschijnlijkheid hiervan? De waarschijnlijkheid is 50 %. Weet u waarom? Omdat de door mij gegeven voorspelling strookt met de nu bestaande feiten. Er is dus een continuering van een situatie in het heden. Het is een continuering van een nu voornamelijk

heersende windrichting die reeds is opgetreden, namelijk zuidwestelijk tot westelijk. Het is verder een uitgaan van datgene wat vandaag bekend is. Als ik daarin gelijk heb, dan is dat helemaal geen bijzondere prestatie. Maar als ik datzelfde wil doen voor een dag over een maand, dan blijkt ineens dat mijn mogelijkheid om het goed te hebben slechts 1 op 100 is, dus 1 %, omdat er teveel variabelen zijn.

Wanneer u zich bezighoudt met voorspellingen, dan moet u begrijpen dat het waarschijnlijkheidspercentage een heel grote rol speelt in de betrouwbaarheid. Ik wil niet zeggen dat u geen prognose moet wagen. Op zichzelf - we hebben daarvan al enkele voorbeelden gegeven - is het stellen van een prognose niet zo moeilijk. Maar hoe verder het voorspelde resultaat van het heden af ligt, hoe groter de onzekerheidsfactor. Dat wil zeggen dat, als u voorspellingen doet voor deze week en die komen allemaal uit, u ze niet met gelijke betrouwbaarheid kunt doen voor over een jaar. Het is erg belangrijk voor iemand, die zich met voorspellingen bezighoudt, dat hij beseft in hoeverre hij/zij kan falen; wat dus de kans is dat het niet uitkomt. Daarom heb ik boven het onderwerp van vandaag ook als titel 'percentages' gezet.

Wij gaan nu eens kijken of we wat percentages van waarschijnlijkheid kunnen berekenen.

Wij nemen maar eens de gegijzelden en de gijzelaars in Iran. Wat is dan, denkt u, de waarschijnlijkheid dat zij binnen 30 dagen vrijkomen? Nu gaan we kijken. Aangezien er verschillende momenten zijn geweest waarop ze zouden vrijkomen en dat niet is doorgegaan, aangezien we verder weten dat enkele vijanden van de Sjah zeer belangrijk zijn in de z.g. Revolutionaire Raad en daarnaast dat de heer Khoumeini een bijzondere en persoonlijke haat tegen de Sjah heeft, acht ik de waarschijnlijkheid voor vrijkomen binnen een maand op ongeveer 60 %. Ik houd hierbij rekening met alle pressies die er zijn en de noodzaak voor Iran om langzaam maar zeker toch zijn bewind enigszins erkend te krijgen. Doet men dat namelijk niet, dan komt men in een steeds groter gevaar van een marxistische dominantie vooral daar nu reeds enkele marxistisch reagerende groepen in het land aanwezig zijn en daarnaast verschillende nationalistische bewegingen voortdurend meer van zich laten horen, ook al hoort u daar niets van. Er is dus 60 % kans dat over ongeveer een maand de mensen uit de ambassade vrijkomen.

Wat is de kans dat dit gebeurt binnen een week? Gezien de huidige situatie zou het een wonder zijn, indien dit op zeer korte termijn zou geschieden. De enige kans om dit te bereiken is een praktisch vrijkopen van de gegijzelden. Daar men dit althans officieel niet zo gemakkelijk doet, is de kans dat ze vrijkomen binnen een week 15 %. Dat is nog tamelijk veel. Maar wij weten dat de omkoopbaarheid niet is uitgeroeid, al is ze ook in dit land sterk onderdrukt.

Zeggen we 2 weken, dan blijkt de kans op te lopen tot 25 %; één kans op de vier. Met 3 weken zitten we al ongeveer op 35 %. Ik doe het nu maar heel globaal. De kans dat ze met grote zekerheid zullen vrijkomen is - berekend alleen op grond van het voorgaande - waarschijnlijk pas over 3 maanden 90 %.

Als je dat nu wilt interpreteren, dan zeg ik (mijn persoonlijke visie) dat de kans op een gedeeltelijke of gehele vrijlating van de gegijzelden in de Amerikaanse ambassade ligt binnen ongeveer 15 dagen. Ik neem aan, dat er dan sprake is van vrijlatingen en dat tenminste enkele personen in vrijheid zijn gekomen. Ik neem tevens aan dat kort voor of kort na dit besluit enkele gewelddadigheden zullen plaatsvinden waardoor mogelijk enkele van de gijzelaars en misschien ook een of twee van de gegijzelden letsel krijgen. Die kans acht ik overigens weer veel geringer, maar ze is aanwezig.

Wat heb ik nu gedaan? Ik heb eerst de percentages van mogelijkheid beschouwd. Dat is de waarschijnlijkheid. Daarna heb ik tegen die waarschijn-

lijkheid een persoonlijk beeld geprojecteerd. Hieraan verbind ik dus ook dat de waarschijnlijkheid ervan niet meer zal zijn dan ongeveer 35 %. Dus één kans op de drie dat ik gelijk krijg. Voor u is dat minder belangrijk. Maar er zijn dingen waarmee u direct rekening zou moeten houden. Een eenvoudig voorbeeld:

U gaat een dagje uit en u wilt op die dag graag mooi weer hebben. Welke dag zult u kiezen? Aangenomen dat u kunt kiezen. Dan kunt u het best proberen u daarin te verzinken en wel niet meer dan één maand van tevoren. Als u nu uw impulsen op drie opeenvolgende dagen vergelijkt, dan blijkt dat er een merendeel is voor erg mooi weer, mooi weer of slecht weer. Omdat u drie keer heeft gepolst, zal de meerderheid van deze intuïties een waarschijnlijkheidsfactor geven van 4 tot 6 op 10. Dan kunt u de kans dat u mooi weer krijgt vergroten door op die manier te kiezen.

Nu zijn er mensen geweest in het verleden, die met deze manier van voorspellen helemaal geen rekening hebben gehouden. Er zijn profeten geweest die zeiden: "Gods toorn zal u treffen en de pest zal uitbreken." En dan breekt soms de pest inderdaad uit. Wat was nu de waarschijnlijkheid van hun voorspelling? Eigenlijk of een zeer geringe of een zeer grote.

Als er namelijk in een bepaald gebied al pest was geconstateerd (wat men er toen dan onder verstond), dan was de waarschijnlijkheidsfactor wel 90. Maar als er geen pest was in die buurt, dan was de kans ineens veel kleiner. Het optreden van pest of typhus zou den misschien maar 1 op 100 zijn geweest. Zij hebben zich nooit afgevraagd: is die prognose nu een redelijke? Het wonderlijke is dat er mensen zijn geweest die op deze basis, zonder enig begrip voor relaties en verhoudingen, toch juiste prognoses hebben gegeven en bij herhaling. Maar er zijn zaken bij waarvan je zegt: Hier is de marge zo klein, hier kan ik eigenlijk geen goede voorspelling geven.

Kijken wij eens naar b.v. de presidentsverkiezingen in de U.S.A. Dat is een politieke kermis die ontaardt in baantjes weggeven. Zou Carter het halen? De kans dat hij het haalt, zou theoretisch 50 tot 60 % zijn, omdat hij als president een zeker voordeel heeft. Aan de andere kant heeft hij de economie tegen zich op het ogenblik.

Dan kijken we naar Kennedy. Kennedy heeft wel kansen, maar die zijn niet groot. De kans van benoeming tot kandidaat acht ik voor Kennedy hoogstens 1 op 4. Maar er zijn andere z.g. 'Dark horses'. Er zijn twee mensen van wie één, een betrekkelijk jong advocaat - hij is 56 à 58 jaar - de beste kansen heeft. En wel omdat hij kan inhaken op de lopende tendens zonder besmet te zijn met functies of politieke meningen die hij in het verleden heeft verkondigd. Deze man heeft een heel grote kans van slagen. Als het komt tot een presidentsverkiezing, dan ligt de balans eigenlijk in één staat. Er is één staat met 14 kiesmannen die dit kan beslissen. Als die Darkhorseman op de nominatie komt voor president en hij wordt als presidentscandidaat aangewezen door zijn Partij, dan is zijn kans om te winnen - schrik niet! - 70 %. Maar als Rusland voor die tijd een tweede stunt zoals Afghanistan zou uithalen en de U.S.A. zou daar onmiddellijk en krachtdadig op reageren, dan zakt zijn kans tot minder dan 10 %. Dit is nu percentageberekenen.

Wat denkt u er zelf van? Met voorspellen hebben we niet alleen te maken met percenten berekenen. We hebben ook te maken met onze intuïtie, met onze gevoeligheden, met onze voorgevoelens. Zeg niet, dat u ze niet heeft. U heeft ze wel degelijk. Alleen, u heeft niet geleerd daarop te letten.

Neemt u nu maar iets en u gaat erover nadenken: wat zou er gebeuren? U schrijft dat eens op en kijk dan wat de waarschijnlijkheid volgens u ongeveer is. U slaat er maar een slag naar. Bijvoorbeeld: de kans dat Wim Kok en zijn FNV ondanks alles de zaak doorzet en het wint. Hoe groot is dan uw kans? Uw kans is dan ongeveer 2 op 100 of 1 op 50.

Wat is de kans dat een aantal bedrijven als gevolg van acties gesloten worden? Die is ongeveer 1 op 10. Dan vraagt u zich af: wat is volgens mij de oplossing? Wat voel ik? Ga het niet beredeneren.

Als u bezig bent met te denken over treinreizen, vraag u eens af, of er misschien op een bepaalde lijn een ongeval zal zijn en wanneer dat ongeveer zou kunnen plaatsvinden. Schrijf dat op. Als u op die manier werkt, krijgt u gegevens. En dan blijkt dat uw intuïtie lang niet altijd op elk gebied even zuiver werkt. Dat is iets waarmee we heel veel te maken krijgen.

Als iemand erg goed is in het voorspellen van b.v. sterfgevallen of ziektegevallen en hij durft geen voetbaloverwinningen voorspellen, dan moet hij niet in de Toto meespelen. Hij moet ook niet proberen anderen te confronteren met zijn visie op wat een bepaalde club gaat doen.

Wat is nu het geval? Doordat u op deze manier door uw intuïties leert waar u het meest gevoelig voor bent, vindt u dat terrein waarop u het best kunt werken met voorspellingen. U heeft een begin-terrein nodig. U kunt niet maar een, twee, drie gaan voorspellen.

Natuurlijk, er zijn wel fenomenen geweest die zelfs in zeer duister rijk alles hebben voorspeld volgens de gelovigen tot het jaar 2000 toe. Ze hebben ook gezegd dat er in deze jaren wel oorlog moet komen, want er staat iets over de Beer, over brandende steden en Trier zou vergaan. Dat betekent dit en dat betekent dat. Maar u kunt dat niet. Het is niet voldoende u alleen bezig te houden met wat er zal zijn.

Onthoudt u nog één ding: Het is gemakkelijk te vertellen wat er in het jaar 2014 zal gebeuren. U bent er dan niet meer, degenen aan wie u het heeft verteld waarschijnlijk ook niet meer. Als u ongelijk krijgt, dan wordt het zeker vergeten. Krijgt u gelijk, dan is er misschien nog iemand, die ergens een geschrift vindt waarin staat dat het inderdaad is voorspeld. Uw reputatie kan er alleen beter van worden.

Als u wilt voorspellen zonder dat u enige zekerheid of gave heeft, richt u dan op een toekomst die niet controleerbaar is. Wilt u voorspellen zonder enige gave en u doet dat op een gebied dat dichtbij ligt, kies daar dan zaken voor als theologie, economie, sociologie omdat u daarin altijd ten dele gelijk zult krijgen gezien de vaagheid en de terminologie waarin het wordt uitgedrukt. Maar als u er niet voor voelt uzelf en anderen te bedriegen, dan gaat het er om eenvoudige dingen te kiezen. Dat wil zeggen, dat u - zeker in het begin - het best eraan toe is, als u zich bezighoudt met wat men noemt de fifty-fifty chances. De kans van 1 tegen 1. Bijvoorbeeld: Komt Han wel of niet vóór 7 uur thuis? Gaat Piet wel of niet naar de bioscoop op zaterdag? Dat zijn ja - neen zaken. Zodra u met een ingewikkelder prognose komt, kan iets maar ten dele juist zijn.

Wat wij hebben gezegd over het optreden van het leger in Amsterdam is redelijk vervuld. Er zijn tanks geweest. Militaire politie is er ook bij betrokken geweest. Wij hebben dus wel gelijk, maar niet helemaal. Wij hebben voor 80 % gelijk en dat is al heel mooi. Daarom, kies die kansen van ja - neen om de zaak gewoon te leren zien. U gebruikt de prognoses op grond van krantenberichten e.d. om te zien op welk gebied u het best kunt reageren.

Dan zijn er nog een paar dingen waarop ik wil wijzen. Soms lijkt het, of wij iets voorspellen, maar dan is er van voorspellen geen sprake. Wij noemen dat het telepathisch rapport. Wij hebben dan te maken met feiten, die voor ons nog niet bestaan, maar die door anderen al als zodanig geheel of ten dele zijn vastgesteld. Bijvoorbeeld: Wij gaan uit, wat zal hij/zij aan hebben? Dat is een gok. Maar als u dat, als u om 8 uur uitgaat, om 7 uur zegt, dan weet degene die uitgaat al wat hij/zij zal aantrekken. Met andere woorden: u leest eigenlijk iets af wat er al is.

Voorspellingen op een dermate korte termijn zijn over het algemeen telepathisch. Ontdekt u dat u juist op korte termijn heel veel goed heeft,

dan betekent dat dus niet dat u goed kunt voorspellen, maar wel dat u een bijzondere aanleg heeft voor een ten dele bewust of onbewust telepatisch rapport.

Gaat het over iets wat morgen moet gebeuren, dan bestaat de mogelijkheid van deze invloed nog wel, maar ze is kleiner omdat in de tussentijd er nog veel kan veranderen. De kans dat u dan - als het redelijk, dus voor 80 % juist is - inderdaad iets uit de toekomst kunt aanvoelen is veel groter. Ze is minstens tienmaal zo groot als wanneer het op een uur gaat. Als het op 3 dagen tot 5 dagen gaat en daarbij om niet vastgelegde plannen, dan kunt u zeggen: Nu kom ik toch al aardig in de richting van werkelijke prognostieken. Het gebied waarop ik deze nu kan doen met een redelijke zekerheid (100 % haalt u toch nooit) geeft mij aan op welk terrein ik ook op grotere afstand in de tijd dingen kan voorzeggen.

Wij gaan nu enkele dingen doornemen die ook belangrijk kunnen zijn. De natuur heeft voor u wel steeds wisselende invloeden, maar ze heeft gelijktijdig bepaalde vaste patronen. Die patronen zijn niet altijd berekenbaar, dat geef ik direct toe. Je kunt ze niet altijd interpreteren, maar wel vaak aflezen. Als ik een natuurpatroon aflees, dan is de geldigheid daarvan altijd tenminste 3 maanden, waarschijnlijk meer.

Als ik zeg dat er over 3 maanden een groot aantal vulkanische verschijnselen zullen optreden waardoor een deel van Europa met bevingen en uitbarstingen zal worden geconfronteerd, terwijl een groot deel van de Indonesische archipel ook erdoor zal worden getroffen en zeer waarschijnlijk ook vulkanen tot in de Hawaï-eilanden zullen uitbarsten, dan ga ik uit van een bestaande tendens. De tendens is er; d.w.z. dat de waarschijnlijkheid groter is geworden. Als ik daarbij nog verder afga op hetgeen ik aanvoel in de natuur, dan zeg ik dat het merendeel van deze bevingen en uitbarstingen niet zeer hevig zullen zijn, tenzij voorbij de lijn van Afrika naar Azië. Wat buiten die lijn valt daar kan de werking intenser zijn. Het is een kwestie van zones met activiteit. De kans dat ik gelijk krijg is tamelijk groot. Ik acht de waarschijnlijkheid ervan toch zeker 4 op 5.

Gaan we verder kijken. Zullen daar rampen gebeuren? Nu moeten we proberen te interpreteren. We moeten met onze intuïtie werken. Die uitbarstingen komen wel; dat is bijna zeker. Maar zullen er ongelukken gebeuren? Dan kom ik met verbazing tot de conclusie, dat waar het niet zo ernstig is (ik neem aan dat dat op Sicilië zal zijn) als gevolg van de uitbarsting, daar wel een ramp zal zijn waarbij misschien 3 à 4 doden vallen, maar ook een 80-tal gewonden. Hoe kan dat? Dat weet ik niet, maar dat gevoel heb ik. De waarschijnlijkheid is minder, maar de voorspelling op zichzelf ligt nog altijd boven de 1 tegen 1-stelling, dus de ja - neen-stelling.

Wat kan er nog meer gebeuren? In Indonesie verwacht ik dat een of twee vulkanen nogal zeer actief zullen worden op korte termijn. Ik geloof niet dat het een langdurige activiteit zal zijn. De kans dat er wat schade ontstaat en dat er b.v. dorpjes ontruimd moeten worden is redelijk groot.

Als echter de uitbarsting zou plaatsvinden op de Hawaï-eilanden, dan moeten we er rekening mee houden dat die spanningen verder zullen doorlopen naar het Amerikaanse vasteland. Dat zou een echo-effect kunnen geven. Hier zou een zeer hevige uitbarsting van langere duur of een reeks van 2 of 3 uitbarstingen plaatsvinden waarvan zeer waarschijnlijk de laatste de grootste is. Als dat gebeurt, dan moet dat ook invloed hebben op het aardbevingsgedrag aan de kustlijn van het Amerikaanse continent. Gebeurt daar iets?

Ik moet tot mijn spijt constateren dat ik daar geen zekerheid over kan krijgen. Er is de waarschijnlijkheid van een aantal lichtere bevingen. Het schijnt dat een van die bevingen of reacties ergens bij Alaska in de buurt haar bron heeft; wat overigens tegen alle waarschijnlijkheid in is, maar verder kom ik niet.

Dan is dit het beeld van mijn prognose. Als ik dat moet uitdrukken, moet ik voorzichtig zijn. Want een prognose geven, een voorspelling doen, is niet alleen een kwestie van gegevens bij elkaar rapen of uit jezelf putten. Het is wel degelijk ook een kwestie van formuleren. Hoe zouden we dit nu moeten formuleren?

De waarschijnlijkheid dat een aantal vulkanische verschijnselen zal optreden binnen 3 maanden, acht ik zeer groot. Ik vermoed dat het zal komen tot een grote vulkanische activiteit op Sicilië, ofschoon het ook mogelijk is dat de Stromboli tegen alle verwachtingen in weer enige werking zal vertonen. Aardbevingen zijn mogelijk in deze omgeving. Wanneer dat gebeurt, dan zeer waarschijnlijk in de richting van Griekenland.

Daarnaast moeten we aannemen dat aan het einde van deze 3-maands periode er al tekenen zijn van vulkanische werking en mogelijk enige zeebevingen in de Stille Oceaan en de Indische Oceaan. Daarbij speelt een opeenvolgende reeks van bevingen en uitbarstingen, die mogelijk reikt tot het Amerikaanse continent, een rol.

Nu heb ik alles wat ik daarmee heb gezegd zodanig samengevat dat ik het gehele beeld overbreng. Maar ik heb ook door mijn woordkeuze een beeld gecreëerd waardoor een ander kan begrijpen waar het werkelijk om gaat. Dit zult u zich ook moeten aanwennen, wanneer u dat op persoonlijke basis doet. Het is natuurlijk heel aardig als u zegt:

Ik zal je uitkruisen over Mars en Uranus en ik zal je Venus extra goed belichten. Ik zie het al, er is kans dat een donkere man op je weg komt. Zo iemand kan tegen een creool oplopen. Maar als u werkelijk iemand wilt helpen, dan moet u iets meer kunnen zeggen. U denkt: hoe kom ik aan die donkere man? Waarschijnlijk omdat hij uit het niets komt, dus laat mij dat 'donker' maar weglaten. Hoe zie ik dit? Is dit een belangrijke invloed of niet? Dan zegt u aan de persoon: Het zal misschien een emotioneel oproertje zijn, maar het gaat voorbij. Maar houd er rekening mee. Er zal onverwachts een man uit het verleden verschijnen. Er is kans dat u daardoor enigszins in de war zult raken. Trek u er niets van aan, het is in korte tijd voorbij. Dan heeft u iemand geholpen. Dat de opschudding komt, is erg waarschijnlijk. Door nu te zeggen dat de ontwikkeling daarvan na korte tijd ophoudt en er dus geen verwachtingen of angsten aan behoeven te worden verbonden helpt u de ander om in de situatie die zich zal voordoen zich juister te oriënteren. Dat is de zin van het voorspellen.

Wie probeert een ander voor te lichten, kan natuurlijk op gevoelens afgaan. Er zijn mensen die van tevoren kunnen zeggen: Het wordt een jongetje of het wordt een meisje. Het vreemde is, dat die mensen heel vaak gelijk hebben. Dat is een kwestie van zuiver aanvoelen. Hier is de prognose gebaseerd op een onbewuste waarneming. Aan dergelijke dingen kunnen we niets doen. Daar kunnen we ook niet mee manipuleren, dat komt gewoon op. Als u denkt, dat de ander in staat is het te verwerken, er interesse voor te hebben, gooi het dan eens een keer eruit. Desnoods zegt u, als u bang bent dat de ander u voor gek houdt: Het is misschien erg gek, maar ik heb echt het idee dat

Wil je voorspellen, houd er dan rekening mee dat je het dan ook praktisch moet doen. Het is heel mooi om alle voorspellingen in je achterhoofd te hebben en dan te kijken of ze uitkomen, maar je moet er ook iets mee doen. Gebruik ze nooit suggestief. Zeg dus niet: Als je dit doet, dan gaat dat gebeuren. Zeg hoogstens: Als je dit doet, is dat mogelijk. Dat is minder suggestief.

Om weer terug te komen op de percentages. Als u weet op welk gebied u veel treffers scoort en op welk gebied heel weinig, dan moet u ook daarmee rekening houden. Een voorspelling, die u doet op een gebied waar u normaal nooit resultaat heeft, kan toch goed zijn of toch betekenis hebben. Zeg dan: De kans is erg klein dat dit gebeurt, maar.....Maak duidelijk on-

der voorbehoud hoe groot je percentage is. En vooral, leer beseffen wat de verhoudingen zijn tussen uitkomen en niet uitkomen.

Er zijn mensen die zeggen: Kunt u mij niet voorspellen welk nummer in de loterij zal winnen? U moet onthouden: hoe complexer een gegeven is, hoe moeilijker het wordt om het te voorspellen. Als u droomt welk lotnummer zal winnen (op de een of andere manier ontstaat het in u), noteer het en kijk of het wint. Probeer niet het te pakken te krijgen. Als u zelf in de loterij speelt, probeer niet te voorspellen, want alleen al door uw betrokkenheid zult u geneigd zijn alles in de richting van uw eigen voordeel om te buigen.

Een laatste cijfer voorspellen dat kunnen degenen die daarvoor bijzonder geschikt zijn soms heel aardig. Als er één nummer is dat eigen geld geeft, dan kunt u dat nummer nog wel te pakken krijgen. Onthoudt u echter één ding: Dit is het aanvoelen van een zeker ritme in een toevulsgebeuren. Zolang u dat ritme te pakken heeft, kunt u keer na keer scoren. Als u echter 3 keer niet heeft gescoord, moet u voorlopig minstens 5 à 6 maanden daar niets meer aan doen, want dan bent u het ritme kwijtgeraakt. Het is zeer waarschijnlijk dat uw betrokkenheid bij het winnen daarvan de oorzaak is. Door niet te spelen gaat u uw gevoeligheid voor het ritme langzaam herstellen. U controleert het eerst een of twee keer zonder dat u meespeelt. Heeft u het weer goed, dan gaat u weer spelen.

Onthoud verder dat men grotere combinaties van waarden of getallen heel moeilijk kan voorspellen. Als u te maken heeft met spelen zoals 6 uit 48, 6 uit 41 (dit zijn Duitse spelen maar u heeft ook iets dergelijks), dan moet u onthouden: 1 à 2 getallen kunt u altijd wel aflezen. Als u daarvoor de juiste aanleg heeft, dan gaat het. De rest blijft toeval. U vergroot het percentage van de kans op een prijs wel, maar zekerheid heeft u nooit. Dergelijke spelen zijn er niet voor geschikt.

Wilt u roulette spelen, alweer een toevalsspel, realiseer u dat het spel steeds opnieuw begint. Er kan geen systeem zijn, tenzij de roulette onzuiver is. Maar als u voelt dat een bepaalde waarde uitkomt, dan kunt u rustig daarop spelen.

Speel bij voorkeur op waarden die meer algemeen zijn. Wie zich bezighoudt met even en oneven, met zwart en rood, zal indien hij gevoelig is waarschijnlijk op de 7 trekken er 5 goed hebben. Dat betekent dus, dat de winst - zij het bescheiden - toch altijd groter is dan het verlies. Als u probeert te spelen en plein (op nummer), dan wordt het veel moeilijker. De kans dat het nummer uitkomt is namelijk veel kleiner, maar bovendien is de kans, dat u door een bepaald getal dat voor u persoonlijk betekenis heeft, wordt gedomineerd heel groot. Bij zwart en rood is die kans niet zo groot. Bij even en oneven bestaat ze praktisch niet. Maar iemand die b.v. denkt: Ach, wat was dat toch een heerlijke zomer in 1961, die kan zeggen $61 = 7$. Ik ga op de 7 spelen. Zo zijn de mensen dan. De kans dat dat uitkomt is praktisch nil.

Heb je een z.g. geluksreeks, dan moet je je ook realiseren dat een dergelijke reeksniets te maken heeft met geluk. Ze heeft te maken met het vatten van een ritme. Hoe complexer het ritme, hoe moeilijker ze is te vatten en vast te houden. Er zijn inderdaad mensen die in staat zijn om 7 à 8 keer achtereen bij het inleggen aan te voelen binnen welk carré het winnende nummer zal vallen. In dergelijke gevallen kun je spelen. Als u wilt weten, of u die mogelijkheid heeft, dan kunt u het gewoon proberen met een kinderroulette. Speel dan op kleur. Op kleur heeft u de kans van betrouwbaarheid. Op nummers zullen de optredende fouten teveel een rol spelen.

Nu zullen er wel mensen zeggen: Nu komen ze ook nog met die raadgevingen. Maar we hebben hier te maken met kansberekening, dat moet u goed onthouden. Kansberekening is dan wel iets wat meer bij de wetenschap hoort dan bij de prognose, maar ook wij met onze gevoelens hebben te maken met bepaalde waarschijnlijkheidspercentages. Het kennen van onze waarschijnlijk-

heidspercentages, het begrip voor de verschuiving van onze mogelijkheid om achter elkaar een aantal punten juist te definiëren en daarna misschien niets meer, dat moeten we gewoon weten. Bij roulette is het zo dat je zegt: Ik heb dat 20 keer gekund en nu ineens gaat het niet meer. Ik ga eerst eens wat drinken en kom later misschien nog eens kijken. Als je verstandig bent, ga je naar huis.

Het is duidelijk dat je met kansberekening altijd weer komt te staan voor de vraag: Is de prognose die ik geef de juiste? Werken met intuïtie, werken met hulpmiddelen kan dit percentage vergroten. Een voorbeeld: Geeft u mij een voornaam. Jan.

Jan op zichzelf, als ik daar verder niets aan verbind, is gewoon een raadsel. Ik kan Jan herleiden tot een cijfer en dan krijg ik een eindresultaat van 1. Jan is dus eenzijdig gericht. Dat houdt in dat een keuze die gemaakt is in de toekomst zal worden voortgezet. Tot zover is het niet erg speculatief. Maar nu gaat het erom te erkennen: wat bestaat er in Jan en daaruit af te leiden: hoe zou het Jan verder gaan. Dan blijkt, dat Jan verdergaat in één richting totdat het met hem absoluut spaak loopt. Op het ogenblik dat het absoluut niet meer gaat, ontstaat er een plotse-linge gedragswijziging die een zeer lange tijd wordt gevolgd. Kunt u aflezen wat er nu is en wat de tendens is, dan kunt u ongeveer aflezen wat de toekomst van Jan is in de nabije tijd. Merkt u dat daarbij een enorm spanningspatroon gaat optreden, dan kunt u ook op grond van de waarschijnlijke ogenblikken van de hoogste spanning zeggen: Op dat ogenblik zal Jan veranderen. Het is misschien een beetje vreemd om zo te redeneren, maar het kan u helpen.

Nu heb ik hier gebruik gemaakt van cijfers. Ik kan hetzelfde doen op grond van een geboortedatum. Ik kan doen op grond van b.v. het eigen astrologische teken plus de ascendent. U kunt het zelfs doen door gewoon met een paar dobbelstenen te gooien. Neem 3 dobbelstenen. Kijk wat ze samen aan punten opleveren. Ga uit van dat getal. Herleid het tot een getal onder de 10 en ik garandeer u dat uw gedachten toch de goede richting uitgaan. Wat is namelijk het geval?

De aanleiding voor ons is in feite een concentratiepunt. Om te kunnen voorspellen is er een gedachtenproces nodig. Dat gedachtenproces moet beginnen. De aanleiding daartoe heeft op zichzelf weinig of geen betekenis, ook al denken we misschien anders. De reeks associaties die ontstaat zal in het begin rationeel zijn. Dat wil zeggen: in het begin is het maar een werken met een methode, volgens een vaste uitleg. Zodra we echter bezig zijn, gaan we steeds meer daarvan afwijken. Het eindresultaat is, dat we komen tot een voorspelling die niets meer te maken heeft met de oorspronkelijke uitleg, de oorspronkelijke verklaringsmogelijkheid die bepaalde specifieke elementen aanduidt met een zekerheid die veel groter is dan wij op welk systeem we ons ook baseren - zouden kunnen bereiken. Het kan u helpen als u dit onthoudt:

Als ik wil voorspellen en ik kan geen beginpunt vinden, dan ga ik beginnen met het willekeurig trekken van een kaart of een paar kaarten, het gooien met dobbelstenen of met welke andere methode dan ook, soms het optellen van de datum tot één getal. Ik probeer de verkregen waarde toe te passen op het probleem waarmee ik ben geconfronteerd. Hiermee ontstaat er een proces waardoor de waarschijnlijkheidskans in het begin beneden de 1 op 10.000 is. Ik moet dus niet mijn eerste impulsen zonder meer in dit geval als voorspellend beschouwen, maar ik moet proberen de zaak te ontwikkelen. Zodra er een beeld ontstaat dat voor mij voldoende zuiver en omschrijfbaar is, moet ik het vastleggen. De waarschijnlijkheidskans is dan zo zeer toegenomen dat het misschien ligt tussen de 20 en de 70 per 100. Heb ik een speciaal gebied en ligt de prognose die ik zoek in dit speciale gebied, dan kan ik zelfs mijn waarschijnlijkheidsfactor nog opvoeren tot 90. Dat is ongeveer het hoogste dat we kunnen halen.

Daarmee heb ik u geconfronteerd met een hele hoop getallen en waarschijnlijkheidsgetalletjes. Ik heb u die gegeven, omdat u niet alleen maar moet luisteren naar de voorspellingen van anderen. Nostradamus heeft heel veel zaken voorgezegd die in deze tijd waar zouden worden, zoals het verterende vuur dat uit de hemel zal vallen. Wanneer er een atoombom valt, dan is het inderdaad zo. Maar wij kunnen Nostradamus niet zo gemakkelijk verklaren. Wij kunnen de prognoses zelfs van de meest bekende waarzeggers en mediums niet vertrouwen als zijnde 100 % juist. Maar wij kunnen proberen om onze eigen intuïtie te ontwikkelen. Als wij dan te maken krijgen met Nostradamus, met de oude Romeinse voorspellingen, met vormen van augurie, met waarzeggers, dan kunnen we door ons gevoel te gebruiken en uitgaande van hun voorspellingen komen tot een definitie van waarschijnlijkheid die zeer hoog is. Het is dus niet alleen maar dat u voor uzelf moet leren voorspellen. Het gaat er ook om dat voorspellingen, profetieën en dergelijke pas te begrijpen zijn, indien u het voorspellingsproces in uzelf kunt voortzetten. En om dat op de juiste manier te doen moet u enigszins weten wat uw mogelijkheden en uw waarschijnlijkheden zijn.

Beschouwt u daarom de raad die ik u heb gegeven om op grond van kranten e.d. zelf aan het voorspellen te gaan niet alleen maar als een aardigheid. Beschouw het een beetje als huiswerk. Probeer na te gaan in welke gevallen u komt bij de toekomstige ontwikkeling. Het behoeft niet 100 % juist te zijn. Als u zegt: Er gebeurt een ongeluk op rijksweg zoveel, dan kan het een groot ongeluk zijn en het kan een klein ongeluk zijn, maar het moet iets bijzonders hebben, anders is de voorspelling waardeloos.

Werk op die manier en u kunt uw gevoeligheid leren kennen. U kunt uw waarschijnlijkheidspercentage zien in verschillende richtingen. Dat betekent dat u zowel bij het interpreteren van prognoses en profetieën van anderen als bij het benaderen van problemen vanuit uzelf de toekomst gemakkelijker en juister kunt kennen.

x Hoe komt u aan het getal 1 voor de naam Jan?

- Dat is een kwestie van letterwaarde. Er bestaan voor die 3 letters verschillende waarden. Ik ben uitgegaan van de waarde $a = 1$. $j = 4$. $n = 5$. Tezamen 10, herleid tot zijn basis 1. Er zijn ook andere waarderingen. Het is dus mogelijk dat u een ander getal krijgt. Maar als u dat andere getal intuïtief verder volgt, komt u toch tot een vergelijkbare uitspraak. Dat is nu de aardigheid waarop ik u heb willen wijzen. Het beginpunt is nogal willekeurig. Maar door de wijze waarop wij daardoor worden geconfronteerd met een zeker probleem, kunnen we daaruit dingen afleiden die veel verder gaan dan redelijk kan worden verwacht. Dat is nu eenmaal een van de eigenschappen van prognostiek in deze zin.

x Je zoudt alleen kunnen aanvoelen, als je je zo neutraal mogelijk opstelt.

- De aardigheid is, dat neutraal of niet hierbij ook al geen rol speelt, omdat de betrokkenheid in het begin wel een rol speelt, maar naarmate u verdergaat met het ontwikkelen ervan onbelangrijker wordt. Het is namelijk zo, dat u onbewuste factoren maar ook intuïtieve waarden steeds meer op de voorgrond schuift en daarmee ook uw directe betrokkenheden eigenlijk tijdelijk achter u laat. Als u dan de uitspraak eenmaal heeft geformuleerd, wees dan voorzichtig. Want dan zult u door uw betrokkenheid proberen haar te verklaren in uw zin; en dat is niet altijd juist. U moet ze zien als een praktisch neutrale vaststelling, die precies moet worden geïnterpreteerd zoals ze tevoorschijn komt. Als er afwijkingen zijn naar links of naar rechts, dan zullen die afwijkingen misschien regelmatig optreden naar een bepaalde richting. U kunt daarvoor compenseren door te zeggen: Ik moet het uitleggen in die richting of in de andere richting. Maar daarvoor heeft u een aantal proeven nodig. Wilt u dus een voldoende aantal proeven doen

met de prognostiek zoals ik u heb aanbevolen (krantenartikelen e.d.), dan heeft u ongeveer 150 proeven nodig om zowel uw eigen beste gerichtheid als de gemiddelde waarschijnlijkheid voor uzelf op die punten enigszins te berekenen. Heeft u een bepaald punt gevonden dat bijzonder belangrijk is, dan maakt u het tot een gewoonte om op dat punt voortdurend te voorspellen. U zult zien dat u na ongeveer 300 tot 500 voorspellingen kunt afwijken, dat u een interpretatiezekerheid krijgt en dat u dan de betekenis van hetgeen u voorspelt a.h.w. kunt corrigeren op grond van ervaringen. Daarmee neemt uw waarschijnlijkheidspercentage steeds meer toe.

--:-

PROFETIEEN.

Samuel was een profeet. Hij wist altijd precies te vertellen wat er zou gebeuren en vaak had hij gelijk. Eens zei zijn vrouw tot hem: "Samuel, wat gebeurt er morgen, wanneer je met je kar de straat op gaat?" (Samuel handelde in Sinaasappels.)

Hij zei: "Nou meid, ik kan die hele wagen kwijt aan iemand.

Zei ze: "Hoe bedoel je dat?"

Samuel antwoordde: "Ik krijg het geld òn voor de wagen òn voor de sinaasappels en ik heb geen wagen en geen sinaasappels meer."

Zei zijn vrouw: "Hoe kan dat nou? Wie zou zo gek zijn om die rotwagen van jou en die verrotte sinaasappels te kopen?"

Daar had ze gelijk in. Maar Samuel had ook gelijk. De volgende dag kwam er een koets langs die reed zijn sinaasappelenwagen onderste boven. En aangezien het gepeupel kwam aansnellen en verontwaardigd was, kreeg hij een vergoeding die inderdaad voldoende was voor òn de kar òn de sinaasappels.

Waarmee ik maar wil zeggen, dat Samuel dat zelf nooit gedacht zou hebben. Zijn vrouw zei: "Sam, ik weet niet hoe je eraan gekomen bent, maar ik ben blij dat we centen hebben.

Dat is nu het gekke met een profeet. Een profeet zegt altijd dingen waarvan hij denkt dat ze zullen uitkomen zoals hij ze bedoelt. En als ze uitkomen, dan komen ze anders uit dan hij ze bedoelt. Hij mag al heel blij zijn, als hij ondanks de andere bedoeling toch nog de resultaten ziet die hij verwacht. Dat geldt voor u natuurlijk ook.

Er waren in de oudheid profeten die erg beroemd zijn geworden.

Er was zelfs een Samuel en niet te vergeten Ezra. Die kon het ook zo mooi zeggen. Er waren er nog wel meer. Als je dat allemaal zo bekijkt, dan lijkt het alsof die mensen precies hebben gezegd wat waar zou zijn. Vergeet dat maar helemaal. De mensen die optekenden hoe belangrijk hun profeten waren, hebben natuurlijk alles terzijde geschoven waaruit kon blijken dat ze fouten konden maken.

De onfeilbaarheid van de Paus ontstaat door het feit, dat men zijn vergissingen als een goddelijke opdracht gaat beschouwen. Als je dat nu maar goed in de gaten houdt, dan zie je dat er sommige mensen zijn, ook in de politieke omgeving, die onder eenzelfde charisma schijnen te lijden. Ook zij zeggen dingen die absoluut onjuist zijn met een aplomb waardoor ze voor juist worden gehouden en op grond waarvan men aanneemt dat hetgeen ze verder zeggen eveneens juist zal zijn, terwijl het de grootste stomiteit is die er bestaat. Maar omdat iedereen het gelooft, wordt het ten

dele waar. Er zijn ook mensen die een reuze vergissing maken. Ik herinner mij een zekere Joop, die zei: "Nu weten wij dat er een tweede Kabinet komt." Er kwam geen tweede Kabinet, zeker niet van zijn soort. De vraag is, of het ooit een Kabinet is geweest. wat er verder van kwam.

Profeten hebben het moeilijk. Als ik kijk naar hetgeen een profeet over het algemeen het best doet, dan moet ik eerlijk zeggen: zijn mond houden. Dat is een beetje vreemd, als u juist is verteld dat u allemaal moet gaan oefenen in het doen van voorspellingen. Maar laten we eerlijk zijn. Als u voorspelt en u kunt duidelijk maken dat het alleen maar een gissing is, dan kan het ermee door. Maar als u 3 keer gelijk heeft, dan zegt u de 4e keer: Hier is de heilige Waarheid. Ze kopen dan dat blad en dan staat het er weer niet in. Dat is de grote moeilijkheid.

De zekerheid waarover werd gesproken is bij ons als profeten in het begin veel kleiner dan gerechtvaardigd is. Later is ze wat groter. Daarom is het goed je eens af te vragen hoe het dan zit met al die profeten, die zoveel naam hebben gemaakt o.m. Nostradamus.

Nostradamus heeft één groot voordeel: hij heeft namelijk zijn profetieën zo duister gesteld dat elke uitlegger, wanneer de zaak is gebeurd, wel kan zeggen dat het daarop slaat.

Hetzelfde is het met de lijnen in de Piramide. De piramidologen bekijken dat en zeggen: In dat jaar is dat gebeurd en als we dat nu zo interpreteren, dan zit daar een streepje, dus dan klopt het wel. Ik voor mij zeg: Dan loopt er eerder een streepje door. Ik zeg niet, dat daar geen kosmisch programma in kan zijn vastgelegd, maar het is geen voorspelling van feiten en van wereldoorlogen. Het is doorgewoone een voorspelling van sterrenstanden.

Nu kan men uit die sterrenstanden heel veel afleiden, maar dat klopt ook niet altijd.

Er was eens iemand die een aardig meisje benaderde en zei: "Ik zie het aan je uiterlijk je bent een Maagd." Het was helemaal geen Maagd, het was een Vis; zo glibberig als de pest. Er zijn mensen die wel Maagd zijn, maar daar kun je het niet aan zien. Menige Leeuw loopt er rond met een gezicht dat je eerder verwacht dat hij 'miauw' zegt dan dat hij brult.

Je probeert alles zo mooi te regelen; alles in systemen. Maar dat is nu juist de aardigheid. Een profeet die een systeem opbouwt, bouwt daarmee een fout op. De werkelijkheid is wel niet chaotisch, maar het is ook niet menselijk systematisch. En als er dus een profeet opstaat die zegt: Ik weet zeker dat morgen de wilde rode horden uit het westen zullen komen, dan zijn er ook mensen die zeggen: Hij heeft al zo vaak gelijk gehad.. En dan denken zij: dat zijn atoomduikboten van de Russen die naar Engeland gaan. Van Engeland steken ze over. Dus het tegenovergestelde van wat de Duitsers hebben gedaan. Daar kun je dan hele verhalen aan vastknopen. Wat is nu de redelijke uitleg?

Als je kijkt naar zo'n profetie - er bestaat namelijk één: "Vlucht naar de hoge landen, wanneer de rode vloed uit het westen komt." Wat zou dat betekenen? Als er een grote natuurramp gebeurt, dan zou het wel eens kunnen zijn dat het water vies is en dat het tijdelijk een rode kleur krijgt vanwege klei en andere asproducten. Als dat het geval is, kan er een zeebeving komen en dan kun je beter niet aan het strand liggen zonnen. Zo'n profetie wordt dan onmiddellijk omgezet in allerlei tendensen. Maar dat is eenvoudig niet mogelijk. Wat je wel kunt doen en dat is heel iets anders, sommige profeten hebben dat gedaan. Zij zeiden: Indien dit zo is, zal dat gebeuren. Zoals Jona heeft gedaan. De man die eerst in de walvis heeft gezeten, daarna op een eilandje heeft zitten kijken, nadat hij tegen zijn vijanden had geroepen: Bekeert u. Hij dacht: dat doen ze toch niet, dus: God zal hun stad vernietigen. Maar zij hebben zich wel bekeerd. Jona had gelijk. Indien het gestelde: de toorn van een God die werkelijk bestond

was gericht tegen de geesteshouding van Ninive, dan zou een vernietiging van de stad denkbaar zijn geweest. Maar hij ging uit van de veronderstelling dat die gesteldheid niet kon veranderen.

Zo gaat het met onze profetie ook. Er zijn mensen die zeggen: Wanneer de Russen ooit hier komen, dan is het gedaan met alle vrije ondernemingschap, dan is er alleen nog maar ellende.

Ik zie het andersom: Op het ogenblik, dat de Russen hier naartoe komen, kunnen ze zoveel stelen dat de zwarte handel in Rusland zo sterk wordt dat langzamerhand het systeem verandert waarna het vrije ondernemingschap zelfs in Nederland weer mogelijk wordt. Is dit een profetie? Neen, want ik heb niet gezegd dat ze zouden komen. Daar zit nu de aardigheid in.

Nu zijn er profeten die vertellen dat, wanneer de Russen komen en besluiten aan te vallen, ze binnen 3 dagen aan de Noordzeekust zullen zijn. Ik geloof nooit dat die mensen gelijk hebben. Ik geloof nooit dat de Russen zo langzaam lopen. Ze gaan uit van een bepaalde stelling. En dan moet er nog bijkomen dat ze naar de kust willen. Die Russen zijn ook niet gek. Zij sturen geen leger, als ze het met een Russisch circus af kunnen doen.

Toch kun je bepaalde dingen wel aardig ontleden. Als ik kijk naar hetgeen er zich nu in Nederland afspeelt, dan kijk ik naar al die 'profeten'. De vakbondsprofeten zeggen dat het hele volk in opstand zal komen. Ja, tegen degenen die staken. De mensen willen veel nemen maar niet dat de t.v., radio of openbaarvervoer niet meer gaat. Anderen zeggen weer: De vakbonden zullen verstandig worden. Maar dat is ook geen goede profetie. De vakbonden op zichzelf denken niet, die laten voor zich denken door mensen die ze betalen om voor hen te denken. De mensen die tegen betaling voor de vakbonden denken, denken dat zij alleen door te denken dat zij meer macht hebben de aandacht kunnen behouden van de vakbonden die dan denken dat zij terecht betalen voor het denken dat voor hen wordt gedaan en dat is dan verkeerd gedacht. Dat is de hele situatie.

Als ik een profeet zou zijn, dan zou ik als volgt redeneren: Het is onmogelijk in Nederland om uit de nu bestaande sociale tendensen te komen tot een verbetering van de economische en sociale situatie. Dientengevolge zal men in een poging om de kool en de geit te sparen het zover brengen dat de geit de kool opvreet en dan aan een overladen maag bezwijkt. Anders gezegd: het bedrijfsleven zal niet meer in staat zijn op een rendabele wijze zijn bedrijven in Nederland te blijven exploiteren, terwijl de staat niet meer in staat zal zijn om een zodanige subsidie op de exploitatie te geven dat men in Nederland wil blijven. d.w.z. dat er steeds meer mensen werkloos worden en wij op den duur alleen werkloze Nederlanders en gastwerklozen hebben.

Profeten zijn mensen die altijd uitgaan van een zekerheid die in hen leeft. Profeten zijn mensen die altijd weer vertellen wat volgens hen waar is. Maar is dat wel zo? Als we afgaan op de feiten die zij verkondigen, zijn ze uitgekookt. Als we afgaan op de tendensen die ze verkondigen, dan deugt er geen pest van. Jesaja b.v. Deze heeft een paar enormiteiten uitgehaald. Maar toevallig is een aantal van zijn profetieën desalniettemin, als je ze interpreteert, toch wel uitgekomen. Maar dat was niet wat de man bedoelde.

Een profeet, waar dan ook, is iemand die vaak wordt gedreven door zijn behoefte om zijn innerlijke waarheden als zekerheden aan anderen voor te leggen. En juist daarin zit de fout.

Als je neutraal alleen datgene wat je vermoedt kunt voorleggen, dan zul je met je profetieën de mensen helpen, want je geeft aan wat er in de toekomst waarschijnlijk is. Op het ogenblik, dat je het als een zekerheid stolt, misleid je jezelf en anderen, wek je verwachtingen die beschaamd worden en daardoor schep je ontwikkelingen die voor jou en voor anderen eerder schadelijk dan goed zijn. Nu wil ik u helemaal niet ontmoedigen.

Wanneer u met uw eigen gevoeligheid gaat werken in de richting van voorspelling, dan moet u heel voorzichtig zijn met de manier waarop u het doet. U moet wat u innerlijk als juist aanvoelt aan een ander mischien als mogelijkheid en soms als waarschijnlijkheid voorleggen, maar nooit als zekerheid. Want er is maar één ding zeker, dat geen enkele profeet zeker kan zijn dat zijn profetie volgens zijn eigen interpretatie ooit waar zal worden.

x Er zijn voorspellingen gedaan over mensen met rode kappen. Als die verschijnen zou dat het begin van de eindtijd zijn. (Het lange relaas hierover is bekort.)

- Er zit inderdaad een eigenaardige overeenkomst in. Wij moeten ons dan eens afvragen wanneer de mode komt dat de mensen rode kappen opzetten, want voor die tijd zie je ze niet. Met andere woorden: dergelijke profetieën zien bepaalde dingen vooruit.

Als er wordt gesproken over mannen met rode kappen, dan hebben we te maken met een symbool. Wat betekent dat symbool? Wat betekent dat voor een Oostenrijker en wat voor een Hopi-indiaan? Realiseer u nu één ding: dergelijke voorspellingen zijn niet zo bijzonder als u wel denkt.

Mag ik u eraan herinneren dat televisie al voorspeld en beschreven is in 1715. Wist u dat de eerste uitbeelding van televisie in een boekwerk op een wijze, die voor het heden aanvaardbaar is, namelijk kabeltelevisie, is gedaan rond de eeuwwisseling? Realiseert u zich dat een soortgelijke verbeelding is uitgedrukt in een film, die is gemaakt in 1926 of 1928. Dan kunt u zeggen: Zij hebben de toekomst voorzien. Neen, zij hebben dingen uitgewerkt vanuit hun eigen besef.

En draden die over het land lopen, dat zou voor een hoop indianen iets kunnen zijn van een spin. Dan kunnen wij zeggen: De elektrische kabellijnen lijken spinnewebben. Maar heeft hij het nu daarover gehad, want waar zit die spin?

De rode kappen? Wat betekent een rode kap voor een Hopi-indiaan? Een medicijnman. Wat betekent het voor een Oostenrijker? Zeer waarschijnlijk een bepaalde groep of orde. Wie van de twee heeft nu gelijk? Als je het zo bekijkt, kun je zeggen: Het lijkt allemaal veel op elkaar. Misschien hebben ze wel gelijk, maar de zekerheid is er niet. En als de zekerheid niet bestaat, dan moeten we ons afvragen: Wat is de waarschijnlijkheid van de voorspelling? Niet; is ze in zoverre waar geworden dat we de conclusie moeten aanvaarden, maar wat is de waarschijnlijkheid van datgene wat nu nog niet het geval is. Pas als we dat doen, kunnen we een stukje verder komen.

--:-

WAARACHTIGHEID.

Wat is waar? Waar is datgene wat onaantastbaar en voortdurend zichzelf is.

Wat is waarachtig? Datgene wat dicht bij datgene komt wat waar is. Wanneer wij waarachtig zijn, dan zijn we niet honderd procent waar. Maar wij proberen in datgene wat we zijn zoveel mogelijk van de waarheid tot uitdrukking te brengen.

Als wij zeggen dat de waarachtigheid van b.v. een verklaring in twijfel mag worden getrokken, dan bedoelen wij daarmee niet dat die anders volledig waar zou zijn. Maar dan zeggen we alleen, dat de wijze waarop zij wordt uitgesproken de vraag oproept, of men wel de waarheid heeft willen zeggen of weergeven.

Als wij dus proberen waarachtig te zijn in ons werken en in ons streven, dan moeten we ons in de eerste plaats voor ogen stellen dat waarachtig zijn betekent, dat wij zo goed wij kunnen uitgaan van de waarheid voor zover wij die kunnen beseffen. Dat wil niet zeggen, dat hetgeen wij als waarheid beseffen waar is. Het wil alleen zeggen, dat wij de waarheid die wij kennen zo weinig mogelijk geweld moeten aandoen. Daarom geloof ik dat je ook moet begrijpen dat zelfs een waarachtige God niet een werkelijke God is.

Een waarachtige God is een beeld dat ik op dit moment zo waar mogelijk ervaar. Maar het is niet noodzakelijk de waarheid. En de waarachtigheid van de God betekent niet dat Hij de waarheid kent. Het betekent alleen dat Hij zo goed mogelijk beantwoordt aan de waarheid voor zover Hij die beseft. En daaruit is dan onze eindconclusie zonder meer te ervaren:

De waarachtigheid van alle kracht die in het leven ligt, is voor ons de onvolledigheid van ons beseffen en toch de ervaring van een deel van de werkelijkheid. Zolang wij aan dit deel werkelijkheid dat wij kunnen ervaren beantwoorden, zijn we niet alleen waarachtig, maar zijn we ook deel van het waarachtige, van het totale beeld dat benaderbaar is.

Maar achter elk beeld van de waarheid schuilt het beeld van een andere, grotere waarheid. Wij zijn niet in staat de Grote Waarheid te kennen. Laten we daarom alleen maar zo waarachtig als ons mogelijk is proberen de waarden en waarheden die wij persoonlijk als goed, als waarachtig ervaren te beleven en uit te dragen in ons eigen bestaan.

Ik heb getracht één ding duidelijk te zeggen: Wij weten de waarheid niet. Wij kennen de werkelijkheid maar ten dele, maar datgene wat wij menen te kennen of van de waarheid menen te beseffen, dat moeten we eren, achten en waarmaken zo goed we kunnen, al is het alleen maar om niet ten aanzien van onszelf en ons eigen besef tekort te schieten.

:--:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs per jaar)

I N H O U D.

APRIL 1980

25e jaargang.
Nummer 7.

GROEIEND BEWUSTZIJN

Het jaar 2000

CI blz. 73

Orfische mysteriën

CI " 79

Strijdbaarheid

CI " 84

VOORSPELLINGEN

Waar of niet waar

CII " 87

Opmerkingen betreffende het onderwerp v.d. cursus

CII " 97

Stoptrein

CII " 100

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

GROEIEND BEWUSTZIJN

HOOFDSTUK VII.

HET JAAR 2000.

Als wij bezig zijn met de geestelijke ontwikkeling en de geestelijke bewustwording in deze tijd, dan vergeten wij maar al te vaak dat het een voortdurend veranderend proces is. Je kunt dit op een heel aardige manier karakteriseren: We krijgen steeds een piek van activiteit die dan meestal bijna anarchistisch is, daarna krijgen we een periode van uiterste behoudzucht, na die periode is er een zoeken naar uiterste zekerheid en pas daaruit ontwikkelt zich langzaam maar zeker een vrijheid van denken, die dan weer resulteert in een piek die praktisch anarchistisch is. Bewustwording is dus niet alleen maar een proces dat zich op aarde regelmatig voltrekt. Het is eigenlijk een steeds afwisselen van bepaalde perioden. Je zoudt het kunnen uitdrukken in een dubbel gepiekte sinusgolf.

Als wij vanuit het heden kijken naar de nabije toekomst, zo over 20 jaar, dan valt ons op dat wij op het ogenblik weer zitten in een rechtse periode. De orthodoxie steekt overal weer de kop op. Er zullen in de komende jaren ongetwijfeld steeds meer gevoelens zijn die dan waarschijnlijk in de heersende modeterm fascistisch zullen worden genoemd. Wij zullen daarbij ook zien dat heel veel mensen niet meer geneigd zijn open te staan voor andere en nieuwe waarden. Dat is onvermijdelijk omdat elke keer, wanneer een verandering zich heeft voltrokken die eerst innerlijk moet worden verwerkt. Het is dus niet een wezenlijke verandering zoals men wel eens denkt. Het is gewoon een periode waarin men een tegenwicht nodig heeft om innerlijk eerst de ontstane veranderingen van besef, van visie, van gevoeligheid te verwerken. Aangezien dat nog wel een paar jaren zal duren, kunnen we dus rustig aannemen dat er daarna een periode komt van behoudzucht, van zekerheid zoeken, maar dat daarbij de uiterlijke aspecten minder een rol spelen.

Men zoekt in zich een nieuw houvast, een nieuwe zekerheid. Eerst als de mens voor zichzelf innerlijk heeft geconcretiseerd wat hij heeft bereikt, kan hij heel voorzichtig weer eens gaan kijken, of het water niet al te koud is en dan gaat hij voorzichtig een stapje verder. Maar dan zullen we waarschijnlijk in de jaren 90 zitten.

Gaan we vandaaruit nog wat verder, dan zal blijken dat de wereldvisie van de mens langzaam maar zeker verandert. Ik neem aan, gezien de huidige situatie, dat dat gaat betekenen een heel voorzichtig denken in de richting van een wereldomvattend mens-zijn. Dit houdt in, dat men innerlijk op een andere manier met zichzelf wordt geconfronteerd.

U heeft het wel meegemaakt: iedereen is overtuigd van zijn beste bedoelingen. Iedereen is ervan overtuigd dat hij het geestelijk heus nog niet zo gek ervan af brengt. Gelijktijdig ontdekt men misschien te laat dat men

enorm drammerig wordt. Men probeert alles wat men weet dat goed is grondig door te zetten: 'ik bedoel het toch zo goed en daarom moet het zo en niet anders.'

Zolang dat alleen uiterlijk is, is dat alleen lastig. Maar in een ambtenarenstaat als de uwe is men er langzamerhand wel aan gewend. Op het ogenblik echter, dat het gaat om geestelijke zaken wordt het gevaarlijk. Want door de eenzijdigheid die zo ontstaat, verwerpen we een groot gedeelte van onze mogelijkheden en indrukken. Dat kunnen we misschien niet helemaal voorkomen, maar het zal toch wel nodig zijn dat we leren om het geheel in ons op te nemen.

Een moderne inwijding is tenslotte niet meer een kwestie van: er komt iemand die u het geheim in het oor fluistert en vanaf dat ogenblik bent u halleluja, looft de Heer de meerdere van alle anderen. Het is meer een kwestie van langzaam, voorzichtig en bijna zonder het zelf te weten of te begrijpen innerlijk veranderen. Die veranderingen kunnen we in deze tijd gelukkig wel ongeveer beschrijven.

Allereerst leer je veel vrijdenken. Het is niet zo belangrijk dat je bent gebonden aan een bepaald geloof, bepaalde zekerheden, bepaalde inhouden. Het is niet belangrijk dat je een bepaald vertrouwen bezit, geniet of kunt geven. Het is alleen belangrijk dat je begrijpt. Begrip is de essentiële factor in de periode van bewustwording die op het ogenblik aan de gang is. Maar als men elkaar leert begrijpen, dan ben ik bang dat men ten onrecht wel eens beweert dat men elkaar gaat leren waarden. Want men waardeert een ander over het algemeen alleen in overeenstemming met zijn eigen besef en zijn eigen normen. En dat is natuurlijk kolder.

Als alle mensen gelijk zouden zijn, zouden ze elkaar enorm moeten waarden, maar het zou dan wel een verduveld saaie situatie worden, denk ik. Het is juist de tegenstelling die er bestaat tussen mensen, tussen geestelijke inwerkingen, tussen de krachten waarmee je wordt geconfronteerd waardoor je innerlijk steeds weer wordt geconfronteerd met andere onbekende factoren in het "ik". Het is het kennen van de factoren in het "ik" waardoor je de innerlijke eenheid kunt bereiken die je naar buiten toe kunt projecteren.

De bewustwordingsprocessen op de wereld hebben zich altijd afgespeeld in die eigenaardige golfbeweging die ik u zoeven al heb beschreven. Deze golfbewegingen hebben natuurlijk ook nog een trager tempo. U weet het allemaal, we hebben ca. per 2100 jaar een dergelijke golfbeweging. De mensen zeggen: Dan moet het gebeuren. Maar dat kan eigenlijk niet. Een plotselinge verandering is niet denkbaar.

Er zijn mensen die nu uitroepen, vaak theologisch gedocumenteerd: Toen Jezus op de wereld kwam, begon er een nieuwe era. Er begon een nieuwe mensheid. Als ze dat zo zeggen, dan galmt het zozeer dat je verwacht dat er nog steeds nieuwe mensen uit de verte komen aanzetten. De werkelijkheid is echter deze:

Toen Jezus geboren werd, veranderde er niets. Het enige dat er gebeurde was, dat een ander besef langzamerhand vorm ging krijgen. Het is niet het besef van Jezus dat tegenwoordig in de kerk of in het christendom is terug te vinden. Het christendom is een formalisering van een nieuwe benadering van het leven. Ook in deze tijd kunnen we dat verwachten.

Ik heb de sprookjes gehoord: De Heer Maitreya zal op de wereld zijn. Als hij zo gek is, kan ik daar ook niets aan doen. Maar realiseert u zich dat even: Zelfs als de grootste Meester op dit ogenblik op deze wereld actief is, als een Wereldleraar en een Wereldmeester, zoals wij u hebben duidelijk gemaakt, al een lange tijd actief zijn geweest en zelfs hun activiteit weer naar het geestelijke gebied hebben verplaatst, dan betekent dat nog niet dat de wereld verandert. Het betekent alleen dat er een nieuwe impuls is gegeven.

Zoals dat met een grote periode gaat, zo gaat het ook met een kleine periode. Je kunt die dingen niet precies van elkaar scheiden. Je kunt niet zeggen: Dit is de periode van Hitler. Nu is die voorbij en krijgen we de periode van het anarchisme en dan de periode van Glimmerveen en Van Agt. Die dingen verschuiven langzaam. Het is misschien juist door die verschuiving van waarden dat we zelf niet beseffen wat er in ons gebeurt; en dat is maar goed ook.

Als we zouden zien hoeveel we zijn veranderd alleen al in de laatste tien jaren, dan zouden we misschien schrikken. Nu blijven we voortdurend bezig met onze eigen probleempjes zoals ze zich nu voordoen. Het verleden zien we eigenlijk als een verlengstuk van wat we nu denken, wat we nu beseffen. Dat is de werkelijke vooruitgang.

Is dat ook een inwijding? Er zijn mensen, die dat er graag van willen maken. Ik heb daar niets op tegen, als u ingewijd wilt zijn. Er is wijwater genoeg te krijgen in elke kerk. Dus u wijdt maar. Begrijp echter één ding wel: Een verandering kun je omschrijven als een inwijding, maar in wezen is het maar een enkele fase in een continu proces.

Als wij kijken naar het jaar 2000, wat vanuit dit standpunt nogal gemakkelijk is, dan wordt ons duidelijk dat we niet te maken hebben met allerlei gewelddadige en plotselinge omwentelingen. Er komt heus geen timmerman uit de hemel die zegt: Ik zal even een nieuw Jeruzalen voor u in elkaar timmeren. Het is alleen een verandering. En als we rekening houden met die golfbewegingen, dan blijkt - en dit is nu typerend - dat de golf van een volactieve Aquarius begint samen te vallen met de anarchistische golf waardoor men a.h.w. aan alle kanten een nieuw leven, maar ook een nieuw denken zoekt. En dat is nu juist het goede. Want als dat gaat gebeuren, dan zullen er uiterlijk steeds meer situaties ontstaan die de verandering van denken en daardoor ook de grotere wijsheid van begrippen, van bewustzijn bevorderen. Maar er komt altijd een periode voor de eenling dat hij zegt: Ik kan het niet meer bijhouden; en dan wordt hij orthodox.

De meeste mensen lachen wel eens als de oudjes zitten te praten over hoe goed het was in hun tijd. Dan zeggen ze: Man, je weet niet waar je over praat! Zo gaat het ons eigenlijk ook. Op een gegeven ogenblik denken we: In onze tijd was dit en dat toch groots. Toen was er actie. Toen was er verandering. Toen was er bewustwording. Nu is het er niet meer. Het is er wel, maar wij kunnen het niet verwerken. Zoals die oudjes op de bank spreken over het verleden, omdat ze het heden niet meer intens kunnen beleven en er niet meer voor openstaan. Dit is dan misschien zielig vanuit het standpunt van degenen die verdergaan, maar het is op zichzelf een onvermijdelijke situatie.

Als we kijken naar het jaar 2000 en we zien hoe daarin plotseling de gehele politieke situatie gaat veranderen, dan zeggen wij; Mensen, dat is iets ontstellends in zo korte tijd. U vergeet echter, dat die verandering al vanaf de 60-er jaren aan de gang is, dat de ondermijning van het gezag e.d. ook al in de 70-er jaren tot pieken heeft geleid en binnenkort weer tot pieken zal leiden, want het zijn snelle fluctuaties. Daar kun je niet aan ontkomen. Maar het betekent doodgewoon alleen, dat er dan een concrete vorm zal ontstaan, omdat onderwijl een zodanige verandering van besef en emotie heeft plaatsgevonden in het geheel van de mensheid, dat de oude systemen zichzelf niet zonder meer kunnen handhaven. Dan zegt de mens: Is dat bewustwording? Ik meen van wel.

Het is misschien een beetje gek om het zo te zeggen, maar als het kind zich voor het eerst ervan bewust wordt dat het alles op het potje moet doen, dan vind ik dat ook een bewustwording. Het is een verandering van gewoonte. Het is een lichamelijke aanpassing aan een nieuw besef en daardoor ook een nieuwe beheersing van jezelf.

Dat is nu hetgeen er gaat gebeuren. Dan zijn alle perioden waarmee wij op dit ogenblik mee te maken hebben niets anders dan een aanduiding van

een verandering die onontkoombaar is, maar gelijktijdig voor onszelf voortdurend ook de ellende dat we niet helemaal kunnen meekomen.

Je denkt misschien dat je erg progressief bent. Maar een progressief iemand is eigenlijk zo ouderwets dat hij antieke normbeseftswaarden weer gaat hanteren in een moderne tijd waarin ze niet passen. Geestelijk en qua bewustwording betekent het gewoon dat je op een bepaald ogenblik wel een aantal nieuwe en lichtende krachten kunt verwerken, dat je misschien nieuwe capaciteiten in jezelf ontdekt en de mogelijkheden gaat waarmaken. Maar dan komt er een tijd dat je daarmee bezig bent en ga je niet verder. Je kunt het wel proberen, maar je bent niet in staat dat momentum te gewinnen wat je nodig hebt voor een verdere geestelijke ontplooiing op dat ogenblik.

De wereld gaat verder. Er komt dan een moment dat je ineens merkt dat je hele wereldbeeld en alles wat je omtrent jezelf en anderen hebt gedacht niet helemaal klopt. Dat is dan de confrontatie met de nieuwe bewustwording.

Het is allemaal aardig als we dat herleiden tot de oudheid. Er zijn veel dingen verbeterd, er zijn ook een hoop dingen veel trager geworden. Wist u b.v. dat het vroeger minder tijd heeft gekost om een beeld te houthouwen en op te richten op Paaseiland dan tegenwoordig om te besluiten waar het monument van koningin Wilhelmina (dat er nog niet is) zal worden geplaatst? De tijden veranderen.

Aan de andere kant, realiseert u zich wel dat de mensen vroeger zichzelf geen vragen stelden t.a.v. vastliggende verhoudingen en ze zich niet afvroegen wat hun eigen rechten en positie was, dat ze het alleen maar accepteerden? Nu is iedereen in oproer. Het innerlijk oproer is voor ons de sleutel naar de nieuwe fase van bewustzijn. Dat betekent, dat wij niet alleen innerlijk die moeilijkheden hebben van: Ik kan het niet halen. Waarom kan dit nu niet en waarom kan een ander dat nu wel? En ook niet: Waar blijft God? Ik heb Hem al 20 keer geroepen en ik krijg steeds het in gespreksignaal. Dat zijn zaken die bijkomstig zijn. Maar het is in wezen door de stilstand, door de rust dat er een nieuwe beleving, een nieuwe ervaring ontstaat.

Nu weten we allemaal, als je iets in een sleur doet, weet je op den duur eigenlijk niet eens meer waarmee je bezig bent. Maar als je er helemaal nieuw inkomt, dan zie je ineens hoe de problemen liggen. Je gaat dat anders bekijken, je gaat het anders benaderen. Je probeert het op je eigen manier te verwerken, om er iets van te maken. Zo is het innerlijk ook.

Wanneer u die periode van stilstand heeft gehad, dan moet u iets hebben waaraan u zich vasthoudt, wat dan ook. Desnoods een soort nihilisme. Er is niets. Waarover zou ik mij dus druk maken. U heeft echter dat houvast, die steun nodig. Dan komt het ogenblik dat je zegt: Er is iets, maar wat. En dan kijk je naar de dingen die anderen misschien al jarenlang beleven, die in hen spelen; factoren waarmee ze bezig zijn, waarmee ze goochelen. Dan zeg je: Waarom doen ze die stomme dingen? Waarom goochelen ze met fakkels, terwijl ze er een zoeklicht van kunnen maken? En dan ben je in staat om er een zoeklicht van te maken.

Het groeiend bewustzijn is misschien een rare situatie. De meeste mensen zien dat allemaal als geleidelijk. Er zijn mensen die zeggen: Eindelijk gaan we weer terug in ons denken naar de oude Griekse filosofen. Misschien in uw formuleringen, maar als u in uw denken daarnaar zoudt teruggaan, zou dat een terugval zijn zonder gelijke, want u moet juist verder. Maar u moet verder door een gelijkmatige groei.

Een gelijkmatige groei betekent, dat elke eenzijdige ontwikkeling - hoe dan ook - tot stilstand dwingt waarna de volgende ontwikkeling in tegengestelde richting geschiedt naar eveneens een uitbreiding van het bewustzijn tot stand brengt. En dan kunnen we rustig zeggen: Het klinkt mooi, wat moet ik ermee? Want als je over een groeiend bewustzijn bezig bent, dan

vindt iedereen het meestal erg mooi, vooral als hij van zichzelf kan denken: mijn bewustzijn groeit als kool. Er zit dan wel luis in maar daar praat je niet over.

De werkelijkheid is: wat kan ik ermee doen, wat kan het betekenen voor mij en wat verandert het aan mijn relatie met de wereld. Dat is eigenlijk het essentiële punt, al het andere kun je vergeten.

Wat gaat er nu in de komende 20 jaren veranderen?

Op dit moment zijn er ontelbare anonieme instanties. Soms zijn het kerken, anders zijn het misschien goeroes die je nooit te zien krijgt of alleen van een afstand. Het zijn ministers en ministeries. Tenslotte zitten we eigenlijk met een enorme afstand tussen het eigen leven van de mensen en de functies van de gemeenschap. Dit betekent gelijktijdig isolement, ook voor het bewustzijn.

Het is natuurlijk erg gemakkelijk, als je maar hoeft te schreeuwen en een demonstratie te houden en je hebt de sociale steun. Maar het bevredigt niet, want als je het hebt, dan bedenk je dat je meer had moeten vragen. Maar je vraagt je niet af: wat kan ik er werkelijk mee doen? En daar zit nu het eerste haakje, omdat in deze toestand (economisch en anderszins) stabilisatie optreedt. Dat wil zeggen: omdat je niet méér kunt krijgen en niet méér kunt vragen, zul je moeten leren met minder meer te doen. Dat betekent ook geestelijk gezien dat er niet de uitdaging is van het "ik" dat zich eventjes te weer stelt tegen die eigenlijk toch anonieme instanties, maar van het "ik" dat moet afrekenen met feitelijke situaties. Dat impliceert dus een veel grotere zelfactiviteit maar ook een veel grotere confrontatie met je eigen mogelijkheden en je onvolkomenheden.

Die zelfconfrontatie kan betekenen - en ik ben bang dat dat voor veel mensen het geval zal zijn - dat je probeert de schuld op anderen af te schuiven. Dat is zo langzamerhand heel gebruikelijk geworden. Maar als je daarmee niets bereikt, dan blijf je nog altijd zitten met dat beeld van je eigen wereldrelatie: ik - wereld. Daarin zal een verandering moeten komen, omdat ze niet kan blijven bestaan op de eenzijdige manier waarop ze op dit ogenblik aanwezig is. Maar dat moeten we dan gaan uitdrukken op een andere manier.

De een zegt: Je moet dat uitdrukken in sex. Maar het gaat er toch niet om een uitdrukking te vinden om iets te verheerlijken? Het gaat erom innerlijk je evenwicht te herwinnen. Dit impliceert dat op betrekkelijk korte termijn de mensen zullen moeten zoeken naar andere menselijke relaties en verhoudingen om dat evenwicht een beetje tot stand te brengen. Dat houdt in, dat ze zich zeer sterk op humanitair vlak zullen gaan bewegen, maar nu niet vanuit een materialistische, maar vanuit een spirituele benadering.

Dat gaat een tijd goed, natuurlijk. Maar als je daarmee eenmaal zoveel hebt bereikt dat er een mate van eenheid en van onderling begrip is ontstaan, sta je ook weer voor een grens. Dan kun je ook niet verder. Want nu moet gestalte daaraan worden gegeven. Dat wil zeggen: we moeten terug in de richting van het materiële. Alleen, de instanties zijn gelukkig voor een deel uitgeschakeld.

Wij gaan er tezamen vorm aan geven. En als we dat doen, dan is er weer een confrontatie met de wereld. Gelijktijdig meten we onze krachten en idealen af. We zullen dan ontdekken, dat we heel vaak door onze geestelijke krachten bijzonder te concentreren en te richten meer tot stand brengen dan door luidkeels te schreeuwen. Kijk, dat is dan weer een uitbreiding.

Het bewustzijn groeit verder. Wanneer het zover is, zal er natuurlijk een steeds groter wordend conflict ontstaan tussen de gevestigde posities en het nieuwe bewustzijn. Dat gaat helemaal niet om de kwestie van kapitalisme tegen communisme of iets dergelijks. In wezen gaat het om een zelfbewust "ik"-denken dat zijn eigen aansprakelijkheden maar ook zijn eigen rech-

ten zoekt in zijn wereld en in zichzelf. Aan de andere kant is daar de regentenmentaliteit die zal bepalen wat je moet doen, wat je krijgt en wat je mag denken. Daaruit kunnen aardig grote conflicten voortkomen, dat is onvermijdelijk. Maar om zo'n conflict werkelijk door te zetten heb je meer mensen nodig dan je kunt krijgen, want de ontwikkeling van het bewustzijn gaat steeds sneller, ook in de huidige schijnbaar regressieve periode.

De mensen zoeken naar rust. Ze zoeken naar houvast en zekerheid, maar ondertussen kunnen ze er niet omheen de wereld anders te gaan zien, anders te gaan beleven. Dit betekent ook dat hun innerlijke wereld een andere wordt. En als de innerlijke wereld voldoende verandert, zodat daarin geestelijke en kosmische elementen een steeds grotere rol gaan spelen, dan kun je komen met welke regentenmentaliteit je maar wilt en je zult niets tot stand kunnen brengen, want de kosmos is sterker dan de eenzijdige waarheid.

Ik neem aan dat, wanneer het jaar 2000 is aangebroken, wij eigenlijk zitten in een samenwerking die voor de officiële instanties en de officiële en wetenschappelijke berekeningen onvoorstelbaar is. Het is iets wat niet helemaal past in de werkelijkheid zoals men zich die denkt. Maar het is het samenwerken, de opbouw buiten de officiële gang van zaken om waardoor de wereld wordt omgeturnd.

De wereld verandert. Dat is heel typisch. U kunt het op het ogenblik reeds zien. Als het denken van de mensen verandert, verandert de relatie tussen gezaghebbers en onderdanen. Ook geestelijk is dat precies hetzelfde.

Stel u eens voor, dat we te maken hebben met een geest, die ons komt vertellen waarom een zeker iemand stemt voor een bepaalde maatregel of waarom hij daar tegen is en dat we dat naar buiten brengen. Niet dat we gaan beschuldigen. We zeggen tegen elkaar: Zie je wel, die man werkt alleen voor zichzelf. Laten wij het anders doen.

Stel u voor, dat mensen bezig zijn met de wetenschappelijke theorie waarom bepaalde kwalen niet genezen kunnen worden. Stel u dan voor, dat iemand beseft: in mij is de kracht waardoor dit wel kan gebeuren. Dan staan al die geneeskundigen goed voor gek. Tenzij ze leren diezelfde kracht ook te gebruiken. Willen zij hun gezag handhaven, dan zullen zij dat moeten leren.

Je kunt niet altijd de boot afhouden. Dat betekent voor de priester, dat zijn spreken met God en namens God erg mooi is, maar dat zodra mensen innerlijk dit contact met God neer kunnen waarmaken het voor hen alleen nog maar doenlijk is om in werkelijke gemeenschap met de anderen God te beleven. De priester kan God niet meer op een presenteerblaadje alleen aan de goedgekeurde gelovingen aanbieden. Dat is een situatie die zeker rond de eeuwwisseling zal optreden.

Het bewustzijn van de mens is langzaam geëvolueerd. De mens is steeds verder gegaan in zijn denken en beseffen, maar nog steeds is het menselijk besef wereldgebonden. Men is nog steeds in zijn bewustzijn en denken te zeer gebonden aan zijn eigen materiële omgeving. Maar is dat wel waar? Moet de mensheid misschien leren kosmisch te denken? Zo te leren denken, zo te leren beseffen, in zich te leren beleven dat hij de wijde kosmos, die voor hem ligt met de triljoenen sterren, kan benaderen op basis van gelijkheid, dat hij geestelijk met ze kan spreken, dat hij er desnoods stoffelijk naartoe kan gaan. Dat is een van de kenmerken van de komende tijd.

O, er zijn een hele hoop ruimtevaarderrassen, dat weet ik ook wel. Maar het is iets anders, als je zelf kunt gaan. Op het ogenblik zijn er mensen die zeggen: Wij kunnen misschien naar de sterren gaan, als de Ufo's hier landen en ons meenemen. Dat is hetzelfde als je zegt: Ik kan ergens naartoe gaan in een rolstoel, als een ander mij duwt. Maar dat is niet hetzelfde als je zelf kunt lopen.

Je kunt zeggen: Er wordt ons grote geestelijke wijsheid gebracht uit de kosmos. Best. Maar je zit in de rolstoel. Je kunt alleen maar gaan volgens de sporen van hetgeen jou wordt geboden. Dan moet er een ogenblik komen dat je vrij bent, dat je zelf bepaalt langs welke sporen, in welke richting je gaat, zodat het niet een kwestie is van een geforceerd eenzijdige ontwikkeling van de persoonlijkheid, maar dat het bewustzijn openbloeit totdat het steeds meer kan bevatten. Dan lijkt het net een sprookje. Voor de mens van vandaag is het nog een sprookje, maar het ligt dichterbij de waarheid dan u veronderstelt.

In deze dagen beginnen steeds meer mensen in zichzelf te ontdekken dat er andere wegen zijn. Dat zijn niet alleen maar de wegen van het alternatieve leven, want dat is maar een verschijnsel. Het is het alternatieve denken. Het alternatieve denken kan je alleen bevrediging geven, indien er het alternatieve innerlijke beleven is. Dat is een alternatief innerlijk beleven? Dat is gewoon het vinden van de nieuwe vrijheid, het doorbreken van de eenzijdigheid en van de begrenzing.

Er zijn tijden geweest waarin dat is gebeurd. Het is gebeurd in de tijd van Atlantis. Het is voordien gebeurd nog in de tijd van het keizerrijk M.C. Het is daarna gebeurd in de perioden van de Griekse dominantie. Het is nog een keer gebeurd, toen het christendom vaste voet begon te krijgen op aarde. Niemand heeft begrepen wat het betekende. Misschien dat juist dat groeiend bewustzijn met zich brengt dat men niet begrijpt wat er verandert. Het lijkt allemaal zo vanzelfsprekend.

U heeft vandaag de dag in uzelf denkbeelden, maar ook krachten, gevoelswaarden die u 20 jaar geleden nog niet had en 10 jaar geleden ook nog niet. Voor sommigen is er zelfs de laatste 5 jaren enorm veel veranderd. Dan zijn de uiterlijke vormen niet belangrijk. Het is wat er zich innerlijk afspeelt. U zult het pas beseffen, als voor u de rustperiode is aangebroken, als u even vastzit, worstelt tegen de eenzijdigheid en beperking waarmee u te maken heeft.

Het bewustzijn van de mensheid ontplooit zich in elke mens en voortdurend. Steeds weer zijn er afwisselende ritmen, afwisselende fasen waarin soms de mensheid schijnt te stokken, soms enorm anarchistisch is en in het volgende ogenblik zo orthodox rechts dat zelfs een zwarte-kousen dominee er nog vrijzinnig bij lijkt. Die dingen zijn zo.

De rustperiode is een deel van de groei van het bewustzijn. Zonder de rust is de groei niet mogelijk. Zonder de tijdelijke schijnbare omschakeling ontstaat er een eenzijdige groei en gaat het bewustzijn aan zichzelf te gronde. Juist door die voortdurende afwisseling van fasen en perioden ontstaat de afgeronde, de evenwichtige groei waardoor naar alle kanten tegelijk het bewustzijn zich uitbreidt, de gevoeligheid zich vergroot en zo de persoonlijke identificatie met de kosmische en goddelijke krachten groter wordt.

--:-

ORFISCHE MYSTERIËN.

De z.g. orfische mysteriën zijn altijd nogal geheim gebleven. Zoals u waarschijnlijk weet was ook de pythagoreese beweging in feite een deel van de orfische inwijding. Hierbij dient men zich het volgende voor ogen te stellen: Elke mens is in staat bepaalde harmonieën voort te brengen. Hoe sterker hij die harmonieën weet te projecteren, des te duidelijker hij

niet alleen overbrengt wat er in hem leeft, maar des te sterker hij ook in staat zal zijn daardoor zijn omgeving te beïnvloeden.

Orpheus zou de onderwereld hebben bezocht. Voor degene die in de orfische inwijdingen een bepaalde trap heeft bereikt is dit bezoek aan duistere werelden normaal. Men genereert uit zichzelf wat men kan noemen 'de melodie van het Licht.' Hij kent de juiste woorden, omdat ze weer de juiste resonantie zijn van hetgeen er in hem bestaat. Hierdoor is hij in staat niet alleen de duistere werelden binnen te treden, maar zelfs om onder voorwaarden degenen, die daar zijn iets van zijn licht te geven. Het primaire denkbeeld van deze gehele inwijdingscyclus zou kunnen worden samengevat in de volgende woorden:

De mens, die in zich de juiste beheersing en de juiste harmonie tot stand weet te brengen, kan door alle werelden gaan. Hij zal in alle werelden datgene wat hij is kunnen overdragen aan anderen. Hij zal hierdoor mede in staat zijn van anderen te ontvangen datgene wat voor zijn wezen harmonisch is.

Nu heeft men daaraan natuurlijk een groot aantal oefeningen verbonden. Er bestonden vele droomuittredingen. Daarnaast waren er bepaalde systemen van communicatie. Alles was gebaseerd op de kosmische taal. Ook dit vraagt enige verheldering.

De kosmos heeft maar een beperkt aantal wezenseigenschappen. Elk van die eigenschappen kan worden uitgedrukt door elk deel van de kosmos. Op het ogenblik, dat wij die taal (de eigenschappen met de daarbij behorende uitdrukkingen) uit onszelf kunnen voortbrengen, zullen wij een taal hebben die onveranderlijk is, die a.h.w. de mathematica van de geest vertegenwoordigt en daardoor het mogelijk maakt op grond van enkele gegevens elk deel van de kosmische structuur - hetzij geestelijk hetzij stoffelijk - te overzien en te beleven.

Oorspronkelijk waren de mysteriën van Orpheus (vroeger nog onder andere namen) gebaseerd op de vrijwillige gang naar de onderwereld. Hoe sterk die invloed is, kunt u nagaan als u de christelijke geloofsbelijdenis daarover opslaat waarin wordt gezegd dat 'Jezus stierf aan het kruis, nederdaalde ter helle en ten derden dage herrees uit den dode' Hierin zit iets van de oude mystiek zeker ook verwerkt.

Als wij namelijk weten hoe wij leven, wat onze kosmische levenssleutel is, dan kunnen wij niet wezenlijk sterven. Wij zullen onze weg gaan en wij zullen die altijd in een kringloop afleggen. In deze kringloop is het onvermijdelijk dat wij het Licht, dat wij zelf opnemen door onze harmonie, ook weer afgeven aan anderen die het nog niet zover hebben gebracht. Eenheid is de basis van dit denken.

Nu kunt u natuurlijk daaraan heel veel conclusies verbinden, maar het cigenaardige is dat dit in verschillende tijden nogal sterk afwijkend is uitgedrukt. Er is een deel van de orfische inwijding geweest die zich hield aan de gebruiken van de eredienst van de Grote Moeder, die vanuit uw standpunt althans nogal orgiastisch was.

Wij kennen de Pythagoreeën die juist te maken hadden met een streng en zeer ascetisch regime waarin de mens zich vele beperkingen oplegt. Wij weten dat verschillende Scholen het regime hebben vervangen door de ritus en daarbij de ritus hebben gebruikt als een ontlading van al datgene wat dan in een persoonlijke ascese zich misschien toch opzamelt. Op deze wijze heeft men eigenlijk altijd gezocht naar een weg die voor de mensen onder bepaalde omstandigheden het gemakkelijkst begaanbaar was.

In de huidige tijd zijn de orfische inwijdingen onder die naam niet meer bekend. Men weet niet meer van deze oude gang door het duister. Men kent niet meer de legende van de Ridders met de lichtende zwaarden, die met het magische teken als verdediging afdalen tot in de diepste diepte en met hun licht degenen beroeren die bevrijd willen worden. Toch bestaat dat nog. Want het is niet slechts een oude inwijding en het is niet alleen maar een

oud geloof. Het is een systeem dat direct in overeenstemming is met het kringloopprincipe, dat in elk beperkt deel van de kosmos een hoofdrol speelt. Juist doordat wij deel zijn van een kringloop (de incarnatiecyclus, de levenscyclus, de gang van de tijd, de spiraal van de tijd) zullen wij in de beperking waartoe wij behoren niet kunnen ontkomen aan het afdalen in het duister, als we willen opgaan naar het licht. En omgekeerd, wanneer wij in het licht vertoeven, dan zullen wij moeten afdalen in het duister, naar de beperking. Van de vrijheid gaan we naar de gevangenschap. In de gevangenschap vinden wij de vrijheid, die wij dan aan anderen kunnen geven. In deze schijnbare tegenspraak ligt het geheel van de werkingen van de geest vast, maar ook wel degelijk van de meer ingewijde mens in de stof.

Als ik dan ook voor dit aspect van de bewustwording uw aandacht vraag, zo doe ik dit omdat in deze dagen zeer zeker in vele opzichten deze orfische denkwijze weer noodzakelijk wordt; ze moet weer meer worden erkend.

Je kunt niet opgaan, als je niet bereid bent neer te dalen. Je kunt niet het licht vinden, tenzij je in jezelf de harmonie van vrijheid vindt waardoor de absolute respons op de kosmos mogelijk wordt. In een groeiend bewustzijn zullen deze factoren worden uitgedrukt. Zij zullen daarbij hun vorm voortdurend veranderen. En wat de Pythagoreeërs eens misschien op hun manier hebben gedaan, zullen nu misschien rock-musici en krakers tezamen doen, want de uiterlijke verschijnselen zeggen weinig.

Ik moet bereid zijn te gaan tot in het diepste duister en met mijn krachten, mijn harmonie en met het aanvaarden van alle persoonlijke risico's en gevaren die eraan verbonden zijn anderen vrijmaken om zelf vrijheid te kunnen vinden. Ik moet bereid zijn om in het hoogste Licht alle licht te absorberen zonder mij te trots te voelen om iets te aanvaarden of mijzelf te goed te voelen en daardoor iets te verwerpen. Het is een voortdurend spel van opnemen en geven. Het is een spel van steeds weer verandering waarin elke verandering niets meer of minder is dan het vastleggen van de innerlijke waarden van de mens.

In het oude Griekse denken, zeker ook in het orfische denken, is de mens het beeld van de kosmos. Hij is a.h.w. het heelal. In hem wonen hemel- en hellewerelden. In hem zijn de mogelijkheden van een uitgebreid sterrenstelsel en de gebeurtenissen binnen een atoom. Alle gelijktijdig. In zijn beseffen van deze innerlijke kosmos moet hij proberen het ritme te vinden, moet hij proberen de passende tonen of trillingen te vinden die samengevoegd zijn kosmos, zijn wezen uitdrukken en daardoor een resonantie-mogelijkheid geven met het geheel van de kosmos zowel als met elke persoonlijke kosmos buiten hem.

Groeiend bewustzijn is een zoeken naar banden. De orfische bewustwording en inwijding zijn niets anders dan de weg om deze banden in en vanuit jezelf voortdurend te bevestigen.

U weet misschien dat in de pythagoreese opvatting iemand, die deze weg begint te gaan, allereerst verplicht is te luisteren. Pas als hij een aantal jaren heeft geluisterd en waardig is bevonden, mag hij spreken. Hij leert te luisteren naar de muziek van anderen. Hij leert een instrument te beheersen en te bespelen. Pas als hij alle waarden daarvan heeft doorgrond, mag hij met de anderen samenspelen, dus muziek voortbrengen.

In deze dagen is dat misschien een beetje dwaas, omdat de eisen die worden gesteld zeer hoog en zeer streng zijn. Maar indien u een kosmos bent en u bent niet in staat eerst te luisteren naar de kosmos buiten u, hoe zult u ooit het beeld van hetgeen u innerlijk bent, kunnen verwezenlijken, kunnen beseffen en kunnen harmoniseren. Als u weet welke klanken en melodieën de kosmos kunnen beroeren en dus de harmonische factoren daarvan zelf hebt leren kennen, dan is het nog altijd nodig dat u zelf een

deel daarvan op de juiste wijze voortbrengt. Dat wil dan ook zeggen, dat u het gehele beeld zelden alleen kunt beheersen; u heeft er altijd anderen bij nodig. Als u dat allemaal tot u laat doordringen, dan is luisteren soms niet zo dwaas.

Ik weet, dat er mensen zijn die zeggen: Ach, luisteren, ik weet al genoeg. Waarom zou ik steeds weer luisteren?

Maar de kwestie is niet, of u luistert om iets nieuws te horen. De kwestie is, of u in het luisteren het juiste ritme te pakken kunt krijgen, of u de harmonische waarden begint te ontdekken en die in uzelf weer kunt herkennen. Dan is dat belangrijk.

Zeg ook niet: Die melodie heb ik al duizend keer gehoord. Het gaat er niet om dat u haar hoort, maar dat u haar kent, dat u haar terugvindt in uzelf, dat u zelf de mogelijkheid vindt om in het kader van die harmonie persoonlijk mee te werken.

De orfische mysteriën zijn een van de vele geheimscholen die het geheim van de totale eenheid aan de mens probeert over te brengen. Het gaat hierbij niet om kennis of uiterlijkheden alleen, al spelen ze vaak een rol. Het gaat hierbij juist om het erkennen van de innerlijke waarde en de innerlijke kracht en de mogelijkheid om die beheerst aan te passen aan anderen, bij het andere en tenslotte bij de totaliteit. Misschien maak ik u dit duidelijker als ik - overigens in een verkorte en zeer vrije vertaling - iets zeg over de z.g. Sleutel van Bereiking die in de orfische mysteriën ongeveer 100 v. Chr. tot ongeveer 200 na Chr. bestond.

"De bewuste verzwelgt de sterren. Hij is één met de aarde en hij wordt tot de zon. En zo al zijnde wordt hij de mens, die nodig is om de sterren en de zon een juiste baan te laten gaan.

" De waarlijk ingewijde leest het schrift van de sterren. Hij verstaat de taal van de goden en hij spreekt de woorden van de oneindigheid."

Het laatste is opvallend geformuleerd.

Sterren: buiten ons bestaande enorme machten.

De goden: de personificatie van het onbekende. Maar dan het "ik" als deel van de totaliteit in wezen staande boven de verschijnselen.

Dan zegt men ook nog van de ingewijde:

De ingewijde beheerst de tijd, want hij beheerst zichzelf.

De ingewijde verplaatst zijn geest vrijelijk, want hij ziet de kosmos naar zijn wil.

De ingewijde kent alle krachten en gebruikt de krachten daaruit welke hij nodig heeft om zichzelf zuiverder en beter te zijn.

Dit zijn een paar delen uit de nogal omvangrijke reeks citaten.

Dat is de formule waarmee wij nog leven.

Wij leven, maar ons leven is zinloos en betekenisloos, tenzij wij hoe dan ook in rapport komen met de wereld om ons heen. Onze innerlijke wereld en onze beleving hebben weinig betekenis, tenzij wij ons één kunnen voelen met alle krachten van licht en duister die wij kennen. Ons geloof in God, ons vertrouwen op zijn eigenschappen hebben geen zin en betekenis, tenzij wij ons zozeer één kunnen gevoelen met die God dat wij bewust als functie van het geheel optreden.

Dit zijn zaken waaraan men heel vaak voorbijgaat. Het zijn de zaken waarvan wordt gezegd dat ze geheim zijn en nooit volledig bekend zijn geworden. Maar staat er niet geschreven dat er mensen zijn die ziende blind en horende doof zijn? Men wil alles als een afzonderlijke waarde regelen. Maar er bestaat maar één inwijding.

Het groeiend bewustzijn kent niet duizend wegen, maar in feite slechts één werkelijke ontwikkeling. Als we dat gaan beseffen, dan zien we hoe de geheimen samenvloeien, hoe de betekenis van de dingen verandert en hoe wij door het aanvaarden van dit alles zelf veranderen tot wij de kracht en de

vreugde van het geheel ervaren als datgene wat ons stimuleert in onze reizen naar licht en duister.

- x Het verhaal van Orpheus en Eurydice. Hij mag haar uit de onderwereld halen maar mag niet omkijken. Is dat symbolisch bedoeld?
- Het speelt niet in die vorm als een symbolisch verhaal in de inwijding, maar het geeft wel iets weer dat binnen het geloof van die tijd ligt, zelfs ouder. Denk ook aan de vrouw van Lot. Je moet het verleden achter je laten. Wie terugkijkt naar het verleden versteend of verliest het. Dat is typerend voor het denken van die mensen, omdat je het verleden eenvoudig niet terzijde kunt schuiven. Men heeft het gedramatiseerd. Het verhaal zoals u het citeert is van de Griekse schrijvers. De Griekse schrijvers waren grote dramaturgen. Als u dat begrijpt, zult u ook inzien dat een roman weliswaar op feiten gebaseerd kan zijn, maar dat er vaak veel aan wordt toegevoegd om het verhaal smakelijk te maken.
- x Kunt u iets zeggen over de Harmonie der sferen?
- De harmonie der sferen is in wezen de harmonie van de totaliteit nu uitgedrukt in de Griekse term. Men geloofde dat rond de aarde een aantal kristallijnen, dus uitgekristalliseerde sferen waren waarin de muziek der sferen niets anders was dan de basisharmonie waarin het geheel van het bestaan zich uitdrukt.
- x Voor musici is het schijnbaar mogelijk om die harmonie uit te drukken omdat zij het horen.
- Als je een deel van een kosmische harmonie hoort en je probeert die uit te drukken, dan zul je ongetwijfeld niet het geheel hebben gehoord. Het geheel namelijk is niet uitdrukbaar, maar beleefbaar. Het weerkaatst uit elk deel van je wezen en kan dus in elke willekeurige melodie zelfs worden neergelegd. Het is het basisritme van het leven plus de trillingsvarianten die voor de mens de uitdrukking daarvan vormen. Een musicus kan dat dus vinden, maar is dan niet gebonden aan een bepaald weergeven zoals u suggereert. Want wie een deel van de muziek der sferen weergeeft, doet dit omdat hij het geheel nog niet ontvangt of begrijpt. Ik hoop, dat ik het voorzichtig en duidelijk heb uitgelegd.
- x De duistere wereld waarin de verlichte afdaalt, wat is dat voor een wereld?
- De duistere wereld is de wereld der ontkenning die noodzakelijk is om de waarde van de bevestiging te zien. En waar het "ik" zichzelf ontkent of een deel van zichzelf, leeft het in het duister. Daar waar het licht zichzelf aanvaardt is het de lichtende wereld. Het "ik" dat tot de lichtende wereld behoort echter, moet in staat zijn in het duister het licht te zien. Want de ontkenning verandert niet de wezenlijke waarde. Daardoor kan de verlichte afdalen in het duister en in het duister licht zijn en de eenzijdigheid van de ontkenning verbreken bij anderen die zichzelf daartoe misschien veroordeeld hadden.
- x Beleeft iemand die in het duister afdaalt dan het duister als duister?
- Mag ik u een tegenvraag stellen misschien dat dat het vereenvoudigt? Ziet u een blinde als blind of bent u zelf blind, wanneer u de blinde ziet? Met andere woorden: Je ziet de eenzijdigheid, die de oorzaak is van het duister, maar gelijktijdig behoud je het kenvermogen dat je uit het licht hebt, ook ten aanzien van al wat deze duisternis in en vanuit zich in feite vormt.

--

STRIJDBAARHEID.

Moet ik dan strijdbaar zijn? Ik ben de vrede, maar kan ik dan de strijd ontkennen die in de ander leeft? Ja, strijdbaar moet ik zijn juist, omdat mijn vrede de strijd moet opheffen die in de ander leeft.

Strijdbaar moet ik zijn, omdat ik de verstoring van mijn vrede, die in mij ontstaat erken en terugbreng tot haar onbelangrijkheid voordat zij in mijn vrede verdwijnt.

Strijdbaarheid is geen doel, want strijdbaarheid heeft geen zin. Ze wordt slechts opgeroepen door de onvolmaaktheid die in jezelf ontstaat, die rond je telkens spreekt.

Wie strijd is ook degene, die de staf breekt over anderen, die hun zegt: Het is niet goed, je moet veranderen. Ik weet de weg. Maar wie weet de weg die zelf nog niet kent de totaliteit waarvan alles deel is, dat de oorzaak werd van strijd en oordeel en verwerping.

Goed, laat mij strijdbaar zijn, opdat ik strijd in mij beseffe en zo vernietige de oorzaak van de strijd. Maar laat mij nimmer strijden, want strijd in zich is de eenzijdigheid die zich wil opleggen aan de ander, zichzelf niet beheerst en zo ten onder gaat aan eigen beperkingen en onvermogen tot volledigheid.

:--:

VOORSPELLINGEN

HOOFDSTUK VII.

WAAR OF NIET WAAR.

Als wij bezig zijn met voorspellingen, dan worden we vaak geconfronteerd met aanwijzingen die zowel positief als negatief kunnen worden geïnterpreteerd. In deze tijd waarin praktisch de gehele mensheid in meer of mindere mate aan paranoïa lijdt, is het gebruikelijk dat men het negatief doet. Omdat het negatieve het best aanslaat, tenzij het een zuivere prognose betreft, moet men alles positief interpreteren, want dat horen de mensen liever. Bij dit waar-of-niet-waar-spelletje zit je altijd met de vraag: Hoe interpreteer je het? Een eenvoudig voorbeeld:

De oude profeten hebben het voortdurend gehad over de Redder, de Messias, de Bevrijder. Ze hebben er allerlei dingen over verteld. Hij was uit het geslacht van koning David enz. enz. Al die dingen vinden we terug in de Evangelieën. Maar zijn die voorspellingen nu uitgekomen? Als je al die voorspellingen bij elkaar pakt, dan zie je dat er een verwachting van een positieve ontknopen in is uitgedrukt van het joodse volk.

Nu komt Jezus. Hij wordt voor een aantal mensen (het was nog maar een kleine secte) de werkelijke Messias en prompt verschijnen er geschriften die proberen al die stukjes van de profetieën die op Jezus slaan aan elkaar te lijmen. Soms wordt zelfs de levensgeschiedenis van Jezus een beetje aangepast aan de profetieën. Dit is iets waarbij men meestal niet verder stilstaat.

Het gaat hier niet om het waar of niet waar zijn van een geloof. Geloof is nu eenmaal iets waarin je vertrouwt zonder dat je daarvoor een redelijke zekerheid hebt. Het gaat erom: wat doen wijzelf met voorspellingen? Dan kun je een hoop voorspellingen zonder meer wagen. Bijvoorbeeld:

De heer Wiegel zal binnenkort toch meer ambtelijke deining moeten veroorzaken dan hem lief is. Dit is een voorspelling die, zoals we de vorige keer hebben gezegd, een waarschijnlijkheidsfactor heeft van 60 tot 70 %. Maar het is bovendien een voorspelling die in de feiten ligt. Dat kun je vooruit voelen, dat kan niet anders.

Als je zegt: De heer Van Agt gaat op reis en wanneer hij daarvan terugkomt, staat hij ineens voor onaangename feiten, dan is dat eigenlijk ook geen voorspelling. Dat is uit de aard der zaak waar, want dat hij op reis gaat is juist om voorlopig een paar onaangename beslissingen te voorkomen. Zo'n voorspelling is altijd waar. Maar als ik nu ga zeggen dat hij door zijn reis voor Nederland grote voordelen zal verkrijgen, dan is dat gezien de richting waarheen hij gaat (Indonesië) toch niet erg waarschijnlijk. Een dergelijke voorspelling is dan onwaar. Dit waar of onwaar is de vraag waarmee we steeds weer worden geconfronteerd, ook als het gaat om zaken van meer geestelijke aard.

Men kan zeggen, dat de geest van de nieuwe tijd binnenkort over de mensen vaardig zal worden. Dat is waar. Maar als ik zeg, dat dit dan een positieve uitwerking zal hebben, dan is dat voor de meeste mensen niet waar. Want wat gebeurt er?

Er is een mentaliteitsverandering. Goed, die is er al. De onmacht is omgeslagen naar een greep naar de macht bij heel veel mensen. Maar als die nieuwe geest nu doorwerkt, wat ontstaat er dan in feite? Chaos. Datgene wat nu bestaat wordt voor een deel aangetast en gaat voor een deel te gronde. De tegenstellingen worden scherper. Dan kun je nooit zeggen: Het is voor iedereen goed.

Ik heb geprobeerd om in het kader van deze cursus zo het een en ander bijeen te brengen wat interessant zou kunnen zijn. Dan beginnen we in het verleden, in Rome.

In Rome bestonden de z.g. Geheime Boeken van de stad. Ze bestonden uit profetieën. Al die profetieën hebben naar men zegt zichzelf vervuld, totdat iemand de boeken heeft weggenomen. Ze wisten niet meer wat ze moesten doen, zeiden ze, en dus Dat laatste is natuurlijk zeer twijfelachtig. Die boeken zijn naar ik meen vernietigd. Ik meen dat de christenen daaraan schuld waren en dat dat was gebeurd in het jaar 280 na Chr. en niet 10 v. Chr. zoals wordt verteld.

Als ik nu kijk naar wat er in die boeken stond, dan waren dat eigenlijk alleen maar raadseltjes. Een echte profetie is en blijft een soort raadsel. Als ik iets wil voorspellen, dan kan ik dat op korte termijn doen in termen die voor die tijd passend zijn. Maar als ik probeer dat voor een verre toekomst vast te leggen, dan moet ik termen kiezen uit mijn eigen tijd en dan kom ik veel meer in moeilijkheden.

Stel dat ik b.v. zeg: De beer trekt binnen in Brandenburg. Een heel vrije interpretatie van wat Nostradamus heeft geschreven in een van zijn kwatrijnen. Dat zou dus betekenen dat Brandenburg de stad of Brandenburg de staat (beide bestonden in die tijd) wordt overvallen; dat de Russen daar de macht krijgen. Maar nu zijn er toevallig nieuwe Brandenburgers al ligt het meest bekende nog aan deze kant van Berlijn. Als ik dus die voorspelling doe, dan moet ik definiëren welk Brandenburg ik bedoel. Ik moet ook definiëren wat ik bedoel met de beer. Als ik daarvoor de oplossing niet geef, ben ik de enige die weet wat mijn profetie betekent.

Heel veel bekende voorspellers hebben datzelfde geintje uitgehaald door allerlei mystieke beelden te gebruiken. Een van de bekendste daarvan is het boek Openbaringen.

In het boek Openbaringen staan allerlei dingen voorspeld. Maar wat moet ik verstaan onder "Vier Ruiters", de ruiters van de Apocalyps? Zijn zij werkelijke wezens? Als ik geloof dat er demonen bestaan, dan is het misschien waar. Maar als ik zie wat ze over de wereld brengen, dan zeg ik: Tenzij dit een zuiver natuurlijk ingrijpen is - en dat is in deze dagen bijna onvoorstelbaar - moet er iets anders zijn. Dan is het beeld dat is gegeven alleen waar, indien wij kunnen interpreteren wat die ruiters voorstellen. Als ik dat niet kan zeggen, is de voorspelling als zodanig voor mij onwaar, omdat elke conclusie die ik eruit trek misleidend is.

Het is erg leuk om dat te doen met die oude voorspellingen. Maar vraag u eens af wat er gebeurt, als iemand in deze tijd een voorspelling doet. De president van de Nederlandse Bank b.v. Hij heeft het er altijd over dat het steeds slechter gaat. Is dat waar? Het ligt er maar aan waar je naar kijkt. Het gaat inderdaad steeds slechter voor degenen die niet in staat zijn om op enigerlei wijze deel te hebben aan die bedrijven die de werkelijke winst maken en wegmoffelen zodat ze van de belasting nog miljoenen aan extra steun kunnen ontvangen. Dan kan ik zeggen: Het is waar of niet waar vanuit mijn positie beschouwd. Ik meen, dat dit iets heel belangrijks is, als we met voorspellingen te maken hebben. Vooral als het voorspellingen van anderen

zijn, dan is het heel voornaam te weten: wat is mijn eigen positie?

Als ik niet weet wat mijn eigen mogelijkheden zijn, welke invloeden mij kunnen beheersen en welke invloeden door mij nog net beheerst kunnen worden, zal ik nooit kunnen zeggen wat voor mij de betekenis is van een voorspelling. Dan is elke voorspelling, die ik op haar uiterlijke waarde aanneem zonder haar aan te passen bij mijn persoonlijke situatie voor mij onwaar. De waarheid is dan gelegen in de toepassing van een aanvaarbare voorspelling op het geheel van mijn omstandigheden, zodat de voorspelling voor mij wordt tot een persoonlijke beleving die nog in de toekomst ligt.

Het heeft weinig zin u allerlei dingen te vertellen waar u niets tegen kunt doen. Dat gebeurt wel regelmatig. Wij maken ons er ook schuldig aan. Het is meer te danken aan het feit dat de mensen daar juist nieuwsgierig naar zijn dan dat het op zich zo belangrijk is.

Als ik u nu zeg, dat er morgen onverwachts in de middag nog enige regen zal vallen, dan kan het misschien ertoe bijdragen dat u een paraplu meeneemt. En dan heeft dat zin. Maar het heeft geen zin om een paraplu mee te nemen als u de hele middag binnen zit. Daar begint de zaak eigenlijk voor ons interessant te worden.

Wij zijn nu de hele tijd bezig geweest met de kunst van het voorspellen. We hebben ons beziggehouden met handlijnkunde, het kaartleggen en al die dingen meer.

In de eerste plaats: een voorspelling heeft voor mij alleen betekenis, indien ze mij tevoren een algemene situatie laat zien waardoor ik voor mijzelf enige mogelijkheid tot aanpassing kan verwerven. Dit moet u goed onthouden.

In de tweede plaats een voorspelling heeft pas waarde. en is voor mij pas waar, indien ik op grond van een eerste geconstateerd uitkomen daarvan een verder verloop dermate snel kan voorzien dat ik de gevolgen ervan voor mijzelf kan wijzigen.

In de derde plaats: Voorspellingen zijn gevaarlijk op het ogenblik, dat wij proberen onze verlangens in het voorspelde te projecteren. Daarom moeten wij nooit proberen de voorspelling aan te passen aan hetgeen wij wensen, maar wel overwegen wat ze betekent gezien dat wat wij kunnen.

U wilt natuurlijk ook graag voorspellen. Wat is nu eigenlijk de kunst van het voorspellen? Het is de kunst van de ware dichter. De dichter neemt een grote samenhang van woorden en comprimeert die zodanig dat hij met een minimum aan woorden het maximum uitdrukt en gelijktijdig een sfeer, een gevoel overbrengt dat in het oorspronkelijke betoog niet of ternauwernood aanwezig was.

Voorspellen is niet alleen maar even in de toekomst kijken. Luikje opendoen, hoe is het overmorgen. Het is werkelijk aanvoelen: welke ontwikkelingen spelen zich op dit moment af? Welke mogelijkheden ontstaan daaruit? En dan het geheel van die mogelijkheden te herleiden tot de essentie, te ontdoen van overtolligheden en tenslotte de sfeer, waarin het geheel zich zal afspelen, te laten meespreken in datgene wat u mededeelt. Nu weet u het. Dus als iemand komt en u vraagt: Wat zal mijn lot zijn? Dan moet u niet beginnen met b.v.: Ja, vrouwtje, ik zie wat ellende, maar binnenkort zal een donkere man uw pad kruisen. Dat kan verbetering brengen, als u niet die bruine man onverstandigerwijs de voorkeur geeft. Als u de juiste keuze doet, dan brengt de loterij ook nog zegen op uw huis. Net of de loterij een duif is die voorbij vliegt en iets laat vallen. Dat is waarzeggersjargon. Zoals de verre reis die altijd van pas komt. Als je zegt: een reis, dan kom je daar ver mee. Kijk, als u naar uw tante gaat die twee straten verder woont, dan is dat ook een reis, want u verplaatst zich. Dus heeft u altijd gelijk. Op die manier kunt u alleen maar vaagheden projecteren. Het is het versieren.

De werkelijke helderziende, de werkelijke profeet ziet heus wel feiten in de toekomst. U moet zich niet vergissen door te denken dat iemand, die u in dat waarzeggersjargon allerlei dingen voorspiegelt, alleen maar bezig is u te bedriegen. Dat hoeft helemaal niet. De essentie van hetgeen hij wil zeggen is volgens de waardering van deze profeet voor u alleen aanvaardbaar, indien het verpakt wordt in een aantal conventionele en eigenlijk nietszeggende beloften.

U wilt dus voorspellen. Het eerste dat u doet, is kijken naar een mens. Als u een mens ziet, dan heeft hij een uitstraling. Als u die uitstraling goed in de gaten houdt, dan kunt u daarvan het een en ander aflezen. U kunt b.v. zeggen: U heeft de laatste tijd lichamelijk enige moeilijkheden. Het is niet ernstig, maar u moet er toch wel rekening mee houden. U moet het iets kalmer aan gaan doen. Beheers u, want als u zich gaat opwinden, dan komen er moeilijkheden.

Dat is een redelijke raadgeving die een redelijke voorspeller (ik heb het dan niet over de helderziende, maar over iemand die gevoelig is voor de uitstraling van een ander) zonder meer kan geven.

Wat kun je zo iemand verder zeggen? Als u naar zo'n persoon kijkt, dan komen er altijd wel indrukken of beelden opzetten. Ofschoon, die indrukken en beelden zijn op zichzelf natuurlijk kolder. Bijvoorbeeld: Ik zie u staan met een paard. In een grote stad lijkt het mij. Ik geloof dat het Wenen is. Daar kunt u dan een mooi verhaal van maken: U wordt uitgenodigd voor een reis naar Wenen. Maar als ik dat beeld krijg, dan moet er (onthoud dat goed) een relatie zijn uit het verleden of in de toekomst met deze stad en ook met dat beeld. Het paard behoeft niet noodzakelijk dat dier te zijn. Het kan uw reisleader zijn. Zo'n indruk kunt u onmiddellijk toetsen. U zegt dan: U bent in gedachten bezig met Wenen. U bent vooral bezig met een betrekkelijk grote straat die uitkomt op een klein plein en daar staat een groot gebouw. Bent u kort geleden in Wenen geweest? Zegt de ander 'neen'; dan kunt u met zekerheid zeggen: Dan komt u er. Dan is dat beeld zonder meer waar, als ik het weet te interpreteren. Maar het kan net zo goed zijn dat die persoon zit na te denken over een vacantiereisje van 10 jaar geleden en wat er toen allemaal is gebeurd. Als u dan zegt: U gaat naar Wenen, dan zal hij er een heel andere associatie uit halen.

Het juiste voorspellen is ook nog een kwestie van het winnen van informatie zolang je niet zeker bent. Indrukken krijg je te over. Als ik iemand bezig zie met een apparaat, dan weet ik misschien niet wat dat voor een apparaat is, maar ik weet wel zeker dat zo iemand technisch bezig is. Ik zeg: Ik zie u aan het werk met een apparaat. Bent u bezig met een technische vernieuwing? Zegt de persoon 'ja', of ik zie dat hij even opschrikt maar toch 'neen' zegt, dan weet ik: het is 'ja'. Dan zeg ik: Houdt u er rekening mee dat u dit heel veel arbeid gaat kosten en dat u daarvoor zeer waarschijnlijk niet onmiddellijk waardering vindt. Dan is de voorspelling goed; ze is waar.

Zou ik echter zonder meer uitgaan van het standpunt: U gaat met een machine aan het werk, dan heb ik grote kans dat ik ofwel onwaarheid zeg, dan wel dat ik een onwaarheid suggereer; en dat is nog veel erger.

Ik heb nu maar een paar beelden genomen die in de lucht hangen. Ik probeer u daarmee duidelijk te maken dat waar en onwaar vaak meer te maken hebben met het beeld dat wij bij een ander wekken dan met hetgeen wij zeggen. Neem de heer Van Agt. b.v. Als hij een verklaring aflegt, dan is die feitelijk en juridisch waar zoals ze gaat. Maar gezien hetgeen anderen eruit begrijpen is wat hij verkondigt in wezen een onwaarheid, omdat hij daarvoor het anderen onmogelijk maakt te begrijpen waar het wezenlijk om gaat. Dit is geen politiek, dit zie je overal.

Je kunt zeggen: Een mens is lichamelijk in een minder goede staat dan hij denkt. Dat voel je wel aan. Maar dan moet je je ook even afvragen, of je daarvan de oorzaak kunt noemen of daarin misschien alleen verandering

kunt brengen. En dan moet je nog kijken of het de persoon zelf aangaat of iemand waarmee hij in gedachten erg veel bezig is. Alleen op die manier vind je de waarheid.

Als ik probeer om het op een meer algemene basis te doen, dan moet u ook onthouden: Voorspellen is niet alleen maar het intuïtief weergeven van zaken. Want wat ik intuïtief ervaar of de voorstelling die ik krijg, moet ik kunnen toepassen op de wereld van vandaag. Ik moet de betekenis ervan kunnen uitleggen, anders heeft het geen zin.

Je kunt natuurlijk wel tegen iemand zeggen: Ik zie u daar staan boven op een meloen met een banaan in de hand. Er gaat iets met u gebeuren. De kans is dan groot dat de ander denkt: ik ga voor aap staan. Wat betekent nu die meloen? Meloen is een vruchtbaarheidssymbool en ook een halloween-symbool. U krijgt een beetje te maken met magie. Verder heeft hij een banaan in de hand: er gaat iets op een bepaald gebied gebeuren en er is kans dat daar magie van enigerlei soort bij betrokken is. Nu begint ik de zaak in een verband te brengen. Maar ik kan het nog niet ronduit zeggen, want dan moet ik mij afvragen: Wat is de uitstraling van de persoon? Wat is zijn reactie op die voorstelling? Wat is de wisselwerking daar tussen? Dan pas kom ik in de richting van de waarheid. Het beeld op zichzelf, hoe goed het ook is ontvangen, blijft onwaar tot de juiste correlatie is gevonden met de persoon aan wie het beeld wordt voorgelegd of uitgelegd.

Wat is het lot van deze wereld?

Kijk, als je de wereld alle ellende voorspelt, die je je maar denken kunt, dan heb je in 8 van de 10 gevallen zeker gelijk. Als je de mensen op die wereld iets goeds voorspelt, dan is de kans dat het waar wordt eveneens 4 op 5. Maar de kans dat ze het merken is 1 op 10. Daar ligt het angeltje.

Deze wereld zou vergaan. Een voorspelling die we heel vaak horen. Is dat waar? Het is waar, als we het interpreteren als volgt: De wereld, zoals wij die kennen, gaat ten onder en zal zodanig niet meer kunnen terugkeren. Want de gehele structuur, zoals die op dit moment op de wereld bestaat (sociaal, economisch, religieus) wordt aangetast door een steeds groter wordende persoonlijke mondigheid plus een tijdelijk sterke toename van egoïsme (soms is het zelfs egotisme) bij heel veel mensen. Daardoor kan de oude structuur niet meer blijven bestaan. We komen dus werkelijk in een nieuwe wereld terecht.

Maar als ik die ondergang nu zonder meer geef, dan denkt iedereen: de aardas gaat kantelen. Het is heel vreemd; als er iets gaat gebeuren, dan kantelt altijd de aardas. Mensen die zo denken zijn zelf ook gauw uit het lood geslagen, anders zouden ze die associatie niet maken.

Atlantis zal weer opduiken. De maan zal op de aarde vallen of de aarde valt in de zon. Dat zijn allemaal voorspellingen die zinloos zijn al klinken ze nog zo verschrikkelijk. Al die dingen zijn mogelijk. De maan kan op de aarde vallen. Een lichte baanverschuiving en er gebeurt wat.

De aarde kan in de zon vallen. Een bepaalde baanverstoring en er ontstaat een spiraal die waarschijnlijk binnen 50 jaar resulteert in 'n onleefbaarheid op aarde en binnen 100 jaar in een absorptie door de zon.

Wat zijn de huidige situaties? Waarmee hebben we te maken? We kunnen het volgende constateren: Er zijn een groot aantal verschillende zonnefactoren praktisch gelijktijdig werkzaam. Zonnefactoren zoals zonnevlekken hebben invloed op aarde op de levensvormen, op het klimaat en op het gedrag van de mensen. Wanneer een groot aantal van die factoren vanuit de zon tezamen optreden, dan is een anomalie (afwijkend gedrag) denkbaar bij mens en dier en zal dit zowel in het klimaat als in de actie van de aarde tot uiting komen. Dat is waar. Maar wanneer zal dat gebeuren? Hoe zal dat gebeuren? Nu wordt het gevaarlijk.

Als ik zeg, dat de mensheid opstandig wordt, dan vertel ik alleen iets wat ik al weet, want ze is dat al. Als ik vertel, dat de mensheid revolutie wil, dan heb ik ook gelijk, want dat wil ze nu al een hele tijd. Maar kan dit? Is dit haalbaar of denkbaar? Dan is het antwoord: neen, voorlopig nog niet, want op het ogenblik dat er een revolutie uitbreekt, ontstaat er een enorme hoeveelheid geweld. Dit geweld op zichzelf frustreert elke bedoeling en zin van de revolutie.

Niet iedereen kent de Surinaamse revolutie. De Surinaamse revolutie is namelijk een ambtelijke omwenteling waarbij alles bij het oude blijft maar alleen door anderen een beetje anders wordt gedaan. Maar als zelfs bij de Surinamers dergelijke dingen voorkomen, dan behoeven we heus niet te denken aan andere revoluties: Nicaragua, Colombia e.d. Dan moeten we wel aannemen: het wordt niet erg prettig in de komende tijd. Maar wat zal het resultaat ervan zijn?

Als ik nu kennis heb van de huidige situatie, dan kan ik mijn profetie inkleden in termen waardoor duidelijk wordt wat de feitelijk betekenis is. En dan pas heeft mijn voorspelling een werkelijke, een ware betekenis. Zullen we het proberen voor Nederland?

Wij hebben in de laatste tijd te maken gehad met de ontwaarding van het gezag die is ontstaan door een groeiend wantrouwen tegenover degenen die gezag uitoefenen. Als dit het geval is, dan moeten we dus verwachten dat elke onrust die ontstaat en elke verhoogde activiteit, zoals die in deze periode bijna onvermijdelijk wordt, gericht zal zijn tegen het gezag. Er is sprake van een steeds sterker wordend conflict tussen regeerders en geregeerden. Dit komt omdat de verwijdering tussen beide partijen zo groot is dat ze elkander niet meer wezenlijk begrijpen. Dan kan ik daaruit mijn conclusie trekken en zeggen:

Er zullen nog heel wat harde acties worden gevoerd binnen Nederland van zowel gezagszijde als van de andere zijde. Daar een officieel goedkeuren van dergelijke acties steeds moeilijker zal worden, zal een toenemend aantal van die acties zowel in de sociale sector (vakbonden e.d.) als in de communale sector (verandering van samenlevingsaspecten) zeker z.g. wild gebeuren. De steun die wordt gegeven aan dergelijke acties blijft steeds meer op de achtergrond. Dan moeten wij nog verdere conclusies trekken.

Degenen, die op een dergelijke wijze tot acties komen, zullen niet in staat zijn de werkelijke betekenis van hun acties, hun eisen of hun denken te overzien. Dientengevolge zullen zij zich dictatoriaal opstellen tegenover anderen. Dit betekent, dat steeds meer partijen en fracties in de strijd worden gemoeid. Dit impliceert weer dat de maatschappij over ongeveer 7 maanden in een situatie terecht is gekomen waarin niemand meer de juiste weg weet om de conflicten te ontgaan. Alle omstandigheden die ik hier heb gesteld zijn juist. De extrapolatie die ik daarop baseer is in overeenstemming met hetgeen ik weet zowel omtrent de werking van de zon als ook omtrent de verschillende geestelijke invloeden die de aarde kosmisch zullen treffen. Dit is dus een verantwoorde, een ware profetie.

Als ik nu ga voortbouwen, moet ik voorzichtig worden. Iemand is b.v. voor het socialisme en zegt: Dit betekent, dat de arbeiders hun greep zullen verstevigen op het geheel van de samenleving. Mij dunkt, dat juist dit niet zeker is. Ik denk eerder dat het aspect van de socialisten als doende de greep naar de macht tevens een toenemende zwakte betekent, daar steeds meer mensen in het volk zich tegen hen gaan keren, omdat hierdoor hun eigen belangen te zeer worden aangetast.

Dan kunnen zij zeggen: De VVD zal dan ingrijpen. De VVD zal winnen. Die partij kan het niet winnen. De VVD vertegenwoordigt in feite een minderheid en een grote hoeveelheid volgers. Maar naarmate de VVD meer opkomt voor de minderheid die ze vertegenwoordigt, zal ze gelijktijdig meer van haar volgers in hun belangen moeten aantasten. Het is dus voor die partij niet mogelijk om op welke manier dan ook te reageren. Ze kan er nooit beter aan toe zijn.

Dan blijft natuurlijk over het CDA. Een prognose voor het CDA voor de komende 10 maanden?

Ofschoon het CDA enkele opvallende prestaties zal leveren en ook resultaten zal kunnen boeken, moet toch worden gezegd dat het gevoel van onbehagen dat t.a.v. deze partij ook in de partij zelf bestaat voortdurend toeneemt, omdat men niet meer weet waarmee men eigenlijk bezig is en waar men aan toe is. Juist dit karakter van voortdurend je aanpassen impliceert, dat ook deze partij in grote moeilijkheden komt die waarschijnlijk tot uiting zullen komen binnen ongeveer 6 maanden.

Nu kun je dit politiek zeggen, maar je kunt het ook geestelijk zeggen. Als ik het geestelijk ga zeggen, dan wordt alles ineens onredelijk. Wat zijn die onredelijke factoren? Onredelijk is het aannemen van een kosmische beïnvloeding, zeker als die van geestelijke geaardheid is. Maar als ik die invloeden erken en ik zie dat hun inwerking op aarde steeds een vergelijkbaar effect heeft, dan hoef ik mij niet af te vragen of die invloeden echt zijn. Dan zeg ik gewoon, dat de constatering van die invloeden op zichzelf een aantal herkenbare toestanden zal scheppen.

Welke invloed denkt u heerst er op het ogenblik? Wit, inderdaad. Niet rood, zoals de anderen zeggen. Rood is namelijk hartstoch zonder meer. Dan slaan de emoties met de mensen op hol.

Waarmee we op het ogenblik te maken hebben is een rationele erkenning van toestanden en de daaruit voortkomende polarisatie. Maar als het voor uzelf wit is, wat betekent dat dan? Want als we die factor constateren, dan moeten we ons ook afvragen wat ze voor ons betekent, omdat we alleen op die manier onze verdere verwachtingen ook t.a.v. onszelf kunnen interpreteren en dichter komen bij de waarheid van hetgeen voor ons hieruit voortvloeit. Dat is belangrijk.

Voor de meeste mensen betekent wit dat ze geconfronteerd worden met tegenstellingen die ze een lange tijd vergeten waren. Het houdt in, dat bepaalde gevaren en bezwaren uit het verleden wederom komen opduiken, dat zowel goede als verkeerde dingen, die je eigenlijk een beetje op de achtergrond had geschoven nu weer aan het licht komen en dat je nu je houding door de erkenning die je nu verkregen hebt, zult moeten bepalen. Met andere woorden: wit licht betekent voor u allenaal, of u het weet of niet, het nemen van beslissingen.

Daar achter komt rood. Een rood-periode zal korte tijd na Pasen aanbreken en die houdt wel een tijdje aan tot we gelukkig weer een stukje blauw krijgen. Als je deze wereld bekijkt, dan zal het ongeveer als volgt gaan:

Er zullen een aantal acties zijn welke zeer waarschijnlijk sterke gevoelens wekken en daarmee ook vaak een krachtig ingrijpen van een andere groep noodzakelijk maakt. Dat moet niet veel verder weg zijn dan 3 à 4 weken van heden (+ 25 april). Wanneer dit gebeurt zal er nogal stevig geknokt worden. Kort daarna krijgen we echter een blauw periode. Dit betekent dat we dan een korte tijd zullen worden overspoeld met analyses van het gebeuren waarbij we wel degelijk ook met de feiten worden geconfronteerd, als we maar de regels kunnen lezen. Daarna krijgen we een korte tijd een geel-factor.

Geel is levenskracht. Levenskracht betekent van alles. Het betekent ook dat, als u nu toevallig ziek bent, uw ziekte net zoveel energie krijgt als uzelf. Voor uzelf is het dus vooral op lichamelijk gebied een versterken van bepaalde tegenstellingen, maar het is gelijktijdig het verwerven van meer veerkracht, daardoor een groter optimisme en zeer waarschijnlijk ook het vermogen om meer feiten op te nemen. Geheugenstoornissen zullen in die periode veel minder voorkomen. Het is niet redelijk, maar het is steeds weer opgetreden.

Als ik nu werk aan de vergeetachtigheid van mensen, die de laatste tijd zovelen grote moeilijkheden hebben bezorgd, dan zeg ik: Als u rekening houdt met een periode waarin de tegenstellingen sterk zijn en u uw weg niet helemaal kunt vinden, dan zal daarna een zeer emotionele tijd aanbreeken. In deze periode is het erg belangrijk dat u zich niet te emotioneel gebonden gaat voelen met de strijd of de tegenstellingen die zich afspelen. Want pas daarna krijgt u de kans om op adem te komen. Eerst als u tot bezinning komt (dat zal waarschijnlijk zijn over ongeveer 8 weken), zult u uw evenwicht kunnen vergroten en daardoor een beter beeld kunnen verwerven van datgene wat voor u in deze wereld werkelijk belangrijk is.

Wilt u feiten weten? Ik zal u een paar geven. Wij hebben de factor wit waardoor de tegenstellingen steeds groter worden. Wat zijn op het ogenblik de belangrijkste tegenstellingen in de maatschappij? In de eerste plaats: vakbond - regering. Of om het anders te zeggen: noodzaak tot besparingen enerzijds en de egoïstische behoefte meer te krijgen anderzijds.

In de tweede plaats: wij hebben te maken met problemen als de krakers en dergelijke actiegroepen. Mensen, die op zichzelf gelijk hebben, maar die een zodanige uitdaging voor het gezag beginnen te vormen dat het gezag zich wel tegen hen moet afzetten. Twee factoren dus. Nu zullen die dingen wel duidelijk worden, maar van een al te groot geweld zal er nog geen sprake zijn. Er is meer sprake van standpuntbepaling in deze periode.

Als het nu een paar weken verder is, dan hebben we de rood-periode en zullen de mensen zich minder goed in bedwang kunnen houden. Dan kunnen daaruit onlusten voortkomen en is het voorvallen van strijdtonelen waarbij gewonden misschien zelfs doden vallen bijna zeker.

Waar gebeurt dat het waarschijnlijkst? Vergis u niet, het zal niet alleen in Amsterdam zijn. Het zal in verschillende delen van het land optreden. Ik vermoed dat b.v. de studentenonlusten en onlusten in Groningen een grote rol zullen spelen en dat daarnaast waarschijnlijk ook in Gelderland het een en ander aan de hand zal zijn. Ik denk daarbij aan Arnhem en nog meer aan Nijmegen. Ook in het zuiden neem ik aan dat er dergelijke acties zullen plaatshebben. Ik vermoed zelfs dat er in Rotterdam sprake zal zijn van acties die niet bepaald verantwoord zijn en waar mensen proberen aan te tonen dat zij in staat zijn om in Botlek het een en ander te vernietigen, als ze dat willen. Dat zou wel eens verkeerd kunnen aflopen. Het zou op een enorm geweld kunnen uitdraaien. Hier heeft u enkele feiten.

Wat moeten we daar verder uit distilleren? Een spoorwegstaking? Ik zie dat nog niet. Een algemene verkeersstaking? Er is alsnog sprake van stakingsacties in het openbaarvervoer. Als die zouden komen, dan zouden ze waarschijnlijk pas vallen over een aantal weken. Ik vermoed 4 à 5 weken. Als het gebeurt, dan zullen degenen die staken er rekening mee moeten houden dat de mensen, die van hun diensten gebruik wensen te maken zo nijdig worden, dat ze niet naar kantoor gaan lopen, maar naar de remise om degenen die daar posten een pak slaag te geven. Een poststaking? Alweer, het is iets wat in voorbereiding is. De kans dat dat gebeurt is nogal groot. Maar een volledige poststaking zal niet tot stand komen.

Ambtenarenstaking? Vergeet het maar. Beambten kunnen staken omdat ze onmisbaar zijn. Ambtenaren niet, omdat ze door een computer gemakkelijk vervangen kunnen worden. De computer kost dan wel meer, maar die krijgt ook veel minder salaris.

Hier zou ergens de hele zaak gaan wringen. En wie zal in het midden zitten? Juist, Dutman. Niet Kok. Dutman ziet er anders uit dan hij is. Als hij eenmaal wakker is, dan is hij keihard. Alleen, hij heeft te maken met mensen die halfzacht zijn. Dat is de grote ellende. Dus, ambtenarenproblemen? Ja. Volledige ambtenarenstaking: onwaarschijnlijk.

Prikacties door het hele land: zeer waarschijnlijk, maar dan niet officieel. Er is nu een schema in voorbereiding dat zou moeten vallen kort voor de zomervacantie. Deze acties, die niet officieel worden erkend en niet officieel worden gesubsidieerd door de vakbonden, zijn op het ogenblik gepland voor 70 grote bedrijven.

Wat moeten we verder nog voor feiten hebben? Feiten dat het hier en daar misgaat? O ja. Er komt weer een kerncentrale stil te liggen in Nederland. Het duurt niet lang, 2 weken.

Er zullen wat moeilijkheden zijn in een chemisch bedrijf in het oosten van het land. Zeer waarschijnlijk het gevolg van het ontsnappen van een bepaalde methyloplassing. Als ik dit allemaal moet waarderen op waarschijnlijkheid, dan geef ik het een waarschijnlijkheid die ligt tussen de 70 en 90 %. Dat is betrekkelijk hoog.

Wat heb ik nu eigenlijk gedaan? We hebben het nu over waar of niet waar. Ik heb de waarheid, zoals die zich in mij manifesteert, vertaald in termen van wat u interesseert. Daarbij heb ik een aantal factoren die in mij bestaan niet volledig kunnen meerekenen. Het gevolg is, dat de waarheid van mijn eerste beeld groter is dan van mijn tweede beeld.

Als je weet, dat er sterke temperatuurwisselingen komen, dan is het heel aanvaardbaar te zeggen dat binnenkort een groot aantal mensen erg verkouden zullen zijn. Is dit nog profetie? Het is een waarschijnlijkheid, zeker. Maar op welke hoogte houdt de waarschijnlijkheidsberekening op en begint het werkelijke voorspellen? Heeft u daar wel eens over nagedacht? Het is namelijk zo, op het ogenblik dat ik geheel uitgaande van de u bekende feiten de toekomst met enige zekerheid kan beschrijven, heb ik te maken met waarschijnlijkheidsberekening. Op het ogenblik dat ik situaties of toestanden die nu niet afleesbaar zijn, althans niet in details, omschrijf, is er sprake van voorspelling of profetie, omdat de factoren die ik naar voren breng niet door waarschijnlijkheidsberekening zonder meer aantoonbaar of aannemelijk te maken zijn. Ook hier is het weer de vraag: wat is waarlijk voorspellen en wat is het eigenlijk niet?

Voor uzelf geeft het niet. Die vraag kun je alleen stellen, indien je bezig bent met een beeld van de wereld of van landen.

Als ik zeg, dat er b.v. in Engeland grote moeilijkheden zullen ontstaan en dat als gevolg daarvan een aantal explosies zullen plaatsvinden waarschijnlijk in de komende 3 à 4 dagen, dan heb ik gelijk. Want dan zeg ik iets wat niet redelijk is. Maar dan moet ik wel nagaan of dat klopt met de mogelijkheden. Ik heb dus een mate van waarschijnlijkheidsberekening nodig om de aanvaardbaarheid van mijn profetie onder ogen te kunnen zien. Maar als ik nu met een mens of met mijzelf bezig ben en ik probeer een profetie te doen, dan heb ik die redelijkheid niet nodig. Ik gebruik onbewuste factoren. Niet alles wat je weet in de voorspelling komt allemaal uit de geest, uit het hogere of uit de kosmos. Het wordt je niet allemaal thuisbezorgd. Je hebt een hele hoop thuis zitten.

Heel veel profetieën zijn niets anders dan een soort doe-het-zelf-geval waarbij het onderbewustzijn datgene aanvult wat het bewustzijn nog niet kan overzien. Voor u geeft het niet of het uit de geest komt of ergens anders vandaan. Belangrijk is, dat het klopt. Een kloppende profetie heeft de grootste betekenis, als er een factor in zit waardoor ik zelf positie kan kiezen. Een heel aardig voorbeeld daarvan is:

1. Ik zit in een auto. Ik beweeg mij in de richting van een onoverzichtelijk kruispunt. Op het ogenblik, dat ik daarop toestorm met een snelheid van 90 km/u rem ik af, omdat ik voel dat een door mij niet constateerbare tegenligger aankomt, of dat er op de kruising iemand met volle vaart komt aanrijden. Dat klopt heel vaak. Dit is geen voorspelling, eerder een telepathisch overzien van een ogenblikkelijke toestand.
2. Ik droom dat ik op een bepaald kruispunt kom. Ik zie daar beelden van een benzinstation, een winkel en nog zo wat. Ik zie verder dat daar twee

auto's op elkaar rijden. Ik rij zelf en kan niet afremmen. Dit kan een symbool droom zijn. Maar 5 dagen later kom ik in een omgeving die ik niet ken. Ik ben misschien aan het toeren. Ineens zie ik al die gegevens voor mij. Wat moet ik dan doen? Onder het een of ander voorwendsel stilstaan! Als ik dat niet doe, bestaat de mogelijkheid dat het vervolg zich afspeelt. Niet de zekerheid, de mogelijkheid. Zeker is, dat ik door stil te staan de hele situatie voor mijzelf en mogelijk zelfs voor anderen heb veranderd. Als ik dan even wacht en dan heel voorzichtig het kruispunt nader, kan er mij in ieder geval niets overkomen. In dit geval heb ik te maken met een voorspellende droom waaruit als consequentie een verandering van mijn persoonlijk gedrag mogelijk is geworden.

3. Iemand zegt tegen mij: Je moet oppassen, want ik zie dat je slipt. Als dat gebeurt, zul je een lange tijd in het ziekenhuis liggen. Vraag: Wat kan slippen betekenen? Het kan uitglijden betekenen, het kan ook betekenen dat mijn wagen slipt. In het eerste geval: uitkijken. Houd er gewoon rekening mee dat er een kans is om uit te glijden. Gaat u met een wagen op stap, houd er rekening mee dat de wagen kan slippen. Alleen al door het feit, dat u daarmee rekening houdt, zullen de gevolgen anders zijn. Een dergelijke profetie behoeft zich niet te vervullen, omdat mijn eigen veranderd gedrag invloed heeft op de resultaten die worden voorspeld. Met deze drie voorbeelden heeft u misschien iets begrepen van wat belangrijk is.

Nu zult u, als de profetie niet uitkomt, zeggen dat ze niet waar is. Maar als ze uw gedrag heeft beïnvloed, is de kans groot dat ze wel waar is, want uw gedrag heeft voor u de situatie veranderd. Maar zonder de invloed waardoor dat mogelijk werd is de kans dat de profetie een juiste zou zijn geweest toch zeker 90 %.

Als ik zeg: Mijn droom is niet waar, want er is niets gebeurd, ik heb stilgestaan en er zijn geen auto's op elkaar gereden, dan heb ik dus niet de volledige vervulling van de profetie gezien. Maar doordat mijn gedrag is veranderd, zijn de gevolgen veranderd. Voor mij zal het verdere verloop van de gebeurtenissen beïnvloed zijn. In zoverre was deze voorspelling dus waar.

U heeft de mogelijkheid om heel veel af te lezen. U heeft de mogelijkheid om voor uzelf heel veel dingen te erkennen. Die erkenning betekent niet dat ze altijd waar is. Als je b.v. van de duivel droomt, is het helemaal niet zeker dat je schoonmoeder op bezoek komt. Maar het wel zo, dat u door uw aanvoelen te vertalen als iets waarmee u rekening moet houden in staat bent de omstandigheden, wanneer ze optreden, beter te beheersen.

Beschouw elke voorspelling als een waarschuwing. Denk nooit dat u in een algemene waarschuwing te allen tijde betrokken zult zijn. Als ik u vertel, dat er onlusten zullen uitbreken in Den Haag (zeer waarschijnlijk in de buurt van Scheveningen), dan heb ik 90 % kans dat het uitkomt. Maar als u nu toevallig net aan het winkelen bent in het centrum, dan merkt u daar niets van; dan leest u het hoogstens in de krant of u ziet het op de t.v. Denk dus niet dat u bij die algemene dingen betrokken zult worden.

Als ik zeg: Er is een crisis, dan betekent het niet dat die crisis u treft. Het betekent alleen dat de algemene omstandigheden daardoor worden beïnvloed. Houdt u rekening met het optreden daarvan, dan kan het voor u soms eerder een voordeel dan een nadeel betekenen.

Denk niet dat een algemene voorspelling voor u volledig van toepassing is. Realiseer u, dat uitgaande van uw mogelijkheden, uw kunnen en uw inzicht, in staat bent u vrijelijk binnen een algemene voorspelling te bewegen. Naarmate de voorspelling meer persoonlijk wordt, zal de waarheidsfactor voor u daarin groter zijn. Zolang er echter een uitwijkmogelijkheid is, kunt u nog steeds aan die invloed ontkomen.

Wij kunnen vele voorspellingen, die op zichzelf waar zijn, negeren en daardoor voor onszelf tot tijdelijke onwaarheid maken. Wij zijn niet gebonden aan een noodlot, maar wij zien de aanduidingen van een waarschijnlijk lot waaraan we ons door een afwijkende reactie kunnen onttrekken.

Dit alles bij elkaar maakt duidelijk dat 'waar of onwaar' op een voorspelling nooit van toepassing kan zijn volgens de algemeen geldende norm. Dat betekent, dat onwaar alleen daar waar een aperte onjuistheid of onwaarheid direct kenbaar wordt, kan worden verondersteld. Zelfs dan is het mogelijk dat een deel van de voorspelling juist is.

Als wij zeggen, dat een voorspelling waar is, dan betekent dit niet dat daarin alle beschreven feiten of factoren als zodanig en direct waar zullen worden. Het betekent slechts dat er een bepaalde tendens met bepaalde knooppunten voor ons ligt en dat wij door juist te reageren de toekomst verder mede kunnen bepalen.

Waar of onwaar is niet met zekerheid te zeggen. Als de dingen die ons worden voorspeld uitkomen, dan is dat in 9 van de 10 gevallen onze eigen schuld. Niet omdat wij volgens een suggestie leven, maar omdat wij weigeren in te grijpen op het ogenblik dat we de mogelijk daartoe beseffen.

Ik hoop, dat u niet denkt dat het spelletjes zijn. Van de vorige les met de percentages zeiden er mensen: Ik word er gek van. Maar als u dat niet weet, hoe kunt u dan dat wat ik nu heb gezegd op de juiste manier verwerken? Er is een samenhang. Het is gemakkelijk een avond te vullen met enkele profetieën, waar of niet waar. Maar de samenhang, die ik u probeer te tonen en die ik u in de hele cursus steeds weer heb voorgelegd, hoe schijnbaar onsamenhangend het vooral in het begin soms leek, geven u de mogelijkheid om voor uzelf enigermate te voorspellen en vooral om voorspellingen, van welke zijde die ook mogen komen, juister te waarderen en er persoonlijk op in te spelen. Daar gaat het om in deze cursus.

-:-

OPMERKINGEN BETREFFENDE HET ONDERWERP VAN DE CURSUS.

Als wij spreken over voorspellingen, dan spreken wij over datgene wat wij tevoren denken te weten omtrent datgene waaryan wij niets weten; en wel op een zodanige manier dat we soms waarnaken wat we niet wisten.

Als wij ons bezighouden met voorspellingen, dan denken wij aan de Bilt. De Bilt geeft voorspellingen die meestal uitkomen, behalve als je erop had gerekend. Op deze manier zitten wij allen met voorspellingen een beetje in onze maag. De mensen denken, dat een voorspelling iets is waarvan je altijd zeker kunt zijn tot het ogenblik, dat ze moet uitkomen.

Een voorspelling is over het algemeen iets waarop de mens zijn verwachtingen stelt in de hoop dat hij gelijk krijgt t.a.v. anderen, die hetgeen hij als waarheid beschouwt, ontkend hebben. In dit opzicht zijn er heel veel voorspellingen over het einde van de wereld, de economische crisis en andere zaken in omloop.

Als u een dergelijke voorspelling hoort, moet u zich altijd realiseren dat degene die de voorspelling geeft haar geeft in de hoop dat ze waar wordt, omdat hij alleen als ze waar wordt gelijk krijgt en zo zichzelf kan zien als verstandiger en beter dan u ooit geweest bent. Als u echter beter en verstan-

diger wilt zijn dan degenen die dergelijke voorspellingen doen, moet u zich niet afvragen: Wat is de waarheid die in mij leeft? Wat is de kracht die in mij bestaat en hoe kan ik daardoor een beeld krijgen van mijn juiste handelingen in de nabije toekomst?

Een voorspelling kan nooit een geheel omvatten; ze zal altijd uit fragmenten bestaan. Daar iemand die fragmenten altijd weer tot een geheel zal trachten samen te voegen, is over het algemeen het resultaat ongeveer als een giraffe met olifantspoten of een olifant met giraffe poten. Dat zijn onmogelijkheden, omdat men door het samenvoegen der delen nooit komt tot het juiste besef van de mogelijke samenhang in het geheel.

Daar u hiermede al enkele beschrijvingen heeft gehad, wil ik nu proberen persoonlijke profetieën en voorspellingen aan een nader onderzoek te onderwerpen.

Als ik iets voorspel t.a.v. mijzelf, is het over het algemeen de wens die de vader is van de gedachte. En als daar iets van uitkomt, blijkt alleen dat de moeder onbekend was.

Als ik een voorspelling doe t.a.v. een situatie of omstandigheden die mij mede betreffen, dan zal ik althans ten dele gelijk hebben door mijn aanvoelen. Maar ik zal er rekening mee moeten houden, dat ik door mijn houding te veranderen eveneens grote veranderingen in de betekenis van het geheel voor mij tot stand kan brengen.

Als ik een persoonlijke voorspelling geef voor een ander, dan moet ik er rekening mee houden dat alleen, als ik de ander op de juiste manier aanvoel en benader, ik een zodanig rapport met de ander kan verkrijgen dat ik hierdoor kom tot een aflezen van de mogelijkheden die voor de ander bestaan. Als ik die als zekerheden weergeef, dan is dat ongetwijfeld omdat ik niet in staat ben alternatieve mogelijkheden voldoende en gelijktijdig te beseffen.

Elke voorspelling heeft zin en betekenis omdat ze een weergave is van mogelijkheden in de toekomst en daardoor wijst op de mogelijkheden die er voor onszelf bestaan. Indien wij geen gebruikmaken van een voorspelling als aanwijzing voor gevaar, dan moeten we gewoon die voorspelling naast ons neerleggen. Voorspellingen hebben namelijk geen zin, als wij ze beschouwen als een verwezenlijking, die zonder ons ingrijpen tot stand zal komen en die ons volledig zal beheersen. Slechts waar wij proberen om zelf datgene wat wij voorvoelen of voorzien mede te beheersen, komen de tot een daadwerkelijk deelhebben eraan en zullen we als zodanig ons aandeel daarin mede kunnen bepalen.

Dan stel ik nog de volgende punten:

Een profeet is iemand, die zo ver in de toekomst schouwt dat een ander op dit ogenblik toch niet meer kan controleren of hij gelijk heeft of niet.

Een voorspeller is iemand, die kleine zaken t.a.v. een toekomstig gebeuren zodanig weergeeft dat ze voor degenen die leven nog controleerbaar zijn.

Degene die algemene voorspellingen geeft zal doorgaans proberen eerder een bepaalde mentaliteit aan te kweken dan bepaalde feiten aan te kondigen. Een ieder heeft daarmee rekening te houden. En als u geen zin heeft om u door vele voorspellingen te laten misleiden, dan moet u altijd afgaan op uw eigen inzicht en mogelijkheden en daarbij rekening houden met alle reacties van anderen die u altijd kunt constateren. Het is namelijk de wisselwerking tussen het "ik" en alle anderen waardoor de feiten van de toekomst voor een groot gedeelte mede worden bepaald.

Ingrijpen van bovennatuurlijke of andere krachten in een toekomstige ontwikkeling is mogelijk, maar het is niet zeer waarschijnlijk. Daarom heeft het geen zin daarop te rekenen. Hoogstens mag men verwachten dat, als men zelf probeert in te grijpen deze ingreep wordt versterkt in een mate die voor het "ik" zonder meer onmogelijk zou zijn geweest.

Wij zijn vrij in het bepalen van onze levensweg. Wij zijn gevangen binnen het kader van het geheel van de ontwikkelingen waarin wij geboren zijn. Daar dit een feit is, moeten we ons niet afvragen hoe het beter zou zijn, maar hoe wij ons beter kunnen bewegen binnen het bestaande kader. Slechts daar waar het kader begint te falen, kunnen wij nieuwe uitwegen zoeken, maar die worden dan zelfs op dat ogenblik nog mede bepaald door het kader waaruit wij proberen te ontsnappen.

Als u probeert om de eeuwigheid een ogenblik in het heden te overzien, dan moet u ook nog het volgende onthouden:

Alle voorspellingen omtrent het leven na de dood, want meer zijn ze niet, hebben voor u weinig betekenis zolang u op aarde leeft. Wanneer u op aarde leeft, heeft u namelijk te maken met het leven op aarde. Alle geestelijke en andere beïnvloedingen en krachten, die u voor na de dood in het vooruitzicht worden gesteld zijn twijfelachtig. Bovendien, hoe kan een ander weten wat God wil? Hoe kan een ander weten hoe de duivel u al bij de kladden heeft? Daarom, laat u niet leiden door dergelijk ficties van anderen. Laat u alleen leiden door uw innerlijke gevoelens, ook t.a.v. een hiernamaals en probeer dit om te zetten in een eigen manier van leven en denken in het nu, in uw stoffelijk heden.

Nog een paar afsluitende opmerkingen:

Wij kunnen niet rekenen op een gelijkmatig verloop van gebeurtenissen op aarde. Dit zal dus ook geestelijk eveneens het geval zijn. Wij hebben in feite voortdurend te maken met stroomversnellingen. Het zijn juist in deze stroomversnellingen dat we onbeheersbaar in een bepaalde richting worden gedwongen, tenzij wij tevoren rekening ermee houden en zo de mogelijkheid behouden ons eigen tempo en daarmee onze eigen gerichtheid te beheersen.

Als een maatschappij in een versnellingstoestand verkeert, moeten wij onszelf leren beheersen en onszelf leren richten op datgene wat voor ons nog steeds wenselijk en goed is. Alleen op die manier kunnen we waarmaken wat in ons als mogelijkheid is gelegen. Elke voorspelling, die de stroomversnelling als onontkoombaar voorstelt, is foutief. Slechts als wij met een werkelijke waterval te maken krijgen, is het zaak om uit de stroom te komen voordat we naar beneden donderen.

Als u bezig bent met dit onderwerp, dan moet u verder alstublieft niet vergeten, dat alles een samenhang heeft. Alles wat in deze cursus is gezegd, hoe vaak het ook zonder samenhang werd gesteld vanuit uw standpunt, heeft een samenhang.

Wijzelf zijn een complex. Wij kunnen niet één deel van ons wezen afzonderen. Zo is het ook met de tijd, met het gebeuren en met de mogelijkheden. Deze vormen één geheel en wij kunnen geen delen daarvan afzonderen. Wij kunnen slechts aan de delen de werking van het geheel herkennen. Zoals dit bestaat t.a.v. de mens, zo bestaat het t.a.v. de toekomst. Niemand, die zich bezighoudt met de toekomst, doet er goed aan zich te beroepen op het verleden.

Dat wilde ik u nog even zeggen.

-:-

STOPTREIN.

Een stoptrein is een trein die verkeerd geboren werd. Een geïncarneerde hond die nu mechanisch probeert de poot op te lichten tegen elkeen die hem voorbij gaat.

Als wij onze eigen gedachtentrein op dezelfde manier laten gaan, dan is het duidelijk dat we zelden zullen aankomen waar we moeten zijn, voordat het gebeuren al is bepaald en ons dus overvalt.

Wij moeten leren niet als een sneltrein aan alles voorbij te gaan, maar wij moeten gelijktijdig wel beseffen, dat wij - ziende wat wij voorbij gaan - voortdurend in beweging zijn en blijven. Er is eenvoudig geen tijd om je te lang bezig te houden met de dingen, die nu alweer verleden tijd zijn. Je moet je voortdurend bezighouden met datgene wat komt en datgene wat is.

Door op deze manier een visie te ontwikkelen ten aanzien van je bestaan en je contact met de wereld, zul je in staat zijn steeds meer van je wereld te beseffen, steeds beter je eigen weg te richten en te beleven en daarnaast te voorkomen dat je als een stoptrein achter de feiten aanhinkend door het leven heenstottert of als je als een sneltrein voorbij gaat aan alles wat het leven belangrijk maakt een einddoel bereikt zonder te weten hoe je daar bent gekomen.

Voor een geest is het belangrijk dat het leven wordt beleefd, maar tevens dat het besef van het beleven een persoonlijke gerichtheid aan het geheel van het leven in zijn uiting wordt gegeven.

:--:~:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN

mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

MAANDBLAD.
(10 ners per jaare)

I N H O U D.

MEI 1980

ROEIEND BEWUSTZIJN

Sprongsgewijze ontwikkeling

De taal van de Meesters

Fantasie

CI blz. 85

CI " 94

CI " 98

VOORSPELLINGEN

Profeten

Volkswijsheid

Geduld

CII " 101

CII " 109

CII " 114

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

I N H O U D.

GROEIEND BEWUSTZIJN

HOOFDSTUK VIII.

SPRONGSGEWIJZE ONTWIKKELING.

Als wij te maken hebben met een dierlijk bewustzijn, dan is het bijna ongelooflijk dat zo'n dier vanuit de ene incarnatie in de volgende weer mens kan zijn. Ook bij mensen zien we soortgelijke verschijnselen. Er is een periode waarin ze iets doormaken en dan blijkt ineens dat het bewustzijn zich opnieuw a.h.w. heeft ontplooid en ontwikkeld. Wij zouden hier kunnen spreken van een sprongsgewijze ontwikkeling, omdat in feite de geleidelijkheid niet kenbaar is.

Nu hebben we in een vorig deel van deze cursus al eens gesproken over de manier waarop dat groeit en in een nog verder in het verleden liggende cursus hebben we dit allemaal uitgewerkt. Ik wil dat dus niet al te precies behandelen.

Een bewustzijn heeft twee factoren waarmee we altijd rekening moeten houden.

In de eerste plaats natuurlijk de vanuit het "ik" gerichte beleving.

In de tweede plaats het vermogen om een deel van deze beleving naar een punt buiten het "ik" te projecteren. Dat zijn de belangrijke factoren bij elk groeiend bewustzijn.

Bij een dier zien wij - en nu wil ik de mens even buiten beschouwing laten - dat het verantwoordelijkheid op zich kan nemen. Het kan een wijfje zijn dat de aanvoerster wordt van een olifantenkudde, het kan een hengst zijn die de paarden aanvoert. Zo'n dier begint in wezen dus wel met zichzelf. Het gaat een kudde zien als een verlengstuk van zichzelf, maar het gaat tevens begrijpen dat die delen van het "ik" afzonderlijke eigenschappen hebben. Hierdoor kan het bewustzijn enorm groeien. Want op het ogenblik, dat ik niet alles meer beoordeel aan de hand van mijn eigen kwaliteiten en eigenschappen alleen, betreed ik al een ruimere wereld. Die veel ruimere wereld is geestelijk zo groot, dat de incarnatiemogelijkheid als mens daar eigenlijk uit voortvloeit.

Nu neem ik aan, dat u de dierlijke fase althans grotendeels achter u heeft. Daarom zou ik nu voornamelijk verder willen spreken over de eigenaardige schokken die het bewustzijn kan ondergaan, wanneer we in de materie vertoeven.

Wanneer je leeft, ontwikkel je wat men noemt een gewoontepatroon. Dit houdt in, dat je bepaalde handelingen altijd ongeveer gelijk verricht, dat je oriëntatie t.a.v. je medemensen altijd ongeveer dezelfde is, kortom, dat je wordt geleefd door iets wat je hebt aangewend of wat de wereld je heeft aangeleerd. Er kunnen echter omstandigheden zich voordoen waardoor je niet meer in staat bent op een dergelijke wijze te reageren.

Dat begrijp je dan niet. Het resultaat is, dat er enorme spanningen kunnen rijzen en wat meer is, dat die spanningen vaak ook voor jezelf negatieve effecten hebben; je weet er geen raad mee.

Nu kun je natuurlijk alles wijten aan het tekortschieten van de wereld; iets wat we heel vaak zullen zien vooral bij jongeren. Je kunt echter ook beseffen, dat je de wereld eerst op haar eigen merites moet beoordelen voordat je je relatie met de wereld kunt vaststellen. Op het ogenblik dat dat gebeurt, kom je innerlijk in verwarring. Het beseff had zijn vaste grenzen, het had zijn zekerheden. Het bezit deze nu niet meer en moet zich op nieuw oriënteren. Dat is een zeer pijnlijk proces.

Heel veel mensen zullen zich, wanneer dat begint, daaraan willen onttrekken. Ze doen dat vaak door terug te vallen op hun gewoonten ofwel de schuld bij de deur van anderen te leggen.

Stel nu, dat je dat niet doet, dan komt er een ogenblik dat je je mentaliteit, je gedrag, je reactie onder de loupe gaat nemen. Maar als je dat doet met een besef dat buiten je de wereld anders reageert dan jij hebt gedacht, dan verandert ook je waardering voor de wereld en je relatie met de wereld. Waar dat gebeurt, ontstaat er een geheel nieuwe ontwikkeling. Het "ik" maakt dan a.h.w. met een schok (meestal niet al te aangenaam, maar het duurt niet lang) een sprong in zijn relatie met de wereld. Je gaat allerlei dingen, ook uit het verleden, anders bekijken. Je ziet je eigen doelstellingen in een geheel nieuw licht. Vanaf dat moment zal dus de emotionele waarde, die wordt overgedragen naar de geest, ook van een ander gehalte zijn. Dat betekent, dat die geest op haar beurt een aantal nieuwe resonanties verwerft.

Elke resonantie voor de geest is in wezen een mogelijkheid om contact te hebben met anderen en van die anderen gegevens, kracht e.d. te ontvangen. Het is duidelijk, dat niet alleen maar in de materie je denken en je gedrag enige wijzigingen ondergaan, ook je innerlijk ondergaat wijzigingen en je komt tot een inzicht in de wereld dat je tot op dat ogenblik niet had.

De periode waarin zo'n sprong zich voltrekt kan wat variëren. Er zijn mensen die dat doormaken in een week. Er zijn ook mensen die daar 3 tot 6 maanden over doen. Moet je daar langer over doen, dan kun je niet meer van een sprongsgewijze ontwikkeling spreken. Wat dat betreft zijn ook de neven-effecten anders. Ik zal daar zo dadelijk op terugkomen.

Wat zijn de kwaliteiten die de geest normaal ontvangt? Een mens ontvangt normaal een aantal signalen uit zijn omgeving die onbewust mee worden verwerkt. Dat kunnen gedachten zijn, dat kunnen ook geestelijke invloeden zijn en zelfs waarden uit het gemeenschappelijk bewustzijn. Daarnaast heeft de geest het vermogen om door haar eigen concentratie selectief gegevens te ontleenen aan de omgeving over het gemeenschappelijk bewustzijn. Om dit aan geestelijke krachten te doen heeft ze gewoonlijk niet voldoende doordringingsvermogen. Dat wil zeggen, dat ze dus altijd gebonden blijft aan materiële reacties en relaties.

Op het ogenblik, dat die ontwikkeling sprongsgewijze plaatsvindt, verandert dit de hele relatie. Want nu gaan geestelijke elementen opeens veel sterker spreken dan stoffelijke. De stoffelijke namelijk lopen nog in de oude tendens, omdat de afstemming van de persoonlijkheid op materiële waarden niet opeens in bijna het tegengestelde kan veranderen omdat gewoonten en denkgewoonten nog een tijd worden doorgezet, ook als deze verandering van bewustzijn inderdaad heeft plaatsgevonden. Het betekent, dat de eerste vernieuwende factoren altijd uit de geest komen.

Hier is dan de vraag: Met welke sferen of met welke entiteiten (het komt op hetzelfde neer) kan ik in contact komen? Het onmiddellijke contact van een mens voor zover dit enigszins bewust of halfbewust kan worden beleefd is doorgaans met entiteiten die op aarde hebben geleefd ofwel nog stofgebonden zijn, danwel nog in de vormkennende sferen vertoeven.

De mogelijkheden om verder contacten te leggen zijn voor de doorsnee-mens praktisch nil.

Nu komt de sprong. Dat betekent, dat de gehele waardering van vorm, formaliteit e.d. wegvalt. Wij boren dus plotseling sferen aan waarin de beperking van de vorm niet meer bestaat. Maar dat houdt in dat punt 1 deze geestelijke krachten werken met essentie en niet meer met uiterlijkheid. Het resultaat voor een mens is, dat hij sterk intuïtief gaat reageren. Hij ziet veel meer dingen zonder ze eigenlijk verstandelijk te kunnen benaderen.

Punt 2: de mens wordt gevoeliger voor entiteiten. Ook dat is logisch. Het is voor sommigen helderziendheid of helderhorendheid, maar het kan net zo goed zijn dat men gaat dromen of dat men zich op een andere manier gaat bezighouden met paranormale waarden.

Maar het paranormale, d.w.z. datgene wat de norm te boven gaat en niet verklaarbaar is uit de norm, speelt in toenemende mate een rol in het leven. De kracht die je nodig hebt is voor een normaal mens te vergelijken met zijn eigen aanvaarding van een kernbron (b.v. God), danwel diens eigen besef van verbonden zijn met bepaalde entiteiten. Waar dit besef niet bestaat, kan geen kracht worden ontleend. Aangezien onze godsvoorstelling over het algemeen beperkt is, betekent het ook dat ons vermogen om uit God kracht te verkrijgen en die zelf bewust te gebruiken eveneens nogal beperkt zal zijn.

Het bewustzijn maakt een sprong. God is niet meer de formuleerbare factor. Hij is een soort emotie die in je speelt. De emotie is niet te begrenzen; ze is niet met redelijke grenzen aan te duiden. Uit de totaliteit kan ik dus veel grotere energie ontleen dan normaal was en wel voor zover mijn wezen in staat is die krachten te verwerven. Dat betekent gewoonlijk dat iemand, die zo'n sprongsgewijze ontwikkeling doormaakt, zijn vermogen om te werken met geestelijke krachten (de z.g. paranormale vermogens) verdrie- tot vertienvoudigd ziet. Dan denkt u: dat is nogal wat. Maar het ligt er maar aan wat u nu heeft. Het is een factor van vermenigvuldiging; het heeft niet zonder meer een uitbreiding per se.

De situatie waarin het bewustzijn zich dan bevindt is in de eerste plaats: oriënteren. Want, zoals ik al heb gezegd, je zit vast aan oude gewoonten van denken, van stoffelijk reageren. Ook geestelijk zul je bepaalde gewoonten niet zo gemakkelijk helemaal uit het oog verliezen. Maar er is een doorbreking; en die doorbreking wordt groter. Denk aan een stormvloed waardoor een dijk door een oorspronkelijk klein stroompje water wordt doorbroken en dat erodeert dermate sterk dat op een gegeven ogenblik een groot gedeelte van de dijk doorbreekt.

Een soortgelijk effect zien we nu in het bewustzijn plaatsvinden. Dat heeft het voordeel dat je eraan kunt gewennen. Want als je ineens met een totaal nieuwe visie en een totaal nieuwe mogelijkheid met een wereld wordt geconfronteerd, dan kun je dat niet aan. Maar omdat het langzaam begint en steeds sterker wordt, pas je je eigenlijk aan je nieuwe mogelijkheden aan. Het resultaat is dan ook voor buitenstaanders verbluffend en voor de persoon zelf zeer natuurlijk. Je hebt geen tijd om erover na te denken dat het zo gek is gegaan.

Nu je eenmaal in contact bent met niet meer aan de vorm gebonden entiteiten, zul je ook in de meer abstracte zaken steeds sterker geconfronteerd worden met de essentie en niet meer met vorm en formulering. Dit is een heel belangrijk punt.

Formulering op zichzelf betekent beperking van datgene wat wordt geformuleerd. Als ik echter niet meer formuleer maar ervaar, dan zal het totaal van mijn gevoeligheden bepalen in hoeverre het ervarene voor mij kenbaar wordt. Ik heb geen behoefte meer om het vast te leggen; het is er eenvoudg. Dat een persoon op aarde die zover is gekomen steeds

meer contact krijgt met entiteiten is bijna onvermijdelijk.

De contacten die je legt, zullen variëren. Dat kan gaan van een persoonlijk advies of een persoonlijke raad, die dan echter niet meer met redenen omkleed wordt gegeven, tot een geheel nieuw beeld van je mogelijkheden waardoor je plannen zich wijzigen of je manier van optreden en werken veranderen en daarmee ook je functie in de stoffelijke wereld. De situatie waarin de geest dan verkeert, betekent dat ze eigenlijk steeds meer deel wordt van een geestelijke wereld.

Bij het normale bewustzijn zien we wel de overgang van wereld naar sfeer en van sfeer naar wereld. Het is echter altijd als een soort vervolghet verhaal, een soort keukenmeidenroman in een ongeteld aantal afleveringen. Nu blijkt dat de keukenmeidenroman ineens verandert in een gothische stijl en tenslotte misschien in een zeer moderne stijl. De stijl van het geestelijk beleven verandert en dat betekent ook dat ik niet meer als "ik" terugkeer, maar weer beperkt blijf tot diezelfde vormkennende sfeer waarin ik al zo lang heb vertoefd.

Een geest, die normaal altijd in laag-Zomerland komt en vandaaruit weer teruggaat, dringt nu ineens door tot de grenzen van hoog-Zomerland en begint met een beleving waardoor haar hele visie op incarnatiemogelijkheden verandert. Op deze manier kunnen mensen in zeer korte tijd enorm veel veranderen.

Nu moeten we even naar de menselijke werkelijkheid terug gaan. De samenleving is opgebouwd uit individuen. De meeste mensen weten dat niet. Zij denken altijd: de maatschappij bepaalt mij, maar ook als mens bepaal je mede de maatschappij. Een geest, die bewuster incarneert, zal die maatschappij anders benaderen. Dat wil zeggen, dat er een begin is van een doorbreken van maatschappelijke gewoonten en ritmen. Als dat eenmaal gebeurt, dan kan er een ommekeer plaatsvinden in de mentaliteit van hele koninkrijken of keizerrijken in een à twee geslachten. Dat is een opvallend verschijnsel. Als je namelijk de geschiedenis van de mensheid beschouwt, dan blijkt steeds weer dat er plotseling een soort schokbeweging is.

De hele wereld heeft een veelgodendom en ineens, niemand weet precies hoe, ontstaat er een kleine groep die een eengodendom heeft. Zeker, het gaat uit van de stamgod, ongetwijfeld, maar het sluit alle anderen als mogelijk gelijkwaardige goden uit. Dat is een hele verandering in de benadering van een godsbegrip, maar het betekent ook een verandering in de manier van leven. Want als er vele gelijkwaardige goden zijn, dan kun je die goden tegen elkaar uitspelen. Maar als er slechts één god is, dan is diens wet iets waartegen je je wel kunt verzetten met alle consequenties ervan, maar je dient eraan te gehoorzamen en daarmee basta. Dan kijken we verder hoe zich dat eigenlijk verder ontwikkelt.

Het christendom b.v. maakt de mensheid in wezen los van de dominerende Godheid. Het is meer een soort partnerschap met God dat je aangaat dan dat het een kwestie is van slaafse onderdanigheid. Eens waren de mensen de slaven van hun God. Elke overtreding werd streng gestraft. Nu hebben we te maken met een vriendschappelijke relatie met God waarbij God wel raad geeft maar de consequenties bij de mens liggen en niet meer een kwestie zijn van een goddelijke willekeur zonder meer.

Dan gaan we verder humanitair denken. Dat humanistisch denken is eigenlijk ook niet zo belangrijk. Wel zeker, het is een schokkende verandering. Eens stond de abstractie (de God) onaantastbaar in het middelpunt. Nu komt de mens in het middelpunt te staan. De mens staat in het middelpunt van het gebeuren en wat zich vandaaruit ontwikkelt, heeft nog wel met God te maken, maar de mens is niet meer alleen een soort partner van God geworden, maar hij is ook van stille vennoot verandert in iemand die actief deelneemt, al is het maar door het voeren van de boekhouding bij wijze van spreken.

Het bewustzijn van de mensheid ontwikkelt zich verder. De combinatie van het humanisme (ik hoop niet dat er humanisten zijn die mij dat kwalijk nemen) zou ik toch wel de God-is-dood-beweging willen noemen.

God is dood. Het beeld van God is sterfelijk. De kracht zelf misschien niet maar het beeld. Het beeld dat wij hebben van God is niet meer gefixeerd; het is flexibel geworden. In die flexibiliteit kan de godsbeleving dus worden gedemonstreerd op duizend-en-één verschillende manieren. God kan voor elke mens in een andere vorm optreden en er is geen reden meer om de ene boven de andere te verkiezen. Wij hebben hier te maken met een sprongsgewijze ontwikkeling. Als wij die precies willen oriënteren, kunnen we zeggen dat tussen de jaren '50 en '70 althans een deel van de mensheid een sprong heeft gemaakt in zijn visie op zichzelf en op de wereld. Dit betekende voor die hele groepering - of ze het nu weten en beseffen of niet - een totaal nieuw contact met de kosmos en niet alleen met de wereld.

Het is een beetje overdreven om nu nog te praten over Provo, Oranje vrijstaat, The flower people enz. Dat is allemaal voorbij. Tegenwoordig gaat het anders. Het zijn degenen geweest waarin deze beleving van het "ik" en van de wereld sprongsgewijze en met een enorme nadruk veranderde. Het leven ging er anders uitzien. De mensen gingen er anders uitzien. De eigen verantwoordelijkheid tegenover de wereld werd een heel andere. Nu is dat weer weggeëbd. Maar allen, die op de een of andere manier daarvan deel zijn geweest, zijn veranderd, ook degenen die nu nog leven.

O, er zijn teleurgestelde provo's in rijksbanen. Er zijn teleurgestelde provo's die zijn gaan dichten of acteren. Er zijn misschien nog anderen die wanhopig proberen de ontwikkelingen van de jeugd bij te houden. Dat is helemaal niet erg. Maar die mensen zijn veranderd en daarmee is hun relatie niet alleen met de mensheid maar ook met het onkenbare, met God, met de kosmos, met de sferen veranderd. Wanneer deze zo dadelijk gaan incarneren, dan is het duidelijk dat ze een sprongsgewijze ontwikkeling van bewustzijn hebben doorgemaakt waardoor ze een totaal nieuwe factor gaan vormen in de groei van de mensheid.

Als je dat zo zegt in die termen, dan denkt iedereen: zou dat wel waar zijn? Ik zeg u, dat de mensen inderdaad veranderd zijn. Het gaat niet alleen maar om het zoeken naar de roes, naar de zelferkenning, de egotrip en al die andere dingen meer. Dat zijn uiterlijke verschijnselen van onzekerheid. Als in het "ik" eenmaal een beeld is gekristalliseerd, dan is het onveranderlijk geworden. Het is nu deel geworden van een totaal contact waarbij ook de krachten, die vanuit de geestelijke wereld ergens een rol spelen, opeens veel sterker gaan doorwerken.

O, er moet een grens worden doorbroken; een grens van gewoonte. Maar die grens is niet onoverschrijdbaar voor mensen die zelf al zover veranderd zijn dat hun gewoonten niet meer passen bij de wereld waarin ze leven.

Elke keer weer zien wij in de historie van de mensheid een sprong van deze aard optreden. Enkele generaties nadat die sprong heeft plaatsgevonden, begint het in feite. Er komen nieuwe figuren. Soms zijn het filosofen, soms wetenschappers, soms nieuwe profeten. Zij geven de wereld iets wat tot op dat ogenblik zo nog niet is geweest. Wij zeggen dan: Dat zijn de vernieuwers. Neen, het zijn geen vernieuwers. Het zijn alleen mensen, die hun eigen contact met een hogere wereld menselijk proberen uit te drukken. Door het uitdrukken van deze factor beïnvloeden ze veel meer dan tijdens hun vorig bestaan waarin die sprong plaatsvond de gehele omgeving. Zij worden degenen die de historie van de toekomst voor een groot gedeelte van de mensheid gaan bepalen.

We moeten proberen een paar andere zaken reëel te beschouwen. Dat u een bewustzijn heeft en dat dat bewustzijn doorgaans wel wat zal groeien tijdens een mensenleven, daarover behoeven we niet te strijden. Of u een sprongsgewijze ontwikkeling doormaakt, dat ligt aan uzelf.

Maar welke factoren treden dan op? En dat is typerend.

Iemand, die plotseling een sprong in bewustzijn doormaakt, zal in het begin worden geconfronteerd met een onaanvaardbare wereld. Het eerste dat hij doet, is volgens de oude gewoonte proberen anderen te regeren. Dat lukt niet en daardoor trekt zo iemand zich dan meestal terug. Hij gaat deel uitmaken van een nogal exclusieve groep b.v. Hij richt zich op iets wat supermodern heet en komt tot de ontdekking dat hij ook daar niet verder komt.

Dan komt dat verschrikkelijk ogenblik van de zelfconfrontatie: de donkere trip. Plotseling realiseert hij zich: ik ben voor anderen niet wat ik zelf denk te zijn. En dan krijgen we het kritieke punt, want hier gaat het om de vraag, of de sprong lukt of niet. Kun je dit accepteren, kun je dit verwerken, kun je ermee doorgaan, dan zul je in het begin nog erg veel moeilijkheden hebben met jezelf. Het is als iemand die wil uitscheiden met roken en die toch voortdurend loopt te zoeken of hij nog een sigaret in zijn broekzak of tas vindt.

Elke keer weer corrigeer je jezelf. De periode van correctie is minder lang dan je denkt. Ze duurt gewoonlijk enkele maanden. Daarna heb je de nieuwe gewoonte gevonden, de harmonische gewoonte. Eerst als je die aanpassing hebt bereikt, begint die andere kracht sterker in je op te treden, want nu pas ben je in staat om haar te ontvangen.

Er komt een periode van ijle indrukken. Het is of iets voorbij danst aan de zijkanten van je blikveld. Langzamerhand leer je dat je die dingen kunt pakken met je gedachten, dat het niet gaat om zien of horen, maar dat je gewoon moet leren centraal te denken. Zolang dat nog een poging blijft, zijn de resultaten vraagwaardig. Maar er komt een ogenblik, dat je het spontaan doet.

Het is alsof je spontaan die kracht beetpakt die je nodig hebt, of je spontaan dat denken, dat inzicht, die kwaliteiten tot je trekt die op dat ogenblik passen in je nieuwe bewustzijn en de mogelijkheden van je persoonlijkheid. Vanaf dat moment (dat kan zijn na 6 maanden tot anderhalf jaar) zien we de volle ontplooiing. Elke ontplooiing betekent ook dat het groeiproces van het bewustzijn is veranderd.

U kent wel de praktijken van sommige tuinlieden. Als u b.v. een hortensiaplant heeft en u wilt die laten bloeien, dan moet u de toppen wegsnoeien wanneer ze voor het eerst knop gaat zetten. Als u goed kijkt en u ziet een bladknop, dan haalt u dat eruit. Daarna zet de plant daaronder weer knop; die knop wordt dan een bloem. Op die manier moet u a.h.w. leren snoeien.

Als wij een maximum resultaat van de vernieuwing willen hebben, dan is het niet alleen: wij aanvaarden wat we hebben en we groeien tot in de hemel. Neen, wij gaan voorzichtig de dingen die overbodig zijn in ons geestelijk leven en in ons stoffelijk bestaan weghalen. Wij gaan er niet meer mee werken of op letten, opdat we kunnen komen tot de zaken die essentieel zijn. Dan krijgen we inderdaad die geestelijke bloei.

Een geestelijke bloei, dat moet u wel begrijpen, betekent niet dat u er direct erg florissant gaat uitzien. Heel vaak zie je er juist beroerd uit in zo'n periode. Al is het alleen maar omdat je nog niet in staat bent om alle energieën juist te verwerken en te weten wat er met je gebeurt. Nu heb je echter de mogelijkheid gekregen je eigen kwaliteiten te verveelvoudigen. Die verveelvoudiging van kwaliteiten, die geestelijk en voor een deel ook stoffelijk van belang zal zijn, ontwikkelt zich dan weer tot wat wij noemen rijpheid.

Rijpheid is geen inwijdingsproces zonder meer. Zeker, bij inwijdingsprocessen kan vaak een soortgelijke schok als beschreven optreden met alle gevolgen daarvan zoals eveneens al genoemd, maar het is niet noodzakelijk. Ook zonder inwijding kan deze situatie plotseling voeren tot een verveelvoudiging van wat je de verveelvoudiging van het eigen wezen kunt noemen.

Nu moet ik voorzichtig zijn dat ik niet in de war raak met mijn beeld-spraak.

Een verveelvoudiging ziet u misschien als een plotselinge uitbreiding. U moet het echter eerder zien als het ontstaan van het zaad van nieuwe mogelijkheden. Dat wil zeggen dat de mens, die eenmaal die sprong heeft gemaakt, niet onmiddellijk verder gaat woekeren totdat hij eindelijk de hele kosmos kan omarmen. Maar hij draagt met zich begripmogelijkheden waardoor hij later in de geest (dus in de sferen en dat betekent voor de doorsnee-mens wel na de dood) in staat zal zijn om werelden, waarmee hij tot op dat ogenblik geen enkel contact had, nu plotseling wel te ontvangen, daarop te reageren en daar a.h.w. in te groeien.

Er is dus eigenlijk een tweeledigheid; er is die meestal in de stof plaatsvindende schokontwikkeling en daarnaast krijgen we dan de daaruit voortkomende, maar intense groeimogelijkheid die practisch alleen geestelijk bestaat.

Als wij dat willen zien in het geheel van de mensheid, dan wordt het weer moeilijk en dan kunnen we er alleen maar uitkomen door te gaan spreken over de wortelrassen. Als dit ras een wortelras is, dan is het wel een winterpeen, als u het mij vraagt. Het is ontzettend kil in zijn benadering van alles wat van belang is.

Een wortelras geeft aan een bewustzijn dat dominant is en daardoor invloed heeft op de vorm van de mens maar ook op de vorm van zijn wereld en zijn samenleving. Nu is een dergelijke ontwikkeling maar eens in de zoveel duizend jaren denkbaar. Meestal 21.000 jaar. Er zijn zelfs perioden geweest waarin van het ene ras tot het andere meer dan 200.000 jaren verliepen. Maar nu hebben we dus te maken met deze wereld en dit ras.

Kan dit ras plotseling veranderen? Antwoord: dit is niet waarschijnlijk, want de geleidelijke groei is nodig voordat deze plotselinge ommekeer in geestelijke en stoffelijke beleving kan plaatsvinden. Maar als eenmaal voldoende mensen een dergelijke ommekeer hebben doorgemaakt, dan moeten wij ermee rekenen dat zij daardoor totaal nieuwe waarden naar voren gaan brengen in het ras. En als het aantal van deze buiten-beentjes (dat zijn ze in het begin) groot genoeg is geworden, dan zijn zij het die de norm gaan bepalen. Al de anderen zullen zich dan ofwel in gedrag, gewoonte en daardoor op den duur ook in geestelijke waarden gaan aanpassen aan deze verandering, dan wel ze zullen wegvallen. Wij hebben dat gezien met rassen.

Er waren vele mensenrassen. Homo sapiens kwam. Homo sapiens had een grotere herinneringstraining. Hij vond de samenwerking belangrijk niet in een gezagsrelatie maar in een grotere zelfstandigheid van elke persoon voor zich binnen de gemeenschap. Hadden de anderen zich daaraan onderworpen, dan waren ze opgegaan in homo sapiens. Voor een beperkt deel is dat gebeurd. Een groot gedeelte echter van die vroegere soorten hebben zich vastgehouden aan hun eigen habitus. Wat is het resultaat? Ze zijn weggevaagd. Je ziet ze niet meer, je hoort er niets meer van. Hier en daar zie je misschien nog een overblijfsel van een pygmeë, de een of andere oerbewoner van Australië maar daar blijft het bij.

De nieuwe soort die stoffelijk ontstaat, heeft nieuwe behoeften en nieuwe benaderingen. Dat betekent, dat ze de gehele samenhang in de wereld begint te veranderen. Homo sapiens is de eerste mens geweest die in staat was om het niet te laten bij bepaalde zeer primitieve werktuigen zonder meer, maar die begon steeds meer verschillende werktuigen te ontwikkelen en gelijktijdig tevens een kunstvorm waarvoor mede een deel van die werktuigen gebruikt konden worden. Dat is heel typerend geweest.

Als u dit beeld nu even vasthoudt en u denkt aan de huidige situatie, dan zal u duidelijk zijn dat overal in de wereld op het ogenblik een revolutie gaande is. Die revolutie heeft niet alleen maar te maken met de stoffelijke omstandigheden ook al denkt men dat misschien. Ze heeft in wezen te

maken met het onvermogen om zich innerlijk te identificeren met het wereldbeeld waarin men bestaat. Dan kun je dus zonder meer in verzet komen.

Je kunt destructief worden. Je kunt ook proberen iets anders te vinden; een andere waardering voor de wereld, een andere mogelijkheid om daarin te bestaan. Op het ogenblik dat dat gebeurt, krijgen we de schokontwikkeling. Maar uit die schokontwikkeling ontstaat dan (vaak na enkele incarnaties reeds) de nieuwe soort en de vergroting van kwaliteiten. Door die vergroting van kwaliteiten wordt de mogelijkheid geschapen tot verdere ontwikkeling en dominantie.

Groeiend bewustzijn is niet alleen maar een kwestie van geestelijk weelderig rondwapperen totdat je tenslotte de kosmos omvaamt. Het is mede een situatie waardoor alle stofgebondenheid, alle stoffelijke ervaring en zelfs alle ervaringsnoodzaak gepaard gaan met algehele veranderingen van niet alleen je wereld maar ook van jezelf. De wereld wordt op een andere manier manipuleerbaar. Maar je eigen verantwoordelijkheid, zoals je die beleeft en ziet, wordt eveneens een andere. Je relatie met kosmos en God, met de wereld en de materie die je beheerst, verandert. Ben je eenmaal begonnen met het manipuleren, dan verander je ook het ras en niet alleen maar de geest.

Sprekend over een groeiend bewustzijn kunnen we ons natuurlijk afvragen, of er dan altijd een gemiddelde van bewustzijn is. Een gemiddelde bestaat nooit. Het gemiddelde is een abstractie die is ontworpen op grond van het bestaande, maar daardoor op zichzelf onbestaanbaar is.

Er bestaat geen gemiddelde mens. Er bestaat alleen een geprojecteerd gemiddelde waarmee men de kwaliteiten en eigenschappen van een zeer groot aantal mensen tot een gemeenschappelijke noemer probeert te herleiden. Je kunt dus niet zeggen dat deze wereld bestaat uit mensen die allemaal gelijk zijn. Je kunt echter wel zeggen dat in deze wereld een groot aantal mensen leeft die a.h.w. door de relatie met de wereld zelf en de denkbeelden die in de wereld naar voren komen tot een zelfconfrontatie worden gedwongen.

Ik ben bereid te stellen, dat een aantal jaren geleden reeds (dus niet eerst nu) een schokontwikkeling heeft plaatsgevonden in steeds meer persoonlijkheden. De meesten realiseren zich nog niet hoe ze zijn veranderd. Zij zijn het die zo dadelijk het beginsel van een raciale verandering met zich brengen. Deze veranderingen zijn niet te beperken tot Nederland. U zult misschien denken: de hele wereld wordt zo dadelijk beheerst door provo's. Vergeet dat maar. Deze wereld/door allen, die tot een nieuwe beleving van zichzelf in de wereld zijn gekomen, veranderd en hervormd. /wordt

Men staat aan de vooravond van een zeer sterke verandering in alle menselijke waarden. Daarbij ligt de nadruk niet alleen op de geestelijke kwaliteiten, maar wel degelijk ook op een totaal nieuw vermogen om energieën en gegevens uit de geest toe te voegen aan het stoffelijke bestaan en gelijktijdig daarmee de reactie- en de oorzaak-en-gevolgverhoudingen op aarde voor zich meer beheersbaar te maken.

Dan kunnen we met ons verhaal niet alleen maar denken aan de eenling. Wij hebben te maken met het geheel. Voor u, indien u zelf betrokken bent bij die verandering, zal dat op dit ogenblik niet gelden, want u beleeft het niet als zodanig. U beleven is voorlopig voor u nog de maatstaf van het zijn. Maar voor het geheel zal elke verandering voor elke mens afzonderlijk betekenen dat er een soort explosieve waarde ontstaat in het geheel. Dat betekent voor het geheel meestal het begin van een verstarring. U heeft misschien wel eens gezien wat er gebeurt, als u een potje met water buiten heeft gezet, terwijl het vriest. Het barst. Waarom? Omdat de uitzetting van de inhoud niet gevolgd kan worden door datgene wat de inhoud moet bevatten.

De mensheid is het vat waarin het gemiddelde van het bestaande bewustzijn een uitingsmogelijkheid kan vinden. Op het ogenblik, dat het uit-

zettingsproces begint, zal er steeds meer spanning komen te staan op de mensheid zoals ze nu is en op haar maatschappelijke en andere beelden. In het begin lijkt het alsof het omhulsel het zal winnen, maar het uitzettingsproces gaat door en voordat je het weet, valt het geheel in gruzelementen; d.w.z. dat de vorm weg is. Zolang de kou of het actieve proces voortduurt, blijft de vorm behouden. Dat zult u ook aan uzelf merken.

Wanneer u die verandering doormaakt, kunt u de uiterlijke zaken niet veranderen. U blijft uzelf gelijk tot het ogenblik, dat u met nieuwe belevingen of condities wordt geconfronteerd en dan is het net dooi. Wat is water dat bevroren was wanneer het lente begint te worden anders dan opeens een amorfe massa: het lost zich op. Het kan in elke vorm worden bevat. Welke vorm, dat hangt van de omstandigheden af. Misschien verdampst het wel, misschien dringt het in de grond, misschien maakt het tijdelijk een vijvertje waarin de muggenlarven nog een tijdje spelen tot ze zoemend opvliegen om de mensen te steken die er ook niets aan kunnen doen.

Wij zijn precies hetzelfde. Wanneer wij het proces ondergaan, dan blijft de uiterlijke vorm behouden, maar ze is niet meer stabiel. Wij passen ons echter veel beter aan. Het is het aanpassingsvermogen dat een rol speelt. Als dat voor ons geldt, dan geldt dat ook voor de maatschappij.

Als er voldoende nieuwe waarden zijn, dan verstart die maatschappij. Maar de maatschappij zit aan vormen vast en de veranderingen die in de verschillende individuen plaatsvinden zijn nog niet tot één geheel geworden. Daarvoor moet het moment komen dat de spanning te groot is geworden. Pas als de spanning te groot is, zien wij het maatschappelijk geheel in scherven uiteenvallen en dan is elke nieuwe vorm, elke nieuwe functie en elke nieuwe werking voor de mensheid ineens weer mogelijk geworden.

Stoffelijk is dat niet zo belangrijk. Per slot van rekening, of je nu een koninkrijk of een republiek bent, een keizerrijk of een anarchie dat maakt niets uit. Het gaat alleen maar om de mensen. Zo is dat natuurlijk ook met vormen.

Geestelijk betekent het, dat er incarnerend veel meer mogelijkheden zijn om jezelf perfect te uiten. En zeker iemand, die de schokontwikkeling heeft doorgemaakt, zal door zijn bewustzijn juist die vorm, die functie kiezen, welke eerst niet bestond, want alles had een vaste vorm. Nu kan hij a.h.w. zelf die vorm maken waarin hij past. Een volledige uiting van de eigen persoonlijkheid, een geheel nieuwe werking en een totaal eigen verantwoordelijkheid ontstaan. Dan zien wij dat het schoksgewijze gebeuren in feite betekent: een veel grotere zelfrealisatie, een veel betere maatschappelijke mogelijkheid. Het betekent ook een totaal nieuwe economische relatie en last but not least een totale vernieuwing van de intermenselijke relaties. Wat mensen onder elkaar en voor elkaar zijn betekent meer voor bewustzijn en bewustwording dan men over het algemeen aanneemt.

Indien die verhoudingen en die relaties kunnen worden gevormd in overeenstemming met de innerlijke waarde van de mensen en daaraan de juiste vorm en uitdrukking worden gegeven, dan is er ineens de perfecte belevingsmogelijkheid in de stof geschapen en is er inderdaad sprake van een snelle groei.

Zeker, het "ik" zal zichzelf beperken, omdat men niet alles tegelijk kan zijn en niet alles tegelijk kan doen. Maar in deze zelfbeperking brengt men dan voor zichzelf weer nieuwe geestelijke contactmogelijkheden. Men brengt voor zichzelf al datgene tot stand wat later in de sferen tot een verdere verruiming van het totale bewustzijn kan bijdragen. Dat, mijne vrienden, zijn de belangrijkste dingen die u zich kunt voorstellen.

Ik zeg u: deze wereld en dit menselijke ras bevinden zich in een gistingsperiode. De spanningen zijn zo groot geworden dat langzaam maar zeker de aardkorst begint te barsten. Dat betekent, dat nieuwe aanpassingen mogelijk zijn. Maar die aanpassingen kunnen alleen zinvol zijn, indien ze van

binnenuit geschieden, indien de geestelijke krachten en de geestelijke waarden in toenemende mate worden gebruikt om de juiste stoffelijke oriëntatie tot stand te brengen.

Ik ben ervan overtuigd, dat u - misschien niet meer in dit leven, maar zeker voor uw volgende incarnatie - hiervan getuige zult zijn. Dan zult u met mij zeggen: De sprongsgewijze ontwikkeling is een van de beste manifestaties van het in ons en in de kosmos groeiend bewustzijn.

-:-

DE TAAL VAN DE MEESTERS.

De taal van de Meesters is altijd een beetje anders dan die van de gewone mensen. Als je een Meester hoort en hij heeft het over de spiegelende lotusvijvers en dergelijke, dan moet je dat zelf vertalen. Ik heb geprobeerd om daarover het een en ander te weten te komen en dat ga ik u nu vertellen. U heeft dan meteen iets om uw bewustzijn wat verder te laten groeien; een soort kunstmest.

Een Meester zal over het algemeen spreken in termen die behoren bij zijn eigen cultuur en beschaving, maar die door een samenhang zich niet onttrekken aan het normale taalgebruik. Als men gewoon tot u zegt: 'Hè jón, sta niet zo te' vult u zelf maar in, dan is dat heel iets anders dan als iemand u toeroept: 'Bedenkt wel, gij zult niet' De Meester moet afstand nemen van het normale taalgebruik om gehoord te worden.

Een Meester heeft verder uit de aard der zaak heel veel dingen die hij niet zo gemakkelijk kan vertalen. Een gewoon mens kan meestal wel gewoon met anderen praten. Zelfs als je over kleuren praat. Je ziet ze misschien wat verschillend, maar je weet van elkaar wat je bedoelt. De Meester heeft te maken met kosmische kleuren. Hij heeft te maken met alles wat eigenlijk niet te zeggen is. Het resultaat is, dat de Meester over het algemeen spreekt in gelijkenissen. En als gelijkenissen niet voldoende zijn, dan vertelt hij verhaaltjes.

Heeft u zich wel eens afgevraagd waar al die vreemde legenden en sprookjes vandaan zijn gekomen? Het merendeel van die verhalen is eigenlijk het eindproduct door mensen gemaakt uit datgene wat Meesters eens hebben verteld. Soms maken ze een hele roman van iets wat eigenlijk een volksverhaal is. Neem b.v. de Golem.

De Golem, zeggen de mensen, is een robot die door een magische rabbi werd gemaakt en die bezielde werd door een heilige naam die in het voorhoofd was gegrift. Wat de mensen niet weten is, dat de herkomst van dat verhaal is te herleiden tot een Babylonische Meester, die ongeveer 2700 jaar v. Chr. heeft geleefd. Deze vertelde namelijk zijn versie van het scheppen van de mens.

Zoals velen uit die tijd vertelde ook hij dat de mens uit aarde was gevormd. Hij moest duidelijk maken dat de mens uit materie was gevormd door de geest. En om nu uit te leggen waar het leven vandaan kwam, sprak hij inderdaad over de magische naam die in het voorhoofd werd gegrift. Vanaf dat ogenblik en niet vóór die tijd kon de mens leven.

Een gevarieerde versie daarvan zien we trouwens ook in het joodse geloof. Leest u maar in de Thenach (het Oude Testament) de eerste schepping: God blies aan Adam zijn adem in. Hier heeft men dus de naam willen afschaffen, want de naam van God was heilig. Andere namen waren niet erkend. Dus moest er iets voor in de plaats komen, namelijk God, die zijn geest zond in het stoffelijke voertuig. Zo is het eigenlijk gekomen.

Die Golem bleef een eigen leven leiden in de legende. Langzamerhand ging men begrijpen dat de mens bepaalde goddelijke kwaliteiten bezit. Dan zou het dus ook mogelijk moeten zijn dat de mens die kwaliteiten gebruikt om de goddelijke kracht als het ware naar beneden te halen. Als hij dan de Naam schrijft op het voorhoofd van een pop uit leem of uit aarde, zou die opeens gaan leven. Daar komt nu het hele begrip van de Golem vandaan.

Het verhaal van de Golem is indertijd door een overigens niet-joodse verteller omgezet in een soort poppenspel, net zoals de Faust. Dat was oorspronkelijk ook een poppenspel. Daaruit heeft men weer nieuwe overleveringen gehaald. Uit die nieuwe overleveringen is tenslotte omstreeks 1900 een roman ontstaan die uitbeeldt wat u weet van de Golem. Woorden van een Meester geworden tot een mystieke roman. Het klinkt krankzinnig maar het is zo.

Als we andere verhalen ontleden (de godenverhalen van de Ramayana b.v.), dan hebben we niet alleen te maken met allerlei vreemde figuren, een soort wajang wong die zich afspeelt tussen hemel en aarde, maar we hebben gewoon te maken met de woorden van de oude wijzen. Die woorden moesten iets duidelijk maken. Daarom moesten ze spreken over de held die in staat is om de goden, de koningen der demonen, te verslaan. Daarom moesten ze spreken over de deugd niet alleen maar als iets wat je doet, maar als een situatie waaruit onmiddellijk een kracht voortkomt. Daarom moest men delen van de dierenwereld vergoddelijken om duidelijk te maken dat de mens samen met de natuur sterker is dan de meeste demonen.

De woorden van de Meesters zijn alijtd bijzonder duister voor degenen die proberen ze uit te leggen. Die uitleggingen worden dan de verhalen die op den duur als een sprookje blijven voortbestaan.

Laten wij eens kijken naar de Wereldleraar.
De Wereldleraar zei eens letterlijk: 'Je bent een dwaas, als je van de ene stad naar de andere gaat lopen terwijl je haast hebt, als er ook een trein gaat.'

Dan zeg je: Wat is dat voor een krankzinnig beeld. Zo gek is het ook weer niet. Misschien komt er later een heel verhaal over het voordeel van het rijden in treinen. Er zouden dan geen treinen meer zijn. De gelovigen gaan dan kunsttreintjes maken om daarmee een geestelijke beleving te hebben, want zo gek zijn ze nog wel.

De Wereldleraar heeft eigenlijk dit bedoeld: Als er twee mogelijkheden zijn om iets te bereiken en je wilt het bereiken, dan moet je de snelste weg kiezen. Zo eenvoudig is het. Hij bedoelde dat niet alleen in stoffelijke zin; dat hebben de mensen gedacht. Hij bedoelde het als een werken met geestelijke krachten zowel als met stoffelijke krachten. Het resultaat is, dat hij kwam tot allerlei gelijkenissen die laten zien dat de man heel erg nuchter was. Dat vergeten de mensen nogal eens. Zij denken altijd: een Meester is iemand die stoffelijk gezien bezopen is maar mystiek buitengewoon. Laat mij u vertellen dat een Meester meestal practischer is dan de doorsnee-mens die zichzelf een practicus noemt.

Een ander woord dat ook uit de laatste leringen van de Wereldmeester stamt: 'Wanneer ik inga tot de geest, dan word ik mij bewust van mijn materie.' Hoe kan dat? Ingaan tot de geest (dus slapen) en dan je bewust worden van je materie. Neen, het is zo: Als ik inga tot de werkelijkheid van mijn persoonlijkheid (de geest is mijn werkelijkheid), dan word ik mij pas bewust van de betekenis die het stoffelijke voor mij heeft.

Eens zal er wel iemand komen die daarover een heel verhaal maakt: Iemand die worstelt om de moeilijke weg te gaan naar het rijk van de geest, die door het rijk van de geest doolt, tijdelijk terugkomt op aarde en in plaats van een heel gewone nietsnut plotseling een vorst is geworden. Zo gaat dat.

De taal van de Meesters is onbegrijpelijk omdat je probeert haar in je eigen termen om te zetten. En als dat niet gaat, dan maak je er maar een verhaaltje van.

Als ik u een verhaal zou willen vertellen over al datgene wat die Meesters allemaal hebben gebracht, dan kan ik kiezen. Ik kan proberen het weg te drukken, dan wordt het een evangelie, een Korán of iets dergelijks; iets wat in feite losstaat van de stoffelijke werkelijkheid. Of ik kan het verwerken tot iets wat praktisch is, maar dan maken de mensen er een verhaaltje van, omdat ze geen raad weten met de conclusies die daaruit worden getrokken. Neem nu Doornroosje.

Doornroosje vind ik een schitterend sprookje. De meeste mensen realiseren zich allang niet meer waar het vandaan komt. Het is overigens een sprookje dat niet zo oud is als sommigen denken. Het stamt eigenlijk in zijn aanleg uit de vroeg-Frankische tijd, dat is ongeveer 500 n. Chr.

Er was toen een ingewijde (noem hem maar een kleine Meester) die het verhaal vertelde dat eigenlijk ging over de ziel. Hij zei: Je wordt geconfronteerd met goed en kwaad. Het kwade brengt altijd de beperking van het goede. Hoe groter de innerlijke schoonheid is die je bereikt, des te kwetsbaarder ben je voor de aanvallen van het kwaad. En omdat je het kwaad nooit verwacht, zal het je treffen. Dan komt er een ogenblik, dat je bent omringd door een ondoordringbare haag. Je bent niet te bereiken voor de mensheid; dan slaap je. Maar dan komt er iemand, die eindelijk door de haag heendringt. Eén kracht, één begrip, één lichtstraal beroert je en opeens begint alles weer te leven, ben je deel van de wereld, maar gelijktijdig ben je veranderd en vernieuwd.

Toen ze vroegen hoe dat moest worden voorgesteld, werd er maar een koning en een koningin bijgehaald. Het is tegenwoordig nog zo: Je hebt het sprookje van Oranje, het geheim van Soestdijk en al die dingen meer. Daar kunnen ze later ook hele sprookjes over vertellen.

Dat soort dingen begrijpen is natuurlijk een beetje moeilijk. En toch, aan de andere kant, als u de woorden van een Meester hoort, waarom zou hij het zo gezegd hebben?

'Er is geen God dan God. En geen God boven God, want God is en God is de Hoogste.'

Een vrije vertaling van de oorspronkelijke aanhef van de Korán. Waarom moet dat zo ingewikkeld worden gezegd? dat er geen God is dan God? Een eengodendom dus? Neen, het gaat nog iets verder. Er is maar één kracht waaruit alle krachten voortkomen. Als wij alles herleiden tot deze ene kracht, dan blijkt dat er niets anders duurzaam is dan deze kracht. Dat werd daarmee bedoeld. Maar als je ziet wat ze ervan gemaakt hebben, dat is meestal een aanleiding om anderen om hals te brengen

Mohammed was in zijn eigen recht een priester. Dat vergeten de mensen, want hij was niet christelijk. En als je niet christelijk bent, kun je nooit een Meester zijn. Mohammed drong door tot de essentie en in bepaalde verhalen zelfs tot de dromen, die hij eens heeft gedictieerd. In zijn opstijgen tot de zevende hemel zit veel meer dan de mensen begrijpen. Niet dat er zeven hemelen zijn. Het is wel zo, dat wij door heel veel verschillende begripstoestanden heen moeten gaan voordat wij in staat zijn om ook maar een vliedend contact te hebben met de werkelijkheid van God. Maar als Mohammed dat op zijn manier vertaalt en in de termen van zijn tijd zegt, dan maken de mensen er een sprookje van of een heilige legende. Dat is iets wat altijd pijnlijk aankomt.

Als u de woorden van de Meesters leest (wij hebben er al verschillende gegeven in de loop der tijden), dan moet u niet trachten dat te zien als een letterlijke waarheid zonder meer. De taal van de Meesters is de taal van het onzegbare uitgedrukt in gelijkenissen. Pas als u dat gaat begrijpen, dringt u door tot de essentie van de boodschap die gegeven wordt.

Het is gemakkelijk genoeg te zeggen: 'Er is geen God dan God'. Of: 'Ik ben de Here uw God en gij zult geen vreemde beelden voor mijn aanschijn stellen'. Maar wat het betekent, kun je pas begrijpen, als je doordringt tot de essentie die de Meester heeft bedoeld. Dat kun je nooit, als je de zaak vormvast opperst en laat staan. De meeste mensen gebruiken hun geloof als een soort stijf sel om de waarheid die hun is geleerd te doen verstarren totdat niemand meer daarmee weg weet. Dat wrijft je ziel nog erger dan een stijf boordje je hals.

Wat u moet doen is gewoon zoeken naar de betekenis van: Ik ben de Heer uw God. Gij zult geen vreemde beelden voor mijn aanschijn stellen. Aanschijn is niet alleen maar aangezicht. Het betekent namelijk ook straling. Als u het precies vertaalt, dan staat er eigenlijk: Elke voorstelling, die ik mij maak van het Goddelijke staat tussen de uitstraling van de werkelijkheid en mijn eigen wezen. Het schermt mij af voor God. Het vereemt mij van de stralende werkelijkheid waarvan ik deel uitmaak. En dan klinkt het ineens heel anders.

Op die manier zoudt u moeten proberen na te gaan wat het kan betekenen. Niet een onveranderlijke strakke waarheid. De taal van de Meesters is de taal van de gelijkenis. Het is de taal van de aanleiding, de indicatie van iets wat je in jezelf moet voelen om het waar te maken.

Er zijn heel veel mensen die zeggen: Zonder strakke normen komen we er niet. Onthoudt u één ding: Als je de waarheid in het corset rijgt, dan valt ze voortdurend flauw vanwege de vapers. De waarheid moet vrijelijk kunnen bestaan. De kracht in ons moet vrijelijk kunnen bestaan. Al datgene wat zich in ons afspeelt, moeten we niet zien als iets wat apart staat van de werkelijkheid; het is er deel van.

Een Chinese Meester heeft eens gezegd: 'Wanneer ik wil opstijgen tot de hemeldraak en mijn blik daarop richt, zo sta ik al voor de gloeiende draak die de onderwereld beheerst. Pas als ik deze heb overwonnen, kan ik opstijgen tot de ruimte.'

Ja, zeggen dan de mensen, draken. Er zijn natuurlijk wel draken, maar dat zijn geen echte. Er bestaan geen geestelijke draken. Nu, ik ken veel geestelijken die ook draken genoemd mogen worden. Waar het om gaat is dit:

Als ik probeer het hoogste Licht te bereiken, dan zal ik het diepste duister moeten erkennen. Dat heeft die Meester feitelijk gezegd.

Als u wist hoeveel drakenlegenden en drakenmagie in de taoïstische benadering daardoor ontstaan zijn, dan zoudt u zich doodschrikken. De woorden van de ingewijden werden weer ontdaan van hun werkelijke betekenis. Toch heeft hij in wezen niets anders gezegd dan vele christenen in hun geloofsbelijdenis zeggen: 'Hij is gestorven, afgedaald ter helle en de derde dag herrezen uit de dood'. Dat is het raadsel.

Je kunt niet tot het Licht komen dan slechts door het duister, want slechts hij, die het duister kent, kan bewust het Licht beleven.

Dan zeggen de mensen: Daar heb ik helemaal geen zin in. Ik heb deugdzaam geleefd, ik heb geleden en dan zal God zijn engel wel even sturen en ik kom franco per post aan in de hemelpoort met palmtakken, hallelujagezang en al wat daarbij hoort. Dat is weer het menselijke sprookje dat op basis van de waarheid berust.

'Er is geen hemel dan de hemel die je in jezelf vindt, als je de hel hebt doorproefd die in je bestaat'. Dat is ook een woord van een Meester. Om af te sluiten zou ik er nog dit aan willen toevoegen:

In datgene wat de Meester zegt, zoeken wij dat wat onze visie bevestigt. En juist daarmee maken wij de grote fout. Daarom maken wij van de waarheid een sprookje en beseffen niet dat, terwijl wij het sprookje vertellen, wij de waarheid aan een ander doorgeven en onderwijl leven wij zelf met de leugen. Dit is dan van mij.

Vrienden, ik hoop, dat ik u iets verder heb gebracht als u ooit weers eens Evangelie, bijbel, profetieën of wat dan ook leest. Als u zich dan eens gaat afvragen wat er werkelijk mee bedoeld zou zijn. Want een geestelijke waarde kun je alleen uitdrukken in gelijkenissen en nooit in concrete woorden laat staan in concrete bevelen, geboden en opdrachten.

--:-

FANTASIE.

Fantasie, de droomwereld die ik mijzelf schep om aan te vullen dat wat ik beleef en niet kan beleven.

De fantasie, de droom van de werkelijkheid, die onttrokken is aan de feiten die ik ken.

Fantasie, het vermogen om in de toekomst te zien en het gelijktijdig niet te erkennen.

Fantasie, het opbouwen van een kasteel in de wolken en daar met je gedachten vertoeven omdat je niet behoeft te bemerken hoe stenig de weg is die je op aarde moet gaan.

Veel is fantasie, want al datgene wat niet werkelijk is voor ons - geestelijk of anderszins - dat zullen wij proberen aan te vullen met onze dromen. Of het nu een droom is van een hemel, van Zomerland of van een hel voor anderen. Of het de droom is van een wereld van morgen die beter zal zijn of een wereld van gisteren die zoveel slechter was, dat doet niet ter zake. Wij fantaseren. En in die fantasie maken wij voor onszelf het leven leefbaar.

Laten wij echter één ding niet vergeten: de fantasie is ten dele een ontvluchting aan de werkelijkheid. Zolang wij in onze fantasie niet aan onze werkelijkheid ontvluchten is ze aanvaardbaar. Dan kan ze zelfs veranderen in profetie. Maar zodra het eigen "ik" de kern is geworden van de gehele fantasie, dan is zij niets anders dan een poging tot zelfbevestiging voortkomend uit het onvermogen tot zelfaanvaarding.

:--:-:

VOORSPELLINGEN

HOOFDSTUK VIII.

P R O F E T E N .

Als wij te maken hebben met profeten en hun profetieën, dan moeten wij deze wel onderscheiden in degenen die op zeer lange termijn profeteren en misschien daarvan al tijdens hun leven profiteren en degenen die op korte termijn voorspellingen doen.

Het is tamelijk gemakkelijk om bepaalde voorspellingen te doen. Ik zou u willen herinneren aan hetgeen wij zelf daarover gezegd hebben.

Wanneer er een felle rood-straling is met deze en gene invloeden daarbij, dan moet gerekend worden met een lange periode van onrust. Er zal dan veel strijd zijn in verschillende steden, kleine oorlogjes en wat dies meer zij.

Ik wil u eraan herinneren dat niet alleen uw hoofdstad rellen heeft gekend in deze dagen. Ze zijn ook voorgekomen in o.a. Kopenhagen en in verschillende plaatsen in Zweden. Soortgelijke gevallen hebben zich ook afgespeeld in Londen, in Turkije, zelfs in Teheran en als we goed zoeken, kunnen wij er nog wel een paar vinden. Een dergelijke voorspelling gaat uit van waarschijnlijkheden plus de beelden die je eventueel ziet.

Een voorspelling op lange termijn wordt meestal gebaseerd op iets wat je geloof kunt noemen. Als je gelooft dat er een verlosser zal komen, een vorst die de grootheid van b.v. Israel weer zal doen gelden en glansen voor de hele wereld, dan zul je in je profetieën alles daarop betrekken. Als je droomt van ondergang en vernietiging omdat je geen vertrouwen hebt in de samenhang van je eigen volk, dan verkondig je natuurlijk tranen en vernietiging. Soms krijg je bij je leven gelijk, soms duurt het wat langer.

Als we te maken hebben met de profetieën op lange termijn, dan moet over het algemeen worden gesteld, dat ze ofwel onbetrouwbaar zijn, dan wel moeilijk te interpreteren. In deze gevallen heb je er dus niet veel aan.

Iets anders wordt het als je te maken krijgt met profetieën op korte termijn, vooral als die gepaard gaan met een zekere extrapolatie van bestaande toestanden. Je trekt uit het bestaande de gegevens die kloppen met de tendensen die zullen optreden. Als gevolg daarvan stel je dan ontwikkelingen, die - gezien de beelden die je eventueel ontvangt - bijna zeker zullen plaatsvinden. Het is een vorm van werken die ook voor u mogelijk is. Wij hebben daar al eens eerder op gewezen.

Misschien zou het aardig zijn om de huidige situatie in Nederland eens te extrapoleren en te kijken wat we daarvan kunnen maken.

In Nederland is het respect voor de vrijheid van minderheden dermate groot geworden, dat de vrijheid van de meerderheid steeds meer in de knel komt. Dat is een duidelijk waarneembaar feit. Als je iemand steeds meer rechten geeft (dat doe je in feite ook door duiding), dan betekent dat ook

dat zo iemand elke beperking van de vrijheden, die hij tot op dat ogenblik heeft genoten, zal aanvechten met een felheid die te vergelijken is met b.v. het verzet van de Ondergrondse tegen de Duitsers. Dan zegt men eenvoudig: Hier wordt onze vrijheid aangetast dus mogen wij ons daartegen met alle middelen verzetten. Dit 'alle middelen' is nu kentekend voor de komende periode. Ik zal trachten dat duidelijk te maken.

Wij hebben nu een Saturnus-stand die voor de meeste landen niet bepaald gunstig is. Dit geldt zelfs voor Rusland. Voor Nederland valt het op dat deze ongunstige invloed gedurende enige tijd zal gelden voor o.a. de nieuwe koningin, Beatrix. Zij zal op dat terrein met heel veel moeilijkheden en geschillen te maken krijgen; dat is bijna niet te vermijden. Al deze kritiek, tegenstellingen, verzet en verweer zal zij zich waarschijnlijk meer aantrekken dan redelijk of gerechtvaardigd is.

Gelijktijdig zullen we zien dat door een zeer sterke Mars-stand, die een groot gedeelte van de huidige regeerders betreft, wij te maken krijgen met de neiging om nu eindelijk toch wat meer in te grijpen. Er zijn er twee die daarbuiten vallen: Van Agt en Van der Klauw. Alle anderen zullen geneigd zijn tot het nemen van meer extreme maatregelen en zullen proberen dat door te zetten. Zij hebben - gezien het gebeuren van de laatste dagen (30 april '80) zeer zeker ook de politiek mee. Er bestaat bij de z.g. zwijgende minderheid een grote verontwaardiging die zich ontplooft in een niet altijd te rechtvaardigen pressie t.a.v. de maatregelen die moeten worden getroffen. De kans is groot dat wij dus te maken krijgen met een situatie waarin benden van verschillende soort gaan ageren en worden vervolgd door een regering, die vanuit het standpunt van prestige en gezagshandhaving eigenlijk niet meer weet welke kant ze uit moeten gaan. Zo te zien lijkt het, of wij een lange hete zomer krijgen, maar daar hebben wij gelukkig wel een paar voordelen bij.

Kijk, als het werkelijk warm is, dan zullen de meeste oproerkraaiers zich waarschijnlijk bevinden in een badplaats aan zee of in het zwembad. Dan gebeurt er dus niet zo erg veel. Aotie voeren in zo'n periode is onwaarschijnlijk. Ook als er een hevige neerslag is (dat kunnen we voor de zomer wel een paar keren verwachten o.a. door een wat eigenaardige stand van Venus), dan moeten wij er wel rekening mee houden dat er een aantal perioden zijn waarin die gewelddadigheden optreden.

Nu ga ik kijken naar beelden, want als ik dit allemaal beredeneer, dan zit er een beetje astrologie bij en nog zo wat. Wat voor beelden zie ik nu? Ik zie een ingrijpen van o.m. Eindhoven, Rotterdam en Amsterdam waar dit ingrijpen weer uitloopt op een kleine veldslag. In twee van de plaatsen, vermoedelijk in Eindhoven en in Amsterdam, zullen legereenheden moeten worden ingezet ter versterking van de politie. Ik vermoed echter dat het zal handelen om beperkte, maar zeer felle geschillen. Het enige dat niet erg duidelijk is, dat is hoe men de rechtspraak op korte termijn zo kan veranderen dat mensen, die bij dergelijke dingen betrokken zijn, zelfs indien het alleen als aanstichter is, zo zwaar gestraft kunnen worden. Want als ik goed kijk, dan zie ik een aantal van die mensen meer dan een jaar krijgen. Dat zou alleen kunnen, indien er een noodwetje wordt aangenomen.

Kijk ik verder, dan zie ik ook dat het weer nogal onstuimig doet en dat er op een gegeven ogenblik zelfs een noodsituatie ontstaat aan de hand van weerkundige verschijnselen. Ik weet niet, of het een enorme stormwind is of iets anders, maar ik zie een rel, terwijl de hemel pikzwart is. Ik zie gelijktijdig enorm veel bomen sneuvelen.

Als ik dat probeer te plaatsen, dan denk ik automatisch: bomen, dus aan het oosten van Nederland. Maar is dat waar? Dat kan ik niet bevestigen. Het beeld zegt daaromtrent niets. Hier heb ik een samenvoeging van gegevens omtrent Nederland.

Ik kan Nederland natuurlijk niet apart zien van de rest van de wereld. Dan zie ik dat Nederland ook in moeilijkheden zal komen omdat het uit internationale inzichten geneigd is tot compromissen die voor het volk zelf niet aanvaardbaar zijn. Ook hier zouden we opstanden en moeilijkheden kunnen krijgen. Ik heb zelfs het gevoel dat er hier en daar onrust zal zijn voornamelijk onder de landbouwers. In mindere mate onder de andere leden van de boerenstand. Ik voorzie in ieder geval een aantal verkeersopstoppingen die veroorzaakt worden door tochten met trekkers, maar vreemd genoeg ook met wat vee erbij. Dan zie ik opeens een varken of een paar biggen (ik meen, dat het varkens zijn), die binnenkomen in een vergadering hier in Nederland. Nu wil ik graag toegeven dat hun geknor even verstaanbaar is als ambtelijke taal, maar ze zijn daar niet op hun plaats.

Hier is kennelijk een poging gewaagd om in te grijpen in wat men noemt de normale procedures van de democratie. Iets dergelijks voorzie ik ook, maar waarschijnlijk pas na augustus waardoor een openbare zitting, vermoedelijk van het Parlement, wordt verstoord op een tamelijk ernstige manier. Al die dingen zie ik. Zie ik ze juist? Wat werkt hier associatief? Wat zijn de feiten? Het is moeilijk om dat uit elkaar te houden. Dan ga ik terugvallen op extrapolatie, zoals ik al heb gezegd.

Is het waarschijnlijk dat er een aanval wordt gedaan door jongeren op een zitting van de Tweede Kamer? Gezien de veiligheidsmaatregelen die er nu bestaan: neen. Indien dit toch zou gebeuren, dan zou het alleen kunnen bij een zeer massaal optreden en dat lijkt mij niet waarschijnlijk. Het zal dus vermoedelijk gaan om andere vergaderingen.

Als ik zeg: Er komen gevechten in verschillende steden en ik zie dat allemaal zo, dan is dat wel waarschijnlijk. Maar wanneer zal dat gebeuren? En dan extrapoleer ik en zeg: Er is nu door de krakerssituatie een hoop ellende ontstaan. Er zal waarschijnlijk op korte termijn een wet worden aangenomen waardoor die gevallen worden geregeld en de pogingen om de krakers aan de regels te doen gehoorzamen zullen met een grote mogelijkheid allerlei strijd veroorzaken. Daar zal dus de kern zitten.

Dan kijken we wat verder. Wat moet je daar in de eerste plaats zien als oorzaak? Ik zie dan vreemd genoeg de gewone mensen, ook de gewone rellenschoppers, niet in staat tot een dergelijk georganiseerd optreden. Dan moet ik dus aannemen dat er intellectuelen zijn die leiding geven aan dergelijke zaken en dan zoek ik die in bekend staande kringen. Ik neem aan, dat bepaalde acties die ik hier heb geprobeerd af te schilderen direct of indirect worden geleid vanuit de verschillende universiteiten en hogescholen in Nederland. Dit is maar een poging om duidelijk te maken hoe het allemaal verloopt; niet de geschiedenis maar de profetie.

Nu zijn er altijd profetieën geweest waar men tegenwoordig ontzettend tegenop kijkt. Neem b.v. de profetieën die men meent te kunnen aflezen in de grote Piramide. Het wonderlijke is, dat de tijd waarin dit afgelopen zou moeten zijn (het einde der wereld of een nieuwe periode) al is bereikt volgens alle gekende indelingen. Dan is die profetie dus niet waar en toch klopt ze met een aardig aantal feiten in het verleden, ofwel ze slaat op heel iets anders dan men heeft gemeend.

Als ik die profetie dan losmaak van het geloof aan de grote occulte kennis waardoor men de geschiedenis van de gehele wereld heeft kunnen vastleggen, dan kom ik tot een programmering die eerder te maken heeft met een bepaalde periode: de periode van een bepaald teken. Maar dan zouden we nu weer moeten rekenen vanaf het begin van de lijn.

Er zijn ook toevalligheden waarmee we misschien rekening kunnen houden. Is het een toeval b.v. dat uw land juist bij het begin van de Aquariusperiode een Aquarius-koningin krijgt? U moet daar maar eens over nadenken. Alle profeten, alle profetieën gaan van dergelijke zaken uit. Het wonderlijke daarbij is dat de aanleiding vaak niet rationeel is. Het is alsof er een

beginproces is waardoor je gaat voorspellen.

Wij weten van verschillende oude profeten uit het Oude Testament dat de grootste profetieën meestal werden gedaan op ogenblikken, dat zij zich persoonlijk gekrenkt achtten. Op die momenten werd plotseling de geest Gods over hen vaardig en ze riepen wee over het volk of over de heidenen die weigerden te gehoorzamen aan de wetten, die God had gegeven aan zijn volk. Of u kijkt naar Jona (de eerste walvisvaarder) of naar al die andere profeten: Jesaja, Ezra enz., altijd weer ontdekken we dit element erin: de profetie wordt gestimuleerd door persoonlijke omstandigheden.

Wij kunnen dat misschien een beetje bijtrekken in de moderne tijd, want er zijn in deze tijd nogal wat profeten. Sommigen zeggen het heel goed. Anderen hebben het nogal eens mis. Er is een heel bekende Amerikaanse astrologe die met haar profetieën het voor ongeveer 40 % goed heeft. Aangezien ze zeer bijzondere feiten pleegt te voorspellen, is dat een hoog percentage. Hoe komt zij nu tot haar conclusies?

Wanneer zij de val van Nixon voorspeelt (2 jaar vóór Watergate wel te verstaan), voelt zij zich door het optreden van Nixon beledigd. Zij had hem namelijk een raad willen geven. Maar hij liet haar weten dat hij niet lastiggevallen wilde worden. Binnen twee weken daarna komt ineens die voorspelling met alle berekeningen erbij dat Nixon over 2 jaren tot zijn laatste moeilijkheden zou komen. Ik vraag mij af: als ze nu niet beledigd was geweest, was ze dan tot die voorspelling gekomen? Dat is heel vraagwaardig.

Er is een bekende Franse helderziende die inderdaad enkele keren heel goed heeft gescoord: o.a. de gebeurtenissen in Frankrijk, het overlijden van Franco, bepaalde situaties met betrekking tot de Brigata Rossa in Italië. Ze heeft daarover inderdaad heel goede dingen gezegd.

Als we kijken wat de oorzaken zijn, dan komen we weer tot de conclusie: de dood van Franco wordt door haar voorspeld op het moment dat een oude kennis van haar overlijdt. Zij was bij het overlijden aanwezig. De man doet haar waarschijnlijk aan Franco denken en in deze samenhang komt zij tot haar profetie.

Als zij een plotselinge verandering in de regering van Frankrijk voorspelt (wat overigens geen bijzondere voorspelling is, dat komt daar per seizoen zoals dat heet) en daarbij ook aanduidt dat de gaullisten in de oppositie zullen gaan, dan krijgt zij inderdaad gelijk. Maar waarom? Is het misschien omdat ze meent, dat er niet voldoende eer wordt bewezen aan deze grote Franse generaal en leider? Zij heeft zich kort voordat de voorspelling uitkwam daarover verschillende malen nogal heftig uitgesproken.

Als zij het heeft over Italië, dan moeten we er rekening mee houden dat zij de Italianen onbetrouwbaar vindt. Niet dat het waar is, maar dat was haar opinie. En dat ze verder dacht dat de regering bestond uit Mafiosi (daar heeft ze voor een deel misschien gelijk in) en dat het volk dus alleen door een revolutie verandering in de toestand zou kunnen brengen. Ook dit heeft zij meermalen uitgesproken. Als dan blijkt, dat in Frankrijk een paar bewegingen plotseling beginnen met allerlei acties, dan voorspelt zij dat het in Italië nog erger zal gebeuren. Er is dus weer een samenhang. Ik zou kunnen doorgaan met voorbeelden, maar daar heeft u weinig aan. Wat interessant is, dat we bijna in alle gevallen waarbij we in staat zijn de zaken na te gaan tot de conclusie moeten komen dat een geslaagde profetie samenhangt met een stimulans die in de geest of in het leven van de profeet plaatsvindt.

Wij moeten wel uitkijken met die profeten. Als iemand vindt dat Van Agt een rooms stuk verpakkingsmateriaal is, om het netjes uit te drukken, en zelf daar zeer op tegen is, dan kan hij de plotselinge dood van deze man voorspellen, waarschijnlijk in een verkeersongeluk. Hij kan gelijk krijgen. Want zijn instelling bepaalt niet alleen de persoon, het land of de situatie

waarop de aandacht wordt gericht, maar ook de analogieën die in het "ik" aanvaardbaar zijn, zelfs als dit te maken heeft met een werkelijk kijken in ruimte en tijd. De profeet is a.h.w. de zeef waardoor zeer veel feiten wegvallen en alleen de brokstukken, die te groot zijn voor de mazen, die mentaal op dit ogenblik bestaan, aanwezig blijven. En dan wordt hun aanwezigheid niet op zichzelf gezien, maar in samenhang met de beelden die in de profeet leven.

Nu wordt het tijd om enkele praktische aanwijzingen te geven.

Als u gewoon gaat zitten en denkt: ik ga eens fijn voorspellen, dan kunt u natuurlijk **menige** profetie tot stand brengen; ze zal alleen niet uitkomen. U heeft uw voorgevoelens. Vaak komen ze toch wel min of meer uit. Vraag u af onder welke omstandigheden u die voorgevoelens heeft. In negen van de tien gevallen blijkt, dat u op de een of andere manier al een beeld over een bepaalde onrust in u draagt. Deze onrust wordt gestimuleerd door een gebeurtenis. Een **typisch** voorbeeld:

Uw zoon, dochter, man of vrouw komt te laat thuis. U heeft al een tijdlang het idee dat u niet voldoende in tel bent. Dat zijn twee basisvoorwaarden in dit geval. Dan zult u een onrust ervaren over die persoon. Die onrust is op dit ogenblik natuurlijk volkomen zonder zin. Uw zoon, dochter enz is iemand tegengekomen, ze zijn aan het kletsen gegaan en zijn wat gaan drinken. U ziet ineens een beeld van een ongeluk. Dat ongeluk komt later uit, waarschijnlijk pas na enkele maanden. U heeft dat voorzien. Hoe kwam dat? Omdat u in een bepaalde stemming was.

Als u om welke reden ook geëmotioneerd bent en daarbij geconcentreerd op een bepaalde persoon, gebeurtenis of plaats, dan zullen er in u associatieve beelden opkomen. Deze associatieve beelden zijn niet afhankelijk van uw bewustzijnsinhoud alleen, maar bevatten gewoonlijk ook factoren uit het totale bewustzijn of zelfs uit een onveranderlijke lijn van zaken zoals die in de tijd is vastgelegd. De kunst is dus te weten, wanneer u onder die omstandigheden tot zo'n beeld komt. Dat geeft u dan een totaalbeeld. Maar dan weet u nog niets, want u weet niet wanneer het zal gebeuren en of het allemaal letterlijk waar is, want het beeld - dat voelt u wel - is eigenlijk uw eigen angstdroom.

U moet dan proberen om alles te elimineren uit het beeld wat behoort tot uw onmiddellijke en alledaagse ervaring. Wat er overblijft is zeer waarschijnlijk voor 7 van de 10 delen inderdaad gereleerd met een toekomstig gebeuren. Als u dat 7/10 gebruikt om daaraan uw toekomstverwachting of uw profetie op te hangen, dan is de kans dat het uitkomt groot; het is meer dan fifty-fifty.

Nu weet u het, als u van die voorgevoelens heeft, dan moet u zich afvragen: waar komt het vandaan. Dan het beeld dat u heeft vastgehouden en bekijken met weglating van de factoren die u hebben gestimuleerd.

Ik meen, dat het eenvoudig genoeg is, tenminste in theorie. In de praktijk zult u er nog wel even mee **worstelen**, maar dat is gewoon een kwestie van u realiseren in welke toestand u bent wanneer die beelden in u oprijzen. En daarnaast de gewoonte, wanneer die beelden in u rijzen, ze onmiddellijk - op welke wijze dan ook - vast te leggen door ze te noteren, in te spreken op een bandje, een tekening te maken of iets anders.

Wij hebben een onderbewust weten dat aanmerkelijk verder gaat dan ons bewust weten. Als we schijnbaar intuïtief feiten combineren, dan is dat vaak te danken aan de niet voor de directe bewustzijnswaarden toegankelijke delen van het eigen weten. Pas wanneer daaraan gegevens worden toegevoegd die niet redelijk verklaarbaar zijn, hebben we te maken met een profetie. Uw gewone voorgevoelens kunnen dus voor een groot gedeelte te danken zijn aan uzelf. Maar als we plotseling beelden krijgen of scherp omschreven voorstellingen - of die nu wel of niet symbolisch zijn - dan hebben we te

maken met een werkelijk profetisch zien.

Als ik dan toevallig die gave heb wat doe ik er dan mee? zullen de meesten zich afvragen. Ook hier een raad: Profeteer liefst niet teveel. Hoe meer u profeteert, des te meer anderen profetieën van u willen hebben. U heeft dan geen gegevens en toch profeteert u. Geloof mij, misschien heeft u daarvan tijdelijk profijt, maar op één gegeven ogenblik moet u de rekening daarvoor betalen./aan

Als u wilt voorspellen, zeker als het/enkelingen is, doe het a.u.b. zo weinig mogelijk en doe het zo beperkt mogelijk. Waarschuwingen kunnen heus wel gegeven worden zonder dat daaraan het volledige beeld is vastgeknoopt. Als het uzelf betreft, dan krijgt u op het ogenblik dat het beeld zich gaat vervullen het gevoel van 'déja vu' (ik heb het al eens gezien). Vanaf dat moment zult u het gevaar, waarmee u rekening moest houden, kunnen zien aankomen. Het is dan mogelijk een deel van het gebeuren voor zover het uzelf direct betreft te wijzigen. Dit is de belangrijkste van alle profetische raadgevingen die u kunt krijgen: Het vermogen om in het gevoel een situatie te beleven waarvan u delen kent, u onmiddellijk alle daarbij behorende gevoelens eveneens te herinneren en daarvoor waakzaam te zijn voor die factoren welke voor u gevaarlijk zijn en die u eventueel in moeilijkheden kunnen brengen. Dit waren een paar praktische tips.

Als wij te maken hebben met profetieën in deze tijd, dan is het opvallend dat wij zo ontzettend veel horen over b.v. de ondergang van de wereld. Dat komt heel vaak voor. Er zijn perioden waarin dat wereldbeeld van ondergang van de wereld steeds weer een voornamelijk rol speelt. Men dient zich hierbij te realiseren dat de ondergang van de wereld een persoonlijke visie is. Het betekent de ondergang van uw wereld of uw wereldbeeld, niet noodzakelijkerwijze de ondergang van de gehele aarde. Kijk dan naar de ontwikkelingen die u om zich heen ziet.

Als ik op dit ogenblik kijk naar al wat er gebeurt, dan ontdek ik dat - ongeacht alle spanningen, oproeren en al wat daar verder mee gepaard zal gaan - er toch sprake is van een onophoudelijke vernieuwing. Die vernieuwing kun je nu nog niet zien in haar werkelijke resultaten. Maar elke goede droom die u heeft is ook verankerd in de huidige onrust en met alles wat daarmee direct verbonden is.

Als ik stel, dat over ongeveer 10 jaren de wereld er geheel anders zal uitzien, dan klinkt dat als een ondergangsgedachte, maar dat is het niet. Het betekent eenvoudig dat de mensheid door zichzelf en haar eigen fouten gedwongen wordt tot een andere wijze van leven en daarmee langzaam maar ook onstuitbaar tot een andere wijze van denken.

Als ik stel, dat juist uit die nieuwe wijze van denken gedachten als broederschap veel meer op de voorgrond zullen komen dan op dit moment voor u denkbaar is, dan is dat ook niet een losse greep of een losse profetie. Het is onontkoombaar af te lezen uit de beelden die ik krijg van een veranderende wereld. Het is tevens af te lezen aan de veranderingen die in de sterren worden aangegeven. Men zou het zelfs kunnen aanduiden vanuit een getallenleer. Een dergelijk beeld is er weliswaar op enige afstand, maar het zou terug te brengen zijn, meen ik, tot wat ik dan noem een rationalisatie van het onbegrepen heden.

Een beeld voor de toekomst? Goed. Ik profeteer. Maar ik profeteer niet alleen om te profeteren. Ik ga uit van de bekende feiten, toestanden en situaties. Ik ga uit van alle beelden die er in mij bestaan, van alle gegevens die ik - hoe dan ook - omtrent kosmische invloeden van anderen kan krijgen.

Indien de mensen zich niet aaneensluiten tot groepen die voor elkaar opkomen, zal er een zo grote chaos ontstaan dat de mens op den duur de leef-

.baarheid van zijn wereld vernietigd ziet. Er zijn groepen, die vaak uit meer egoïstische redenen een binding met elkaar hebben. Maar als men eenmaal heeft geleerd op elkaar te vertrouwen en samen te werken - of dit nu is in het schoppen van rellen of in het verdedigen van de orde - dan vloeit daaruit ook voort dat die binding en die saamhorigheid zich buiten die eigen oorzaak verder zullen voortzetten.

Ik kijk nu naar een veranderend denken. Het blijkt, dat de normen in het denken zo snel veranderen dat de doorsnee-mens het niet eens kan bijhouden. Als ik zie hoe die normen uitwerken, dan moet ik veronderstellen dat juist hierdoor het gehele beeld van het "ik" in de wereld en de betekenis van de wereld voor het "ik" op korte termijn een verandering ondergaan.

Welke vluchtwegen gebruiken de mensen om uit de huidige spanningen weg te komen? Zeker, een klein gedeelte gebruikt geweld. Een groot gedeelte houdt zich bezig met dromen, met mystiek of met pogingen om het eigen "ik" hoe dan ook te ontdekken. In de laatste categorie ontstaat steeds meer de teleurstelling over de leer, maar gelijktijdig ook de bereiking van het "ik". Het houdt in, dat stelsels en stellingen steeds meer worden aangetast, maar dat op grond van erkende harmonieën tevens een menselijke saamhorigheid wordt verkregen die veel verder reikt dan op dit moment zelfs maar te omschrijven is. Het gaat er niet alleen om elkaar te steunen met geld en goed of andere zaken. Het gaat om een verwantschap die zo diep gaat, dat men elkaars problemen aanvoelt voordat ze uitgesproken zijn, dat men elkaars behoeften aanvoelt en daaraan probeert tegenover te komen zonder dat daarvoor uiterlijk enkele tekenen noodzakelijk zijn.

Deze mentale, psychische en ook algehele stoffelijke verandering voltrekt zich in een zeer snel tempo en gaat gepaard met zeer vele geweldadige verschijnselen. Daar de crisisperiode van de wereld nog steeds ligt in de jaren 1981/'82 tot 1984, kan worden aangenomen dat na die tijd de samenwerking dus zeer sterk op de voorgrond moet komen, want de problemen zijn dan of opgelost of de probleemveroorzakers en misschien ook vele anderen zijn daarmee van de aarde verdwenen.

De vraag is dan: Wat zal de mens in de plaats kunnen stellen van zijn huidig systeem van zekerheden? Het antwoord is: geloof.

Geloof is altijd de vlucht van de mens, indien hij de werkelijkheid zonder idealen e.d. niet meer aankan. Dit zal dan een geloof moeten zijn dat eerst op de mens moet zijn gebaseerd en niet alleen op onzienlijke krachten elders. Dan moeten we aannemen, dat het een geloof wordt in de humaniteit van de mens; een wederkerigheid die de gehele praxis van de samenleving gaat bepalen. Dat impliceert, dat de door mij genoemde groepen steeds meer in hun werken en hun instelling ook rekening gaan houden met andere groepen en daarmee tot een volledige of beperkte samenwerking komen. Waar samenwerking is, daar kan inderdaad een groot gedeelte van de Aquariusgedachte worden verwezenlijkt. Een dergelijke profetie is dus niet zinloos. Ze is niet alleen gebaseerd op sprookjes, ze is ook gebaseerd op een erkenning van feiten en tendensen.

Nu wilt u misschien ook proberen uw eigen aandeel in deze zaak een beetje beter aan te voelen. Dat kan niet zonder meer. Maar u kunt met het volgende wel beginnen:

In uw eigen leven zullen vele facetten op het ogenblik erg wisselvallig zijn. Dat kan gaan van gezondheid, liefdeleven, financiën tot zelfs de dromen die u heeft en de diepte van uw slaap. Deze wisselvalligheden zullen in de komende periode nog toenemen, zeker over 3 à 4 maanden.

Deze wisselvalligheden tonen u aan wat u werkelijk kunt en wat u alleen zoudt kunnen, indien anderen u bijstaan. Ga uit van al datgene wat u ziet als deel van uw mogelijkheden. Reken niet op anderen, maar probeer

wel rekening te houden met anderen; daar ligt namelijk het cruciale punt. Uw leven kan niet gebaseerd zijn op hetgeen u zelf bent of zelf uitdrukt. Uw vreugde, bevrediging, voldoening of hoe u het allemaal wilt noemen is eigenlijk meer afhankelijk van de wederkerigheid dan van de feiten zelf. Dat weet u ook wel. Zoek dan eerst naar de gemeenschappelijkheid zonder te zoeken naar speciale feiten of de uiting daarvan. Dat zal u ongetwijfeld helpen.

Houd er rekening mee dat de eerste noodzaak van elke mens, die op deze manier probeert te leven, zelfdiscipline is. Wie zichzelf niet beheerst, zal nooit tot een werkelijke samenwerking met anderen kunnen komen, omdat hij ondanks zichzelf conflicten gaat scheppen. Conflicten hebben we niet nodig. Wij hebben harmonieën nodig. Dan geldt voor de eerstkomende maanden zeker voor u:

Houd rekening met de onzekerheden en kijk welke wisselvalligheden u in het bijzonder treffen. Probeer die dan niet als feiten te zien (het tekortschieten van anderen of van uzelf), maar probeer ze te zien als een tendens.

Wat zijn de hoofdzaken daarvan? Rekening houdend met deze hoofdzaken zult u volgens mij in staat zijn een tendens vast te stellen waarin uw eigen mogelijkheden wel degelijk een rol spelen. Indien u rekening houdt met de tendens, wordt ze beheersbaar. Naarmate u zelf de tendensen beter gaat beheersen, zullen ze u ook (noem het telepathie) een juister inzicht verschaffen in de processen die zich in anderen afspelen. Het beheersen van de eigen processen en het erkennen van hetgeen zich in anderen afspeelt is de eerste mogelijkheid tot werkelijke samenwerking. Het is de basis van een werkelijke saamhorigheid. Die zult u nodig hebben in de komende jaren.

Dan heb ik nog een paar raadgevingen.

In deze tijd vertroebelt alles. Een helder oordeel is praktisch niet mogelijk. Of dat nu gaat over de Troonrede, over de rebellen, over het optreden van voornamen figuren, of ze nu Thatcher heet of boter op het hoofd hebben in plaats van een dak. Al deze dingen zijn wisselvallig; ze zijn niet reëel constateerbaar. Er zijn invloeden van buitenaf die hierin een zo grote rol spelen, dat het alleen mogelijk is om de wil af te lezen, niet het feit. Daar waar we de wil aflezen, kunnen we op de wil reageren en is samenwerking wederom denkbaar.

Wanneer de mensheid in een dergelijke situatie verkeert, dan zullen daardoor bepaalde kanalen worden geopend naar geestelijke werelden. Als er in u een spanning ontstaat die psychisch en emotioneel is, dan zult u daardoor - dat zal u bekend zijn - een harmonie wekken met sferen waarin dergelijke factoren een rol spelen. Dit nu gebeurt in deze tijd regelmatig bij zeer veel mensen. De eigen afstemming van de mensen betekent dus een aantal geestelijke invloeden dat op aarde tot uiting kan komen. Wij moeten er rekening mee houden dat ook in uw bestaan geestelijke invloeden een sterkere rol zullen spelen dan voorheen. Deze invloeden moeten worden erkend voor wat ze zijn: niet een leiding die u van elders ontvangt, maar een versterking van wat er in u op dit moment dominant is, wat u beheerst.

Wilt u datgene wat u beheerst niet aanvaarden, dan moet u proberen uw instelling te wijzigen. Kunt u dit doen op een manier waardoor het ook psychisch, emotioneel beleefbaar is, dan zult u als vanzelf die geestelijke krachten tot u trekken die u kunnen bijstaan om hetgeen u wenst te bereiken.

Er zijn vele demonische werelden en vele hoog-geestelijke werelden op dit moment zeer direct met de mensheid verbonden. Ook voor u geldt dit. Leer u zodanig in te stellen, dat het geheel van uw emoties toch als positief wordt ervaren.

Probeer uw denkbeelden te richten op constructieve zaken, niet op het ver-

nietigen van wat niet aanvaardbaar is, maar op het opbouwen van het aanvaardbare. Niet dat u daarmee iets gaat opbouwen, maar u krijgt contact met die werelden welke u kunnen helpen om althans iets van die opbouw waar te maken.

Om het onderwerp af te ronden: Ik heb wat gezegd over profeten en ondertussen heel veel profetieën gespuid. U moogt mij op precies dezelfde manier beschouwen als u de profeten beschouwt.

Ook u zult zo nu en dan beelden krijgen en als u het mij vraagt, zal het in de komende maanden bij velen zeer sterk het geval zijn. Erken, dat hierin iets meer zit dan alleen maar een droom. Probeer dan datgene te vinden wat niet tot uw persoonlijkheid, tot uw denkinhoud behoort. U zult dan een beeld krijgen van al datgene wat voor u belangrijk is.

Ten laatste: profeteer niet, als u het kunt vermijden. Niet het uitspreken van verwachtingen, maar het daadwerkelijk rekening houden daarmee en op grond daarvan ingrijpen is het beste wat u kunt doen.

x U heeft het over beelden die je ziet, maar als je nu geen beelden ziet?

- Een beeld wordt niet altijd bewust als een visuele hallucinatie waargenomen. Het kan ook een plotseling oprijzende constructie van woorden zijn en dan spreken we ook van een beeld, omdat het een aantal samenhangende waarden omschreven weergeeft.

-:-

VOLKSWIJSHEID.

Volkswijsheid bestaat vaak uit allerlei onhandige rijmpjes zoals: 'Als de kouwe vogels overlijen, kunnen de mensen schaatsen rijden'. In dergelijke gevallen wordt wat oude kennis en inzichten overgebracht naar de huidige situatie.

Als wij met profetieën te maken hebben, dan zien we vaak iets dergelijks: het verleden wordt gewoon op de toekomst geënt. U kent het allemaal: Als het met de ijsheiligen vriest, dan is de lente pril en goed. Maar als het regent op de ijsheiligen, dan houdt je de regen voor een maand. Dat soort geloof klinkt misschien krankzinnig. Het is ongetwijfeld ook wat bijna shockerend is, als je het citeert voor mensen van de Bilt. Op zich maakt het duidelijk, dat de mensen graag vaste regels stellen.

Volkswijsheid is gebaseerd op vaste regels, of dat nu gedragsregels zijn of andere. Neem b.v. 'het paard achter de wagen spannen'. Dat is iets wat vroeger als een dwaasheid werd beschouwd. Tegenwoordig wordt het als politieke nieuwlichterij beschouwd en bovendien gebruikt op de rivieren met de Duwboden. (Duw = Dienst uitvoering van werken.) Ik meen, dat dus volkswijsheid moet worden beschouwd als een uiting van het onderbewustzijn van de mensen.

Er zijn veel heiligen die worden aangeropen, ofschoon ze eigenlijk geen heiligen zijn. De heilige wordt de mogelijkheid toegeschreven om de bliksem af te weren, om de mens voordeel te bezorgen, om hem plotseling alle verloren zaken terug te laten vinden. De arme Antonius heeft een

deel van zijn taak zo nu en dan aan mij overgedragen als het de gelovigen van de O.D.V. betreft. Maar waar gaat het eigenlijk om? Heel eenvoudig:

Wij leven in een wereld waarin het direct bestaande kenbaar is, maar de samenhang tussen nu en morgen niet geheel overzichtelijk is. Omdat wij dat overzicht wel willen hebben en de samenhang tussen gisteren en vandaag en vandaag en morgen voortdurend in regels willen uitdrukken, komen we tot een aantal stellingen die we dan op den duur in allerlei volksgezegden en uitdrukkingen vinden. Een aardig voorbeeld uit de moderne tijd:

De contraprestatie is het contrapunt dat staat tussen kunst en kunstjes. Dat is op zichzelf een volkomen juiste weergave van een ogenblikkelijke situatie. Maar of dat morgen nog zo zal zijn dat weten we niet.

Wie uitgaat van de oude weerregels zal over het algemeen ontdekken dat ze niet helemaal kloppen. Wie uitgaat van de oude zedelijke normen en regels, die ook in vele gezegden en zegswijzen zijn vastgelegd, ontdekt dat ze er in deze tijd heel wat mee kunnen doen. Als je dan toch doet alsof, dan is het omdat je wilt leven in een wereld met ordening en de wisselvalligheden van het leven eigenlijk wilt ontkennen.

U zult zeggen: Wat hebben wij daaraan? Niet veel, tenzij u voortdurend kijkt in de Almanak wat er zal gebeuren. Er zijn ook mensen die houden meer van de astrologische gegevens. Dan staat daar heel netjes te lezen: Het is vandaag donderdag de 1e mei. Dit is geen dag voor arbeid. Logisch, het is de Dag van de Arbeid, dus dan doe je niets. Dat is gewoon een moderne opvatting.

Als ik nu probeer - en dat is nu voor mij kentekenend - om de achtergrond van deze reacties en gezegden samen te vatten, dan blijkt het plotseling zinvol te zijn. Als ik een volksgezegde bezig, dan gebruik ik een gemeenplaats om daarmee een niet uitdrukbaar gevoel vast te leggen. Mijn niet uitdrukbare gevoelens zijn nu juist weer datgene wat ik nodig heb om mij juist te oriënteren in de wereld waarin ik verkeer. Als we dan de keus hebben uit 25 elkaar bestrijdende gemeenplaatsen die allemaal als volkswijsheid gelden, dan is dat helemaal niet erg, want we kiezen automatisch datgene wat het best bij ons past. Uit het onderbewustzijn van de mens welt een zekerheid op ten aanzien van morgen die hij niet redelijk kan verklaren en die hij dan in zijn zoeken naar regels bevestigt in een volkswijsheid die op zichzelf onzin is.

Er zijn natuurlijk ook zaken waar je het geloof bij te pas moet brengen. Daar is het Tiende Gebod dat zegt: Gij zult niets begeren van dat wat een ander toebehoort. Als dat ooit wordt toegepast, dan ligt de hele zakenwereld op haar achterwerk. De hele zakenwereld is opgebouwd op het scheppen van begeerten waardoor behoeften worden geschapen waaraan men winstgevend kan voldoen. Ik kan mij voorstellen dat iemand, die zich daarop beroept, niet populair is. Maar andere dingen bestaan nog steeds: Gij zult niet doden. Eerbied voor vader en moeder is de laatste tijd al een beetje geschrapt. Gij zult geen onkuisheid doen. Dat is aangevuld, tenzij men de pil gebruikt.

Als wij die geboden bekijken, dan blijkt dat wij die geboden gewoon gebruiken om onszelf a.h.w. te rechtvaardigen en tevens om een basis te vinden voor ons denken.

Ik ben de Heer, uw God. Gij zult geen vreemde beelden voor mijn aanschijn zetten. Dat is natuurlijk schitterend, maar wat moet je dan doen met al die souvenirindustrietjes die de laatste tijd zo'n winst hebben gemaakt? Tussen God en de mens zien wij het aangezicht van een oude en een nieuwe vorstin en dat dan meestal uitgevoerd in te goedkoop materiaal tegen een te hoge prijs. Daar kun je op zichzelf misschien geen bezwaar tegen hebben, maar waarom houdt men dan nog steeds daaraan vast? Waarom verklaart men dit letterlijk? Het ging erom dat men geen afgodsbeelden mocht maken door te zeggen: Men moet maar één voorstelling van God aanvaarden en dat is de onze. Omdat een dergelijk gebod een rechtvaardiging is van hetgeen men probeert anderen op te leggen om zijn eigen onzekerheid te verdrijven.

Misschien overdrijf ik een beetje, maar niet al teveel.

Volkswijsheid is altijd weer gebaseerd op allerlei stellingen die op zichzelf zinloos zijn. Maar de zinloosheid daarvan wordt vergoed door de mogelijkheid die men zich geeft om het eigen gedrag en de eisen aan anderen gesteld te rechtvaardigen. Dat geldt ook ten aanzien van de toekomst.

Als wij zeggen dat iemand voor galg en rad opgroeit (sommige mensen doen dat ook nog in deze tijd), dan hebben we helemaal geen ongelijk als we dit overdrachtelijk bedoelen. Maar wij hebben wel ongelijk, als we aannemen dat iemand nog een galg en een rad zal gebruiken. Per slot van rekening, je hebt tegenwoordig zoveel raddraaiers dat er geen raderen meer over zijn om iemand te radbraken. Dan kan er wel eens sprake zijn van het resultaat dat de afwezigheid van dit middel heeft, maar desondanks moet je toch toegeven dat zo'n uitdrukking op zichzelf aangeeft dat iemand opgroeit tot een tegenstelling van alles wat je zelf aanvaardbaar acht. In zoverre is het juist. Dan is degene die zo'n uitdrukking of die die wijsheden gebruikt iemand, die hetgeen hij innerlijk aanvoelt t.a.v. een ander uitdrukt in een gemeenplaats zonder zelf te beseffen wat de oorzaak van zijn keuze van die gemeenplaats is geweest. En dan zitten we natuurlijk ook met allerlei andere dingen.

Een gemeenplaats die helaas ook al te vaak wordt gebruikt is: voor volk, vaderland en koningin. Een dergelijke uitdrukking zegt: Onze orde moet ten koste van alles worden verdedigd. Het is een verabsolutering van een bepaalde maatschappelijk en in feite ethisch standpunt.

Als een profeet behept is met deze eigenaardigheid, dan zal hij meestal zelf niet door zijn ongetwijfeld profetische gave heen kunnen kijken. Een bewuste profetische gave is iets wat je leert gebruiken als een verrekijker. Je moet hem wel naar je ogen instellen, maar dan kun je ook heel ver zien. Degene die dat niet weet, kijkt meestal door het verkeerde eind van de kijker en dan verwondert hij zich erover dat de wereld zo klein is.

Als wij profeten zijn gebruiken wij dergelijke dingen. Dat doet u ook. U gebruikt steeds weer gemeenplaatsen die behoren tot uw godsdienst, tot de bevolkingsgroep waartoe u behoort etc. Ook als het gaat over het lot van anderen of zelfs van uzelf. Realiseer u dan dat u daarmee uw voorin genomenheid weergeeft.

Er zijn bijgelovigheden ontstaan in deze tijd waarvan je je afvraagt hoe ze eraan zijn gekomen. Dat is b.v. de groeiende economie. Een heel lange tijd is dat een slogan geweest. Eigenlijk zou je het beter anders kunnen zeggen, ofschoon de woordbetekenis schijnbaar dezelfde is, namelijk: de tierende economie.

De economie is ontzettend tierig en ze tiert maar voort en de mensen tieren mee. Met al dat getierelier draait ondertussen de hele economie naar de knoppen wegens overmatige groei. Als je tracht te ontdekken waarom mensen een dergelijke term, die een gemeenplaats is geworden, gebruiken, dan word je duidelijk wat hen beweegt en kun je begrijpen wat de werkelijke betekenis is van hetgeen zij voor de toekomst voorzien:

Wij voorzien in de toekomst een groei in de regio. Waarom in de regio? Omdat ze het een gekke streek vinden om 'streek' te zeggen. En waarom zeggen ze niet 'streek', omdat streek te dichtbij ligt. De regio is een droombeeld dat boven de werkelijkheid zweeft. Een verklaring die zo is geformuleerd heeft dus te maken met een waanbeeld waarvan mogelijk iets is waar te maken, naar waarvan zeer waarschijnlijk 9/10 niet in vervulling zal gaan. Als je zo kijkt naar hetgeen de mensen zeggen, dan kom je verder.

Nu gaat deze cursus voornamelijk over voorspellingen. Misschien is het u wel eens opgevallen in hoeveel voorspellingen er gemeenplaatsen voorkomen. Er is een bekende profeet (Johannes) die de zeven doodzonden voorbij ziet trekken. Hij beschrijft ze zo plastisch dat het zonde is dat in zijn tijd de

film nog niet bestond. Er zijn filmers die daarvan werkelijk iets moois hadden gemaakt; bijna pornografisch maar net nog niet.

Waarom beschrijft die man dat zo? Omdat hij de wereld zoals ze is verwerpt. Omdat hij de kwaliteiten, die hij in de wereld ziet, probeert terzijde te schuiven. Hij doet dit door die kwaliteiten te verabsoluteren in een zinnebeeld. Deze zinnebeelden voorbij te laten gaan en daaraan dan het roepen van de Engel des Verderf a.h.w. te verbinden.

Wat heeft de man in feite gezegd? Hij heeft gezegd: Ik geloof niet, dat de wereld het lang volhoudt op die manier. Dat is het enige dat hij heeft gezegd. En al degenen die daar meer achter zoeken, laten zich door de woordbeelden die worden gebruikt eenvoudig verdoven. Nu is dat helemaal niet zo erg, want als je in de moderne wereld leeft, dan is verdoving soms het enige waardoor de moderne tijd verdraagbaar wordt, vooral als je al die draagbare televisie-, radio- en andere apparaten ziet. Vroeger had je last van een lintworm, tegenwoordig van de t.v. van de buurman.

Een profeet gebruikt zijn woorden - bewust of onbewust - zo, dat hij daarmee zichzelf bevestigt. Het is dus heel eenvoudig: als er gemeenplaatsen zijn, dan kijken we naar de manier waarop die gebruikt zijn. Dan kunnen we de eigen opvattingen van de profeet gaan aftrekken van het totale beeld dat hij heeft. Als u dat heeft gedaan, dan houdt u wel degelijk een visioen over. U houdt een beeld over dat u zegt: Deze profeet (in casu Johannes) heeft met zijn openbaringen gezegd, dat niets duisterder is dan deze lichtende verkondiging van een toekomst die in het verleden kennelijk al een paar keer gebeurd had moeten zijn.

Als we bij die man eens alles wegnemen. In de eerste plaats de zelfverheffing, het boek, het verbreken van de zegels, ik. Hij was iemand, die van zijn eigen belangrijkheid, van de juistheid van zijn overtuiging zonder meer zeker was anders had hij het niet zo gezegd. En dan God natuurlijk. En de dieren met het aangezicht eens mensen, de onsterfelijkheid. Het doet mij een beetje denken aan de Ba en de Ka in de Egyptische godsdienst.

Vroeger waren Ba en Ka zwaar geestelijke voertuigen van de mens. De mens heeft verschillende gestalten, zegt Johannes. Maar de mens steekt erin. En juist wanneer deze gestalten zich openbaren, want hij beschouwt ze gelijktijdig als de basis van zijn waarheid, dan zijn ze rond de troon van God. Alweer, de man doet niets anders dan spreken over zichzelf. Maar er zijn heel veel mensen die daar niet in geloven en dat moeten dan wel de tegenstanders zijn.

Dan komen we bij het dier - ook weer met het aangezicht eens mensen - en het beroemde getal 666. Waarom? Omdat deze mens al het menselijke als verwerpelijk beschouwt. Zes is ook het getal van de mens. Al de dierlijke functies van de mens ziet hij als iets verschrikkelijks. Daarom moet het *summa summarum* van kwaad, de anti-Christ, de mens zijn die gewoon mens is. Dat is toch duidelijk. Al het andere dat hij dan bij elkaar heeft geraapt hier en daar, dat haalt hij uit overleveringen.

De man moet ongetwijfeld een aardig inzicht hebben gehad in b.v. de judeïsche overleveringen. Daar haalt hij al die geraamten vandaan die op de Laatste Dag zullen opstaan. Per slot van rekening, iedereen heeft wel een skelet in de kleerkast hangen. Bij hem is het in zijn bovenkamer en dat komt er dan op die dag uit.

Wat zegt hij eigenlijk? De man profeteert niet het einde van de wereld zonder meer, maar hij komt wel - en dat is weer typisch - met de Ruiters. Als je nu die Ruiters van de Apocalyps gaat bekijken, dan blijkt dat hij het heeft over zaken die in zijn tijd vaak voorkwamen: hongersnood, pest, verderf, oorlog. En dan komt weer het idee daar achteraan: de laatste engel, die bij wijze van spreken alles dood maakt in de huizen waar hij geen bloed aan ramen en deurposten ziet. Het paasmaal. Je kunt het precies uitrekenen.

De man heeft dus kennelijk gezegd: Mijn wereld gaat ten onder. Ik zie kwaliteiten die voortdurend uit dit land wegtrekken. Daar de mensen niet geneigd zijn om de ware naastenliefde en de christelijkheid te aanvaarden, zullen ze ten ondergaan. Sommigen zijn begraven, anderen zijn verbrand. Die mensen leven nu niet meer, maar de wereld draait door.

Dan zegt men: Maar er komt het ogenblik. Er zijn van die dingen waar ze dol op zijn. De toren van Babel b.v. Vroeger was men daar meer dol op dan tegenwoordig. Weet hoe dat komt? Tegenwoordig zijn er sexclubs te over.

De Palatijnse heuvel in Rome. Het is allemaal heel leuk als je het zo bekijkt. Degenen die dat eruit afleiden, vergeten één ding: inde tijd dat het geschreven werd, stonden de paleizen van de voornaamste burgers en van de keizer nog op de heuvels waar tegenwoordig de kerken staan. Hoe jammer ik het ook vind voor degenen die dat graag verkondigen, de Paus kan nooit de hoer van Rome zijn, zelfs als hij het instrument ervoor zou bezitten.

Anderen gaan weer uit van de duistere voorspellingen. Er is een Duitser die heeft beschreven hoe in deze tijd het vuur uit de hemel zou regenen. Dat is al gebeurd. Steden die in vuur vergaan. Dat is ook allang gebeurd. Heeft u nooit gehoord van hele steden die verbrand zijn? Dat is voorbij en de wereld draait door.

Dan hebben ze het over het merk van het Beest dat je moet hebben op je hand of op je voorhoofd, anders mag je geen zaken doen. Wat is dat merk? Ik denk, dat het in deze tijd het bewijs is dat je de omzetbelasting hebt betaald. Dat is altijd zo geweest. Bepaalde kasten - en daartoe mag je de handelslieden wel degelijk rekenen - hebben aan zekere verplichtingen te voldoen en zeker ook in de tijd waarin deze man schreef om zichzelf kenbaar te maken. Het klinkt nu krankzinnig als je hoort dat een jood vroeger een apart gewaad aan moest hebben. Een geleerde moest weer een ander soort gewaad dragen. Een handelsman moest zijn handelsman-zijn kenbaar maken door o.m. de wijze waarop hij zich kleepte, het hoofddeksel dat hij droeg en zelfs nog bepaalde tekens dragen waardoor de soort van zijn handel kenbaar werd. Allemaal dingen die voorbij zijn. Maar ze zeggen nog steeds: Deze grote profeet heeft het voorspeld.

De voorspelling is een gemeenplaats. Het is volkswijsheid aan het worden. De mens probeert eenvoudig de werkelijkheid weg te drukken en daarvoor in de plaats een verwachtingsbeeld te scheppen dat hem rechtvaardigt. Maar een werkelijke profetie kan niet beantwoorden aan die regels en niet aan verwachtingen.

Dan komen ze weer met allerlei mooie dingen. U heeft zeker wel gehoord van de spiraal van de tijd. De spiraal van de tijd zegt niets anders dan dat met steeds kortere tussenpozen dezelfde invloeden zich zullen herhalen, zodat in alle levens dezelfde mogelijkheden in een toenemend snel tempo kunnen herontstaan en verwijderd worden. Dat is allemaal heel mooi, maar dan gaan ze zeggen: Napoleon is zoveel tijd geleden geweest. Toen is Hitler gekomen. De tussenruimte is zoveel, dus over zoveel tijd komt er weer zo'n dergelijke mens. De hemel beware ons daarvoor!

Wat zegt de volkswijsheid? Wat gisteren was, zal vandaag nog bestaan en morgen doorklinken. Het enige dat gisteren bestond, vandaag bestaat en morgen doorklinkt is een dronkenmanspartij van mensen die geld genoeg hebben.

Ik probeer duidelijk te maken: bij alle volkswijsheden waarmee we worden geconfronteerd moeten we niet uitgaan van de samenhang die ze poneren. Wij moeten alleen uitgaan van de betekenis die ze hebben op het ogenblik dat ze worden gezegd. Dan blijkt, dat de eenvoudige volkswijsheid een zeer duidelijk voorspellend karakter heeft ten aanzien van de geesteshoudingen, dus ook de daden van de gebruiker ervan, maar niet ten aanzien van zijn eigen waarde.

G E D U L D.

Geduld is datgene wat de meeste mensen van anderen eisen, omdat ze het zelf niet hebben.

Geduld is niets anders dan het vermogen te wachten tot het juiste ogenblik. Wij weten meestal wel wat het juiste ogenblik is. Wij beseffen vaak onze hulpeloosheid, maar we willen niet wachten. Wij willen ons tempo opleggen aan de kosmos waarin we leven. Wij willen uitmaken hoe andere mensen zullen leven en zullen sterven. En juist dat kunnen we niet.

Daarom valt het ons zo moeilijk om geduld te hebben met anderen. Wij zijn niet bereid hen te aanvaarden voor wat ze zijn. Wij willen ze maken tot iets wat een verlengstuk is van ons wezen. Wij willen ze maken tot iets wat precies beantwoordt aan het schema dat wij in ons hoofd hebben, want wij menen dat wij op de een of andere manier de wereld moeten regelen. Dat is niet waar.

Geduld is beseffen dat, als de tram voor je neus wegrijdt, je beter ontspannen kunt wachten op de volgende tram. Als je je nijdig maakt, komt er toch niet eerder een andere.

Geduld is realisme. Wij beseffen dat de mensheid niet een, twee, drie kan veranderen. Dus moet je tevreden zijn met de kleine dingen zonder het grote waarvan je droomt nu onmiddellijk te willen waarmaken.

Geduld betekent ook begrijpen dat een ander anders is dan jezelf bent en niet verwachten dat de ander precies doet wat jij wilt of zelfs precies begrijpt wat jij bedoelt.

Geduld is in wezen leven om geestelijk vrijer en bewuster te zijn.

Geduld is, veel op de koop toe nemen, omdat we in onszelf weten wat de essentie is. En daar hebben wij dan wel een aardige omschrijving van het woord.

Wanneer ik wil doordringen tot God, moet ik geduld hebben met mijzelf, met mijn God en de gehele schepping net al wat er aanhangt voorlopig op de koop toe nemen, anders zal ik er nooit komen. Maar eens komt het ogenblik dat alles goed is, dat alle situaties samenvloeien en dat ik weet: dit is het ogenblik dat ik moet zijn. En dan zal mijn geduld mij de mogelijkheid geven hebben om op het juiste ogenblik te reageren en daardoor voor mij het beste resultaat te verkrijgen.

Wees daarom een beetje geduldig ten aanzien van uzelf, uw medemensen en t.a.v. uw leven. Want de tijd komt dat in een andere wereld of in een ander leven alles waar wordt. Maar als u het nu waar wilt hebben, dan maakt u vaak de mogelijkheid voor later kapot.

:-:-:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

M A A N D B L A D.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

JUNI 1980

25e jaargang.
Nummer 9.

GROEIEND BEWUSTZIJN

2e onderwerp: De krachten van deze tijd

CI blz. 99

Toeval

CI " 105

Inspiratie

CI " 106

VOORSPELLINGEN

Profeten, zieners, auguren

CII " 115

Dat kan nog komen

CII " 124

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

GROEIEND BEWUSTZIJN

Door een storing in het opname-apparaat is het eerste onderwerp van deze cursus niet opgenomen. Wij bieden u daarvoor onze verontschuldiging aan.

De redactie van SLEUTELS.

--:-

2e onderwerp.

HOOFDSTUK IX.

DE KRACHTEN VAN DEZE TIJD.

Er is in deze tijd een groot aantal krachtverschuivingen gaande doordat de zon in haar baan een nieuw deel van de ruimte aan het betreden is waarin o.m. de directe verdeling van de micromaterie iets verschilt. De activiteit loopt uiteen op het ogenblik van(?) tot 5 moleculen per kubieke kilometer, in de volgende serie tot 15. Dat is toch wel een lichte verandering. Het betekent waarschijnlijk een toename van zonne-activiteit in de komende paar honderd jaren.

Daarnaast blijkt, dat ook een aantal sterren in verhouding tot dat deel van de ruimte waarin wij ons op het ogenblik bevinden in straling zijn toegenomen. Dit houdt in, dat verschillende sterren dus een grotere stralingsinvloed krijgen op het gebeuren in het zonnestelsel. Dit zou men het best astrologisch kunnen behandelen, omdat de directe overdracht van de signalen van die sterren technisch nog niet aanvaardbaar is te maken volgens de moderne wetenschap.

Ook kosmisch blijkt er nu een omwenteling gaande te zijn. Wij hebben verschillende zaken kunnen beschouwen bij de laatste Wesak-bijeenkomst. Aldaar werd ons duidelijk dat verscheidene grote geesten uit het verleden zich weer bijzonder sterk op de aarde gaan richten, terwijl ons daarnaast ook duidelijk is geworden dat vele krachten, die meer met chaos en materie te maken hebben, eveneens hun aandacht op de aarde hebben gericht.

De situatie waarin de wereld en ook de mensheid zich op het ogenblik bevindt, kan het best worden uitgedrukt als een aanmerkelijke toename van de scala van mogelijkheden. Het houdt in, dat waar je vroeger één of twee keuzemogelijkheden zoudt hebben gehad er nu in wezen tien zijn. De moeilijkheid is, dat de meeste mensen gewend zijn om tussen twee waarden te kiezen, hooguit drie en dus bij een keuzemogelijkheid van tien niet meer in staat zijn bewust een beslissing te nemen. De energieën zullen daardoor een tijd-

lang voor een groot deel der mensheid een bijzonder bepalende invloed vormen. Het is over deze invloeden dat ik u het een en ander wil mededelen.

De directe invloeden van de zon zijn reeds nu maar ook de komende paar jaren nog op zijn minst genomen verwarrend. Er zijn veel sterke stralingsvelden. Dit betekent o.m. dat de ionisatie in bepaalde delen van uw atmosfeer zal toenemen en niet - zoals men wel zegt - zal afnemen. Desondanks neemt de directe straling - er is nu vooral een harde straling die het aardoppervlak bereikt - toe met ongeveer een factor van 2.

De planeten zelf bevinden zich in hun baanomloop eveneens in een onevenwichtige toestand, omdat zij niet meer zoals lange tijd het geval is geweest ten opzichte van het kernstuk de zon een evenwichtig geheel vormen. Zij worden nu een onevenwichtig geheel. Dit betekent, dat de invloed van de zon op alle planeten - niet alleen op de aarde - eveneens sterk eenzijdig wordt wat de reflecties van de verschillende planeten zal beïnvloeden en daardoor ook weer de betekenis die ze voor de aarde hebben. Een uitzondering hierop maken de manen. Zij blijven wel in hun normale omloop, maar deze omloop zal waarschijnlijk iets verschuiven en dit gedurende ongeveer $2\frac{1}{2}$ maand. Het is een lichte afbuiging van misschien 3 km ten aanzien van de werkelijke omloop zodat het perihelium iets hoger wordt, maar dat merk je haast niet.

Kijk ik naar de totale invloed die dit alles moet hebben op de aarde, dan kom ik tot de volgende conclusies:

Spanningen en fouten die op dit ogenblik in de aarde bestaan, zullen in de komende paar jaren veel sneller tot uiting komen dan voorheen. Het resultaat is, dat wij moeten rekenen met een toename van verschijnselen op aarde zoals daar zijn: vulkanisme, aardbevingen, lichte trillingen, activering van slapende vulkanen, zeebevingen en daarbij aanmerkelijke verschillen van de normale luchtcirculatie.

De gordel, waarin de grootste gevolgen daarvan kunnen worden verwacht, loopt ongeveer over de zuidelijke punt van Abessinië in de richting van het Caraïbische gebied en dan verder iets noordwaarts tot bijna aan Siberië. Daarna blijkt de baan weer naar beneden te gaan. In deze gebieden kunnen storingen worden verwacht. Bepaalde natuurrampen lijken mij onvermijdelijk. Daar echter een groot gedeelte van de geestelijke krachten die zich gaan inzetten niet zullen proberen om dit element van ramp en spanning te vergroten, neem ik aan dat het mogelijk zal zijn een groot gedeelte van de optredende rampen te beperken, danwel hun uitingen en gevolgen daar te doen plaatsvinden waar de mensheid hiervan niet in al hoge mate schade van zal ondervinden.

Als wij kijken naar de invloed van de sterren, dan blijkt dat o.a. Algol een zeer grote invloed heeft gedurende $1\frac{1}{2}$ jaar. Deze periode begint ongeveer oktober. De inwerking van Algol is naar men zegt nogal demonisch. Dat is niet helemaal waar. Maar het betekent wel, dat ze veel tegengestelde denkbeelden en daarmee ook acties ten gevolge heeft. Impulshandelingen zullen in die $1\frac{1}{2}$ jaar veel meer voorkomen dan normaal. Veel mensen zullen geneigd zijn hun zelfbeheersing eerder te verliezen.

Ook voor degenen die organisch misschien niet helemaal honderd procent zijn betekent het dat zij te maken krijgen met een plotselinge verandering van hun toestand. Dat kan betekenen dat zij ineens veel zieker worden of dat ze in het tegengestelde geval ineens en onverklaarbaar beter. Al deze gevallen zullen voorkomen.

Kijk ik nu verder naar de grote invloeden die uit de kosmos zelf komen, dan blijkt dat de aarde en daarmee de mensheid dank zij het werk van vele grote geesten eigenlijk beroerd wordt door een nieuwe golf van geestelijk licht. Maar dit geestelijk licht gaat, gezien de situatie in de stof, niet gepaard met een gelijksoortige levensenergie. Het betekent dus dat het

witte licht zeer sterk zal zijn en zal overheersen. Waarschijnlijk zelfs vier jaren waarin het periodiek veel meer voorkomt dan anders het geval zou zijn geweest, terwijl daarentegen de golven van goud licht aanmerkelijk minder zullen zijn dan normaal.

De invloed groen zal veel optreden, omdat goud zich alleen kan manifesteren als het wordt gedragen door blauw, zodat geloof en weten in de komende tijd een zonderlinge vermenging zullen ondergaan.

Het geheel van de geestelijk inwerkingen is volgens de verwachtingen die we daarvan koesteren op dit ogenblik toch voor de mensheid in zoverre gunstig, dat men zich aan vele gewoontepatronen gaat onttrekken en dat men komt tot een nieuwe benadering zowel van eigenleven als van maatschappelijk leven. Daarnaast komt men in vele gevallen weer tot een sterk persoonlijk geloof dat al dan niet binnen het kader van bestaande geloofsvormen kan worden beleefd.

De situatie, die vanuit de lagere sferen op aarde wordt geschapen, moet hier ongetwijfeld ook enige aandacht krijgen.

De lagere entiteiten hebben er veel belang bij dat de mens niet als eenling maar als groep reageert. De groep namelijk heeft een veel kleiner kritisch vermogen en zal zich veel eerder tot chaotische verwickelingen laten verleiden. De poging om groepen te beheersen zou kunnen slagen, indien deze zelf niet uit het witte licht voortdurend kracht kunnen putten, want elke groep heeft een groepsbegeleider of groepsgeest. Deze groepsgeesten zullen in vele gevallen in staat zijn de sterk vernietigende inwerkingen, die vanuit het duister naar boven komen ofwel te verspreiden, danwel zelfs tegen te houden. Op deze manier voorzie ik inderdaad grote veranderingen op betrekkelijk korte termijn.

Nu heeft men mij gevraagd om u niet alleen deze gegevens te verschaffen, maar ook u enkele van mijn inzichten in het bijzonder voor te houden.

In deze dagen kan een mens die gewaarschuwd is zich gemakkelijk kunnen instellen op alles wat lichtend is. Denk niet aan hetgeen goed of kwaad is volgens menselijke opvatting, want dat heeft weinig betekenis meer. Deze begrippen zullen steeds verwarder worden naarmate de tijd verdergaat.

Een mens kan zich echter oriënteren op alles wat voor hem licht en vreugde betekent. Zoek het goede te puren uit alles wat u ontmoet.

Wees blij met het ogenblik. Houdt u niet bezig met wat morgen kan gebeuren of met wat gisteren is gebeurd. Juist door voortdurend uw krachten te wijden aan het heden en daarin voor uzelf een zo groot mogelijke harmonie te zoeken, zult u in staat zijn de veranderingen die van buitenaf op u af komen voor uzelf op een gunstige wijze te gebruiken. U zult daardoor uw innerlijke kracht, uw innerlijk licht eerder sterker zien worden dan zwakker.

Als het gaat om persoonlijke gebeurtenissen, dan is een mens nogal snel emotioneel. Emoties hebben weinig zin, tenzij ze kunnen worden gebruikt. Dat is iets waaraan een mens nogal eens aan voorbij gaat. Heel veel emoties worden juist opgekropt; ze worden verborgen. Dat heeft geen zin. Alleen als u door het onderdrukken van die emoties een ander doel kunt nastreven en dat bereiken is dat voor u zinvol. Als u emoties heeft die u niet kunt ontladen, dan moet u het volgende doen:

Besef, dat elke invloed die chaotisch of negatief is een aantasting is van uw levenskracht, uw eigen mogelijkheden en u heel vaak onder de beheersing zal brengen van krachten, die van minder goede origine zijn. Probeer dus uw ontevredenheden, uw mopperpartijen zoveel mogelijk ofwel onmiddellijk te uiten, danwel om te zetten in een actie die dan misschien toch positief is. Als u zich ergert over b.v. de burens, dan kunt u misschien wat stof afnemen en met het uitslaan van de stofdoek daardoor iets van uw gevoelens kwijtraken. Als u dan later ziet wat u allemaal heeft gepresteerd in een betrekkelijk korte tijd, gedreven door uw onrust en woede, dan kunt u daar dan weer een tevredenheid uit putten.

Voor de man is het al precies hetzelfde. Het is gemakkelijk om een droomleven te koesteren waarin alle dingen anders zijn dan ze zijn. U heeft echter met de harde feiten te maken. Indien u met die feiten te maken heeft, maak er het beste van. Probeer binnen de mogelijkheden, die u op dit ogenblik heeft, het optimale te bereiken. Lukt u dat niet, probeer dan meer te zijn of meer te presteren dan men redelijk van u zou kunnen verwachten of u van uzelf waarschijnlijk acht. Door voortdurend op elk ogenblik te streven vergroot u uw veerkracht, uw geestelijk evenwicht en uw vermogen om de lichtende krachten op te nemen die er rond u zijn. Wanneer u echter steeds bezig bent u te verzetten tegen de eisen die aan u worden gesteld, schept u een chaotisch geheel waardoor uw levensenergieën afnemen en u steeds sterker wordt beheerst door de invloeden van buitenaf of misschien zelf te gronde gaat aan uw gebrek aan energie. Dit moet vermeden worden.

Al datgene wat ik heb waargenomen in de laatste tijd en zeker niet alleen tijdens de Wesak-bijeenkomst maar ook tijdens de bijeenkomsten daarna, doet mij veronderstellen dat men druk bezig is om o.a. de invloeden van de Wereldleraar en de Wereldmeester niet alleen te evalueren maar gelijktijdig ook meer praktisch te verbreiden. Of dit onder de naam Wereldleraar of Wereldmeester zal geschieden, betwijfel ik. Dit zou namelijk teveel weerstanden oproepen en daardoor negatief werken. Deze leerstellingen worden ongetwijfeld veel sterker onder de mensen gebracht.

Men zal proberen te werken op de emoties van de mens, opdat hij tot positieve reacties zal komen. De mens moet leren in deze tijd anderen niet te veroordelen. Het heeft weinig zin te zeggen dat een ander verkeerd doet, als men zelf niet zeker is dat men goed doet. Of men goed doet, kan men niet zien aan de eigen waardering alleen, maar slechts aan de gevolgen die de eigen actie en de eigen levenshouding naar buiten toe hebben veranderd.

De situatie waarin de Grote Raad op het ogenblik verkeerd, is er een waarin een keuze moet worden gemaakt uit vele duizenden actiemogelijkheden. Dat daarbij de voorkeur zeker zal gaan naar verlichting, bepaalde inwijdingen e.d. behoeft ons verder nog niet veel te zeggen. Dit zijn namelijk zaken die enkele personen betreffen, niet zaken die de gehele mensheid en de wereld aangaan.

Dat men daarentegen zal proberen om een evenwichtiger distributie van krachten en stralingen tot stand te brengen, spreekt mij meer aan. Hier namelijk kan men door te werken met de reële kosmische krachten en de krachten die vanuit de zon de aarde bereiken wel degelijk komen tot een modificatie van de menselijke habitus (gedrag). Dit zou impliceren, dat vele dingen in feite beter gaan dan men ooit zou hebben verwacht.

Bindt u niet aan personen of persoonlijkheden. Heel vaak kiest men voor een bepaalde persoon die men in wezen niet helemaal kent. Mensen gaan b.v. stemmen op iemand op grond van een beeld dat ze van zo'n persoon hebben gevormd. Probeer u gewoon af te gaan op datgene wat op dit moment noodzakelijk is. Houdt u niet bezig met persoonlijkheden of partijen maar met noodzaken.

Als u te maken heeft met het zakenleven, ga niet uit van hetgeen wenselijk is of van hetgeen er van u wordt verlangd. Ga uit van datgene wat u op dit moment kunt waarmaken en doe dat dan zo goed mogelijk. Het resultaat hiervan zal dermate positief kunnen zijn voor vele mensen, maar ook voor vele instellingen en bedrijven dat ik daarvan inderdaad zeer goede verwachtingen heb binnen een jaar.

Als ik zie hoe een groot aantal geesten, zelfs uit Zomerland, beginnen zich mede te richten op de aarde en daarbij heel vaak als persoonlijke geleiders zullen optreden, zo neem ik aan dat de inspiratieve mogelijkheden

van de mensen in de komende paar jaren aanmerkelijk boven het normale zullen liggen.

Volg uw inspiraties. Vraag u dan niet teveel af, of het redelijk is. Vraag u af, of het mogelijk en aanvaardbaar is. Als aan deze beide voorwaarden is voldaan, is uw inspiratie belangrijk, want ze kan u brengen tot een vernieuwing van uw persoonlijk leven zowel als het winnen van een nieuwe betekenis voor de mensen rond u en misschien zelfs voor zeer grote delen van de mensheid.

Laat u niet overbluffen door degenen die zeggen, dat zij de enige waarheid, het enig juiste systeem e.d. hebben. Er bestaat op dit ogenblik geen waarheid of systeem dat algemeen wordt verkondigd en gelijktijdig volledig doeltreffend is voor de omstandigheden waarin de aarde verkeert en de processen die zich in de mensheid voltrekken. Juist daarom is het erg belangrijk, dat u allereerst en voortdurend uw eigen keuze maakt.

Om nog even terug te keren naar de zaken van de Witte Broederschap, het Verborgene Priesterrijk etc. Als je bezig bent om een grote verandering op de juiste manier tot stand te brengen, dan zullen er wel een paar splinters vallen; dat is zeker. Maar alles wat waardevol is, kan bewaard worden. Iemand, die zeker wil zijn dat hij bewaard wordt, moet zorgen dat hij waardevol is. Naarmate uw betekenis voor de mensheid op uw eigen niveau, in uw eigen kring desnoods groter wordt, zult u zien dat u in de komende tijd meer meevallers krijgt dan anders. Dit vloeit eenvoudig voort uit de beslissingen die in de Raad zijn genomen en de mogelijkheden welke die vele kleine geesten hebben. Zij kunnen u gewoon dingen laten zien of doen beseffen waar u zelf aan voorbij zoudt zijn gegaan.

Ik denk, dat door de veelheid van entiteiten die nu actief gaan worden (dat zelfs geesten uit laag-Zomerland binnen de groep actief optreden en niet alleen vanuit een persoonlijk standpunt, dat komt niet zo vaak voor) zo moeten wij aannemen dat overal ook veel meer geestelijke fenomenen zich zullen manifesteren dan tot nu toe. Deze fenomenen hebben vaak een zeer verschillend karakter. Er zullen heel wat onverklaarbare verschijnselen zijn en er zullen er heel wat worden weg verklaard natuurlijk. Als u met die fenomenen in contact komt, dan moet u zich volgens mij niet afvragen wat de betekenis en de oorzaak van het verschijnsel kan zijn. U moet zich alleen afvragen welke harmonische betekenis het voor u heeft. Door dit te doen krijgt u inderdaad een grotere greep op het geheel van de op zichzelf nogal verwarrende stralingen en ontwikkelingen van de komende tijd.

Dan heb ik een paar punten die behoren tot mijn persoonlijke filosofie, maar die ik onmiddellijk hieraan wil verbinden.

Als u zich bewust bent van het feit, dat u altijd zult blijven functioneren als deel van de mensheid - of u dood gaat of niet - zal het u veel gemakkelijker vallen ook als u bent overgegaan in een dergelijke rol verder te gaan. De gewenningsperiode na de overgang kan soms honderden jaren duren. Voor u is dat niet nodig, zeker niet als u dat beseft heeft. U kunt soms na enkele jaren al zeer actief zijn. En naarmate u meer afstand kunt doen van eigen betekenis of belangrijkheid volgens eigen norm en alleen zoekt naar de mogelijkheid om in het werken met anderen een grotere betekenis te verkrijgen, zult u inderdaad in staat zijn ook vanuit de geest veel meer tot stand te brengen.

Dit laatste is voor velen van u waarschijnlijk overbodig. U komt nog niet zo snel naar onze kant en wanneer u komt, nu ja, dan zien wel weer verder.

Deze mentaliteit je eigen maken betekent dat je ook op aarde in een steeds grotere harmonie met de geest (ook als dit geesten zijn uit laag-Zomerland) gaat leven. Het betekent dat uw gehele gedachtenleven rijker

wordt, dat het geheel van uw ervaringsmogelijkheden groter zal worden.

Als we te maken hebben met die vele sterren wier invloed bijzonder sterk gaat inwerken gedurende $1\frac{1}{2}$ jaar, als we rekening houden met de verschuiving van de planetaire evenwichten die ongetwijfeld ook plaatsvinden (geen kanteling van de aardas, maakt u zich geen zorgen) en wij ons verder realiseren dat de stralingswerking van de zon op korte termijn wel enige verandering zou kunnen ondergaan, dan zal het u duidelijk zijn dat we moeten leren werken met de krachten die aanwezig zijn en dat we bovendien krachten als ze onevenwichtig zijn toch kunnen gebruiken om een nieuw evenwicht tot stand te brengen.

Het zoeken naar het nieuwe evenwicht, het zoeken naar een nieuwe ontplooiing en het zoeken naar zuiver reusoonlijk en bewust leven lijkt mij voor elke mens op het ogenblik de aangewezen weg.

Nu rest mij nog één punt onder voorbehoud mede te delen.

Er is in de Grote Raad, mede op grond van de door u allang vergeten lichtende geesten die eens op aarde hebben geleefd, besloten om een aantal mensen in toenemende mate geestelijk licht te verschaffen. Dat heeft niets te maken met inwijding. Het heeft alleen te maken met een soort helderziendheid, die eigenlijk in ruimte en tijd tegelijk verloopt en misschien als zodanig niet eens wordt beseft. Door het licht dat wordt gegeven zullen nieuwe harmonieën op aarde mogelijk zijn. Een harmonie kan nooit gebonden worden aan een persoonlijkheid wel aan een kracht.

Zoek een harmonie te vinden die voor u aanvaardbaar is. Als de wegen, die u tot nu toe bent gegaan, voor u niet meer aanvaardbaar zijn, realiseer u dan dat deze krachten (ik neem aan, dat dat al half juli, misschien iets eerder het geval zal zijn) in toenemende mate sterker op aarde voelbaar worden. Zoek daar harmonie mee, ook als u zelf niet het centrum bent van een dergelijke kracht. Door deze harmonieën zult u in staat zijn om in toenemende mate betekenis te gewinnen voor de wereld rond u en gelijktijdig een juister besef te krijgen van zowel uw mogelijkheden als uw kwaliteiten.

Slechts de mens, die bereid is zichzelf steeds beter te leren kennen en zich geen illusies meer maakt omtrent zijn wereld, is in staat om in kosmische zin goed en lichtend te reageren. Dat deze mensen in de komende tijd nodig zullen zijn, blijkt uit al het voorgaande.

Wanneer u bepaalde stralingen voelt en bepaalde krachten ervaart, schrik er niet voor terug.

Elke kracht, die persoonlijk en zonder binding met anderen kan worden beleefd en verwerkt, kan voor u gunstig zijn en betekent in ieder geval een vergroting van uw mogelijkheden.

Elke kracht, die probeert u sterk te binden aan andere groepen of personen zonder meer, ontnemt u een deel van uw ontplooiingsmogelijkheid en daarmee veelal een deel van uw potentie en kracht. Probeer dus deze dingen te vermijden. Zoek naar de harmonie en u zult tot de meest juiste conclusie komen.

T O E V A L .

Toeval is datgene wat we niet beseffen als wetmatigheid.

Een toeval bestaat niet. Toeval namelijk is een samenloop van omstandigheden die wij niet hebben voorzien en dus toevallig noemen. Maar als we weten, dat alle wetten en alle krachten op ons inwerken, dan blijkt het toeval beperkt te worden tot de irrationele reacties, die wij zelf vertonen.

Er bestaat geen werkelijk toeval. Er bestaan harmonieën en disharmonieën. Wanneer wij door onze harmonieën worden geleid, dan zullen wij bij toeval steeds toch weer het juiste vinden of toch weer komen tot de juiste conclusie of ontwikkeling.

Wanneer wij de disharmonieën aanvaarden en volgen, dan zullen wij door een toeval steeds weer gefnuikt worden bij elke poging tot bereiking.

Laat ons dus niet teveel zeggen, dat het toeval een rol speelt. Laat ons beseffen dat alles, ook datgene wat wij zelf niet schijnen te kunnen beheersen, toch een relatie moet hebben met onze persoonlijkheid en dat wij - door onze eigen persoonlijkheid zo bewust en zo actief mogelijk op te stellen - in staat zijn veel van het toeval te onderdrukken en daardoor te komen in een leefbare, werkelijke wereld waarin de kracht steeds toeneemt en de zekerheid van leven gelijktijdig de erkenning van de zin van het leven inhoudt.

-:-

Mensen, beperk uw ongeduld,
Niet altijd zijn de anderen schuld,
want ook de krachten uit het Al,
die uit de ruimte komen
beïnvloeden u
en maken u tot wezen dat
van daden en van dromen
nog niet de waarheid zelf beseft,
totdat het "ik" bewust van al
zich eindelijk verheft en zegt:
Die invloed ken ik,
laat nou de kat maar komen.

I N S P I R A T I E .

De inval, het idee, het plotseling oprijzen ervan waarvan ik zelf niet weet waar het vandaan komt, maar dat mij voor een ogenblik doordringt en bewust maakt van dit bestaan.

Inspiratie. Komt het uit de geest, komt het uit het onderbewustzijn? Is het voortgebracht door invloeden in anderen, die ik nog niet ken? Ik weet het niet. Maar als ik de geïnspireerde ben, dan weet ik: wat in mij is geïnspireerd, heeft betekenis en zin in en uit het wezen dat ik ben, vanuit de wereld waarin ik leef, in al datgene wat ik ken en zelfs in datgene wat ik niet erken nog als bestaand. Er is een eenheid.

Een inspiratie omschrijft iets uit de eenheid in de termen van mogelijkheid, van tijd of misschien van plaats en reden van bestaan. Het is er.

Inspiratie is de stem, die zegt wat er gaat gebeuren.

Inspiratie is de band, die wordt gelegd tussen geest en geest en tussen mens en mens.

Inspiratie is de bron van de verwezenlijking van al wat in het gebeuren nu reeds leeft en nog niet waar is geworden.

Inspiratie is de weg die je zelf voelt te moeten gaan, aangeduid in termen van begrip en normen van bestaan en feiten ook misschien die nog niet feitelijk zijn.

Als u ooit wordt geïnspireerd, zeg niet: Dit is zo hoog en goed. Maar zeg: Hier wordt in mij geleerd hoe ik zelf moet denken en leven en wat de wereld rond mij aan mogelijkheden in zich draagt.

Maak die dan vanuit uzelf waar zo goed als u kunt, met al wat u bent en wat u voelt dat het u is vergund te zijn. Dan wordt de inspiratie deel van de werkelijkheid. Dan wordt de droom omgezet in het ook door u beleefde feit waaruit de eeuwigheid zichzelf aan mens en wereld openbaart.

:--:--:

Slogan:

Te zijn is de gave Gods.

Jezelf te zijn is de plicht van het "ik".

Jezelf te zijn, bewust, zo goed je kunt is de bereiking van het einddoel.

VOORSPELLINGEN

HOOFDSTUK IX.

PROFETEN, ZIENERS, AUGUREN.

Wie zich bezighoudt met de geschiedenis van b.v. het joodse volk of met de profeten, auguren, de voorspellers van andere volkeren, zal worden geconfronteerd met een aantal eigenaardigheden. Het zijn deze eigenaardigheden die ik in verband met de mogelijkheden van voorspellingen vanavond met u wil doornemen.

Profeten zijn vaak eigenzinnig. De meesten zijn door hun gedragingen voor zover die zijn geregistreerd wispelturig, vaak dictatoriaal van aard en meestal ook zeer sterk van zichzelf overtuigd. Hoe komt dat?

De profeet heeft een zekerheid nodig. Je kunt niet werken als profeet, als voorspeller, je kunt geen augurie goed uitvoeren, als je geen vertrouwen in jezelf hebt. Gelijkzeitig werk je in een wereld die niet helemaal de normale is. Je wordt dus geconfronteerd met strijdigheden. Wil je als profeet alleen zo nu en dan een profetie doen, ach, dan gaat dat wel. Dan kun je proberen in het normale leven te functioneren en daarin de evenwichtigheden die je in je werken bent kwijtgeraakt wel enigszins terugvinden. Maar wanneer je profeet wordt en als zodanig een publieke figuur (dat waren profeten vroeger), dan moet je dus de hele tijd de zekerheid handhaven die je tijdens de voorspelling (de profetie) wel bezit, maar die je daarna ontbreekt, anders beantwoord je niet meer aan het beeld dat men van je heeft. Het is deze eis die aansprakelijk is voor veel van de eigenaardigheden en onevenwichtigheden in het gedag van allen die zich met de voorspelling hebben beziggehouden.

U zult zeggen: Het is toch niet zo erg, als je een keer voor gek staat. Dat is misschien wel waar, maar er zijn heel wat profeten omgebracht omdat zij dat profeteerden wat hun zeer hoge cliënten niet wilden horen. In het verleden was dat levensgevaarlijk. Dat kan de verklaring vormen voor de wel wat wonderlijke wijze waarop de profeten in het Oude Testamen zich vaak gedroegen. Het zal tevens de verklaring vormen voor de dubbelzinnigheid van vele orakelspreuken die in zich wel degelijk waarheid bevatten, maar waarbij men interpretatiemogelijkheid schiep, zodat de ontvanger van het bericht niet toornig zou worden voordat de profeet ver genoeg weg was.

Kijk nu naar uzelf. U kunt profeteren. Elke mens kan in meer of mindere mate (wij hebben daar al eens een onderwerp aan gewijd) aanvoelen wat er gaande is. Hij kan op grond van zijn gevoelens en zijn kennis van enkele feiten conclusies trekken die ver vooruit lopen op al datgene wat op aarde kenbaar is.

Als u dat doet, dan komt u ook tot een conclusie. Verkondigt u die conclusie als de uwe - en dat zal menig profeet ook doen - of erger nog, zegt u dat het God Zelve is die u dit heeft verteld, dan moet u het waarmaken.

Op het ogenblik, dat wij onze voorspellingen de een of andere gestalte gaan geven waardoor ze als een verplichting op ons rusten, kunnen we daar niet goed mee uit de weg; we lopen vast. Want de waarheid van ons wezen is een voortdurende afwisseling van de beperktheid die wij normaal kennen en dan dat flitsje van inzicht, dat tikje inspiratie waardoor we opeens even in de tijd verder kijken dan een normaal mens. Pas als wij onszelf aanvaarden zoals we zijn, kunnen we verdergaan.

Wat deden de auguren?

De auguren hadden een mooie methode om voorspellingen te doen. Zij deden dat op verschillende manieren. Wij hebben er ook verscheidene van genoemd, zoals het lezen in de darmen van een offerschaap of lam, de vogelvoorspellingen, b.v. de duivenvoorspelling die bij bepaalde godinnen behoorden o.a. Istar. Wij kennen verder nog de roes of de media-mieke voorspelling. Dit alles valt samen onder augurie, omdat het in wezen alleen gaat om het voorspellend element; andere effecten worden dus terzijde geschoven.

In de meeste gevallen is er sprake van een directe relatie tussen de voorspeller, degene die de voorspelling wenst en een bepaalde godheid of hogere geest. Hier was een mogelijkheid om de verantwoordelijkheid een beetje af te schuiven. Dat betekende: als er tien deskundigen waren deze tien, omdat ze dezelfde regels accepteerden, allemaal tot een vergelijkbaar beeldkwamen van hetgeen te voorspellen was. Ze konden het verder wel verschillend duiden, maar daar kon over gevochten worden. Het waren geen zekerheden meer en daardoor ontkwam men eigenlijk aan de dreiging, die van bepaalde voorspellingen dan toch wel placht uit te gaan.

Wil men nog verder gaan, dan zien we de z.g. astrologische voorspellingen ontstaan. In het begin is dat het lezen van het hemelschrift. Later wordt het steeds meer het berekenen van invloeden. In dit geval zijn de sterren aansprakelijk, de profeet zelf niet. De profeet kan de meest waarschijnlijke duiding geven, daaraan waarschuwingen verbinden en zeggen: Maar het kan ook dit of dat betekenen. Hij kan een keuze-element introduceren waardoor zijn eigen aansprakelijkheid minder groot wordt. Dat ook dit de gedragingen van al deze mensen heeft beïnvloed, zal u duidelijk zijn.

Als u te maken krijgt met paragnosten die voorspellingen doen zoals de helderziende u komt vertellen dat een donkere man uw pad kruist of als u een man bent een blonde dame. Die voorspellers hebben een bepaald maniertje ontwikkeld. Het typerende is nu: deze mensen zijn nog steeds geneigd tot een dictatoriaal, betweterig optreden. Gelijktijdig proberen zij zich niet voor te doen als iets bijzonders, maar juist in hun niet normale leven tot het zeer normale terug te keren. Het is alsof men een afstand wil scheppen tussen de functie van het voorspellen en het normale bestaan. Wat kan dat voor ons betekenen?

In de eerste plaats moeten we de voorspelling nooit gebruiken als een podium voor onze persoonlijkheid. Als we dat doen, dan moeten we onmiddellijk van het podium afstappen zodra wij klaar zijn. U moogt grote indruk maken met uw voorspellingen op uw burens, maar stap er in 's hemelsnaam direct van af en presenteer ze onmiddellijk een kopje thee b.v. Word weer de gastheer of de gastvrouw.

Dat is begrijpelijk, want voor ons bestaat wel die andere wereld, maar we zijn er bang voor. Niet alleen dat we bang zijn voor voorspellingen die we zelf niet leuk vinden (op den duur leer je daar wel overheen stappen) maar vooral ook omdat we in de voorspellingen worden geconfronteerd met een vervreemding van onze normale omgeving, ons normale bestaan. Willen we profeteren, dan moeten we eerst trachten de voorspelling terug te brengen tot een normgedrag; iets wat past bij onze alledaagse persoonlijkheid waarop we ons niet laten voorstaan en wat we ook niet in het bijzonder op de voorgrond plaatsen, maar alleen dan gebruiken als het zin heeft.

Een profet in het verleden moest profeteren. En als hij niets te profeteren had, profeteerde hij toch omdat het zonder profetie onmogelijk was verder te profiteren. Dat komt ervan, als je een bepaalde gedaante aanneemt; je wordt er het slachtoffer van.

Nu heb ik karaktereigenschappen genoemd. Misschien is het u ook opgevallen dat vele van deze beroemde figuren uit de bijbel en andere boeken, historische profeten en profetessen, over het algemeen niet helemaal 'kosher' waren, als ik een jiddische uitdrukking hier mag introduceren. Er is altijd wel wat mis. Waarom?

Wij verbinden aan het beeld van zo iemand een voorstelling van het hogere en verwachten dat de persoon dus het hogere uitdrukt. In feite is het hogere iets dat wij definiëren en dat niets te maken heeft met de goddelijke Werkelijkheid of wat daarmee in verband staat. Het resultaat is dus, dat wij eisen gaan stellen aan die persoon waaraan hij niet kan beantwoorden. Het gevolg is, dat die eisen dermate zwaar kunnen gaan drukken dat die mens tot een tegengesteld actiepatroon overgaat al is het maar om zich te verweren tegen de last, die men hem probeert op te leggen.

U moet zich nooit een last laten opleggen. Profeteren is gemakkelijk genoeg. Dan kun je dingen zeggen waardoor de mensen een beetje eigenaardig zitten te kijken.

Bijvoorbeeld: Er is een aardbeving geweest in Limburg. Dan kun je natuurlijk zeggen: Dat gebeurt gemiddeld eens per 30 à 40 jaar. Voorlopig ben je er dus van af. Ik kan ook kijken naar de algehele toestand zoals die heden is. Dan zeg ik: Binnen twee jaar is er weer een aardbeving en die zal ernstiger zijn en ook gebouwschade veroorzaken. Het zal plaatsvinden in die omgeving, maar het zal ook betrekking hebben op gebieden tot aan de Eifel toe. Dat is niet zo moeilijk te voorzagen; dat voel je gewoon aan.

Als u denkt over een bepaald probleem, dan weet u daar veel meer van dan u zo kunt zeggen. Door niet redelijk of logisch te beginnen, maar inspiratief een conclusie te trekken, komt u al een eindje verder. Nu heeft u één groot voordeel op al die oude profeten, zieners en auguren. Dezen moesten hun voorspelling inkleden in vaste termen. Dat hoorde zo. U niet. U kunt gewoon de conclusie trekken, daar een aantekening van maken en zeggen: Ik zie wel wat ervan komt.

Dan heeft u nog een voordeel: Als u in deze tijd in een wereld met een grotere bevolkingsdichtheid denkt, dan bent u verbonden met een veel groter, direct actief menselijk denken dan u zich realiseert. Mensen beïnvolden elkaar; daar is nu eenmaal niets aan te doen.

Als u zit te rusten en er komt iemand in uw buurt die een innerlijke rusteloosheid uitstraalt, dan zit u voordat het even verder is ook op uw stoel te draaien.

U denkt aan een bepaalde zaak. Er zijn heel veel mensen die daar iets van af weten. Door uw concentratie bent u verbonden met alle uitstralingen die daarmee samenhangen. Het resultaat is, dat u zelfs vanuit materieel standpunt langs een soort telepathische weg beschikt over een veel grotere hoeveelheid gegevens dan u normaal ooit zou kunnen krijgen. Uw conclusie kan dus al meer gedefinieerd zijn en ze kan wel degelijk veel meer rekening houden met de feitelijke gegevens dan een officiële profet die alleen moet uitgaan van datgene wat is gepubliceerd en geopenbaard. Maar u bent meer, want u heeft nog een kans.

Op het ogenblik dat u zich bezighoudt met een vastgestelde ontwikkeling, komt u - als u dat tenminste op de juiste manier doet - ook in contact met een patroon. Een patroon betekent niets anders dan een bepaald samenstel van feiten; het is een soort evenwicht. Als één factor van het evenwicht wordt verstoord, zullen alle andere factoren eveneens worden

verstoord totdat de verstoringen elkaar compenseren en er een nieuw rustpunt ontstaat.

Dat patroon is er. Punten van dat patroon liggen in de toekomst, andere punten liggen misschien in het verleden. Op het ogenblik, dat u zich ermee bezighoudt, gaat u het patroon aanvoelen. U kunt het niet verklaren, maar u voelt het aan. Het resultaat is, dat u het heden - onbewust misschien - verbindt met beelden uit het verleden en op grond daarvan verstoringen aanvoelt in de toekomst. Dat beeld zal u nooit in staat stellen om een plaatselijke definitie te geven.

U kunt b.v. stellen, dat het zaterdagavond laat gaat donderen in Den Haag. (Dat is geen wonderlijke voorspelling, zolang het Parlement zit is het practisch elke dag donderen.) Dat is nu een voorspelling die kan uitkomen. Maar ik kan daar eigenlijk niet veel van zeggen. Als ik zeg, dat zeer waarschijnlijk binnen 3 à 4 dagen bliksemschade en zelfs hagel hier en daar op het land schade zullen aanrichten, dan zit ik dichterbij de waarheid. Dan heb ik niet gedefinieerd, ik heb alleen het verschijnsel genoemd. Het verschijnsel placceren in de tijd is in dit geval eenvoudiger dan het op plaats te definiëren.

Nu weet ik wel, dat het u niet interesseert of het ergens in Brabant gaat hagelen. U denkt, als het hier maar niet hagelt, wanneer ik net een glaasje bier heb besteld op een terras. Dit kunt u op een langere termijn moeilijk vooruit zien. Realiseer u uw beperkingen. Als u de plaats kunt vinden waar de afwijking komt, dan is de kans heel erg klein dat u de invloed precies kunt bepalen, want dan hebben we een plaatspatroon. Een plaatspatroon bevat weer niet een definitie van invloeden. Een definitie van invloeden vormt het patroon; en dit geeft een algemene mogelijkheid aan die we dan misschien ongeveer kunnen thuisbrengen maar nooit precies.

Dit patroon ontvangen gaat ook weer een beetje terug naar de oudheid. In de oudheid had men de gewoonte om bepaalde dingen te bekijken en daaruit conclusies te trekken: de vlucht van de vogels bijvoorbeeld. Daarop werden de auguriën gebouwd. Aangezien dit een kwestie was van normaal gedrag van dieren dat onder de omstandigheden voor het dier logisch was maar voor een mens onbegrijpelijk, kon aan de hand van de waarneming van het dier een patroon worden aangevoeld dat ook voor de mens kon gelden. Een ander voorbeeld, het omgekeerde bijna: Als ik kijk naar afwijkingen van de lever, de milt, eventueel de darmen (die waren vroeger erg belangrijk als organen bij de dierauguriën), dan zeg ik: Waar hier die afwijkingen zijn, moeten ze elders ook bestaan. Ik trek dus een parallel. Ik stem mij af. Als er een patroon is dat deze specifieke afwijkingen verbindt met een groot aantal andere onevenwichtigheden, dan zal dat patroon mij kunnen bereiken en vanuit dat patroon kom ik dan tot een verwachting.

Nu weten wij ook, dat men de neiging heeft om het voorspellen op de een of andere manier tot een ritus te maken. Zodra men een ritueel gebruikt, wordt men afhankelijk van dat ritueel. Het ritueel op zichzelf namelijk is ook een vast patroon. De wijze waarop ik het patroon uitvoer, bepaalt dus welke mogelijkheden ik heb om mij te concentreren op bestaande patronen waarvan een deel in de toekomst ligt. Dat geldt trouwens ook als het gaat om geestelijke krachten.

U kent allemaal wel het verhaal van de man die magisch heel bekwaam was. Hij trok een schitterend pentagram met de beschermende cirkels. Hij deed de grote oproep en inderdaad, de duivel verscheen en vrat hem op. De man had één letter verkeerd geschreven. Het is natuurlijk maar een verhaal. De duivel heeft geen trek in mensenvlees. U houdt ook niet van iedere dag tartaar. Een sappig zieltje is veel aangenamer voor een boze geest.

Als wij een ritueel-patroon maken, dan is dit zodanig afgestemd op onze verwachtingen dat elke afwijking van het patroon betekent, dat wij voor het onverreichte komen te staan en daardoor niet meer normaal kunnen functione-

ren. Juist als je bezig bent met ritens (van welke aard dan ook) is je evenwicht ergens een tikje gestoord. Er zijn bovenzinnelijke of geestelijke invloeden die ineens doordringen en een rol gaan spelen. Je eigen werkelijkheidsbesef wordt enigszins verschoven; je bent dus niet meer normaal. Als je dan in die toestand van toch al bestaande onevenwichtigheid nog eens wordt geconfronteerd met geheel onverwachte of misschien aan de verwachting tegengestelde effecten, dan is de kans groot dat je eronder door gaat. Dus geen bezweringen en zo weinig mogelijk ritens! En als je een rite gebruikt - onverschillig waarvoor en hoe - probeer die rite zo nauwkeurig mogelijk te volgen en uit te voeren, want anders kom je altijd verkeerd terecht.

Wat doet nu een profeet? Hoe werkt hij?

De profeet is over het algemeen bezig met iets dat sterk afwijkt van de boodschap die hij doorkrijgt. De een is bezig schapen te hoeden. De tweede zit net zijn vrouw uit te foeteren. De derde zit net ruzie te maken met de politieke tegenstander. Ineens komt dan de profetie en zij zeggen het. Dan zeggen ze er waarschijnlijk bij: 'Zo spreekt de Here, onze God'. Maar dat is gewoon de formuler van de profeet. Wat hij doet is: reageren op een plotselinge verandering in hem.

U heeft dat ook wel eens. U kent misschien wel van die dagen dat u opstaat heel blijmoedig en zonder dat er een reden voor is, is het opeens alsof iemand de knop heeft omgedraaid. Tot half elf was het goed, vijf over half elf overvalt u ineens een somberheid en u heeft er de pest in. U weet niet waarom. U kunt zelfs de burens niet de schuld geven en verder is er bij u niemand thuis. Hoe komt dat? U bent op dat ogenblik getroffen door een invloed.

Wat doet de profeet nu? De profeet absorbeert die invloed niet als een stemming, maar hij probeert in zich (een soort mystiek dus) de verklaring te vinden. In zijn zoeken naar de verklaring ontstaat er een formulering. Die formulering is niet alleen een profetie, het is gelijktijdig een ontlading van de spanning. Hij keert dus weer terug naar zijn vorige toestand, omdat hij de kracht die op hem rustte heeft kunnen afwerpen.

U kent allemaal ook van die momenten. Wat doet u ermee? U loopt waarschijnlijk moperend rond te sloffen. U zegt, dat het ineens helemaal niet prettig meer is in dit leven op de wereld en dat men daar hoognodig iets aan zou moeten doen. Het enige dat u niet doet, is u afvragen: Wat beïnvloedt mij? Concentreer u daar eens op, wanneer het weer gebeurt. U zult zien dat net als bij de profeten in u een beeld ontstaat.

Dat beeld kan een krankzinnige zijn, want het is niet redelijk. Dat beeld is dan het patroon waardoor u bent beroerd. Als u maar eerst dat patroon zo goed mogelijk weergeeft, is het mogelijk om aan de hand daarvan conclusies te trekken. Het is dus eigenlijk eenvoudig genoeg.

Wanneer er impulsieve verandering plaatsvinden die niet redelijk of uit de omstandigheden verklaarbaar zijn, probeer na te gaan welke innerlijke beïnvloeding u heeft ondergaan en probeer vooral dat in u te laten opkomen als woorden, als een kreet, als een voorstelling. Dan heeft u hetzelfde bereikt dat de profeet bereikt.

De ziener is weer een beetje anders. De ziener komt veel dichter bij wat wij tegenwoordig als helderziende omschrijven. Het is iemand, die alle beelden als voorstellingen omschrijft.

Wat is het typerende voor de ziener? De ziener zal altijd een object nodig hebben.

De profeet kan de stemming meteen oppakken. Het is iets wat hem persoonlijk beroert; hij is op welke manier dan ook daar zelf bij betrokken. De ziener niet. De ziener heeft een inductor nodig. Die inductor kan een persoon zijn, het kan een gebouw zijn, het kan een klein voorwerp zijn, denk maar eens aan de psychometrie. Daardoor ontstaat er een beeld. Dit beeld is dan het patroon waartoe de ander of het andere (het voorwerp, de persoon, het ge-

bouw etc.) behoort. Ook hier is het weer zo, dat het patroon op zichzelf verwarrend kan zijn, omdat het zowel in het verleden bepaalde lijnen heeft als in de toekomst. Het zijn echter altijd gesloten lijnen.

Wie een patroon van gebeuren overziet, kan het misschien het best vergelijken met de vorm van een kristal. Een kristal kan tamelijk eenvoudig zijn (b.v. suiker) of zeer complex in haar structuur, maar ongeacht de complexiteit is het altijd een afgerond beeld; er blijven nooit lijnen open.

De ziener ziet een beeld. De kunst van de ziener is nu uit dat beeld het verleden weg te ziften, wat volgens hem tot het heden behoort te controleren en het overblijvende als toekomst te projecteren.

U zult zeggen: Moeten wij dan allemaal de helderziende gaan spelen? Als u het 'spelen' wilt, kan ik u wel helpen.

U zet een glazen bol of zoiets als een aquarium (zonder goudvis) voor u op tafel. U kijkt erin en u zegt: Ik zie Als u het met genoeg nadruk zegt, dan komen de beelden vanzelf. U ziet het wel niet in de bol, maar het komt vanzelf. Waarom? Omdat u zelf suggestief beelden oproept. Of die beelden juist zijn, weet u niet. Maar als u nu niet de helderziende wilt 'spelen', maar u wilt gewoon gebruikmaken van dit getroffen worden door het patroon in een ander, dan zijn de volgende punten voor u van belang:

Alles wat tot het verleden kan behoren wordt als zodanig geclasseerd. We schuiven het gewoon opzij. Desnoods kunnen we een of twee saillante punten even controleren, maar belangrijk is dat eigenlijk niet.

Dan kijken we naar de persoon in kwestie, naar het heden. Welke invloeden en werkingen zijn volgens ons bij die persoon op dit ogenblik sterk? Dat is het heden en daar hebben wij niets mee te maken. De overblijvende delen van de voorstelling zijn het symbool van een toekomstig patroon van gebeurtenissen. Dat toekomstige patroon wordt waar, aangezien de persoon zelf daarbij betrokken is; waarschijnlijk in een of meer punten voor de persoon in kwestie. In ieder geval is het beeld dat wij hebben opgevangen een werkelijkheid die zich in de toekomst zal manifesteren. Hier heeft u dan de mogelijkheid om meer afstand te nemen.

Als je een goed helderziende bent, dan doe je die controle intuïtief; d.w.z. dat je eigenlijk telepathisch nagaat welke reactie je krijgt. Ben je een beetje minder goed, dan let je op de onwillekeurige bewegingen van de mensen. Zolang ze knikken, heb je het over dingen die ze kennen, al het andere is dan toekomst. Als je zelfs die ervaring niet hebt, kijk dan naar de centrale beelden die opkomen. Dat kan een mens zijn, een plaat, een naam desnoods. Gooi dat beeld gewoon als een lokaas naar degene voor wie je op dat ogenblik ziet of naar iemand die voldoende weet over die persoon. De reactie daarop maakt het je weer mogelijk te ziften. Alles wat namelijk met dit centrale begrip te maken heeft, zal bij het heden behoren zolang het maar erkend is. Is dit niet het geval, dan heeft het met de toekomst te maken en moet je een ander saillant punt vinden om vandaaruit te gaan.

De auguren zullen we maar overslaan. Dat is zo'n ongure geschiedenis. Ik zie u allen al konijnen slachten om de toekomst te kennen. Dat is niet leuk en bovendien niet nuttig, want je kunt het zonder dat ook wel.

Wanneer ik bezig ben met voorspellingen, bouw ik onwillekeurig een systeem op. Neem b.v. de boeken van de stad Rome. Dat is een voorbeeld van een dergelijk profetisch systeem. De mensen denken: de meeste voorspellingen stonden er al in. Dat was niet waar. Het gaf een aantal vaste richtlijnen waarmee aangeduid werd: wanneer dit gebeurt, moet dat gebeuren. Maar als dat zo gebeurt, dan wordt het weer anders. Men kon steeds aan de hand van het heden de meest waarschijnlijke ontwikkelingen aflezen, omdat deze boeken inderdaad ook in patronen waren geschreven.

Nu zult u dat waarschijnlijk in het begin niet doen. Maar als u toevallig een dagboek heeft (u kunt het ook op een blocnote schrijven en het later gemakkelijker weggooien) en u heeft een paar van die visioenen of profetieën schrijf ze eens op. Kijk dan wat de samenhang is tussen de verschillende beelden. U wordt dan geconfronteerd met uw eigen obsessies altijd weer. Want datgene wat u in het bijzonder raakt, is kenmerkend voor de afstemming die u heeft ten aanzien van de wereld, ook de onzienlijke wereld.

Als u verdergaat, zegt u: Kijk, ik ben dus afgestemd op die gebeurtenissen. Alles wat daarmee samenhangt, zal ik dus met een bijzondere nadruk vermelden. Maar eigenlijk zijn de andere punten die daarbij ook een rol spelen net zo belangrijk. Dus als u zo'n lijstje heeft, houd rekening met de zaken die u als bijkomstig beschouwt. Zorg er daarom voor dat u ook details van een dergelijke droom of opvatting zo goed mogelijk vastlegt, want daaruit kunt u dan zien door welke patronen van werkelijkheid u wordt beroerd.

Als we kijken naar kristalvormen, dan blijkt dat we de lijnen altijd weer kunnen vastleggen in wiskundige figuren. U kunt dus altijd meetkundige constructies gebruiken om het kristal weer te geven. Datzelfde geldt voor ons werkelijkheidspatroon. Er is namelijk een aantal wetmatigheden waardoor er b.v. nooit een driehoek kan bestaan waarvan de hoeken meer waard zijn dan 360 graden. Meestal kom je niet hoger dan 180 graden en dan heb je het juiste.

Kijk nu eens naar uw eigen wezen en leven. Er zijn in uw leven bepaalde getallen die een rol spelen. Die getallen zeggen iets, want ze zijn als het ware een deel van uw levenspatroon. Wanneer die getallen een rol spelen, dan moeten daartegenover andere getallen staan die een evenwicht geven. Als u b.v. altijd heeft gewoond in een huis met een getalswaarde (huisnummer) van 3 en u bent daarin stoffelijk zeer gelukkig, dan moet u zich toch wel afvragen wat er toen gebeurd is toen u woonde in een huis met een ander nummer, b.v. 6. "Wat was er ook weer in dat huis? O ja, toen was er toch wel wat ellende. In die tijd ben ik ook innerlijk veranderd." Door die dingen na te gaan krijgt u een beeld van wat er voor u een rol bij speelt. Leeftijden, data, ga ze maar eens na in uw leven.

U zult komen tot bepaalde ritmen. U zult zien dat bij sommige mensen om de 4 jaar veranderingen optreden. Bij een ander om de 7 jaar en dat die veranderingen meestal wel vergelijkbaar zijn al zijn ze niet identiek. Leer het patroon van uw leven kennen. Niet alleen dat u daardoor uw toekomstverwachtingen gemakkelijker kunt omschrijven, want datgene wat is dat blijft bestaan, maar het wil zeggen dat al wat eruit voortkomt een ontwikkeling moet zijn van het bestaande.

Als u dat al heeft gedaan, probeer u dan eens voor te stellen hoeveel van die invloeden u kunt vinden. Zijn het er vijf, kies dan datgene wat u innerlijk als het meest juiste beschouwt. Zet dat punt bovenaan, zet de andere punten uit en u kunt door die punten te verbinden een vijfpuntige ster trekken.

Wat ziet u dan? Bij die vijfpuntige ster ziet u een middenvlak; wederom een vijfvlak. Dit vijfvlak omvat iets van alle elementen. Dat is uw werkelijk leven. De voorstellingen waarmee u bezig bent geweest namelijk waren de extremen; de gewone dingen herinnert u zich niet. De extremen zijn de punten. Op het ogenblik, dat u van diep binnenuit werkt, kunt u elke invloed, die in een van die punten is gelegen, ervaren als een toekomstgebeuren.

Probeer nooit het geheel tegelijk te overzien; dat lukt u niet. Als u een lang ritme heeft (uw levensritme loopt b.v. met tijden van meer dan 7 jaar, 9 jaar, sommige 11 of zelfs 12 jaar), ga dan uit van het standpunt dat elke erkenning die ontstaat door uw concentratie vanuit één punt op de toekomst eveneens een lange periode zal omvatten.

U heeft een 12-jaar ritme bij uzelf geconstateerd. U kijkt naar een geestelijk of stoffelijk voor u interessant punt en u zegt: Ik zie daarin die ontwikkeling. Dan rekent u uit: Als het voor een ander één dag is, dan is het voor mij altijd 12 dagen. Daar ik reken in de algemene termen, moet ik dus de tijd waarin mijn verwachting waar wordt verveelvoudigen; het duurt dus langer. Heeft u echter een 3-jaar ritme, dan denkt u misschien: Over een paar weken zal dit of dat gebeuren. In de praktijk blijkt dan dat het veel korter is, misschien een paar dagen. Uw eigen levensritme heeft te maken met de tijd in de toekomst die u definieert. Door kennis te hebben van uw levensritme kunt u dus gemakkelijker in de tijd het juiste punt bepalen.

Wat plaatsen betreft is het moeilijker. Sommige mensen zijn plaatsgebonden, de meesten niet. Bent u plaatsgebonden, dan heeft u het volgende: U wordt bijzonder aangetrokken door zeer bepaalde gegevens. Er zijn mensen die dol zijn op b.v. archeologie, maar eigenlijk alleen als het gaat over Peru, Mexico. Anderen hebben het weer op Egypte of India begrepen. Er zijn ook mensen die het veel leuker vinden om na te denken over de Germanen, de Batavieren en wat daar allemaal aan vooraf ging.

Dat bepaalt al een beetje uw gerichtheid buiten de tijd. Want u zult meestal in uw belangstelling worden aangetrokken tot die punten, die op welke wijze dan ook in het verleden voor u belangrijk waren. En dat betekent meestal dat u daar direct of indirect mee te maken heeft gehad.

Er zijn mensen die dol zijn op Italië. Als je hun nu vraagt welk deel van Italië, dan blijkt dat sommigen helemaal naar het zuiden willen tot Sicilië, anderen voelen veel voor Rome, Napels of zouden veel liever de richting van Venetië of Turijn uitgaan. Als u een dergelijke preferentie in uw belangstelling heeft (dus niet alleen: o, wat leuk die stad, maar de geschiedenis interesseert mij, ik voel mij met het land verbonden, de taal spreekt mij aan), dan kunt u er zeker van zijn dat dit een punt is uit uw verleden. Dit betekent, dat door uw verbonden zijn met deze plaatsen u in het geheel van uw ontwikkeling - emotioneel, geestelijk en ook plaatsbepalend - altijd verbonden zult zijn met deze oerbasis.

Als u dus weet: ik heb een dergelijke belangstelling en ik kom tot een vage definitie in tijd van iets, dan richt ik mij op de gebruiken, op de plaatsverhoudingen van die stad of van dat land waartoe ik mij bijzonder voel aangetrokken en specifiek ook nog tot de voorstellingen daarvan die voor mij de grootste rol spelen. Als ik zoek naar een parallel daarvan in mijn tijd en omgeving, dan kan ik de plaats bepalen waar mijn verwachting met de grootste waarschijnlijkheid wordt verwezenlijkt.

Het is allemaal niet zo moeilijk. Het lijkt erg ingewikkeld, maar als u zich een beetje bezighoudt met uzelf, uw denken, uw achtergrond, datgene wat voor u belangrijk is, dan weet u iets over uw verleden, ook al kunt u dat dan niet precies als een vorige incarnatie uitleggen.

Omdat u dit verleden kent, omdat u uw ritme kent, is het mogelijk om bij elk bij u opkomend beeld, zoals vooromschreven, te analyseren welke invloeden daarin sterk zijn. Als daarin ook nog een tijdsbepalende invloed werkt, dan moet u die tijdsbepaling herleiden tot een persoonlijke ervaring, omgezet in de algemene tijdservaring van anderen. U komt dan tot een veel juistere definitie van tijd. U komt tot een gemakkelijker plaatsen van een gebeuren in de ruimte (ook al zult u dat nooit helemaal precies kunnen doen) en u zult daardoor aan uzelf de juistheid van uw gave bewijzen. Hierdoor zult zelfverzekerder zijn, u zult spontaner reageren. Het is deze spontaneïteit die veel meer goede resultaten op dit gebied levert dan welk ritueel, welke bezweringsmagie of welke techniek dan ook.

Technieken zijn hulpmiddelen. De inspiratie, de spontaneïteit is bij elke profetie, bij elke uitleg van voortekenen, bij elk zien in de toekomst de werkelijk belangrijke factor. En als u al datgene wat er gezegd is over het zelf eens proberen te voorspellen nu vergelijkt met de gegevens die u

vandaag heeft gekregen, dan zit daar voor u nog steeds de mogelijkheid in om met een klein beetje training steeds meer delen van de toekomst aan te voelen.

x U heeft gezegd: Je kunt het ene ogenblik opgewekt zijn en het volgende ogenblik erg in de put zitten. Hoe is het mogelijk dat je door die invloeden kunt worden beroerd? Zit je op dezelfde golflengte?

- Dezelfde golflengte is natuurlijk een mooie uitvlucht. Het is echter niet helemaal onjuist. U moet het zo stellen: Als we rekenen in patronen - en dat doen we vanavond - dan kan dat alleen, als ik deel ben van dit patroon of als ik een eigen levenspatroon heb dat identiek is met het patroon dat mij beïnvloedt. Er moet dus altijd een grote analogie zijn tussen u, uw lot en leven en de invloed die u beroert. Daardoor is het ook zo gemakkelijk om daarop te reageren. Als u zich namelijk gaat afvragen: wat gebeurt er met mij? Wees dan maar even stil, kijk wat er voor beelden in u opkomen. Dat kunnen de meest krankzinnige zijn. Misschien bent u in gedachten wel bezig uw buurman te wurgen of besluit u een konijnenfokkerij te beginnen; een zeer vruchtbaar bedrijf. Dat beeld haalt u er dan uit. Dan kunt u, als u het voorgaande nog eens bekijkt, op grond daarvan zeggen: Die factoren zijn van belang. U bent dan betrokken bij of in contact gekomen met een patroon dat in die richting gaat. Het heden is voor u zo, de toekomst is dus zeer waarschijnlijk de volgende.

x Kunt u de methode met de vijfpuntige ster nader uitleggen?

- Bij de vijfpuntige ster gaan wij uit van de mens. Het is een beetje het teken van de mens. Als ik nu vijf punten heb, dan is dat een van de mogelijkheden. Heb ik er vier, dan kom ik bij het vierkant terecht. Als ik er vijf heb, dan kan ik die uitzetten. Ik neem dan altijd het punt dat geestelijk het edelst lijkt en zet dat bovenaan. De daarbij minder belangrijke punten: recht - links (boven) en rechts - links (beneden). Als we nu de punten door lijnen verbinden en steeds weer van het bovenste naar het onderste en vandaar naar het hoogste nog niet bereikte punt gaan tot we in alles een dubbellijn hebben, dan ontstaat vanzelf het pentagram.

Nu heeft u een aantal invloeden. Kunt u die vijf uitsteeksel benoemen, dan weet u: dit zijn excepties. Dat ligt buiten mijn normaal leven en wordt door het vijfvlak bepaald dat in het midden is ontstaan. Als ik te maken heb met een van deze factoren en ik isoleer die, dan moet ik die altijd interpreteren in het vijfvlak, dus in een beperkte werking van de vier andere factoren. Naar buiten toe moet ik er echter rekening mee houden dat het juist extreem is buiten mijn normaal bestaan. U moet het maar eens nalezen en uittekenen.

Onthoudt u: u kunt de driehoek hebben. U kunt zelfs, als het goed is, gaan tot de 14-puntige ster, maar dan moet u zo ontzettend veel dingen uit elkaar kunnen houden. De doorsnee-mens begint meestal met een gewone, meestal gelijkzijdige driek als symbool, omdat hij zegt: Hier heb ik het geestelijk belangrijke en die punten zijn belangrijk. Dan krijg ik een driehoek en zit dus niet met uitsteeksels waarvan ik kan zeggen: Er is een extreme invloed in mij waarvan ik gebruik kan maken. Dan kunt u alleen gebruikmaken van de aangrenzende vlakken en wel door de verbinding tussen twee punten te zien als iets waaruit een nieuwe driehoek, maar nu buiten u liggend, te voorschijn komt. Die projectie geeft dan aan de drie velden waarmee u verbonden bent.

U ziet, het is ingewikkelder als je daar verder op doorgaat, daarom heb ik de vijfpuntige ster gegeven als een voorbeeld vooral omdat het voor de meeste mensen een haalbaar voorbeeld is.

-:-

DAT KAN NOG KOMEN.

U bent vanavond voorgelicht over het bestaan van verschillende patronen. Het is dan ook wel aardig om nu de wereld eens te gaan bekijken en te zien wat daarin gebeurt.

Als wij naar de wereld kijken, dan zien we dat de onredelijkheid toeneemt. Overal worden afpersingspraktijken toegepast. Dan kunnen we zeggen: Dat doen ze in Iran. Maar eigenlijk heeft Engeland tegen de EEG precies hetzelfde gedaan. Frankrijk doet het ook vaak zowel tegen Afrikaanse staten als tegen zijn burenen. Kortom, afpersing is 'in'. Waarom? Om de doodeenvoudige reden dat niemand meer in staat is om zijn eigen inzicht en wil door te zetten, tenzij hij bereid is daarvoor de kosten te dragen en dat gaat meestal niet. Wat is onze conclusie, als we een dergelijk patroon zien?

Elke poging tot afpersing wekt wrevel, ook als het politiek gebeurt. Elke poging tot geweldpleging betekent dat het duldingsvermogen voor verder geweld afneemt. Dan moeten we aannemen dat in dit patroon dus de volgende punten zeer sterk op de voorgrond komen:

- a. een poging tot isoleren van die groepen welke zich niet meer willen laten afpersen.
- b. een neiging tot een hard en gewelddadig optreden van al degenen die hun zekerheden bedreigd gevoelen.

Hoe gaat het in de werkgelegenheid? Er is gelegenheid genoeg om te werken, maar het meeste werk wordt niet betaald in overeenstemming met datgene wat de werker ervoor zou zillen hebben. Dat betekent dat de feitelijke werkgelegenheid afneemt om de doodeenvoudige reden dat de werkbereidheid afneemt. En als we dat patroon dat vandaag bestaat weer proberen om te zetten in een toekomstverwachting, dan zeggen wij: Op een gegeven ogenblik zal het niet meer mogelijk zijn om degenen die niet werken te onderhouden op kosten van de paar die nog wel werken. Dientengevolge zal een ander verdelingspatroon moeten worden gebruikt voor alle producten die men niet meer aan het buitenland kan afzetten.

Zo zal men komen tot een maatschappij waarin verbruiken een werkgelegenheid wordt, maar waarin de verbruiker dan ook werkelijk wordt verplicht om te verbruiken. U denkt misschien: dat is niet erg. Maar stel u nu eens voor dat u wordt aangewezen om vijf paar schoenen per jaar te verslijten, dan heeft u wel wat te doen. Dus een verandering van het patroon zit erin.

Wat hebben we verder? Wij hebben een periode gehad van vooral idealistische veranderingen. Idealistische veranderingen in het denken betekenen wel een kleine verandering in de gewoonten van de gemeenschap; dat hebben wij ook gezien.

Het idealisme is echter tegenwoordig langzaam maar zeker omgeslagen in een kretologie waarbij het verzet omwille van het verzet vaak belangrijker is dan de reden van het verzet. Een dergelijke onredelijkheid betekent, dat de acties steeds verder los komen te staan van de feiten. Dat is logisch. Als acties los komen te staan van de feiten, dan zullen de feiten de acties voortdurend logenstraffen. Ook hier moeten we rekenen met een toenemende mate van protest en geweld enerzijds, maar anderzijds ook met een grotere onjuisheid van denken en redeneren van al degenen die bij de protestacties betrokken zijn. Dat komt pijnlijk aan bij sommigen!

Wat zal er verder gebeuren? Komt er een wereldoorlog?

Een wereldoorlog kan alleen dan worden uitgevochten, indien er niets anders meer overblijft. Dat wil zeggen: als er een wereldoorlog komt, zal het zonder die wereldoorlog even erg zijn. Het is dus niet waarschijnlijk dat er een wereldoorlog komt, daar de langzame veranderingen in de maatschappij die zich voortzetten (waarvan ik zonet een paar punten heb aangestipt) niet

voeren tot een gewelddadige oplossing met een algehele vernietiging. Het is mooi om met Mr President te zeggen: Wij vechten voor de vrijheid van het vaderland, maar als je zelf dan ook een bom op je kop krijgt, dan denk je toch wel een beetje aan je leven en niet alleen aan de vrijheid. En dan vraag je je af, of je land dan wel vrij kan zijn, als jij niet meer leeft. Dan zeg je 'neen' en dus is er geen oorlog. Een wereldoorlog is dus niet waarschijnlijk.

Aan de andere kant moet er ergens een terrein zijn waar de spanningen kunnen worden uitgevochten en waaraan men zijn machtsbesef e.d. en zijn gelijk voortdurend kan ophangen. Dientengevolge moeten we aannemen, dat er een aantal gebieden zullen zijn in de nabije toekomst die in feite blijvende oorlogstonelen gaan worden. De worstelingen daar zullen niet direct door de partijen worden uitgevochten maar middels marionetten. Waar marionetten vechten, krijgen ze zoveel wapens en zoveel mogelijkheden dat ze zich soms opeens zelfstandig kunnen weren tegen degenen die hen oorspronkelijk probeerden te motiveren.

Wij moeten verwachten, dat tijdelijk de belangrijkheid van de grote mogendheden nog toeneemt, maar dat naarmate het aantal kleine geschillen in de wereld waarbij direct geweld wordt gebruikt toeneemt in wezen de kleine groeperingen de middelen in handen krijgen waardoor ze de grote staten van hun werkelijke macht zullen ontdoen.

Dan gaan we nu eens wat dichterbij kijken.

Er wordt heel vaak het einde van de wereld voorspeld. Waarom? Als de mensen het einde van de wereld voorspellen, dan is dat ofwel dat zij het einde van iets aanvoelen, danwel dat ze niets hebben waarvoor ze nog willen leven. In beide gevallen moet worden aangenomen dat datgene wat zij voorspellen dus niet feitelijk is, maar alleen betekent hun eigen reactie op de ontwikkelingen of de toestanden van het ogenblik.

Wie nu het einde van de wereld voorspelt, voorspelt niet een feitelijk einde van de wereld, maar voorzegt eigenlijk de onmogelijkheid voor het "ik" om nog langer op dezelfde manier door te gaan. Als dat het geval is, dan moeten wij ons afvragen: waarom? Dan komt er geen einde aan de wereld, maar er komt een einde aan zeer vele dingen die op dit ogenblik althans de orde van de wereld nog bepalen. Als dat gebeurt, dan kan het nooit zonder dat daarvoor een ander soort ordening in de plaats komt. Alleen in de perfecte ordening is de ontwikkeling mogelijk. Die ontwikkeling, meen ik, zou men aan een voortbestaande wereld nooit mogen ontzeggen.

Dan is mijn conclusie, dat binnen een aantal jaren zo ingrijpende veranderingen op velerlei gebieden zullen geschieden dat hierdoor het gevoel van belangrijkheid of van betekenis, dat vele mensen nu nog proberen te handhaven, te gronde gaat. De wereld wordt niet vernietigd omdat christenen b.v. voelen dat het christendom langzaam maar zeker geen leer meer wil zijn die in een kerkelijk verband en op gezag wordt beleefd, maar dat men wil terugkeren tot een mystieke kerk ofwel tot het innerlijke en geheime christendom waaruit het verder volledig voortkomt. Maar als dat gebeurt, dan kunt u er natuurlijk op rekenen dat de Paus nog veel fanatieker gaat reizen in de komende tijd. Die man is gewoon een handelsreiziger in kerkelijke onfeilbaarheid. Dat kun je hem niet kwalijk nemen.

Ongetwijfeld zullen de mensen ook op andere gebieden proberen de onfeilbaarheid duidelijk te maken. Het leergezag is eigenlijk de oorzaak van alles wat er in Iran gebeurt. Maar als zoiets op de voorgrond komt, dan is dat omdat er zeer sterke bewegingen zijn ontstaan die daartegenin gaan. In deze tegenstelling komt men dan tenslotte tot twee richtingen die geen van beide vruchtbaar kunnen zijn; namelijk tot de absolute orthodoxie die gebaseerd is op een volledig geestelijke en mentale onderwerping van de gelovingen en anderzijds een zodanige vrijgeestigheid dat geen communicatie met anderen meer mogelijk is. Het zal duidelijk zijn, dat dus het middengebied bepalend is.

Ik voorzien binnen afzienbare tijd zelfs het ontstaan van bewegingen die zich dan wel niet oecumeen noemen, maar die feitelijk een zeer groot aantal van de denkwijzen van de grote kerken hebben samengevoegd en wel tot een mystieksysteem. Dan zullen de Baha'i misschien uitroepen: Dat zijn wij! Maar zelfs zij hebben bepaalde dingen teveel geïnstitutionaliseerd en zijn daardoor - ongeacht de omvattendheid van hun leer en werkwijze - nog niet de geroepenen om de basis te worden van deze geheel nieuwe ontwikkeling, ofschoon ze er ongetwijfeld toe hebben bijgedragen.

Dan hebben we nog het verkeer. Het gaat verkeerd met het verkeer. In het verkeer behandelt men de auto verkeerd. En als men dat keer op keer doet, beschouwt de automobilist zijn rijden als verkeerd en dan rijdt hij niet meer en dat is niet goed voor de werkgelegenheid. Dat is natuurlijk erg lastig, als je het zo zegt. Laten wij even naar de feiten kijken.

Indien wij uitgaan van vervoersnoodzaken, dan blijkt dat een groot gedeelte van het autoverkeer feitelijk overbodig en te kostbaar is; dat zal in de toekomst zeker gaan tellen. Aan de andere kant zal men natuurlijk proberen om de 'heilige koe' te behouden, uitgemergeld als ze zo langzamerhand zal worden. Dat betekent, dat de verkeersontwikkeling niet alleen een grote nadruk krijgt op het meer openbare vervoer, maar dat er daarnaast zal worden gezocht naar andere wegen om toch nog het enigszins particuliere vervoer op een redelijke manier te kunnen uitvoeren. Dan voorziet ik o.a. dat het beroepsmatige wegvervoer daarvan grote klappen krijgt, behalve het werkelijk openbare vervoer.

Ik voorziet verder dat daardoor de auto-industrie natuurlijk in moeilijkheden komt en na enige tijd ook steeds meer de olielanden, want je kunt natuurlijk de prijs niet blijven opschroeven als steeds minder mensen gaan rijden. Die mensen hebben geleerd na grote armoede zich nu in een te overdadige luxe te ontwikkelen en dat betekent, dat ze ook gas moeten terugnemen. Misschien dat ze dan weer zoeken naar iemand die ze de schuld kunnen geven en vergassen, want zo gaat het meestal.

Ik voorziet binnen 15 jaar een totale omwenteling in het verkeer waarbij wij zien dat ook het openbaarvervoer sterk van karakter gaat veranderen. Het zal meer een werkelijk algemene openbare voorziening worden. Het zal grotere frequentie kennen. Het zal grotere zekerheden en snelheden gaan ontwikkelen, maar daarentegen in de controle van wat er wordt vervoerd ongetwijfeld afnemen.

Ik voorziet verder dat door de manier van vervoer de mogelijkheid ook groter wordt om grenzen open te stellen. Ik meen, dat de eerste doorbreking van nationale grenzen het gevolg zal zijn van een steeds groter wordend openbaarvervoer waardoor de autoriteiten van de verschillende landen onderling tot overeenkomsten kunnen komen zonder dat er bijzondere regelingen nodig zijn voor wat men tegenwoordig nog het particuliere wegvervoer noemt.

Ik neem aan, dat het aantal auto's in Nederland in ongeveer 10 jaar tot gemiddeld 15 tot 20 % zal dalen; dat het gebruik van particulier vervoer (de auto) zeer waarschijnlijk zal teruglopen met ongeveer 40 tot 45 % en dat daarnaast zowel frequentie, uitvoering e.d. van het openbare vervoer zullen toenemen. Voorlopig vermoedelijk met ongeveer 27 % de eerste 10 jaren en in daarop volgende 10 jaren nogmaals met waarschijnlijk 40 %.

Waar komen we dan terecht? Binnen afzienbare tijd zal het openbare vervoer een dergelijk algemeen gebruikte instantie zijn geworden dat de belangrijkheid daarvan te groot is geworden om het nog onderhevig te maken aan de mogelijkheid van stakingsacties en dergelijke. Dientengevolgen zal een steeds groter gedeelte daarvan volledig geautomatiseerd worden. Door deze automatisering zal het mogelijk zijn het tot een vrije voorziening te maken.

Een verenigd Europa?

Een verenigd Europa kan alleen dan ontstaan, indien geen enkele partner in de eenheid van Europa zichzelf de meerdere acht van de ander of probeert een voordeel te genieten van de andere; dus meer dan hij zelf te bieden heeft. Ik geloof, dat je daarom kunt zeggen dat een verenigd Europa in de komende 10 jaren - met toenemende crisisverschijnselen overal - eerder onwaarschijnlijker wordt en dat men in feite te maken krijgt met een bureaucratisch geheel dat in praktische betekenis eerder een verwijdering tussen de staten tot stand brengt dan een werkelijke eenwording.

Daarna worden de veranderingen binnen de verschillende volkeren sterker en bovendien hebben bepaalde mensen hun hele leven ingezet voor de belangrijkheid van hun eigen land. Het 'Gloire et la Patrie' is heus niet alleen van iemand die nu aan onze kant zijn lange neus overal insteekt. Het wordt tegenwoordig ook nog gebruikt. Die mensen nu moeten eerst weg. Zij moeten uit de macht worden verwijderd. Dit betekent, dat de nationalistische gevoelens van de mensen moeten worden omgeturnd in sociale gevoelens.

Hoe groter de sociale nood wordt, hoe belangrijker de sociale factoren worden en hoe minder belangrijk de nationale factoren worden, zeker de nationale trots. Dat houdt in, dat na ongeveer 10 jaar een omwenteling hierin kan worden verwacht; dat vanaf heden gerekend over ongeveer 15 jaar er sprake zal zijn van een werkelijk samenwerken van de volkeren. De eenheid zal er misschien niet officieel zijn, maar ze zal wel degelijk bestaan en zal waarschijnlijk een groot gedeelte en misschien het geheel van de Oostbloklanden mede gaan betreffen.

Daarna hebben we te maken met een inderdaad verenigd Europa waarbij Rusland niet als buiten Europa liggend wordt beschouwd.

Daarnaast zullen we ongetwijfeld ook te maken krijgen met een sterke uniëring waardoor in het noorden de Ver. Staten en Canada een steeds hechtere eenheid gaan vormen en waarschijnlijk Mexico met de Middenamerikaanse staten eveneens een eenheid gaan vormen welke beide elkaar voortdurend de bal toespelen.

De Zuidamerikaanse landen vormen dan weer een apart geheel met waarschijnlijk een veel linkser gericht denken en werken in de gemeenschap.

Afrika vindt nog geen eenheid in deze periode, ofschoon het wel tot meer samenwerking komt. Maar hier moeten we eerst uit de stammenoorlogen evolueren naar een meer nationaal besef.

Wat betreft Azië, geloof ik dat inderdaad door een samenwerking tussen China en Japan een zodanige eenheid kan worden bereikt met grote gebieden als India, dat in feite alles tezamen ook een eenheid kan worden ongeveer 20 jaar na de eeuwwisseling.

Oost en West in Europa zijn in feite twee systemen, die beide op dit moment materialistisch georiënteerd zijn, bureaucratisch worden geregeerd en waarbij de politiek wordt gebruikt als een geloofwaardig doekje voor het bloeden dat enige onfeilbaarheid krijgt toegekend. Het is duidelijk, dat de werkelijke omstandigheden, ook ten aanzien van nationale crises, verbruiksmogelijkheden e.d. in beide delen van Europa vergelijkbaar zijn en dat men in vele gevallen een oplossing alleen kan bereiken door een steeds grotere samenwerking. Die samenwerking kun je alleen dan tot stand brengen, indien je bereid bent nationale gevoelens en eventuele angst voor de aantasting van eigen systeem eerst eens te laten vallen. Ik neem aan, dat daarvan over 5 jaar de eerste tekenen kenbaar zullen zijn, vermoedelijk in Duitsland en daarnaast zeer waarschijnlijk in Oostenrijk en Tsjecho-Slowakije.

U ziet het, er zijn heel wat zaken te voorspellen. Zo kan het ook, want alles wat wij in de toekomst voorzien, ligt in het heden voor een groot ge-

deelte vast. Er zijn twee dingen waarvoor we altijd moeten oppassen. Wij moeten nooit de mensen overschatten. Er zijn altijd mensen van wie je denkt: Die zijn boven elke twijfel verheven. Het ligt er maar aan op welk gebied je ze ontmoet. Er zijn mensen van wie je zegt, dat ze in en in slecht zijn. Dat is ook niet altijd waar. Mensen kunnen misschien een ander afmaken alleen omdat het zo nuttiger uitkomt en gelijktijdig toch hun leven wagen om een hond te redden. Wij moeten gewoon begrijpen dat er geen vaste normen zijn. Dat mensen op bepaalde gebieden misschien hoogstaand zijn en gelijktijdig op andere gebieden op hun achterwerk zitten. Als wij proberen om niet elke mens als een eenheid te beschouwen, wordt het ook gemakkelijker om de ontwikkeling van die mensen te zien.

Wij moeten het vertrouwen in de mens niet verliezen omdat we op één bepaald punt in de mens telerugesteld zijn. Wij moeten begrijpen, dat met alle wisselvalligheden alles toch eigenlijk een zekere evenwichtigheid bezit en blijft behouden.

Als je zegt: Ik heb vertrouwen in de mensheid, dan klinkt dat misschien idealistisch, maar het is in feite realistisch. Want het behoeft niet zo te gaan als de idealisten vandaag verkondigen, maar als het zo zou gebeuren, dan kan het ook; en dan kan het evenwichtig zijn.

Wij zoeken en blijven zoeken reeds in het heden naar de tekenen van de toekomst. Maar als we dan proberen voorspellingen te wagen en dan nogal vaag en op lange termijn, dan doen we in wezen niets anders dan datgene ontleden wat er in de mensen leeft, ook op dit ogenblik. Het is uit datgene wat er in de mens leeft en wat de mens feitelijk tot stand kan brengen, wat hij feitelijk wil en kan beleven waardoor wordt bepaald wat de wereld wordt, wat de mensheid wordt en tenslotte de geestelijke bereiking zal zijn van elke mens afzonderlijk en van de gehele mensheid.

Niet onszelf eenzijdig maken, maar met alle capaciteiten en kwaliteiten van onszelf een geheel maken dat is voor ons persoonlijk de juiste benadering. Al het andere zal een aanpassend geheel moeten, maar niet een identiek geheel. Dit begrijpen betekent de toekomst beter zien. Dat betekent ook dat je zegt: Hé, het gaat anders dan ik het goed acht, maar nou ja, zo kan het ook.

(Een opmerking van de spreker.)

Ik vind het zo eigenaardig dat men wel eens hoort zeggen: Die man is een groot chemicus of medicus, maar hij heeft al vijf echtscheidingen achter de rug. Net of een echtscheiding invloed heeft op een operatie van een chirurg, of dat het een chemische reactie is. Dat heeft er toch niets mee te maken.

Men zegt ook: Die mens zou een heilige kunnen zijn. Hij doet wonderen, maar hij gaat naar een sexclub. Dan kunnen we aannemen, dat je ook in een sexclub een heilige kunt zijn. Daarmee heb ik u voldoende stof tot nadenken gegeven, meen ik.

:--:--:

SLEUTELS

COSMISCHE LERINGEN
mediamiek ontvangen en uitgegeven
door de „Orde der Verdraagzamen”
te 's-Gravenhage

MAANDBLAD.
(10 nrs. per jaar)

I N H O U D.

JULI 1980

25e jaargang.
Nummer 10.

GROEIEND BEWUSTZIJN

Groeiend bewustzijn
(Bewustwordingseffecten)

CI blz. 107

Inwijding

CI " 113

Gemoedsstemming

CI " 118

VOORSPELLINGEN

Morgen

CII " 129

Je weet het niet omdat je het weet

CII " 137

Een leugentje om bestwil

CII " 143

Overname uit „SLEUTELS” slechts toegestaan na
schriftelijke toestemming van het bestuur der „O.D.V.”

GROEIEND BEWUSTZIJN

HOOFDSTUK X.

GROEIEND BEWUSTZIJN.

(Bewustwordingseffecten)

Als je begint je bewust te worden van een wereld, dan ga je die definiëren. Je gaat een verschil maken tussen goed en kwaad, je gaat paden zien, onbekende stukken verrijzen er voor bekende stukken, kortom, je wereld wordt een andere. Naarmate je meer van die wereld gaat beseffen, kun je de relatie tussen alle dingen ook beter overzien. De oermens heeft toen hij op jacht ging naar de oeros waarschijnlijk ook niet gedacht over ecologische problemen. Tegenwoordig weet iedereen er wel wat van.

De innerlijke bewustwording is eigenlijk iets dergelijks. Ons innerlijk leeft in een steeds groeiende wereld; dat wil zeggen dat heel veel van onze opvattingen langzaam maar zeker gewijzigd moeten worden. Het gaat niet alleen over wat we denken, het gaat vooral over wat we voelen. Want denken is een kwestie van beredeneren, maar pas als je er met je hele persoonlijkheid achter staat, krijgt het werkelijk betekenis in je leven en dan kun je daarmee ook meer bereiken.

Als ik probeer op deze avond enkele van die punten nog eens duidelijk naar voren te halen, dan moet u wel begrijpen dat het slechts een deel is van een proces dat zich in de mens onophoudelijk verder moet voltrekken.

Allereerst: een groot gedeelte van hetgeen wij tot nu toe zien op de wereld is theorie. De wereld wordt beheerst door theorieën, door schijnbeelden. Als wij die gaan beseffen voor wat ze zijn, dan kunnen we misschien door de schijn en de illusies heen iets meer zien van de werkelijkheid.

Zoeken naar de werkelijkheid in alle zaken, zoeken naar de persoonlijke zekerheden waartegen men innerlijk geen enkel verzet heeft, is zeer belangrijk voor de bewustwording. Als wij de volgende perioden beschouwen, dan geloof ik ook wel dat ze vooral daardoor in het bijzonder zullen worden gekenmerkt. De mens gaat zijn eigen wegen; d.w.z. dat hij het onbekende durft benaderen vanuit zichzelf en niet probeert zich zeker te stellen door de stellingen van anderen maar als waarheid te aanvaarden.

Een tweede punt is de beperking, die wij erkennen bij onszelf. Er zijn beperkingen die werkelijk voor ons bestaan, er zijn andere die ons in feite worden opgelegd. Een beperking is voor onze persoonlijkheid alleen dan aanvaardbaar, indien ze voortvloeit uit het wezen dat we zijn. Op het ogenblik, dat wij beperkingen gaan aanvaarden die niet deel uitmaken van onze wezensinhoud, zijn we eigenlijk bezig ons leven en bestaan te vervalsen.

In deze periode tracht men zich vaak te profileren, dus wat duidelijker ten toon te stellen, wanneer men afwijkt van de norm. Daar is op zichzelf geen bezwaar tegen, maar als je dat nog zo duidelijk moet zeg-

gen, dan betekent dat dat je het zelf nog niet hebt aanvaard. Wij moeten leren onszelf te aanvaarden zoals we zijn en hierdoor de voor ons juiste relatie met de wereld te vinden. Er zijn geen algemene regels.

Een derde punt dat voor de bewustwording heel erg belangrijk is, dat is onze innerlijke stem. Wij weten het allemaal, intuïtie en dergelijke dingen worden over het algemeen wel gebruikt, maar met enige aarzeling. Men probeert ze altijd wel te corrigeren via het gezonde verstand.

Daarbij is het de vraag, of dat gezonde verstand wel zo gezond is? In de meeste gevallen zie ik de resultaten van dat z.g. gezonde verstand en dan denk ik: Nou, dat is niet bepaald gezond. Voor mij geldt hier:

De innerlijke stem van de mens, zijn innerlijk weten, zijn werkelijke communicatie met anderen moet ergens misschien subliminaal geschieden via de innerlijke krachten die hij bezit.

Je moet jezelf uitbreiden en vooral leren je capaciteiten op dat gebied te gebruiken. Er zijn heel veel mensen die dat krampachtig proberen te doen en dan lukt het natuurlijk niet. Maar er zijn heel weinig mensen die leren om alles wat in hen ontstaat als een deel van een persoonlijke waarheid te accepteren. Toch moet je eerst daartoe komen voordat je verder kunt gaan. Ik kan daarvan een typerend voorbeeld geven:

Een paar mensen zijn een afstand van elkaar verwijderd. Zij kunnen elkaar boodschappen overbrengen. Die boodschappen zijn niet direct zaken die je hoort of ziet. Het is een soort gevoel, een influïstering van het geweten a.h.w. die in je ontstaat. Als je je daar werkelijk op baseert, dan blijkt de rest te kloppen. Dan blijkt dat je elkaar mededelingen kunt doen. Dan blijkt dat je elkaar kunt verwittigen van b.v. de tijd van aankomst, van eventuele moeilijkheden die je ontmoet. Dat soort dingen zou voor de doorsnee-mens normaal moeten zijn. Bewustwording impliceert, dat je gebruikmaakt van je hele persoonlijkheid, ook van deze kwaliteiten.

Ik neem aan, dat er in de toekomst zeer veel mensen zullen zijn die juist daarop een beroep gaan doen. Er is immers geen vastheid en zekerheid meer te vinden in de wereld. Als we een vergelijking willen maken, dan kunnen we zeggen: De wereld bevindt zich op het ogenblik in een periode vergelijkbaar met het verval van het Romeinse Rijk. Iedereen was voortdurend druk bezig met zichzelf en niemand had zin wat te doen voor een ander. Men was alleen bezig om zichzelf aan zichzelf te bewijzen; en dat meestal nog ten koste van een ander. Een dergelijke fase ondergaat op het ogenblik de wereld. Wil je daar bovenuit komen, dan zul je weer het contact moeten vinden met de mensen. Daarvoor zijn de intuïtieve waarden van groot belang en zijn bepaalde vormen van telepathie bijna onmisbaar. Ik neem aan, dat ze in de toekomst een grote rol zullen spelen.

Dan zitten we ook met begrippen als 'God', de 'geest' en al die dingen meer. Heel veel mensen worden daardoor gedomineerd, omdat ze aan bepaalde theorieën blijven vastkleven. Ze zijn zich niet bewust hoe subjectief elke beleving eigenlijk is. Onze contacten met het hogere kunnen we wel benoemen, maar de benoeming op zichzelf bepaalt de geaardheid niet. Wij moeten leren de contacten met het hogere in ons te aanvaarden zonder daaraan verdere consequenties te verbinden dan de erkenning. Er hoeft geen leer uit voort te komen. De erkenning in mij kan mede bepalend zijn voor mijn daden. Dat is wel een ander punt, maar dat betekent niet dat mijn oriëntatie in mijn wereld verandert. Alleen mijn erkenning vanuit mijzelf verandert. En als je dat allemaal hebt gedaan, dan kom je op een gegeven ogenblik zo ver dat je zegt: Is eigenlijk de hele wereld geen illusie?

Het is dan wel een illusie, maar dan wel één die behoorlijke slagen weet uit te delen, die ook nog belastingformulieren rondstuurt en u op allerlei andere manieren de dingen onmogelijk maakt. Het kan namelijk pas een illusie zijn op het ogenblik dat mijn totale wezen (inclusief mijn besef) kan zien door de uiterlijkheden heen en terugkeert tot de essentie.

Wie zover komt, is meester geworden van heel veel omstandigheden die voor anderen nog steeds dwingend zijn. Het wil niet zeggen dat hij zonder de mensen kan bestaan of buiten de mensheid, maar het wil zeggen dat zijn bewustzijn het mogelijk maakt om alles van tevoren zodanig te overzien en eventueel zelfs materiële omstandigheden zodanig te wijzigen dat datgene wat hij voor zichzelf juist vindt voor hem bereikbaar wordt. Ik weet het, het klinkt krankzinnig maar het is zo.

Een groeiend bewustzijn, dat zult u met mij eens zijn, kan nooit stilstaan. Elke dag moet er iets in je veranderen. Elke dag moet er één ervaring bijkomen bij wijze van spreken. Die ervaringen kunnen op zichzelf onbelangrijk schijnen in het menselijke patroon, want de mensen hebben nu eenmaal een bepaalde gradatie. Het is belangrijk, als je de honderdduizend wint, het is onbelangrijk als je een dubbeltje vindt. Maar het kan zijn dat het vinden van het dubbeltje voor mij eigenlijk veel meer betekent dan ik zelf weet. Want ik buk mij om het op te rapen en daardoor word ik niet getroffen door een bal die een kind te hard heeft afgeschoten, dientengevolge word ik niet opgehouden en ik ontkom aan een botsing waaraan de bus na de mijne wordt onderworpen. Zo eigenaardig lopen die dingen soms samen.

In een groeiend bewustzijn is elke dag een dag waarin je je afvraagt: wat ben ik wijzer geworden? Niet, wat heb ik geleerd? Er zijn mensen die denken: je moet het leren. Neen, wat ben ik wijzer geworden? Hoe is mijn visie op de wereld op dit ogenblik? Dat is belangrijk.

Bewustwording is natuurlijk iets waarbij alle krachten een rol spelen. U weet het allemaal: rond u zweeft een wereld vol krachten en als u handig bent, kunt u daarvan gebruikmaken. Het is bij wijze van spreken zo: U bent aangesloten op het lichtnet en als u de goede schakelaar omzet, dan kunt u licht maken of de koelkast of wasmachine aanzetten.

Wij moeten leren schakelen. Bij een groeiend bewustzijn begrijpen wij wat er om ons heen gebeurt. Begrijpen wat er om ons heen is, betekent ook dat wij het verschil kennen tussen wat wij zijn en wat er buiten ons bestaat. Willen wij op een gegeven ogenblik deel worden van hetgeen er buiten ons bestaat, dan moeten wij ons openstellen.

Dat is weer zo'n mooie term. De meeste mensen denken: openstellen wil zeggen dat je amechtig zit te gapen en afwacht wat er zal gebeuren. Dat is helemaal niet waar. Wat je in wezen doet, is gewoon de schakelaar omdraaien. Met andere woorden: ik ben niet meer bezig te denken, te beseffen, te redeneren, te luisteren vanuit mijzelf, maar vanuit het geheel dat ik als belangrijk aanvaard. In dit verband moet de mens leven om zo één te zijn met een geestelijke wereld dat het de wereld van de geest is die bepaalt wat hij waarneemt en niet meer de mens. Hij moet leren zozeer op te gaan in het gebeuren om hem heen dat hij misschien aanvoelt waarom de duiven plotseling zo vliegen, waarom de kat met een dikke staart heen en weer holt en waarom de muizen ineens hun holletje verlaten.

Het klinkt allemaal vreemd, maar dat zijn tenslotte uiterlijke dingen. Het wezen ervan, het beseffen van de impulsen, kan zeer belangrijk zijn. Niet alleen voor uw innerlijk; het kan wel degelijk ook uiterlijk zijn. Wanneer de verschijnselen die ik nu noem optreden, dan neem je aan dat er ofwel een plotselinge stormvloed of stortregen komt die tamelijk fel zal zijn. In bepaalde landen neem je aan dat er een aardbeving op komst is. Dus eigenlijk is het een verenigen van jezelf met het andere.

In een groeiend bewustzijn kun je dat niet permanent volhouden. Je keert altijd weer terug tot jezelf en je beperkte werkelijkheid. Maar als die werkelijkheid wordt beseft voor wat ze is, kan zij je niet beheersen. Als we het heel theoretisch willen zeggen: Wij zijn allen deel van God. God is onbeperkt, daarom zijn wij onbeperkt, tenzij door ons besef.

Naarmate ons bewustzijn groeit, gelden er voor ons minder reële beperkingen. Naarmate er minder beperkingen voor ons bestaan, gaan wij beter de

harmonische mogelijkheden die voor ons in de kosmos aanwezig zijn beseffen en beleven. Dit bereikt hebbende veranderen wij a.h.w. van mens in de bewuste geest.

Nu weet u het allemaal: het is Aquariustijd en er gebeurt nogal het een en ander op aarde; er gaat trouwens nog veel meer gebeuren. Een groeiend bewustzijn houdt zich eigenlijk niet bezig met Aquarius. Een groeiend bewustzijn constateert eenvoudig dat de beïnvloeding en het totaal bewustzijn van de mensheid op het ogenblik wordt gewijzigd. Die verandering wordt erkend. Men vraagt zich af: in hoeverre kan ik dit aanvaarden? In hoeverre kan ik het ermee eens zijn? In hoeverre is dit vreemd aan mijn wezen? Daardoor ontstaat de juiste instelling. En met de goede instelling kunt u dan waarmaken wat noodzakelijk is.

Het klinkt allemaal zo gemakkelijk als we het zo zeggen en het is eigenlijk erg moeilijk, ik weet het wel. Maar als we bezig zijn met een groeiend bewustzijn, zoeken naar inwijding of hoe dat verder heet, dan zijn we bezig om de grenzen te doorbreken die het normale bestaan erkent als onaanastbaar. Het is niet werken binnen de mogelijkheden. Het is werken met de onmogelijkheden. Het wil niet zeggen: binnen de perken van het gezond verstand actief zijn. Het wil zeggen: eigenlijk duiken in iets dat gezien vanuit menselijk standpunt waanzin heet. Maar uit die waanzin dan wel bereiken wat we ook in de beperkte menselijke wereld kunnen hanteren. Er is altijd een wisselwerking.

Een groeiend bewustzijn heeft niet alleen maar te maken met al datgene wat er zich diep in ons voltrekt. Het heeft wel degelijk te maken met datgene wat wij zijn, willen zijn en kunnen zijn. Dat wil zeggen, dat een groeiend bewustzijn niet alleen innerlijk onze oriëntering verandert t.a.v. God of van de hoge geest, maar wel degelijk ook t.a.v. de wereld waarin we leven. Als u dat goed in de gaten houdt, moet u altijd nog weer een keuze maken natuurlijk, want u bent uzelf. Onthoud dan ook nog even het volgende:

Als u zoekt naar meer bewustzijn (u heeft daarvoor een paar tips gekregen in de loop van de cursus) vergeet dan vooral niet dat u eerst uzelf moet zijn. Er bestaat geen enkel punt in de kosmos dat voor u zo belangrijk is als uw eigen "ik".

De hele relatie met de wereld, met de kosmos, met God en met al wat u zich maar kunt denken, kan alleen bestaan tussen "ik" en het andere. Daarom moet u durven uitgaan van hetgeen u bent. Nooit proberen in zelfverloochening weg te wieken totdat u als een nieuw-bekeerde aartsengel of martelaar omhoog wiekt naar een hemel waar u dan wordt ingedeeld b.v. in rij 67 zetel 23 van het 3e koor. Het is natuurlijk leuk, als je dat kunt denken, ofschoon het aan de andere kant wel zo is dat je bepaalde engelen dan terugbrengt tot hemelse ouvreeses.

Het gaat erom dat ik mijzelf blijf. Alleen vanuit mijzelf kan het groeiend bewustzijn werkelijk ontstaan. Het kan nooit van buitenaf helemaal gegeven worden. Ik kan buiten mij de aanleiding vinden om mijn huidig bewustzijnstoestand nader onder de loupe te nemen, maar wat er aan mij verandert is eigen aan mijn persoonlijkheid en aan niemand anders. Dan moet ik ook de moed hebben om eerst mijzelf te zijn. Dat betekent, dat ik ook moet erkennen dat ieder ander zichzelf is. Ik kan niet verwachten dat een ander een echo is van mijn wezen. Omgekeerd heeft het weinig zin te proberen jezelf zodanig te conditioneren dat je de echo wordt voor iemand anders. Je moet vanuit jezelf waarheid vinden. Vanuit jezelf doordringen tot beseff van belangrijkheid en onbelangrijkheid, maar ook aanvoelen van voor het "ik" belangrijke en niet-belangrijke zaken.

Dat is de werkelijk sprong voorwaarts. Ik denk, dat die in de komende paar honderd jaren wel degelijk gemaakt wordt. Ik vermoed, dat tenminste een 10e van de huidige mensheid daarbij betrokken zal zijn. Er komt een ogenblik dat een ras (de mensheid wil ik als zodanig beschouwen) volgroeid is. De mens van heden heeft zich bekwaamd in de techniek. De mens van heden be-

zit wel degelijk bepaalde religieuze, zelfs paranormale en psychologische achtergronden. Nu moet de mensheid over deze beperkingen heen een nieuwe wereld kunnen betreden, anders kan ze niet verder. Het groeiend bewustzijn moet de grens doorbreken die de realiteit ons op dit ogenblik stelt. Wij moeten gaan beseffen dat het niet meer een kwestie is van het spel zoals het wordt gespeeld, maar van datgene wat ik wil bereiken en wat ik vanuit mijzelf waarmaak, ongeacht wat er gebeurt. En omdat het nogal wat tijd gaat kosten voordat voldoende mensen zover zijn dat staten ook zo gaan reageren, bent u wel meer dan een eeuw verder. Wij moeten ook begrijpen, dat wij het in deze tijd alleen voor onszelf kunnen doen.

Een groeiend bewustzijn kunt u zelf bezitten. U kunt het misschien gebruiken om een ander binnen zijn beperkingen iets beter en meer te doen zien. Maar al datgene wat u op dat moment beleeft en beseft, kunt u nooit aan een ander overdragen. Probeer het dan ook maar niet; het is nutteloos. Als u in u grote krachten ontdekt, dan is dat best. Maar als iemand niet rijp is voor het hanteren van die krachten en daarmee voor het dragen van de nodige verantwoordelijkheid, want die heeft hij dan ook nog, dan is dat nog gevaarlijker dan een idioot een geladen pistool dat ontzekerd is in handen te geven. U moet dus niet met anderen delen wat u heeft verworven, maar u moet anderen helpen datgene te beseffen en te worden wat voor hen nu mogelijk is. Ik meen, dat ook aan dit punt wel eens voorbij wordt gezien.

U bent op de wereld voortdurend bezig om b.v. al die arme onderdrukte volkeren te verheffen. Maar u kunt hen niet verheffen, want het zijn namelijk geen mensen zoals u. Er is een groot verschil in mentaliteit tussen 'n Surinamer en een Nederlander. Dan kunt u wel zeggen: Wij zijn toch allen mensen. Zeker, wij zijn mensen. Maar dat wil ook zeggen, dat een Surinamer zich alleen kan ontwikkelen vanuit zijn eigen mentaliteit, zijn eigen gevoels- en denkwereld en daardoor in zijn poging om te beantwoorden aan uw denkwereld in feite wordt verminkt. Geen groeiend bewustzijn dus, maar integendeel een bewustzijnskramp die levensgevaarlijk kan zijn voor een groot gedeelte van zijn levensvreugde en levenskracht. En dat zijn dan nog mensen die in uw land samenleven.

Maar ga eens kijken in Afrika, Zuid-Amerika, China en in alle andere landen. Elk volk heeft zijn eigen achtergronden. Het heeft een eigen referentiekader voor zijn bewustzijn. Dat kan nooit vervangen worden door het uwe. Wel kunnen zowel zij als u leren door de feiten heen te kijken naar de werkelijke achtergronden, de werkelijke krachten, de reële openbaringen die steeds rond u zijn maar waaraan u gewoon voorbij gaat.

Als ik het zo stel, dan zal het u duidelijk zijn dat een groeiend bewustzijn weliswaar voor de mensheid mogelijk is, maar slechts door de mens zelf verwezenlijkt kan worden. Als u dan daarbij nog even onthoudt dat elke mens moet leren werken op zijn eigen manier, dan heeft u het meeste van deze cursus wel begrepen.

U moet werken op uw eigen wijze. Het kan zijn dat iemand een heel ritueel nodig heeft om precies dezelfde kracht op te brengen die een ander opbrengt door alleen eraan te denken. Het kan zijn dat de een zich ritueel gaat kleden om een boodschap te ontvangen, terwijl een ander die ontvangt als hij in de tram zit en bovendien nog in gesprek is met zijn buurman. U heeft uw eigen mogelijkheden. Dan moet u ook werken op uw eigen manier.

Als u denkt: wannecr ik mij concentreer op een medemens en ik kan hem kracht geven en u voelt dat innerlijk als goed aan, dan kunt u dat. Als u denkt: dat gaat niet, begin er dan niet aan. Leer uzelf zijn, ook in uw hantering van krachten, zelfs in het verwerken van bepaalde zaken die eigenlijk geloof zijn gebleven.

Schep voor uzelf een toenemend aantal innerlijke zekerheden, dan zult u daardoor uw bewustzijn niet alleen zien groeien, maar u zult nader komen tot een algemeen geldende werkelijkheid (een kosmische werkelijkheid) en

vandaaruit zult u datgene bereiken wat de onwetenden inwijding noemen en wat in wezen alleen het betreden is van een wereld waarin u meer uzelf bent in een overzienbare werkelijkheid en u nieuwe onbekende gebieden ontdekt waarvan de gewone mens nog niets weet.

Einde van deze cursus.

x Een vraag betreffende de ziel

- De ziel heeft geen behoefte, ze heeft een bewustzijn. Dat wil zeggen: het bewustzijn bepaalt de uitingsmogelijkheid van de ziel. Haar enige drang is om zich te uiten. Naarmate die ervaringsmogelijkheden groter worden (hier zitten we dus bij het groeiend bewustzijn) zal de ziel zichzelf vollediger kunnen waarmaken, maar gelijktijdig het behoren tot het geheel voor zich en vanuit zich ook duidelijker kunnen manifesteren. Dit is haar wezenlijke drijfveer. Zolang de ziel als levende kracht niet identiek is met het bereikte bewustzijn, moeten we spreken over de geest, over het bewuste wezen.

Het bewuste wezen moet juist leren meer zichzelf te zijn (de innerlijke waarheid) en tevens buiten zich de waarheid beter te beseffen, opdat in het samenvloeien van die beide een werkelijke harmonie wordt bereikt welke gelijk komt aan het vermogen de eigen werkelijkheid te uiten binnen het geheel van de kosmos.

x U had het over zekerheid, maar er is zo vaak gezegd dat er eigenlijk geen zekerheid te vinden is....

- Behalve die in uzelf. De zekerheid in onszelf is een variabele grootte die bij het toenemen van ons bewustzijn en ook de verinnerlijking daarvan voor onszelf groter wordt zonder dat ze gemakkelijker formuleerbaar wordt naar buiten toe. Wij kunnen die zekerheid alleen bewijzen. Met andere woorden: de zekerheden zijn de zaken die wij in ons volledig aanvaarden emotioneel, rationeel of hoe u zich dat maar wilt denken en waarbij wij zodanig kunnen werken - ook in de wereld die we rond ons zien en aanvaarden - dat wij daardoor de zekerheid krijgen dat er iets gaande is. En dan is de formulering niet de zekerheid maar de verhouding tussen onze innerlijke waarheid en het fenomeen dat wij buiten ons produceren.

Hiermee zijn we gekomen aan het einde van een reeks lezingen.

Wij willen er reeds nu op wijzen dat wij niet de zekerheid hebben dat de volgende reeks lezingen zonder enige hiaten en aanpassingen zal kunnen verlopen. Wij zullen het proberen en wij hopen er het beste van.

U kunt er echter wel verzekerd van zijn dat wij datgene wat volgens ons het meest waardevol is voortdurend zullen blijven uitdragen met alle middelen die ons ter beschikking staan, ook middels het medium voor zover dat mogelijk is. Wij hopen alleen, dat u zelf zoekend naar een innerlijke waarheid of aanvaarding daarvan gebruik zult maken om uw relatie met uw wereld steeds verder aan te passen. Dat zou namelijk het begin zijn van een groeiend bewustzijn.

-:-

I N W I J D I N G.

Inwijding is in wezen niets anders dan een verruiming van bewustzijn. Inwijding bestaat niet uit geheimen die je worden medegedeeld. Het is een besef waardoor je de dingen anders ziet. Bepaalde overleveringen bij de inwijding zijn niets anders dan de termen die je kunt gebruiken om het nieuwe besef een beetje beter te omschrijven.

Een mens, die wordt ingewijd, zal ontdekken dat hij een hele tijd bezig is om denkbeelden te absorberen. Maar op het ogenblik, dat hij in staat is om nieuwe denkbeelden daaraan toe te voegen (althans voor hem nieuwe), begint het eigenlijke proces pas. Dan zeggen de mensen: Je moet het zus of zo zien. Dat is lang niet altijd juist.

Als je b.v. in de maçonnerie een bepaald punt bereikt, dan zeggen ze je: Teken nu maar het juiste symbool. En wat tekenen ze dan? Zij tekenen b.v. een steen of soms zelfs alleen maar een vierkantje, want de mens, zo luidt de stelling, moet worden als een welbehouden steen. Maar ja, als dat in je hersens schiet, dan kom je ook niet verder. Dus wat heb je dan nodig?

Je hebt nodig een begrip van wat je werkelijk wilt zijn, wilt worden en kunt zijn en worden. Het gaat niet om het juiste symbool. Het gaat om het juiste denkbeeld. En dan kan iemand een piramide tekenen en volkomen gelijk hebben, ook al zullen de deskundigen misschien zeggen dat dat niet de oplossing is. Je kunt een paar gebogen lijnen gebruiken, een soort segment van een cirkel. Ook dat kan juist zijn.

De inwijding gaat echter uit van de welbehouden steen. Een welbehouden steen is een vierkante steen zeggen ze dan. Daar komen ze dan ook vierkant voor uit, alleen komen ze daar niet veel verder mee. Ik geef dit maar als een enkel voorbeeld. Er zouden veel meer te geven zijn.

Mensen denken: inwijding is iets bijzonders. Als u groeit, dan is dat toch eigenlijk heel gewoon. U begint ook als een baby en voordat u het weet, zit u in de puberteit en de familie in de moeilijkheden. Dat is dus een normaal proces. Inwijding is in wezen ook een normaal proces. Wij kunnen ons niet onttrekken aan de veranderingen die zich in ons afspelen. U kunt het wel proberen, maar het gaat eenvoudig niet. De enige mogelijkheid die we hebben om er enigszins aan te ontkomen is alles afschuiven.

Dus: niets is mijn schuld, alles wordt mij aangedaan. Ik ben altijd een en dezelfde. Ik heb altijd gelijk. Als je dat maar lang volhoudt, kun je een inwijding voorkomen. Maar als je denkt: ieder kan op zijn manier gelijk hebben en als er iets gebeurt met mij, dan ben ik daar ook zelf bij betrokken hoe dan ook, dus moet het ergens ook met mij in verbinding staan, dan ga je samenhangen zien en voltrekt zich de inwijding wel. Alleen, ze noemen het niet zo. Ze noemen het b.v. volwassen worden.

Volwassenheid is ook zo iets. Als je jong bent, dan heb je allerlei denkbeelden en dromen. Dan overschat je vaak je mogelijkheden en je onderschat de waarden van datgene wat je om je heen constateert. Volwassen worden betekent bij de mensen: je neerleggen bij het bestaande. Dat is natuurlijk ook niet waar. Volwassen worden is geloof ik wel: ingroeien in datgene wat is en dan daarin jezelf worden. Dat is nu inwijding.

De mensen zeggen: Als wij maar naar God toegroeien. Ik wil God ontmoeten. Als dat je werkelijk zou gelukken, dan zou je nooit terugkeren, want dat kun je eenvoudig niet meer doorstaan; dan ben je een groot gedeelte of misschien wel alle voertuigen kwijt.

Je kunt wel zeggen: Ik wil proberen God te ervaren. Dat is dan iets verstandiger. Als ik God ervaar, dan kom ik tot een beleving. Die beleving is natuurlijk niet meer omschrijfbaar. Ik ken het als een gevoel van enorme vreug-

de, vrede of geluk. Als ik dan terugkomm dan houd ik daar kracht van over en misschien een zeker heimwee naar wat ik heb doorgemaakt. Maar daar blijft het bij.

Een gewoon mens zal in zijn leven ook vaak een dergelijke ervaring doormaken. Het ingewijd zijn verschilt daarvan alleen maar door het feit, dat je die ervaring dan ook bewust kunt bereiken, als je die nodig hebt. Het betekent niet, dat je de totale God ervaart. Het betekent zelfs niet dat je weet wat God is. Het betekent alleen dat je op een gegeven ogenblik een toestand kunt bereiken waardoor je vervreemd raakt van alle grenzen en alle begrippen die je normaal in het menselijke en in bepaalde fasen van het geestelijke bestaan beheersen.

Zo'n ingewijde kan op aarde komen. Hij wil de mensen dan wat geven. Hij wil hun de waarheid vertellen, maar die kunnen ze niet begrijpen. Bovendien is de essentie van de waarheid niet eens uitdrukbaar; er zijn geen termen voor. Dus wat doet de man? Hij vertelt verhaaltjes. Hij geeft gelijkenissen. Hij probeert allerlei parallellen op te bouwen zodat u zoudt kunnen aanvoelen wat hij bedoelt. De gewone mensen zijn dan meestal te stom en zeggen: Dat heeft hij letterlijk bedoeld. En als ze het letterlijk gaan nemen, dan is de waarheid ervan weg. Het is alleen bedoeld als een aansporing om iets te ervaren aan de hand van een verhaal.

Dan zien we dat de ingewijde altijd wordt vervolgd door de mensheid. Dat is ook duidelijk. Kijk, de mensheid heeft haar zekerheden nodig. Als die zekerheden worden aangetast, dan weten de mensen niet meer wat ze moeten doen en krijgen ze hartverlammingen. Dat is natuurlijk niet prettig, daar voelt niemand wat voor.

Iedereen heeft het over Gods goedheid, maar iedereen is bang om dood te gaan. Dus moet zo'n ingewijde op de een of andere manier onschadelijk worden gemaakt. Vandaar dat sommige profeten gedood zijn door de mensen eigenlijk alleen maar om zich zeker te stellen.

Andere profeten zijn daarentegen zelfs krijgsheren geworden of hebben zich misschien buiten de samenleving geplaatst met wat volgelingen, zonder zich verder met de samenleving teveel te bemoeien.

Ik geef drie verschillende termen. U kunt zelf recente namen erbij vinden.

Jezus, degene die moest sterven omdat hij de zekerheden van een geloof, een wijze van leven zou hebben aangetast.

Mohammed, die een waarheid beseftte maar geen kans zag om haar uit te dragen zonder gelijktijdig zijn tegenstander te vuur en te zwaard te vernietigen. De Boeddha, die in wezen een waarheid leerde beseffen maar tevens zei: Ik ga die niet aan de mensen brengen. Ik verkondig haar alleen daar waar de mensen kunnen komen, als ze daar zin in hebben. Ik ga nooit proberen anderen die waarheid op te leggen.

Dat zijn drie voorbeelden.

Als je zelf bent ingewijd, kom je ook voor datzelfde te staan. Natuurlijk, je kunt de waarheid inzien. Je kunt proberen andere mensen met geweld ertoe brengen om die waarheid in je aanvaarden, maar dat helpt niet. Je kunt ook zeggen: Ik verkondig die waarheid in ieder geval overal en zonder meer, zonder mij zelfs maar af te vragen of de mensen die waarheid zullen beseffen voor wat ze is. Misschien maken ze je daarvoor tegenwoordig niet meer dood door kruisiging, maar je komt in het gekkenhuis terecht.

Je kunt ook zeggen: Ik blijf er buiten. Maar dan word je eigenlijk alleen maar de stichter van een soort secte of een systeem. Je volgelingen maken er over het algemeen toch weer iets anders van dan je hebt bedoeld. Dus, ik wil maar zeggen: De ingewijde kan misschien iets van zijn licht aan een ander overdragen, iets van zijn kracht aan een ander geven, maar als de ander daar niet op de juiste manier mee werkt, kan hij er niets aan doen.

Er zijn op het ogenblik nogal wat ingewijden op aarde. Als we de grote adepten samentellen, dan is het misschien op de hele mensheid niet veel, maar het is toch een getal dicht bij de honderd. Dan hebben we ook nog de kleine adepten. Dat zijn er wat meer.

Zo'n adept of ingewijde kan eigenlijk niets doen. Hij beseft een grotere waarheid, hij kent geheimen, maar hij kan die geheimen de mensen niet in handen geven; dat is nog gevaarlijker dan hun te vertellen hoe je een atoombom maakt. Hij kan de mensen ook niet helpen om ziekten te genezen, als ze zelf niet rijp zijn daarvoor. Hij kan hun een tip geven, maar hij kan hen niet helpen om de zaak tot stand te brengen.

Zo'n ingewijde is alleen maar iemand die zoekt naar personen die harmonisch genoeg met hem zijn. Bij die harmonische personen probeert hij dan een werking te induceren zodat die mens iets voelt of iets beleeft waardoor hij net boven zijn normale norm van bewustzijn komt. Dat kan hij dan onthouden en hij kan ernaar streven, want dan ontstaat er bewustwording. Dan kunnen we zeggen: Dat is een inwijding. Het is maar welke naam je eraan geeft.

Inwijdingen zijn eigenlijk tot stand gekomen doordat er groepen mensen waren die rangen en standen ook in het geestelijk bewustzijn nodig vonden. Daarom hebben ze allerlei graden van inwijding ingesteld. U zoudt misschien denken dat een hogere graad beter is, maar dat is helemaal niet waar. Er zijn zelfs bepaalde groepen waarin een hogere graad door zijn getalsaanduiding alleen maar betekent dat men zich in een bepaalde richting specialiseert.

Nu moet je je daarvan niet al teveel aantrekken. Als je werkelijk ingewijd wilt worden, leef dan maar gewoon zoals je bent, maar probeer over alles iets beter na te denken. Probeer de zaak eens iets intenser te beleven. Probeer vooral voor jezelf te ervaren wat voor jou werkelijk belangrijk is en wat niet. Want dat is het gewone proces; de rest is een normale groei.

Laat u ook niet overdonderen door mensen die bij u komen en u vertellen dat ze grote ingewijden zijn. Als ze dat vertellen, dan bewijzen ze daarmee al dat ze dat niet zijn. De grote ingewijde zegt namelijk niet dat hij dat is, maar hij geeft u de krachten waardoor u aanvoelt dat hij het zou kunnen zijn. En dan moet u ook niet denken dat u onmiddellijk als leerling wordt aanvaard. De ingewijde gaat verder. Alleen als hij voelt: ik kan mijn werk niet meer onbeperkt voortzetten en ik vind hier iemand die volledig harmonisch met mij is, dan kan hij proberen zijn wezensinhoud met de ander te delen en hem daarvoor in staat stellen eventueel in dezelfde richting verder te groeien. Zelfs dan mag hij hem nooit belemmeren.

Dan is er nog iets. Wij leven allemaal in een wereld die we kennen. Wij hebben een beeld van onszelf dat natuurlijk niet helemaal juist is, maar waar we toch ook nog wel mee inzitten. Wij hebben begeerten waarvoor we bang zijn. Wij hebben angsten waarmee wij geen raad weten. Maar als je een grotere werkelijkheid betreedt, dan is daar geen plaats voor die angst. Dan is ook dat begeertepatroon niet goed meer. Daarom zeggen ze dat wij de angsten en begeerten moeten overwinnen om tot een inwijding te komen. Je leert dan de dingen anders te beschouwen.

Kijk, je kunt wel instinctief bang zijn voor een spin of een muis, maar dat wil nog niet zeggen dat je je daardoor laat domineren. Als je dat namelijk wel doet, dan reageer je instinctief. Als je zegt: Ik vind het niet leuk, maar ik zal mij daarover heen zetten, ik kan optreden, dan is er niets aan de hand. Dat is nu de bewustwording die je voor een inwijding nodig hebt.

Er zijn mensen die zeggen: O, ik heb zo'n ontzettende zin in.... een borrel, een sigaret of wat anders. Dan kun je zeggen: Het is op dit moment niet gewenst, dus kan ik verdergaan zonder. Dat wil niet zeggen dat het verlangen er niet meer is. Het wil wel zeggen dat de belangrijkheid niet meer albeheersend is. Als angsten en begeerten niet meer albeheersend zijn, maar eigenlijk alleen een functie van het bestaan vormen in de wereld waarin je

nu bent, dan kun je altijd een grotere wereld betreden. Dan kun je een groter bewustzijn accepteren waarin de zaken heel anders liggen, waarin je mogelijkheden anders zijn. Dan zul je wel weer terugkeren tot die kleine wereld, want een mens moet als mens leven, en zul je weer dezelfde angsten hebben en dezelfde verlangens. Alleen, ze zijn niet meer overheersend; je wordt er niet door gedomineerd. Misschien dat inwijding in haar eerste fase niet méér betekent dan niet meer beheerst worden door je angsten en begeerten. Dat is dan wel niet de grote zelfoverwinning die ze prediken.

Er zijn mensen die zeggen: Begeerte dat is sexualiteit, dus nooit meer sex. Dat is hetzelfde als: honger is het gevolg van gebrek aan eten, dan voel je je daar niet prettig bij. Eten heeft honger ten gevolge, dus moet je helemaal niet meer eten. Dat is een kolderieke redenering. Alles heeft zijn tijd, alles heeft zijn plaats, alles heeft zijn zin, maar niets mag je beheersen. Als je dat onthoudt, dan kom je vanzelf in een grotere wereld. Want als je angsten je niet meer besturen, als je begeerten niet meer bepalen waar je precies naar kijkt of niet naar kijkt, dan kom je vanzelf verder.

Begeerte is b.v. (dit is een mannenvoorbeeld) een dame met een diep uitgesneden décolleté. Daar staat een heer en hij zou eigenlijk moeten kijken naar welk paard er op de races wint, want hij heeft gewed. Maar hij kijkt naar de dame en daardoor verscheurt hij zijn papiertjes terwijl ze geld waard zijn. Dit is nu een typisch voorbeeld ervan.

Er zijn ook mensen, die een minderwaardigheidscomplex hebben. Zij zeggen: Ik ben maar een domme man of domme vrouw. Dan is dat een poging om de waarde van je persoonlijkheid te meten met de standaard van je wereld.

Inwijding wil zeggen dat je een grotere wereld betreedt. Dingen die hier erg belangrijk zijn, zijn daar misschien van geen betekenis. In dit leven kan de slag bij Nieuwpoort misschien nog ergens van belang zijn, maar als je in een hogere wereld komt, dan is eigenlijk elke slag belangrijk. Het enige dat je dan nog overhoudt als nuttig, dat is het antwoord als iemand over strijd spreekt: nuts.

Realiseer je dus gewoon: het is niet de kennis die je hebt die bepalend is voor inwijding. Kennis kan gemakkelijk zijn, maar ze is nooit bepalend. Maar je hebt wel een bepaald niveau van weten. Dat heb je gewoon nodig om te leven. Als je op dat niveau de samenhangen kunt aanvoelen (wat men dan wijsheid noemt), kun je inwijding vinden. Maar als je probeert je door anderen te laten domineren en niet zelf te beleven en te proberen door de dingen heen die je weet de wereld zuiverder te zien, vind je geen inwijding. Dan blijft er eigenlijk niet veel over.

Wat moet je nu zeggen van de mensen die op inwijdingsscholen zitten? Het kan erg goed zijn. Als je wilt leren chaufferen b.v., dan moet je inderdaad naar een autorijschool gaan en niet naar een skischool. Er zijn mensen die naar een manege gaan omdat die zo mooi is en dan denken ze dat ze daar kunnen leren autorijden.

De een of andere leerschool (esoterische of anderszins) die inwijdingen brengt, kan toch alleen zin hebben, indien ze u helpt datgene wat u innerlijk als noodzakelijk ervaart te bereiken. Waarvoor zoudt u anders naar school gaan? Dat betekent, dat u wel degelijk moet beseffen dat elke inwijdingsschool - hoe goed of hoe slecht die ook moge zijn - wel enige mogelijkheden biedt, maar nooit alle. Het houdt ook in, dat het niet mag worden tot een godsdienst; dat het niet het kader van uw leven mag worden. Het betekent gewoon, dat u probeert om daar bepaalde dingen te leren beseffen, bepaalde gedachten op te nemen en als dat geen betekenis meer heeft, ga dan verder, desnoods naar een ander.

U zegt toch ook niet: De juffrouw in de eerste klas is zo lief, daarom blijf ik maar zitten. Integendeel, iedereen wil naar de universiteit in de hoop dat hij dan later kan trekken zonder zich te verheffen. Dat is de

moderne vorm van inwijding: wordt agoog (maatschappelijk werker, voorlichter).. Je kunt dan goochelen met inkomens van anderen en op grond daarvan eisen stellen die niet gerechtvaardigd worden eigen prestatie. - Als je die dingen nastreeft, dan moet je kennis hebben. Misschien niet alleen kennis, maar bovenal het belangrijke en kostbare papiertje en dan mag je later allés vergeten wat je hebt geweten.

Inwijding is echter heel iets anders. Inwijding is iets wat alleen van binnenuit komt. Niemand kan u een papiertje geven waarop staat: Ik verklaar, dat die en die is ingewijd in de groep dat en dat met die en die rang. Ze kunnen het wel schrijven natuurlijk en u kunt ervoor betalen, maar het is geen cent waard; u heeft er niets aan.

Elke inwijding is een persoonlijke verruiming van besef. Onthoud ook één ding waaraan menigeen voorbij gaat: verruiming van besef betekent niet dat je het alleen maar lichter krijgt. Hoe meer licht je leert zien, hoe zuiverder en intenser je ook het duister leert beseffen. Je kunt niet alleen verder kijken naar rechts en toch nog dezelfde grens behouden naar links. Als het bewustzijn zich uitbreidt, dan breidt het geheel van de wereld zich uit en u blijft zelf nog steeds het middelpunt. Als u het middelpunt wilt blijven, dan kunt u ook niets verwerpen; dat doen heel veel mensen.

'Ik word ingewijd, dus ik ga ergens naar boven toe. Boven op de een of andere alp ga ik zeer bewust zitten jodelen en de wereld beneden bestaat voor mij niet meer.' Als u dat doet, dan tuimelt u ook gauw naar beneden. Het betekent gewoon dat u licht en duister, goed en kwaad, al die tegenstellingen aanvaardt en daarbij niet goed en niet kwaad, niet licht en niet duister, maar uzelf wilt zijn in overeenstemming met al wat u erkent. Dan vloeien de waarden in u samen, dan wordt de hele wereld opeens voor u één en hetzelfde. Dan weet u: licht en duister, goed en kwaad zijn dingen die in mij bestaan.

De wereld is echter niet goed of kwaad, ze is niet licht of duister. De dem. is geen tegenstander van God en God is niet de bestrijder van de duisternis. Licht en duister zijn delen van God. Het goede en het kwade komen voort uit dezelfde bron. Ik moet leren dat geheel te beseffen en te beleven, want alleen daardoor kan ik de werkelijkheid die buiten de tijd bestaat ooit benaderen en eindelijk daarin leven.

U heeft wel gemerkt, dat ik in deze lezing enkele dingen heb geprobeerd in te passen uit de les van de vorige maand die niet is opgenomen.

x Het ging in die les over mensen die dingen duidelijk trachten te maken door verhalen. Hoe staat u in dit verband tegenover het epos van de Mahabharata?

- Als u de Mahabharata leest, als ook de andere veda's, kunt u een aanleiding vinden om te denken, maar u vindt geen waarheid die onveranderlijk is. Hetzelfde is het als u leest wat Jezus gezegd zou hebben. Lees al die gelijkenissen. Ik kan ze ook gaan vertellen. Als ik het over groeiend bewustzijn heb, ben ik geneigd tegen de mensen te zeggen: Denk erom, het bewustzijn is als een plant; enige bemesting is noodzakelijk. Maar als je overbemest, dan schiet de plant wel omhoog, maar de aren blijven leeg. Nu heb ik iets gezegd dat volkomen duidelijk is, hoop ik. Ik heb echter in die gelijkenis niets anders gedaan dan u een gedachte voorgelegd. De waardering voor die gedachte, de relatie van de denkwijze met uzelf is iets dat u zelf moet beslissen. Dat is ook zo als u zich bezighoudt met de grote verhalen van de oudheid, o.a. de Mahabharata en met de leefregels en consequenties die daaruit getrokken kunnen worden. Ze zijn waardevol, maar alleen als u weet wat u ermee moet doen. Als ik u zeg (dit kunt u uit de Mahabharata trekken): "De mens is de bron van de wereld rond hem. Hij zendt zijn gedachten uit en ze keren tot hem terug als het gebeuren van die wereld," dan is dat volgens

het verhaal verantwoord. Maar ik maak u gelijktijdig de schepper en instandhouder van uw wereld; en dat bent u niet. Als u dus die waarheden alleen zo beleeft, komt u er niet. Als u in die gelijkenis beseft dat uw interpretatie van de werkelijkheid de betekenis van de werkelijkheid voor u bepaalt, dan komt u al dichter bij de waarheid. U zult voor uzelf moeten uitmaken wat u als het meest ware daarbij aanvoelt. Dat is met gelijkenissen overal het geval.

-:-

GEMOEDSSTEMMING.

Er is iets in mij dat de wereld kleurt. Soms lijkt de wereld somber en dan opeensis er in mij een zon en door een wonder schijnt de wereld geheel veranderd, alsof het buiten regent en ik nog steeds in de zon leef. Dat is de stemming van het gemoed.

Het gemoed dat is het innerlijk geheel, in dit geval het eigen weten. Het is het misschien lang vergeten beeld dat nog in je heerst of het ongeweten verlangen dat soms een resonantie vindt in de krachten van de zon of van de maan of de stralingen die in de kosmos ontstaan en de aarde beroeren. Dan zeggen wij: Die stemmingen zijn belangrijk.

Maar zijn ze dat? Is de stemming waarin ik verkeer datgene wat mij mag beheersen? Ben ik de slaaf van elke kracht die mij beroert en elk denkbeeld dat er in mij voorbestaat? Of ben ik soms iemand die bij het beseffen van de stemming in zich een weten ondergaat en zegt: Zo moet het zijn. Dit is mijn wereldbeeld, dit is mijn werkelijkheid.

Als het gevoel dan anders speelt, dan zoek ik in mij de kracht, de rust en ik beheers de tijd. De stemming van het gemoed wordt door mijn "ik" beheerst. Ik spreek de taal van wat ik ben. Ik uit in al wat ik erken en doe een werkelijkheid die door een stemming niet kan worden beïnvloed, omdat de stemming soms misleidt, tenzij ik haar erken als een directe reflectie van het wezen dat ik ben en van alle kracht waaruit ik ooit ben voortgekomen.

Gemoedsstemmingen zijn dromen. Dromen die de wereld kleuren. Het is een intensieve verandering van indrukken. Maar het gebeuren speelt zich in mij af. Wat er in mij heerst dat wordt door mij, indien ik het wil, wel degelijk geregeerd.

Gemoedsstemmingen beheersen hem die nog niet heeft geleerd zichzelf te zijn en te erkennen. Wie zichzelf erkent en waarmaakt wat hij is, wordt niet meer beheerst door een stemming. Hij is in een harmonie die zonder meer en altijd hem geleidt en duidelijk maakt hoe in hem de kracht werkt waartoe ook hij behoort.

Misschien dat dit uw gemoedsstemming wat veranderd heeft. Als dat niet het geval is, wil ik u toch nog één raad geven: Laat u nooit beheersen door wat had kunnen zijn. Ga uit van wat er is en maak daar het beste van. Als u dat doet en u voelt zich nog niet prettig, zoek dan in uzelf iets waardoor u blijder kunt zijn.

Wie vreugde uit zichzelf weet te scheppen op grond van alles wat er nu bestaat en zonder zelfbeklag, die vindt een kracht waardoor hij de dag van morgen lichtender en blijder gestalte kan geven.

:--:~:

VOORSPELLINGEN

HOOFDSTUK X.

M O R G E N.

Wij hebben geprobeerd om u in de loop der cursus verschillende manieren te laten zien en bij te brengen waarmee men voorspellingen kan doen of op een bepaalde wijze kan profeteren. Dat daarbij nogal verschillende versies naar voren kwamen is duidelijk.

Als wij er rekening mee houden dat alleen de verschillende soorten augurieën die de mens ooit heeft gebruikt alle tezamen al een kleine 3000 bedragen (d.w.z. methoden om de toekomst te voorspellen hetzij uit de vlucht van de vogels, het pikken van graan, het gedrag van bepaalde dieren, het bestuderen van de ingewanden van offerdieren enz.), dan zal het u duidelijk zijn dat de mens eigenlijk nooit een onfeilbare manier heeft gevonden om de toekomst te voorspellen.

Je kunt de toekomst benaderen, maar werkelijk met zekerheid voorspellen is bijna niet mogelijk. Die conclusie moet je dan wel trekken, omdat de mensen geneigd zijn om al datgene wat zij over de toekomst horen te beschouwen als vaststaand, als onveranderlijk. De kans, dat je met gebruik van intuïtie en andere methoden komt tot een juistheid van 80 %, bestaat. Dat je meer dan 90 % goed hebt, bestaat bijna niet; dat is toeval. Daar echter de gemiddelde gissing van de doorsnee-leek een juistheidspercentage kent dat gemiddeld onder de 20 % ligt, is dat toch nog heel wat.

Als ik kijk naar morgen, dan kijk ik eigenlijk naar de zekerheden die vandaag tot stand zijn gekomen. Daarmee moeten we altijd rekening houden. Alles wat morgen of in de toekomst gebeurt, is gebaseerd op wat er nu bestaat en niet op iets anders. Voor mij is het dus erg belangrijk dat ik het heden juist aanvoel.

Als ik een voorspelling waag, dan kan ik nooit aannemen dat alles wat nu bestaat teniet gaat. Er zal dus altijd een mogelijkheid in het heden moeten worden gevonden die in overeenstemming is met het beeld dat intuïtief in mij opkomt. Als ik deze verbinding kan leggen, dan neemt de juistheidsfactor aanmerkelijk toe.

Nu kunnen we ook dromen over de toekomst. Maar ja, dromen zijn van die eigenaardige dingen. Er zijn mensen, die dromen dat zij in de trein stappen. Zij denken dan, dat zij op reis gaan. Integendeel, ze zijn juist in een sleur gevangen waar ze niet meer uit kunnen komen. Het omgekeerde bestaat ook. Mensen dromen dat ze ergens vastzitten. Dan kun je zeggen: In negen van de tien gevallen betekent dit een zeer sterke verandering van hun omstandigheden, omdat namelijk alle factoren die nu onbewust bestaan worden overgebracht naar het bewustzijn uit een soort verveling.

Al deze droomverklaringen - er zijn er zoveel - maken het voor ons erg moeilijk om symbolen goed te duiden, tenzij wij eerst weten welke vocabulaire wij in onze dromen gebruiken, dus welke beelden.

Als u droomt dat u over een koord danst of aan een trapeze hangt, dan kunnen we zeggen dat u bezig bent iets te ontwerpen dat nogal risikant is. U waarschuwt uzelf dat u nogal wat risico's neemt. Als dat nu gebeurt, dan houdt u er rekening mee dat er een gevarenfactor schuilt in de ondernemingen die u van plan bent. U krijgt daarmee inderdaad een waarschuwing. Maar wilt u een toekomstbeeld beschouwen, dan kan die droom u helpen door uit te drukken: er is een risicofactor, kijk dus heel goed uit naar alle secundaire inwerkingen die optreden.

Voorspellingen zijn niet moeilijk en hoe verder ze van je af liggen, des te gemakkelijker ze zijn. Je kunt veel gemakkelijker iets zeggen over het jaar 3000 dan dat je iets zegt over morgen. Morgen is namelijk te controleren en wie van u haalt het jaar 3000? Dus onthoud het goed: De voorspelling wordt pas belangrijk, als ze op korte termijn wordt gegeven. Voor ons is het van belang dat een voorspelling bruikbaar is. Ik heb niets aan voorspellingen die voor mij verder geen enkele betekenis hebben.

Ik kan nu wel een paar voorspellingen geven:

Er is een vulkanische uitbarsting te verwachten in de buurt van de Hawaï-eilanden en wel binnen drie weken. Maar wat heeft u daaraan? Of u moet toevallig iemand kennen die wil wedden dat het niet gebeurt. Dan heeft u een winstkans van ongeveer 70 à 80 %. U kunt dus aardig wat inzetten, als u het kunt missen. Verder heeft het geen nut.

Maar als u bij wijze van spreken aanvoelt dat u morgen moet oppassen met de mensen die u ontmoet, omdat er iemand bij is die u heel waarschijnlijk in de boot wil nemen en heus niet voor een gezellige vacantietrip, dan zal dat uw waakzaamheid verscherpen en het zal u bovendien meer doen letten op de details. In dat opzicht kan een voorspelling heel erg belangrijk zijn.

Als je met je eigen lot bezig bent, dan is het duidelijk dat je droombeelden en je wensen daarbij een grote rol spelen. Dat is een van de redenen dat de in de kranten gepubliceerde horoscopen toch zoveel treffers hebben. Ze zijn zo algemeen gesteld, dat iedereen ze automatisch interpreteert volgens zijn eigen angsten en begeerten. Hij leest niet wat er staat, maar hij leest in wezen een weerkaatsing van zijn wensen en angsten. Op grond daarvan komt hij dan tot een aantal belevingen die waarschijnlijk aardig uitkomen. Maar u moet dat niet nemen als werkelijke astrologie of horoscopie.

Een van de dingen die zeer interessant zijn, is het z.g. kabbalistisch torentje waaraan ik een keer een les heb besteed. Ik weet, dat het voor velen van u verwarrend is en toch is het eigenlijk heel eenvoudig.

Als u de letterwaarde in kabbalistische zin kent, dan neemt u de roepnaam. Daarvan maakt u één getal onder de tien. Dan neemt u de familienaam (van's, van de's allemaal erbij gerekend) en daarvan maakt u een 2e getal. Een 3e getal maakt u van de maand plus de geboortedatum en daarnaast rekent u nog eens het jaartal uit. Dit herleidt u dan, maar zonder het eeuwgetal. Dus u rekent niet $1980 = 9$, wat eigenlijk de berekening zou zijn, namelijk 18 herleid $= 9$, maar u rekent met het getal 8 . Elk van die getallen duidt u nu volgens de interpretatie van zijn betekenis van een eenvoudige scala die wij indertijd hebben gegeven. Dan kunt u daaruit een aantal problemen aflezen, een aantal tegenstrijdigheden of een aantal harmonieën. Die gaat u dan intuïtief interpreteren. Het eigenaardige is, dat wij innerlijk meer tijdloos zijn dan we beseffen.

De tijd is een lichamelijk proces dat door de geest maar zeer ten dele wordt beleefd. Daardoor zal de geest anders op tijd reageren dan het lichaam. Ze kan dus gegevens aanvoelen die voor het lichaam nog niet waar zijn, maar die voor de geest al behoren tot het onvermijdelijke, omdat het moment (het nu) voor die geest nu eenmaal meer menselijke tijd omvat dan het lichaam kent. Op die manier kom je tot een heel aardige aanduiding, maar die zijn dan meer persoonlijk.

Om persoonlijk te kunnen werken zijn er ook nog enkele andere dingen waarmee je rekening kunt houden.

Elke mens heeft een eigen getal, een kerngetal. Dat getal is afhankelijk van de roepnaam en de geboortedatum die tezamen worden gerekend. Dat kerngetal kan b.v. zijn 4 of 8. Dan rekent u dat alle data die deelbaar zijn door dit getal gunstige dagen zijn en dat alle data die niet daardoor deelbaar zijn neutraal of ongunstig zijn. Laten we het eens heel eenvoudig doen.

Als uw getal 4 is, dan zijn de 8e, de 12e, de 16e enz. voor u gunstige dagen. Maar dagen als de 11e, de 13e, de 15e zijn over het algemeen ongunstig. Dit zijn vuistregeltjes. Het wil niet zeggen, dat ze altijd uitkomen. Daarom is het op het persoonlijke vlak misschien ook wel belangrijk dat u uw maanritme leert kennen.

Een maanritme loopt gemiddeld in zijn geheel tussen de 28 en 29 dagen. Het valt in vier fasen uiteen net zoals de maan in vier fasen wordt berekend. Als u eenmaal weet dat u b.v. bij nieuwe maan bepaalde impulsen heeft en bij volle maan andere, dan zijn dat vaste invloeden. U schat die dan af tegen het al of niet harmonisch zijn met uw eigen getal van de datum. Zo gek als het moge klinken, het klopt. Op deze manier kunt u wel degelijk vooruit berekenen op welke dagen u iets wel of iets niet kunt doen.

Nu zult u zeggen: Wij willen voorspellingen in grote termen. Wij hebben daarvan voorbeelden gegeven. Een grote voorspelling heeft bepaalde verschijnselen, dat is heel typisch.

In Nederland is op het ogenblik een nogal scherpe crisis op handen, vooral op economisch gebied, die wat onrust zal doen opwaaien. Ik denk, dat die crisis zich reeds zal afspelen vóór 15 september 1980. Wat de factoren daarbij zijn, kan ik niet met zekerheid zeggen. Ik vermoed, dat er hier sprake zal zijn van een poging van de regering om iets door te zetten dat misschien door de Kamer nog wel wordt toegelaten, maar waartegen het volk absoluut in het geweer komt. Dat moet op economisch vlak liggen en zeer waarschijnlijk samenhangen met de belangen van bepaalde firma's.

Ik kan mij b.v. voorstellen, dat in Den Haag mensen plotseling in opstand komen tegen allerlei dingen die de een of andere projectontwikkelaar heeft ontworpen en waartoe de gemeente zich eigenlijk al verplicht heeft, maar de mensen gewoon zullen zeggen: Als je daaraan begint, dan blazen we eenvoudig de hele boel op. Dat soort dingen. Dat is dan een voorspelling op een wat grotere schaal. Maar als u heel eerlijk bent, wat heeft u daar eigenlijk aan?

Heeft u er nu werkelijk wat aan, als u hoort dat er binnenkort een ongeluk in de ruimte gebeurt waarbij zeer waarschijnlijk Russen gedood zullen worden? Daar heeft u toch niets aan. Het is aardig als u het weet. U leest het in de krant en u klopt zich op de borst en zegt: Ik heb gelijk gehad.

De voorspellingen waar wij werkelijk iets aan hebben, zijn de voorspellingen die met ons wezen samenhangen of direct met de omstandigheden waarin wij verkeren. Het wonderlijke is, dat wij juist op dat gebied moeilijkheden ervaren bij een juiste interpretatie van de gegevens die we krijgen. Want zoals reeds is gezegd, onze wensen, onze angsten en vrezen spelen een rol mee.

Iedereen is bovendien geneigd om zichzelf een toeschouwersrol of een heldenrol toe te kennen. Er zijn maar weinig mensen die zeggen: Nu ben ik voor een keer de ellendeling in het stuk. Om een schurk goed te kunnen spelen moet je een toneelspeler zijn. Het is de enige man die het prettig vindt te worden uitgejouwd, want dan weet hij dat hij zijn rol goed heeft vertolkt.

Voor ons is het belangrijk dat we daar een beetje afstand van nemen. Wij hebben ook daarover het een en ander gezegd. Ik zal u nog een kleine tip geven:

Als u over persoonlijke omstandigheden gaat mediteren en u wilt er intuïties van hebben, dan moet u niet uzelf als centrum nemen, maar een ander van wie u denkt dat hij daar direct bij betrokken is. Dus als u bezig bent met uw liefdeleven, dan denkt u natuurlijk wel aan uzelf, maar dan stelt u zich een willekeurige minnaar of minnares voor en u gaat overwegen hoe die zou reageren. Dan komt u namelijk tot een afstand nemen van een deel van uw persoonlijke wensen en van uw "ik"-voorstelling. Daardoor zal het beeld dat u ontwerpt juist zijn. Pas het dan op uzelf toe.

Zit u in moeilijkheden met problemen die onoplosbaar schijnen, dan kunt u natuurlijk wel een gooi wagen naar de toekomst en zeggen: Wat gaat er morgen, overmorgen of over tien jaar gebeuren? dan zal ik mij daarop afstemmen. De moeilijkheid is alweer, dat u dan uitgaat van uw eigen situatie, uw eigen omstandigheden. Het is verstandiger om dan een willekeurige datum in gedachten te nemen. Laten we zeggen: 31 januari 1981. U gaat zich op die datum concentreren. Alles wat dan gebeurt, is voor u belangrijk.

U stelt zich in op die datum. Als u dat lang genoeg heeft gedaan, dan ontstaat er een beeld. Het is net alsof u allerlei krantenkoppen door u heen voelt flitsen. Noteer die. Doe dat vervolgens met een paar andere data in de periode waarin u denkt, dat het probleem moet worden opgelost. Maar steeds weer, probeer de wereld te vangen op die datum, niet uzelf. Als u dan alle notities bekijkt, zult u daarin een lijn zien die samenhangt met uw eigen probleem.

U kunt dat probleem toch niet verloochenen, maar u heeft het algemeen gesteld en daardoor ontdaan van de sterke persoonlijke impulsen. De lijn van ontwikkeling die wordt gesuggereerd kunt u dan, als u die aanvaardbaar vindt, zelf gaan nastreven. Dat betekent, dat uw probleem waarschijnlijk snel wordt opgelost. Is het voor u niet aanvaardbaar, dan kunt u voorzorgen treffen dat dergelijke situaties en omstandigheden voor u niet van belang zullen zijn. Hierdoor zult u misschien in het begin van uw eigen probleem wat afwijken, maar de ervaring leert dat u ook daarmee een groot gedeelte van uw problemen kunt oplossen.

Het is dus allemaal niet zo moeilijk als het lijkt. De ingewikkeldheid die heel veel mensen daaraan verbinden, ach, het kan helpen als u weet hoe u ermee moet werken. Maar ook als u de beste, de meest perfecte horoscoop berekent, alle invloeden van vaste sterren daarbij betreft, dan zit u nog met een resultaat dat u moet interpreteren. De interpretatie is en blijft intuïtief. U heeft in u de mogelijkheid om de voorspelling tot stand te brengen.

Morgen zullen de dingen anders zijn dan vandaag. Laten we ons alsjeblieft nooit vastbijten in het denkbeeld dat wat vandaag is morgen zal voortbestaan. Het blijft nooit precies gelijk. Wat wij moeten aanvoelen is dus niet wat er gelijk blijft, maar wat er verandert. Gevoeligheid voor verandering krijg je door jezelf daarop in te stellen.

Instellen betekent niets anders dan dat je je gewoon bezighoudt met het feit: wat zal er morgen zijn en hoe zal ik het ervaren? Als je je die vraag stelt, dan vergeet je het probleem wel even. De eerste gedachten die in je opkomen in verband daarmee is de intuïtie die je helpt om nu reeds te constateren wat morgen tot je mogelijkheden behoort.

U ziet het, u hoeft er niet zo erg bij te rekenen. U hoeft ook niet speciaal in half verduisterde kamers te gaan zitten met flakkerende of hele mandala's gebruiken. Het is alleen nodig dat u weet waar u het over heeft. / kaarsen

Morgen is namelijk deel van het eeuwigdurend Nu. Morgen is het vandaag van de ziel. En ofschoon de ziel dat niet kan omschrijven in menselijke termen, weet zij wat er is. Zij kent het geheel. Ze kan daardoor ook datgene wat voor u nu nog niet kenbaar is uitstralen. Die uitstraling is meestal meer emotioneel dan factueel. Het zijn geen feiten, het zijn gevoelens. Deze gevoelens wekken bij u associaties op. Die associaties zullen

nooit honderd procent zuiver zijn, maar ze zijn een duidelijke aanduiding van een tendens. Op die manier kunt u dus inderdaad morgen betrekken in het heden.

Een ander punt waarop de mensen nogal eens vastlopen is dat het menselijk leven voortdurend bezig is met morgen. U denkt misschien dat u vandaag leeft, maar dat is eigenlijk niet waar. U vraagt zich vandaag al af wat u morgen zult eten, welke boodschappen u morgen zult doen als u in het huishouden zit, of u houdt zich bezig met een zakenafsprake en de vraag of u misschien vóór vijven de zaak kunt dichtgooien en daardoor iets eerder dat prettige weekend kunt beginnen. U bent steeds bezig met morgen. Maar u bent bezig met morgen vanuit een behoefte zoals u die vandaag constateert.

Het belangrijke feit is nu, dat de behoeften veranderen. Als u vandaag bezig bent met wat u zondag zult gaan doen, dan is dat natuurlijk erg leuk, maar het kan wel zijn dat u opeens visite krijgt en dan moet u toch eigenlijk wat te eten in huis hebben. Als u dat nu toevallig niet zoudt hebben, dan zou dat erg vervelend zijn. Moet u dat nu aanvoelen? Als u die mogelijkheid aanvoelt, dan zorgt u ervoor dat u dan eventueel iets kunt klaarmaken. Het klinkt allemaal zo ontzettend huishoudelijk. Maar ~~is morgen~~ eigenlijk niet huishoudelijk? Morgen en overmorgen en al die dagen daarna? Zijn dat eigenlijk niet voortdurende herhalingen van bestaande toestanden of nieuwe varianten daarvan? Als wij de varianten leren aanvoelen, dan kunnen wij het heden zo aanpassen dat elk morgen op zich een harmonisch geheel is, zodat we niet als het ware vastlopen met allerlei onverwachte gebeurtenissen.

Je kunt natuurlijk niet alles precies bepalen. Je denkt b.v.: morgen heb ik een rustige dag. Dan denk je: ik geloof, dat die rust verstoord zal worden, er zal iemand komen. Dat kan net zo goed iemand zijn die komt na-gaan of u de belasting goed heeft aangegeven als een erfoom uit Amerika bij wijze van spreken. De eerste heeft natuurlijk meer kans. U kunt wel degelijk aanvoelen of iets rustig zal zijn of niet.

Het is wel goed dat u zich ook daarmee bezighoudt, want een mens die op storingen is voorbereid, wordt in wezen niet gestoord. Het zal wel zo zijn dat zijn plannen dan niet doorgaan, maar dat is weer wat anders. Hij wordt daardoor niet werkelijk gestoord; er is geen teleurstelling. Dat betekent weer, dat u zich gemakkelijker aanpast en ook gemakkelijker onder de nieuwe omstandigheden nog iets positiefs kunt bereiken. Houdt u daarmee alstublieft rekenig. Het zijn de kleine gevoelens die voor u van het grootste belang zijn.

Er zijn ook mensen die zeggen: Maar kan de wereld van de geest dat dan niet doen? De geest geeft wel waarschuwingen, zeker. De geest voorspelt u ook wel eens het een en ander. Maar die voorspelling komt dan toch altijd via u. Het zijn uw hersens die de gegevens opnemen. Het is uw persoonlijkheid, uw denken, uw mentaliteit waardoor u een conclusie eraan verbindt. Het is die conclusie die de bepalende verwachting is. Dat wil zeggen, dat het verschil tussen wat de geest u mededeelt en hetgeen u intuïtief kunt ontvangen in de praktijk nul is. De bron is een andere, maar het resultaat is gelijk of tenminste vergelijkbaar.

Nu zitten wij in de geest altijd met de gehele wereld. Onze pogingen om de toekomst van de wereld mede te bepalen, te overzien wat er zal gebeuren, is gebonden aan bepaalde verschijnselen. Het meest bekende daarvan is het Wesakfeest.

Op het Wesakfeest zien wij een aantal stralingen. Die zijn er niet werkelijk. Dit in tegenstelling met wat men denkt. Men denkt: dat is er direct. Neen, het is iets wat zichtbaar wordt gemaakt, maar wat nog niet op dat ogenblik als zodanig geheel bestaat. Omdat wij uit verschillende fasen van de toekomst stralingen en verschijnselen samenbrengen en in hun verschillende gaardheid die we kennen bovendien kunnen waarderen, ontstaat er een totaalbeeld dat aangeeft wat er in de komende periode van rond een jaar zo

verwacht kan worden aan mogelijkheden. De voorspelling van de geest is er niet een van het feit, maar de erkenning van de mogelijkheden. Het zijn de mogelijkheden waarop wij ons werken, streven en pogen proberen af te stemmen. Dit is voor een mens natuurlijk een beetje vreemd. De mens zegt: Maar je moet toch zekerheden hebben.

Zekerheden zijn feiten. Het aantal feiten waaraan niet te ontkomen is, is betrekkelijk gering. Absoluut onvermijdelijke en onveranderlijke brandpunten in de ontwikkeling komen in een eeuw ongeveer 20 tot 25 voor. Dat is dan gerekend over de gehele wereld zodat de kans dat een dergelijk punt in uw eigen omgeving plaatsvindt en uw leven direct beïnvloedt misschien één op de duizend is, misschien zelfs nog minder.

Voor ons is het gemakkelijk om ons met die dingen bezig te houden en te zeggen: Daar ligt een brandpunt. Dat is een feit en daarvan zullen we dan maar verder uitgaan. Voor u is dat praktisch niet mogelijk omdat u de consequenties niet kunt overzien. Het is heel erg moeilijk om precies te weten wat er zal gebeuren.

Stel, dat morgen (laten we iets gekks verzinnen zodat u zeker niet denkt dat het echt is) de heren Van Agt en Wiegel besluiten tot een duel en elkaar wederkerig doden. (Dat gebeurt niet, dus niet ontijdig optimistisch worden.) Dan zou daardoor de stuurloosheid, die er op dit ogenblik bestaat, veel meer kenbaar worden. Het betekent, dat alle problemen die men tot nu toe van zich af heeft geschoven plotseling direct kenbaar worden. Dat zou een politieke en economische crisis betekenen. Dat zou nog veel meer betekenen. Het zou betekenen dat de CDA waarschijnlijk uit elkaar zou vallen, dat de VVD opeens een veel rechtsere koers zal varen dan ze tot nu toe heeft gedaan en daarmee bovendien nog meer aanhang wint ook. Dat zal allemaal niet gebeuren. Maar als dat zou gebeuren, zou het invloed hebben op een komende periode van ongeveer twee jaar en in die twee jaar het leven van bijna alle Nederlanders in meer of mindere mate beroeren.

Zo'n feit te vinden is natuurlijk erg mooi. Maar om het te vinden moet men rekening houden met kosmische tendensen, met de z.g. natuurlijke stralingen en tendensen in uw heelal en de werkingen van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn plus de probleem- of brandpunten die daarin op dit moment in versterkte mate bestaan. In het door mij genoemde geval zou dan de vertrouwenscrisis, die niet alleen in uw land maar ook in bijna alle landen op dit moment bestaat op politiek en economisch terrein, de basisfactor zijn waarvan men moet uitgaan. Door op die manier te werken kun je dus wel aardig wat spectaculaire dingen zeggen.

U kunt b.v. zeggen, dat Carter het niet zal halen. Als ze dan later zeggen: Hij is toch president geworden, dan zegt u: Hij heeft het toch niet gehaald, die trein. U kunt zich er altijd nog wel uitredde. U kunt ook zeggen dat een ander een fout in de berekeningen heeft gemaakt; dat gebeurt ook nogal eens. Maar dat soort dingen is van weinig belang. Wat is er voor u van belang?

Wel, u heeft een eigen persoonlijke afstemming. Zeg maar: het trillingsgetal van de aura als u het precies wilt omschrijven plus het geheel van uw mentale werking. Hierdoor bent u specifiek gericht op een bepaald deel van het gemeenschappelijk bovenbewustzijn.

Stelt u zich het bovenbewustzijn dan maar voor als een geheel van denkbeelden, mogelijkheden en gevoelens zoals die in de mensheid bestaan. Bepaalde gevoelens zijn meer algemeen, bepaalde denkbeelden zijn zeer intens, daardoor zijn ze gemakkelijker af te lezen.

Als u bent afgestemd op een deel daarvan, dan zal juist die invloed voor u kenbaar worden. U beschikt dan over de gegevens die daarbij horen (het kan zelfs zover gaan dat u wordt gestimuleerd tot een uitvinding), maar u zult ook de gevoelens, die daarmee verbonden zijn, zeer sterk ondergaan. Als u zich dit realiseert, dan weet u dat deze verbinding op zichzelf bepaalt wat morgen zal zijn. U weet ook, dat uw enige mogelijkheid om de waar-

de van morgen voor u persoonlijk te veranderen, is om uw eigen harmonie te veranderen. Hoeveel mensen zullen beseffen wat dat betekent! Ik geef maar weer een voorbeeld, dit is nu eenmaal een cursus waar je zonder voorbeelden weinig kunt zeggen.

U heeft voortdurend een gevoel van grote neerslachtigheid of grote agressiviteit. Dit gevoel blijkt vooral op te komen, als u een ogenblik a.h.w. tot rust komt. Als u even alleen bent en eigenlijk helemaal niet denkt, dan ligt het als een deken over u heen. Dat is een z.g. rapport met het gemeenschappelijk bewustzijn. Er kunnen geestelijke factoren bij betrokken zijn, maar het gemeenschappelijk bewustzijn speelt altijd een rol.

Vraag u nu af wat u voelt. Vraag u af wat u daarin niet aanvaardbaar vindt. Ga uit van datgene wat het minst aanvaardbaar is en probeer daarin door uw gedrag en reacties iets te veranderen. Wie zo reageert, zal zijn instelling veranderen, andere delen van het bewustzijn aantrekken en daardoor andere stemmingen, krachten, eventueel gegevens verwerken en uit het geheel daarvan zal hij dan ook een nieuwe houding voor morgen samenstellen. Deze houding voor morgen betekent de resonantie tussen u en alle anderen en bepaalt dus ook, of de dingen voor u goed of verkeerd zullen gaan.

U denkt misschien dat het allemaal toeval is. Een voorspelling is niet alleen iets wat met grote dingen te maken heeft. Men zegt u b.v.: Binnenkort gaat u over het water. Heel aardig, maar weinig zinvol. U heeft vandaag een gevoel van neerslachtigheid; alles gaat net verkeerd. Als ik met de trein mee wil, dan kom ik een minuut te laat. Op het ogenblik dat ik naar een postzegelautomaat loop, dan kan ik draaien wat ik wil, maar ze is net leeg. Als ik biefstuk wil hebben, dan heeft de slager alleen maar bakklappen.

Als u nu in zo'n sfeer bent, dan kunt unatuurlijk geërgerd reageren. Maar dan wordt uw uitstraling onevenwichtiger, de kans van tegenvallers wordt steeds groter, uw gedrag wordt onbeheerster, u gooit eerder iets kapot, u vergeet eerder iets.

Wat we in dit geval kunnen doen, is proberen aan te voelen wat onze stemming is. Niet wat er is gebeurd, daar hebben we niets mee te maken. Waar ben ik zo chagrijnig over? Als u dan één punt heeft dat u het meest van alles treft, dan probeert u daarin verandering te brengen. Het kan zijn dat u eenvoudig een borrel neemt. Het kan zijn dat u zegt: Ik ga een stukje omlopen. Of: ik zet een bloemetje op tafel. Of: ik zeg eindelijk eens tegen die vriend van mij dat ik hem eigenlijk meer een stuk bijna gesloten verpakkingsmateriaal vindt.

Dan heeft u dus een uiting gevonden. Die uiting brengt een soort bevrediging, een soort evenwicht. Het wordt afgereageerd. Door dat afreageren wordt uw instelling anders. En nu komt u net op het ogenblik dat de trein binnenkomt en kunt u meteen instappen enz.

Het klint heel gek, maar als we bezig zijn met voorspellingen, dan zijn we bezig toekomstige omstandigheden te veronderstellen. En dat is, als u de cursus goed heeft gevolgd dan weet u dat, meestal de lijn van de rechtlijnige ontwikkeling, dus de grootste waarschijnlijkheid. Als ik dat aanvoel en het is voor mij niet genoeg, dan kan ik mijn uitstraling wijzigen. Als uitstraling, mijn afstemming en daarmee mijn reactie in de wereld een andere wordt, dan wordt het geheel van de ontwikkelingen eveneens anders.

Wij hebben het gehad over Jona, de eerste man die onder water heeft gevaren per potvis. Die man had ook een voorspelling gedaan van een stad die zou ondergaan. Die stad ging niet ten onder. Verklaring: 'Dan moeten ze wel gedaan hebben wat ik van hen geëist heb.' Zo gaat dat.

Laten we proberen met onze voorspellingen de positieve punten naar voren te halen. Door het positieve sterk te zien kunnen we ons daarop instellen. Dat betekent dan dat de negatieve ontwikkelingen, die er toch wel

zijn, ons minder zullen beroeren.

Morgen is beheersbaar. Je bent geen slaaf van de toevalligheden, van de invloeden van de geest, van de krachten van buitenaf. Je bent wel degelijk een wezen dat door gebruik te maken van zijn aanvoelen en zijn intuïtie zich zodanig kan instellen dat de betekenis van morgen positiever is dan zonder dit mogelijk zou zijn. Je kunt door een voortdurend vergroten van die positiviteit op den duur een harmonie bereiken met het geheel van het levende waarin je zelf ook een mate van geluk en vrede kunt kennen. Daarvoor zijn voorspellingen eigenlijk het best te gebruiken.

Ik wil tot slot van deze cursus nog enkele opmerkingen maken.

1. Denk niet, dat u zelf niet begaafd bent op dit gebied. U heeft misschien minder praktijk of u onderdrukt de invloeden die het een ander mogelijk maken iets van de toekomst te zien. Maar u bezit deze kwaliteit zoals iedereen, omdat vele voertuigen van de geest plus de ziel in meer of mindere mate tijdloos zijn en zo grote brokstukken van de tijd a.h.w. aanvoelen en overzien. Door u daarop te beroepen kunt u beelden krijgen van de toekomst.
 2. Voorspellingen zoals ze vroeger gebeurden zijn altijd een zeer formele geschiedenis geweest. Er horen hele rituelen bij. Een ritueel is alleen maar iets om jezelf in de juiste stemming te brengen. Het resultaat wordt niet bepaald door een ritueel, niet door de tijd die je eraan besteedt, maar door de wijze waarop je zelf een ogenblik harmonisch bent met die delen van het "ik" waarin een mate van kennis ten aanzien van de toekomst bestaat.
 3. Gebruik voorspellingen alsjeblieft niet om anderen daarmee te verblinden. Als je het doet, doe het dan alleen op bruiloften en partijen. De toekomst is een ernstige zaak. Juist omdat ze ernstig is, zullen we proberen te voorkomen dat wij voorspellingen doen aan anderen, tenzij deze direct samenhangen met een raad die wij hun bijna dwingend kunnen geven.
 4. U bezit veel kracht en veel energie. Ook die gebruikt u niet altijd ideaal. Op het ogenblik, dat u met een toekomstbeeld en een innerlijk erkende noodzaak uzelf volledig ontspant, kunt u al uw energieën gebruiken om een richting te vinden of een werking waardoor de toekomst voor u harmonischer wordt en zelfs anderen in de toekomst aangepaster zullen reageren dan zonder dit denkbaar is en dus ook gelukkiger of beter zullen reageren.
- Dat waren dan een paar raadgevingen.

Denk niet dat u met uw positief denken b.v. Chroetsjef ertoe kunt brengen om de jig te dansen op het graf van Lenin. Misschien wil hij het wel, maar hij zal het toch heus niet doen. U kunt bepaalde mensen ook niet ertoe brengen om geen wapens meer aan te schaffen, want economisch gezien is dat veel te belangrijk. U moet begrijpen, dat u geen algemene oplossingen op korte termijn via gedachtenkracht kunt verwezenlijken. U kunt het alleen doen daar waar u zelf direct een actieve partner bent. U kunt daarnaast voor anderen misschien een besef van mogelijkheden openen, maar u kunt nooit bepalen of ze er gebruik van zullen maken.

Morgen is voor ons niet alleen datgene waarmee wij vandaag bezig zijn, maar ook datgene wat we vandaag in zijn werkelijke betekenis kunnen herkennen. Zo kunnen wij steeds meer vorm geven aan de toekomst zowel voor onszelf als voor anderen.

Daarmee ben ik klaar met mijn slotrede ten aanzien van voorspellingen. Ik heb u het meest belangrijke gezegd. U bent in staat om het gebeuren in

grote mate te beïnvloeden. U bent in staat uw beleving van het gebeuren nu ook in positieve zin te bepalen en daardoor bent u minder afhankelijk van het noodlot dan u meent.

Ik wens u een goede toekomst door u beïnvloed aan de hand van uw eigen voorspellend vermogen.

-:-

JE WEET HET NIET OMDAT JE HET WEET.

Als wij ons bezighouden met het geheel van de ontwikkelingen die we zien, dan weten wij waarschijnlijk wel wat er ongeveer gaat gebeuren. Wij weten alleen niet precies wanneer. Dientengevolge proberen we allerlei profetieën uit te denken die niet kloppen met de gegevens die we hebben.

Als ik kijk naar de hele wereld, dan zijn er een aantal punten waarmee we direct rekening kunnen houden. Ik wil u eraan herinneren, dat wij (dat is ook in deze cursus geweest) hebben gezegd dat er een aantal aardbevingen zal komen plus vulkanische werkingen zeer waarschijnlijk ook in Indonesië en de Filippijnen en dat de bron en de beginpunten ervan zullen liggen in de Gele Zee of in Japan zelf. In Japan is het begonnen. Dus als dit begonnen is, dan moeten we aannemen dat een bepaalde reeks gebeurtenissen nu onvermijdelijk is geworden.

Verder moeten we rekenen op allerlei oproer in en rond de Stille Oceaan. Daarnaast mogen we erop rekenen dat het ook voor de Amerika's wat minder prettig zal worden. Gezien de aanlooptijd van het gebeuren, mogen we aannemen dat dat binnen 8 à 9 maanden het geval zal zijn. Dit is eigenlijk geen gewone voorspelling meer. Het is gewoon aftellen. Omdat wij heel veel dingen weten, kunnen we vaak de toekomst aftellen.

Als wij kijken naar wat er zich overal afspeelt, dan kunnen we er zeker van zijn dat er steeds fellere tegenstand zal komen in elk gouvernement en dat daardoor een voortdurend grotere verdeeldheid binnen die landen de onbestuurbaarheid zal doen toenemen. Dat kun je gewoon op je vingers aftellen.

Kijken we naar de economie, dan zeggen we ook weer: De economie is op het ogenblik ontzettend slecht. Maar waarom is ze zo slecht? Ze is in feite slecht geworden, omdat de eisen te hoog zijn geworden. Aangezien de eisen niet worden teruggeschroefd, moeten wij aannemen dat de economie nog een tijd steeds slechter zal worden. Want pas op het ogenblik, dat er economisch geen andere mogelijkheid meer is, zal men geneigd zijn met minder genoegen te nemen. En als men met minder genoegen neemt, dan zal het langzaam beter kunnen gaan, als er niet teveel kapot is gegaan in de tijd dat men nog meer wilde hebben.

Als in Nederland de mensen blijven staan bij het inkomen dat ze nu hebben, dan is het zeer waarschijnlijk dat ze daarover steeds meer belasting zullen moeten betalen, terwijl de koopkracht van hun inkomen steeds minder zal worden. Het resultaat zal zijn, dat zij een feitelijke waardevermindering zullen meemaken die gemiddeld 10 tot 15 % per jaar gaat bedragen binnenkort. Toch zullen ze daardoor een prijzniveau aanhouden die door de handel eigenlijk onvoordelig wordt en Nederland zichzelf meer en meer uit de

markt blijft prijzen. En als Nederland uit de markt is geprezen, dan kun je het prijzen om zijn voorzieningen, maar dan is het zo asociaal geworden dat de sociale voorzieningen op een gegeven ogenblik vanzelf wegval- len. U weet het wel, maar u wilt het niet weten.

Zo is het met uzelf ook. Ach, je weet heus wel waar je eigenlijk aan toe bent. Er zijn mensen die weten hoe lang ze nog te leven hebben, maar ze willen het gewoon niet weten. En dat vind ik eigenlijk stom, want die mensen zijn bezig te sparen voor een tijd dat ze overleden zullen zijn. Ze zouden veel beter wat kunnen uitgeven om beter te kunnen leven in de tijd dat ze nog te leven hebben. Maar ook hier weer, men is bang om zich- zelf toe te geven dat er grenzen bestaan.

Grenzen erkennen is een van die dingen die het meest belangrijk is. Een mens, die grenzen niet erkent, kan zichzelf een wereldburger noemen, maar het is bijna zeker dat hij de bajes indraait. Datzelfde geldt ook, als we dat geestelijk doen.

Wij weten ten aanzien van ons eigen leven, onze eigen toekomst, onze eigen werkelijkheid een hele hoop. Als we net doen alsof het niet bestaat, dan zullen we alleen daardoor steeds meer in moeilijkheden komen, onvermij- delijk.

Ik heb geprobeerd om nog wat vuurwerk bij elkaar te zoeken voor deze laatste lezing, maar dat heel erg moeilijk. Per slot van rekening, ieder- een heeft de laatste tijd zijn prognoses gegeven. En om nog eens te gaan voorspellen wat al voorspeld is, lijkt mij tamelijk nutteloos.

Anderen hebben zich beziggehouden met de manier waarop u uw persoon- lijk lot kunt berekenen. Nu heb ik wel medelijden met u, maar dat wil ik u toch besparen. Dan blijft mij nog alleen de vraag over: Hoe komt het eigen- lijk dat u de dingen die u weet zo weinig gebruikt? Ik kom dan tot de con- clusie, dat de meeste mensen liever in een illusie leven dan dat ze de feiten onder ogen zien. Toch zijn de feiten vaak eenvoudiger dan je denkt en daardoor veel meer hanteerbaar.

U weet van uzelf wel waar u aan toe bent. Waarom neemt u er geen ge- noegen mee? U kunt natuurlijk wel zeggen, dat het anders had kunnen zijn, maar daarmee verandert u niets. U kunt er ook van dromen dat het nog an- ders zal worden, maar de waarschijnlijkheid daarvan is niet groot. U kunt uitgaan van hetgeen er nu bestaat en hetgeen u weet omtrent uw mo- gelijkheden en dan op grond daarvan uw gedrag baseren, dan komt u al een eind verder. Het meest typerende van dergelijke mensen is vaak dat ze pro- beren te doen alsof het niet zo is.

Er zijn mensen die dat tot een kunst hebben ontwikkeld. Neem b.v. Van Agt. Deze man is volkomen bereid te zeggen dat het Nederland steeds beter gaat. De bouwmarkt zakt wel in elkaar, maar de prijzen van de huizen worden ook lager. Dan heeft hij aan de ene kant wel gelijk, aan de andere kant bedondert hij de zaak.

Kijk, als we dat doen, dan zitten we altijd fout. Wij behoeven niemand te vertellen waar we aan toe zijn, maar we moeten het wel zelf weten. Want dit beetje besef van onze feitelijke toestand, van onze feitelijke mogelijkheden en de ontwikkeling die daardoor voor ons mogelijk is, is de basis van alles wat we morgen kunnen doen. Dat is de basis van alles waar- toe wij in staat zijn. Het maakt uit of we gelukkig zullen zijn of ongelukkig. Hoe meer je leeft met droombeelden, des te ongelukkiger je zult zijn met een werkelijkheid die op zichzelf beschouwd toch eigenlijk niet zo slecht is. Maar ja, aan de andere kant weet je het wel van jezelf. Maar wil je het je- zelf wel toegeven?

O, ik heb een fout gemaakt, zegt men dan. Dat is niet erg, maar de mensen hadden daar anders tegenover moeten staan. Is dat wel waar? Stond u vroeger tegenover de fouten die anderen maakten ook niet een beetje hard? Maar als dat het geval is waarom veronderstelt u dan dat ten aanzien van u de situatie anders zou zijn? U moet gewoon reageren op hetgeen u bent.

U moet uitgaan van uw werkelijke mogelijkheden. Als u dat doet, dan weet u waar u aan toe bent.

Onzekerheden zijn er alleen omdat wij de feiten niet willen aanvaarden. O, er zijn onzekerheden ten aanzien van God. Dat is dan een voordeel. God is de enige autoriteit die je nooit tegenspreekt. Laten we eerlijk zijn, als wij het niet weten, dan zeggen we dat tegen onszelf. Als wij het wel weten, dan moeten wij op grond daarvan bepalen wat we zelf zijn, wat we moeten doen.

Als ik naar de wereld kijk, zou ik zeggen: De wereldcrisis is zo op te lossen. Men zou dan heel eenvoudig moeten reageren. Ik zou willen voorstellen om b.v. alle ontwikkelingshulp in geld in te trekken en die slechts in natura en per persoon te verschaffen en niet in zijn geheel aan de staat. Ik zou daardoor al onmiddellijk een nieuwe impuls zien voor werkelijke ontwikkeling in landen die op het ogenblik grotendeels leven op de zak van anderen.

Ik zou verder uitgaan van het standpunt, dat elk land zijn eigen vrijheid waard is, maar dat de vrijheid van het ene land niet die van het andere is. Met andere woorden: ik zou niet oordelen over omstandigheden elders voordat ik overtuigd zou zijn dat ik die ideale toestand zelf heb bereikt en zelfs dan zou ik mij eerst moeten verplaatsen in de toestand van de ander voordat ik tot een oordeel kom. Als de mensen dat zouden doen, dan zouden vele problemen de wereld uit zijn.

Per slot van rekening, heel veel onrust in deze wereld en alle marktmoeilijkheden komen alleen voort uit het standpunt van vele staten dat ze meer moeten hebben voor iets dat minder waard is. En dan kunnen we daar natuurlijk minister De Koning naartoe sturen die dan zegt dat de financiële hulp niet waardevast kan worden gemaakt. En dan gaan ze protesteren, misschien wordt het dan nog wel waardevast. Kijk, dat zijn digen waarover je toch even moet nadenken.

Wat is de oorzaak van de chaos in deze tijd? Als we eerlijk zijn, dan weten we het wel: omdat we meer willen hebben dan ons toekomt en minder aan een ander willen afstaan dan redelijk zou zijn. Goed, laten we die situatie eens veranderen, dan verandert vanzelf de gehele situatie van de wereld.

Wij kunnen spreken over de inzinkingen die het gevolg zijn van de oliecrisis. Dan gebruik je geen olie meer, maar dan kun je niet met je auto rijden. Nou, dan kun je veel goedkoper en langduriger trimmen. Het is maar precies hoe je de zaak bekijkt. Spreek niet over de noodzaak om te houden wat we hebben, want dat zijn we toch al kwijt. Spreek liever over de noodzaak te leren leven met dat wat we wezenlijk bezitten, want dan bouwen wij een morgen op dat hanteerbaar is.

Er zijn nu veel mensen die zeggen: Is dat nu geestelijk? Ja, ik ben nu niet zo geestelijk, dat weet ik. Pas als je geest bent, begrijp je hoe overbodig het soms is om te geestelijk te zijn. Geestelijk wil zeggen, dat we de zaak vervagen; dat we het omgeven met wolkjes; dat we iemand een heiligenkransje omschilderen omdat dat de enige manier is om voor ons aanvaardbaar te maken dat we met hem meelopen.

Wij moeten gewoon leren terugkeren naar datgene wat we weten. En we moeten eindelijk eens proberen dit weten niet voor onszelf weg te werken. Wij gaan van de feiten uit.

Als u zegt: De Orde is niets waard, dan moet u niet zeggen: Maar ze zeggen zoveel goede dingen. U zegt: De Orde is niets waard, daar begin ik mee. Vind ik het toch wel interessant om te horen wat ze zeggen, dan betaal ik om het te horen, niet omdat het van de geestelijke leiding komt. Als u zegt: Het is de geestelijke leiding, want het heeft mijn leven veranderd, dan moet u niet zeggen: Nu moeten ze de mond maar verder houden over dingen die mij niet interesseren, want dan moet u ook het geheel aanvaarden. Begrijpt u wat ik bedoel? Het gaat er niet om wat u doet. Het gaat erom dat u het doet volgens de waarheid die u innerlijk beseft. Opbouwen

van de werkelijkheid kun je allen, indien je uitgaat van de feiten die je kent.

Nu heb ik nog zitten nadenken of er een paar leuke dingen te verwachten zijn. Ik kan u in zoverre geruststellen: er zijn nog een paar oorlogshandelingen te verwachten aan het einde van het jaar. Misschien dat het op zichzelf niet zoveel is, er is al wat gaande, maar het doet zo leuk in het t.v.-nieuws.

Ellende is er natuurlijk genoeg op deze wereld, maar dat wist u al. Daar kom je met een gironummer ook niet van af. De ellende zal waarschijnlijk in sommige streken veel erger worden dan men ooit heeft verwacht.

Als ik u eraan mag herinneren dat wij hebben gezegd, dat sterke klimaatafwijkingen dit jaar onvermijdelijk zullen zijn, dan kunt u nu reeds daarvan de bewijzen zien. De enige vraag is: wat voor weer wordt het hier? Iedereen zegt: Hittegolf in Texas, dat is erg. Mensen die van kou sterven in de buurt van Kaapstad en Rardfontein, dat is natuurlijk verschrikkelijk. Maar wat voor weer zal het zijn in Den Haag?

Laten wij realisten zijn. Laten we toegeven dat onze eigen zaken voor ons belangrijker zijn dan de zaken van anderen. Pas als wij ons dat durven toegeven en ons durven ontdoen van de in feite wat leeg idealisme waarmee we vaak rondlopen te leuren, zullen wij komen tot een reëel leven en dan zullen wij ook kunnen komen tot een reëel idealisme. Wij hebben wel idealen nodig, maar dan idealen die op de werkelijkheid zijn gebaseerd.

Er zijn mensen die zeggen: Ik strijd voor de vrijheid en dus wil ik dat iedereen kan doen waar hij zin in heeft. Ik hoop voor zo iemand, dat hij ooit in een situatie terecht komt waar het rondom hem gebeurt, dan zal hij het nooit meer wensen! Gemeenschappelijk leven kan alleen bestaan in een mate van ordening. Dat heb je zelfs in een huwelijk. Als ze het met elkaar niet eens kunnen worden over de verdeling van taken, dan is er eerst een kortstondige erotische worsteling gevolgd door een echtscheiding. Realiseer u gewoon dat u bij de feiten moet blijven.

Wat weet u vandaag? En als u zegt: Is dat wel zo? Vraag u dan eens af: wil ik het wel weten? Wilt u weten waar u precies aan toe bent, wat u precies denkt? Wilt u toegeven hoe u eigenlijk altijd bezig bent de waarheid te verdraaien. Geloof me, heel wat mensen draaien met de waarheid totdat het een strop is geworden waaraan ze zichzelf of hun geweten ophangen. Naarmate ze voornamer zijn in de maatschappij is het waarschijnlijker dat zij hun geweten ophangen.

Dat is niet iets waarover je kunt lachen en het is niet iets waarover je serieus moet nadenken. Het is gewoon een feit. De waarheid zoals wij die kennen omtrent onszelf is het enige waarmee we kunnen werken. De waarheid omtrent onszelf is juist zo belangrijk, omdat we alleen vanuit dat standpunt precies kunnen bepalen wat de wereld voor ons betekent.

Het is natuurlijk heel mooi om de wereld te verbeteren, maar als je de wereld zo verbetert dat je zelf geen leven meer hebt, dan ben je ook maar stom. Je moet de wereld zo verbeteren dat jij met de wereld samen beter kunt leven. Je moet de wereld ook niet zo verbeteren dat jij het beter krijgt, onverschillig wat er met de wereld gebeurt. Je moet altijd uitgaan van de eenheid.

Je moet geestelijk werken, zeker. Maar je geestelijk werk moet niet alleen gebaseerd zijn op de mogelijkheid zelf bewuster te worden. Je moet gewoon proberen deel te worden van een bewustere mensheid. Want als je alles weet en je hebt niemand om daarover te praten, dan heb je nog niets. Iemand die rijk is, vindt zijn rijkdom pas leuk, als hij dat op de een of andere manier kan laten zien of zijn centen kan tellen. Een vrek brengt zijn geld niet naar de bank. Waarom niet? Dan kan hij het niet zien. Hij kan moeilijk naar de bank gaan en zeggen: Ik kom mijn centen even gedag zeggen. Iemand die rijk is of het graag zou willen zijn, probeert zich de uiterlijk-

heden van rijkdom aan te meten zonder dat hij er eigenlijk iets aan heeft. Twee auto's in een huisgezin kan ik mij nog voorstellen, maar waarom moet hij er zes hebben? Omdat het zo mooi staat? Wat heb je aan een Rolls Royce als je in de stad geen parkeerruimte kan vinden voor een Rolls maar misschien wel voor een Dafje. Je kunt toch beter met een Lelijke Eend op stap gaan. Wat dat betreft, hoeveel mensen gaan niet op stap met schoonheden alleen om te bewijzen dat ze iemand zijn? Als die nu met een Lelijk Eendje uitgaan, komen ze beter naar voren en het zal iedereen opvallen, want aan mooie meiden is iedereen toch al gewend.

Hoe vaak doet u in het klein ook die dingen? Hoe vaak probeert u anders te lijken dan u bent, zonder dat het zin heeft? Als u zoiets doet, moet u weten wat u daarmee wilt bereiken. Dat kan alleen, als u eerst weet wat u werkelijk bent. Weet wat uw werkelijke mogelijkheden zijn, dan kunt u nog altijd proberen de wereld te bedriegen, maar dan doet u het in ieder geval niet met het idee dat ze u onrecht doen, als ze u niet geloven.

Nog een punt dat misschien ook heel goed is. Er zijn heel veel mensen die druk bezig zijn de goede zeden van anderen te bewaken. Heeft u dat wel eens opgemerkt? Deze mensen zijn zo moralistisch. Zij zeggen: Een man mag alleen aan zijn eigen vrouw komen. Zij komen ook niet aan een andere vrouw. Een koorknaap misschien maar niet aan een andere vrouw. Dat moralistische gedrag vind ik niet nodig.

De werkelijkheid is: wat ben ik? Wil ik weten wat ik ben? Kan ik het aanvaarden, dan kan ik ermee werken. Wat de ander is, moet hij zelf weten. Wat de ander doet, moet hij zelf weten. Want als een mens niet in staat is om zijn eigen stomiteiten te maken en de uwe moet maken, dan maakt u die ander ongelukkig zonder dat hij meer bewust wordt. Uit je eigen stomiteiten leer je, niet uit die van anderen.

Als je dat gaat begrijpen, wordt de hele voorspellingskwestie eigenlijk iets heel anders. Die voorspellingskwestie heeft helemaal niet meer te maken met: wat zal het lot van deze wereld zijn? Natuurlijk, wij hebben er wat mee te maken. Als wij weten wat wij zijn, dan is er nog wel degelijk een lot. Dan zijn er dingen waarvan wij geen afstand kunnen doen, maar wij weten in ieder geval wat de werkelijke waarde en betekenis daarvan zijn. Dat is belangrijk, want dan kunnen wij de dingen die wezenlijk betekenis hebben een beetje naar voren schuiven, dan lopen we wat minder achter onze dromen aan en meer achter de feiten.

Een prognose, een voorspelling is natuurlijk erg belangrijk, maar een voorspelling heeft eerst zin, als ze duidelijk maakt wat ik ermee kan doen. Hoe kan ik weten wat ik binnen het kader van een juiste voorspelling kan doen, als ik niet weet wie ik ben, wat mijn mogelijkheden wel en wat mijn mogelijkheden niet zijn?

Nu we toch bezig zijn, hoe vaak speelt u eigenlijk niet comedie voor uzelf? Als u comedie speelt voor uzelf, weet u dat dan of gelooft u erin? Als u dat laatste doet, dus als u gelooft in de comedie die u speelt, dan maakt u zich afhankelijk van invloeden van buiten u, dan ontnemt u zich de mogelijkheid om enigszins meester te blijven over uzelf en uw lot. Dus zuiver verstandig gezien: blijf nu maar bij de feiten omtrent uzelf.

Dan zijn er ook nog mensen die zeggen: De waarheid moet gezegd worden. Wel, als ik u een raad mag geven: zeg niemand de waarheid, niet over uzelf en niet over de ander, want op deze manier kunt u alle vrede op aarde in een korte tijd verpesten. Probeer liever de waarheid zo goed u kunt bij voortdurende te weten, te erkennen en speel dan rustig uw spel verder maar wetend dat het een spel is. Dan wordt u niet meer overrompeld door mislukkingen en wordt u niet meer uit de werkelijkheid gerukt, wanneer er eens iets iets niet slaagt.

Leef jezelf. Wees jezelf. En als je daarmee niet tevreden bent, moet je maar denken: je kunt het alleen veranderen door aan jezelf te werken.

Aan jezelf werken betekent, dat je alles wat je innerlijk aanvaardbaar vindt steeds meer uitbreidt en het onaanvaardbare voorlopig alleen maar onder het vloerkleed veegt; maar je moet weten dat het er is.

Je kunt nooit een ander worden; je kunt alleen jezelf zijn. De waarheid omtrent jezelf is de enige mogelijkheid om je te oriënteren in de wereld en in de tijd.

Wat ik nog te zeggen heb is het volgende:

U weet, dat u in een periode zit van ontstellend snelle, vele en vaak onaanvaardbare veranderingen in de wereld. Aan de grote gebeurtenissen kunt u niets veranderen, wel aan de betekenis die ze voor u hebben. Probeer dan niet uw lot te ontlopen door de hele wereld te bevrijden van allerlei situaties. Droom alsjeblieft niet over de ondergang van de wereld, want degene die droomt over de ondergang van de wereld is iemand, die zegt: Ik weet niet meer waar ik naartoe moet. De mensen, die dan niet weten waar ze naartoe moeten, komen ineens tot de conclusie dat ze het wel weten en dan hebben ze hoge nood.

Alles zal wel verdergaan. Hoe, dat weet u niet. Wie u bent, moet u weten. Dan kunt u zich in die snel veranderende wereld handhaven en dat is belangrijk.

Onthoudt u verder: een gelukkig mens brengt geluk en trekt geluk aan. Een ongelukkig mens doet steeds meer mislukkingen rond zich plaatsvinden voor zichzelf en voor anderen. Probeer een gelukkig mens te zijn, want uit uw geluk wordt de kracht geboren tot aanpassing voor uzelf en voor anderen.

x Als een ander denkt dat je comedie speelt maar het is voor jezelf geen comedie, wie heeft er dan gelijk? De ander kan wel ongelijk hebben.

- Als een ander zegt dat u comedie speelt, dan moet u zich toch eens afvragen waarom u dat denkt, dan komt u misschien tot de conclusie dat u uw waarheid op een ongeloofwaardige wijze toont. Met andere woorden: een waarheid is iets wat in jezelf bestaat, maar dat je nooit volledig aan een ander kunt overdragen. Daarom is het soms beter om met besef omtrent de waarheid tegenover een ander zoveel comedie te spelen dat hij datgene wat u bent, doet of eist als waarheid beschouwt. Want de waarheid zelf is voor de mens bijna altijd onaanvaardbaar. Innerlijk kan het nog net. Naar buiten toe zoekt een ieder altijd een waarheid die in overeenstemming is met zijn eigen dromen en niet met de feiten. Met andere woorden: Als de wereld bedonderd wil worden, dan mag je haar bedonderen. Maar houd jezelf dan niet voor dat je eerlijk bent.

-:-

EEN LEUGENTJE OM BESTWIL.

Een leugentje om bestwil is een onwaarheid die je gebruikt om de waarheid leefbaar te houden.

Een leugentje om bestwil is eigenlijk niets anders dan het pogen een situatie te scheppen die aanvaardbaar is. En als zo'n leugentje dan niet helemaal aanvaardbaar is, ach, dan merk je dat misschien wel. Maar je moet wel weten dat je liegt. Als je weet dat je liegt, houd er dan rekening mee dat een ander achter de waarheid kan komen. Dan zul je daardoor in staat zijn de ander misschien dichterbij de waarheid te brengen dan anders het geval kan zijn.

Het leugentje om bestwil is helaas een maatschappelijk gebruik geworden. In deze maatschappij bedriegen de mensen elkaar en ze doen dit allommaal met de beste bedoelingen. Predikers en priesters spreken over God alsof ze Hem voortdurend ontmoeten, terwijl ze niets van Hem af weten, alleen om daardoor de zielen van mensen te redden, die - als ze zichzelf zouden kennen - misschien beter een andere kant uit zouden kunnen gaan. Rechters spreken recht, terwijl ze weten dat ze in feite onrecht doen, maar ze probren onrecht recht te breien om op die manier een leefbaarheid in de gemeenschap instand te houden die volgens hen anders niet zou kunnen bestaan.

En uzelf? U zegt ook nooit de waarheid tegen anderen. Maar u wilt toch iets zeggen, daarom houdt u uw mond niet en dan gebruikt u een leugentje om bestwil. Het leugentje is zo erg niet, maar het feit dat u in die leugentjes op den duur gaat geloven, kan ernstig zijn. Want wij moeten leven uit de waarheid. Als wij dan leven in een wereld waarin sommige illusies nog onvermijdelijk zijn, zo moeten we toch weten terug te keren naar die waarheid en uitgaande van die waarheid onszelf beleven en waarmaken. Alleen dan is een leugentje om bestwil best te pruimen.

Een leugentje om bestwil is pas fataal, als je jezelf bedriegt. Heel veel mensen, die de leugentjes om bestwil van anderen veroordelen, bedriegen zichzelf ten aanzien van de eerlijkheid die zij menen ten toon te spreiden tegenover anderen.

Onthoud één ding: Toen God de kosmos schiep, schiep Hij licht en duister, leugen en waarheid. Aan ons is het daarvan zo gebruik te maken dat God voortdurend dichterbij ons komt en dat wij steeds meer beseffen omtrent de werkelijkheid. En als wij met een leugen dichterbij God kunnen komen, dan zouden wij dwaas zijn om het te laten.

Per slot van rekening, als de mens precies en eerlijk zou zeggen tegen anderen hoe hij zou zijn, dan zouden de meeste mensen geen raad meer met hem weten. Het is erg belangrijk dat u raad weet met uw medemensen en dat uw medemensen denken dat zij raad weten met u.

Ik wens u toe dat uw leugentje om bestwil goed geslaagd moge zijn en dat u ondanks dat met besef van de waarheid verder zult gaan naar de ontwikkeling van uw persoonlijkheid tot op dat punt waarop een leugentje zelfs om bestwil niet meer noodzakelijk is, omdat u in de waarheid van uzelf de macht vindt om de totaliteit als waarheid aan anderen te openbaren.